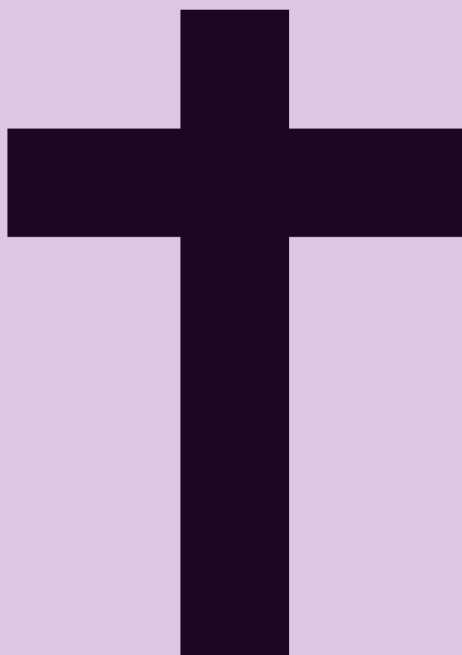

לש השדחה תירבה וּסְנִיקְלָם

The New Testament in Modern Hebrew, translated by Salkinson
and Ginsberg

סלקינסון של החדשה הברית

The New Testament in Modern Hebrew, translated by Salkinson and Ginsberg

Public Domain

Language: עברית (Hebrew)

2025-05-07

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 19 Dec 2025 from source files dated 12 Dec 2025
dd85659f-d199-5ca4-b885-26e063d3b63a

Contents

Introduction	1
מתיו	2
מאָרַק סנט	41
לוק	67
וין'ג	110
מעשים	143
הרומאים	187
הקורִינְתִּיאַנִים 1	204
הקורִינְתִּיאַנִים 2	222
הגלטים	234
אפרים	240
הפיליפינים	246
קולוסים	251
סלוניס 1	255
סלוניס 2	259
טימותי 1	261
טימותי 2	266
טיטוס	270
פילימון	273
עברים	274
יעקב	287
פיטר 1	291
פיטר 2	296
וין'ג 1	299
וין'ג 2	304
וין'ג 3	305
יְהוּדָה אֶפְרַת	306
יוחנן חזון	308

Introduction

About
standard the on based is Ginsburg, C.D. and Salkinson of work the translation, This died but translation the began Salkinson Dr. Church. Early the of text Greek historic Testament New the of translation the completed had he death his Before .1883 in by completed and continued was work The Acts. of Book the of exception the with 1886. in Vienna in it published who Ginsburg, C.D. Dr.

Edward Isaac Salkinson,
5, June Vienna at died Wilna; at born Christianity; to convert Hebraist; Russian youth, a As Salkind. Solomon of son the was Salkinson some, to According 1883. there; seminary rabbinical a entering of intention the with America for out set he and Society Missionary London the of agents by met was he London in while but the 1849, in entered, he afterward, soon Baptized Judaism. forsake to persuaded was as was appointment first His years. four studied he where society, that of college He Hall. Divinity at student a became he where Edinburgh, at Jews the to missionary served He 1859. in Glasgow at Church Presbyterian the of minister a ordained was settled finally and Presburg, including towns, various in missionary a as church his (1876). Vienna in Sod" title the under "Salvation, of Plan the of Philosophy" translated: Salkinson Wa-Yegaresh" title the under "Lost, Paradise" Milton's 1858); (Altona, ".ha-Yeshu'ah under "Juliet, and Romeo" and "Othello" Shakespeare's 1871); (Vienna, "ha-Adam et "we-Ya'el Ram" and Smolenskin) P. by preface 1874; (ib. "ha-Kushi Iti'el" titles the rimed); 1876; (ib. ohelet"K Ben" title the under "Urania," Tiedge's 1878); (ib. last-mentioned The adashah."ha-Ḥ Ha-Berit" title the under Testament, New the was it 1877; in Society Missionary British the for undertaken was translation 1886. in Vienna at Ginsburg, D. C. of supervision the under posthumously, published

David Christian Ginsburg,
1831. 25, Dec. Warsaw at born missionary; Christian and scholar Masoretic English of branch Liverpool the with connected time a for was and 1846, in converted was He entirely himself devoting 1863, in retired but Jews, the to Mission Society's London the 1861, Ecclesiastes, and 1857, Songs, of Song the of editions Besides work. literary to in account full a and 1864; Essenes, and 1862; Karaites, the on essays published he publishing studies, Masoretic to himself devoted then 1865.He Cabala, the of English of and 1867, in "ha-Massoret Massoret" Levita's Elias of translation and text the was He year. same the in "Bible Rabbinic the to Introduction" Hayyim's b. Jacob devoted and 1870, in Testament Old the of Revisers of Board the of member a elected of volumes three Masorah, the of remains extant the all of collation the to himself text new a edited he collations, these upon Based 1880-86. in published he which 1894 in published was which Society, Bible Trinitarian the for Testament Old the of wrote he this To Bible." Hebrew the of Text Massoretico-Critical The" title the under manuscripts the of facsimiles of volume a with together published introduction, an been has text Masoretic the settling of method His 1897. in Bible, Hebrew the of et 343 (viii. "Review Quarterly Jewish" the in Blau by criticized severely somewhat Moabite the of English in printed account elaborate most the wrote Ginsburg seq.). Shapira. of forgeries exposing in instrumental was and (1871), Stone

הבשורה הקדושה על-פי מתי

- 1 (א) זה ספר תולדת המשיח ישוע בן-דוד בן-אברהם:
- 2 (ב) אברהם הוליד את-יצחק ויצחק הוליד את-יעקב ויעקב הוליד את-יהודה ואת-אחיו:
- 3 (ג) ויהודה הוליד את-פרץ ואת-זרח מתמר ופרץ הוליד את-חצרון וחצרון הוליד את-רם:
- 4 (ד) ורם הוליד את-עמינדב ועמינדב הוליד את-נחשון ונחשון הוליד את-שלמון:
- 5 (ה) ושלמון הוליד את-בעז מרחב ובעז הוליד את-עובד מרות ועובד הוליד את-ישי:
- 6 (ו) וישי הוליד את-המלך דוד ודוד הוליד את-שלמה מהאשה אשר לקח מאוריה:
- 7 (ז) ושלמה הוליד את-רחבעם ורחבעם הוליד את-אביה ואביה הוליד את-אסא:
- 8 (ח) ואסא הוליד את-יהושפט ויהושפט הוליד את-יהורם ויהורם הוליד את-עזריהו:
- 9 (ט) ועזריהו הוליד את-יותם ויותם הוליד את-אחז ואחז הוליד את-חזקיהו:
- 10 (י) וחזקיהו הוליד את-מנשה ומנשה הוליד את-אמון ואמון הוליד את-יאשיהו:
- 11 (יא) ויאשיהו הוליד את-יכניהו ואת-אחיו בימי גלותם בבבל:
- 12 (יב) ואחרי הגלים לבבל יכניהו הוליד את-שאלתיאל ושאלתיאל הוליד את-זרבבל:
- 13 (יג) וזרבבל הוליד את-אביהוד ואביהוד הוליד את-אליקים ואליקים הוליד את-עזור:
- 14 (יד) ועזור הוליד את-צדוק וצדוק הוליד את-יכין ויכין הוליד את-אליהוד:
- 15 (טו) ואליהוד הוליד את-אלעזר ואלעזר הוליד את-מתן ומתן הוליד את-יעקב:
- 16 (טז) ויעקב הוליד את-יוסף איש מרים אשר נולד ממנה ישוע הנקרא משיח:
- 17 (יז) והנה כל-הדורות מאברהם עד-דוד ארבעה עשר ודורות ומדוד עד-גלות בבבל ארבעה עשר ודורות ומגלות בבבל עד-המשיח ארבעה עשר ודורות:
- 18 (יח) וזאת היתה לדת ישוע המשיח כאשר מרים אמו מארשה היתה ליוסף טרם יבוא אליה ותמצא כי הרה היא כי מרות הקדש הרתה:
- 19 (יט) ויוסף אישה צדיק הנה ולא אבה לתתה לדבת-עם ויאמר לשלחה בסתר:
- 20 (כ) עודנו מדבר אל-לבבו כזאת והנה מלאך יהנה נראה אליו בחלום לאמר יוסף בן-דוד אל-תירא מקחת אליך את-מרים אשתך כי הילד בקרבה נוצר מרות הקדש:
- 21 (כא) והיא ילדת בן ונקראת את-שמו ישוע כי הוא יושע את-עמו מחטאיהם:
- 22 (כב) וכל-זאת היתה למלאת את אשר-דבר יהנה בנבואה הנביא לאמר:
- 23 (כג) הנה העלמה הרה וילדת בן ונקראו שמו עמנואל אשר יאמר אל עמנו:
- 24 (כד) וייקץ יוסף משנתו ויעש כאשר צוה אתו מלאך יהנה ויקח את-אשתו:
- 25 (כה) ולא ידע אתה עד כי-ילדה בן את-בכורה ונקרא את-שמו ישוע:

פרק ב

- 1 (א) ויהי כאשר נולד ישוע בבית-לחם יהודה בימי המלך הורדוס והנה חזי כוכבים באו מארץ קדם ירושלימה לאמר:
- 2 (ב) איה המלך הנולד ליהודים כי ראנו כוכבו בקדם ונבא להשתחות לו:

- 3) ג) וַיִּשְׁמַע הַמֶּלֶךְ הַיְּהוּדִים וַיָּנֶע לָבָבוּ וּלְבָב כָּל־יְרוּשָׁלַיִם עִמּוֹ:
- 4) ד) וַיִּקְהַל אֶת־כָּל־רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים בָּעֵם וַיִּשְׁאַל אֶת־פִּיֵּיהֶם לֵאמֹר אִיזוֹ הַיֶּלֶד הַמְּשִׁיחַ:
- 5) ה) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בְּבֵית־לֶחֶם יְהוּדָה כִּי כה־כְּתוּב בִּיד־הַנְּבִיא:
- 6) ו) וְאַתָּה בֵּית־לֶחֶם אֶרֶץ יְהוּדָה אֵינְךָ צָעִיר בְּאַלְפֵי יְהוּדָה כִּי מִמֶּךָ יֵצֵא מוֹשֵׁל אֲשֶׁר יִרְעָה אֶת־עַמִּי יִשְׂרָאֵל:
- 7) ז) וַיִּקְרָא הַיְּהוּדִים אֶל־חַזִּי הַכּוֹכְבִּים בִּסְתֵר וַיִּחְקֹר אֹתָם לֵדַעַת אֶת־הָעֵת אֲשֶׁר נִרְאָה הַכּוֹכֵב:
- 8) ח) וַיִּשְׁלַח אֹתָם בֵּית־לֶחֶם וַיֹּאמֶר לָכֵן וְדָרְשׁוּ הֵיטֵב עַל־הַיֶּלֶד וְכֹאֲשֶׁר תִּמְצְאוּן אֹתוֹ שׁוּבוּ וְהַגִּידוּ לִי וְאַבְרָהָה לְהַשְׁתַּחֲוֹת־לוֹ גַּם־אֲנִי:
- 9) ט) וַיִּשְׁמְעוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֵּלְכוּ וְהִנֵּה הַכּוֹכֵב אֲשֶׁר־רָאוּ בִקְדָם עָלָה לִפְנֵיהֶם עַד אֲשֶׁר־בָּא וַיַּעֲמֵד מִמַּעַל לְאֲשֶׁר הָיָה שָׁם הַיֶּלֶד:
- 10) י) וְהֵם חָזוּ בַכּוֹכֵב וַיִּשְׁמְחוּ שִׂמְחָה גְדֹלָה עַד־מָאֵד:
- 11) יא) וַיָּבֹאוּ הַבֵּיתָה וַיִּרְאוּ אֶת־הַיֶּלֶד עִם־מֶרְסָם אִמּוֹ וַיִּפְּלוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ־לוֹ וַיִּפְתָּחוּ אֶת־אַצְרֹתֵיהֶם וַיִּקְרִיבוּ לוֹ מִנְחָה זָהָב וְלִבְנוֹנָה וְנֹר:
- 12) יב) וְהֵם צָווּ בַחֲלוֹם לִבְלֹתִי שׁוּב אֶל־הַיְּהוּדִים וַיִּפְּנוּ וַיֵּלְכוּ בְּדֶרֶךְ אַחֵר לְאַרְצָם:
- 13) יג) וַיְהִי בְלִכְתָּם וַיִּרְא מֶלֶאךָ יְהוֹנָה אֶל־יוֹסֵף בַּחֲלוֹם לֵאמֹר קוּם קַח אֶת־הַיֶּלֶד וְאֶת־אִמּוֹ וּבְרַח־לָךְ מִצְרִימָה וְשָׁב־שָׁם עַד־אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ כִּי הַיְּהוּדִים מִבְּקֵשׁ אֶת־נַפְשׁ הַיֶּלֶד לְקַחְתָּהּ:
- 14) יד) וַיָּקָם וַיִּקַּח אֶת־הַיֶּלֶד וְאֶת־אִמּוֹ לָיִלָה וַיֵּלֶךְ מִצְרִימָה:
- 15) טו) וַיֵּשֶׁב שָׁם עַד־מוֹת הַיְּהוּדִים לְמִלְאֵת אֶת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוֹנָה בִּיד־הַנְּבִיא לֵאמֹר מִמִּצְרַיִם קָרָאתִי לְבָנִי:
- 16) טז) וַיְהִי כִּרְאוֹת הַיְּהוּדִים כִּי הִתְּלוּ בּוֹ הַחֲזִים וַיִּקְצֹף עַד־מָאֵד וַיִּשְׁלַח וַיִּן אֶת־כָּל־הַיִּלָּדִים אֲשֶׁר בְּבֵית־לֶחֶם וּבְכָל־גְּבוּלֶיהָ מִבֶּן־שְׁנָתַיִם וְלִמָּטָה לְפִי הָעֵת אֲשֶׁר חָקַר מִפִּי הַחֲזִים:
- 17) יז) אִזּוֹ הוּקָם אֲשֶׁר נֹאמַר בִּיד־יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא לֵאמֹר:
- 18) יח) קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תִמְרוּרִים רָחֵל מִבְּכָה עַל־בְּנֵיהָ מֵאַנְהָה לְהַנְחֵם כִּי אֵינֶנּוּ:
- 19) יט) וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת הַיְּהוּדִים וַיִּרְא מֶלֶאךָ יְהוֹנָה בַּחֲלוֹם אֶל־יוֹסֵף בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר:
- 20) כ) קוּם קַח אֶת־הַיֶּלֶד וְאֶת־אִמּוֹ וְלֶךְ שׁוּב אֶרְצָה יִשְׂרָאֵל כִּי־מָתוּ הַמְּבַקְשִׁים אֶת־נַפְשׁ הַיֶּלֶד:
- 21) כא) וַיָּקָם וַיִּקַּח אֶת־הַיֶּלֶד וְאֶת־אִמּוֹ וַיָּבֹא אֶרְצָה יִשְׂרָאֵל:
- 22) כב) וּבִשְׁמֻעוֹ כִּי אֶרְקֻלוֹס מֶלֶךְ בִּיהוּדָה תַּחַת הַיְּהוּדִים אָבִיו וַיִּירָא לְלָכֶת שָׁמָּה וַיִּגְד־לוֹ דָּבָר בַּחֲלוֹם וַיֵּסֶב אֶל־גְּלִילוֹת הַגָּלִיל:
- 23) כג) וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב בְּעִיר הַנִּקְרָאת נַצְרֶת לְמִלְאֵת אֶת־דְּבָרֵי הַנְּבִיאִים כִּי נִצְרִי וְקָרָא לוֹ:

פרק ג

- 1) א) וַיְהִי בִּימֵי הָהֵם וַיָּבֹא יוֹחָנָן הַמַּטְבֵּל וַיִּקְרָא בְּמַדְבָּר יְהוּדָה וַיֹּאמֶר:
- 2) ב) שׁוּבוּ כִּי־מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם קָרְבָה לָבֹא:
- 3) ג) הוּא אֲשֶׁר נָבֵא עָלָיו וַיִּשְׁעֶיהוּ הַנְּבִיא לֵאמֹר קוֹל קוֹרָא בְּמַדְבָּר פָּנּוּ דֶּרֶךְ יְהוֹנָה יִשְׁרוּ מִסְּלוֹתָיו:
- 4) ד) וַיּוֹחָנָן הָיָה לְבוּשׁ שַׁעַר גְּמָלִים וְאֶזוּר עוֹר אֶזוּר בְּמַתָּנָיו וּמֵאֲכָלוֹ חֲגָבִים וְדָבַשׁ מִיָּעַר:
- 5) ה) וַיֵּצֵאוּ אֵלָיו יְרוּשָׁלַיִם וְכָל־יְהוּדָה וְכָל־כַּפֵּר הַיִּרְדֵּן:
- 6) ו) וַיִּטְבְּלוּ עִלָּיו בִּירְדֵּן בְּהַתְּנוּדָתָם אֶת־חַטָּאתֵיהֶם:

- 7) ז) אך כאשר ראה רבים מן הפרושים ומן הצדוקים באים אליו להטביל ויאמר להם ילדי צפענים מי הורה אתכם להמלט על נפשכם מפני חרון אף הבא:
- 8) ח) לכן עשו פרי טוב לתשובה:
- 9) ט) ואל תהנו בלבבכם לאמר אברהם לנו לאב כי אני אמר לכם גם מן אבנים אלה תשיג יד-אלהים להקים בנים לאברהם:
- 10) י) וגם כבד נטוי הנרזן על שרש העצים ולכן כל-עץ אשר לא יעשה פרי טוב יגדע והשלה במז-אש:
- 11) יא) ואני הנני מטביל אתכם במים לתשובה אך הבא אחרי חסן הוא ממני אשר קטנתי משאת את-נעליו הוא יטביל אתכם ברוח הקדש ובאש:
- 12) יב) אשר מזרחו בידו לזרות ולהבר את-נרנו ואסף את-החטים אל-תוף אסמיו ואת-המזן ישרף באש אשר לא תכבה:
- 13) יג) אז יבא ישוע מן הגליל אל-הינדרן לפני יוחנן להטביל על-ידו:
- 14) יד) ויעצרו בו יוחנן לאמר הלא נכון לי להטביל על-ידיך ואתה באת אלי:
- 15) טו) ויען ישוע ויאמר אליו הרה פיוס פירכה יאתה לנו למלא כל-צדקה וירך ממנו:
- 16) טז) ויטביל ישוע וימהר ויעל מן המים והנה נפתחו-לו השמים וירא את-רוח אלהים ירדת בדמות-יונה ונתח עליו:
- 17) יז) והנה קול קרא משמים זה הוא בני יידי בו רצתה נפשי:

פרק ד

- 1) א) אז הוביל ישוע ברוח המדברה לבעבור ינסהו שם השטן:
- 2) ב) ויצא ארבעים יום וארבעים לילה וירעב:
- 3) ג) ויגש המנסה ויאמר אליו אם בן-האלהים אתה אמר ואבנים אלה תהיין ללחם:
- 4) ד) ויען ויאמר כתוב כי לא על-הלחם לבדו יחיה האדם כי על-כל-מוצא פי-יהנה:
- 5) ה) וינקוהו השטן אל-עיר הקדש ויעמדהו על-פנת גג בית-המקדש:
- 6) ו) ויאמר אליו אם בן-האלהים אתה התנפל ארצה כי כתוב כי מלאכיו יצוה-לך על-כפים ישאונך פן-תגף באבן רגלך:
- 7) ז) ויאמר אליו ישוע ועוד כתוב לא תנסה את-יהנה אלהיך:
- 8) ח) ויוסף השטן וינקוהו אל-הר גבה מאד ויראהו את-כל-ממלכות הארץ ויבדדו:
- 9) ט) ויאמר אליו את-כל-אלה אתן-לך אם-תפול ותשתחנה לי:
- 10) י) אז אמר אליו ישוע גש-הלאה השטן כי כתוב ליהנה אלהיך תשתחנה ואתו לבדו תעבד:
- 11) יא) וירך ממנו השטן ויגשו אליו מלאכים וישרתהו:
- 12) יב) ויהי כשמעו ישוע כי נסגר יוחנן וישב הגליל:
- 13) יג) ויעזב את-נצרת ויבא וישב בכפר-נחום על-שפת הים בגבולי זבלון ונפתלי:
- 14) יד) למלאות את אשר-נאמר ביד-ישעיהו הנביא לאמר:
- 15) טו) ארצה זבלון וארצה נפתלי דרך הים עבר תינדרן גליל תגוים:
- 16) טז) העם ההלכים בחשך ראו אור גדול ישיבי בארץ צלמנות אור ננה עליהם:
- 17) יז) מהעת ההיא החל ישוע לקרא ולאמר שובי מדרכיכם כי מלכות השמים קרבה לבא:

- (18) וַיִּתְּהֵלָהּ יֵשׁוּעַ עַל-יַד יַם-הַגָּלִיל וַיֵּרָא שְׁנֵי אַחִים שֹׁמְעוֹן הַנִּקְרָא פֶּטְרוֹס וְאַנְדֵּרֵי אֶחָיו פְּרָשִׁים מִכְמָרֶת עַל-פְּנֵי-הַיָּם כִּי רִיגִים הָיוּ:
- (19) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ אַחֲרַי וְאַעֲשֶׂה אִתְּכֶם לְדִיגֵי אָדָם:
- (20) וַיַּעֲזְבוּ אֶת-מִכְמָרוֹתָם כִּרְגַע וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו:
- (21) כֹּאן וַיַּעֲבֹר מִשָּׁם וַיֵּרָא שְׁנֵי אַחִים אֲחֵרִים יַעֲקֹב בֶּן-זִבְדִּי וַיּוֹחָנָן אֶחָיו פְּאָנִיָּה עִם-זִבְדִּי אֲבִיהֶם מִתְקַנִּים מִכְמָרוֹתָם וַיִּקְרָא אֲלֵיהֶם:
- (22) וְגַם-הֵמָּה כִּרְגַע עָזְבוּ אֶת-הָאֲנִיָּה וְאֶת-אֲבִיהֶם וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו:
- (23) כֵּן וַיֹּסֶב יֵשׁוּעַ בְּכָל-הַגָּלִיל וַיְלַמֵּד-שָׁם בְּבִתְּי הַכְּנֶסֶת קָרָא בְּשֵׁרֶת הַמַּלְכוּת וְרָפָא כָּל-מַחְלָה וְכָל-מַדּוּה בָּעָם:
- (24) כִּדְר וַיֵּצֵא שֹׁמְעוֹ בְּכָל-אֶרֶם וַיָּבִיאוּ אֵלָיו אֶת כָּל-הַחֹלִים אֲשֶׁר דָּבְקוּ בָּם תַּחֲלָאִים שׁוֹנִים וְחָלִים רָעִים אֲחֻזֵּי רוּחוֹת רָעוֹת מִכִּי יֵרַח וְנָכִי עֲצָמוֹת וַיִּרְפָּאֵם:
- (25) כִּדְר וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו קָהֵל רַב מִן-הַגָּלִיל וּמִן-דִּפְפָּלִים וּמִן-יְרוּשָׁלַיִם וּיְהוּדָה וְעֵבֶר הַיַּרְדֵּן:

פרק ה

- (1) א) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָה אֶת-הַמּוֹן הָעָם וַיַּעַל אֶל-הַהָר וַיֵּשֶׁב שָׁם וַיַּגִּשּׁוּ אֵלָיו תַּלְמִידָיו:
- (2) ב) וַיִּפְתַּח אֶת-פִּיהוּ וַיֹּזְרֶה לָהֶם לֵאמֹר:
- (3) ג) אֲשֶׁרֵי עֲנִי הָרוּחַ כִּי לָהֶם מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם:
- (4) ד) אֲשֶׁרֵי הַמַּתְאֲבָלִים כִּי-הֵם יִנְחָמוּ:
- (5) ה) אֲשֶׁרֵי הָעֲנוּיִם כִּי-הֵם יִירְשׁוּ-אֶרֶץ:
- (6) ו) אֲשֶׁרֵי הָרַעֲבִים וְהַצֹּמְאִים לְצַדִּיקָה כִּי-הֵם יִרְוִין:
- (7) ז) אֲשֶׁרֵי בְעַל־יֶרֶחַמִּים כִּי-הֵם יִרְחָמוּ:
- (8) ח) אֲשֶׁרֵי בְרִי לֵבָב כִּי-הֵם יַחֲזוּ אֶת-אֱלֹהִים:
- (9) ט) אֲשֶׁרֵי עֹשֵׂי שְׁלוֹם כִּי-הֵם יִקְרָאוּ בְנֵי-אֱלֹהִים:
- (10) י) אֲשֶׁרֵי הַנִּרְדָּפִים עֹקֵב צַדִּיקָתָם כִּי לָהֶם מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם:
- (11) יא) אֲשֶׁרֵיכֶם אִם-יִחַרְפוּ אִם-יִרְדָּפוּ אִתְּכֶם וּבִשְׁקָר יָבִיאוּ דְבַתְּכֶם רָעָה בַּעֲבוּר שְׁמִי:
- (12) יב) שִׁישׁוּ וְגִילוּ כִּי שְׂכָרְכֶם הִרְבֵּה מְאֹד בַּשָּׁמַיִם כִּי-כֵן רָדְפוּ אֶת-הַנִּבְיָאִים אֲשֶׁר הָיוּ לַפְּנוּכִים:
- (13) יג) אַתֶּם מְלַח הָאֶרֶץ וְאִם-הִמְלַח יָפוּג טַעֲמוֹ בְּמָה יִמְלַח תִּפְּלֹל לֹא-יִצְלַח לְכָל כִּי אִם-יִזְרָה הַחוּצָה וְהָיָה לְמֶרְמֶס רָגֵל:
- (14) יד) אַתֶּם אוֹר הָעוֹלָם עִיר יֹשֶׁבֶת עַל-הָהָר לֹא תוּכַל לְהִסְתֵּר:
- (15) טו) וְאִין מִדְּלִיקִים נֵר לְתַתּוֹ תַּחַת הָאֵיפָה כִּי אִם-אֶל-הַמְּנָרָה לְהָאִיר לְכָל אֲשֶׁר בְּבֵית:
- (16) טז) כֹּה יֵאָר אוֹרְכֶם לְעֵנִי בְנֵי-הָאָדָם וְרָאוּ מַעֲשֵׂיכֶם הַטּוֹבִים וְאֶת-אֲבִיכֶם בַּשָּׁמַיִם יִכְבְּדוּ:
- (17) יז) אַל תַּחֲשְׁבוּ כִּי בָאתִי לְהַפֵּר הַתּוֹרָה אוֹ הַנְּבִיאִים לֹא לְהַפֵּר בָּאתִי כִּי אִם-לְמַלְאֵת:
- (18) יח) כִּי הֵן אֲמֵן אֲנִי מְנִיד לָכֶם עַד אֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם וְהָאֶרֶץ יַעֲבִירוּ לֹא תַעֲבֹר יוֹד אַחַת מִן-הַתּוֹרָה אֲף לֹא קוֹץ אֶחָד עַד כִּי-כֻלָּם יָקוּמוּ:
- (19) יט) לָכֵן כָּל-הַמִּפְּרִיר אַחַת מִמִּצְוֹת קְטָנוֹת אֵלֶּה וְהוֹרָה כִּזְאֵת לְאֲנָשִׁים נִקְלָה יִקְרָא בְּמַלְכוּת הַשָּׁמַיִם וְהָעֵשָׂה אֵתָן וּמִלְמֵד לַעֲשׂוֹתָן נִכְבֵּד יִקְרָא בְּמַלְכוּת הַשָּׁמַיִם:
- (20) כ) וְאִנִּי אֹמֵר לָכֶם אִם לֹא-תִגְדֹּל צַדִּיקְתְּכֶם מִצְדִּיקַת הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים לֹא תִבְאוּ לְמַלְכוּת הַשָּׁמַיִם:

- 21 (כא) שְׁמַעְתֶּם אֶת אֲשֶׁר נֹאמַר לְקַדְמָנִים לֹא תִרְצָח וְהָאִישׁ אֲשֶׁר יִרְצָח יִנָּתֵן לַמִּשְׁפָּט בַּבִּלְלִים:
- 22 (כב) וְאֲנִי אָמַר לָכֶם הַמִּתְעַבֵּר בְּאָחִיו חֲנָם יִנָּתֵן לַמִּשְׁפָּט בַּבִּלְלִים וְהַקָּרָא לְאָחִיו רִיקָה יִנָּתֵן בְּיַד־הַסַּנְהֶדְרִין וְאִם נָבֵל יִקְרָא-לוֹ יַפֵּל לְאֵשׁ גִּיהֵנֹם:
- 23 (כג) עַל-כֵּן אָפֹא כִּי-תִקְרִיב קָרְבָּן עַל-הַמִּזְבֵּחַ וּלְבָבְךָ נִגְד־לָךְ שָׁם כִּי-דָבַר רִיב לְאָחִיךָ עִמָּךְ:
- 24 (כד) הִנֵּחַ שָׁם קָרְבְּנְךָ לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ וְלֹךְ הִתְרַפֵּס וּרְהַב אָחִיךָ וְאִזּוּ בֹא וְהִקְרַב קָרְבְּנְךָ:
- 25 (כה) מִהֵרָה תִשְׁלַם עִם-אִישׁ רִיבְךָ בְּעוֹדְךָ עִמּוֹ בַּדֶּרֶךְ פֶּן-יִסְגִּיר אֹתְךָ אִישׁ רִיבְךָ בְּיַד־הַשֹּׁפֵט וְהַשֹּׁפֵט יִסְגִּירְךָ בְּיַד הַשָּׁטֶר וְהוּא יִתֶּנְךָ לְבֵית הַסֵּהֶר:
- 26 (כו) וְאֲנִי אָמֵן אָמַר לָךְ כִּי לֹא תַעֲלֶה מִשָּׁם עַד אֲשֶׁר תִּשְׁלַם אֶת-הַפְּרוּטָה הָאֲחֵרֹנָה:
- 27 (כז) שְׁמַעְתֶּם אֶת אֲשֶׁר נֹאמַר לְקַדְמָנִים לֹא תִנָּאֵף:
- 28 (כח) וְאֲנִי אָמַר לָכֶם כָּל-הַנָּתֵן עֵינּוֹ בְּאִשָּׁה לְחִשְׁק־בָּהּ בְּרוּחַ-זְנוּנִים נָאֵף אֹתָהּ בְּלִבּוֹ:
- 29 (כט) וְאִם עֵינְךָ הַיְמָנִית תִּכְשִׁילְךָ נִקְרָה וְהַשְׁלִיכָהּ מִמֶּךָ טוֹב לָךְ בְּאֶבֶר אֶבֶר אֶחָד מִהַשְׁלָל כָּל-בִּשְׂרָךְ לְגִיהֵנֹם:
- 30 (ל) וְאִם-יְדֶךָ הַיְמָנִית תִּכְשִׁילְךָ קַצְצָהּ וְהַשְׁלִיכָהּ מִמֶּךָ טוֹב לָךְ בְּאֶבֶר אֶבֶר אֶחָד מִהַשְׁלָל כָּל-בִּשְׂרָךְ לְגִיהֵנֹם:
- 31 (לא) וְנֹאמַר כִּי-יִשְׁלַח אִישׁ אֶשְׁתּוֹ וְנָתַן בְּיָדָהּ סֶפֶר כְּרִיתָת:
- 32 (לב) וְאֲנִי אָמַר לָכֶם אִם יִשְׁלַח אִישׁ אֶשְׁתּוֹ אִם לֹא עַל-דָּבָר זָנוּת מִשִּׁים אֹתָהּ לְנֹאפֶת וְהִלָּקַח גְּרוּשָׁה לֹא לְאִשָּׁה נֹאֵף הוּא:
- 33 (לג) וְעוֹד שְׁמַעְתֶּם אֶת אֲשֶׁר נֹאמַר לְקַדְמָנִים לֹא תִשָּׁבַע לְשֹׁקֵר וְאֶת-נִדְרֶיךָ תִּשְׁלַם לִיהֵנָּה:
- 34 (לד) וְאֲנִי אָמַר לָכֶם לֹא תִשָּׁבַע כָּל-שְׁבוּעָה לֹא תִשָּׁבַע בַּשָּׁמַיִם כִּי-כֹסֵא אֱלֹהִים הֵמָּה:
- 35 (לה) וְלֹא בָאָרֶץ כִּי-הָדָם רִגְלָיו הִיא וְלֹא בִירוּשָׁלַיִם כִּי-הִיא קִרְיַת מֶלֶךְ רָב:
- 36 (לו) וְלֹא תִשָּׁבַע בְּרֹאשְׁךָ כִּי-לֹא תוּכַל לְהַפֵּךְ שְׁעָר אֶחָד לְכָן אוֹ שָׂחָר:
- 37 (לז) אֲךָ זֶה יְהִי דְבָרְכֶם הֵן הֵן לֹא לֹא וְיִתֵּר מִזֶּה מִמָּקוֹר הָרָע הוּא:
- 38 (לח) שְׁמַעְתֶּם כִּי נֹאמַר עֵין תַּחַת עֵין וְשֵׁן תַּחַת שֵׁן:
- 39 (לט) וְאֲנִי אָמַר לָכֶם לֹא תִתְנַצֵּב בְּפָנֶי הַבָּא לְהִרְעֶל לָךְ אִם יִכֶּךָ עַל-הַתְּלָחִי הַיְמָנִית תֶּן-לוֹ גַּם-הַשְּׂמָאלִית:
- 40 (מ) וְכָל-הַחֹפֶץ לָרִיב עִמָּךְ לְקַחַת הַכֶּתֶנֶת מֵעֲלֶיךָ הִנֵּחַ לוֹ גַּם-מֵעִלְיָךְ:
- 41 (מא) וְהִגֵּשׁ בָּךְ לְלָקֶחַת עִמּוֹ כְּבֶרֶת אֶרֶץ אֶחָת לָךְ עִמּוֹ שְׁתֵּים:
- 42 (מב) תֵּן לְמִבְקֶשׁ מִמֶּךָ וּמֵאֵת הַחֹפֶץ לָלוֹת מִיָּדְךָ אֶל-תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ:
- 43 (מג) שְׁמַעְתֶּם כִּי נֹאמַר וְאֶהְבֶּתָּ אֶת-רֵעֶךָ וְאֶהְבֶּתָּ אֶת-אִיבֶךָ:
- 44 (מד) וְאֲנִי אָמַר לָכֶם אֶהְבּוּ אֶת-אִיבֵיכֶם בָּרְכוּ אֶת-מְקַלְלֵיכֶם הִיטִיבוּ לְשׁוֹנְאֵיכֶם וְהַעֲתִירוּ בְּעַד מְכַאֲבֵיכֶם וְרֹדְפֵיכֶם:
- 45 (מה) לְמַעַן תִּהְיוּ בָנִים אֶל-אֲבִיכֶם בַּשָּׁמַיִם הַמֵּאִיר שְׁמֹשׁוֹ לְרָעִים וּלְטוֹבִים וּמִמָּטִיר לְצַדִּיקִים וְלָרָשָׁעִים:
- 46 (מו) כִּי אִם-תֹּאדְהִיבוּ אֶת-אֲהִבֵיכֶם מִה-שֹׁקֵר לָכֶם הֲלֹא גַם-הַמְכֹּסִים יַעֲשׂוּן כְּמוֹ-כֵן:
- 47 (מז) וְאִם-תִּפְקְדוּ לְשָׁלוֹם רַק אֶת-אֲחֵיכֶם מִה-יִתְרוֹן לָכֶם כֵּן יַעֲשׂוּן גַּם-הַמְכֹּסִים:
- 48 (מח) לָכֵן הֵיוּ תְּמִימִים כַּאֲשֶׁר אֲבִיכֶם בַּשָּׁמַיִם תָּמִים הוּא:

פרק ו

- 1 (א) השמרו לכם מעשות צדקה למראה עיני האדם פן שכר לא תשיגו מאת אביכם שבשמים:
- 2 (ב) לכן בעשותך צדקה לא תשמיע קול תרועה לפניך כאשר יעשו החנפים בבתי הכנסת וברחבות למען ישיגו כבוד לעיני בני-האדם אמן אני אמר לכם הנה שכרם לפניכם:
- 3 (ג) ואתה בעשותך צדקה אל-תדע שמאלך את אשר עשה ימיןך:
- 4 (ד) למען תהיה צדקתך בסתר ואביך הראה בסתר גמולך בגלוי ישלם-לך:
- 5 (ה) וכי תבאו להתפלל אל-תהיו כאנשי חנף האהבים לעמד להתפלל בבתי הכנסת ופנות השוקים למען תיראינה אתם עיני בני-האדם אמן אני אמר לכם הנה שכרם לפניכם:
- 6 (ו) ואתה בתפלתך בא בחדריך וסגר דלתך בערך והתפלל אל-אביך אשר סתר סביביו ואביך הראה בסתר גמולך בגלוי ישלם-לך:
- 7 (ז) וכאשר אתם מתפללים אל-תבטאו בשפתים כגוים אשר יחשב לבם כי-ישמעו בעטרת דברים:
- 8 (ח) לכן אל-תשוי למו כי ידע אביכם מה-מחסורכם טרם תשאלו מידו:
- 9 (ט) ואתם כה תתפללו אבינו שבשמים יתקדש שמך:
- 10 (י) תבא מלכותך יעשה רצונך בארץ כאשר נעשה בשמים:
- 11 (יא) תן-לנו היום לחם חקנו:
- 12 (יב) וסלח-לנו את-אשמתנו כאשר סלחים סלחנו לאשר אשמו לנו:
- 13 (יג) ואל-תביאנו לידי מסה כי אם-הצילנו מן-הרע כי לך הממלכה והגבורה והתפארת לעולמי עולמים אמן:
- 14 (יד) כי אם-תסלחו לבני-אדם את-אשמתם גם-אביכם בשמים יסלח לכם:
- 15 (טו) ואם-לא תסלחו לבני-אדם את-אשמתם גם-אביכם לא-יסלח לכם אשמתכם:
- 16 (טז) וכי תצומו אל-תהיו כחנפיי-לב מקדירי פנים אשר יפילו פניהם להודע לבני-אדם בתעניתם אמן אני אמר לכם הנה שכרם לפניכם:
- 17 (יז) ואתה כי תצום תסוך ראשך ותרחץ פניך:
- 18 (יח) ולא תודע לאדם בתעניתך כי אם-לאביך בסתר ואביך הראה בסתר גמולך בגלוי ישלם-לך:
- 19 (יט) לא תאצרו לכם אוצרות בקרב הארץ ששם יאכל עש ורקב ונגבים יחתרו ויגנבו:
- 20 (כ) אפס אצרו לכם אוצרות בשמים שם לא יאכל עש ורקב ונגבים לא יחתרו ולא יגנבו:
- 21 (כא) כי במקום אוצרך שם יהיה גם-לבך:
- 22 (כב) גר הגוף הוא העין לכן אם-עינך תמימה בכל-חדרי בטנך יהיה אור:
- 23 (כג) ואם-עינך רעה חשוך בכל-חדרי בטנך ואם-האור בך חשוך מה-גדול חשךך:
- 24 (כד) לא-יוכל איש לעבד אדונים שנים כי אם-ישנא את-האחד ואת-האחר יאהב או ידבק באחד והשני נמאס בעיניו לא תוכלו לעבד את-האלהים ואת-הממון:
- 25 (כה) לכן הנני אמר לכם לא תדאגו לנפשכם מה-תאכלו מה-תשתו ומה-כסות בשרכם הלא הנפש יקרה מאכל ובשר איש מכסותו:
- 26 (כו) הביטו אל-עוף השמים לא יזרעו לא יקצרו ולא יאספו למגורות ואביכם בשמים מכלכל אתם ואתם הלא נעליהם יתר הרבה עליהם:

- (27) (בזו) ומי הוא החרד מכם יוכל להוסיף על-קומתו גִּמְד אֶחָד:
- (28) (בחז) וְלִמָּה תִדְאָגוּ לְכִסּוֹת הַתְּבוּנָנוּ אֶל־שׁוֹשְׁנֵי הַשָּׂדֶה אִיכָּה יַעֲלוּ יִצְּצוּ וְלֹא יִיגְעוּן וְלֹא יִטּוּן:
- (29) (בטו) וְאֲנִי אֹמֵר לָכֶם גַּם־שְׁלֹמֹה בְּכָל־הָדָרוֹ לֹא־הָיָה לְבוּשׁ כְּאַחַת מֵהֵן:
- (30) (ל) וְאִם־כָּכָה יַעֲטָה אֱלֹהִים אֶת־עֹשֵׁב הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר יִצְּיץ הַיּוֹם וְלִמְחָרְתּוֹ יִתֵּן בְּתַנּוּר אֶף כִּי־אַתֶּכֶם קִטְנֵי אֱמֻנָה:
- (31) (לא) לָכֵן אֶל־תִּחְרְדוּ לֵאמֹר מִה־נֹּאכַל וּמִה־נִּשְׁתָּה אוֹ מִה־נִּלְבָּשׁ:
- (32) (לב) כִּי כָל־אֱלֹה מְבַקְשִׁים תְּנוּנִים וְאַבִּיכֶם בְּשָׂמִים יִדַּע כִּי אֱלֹה מַחְסִרִיכֶם הֵמָּה:
- (33) (לג) אֲךָ בִּקְשׁוּ רֵאשֻׁנָּה מַלְכוּת אֱלֹהִים וְצִדְקָתוֹ וְכָל־הַחֲפָצִים הָהֵם יִנָּתְנוּ לָכֶם מִתְּנוּת נֹסְפוֹת:
- (34) (לד) לָכֵן אֶל־תִּדְאָגוּ לַיּוֹם מָחָר יוֹם מָחָר יִדְאָג לְעַצְמוֹ דִּי לַיּוֹם בְּצִרְתּוֹ:

פרק ז

- (1) (א) לֹא תִשְׁפֹּטוּ וְלֹא תִשְׁפָּטוּ:
- (2) (ב) כִּי בַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר תִּשְׁפֹּטוּ וְתִשְׁפָּטוּ גַם־אַתֶּם וּבַמִּדָּה אֲשֶׁר תִּמְדּוּ יִמְד לָכֶם גַּם־אַתֶּם:
- (3) (ג) וְלִמָּה תִבְיֹט אֶל־שֹׂכְבִים אֲשֶׁר בְּעֵין אַחִידָה וְלֹא תִשֶׁת־לֵב אֶל־הַקּוֹרָה אֲשֶׁר בְּעֵינָהּ:
- (4) (ד) אוֹ אִיד תֹּאמַר לְאַחִידָה הֶרֶף וְאַסִּירָה שֹׂכְבִים מֵעֵינָהּ וְהִנֵּה קוֹרָה בְּעֵינָהּ:
- (5) (ה) הִסֵּר חֲנֹף רֵאשֻׁנָּה אֶת־הַקּוֹרָה מֵעֵינָהּ וְאַחֲרֵי כֵן רֵאֵה תִרְאָה לְהִסִּיר שֹׂכְבִים מֵעֵין אַחִידָה:
- (6) (ו) לֹא תִתְּנוּ הַקֵּדֶשׁ לְכָל־בָּיִם וְאֶת־פְּנִינֵיכֶם לְחֹזִירִים פֶּן־יִרְמְסוּם בְּרִגְלֵיהֶם וְשִׁבּוּ וְטָרְפוּ אֶתְכֶם:
- (7) (ז) שְׂאֲלוּ וְיִנָּתֵן לָכֶם וְדַרְשׁוּ וְתִמְצְאוּ דַּפְקוּ וְיִפָּתַח לָכֶם:
- (8) (ח) כִּי כָל־הַשְּׂאֵל יִקַּח וְהַדִּירֵשׁ יִמָּצָא וְהַדִּפֵּק יִפָּתַח לוֹ:
- (9) (ט) כִּי מִי אִישׁ מִכֶּם אֲשֶׁר בָּנוּ שְׂאֵל מִמֶּנּוּ לָחֶם וַיִּתֵּן־לוֹ אֶבֶן:
- (10) (י) אוֹ אִם־בִּקְשׁ דָּג וַיִּתֵּן־לוֹ נָחָשׁ:
- (11) (יא) וְאֶף כִּי רָעִים אַתֶּם תִּדְעוּן לָתֵת מִתְּנוּת טְבוֹת לְבָנֵיכֶם אֶף כִּי־אַבִּיכֶם שֹׂכְבִים יִתֵּן־טוֹב לְדֹרָשׁוֹ:
- (12) (יב) לָכֵן כָּל אֲשֶׁר תַּחֲפֹצוּ שִׁיעֲשׂוּן לָכֶם אֲנָשִׁים עֲשׂוּ לָהֶם כְּמוֹ־כֵן גַּם־אַתֶּם כִּי זֹאת הַתּוֹרָה וְהַנְּבִיאִים:
- (13) (יג) בָּאוּ בַשֹּׁעַר הַצָּר כִּי רָחַב הַשֹּׁעַר וְהִדְרִךְ רָחֲבָה הַמּוֹלִיכָה אֶל־הָאֲבִדּוֹן וְרַבִּים הֵם הַבָּאִים שָׁמָּה:
- (14) (יד) וּמִה־צָר הַשֹּׁעַר וְהִדְרִךְ מִה־צָרָה הַמּוֹלִיכָה אֶל־הַחַיִּים וּמִצְאִיָּה מִתִּי מִסְפָּר הֵם:
- (15) (טו) הַשְּׁמָרוּ לָכֶם מִנְּבִיאֵי שִׁקָּר הַבָּאִים לְפָנֵיכֶם בְּעוֹר כִּבְשִׁים וְהֵם זֹאבֵי טָרֶף:
- (16) (טז) בְּפָרִים תִּכְרֹו אֶתֶם הַיִּבְצָרוֹ עֲנָבִים מֵעֲקָרִיבִים אוֹ תֹאנִים מִצְנִינִם:
- (17) (יז) כֵּן כָּל־עֵץ טוֹב יַעֲשֶׂה פְרִי טוֹב וְעֵץ נִשְׁחָת פְּרִי מִשְׁחָת:
- (18) (יח) עֵץ טוֹב לֹא־יֻכַּל לַעֲשׂוֹת פְּרִי מִשְׁחָת וְעֵץ נִשְׁחָת לֹא־יֻכַּל לַעֲשׂוֹת פְּרִי טוֹב:
- (19) (יט) וְכָל־עֵץ בִּלְתִּי עֹשֶׂה פְרִי טוֹב יִגְדַּע וַיִּתֵּן לְמַאֲכָלֶת אִשׁ:
- (20) (כ) עַל־כֵּן בְּפָרִים תִּכְרֹו אֶתֶם:
- (21) (כא) לֹא כָל־הַקָּרָא לִי אֲדוֹן אֲדוֹן יָבֹא לְמַלְכוּת הַשָּׁמַיִם כִּי אִם־הָעֹשֶׂה רְצוֹן אָבִי אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם:
- (22) (כב) וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא יֹאמְרוּ אֵלֶי רַבִּים אֲדֹנֵי אֲדֹנֵי הֲלֹא בַשְּׁמָךְ נִבְאָנוּ בַשְּׁמָךְ גִּרְשָׁנוּ שְׂרִים וּבַשְּׁמָךְ עָשִׂינוּ נִפְלְאוֹת רַבּוֹת:
- (23) (כג) אֲזַי כֹּה אֵנִיד לְהַמְלִיא יְדַעְתִּי אֶתְכֶם מַעֲוֵדֵי סוּרוֹ מִמֶּנִּי פַעֲלִי אֲנִי:

(24) כדר) לְכֵן כָּל־הַשְׁמַע לְדַבְּרֵי אֱלֹה וְעֲשֵׂה אֹתָם אֲעֲרֹכְנוּ לְחֹכֶם־לֵב אֲשֶׁר בָּנָה בֵּיתוֹ עַל־הַסֵּלַע:
(25) כזה) הַנָּשִׁים נִתְּדָ אֶרֶצָה נִחְלִי מַיִם יִשְׁטְפוּ וְרוּחַ גְּדוּלָה בָּאָה וַיִּפְּגְעוּ בְּבֵית הַהוּא וְלֹא נָפַל כִּי יִסֹּד בַּסֵּלַע:

(26) כבו) וְכָל־הַשְׁמַע לְדַבְּרֵי אֱלֹה וְלֹא יַעֲשֵׂה אֹתָם נִמְשַׁל לְחֹסֶר־לֵב אֲשֶׁר בָּנָה בֵּיתוֹ עַל־הַחֹוֹל:
(27) כזו) הַנָּשִׁים נִתְּדָ אֶרֶצָה נִחְלִי מַיִם יִשְׁטְפוּ וְרוּחַ גְּדוּלָה בָּאָה וַיִּפְּגְעוּ בְּבֵית הַהוּא וַיִּפֹּל וַיִּהְיֶה לְמַפְלָה גְּדוּלָה:
(28) כח) וַיִּהְיֶה כְּכֹלֹת יֵשׁוּעַ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּתְּמָהוּ הַמּוֹן הָעָם עַל־תּוֹרָתוֹ:
(29) כט) כִּי הָיָה מוֹרָה אֹתָם כְּהוֹרֹת אִישׁ־שִׁלְטוֹן וְלֹא כַסּוּפָרִים:

פרק ח

(1) א) וַיֵּגֶד מִן־הַהֵר וַהֲמוֹן עִם רַב הַלְכִים אַחֲרָיו:
(2) ב) וַהֲנֵה אִישׁ מִצָּרַע בָּא וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לוֹ לֵאמֹר אֲדֹנִי אִם־חָפִץ אַתָּה הֲלֹא תוּכַל לְטַהֲרֵנִי:
(3) ג) וַיּוֹשֶׁט אֶת־יָדוֹ וַיִּגַּע־בּוֹ יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר חָפִץ אֲנִי וּמָה־רַב וַיִּטְהַר מִצָּרַעְתּוֹ כְּרָגַע:
(4) ד) וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ רָאֵה אֶל־תַּגְּד לְאִישׁ רַק לֶךְ וְהִרְאֵה לְעֵינֵי תַכְתֵּן וְהִקְרַב אֶת־הַקְּרִבָּן אֲשֶׁר צָוָה מֹשֶׁה לַעֲדוֹת לָהֶם:
(5) ה) וְכַאֲשֶׁר בָּא יֵשׁוּעַ אֶל־כְּפָר־נַחוּם וַיִּגַּשׁ אֵלָיו שֶׁר־מַאֲה אֶחָד וַיִּתְחַנֵּן לוֹ לֵאמֹר:
(6) ו) אֲדֹנִי הִנֵּה נַעֲרִי נָפַל לְמִשְׁכָּב בְּבֵיתִי נִכְהַעֲצָמוֹת וּמַעֲנָה מָאֹד:
(7) ז) וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ הֲנִי בָא וּרְפָאתִיו:
(8) ח) וַיַּעַן שֶׁר־הַמַּאֲה וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי נִקְלָתִי מִזֹּאת כִּי אַתָּה תָּבֹא בְּצֹל קִרְתִּי אֵךְ רַק יִבְרָה דְּבָר וְהַנֶּעַר יָחִי:
(9) ט) כִּי גַם־אֲנִי סָר לְמִשְׁמַעַת מִמִּשְׁלָה וְאֲנָשִׁי סָרִים לְמִשְׁמַעַתִּי וְכִי אֹמֵר לְאַחַד מֵהֶם לֶךְ וַיִּלָּךְ וּלְאַחֵר בָּא וַיָּבֹא וּלְעַבְדִּי עֲשֵׂה־זֹאת וַיַּעֲשֶׂה:
(10) י) וַיִּשְׁמַע יֵשׁוּעַ וַיִּשְׁתָּאֶה וַיֹּאמֶר אֶל־הַלְכִים אַחֲרָיו אָמֵן אֲנִי מִגִּיד לָכֶם אֲמוֹנָה גְּדוּלָה כְּמוֹהָ גַם־בִּישְׂרָאֵל לֹא מִצָּאתִי:
(11) יא) וַהֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי רַבִּים יָבֹאוּ מִמִּזְרָח וּמִמַּעֲרָב וַיֵּשְׁבוּ בְּמִסְכָּה עִם־אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב בְּמַלְכוֹת הַשָּׁמַיִם:
(12) יב) וּבְנֵי הַמַּלְכוֹת יִדְחוּ אֶל־הַחֹשֶׁךְ הַחוּצָה שָׁם יִהְיֶה בְּכִי וְחֶרֶק שָׁנִים:
(13) יג) וְאֶל־שֶׁר־הַמַּאֲה אֹמֵר יֵשׁוּעַ לֶךְ כַּאֲשֶׁר הָאֲמֵנָה כֵּן יָקוּם לֶךְ וַיַּחֲזִי הַנֶּעַר מִחֲלָיו בַּשָּׁעָה הַהִיא:
(14) יד) וַיָּבֹא יֵשׁוּעַ בֵּית־פֶּטְרוֹס וַיֵּרָא אֶת־חַתְנָתּוֹ שֹׁכֶבֶת חוּלֵת קְדַחַת:
(15) טו) וַיִּגַּע בִּידָהּ וַתֵּרָךְ הַקְּדַחַת מִמֶּנָּה וַתִּקָּם וַתִּשְׁרֹת לַפְּנִיָּהֶם:
(16) טז) וַיִּהְיֶה בָּעֶרֶב וַיָּבִיאוּ אֵלָיו רַבִּים אֲשֶׁר דָּבְקוּ בָּם רוּחוֹת רָעוֹת וַיִּגְרֹשׁ אֶת־הַרוּחוֹת בְּדַבְּרֵי־פִּי וְאֵת כָּל־הַחֹוֹלִים הִחְיָה מִחֲלָיִם:
(17) יז) לְמַלְאֵת אֵת אֲשֶׁר נֹאמֶר בִּיד־יִשְׁעִיהוּ הַנְּבִיא לֵאמֹר חֲלִינּוּ הוּא נָשָׂא וּמְכַאֲבִינוּ סִבְלָם:
(18) יח) וַיִּהְיֶה כִּרְאוֹת יֵשׁוּעַ הַמּוֹן עִם רַב סְבִיב־לוֹ וַיִּצְוּ לַעֲבֹר מִשָּׁם אֶל־עֶבֶר הַיָּם:
(19) יט) וַיִּגַּשׁ אֵלָיו אֶחָד הַסּוּפָרִים וַיֹּאמֶר לוֹ רַבִּי אֵלֶךְ אַחֲרֶיךָ אֶל־כָּל־אֲשֶׁר תִּלָּךְ:
(20) כ) וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ הַשּׁוֹעֲלִים חוֹרִים לָהֶם וְצָפוּר הַשָּׁמַיִם קֵן לָהּ וּבֶן־הָאָדָם אֵין לוֹ מְקוֹם לְהִנִּיחַ אֶת־רֹאשׁוֹ:
(21) כא) וְאִישׁ אַחֵר מִקְּרִב תִּלְמִידָיו אָמֵר אֵלָיו אֲדֹנִי תִּנְהַלֵּי לְלֶכֶת וּלְקַבֵּר אֶת־אָבִי רֹאשְׁנָה:

- (22) כב) וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ לֵךְ אַחֲרַי וְהִנֵּחַ לַמָּתִים לְקַבֵּר אֶת־מֵתֵיהֶם:
- (23) בנ) וַיֵּרֶד בָּאֲנִיָּה וּתְלַמִּידָיו יָרְדוּ עִמּוֹ:
- (24) בד) וְהִנֵּה סַעַר גָּדוֹל גָּעוּר בָּיָם עַד־כַּסּוֹת הַגְּלִים אֶת־הָאֲנִיָּה וְהוּא נִרְדָּם:
- (25) כה) וַיִּגְשׁוּ אֵלָיו וַיַּעֲרִהוּ וַיִּקְרָאוּ הוֹשִׁיעָה אֲדֹנָינוּ כִּי אָבָדְנוּ:
- (26) כו) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָמָּה אַתֶּם חֲרָדִים קִטְנֵי אֱמָנָה וַיִּקֶּם וַיִּגְעַר בְּרוּחֹת וּבָנִים וַתְּהִי דָמָמָה גְּדוּלָּה:
- (27) כז) וַיִּתְמָהוּ הָאֲנָשִׁים לֵאמֹר מִי הוּא זֶה אֲשֶׁר גַּם־הַרוּחֹת וְהַיָּם מִקְשִׁיבִים לְקָלוֹ:
- (28) כח) וַיְהִי כִּבְאוֹ אֶל־עֵבֶר הַיָּם אֶל־אֶרֶץ הַגִּלְגָּלִים וַיִּפְגְּשׁוּהוּ שְׁנֵי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר דָּבְקוּ בָּם רוּחֹת רָעוֹת יֹצְאִים מִבְּתֵי הַקְּבָרוֹת וּפְנֵיהֶם זָעֲפִים עַד־מָאֹד עַד־אֲשֶׁר לֹא יָכֹל אִישׁ לַעֲבֹר בַּדֶּרֶךְ הַהוּא מִפְּחָד:
- (29) כט) וְהִנֵּה הֵם צֹעְקִים לֵאמֹר מַה־לָּנוּ וְלֵךְ יֵשׁוּעַ בֶּן־הָאֱלֹהִים הָאֵם בָּאתָ לַעֲנוּתֵנוּ טָרָם בָּאתָ הָעַתָּה:
- (30) ל) וַעֲדָר חֲזִירִים רַבִּים הָיָה רָעָה שָׁם מִרְחוֹק לָהֶם:
- (31) לא) וַיִּתְחַנְּנוּ־לוֹ הַרוּחֹת לֵאמֹר אִם לִנְרָשְׁנוּ אַתָּה אָמַר תִּגְדֹּלֵנוּ לְבֹא בְּעֶדְר הַחֲזִירִים:
- (32) לב) וַיֹּאמֶר לָהֶם לָכוּ וַיֵּצְאוּ וַיִּבְּאוּ בְּעֶדְר הַחֲזִירִים וְהִנֵּה כָּל־הָעֶדְר שָׁטְפוּ בַּמּוֹרָד אֶל־תּוֹךְ הַיָּם וַיֵּאָבְדוּ בַּמַּיִם:
- (33) לג) וְהָרַעִים נָסוּ וַיִּבְּאוּ הָעִירָה וַיִּגִּידוּ אֶת־כָּל אֲשֶׁר נִהְיָתָה וְאֵת אֲשֶׁר קָרָה לְאֲשֶׁר דָּבְקוּ בָּם הַרוּחֹת הָרָעוֹת:
- (34) לד) וְהִנֵּה כָּל־הָעִיר יֹצְאָה לְקִרְאָת יֵשׁוּעַ וַיִּרְאֶהוּ וַיִּפְצְרוּ־בוּ לַעֲבֹר מִגִּבּוֹלָם:

פרק ט

- (1) א) וַיֵּרֶד בָּאֲנִיָּה וַיַּעֲבֹר וַיָּבֹא אֶל־עִירוֹ:
- (2) ב) וְהִנֵּה הִבִּיאוּ אֵלָיו אִישׁ נָכְה עֲצָמוֹת שֶׁכֵּב עַל־הַמָּטָה וּבִקְרָאוֹת יֵשׁוּעַ אֶת־אֲמוֹנָתָם אָמַר אֶל־נָכְה הָעֲצָמוֹת חֲזֹק בְּנִי נִסְלַחוּ־לָךְ חַטָּאתֶיךָ:
- (3) ג) וְשָׁם אֲנָשִׁים סוֹפְרִים אָמְרוּ בְּלִבָּם הָאִישׁ הַזֶּה מְגִדֵּף הוּא:
- (4) ד) וַיִּדַּע יֵשׁוּעַ אֶת־מַחְשַׁבְתָּם וַיֹּאמֶר מַדּוּעַ תִּהְיוּ רָעוֹת בְּלִבְכֶּם:
- (5) ה) כִּי מַה נִּקְלָא אִם לֵאמֹר נִסְלַחוּ־לָךְ חַטָּאתֶיךָ אוֹ לֵאמֹר קוּם וְהִתְהַלֵּךְ:
- (6) ו) אֵךְ לִמְעַן תִּדְּעוּן כִּי יֵשׁ רִשְׁיוֹן לְבֶן־הָאָדָם בְּאֶרֶץ לְסִלַּח חַטָּאִים אֲזִי אָמַר אֶל־נָכְה הָעֲצָמוֹת קוּם שָׂא אֶת־מַטְתְּךָ וְלֵךְ־לָךְ אֶל־בֵּיתְךָ:
- (7) ז) וַיִּקֶּם וַיֵּלֶךְ אֶל־בֵּיתוֹ:
- (8) ח) וַיִּרְאוּ הַמּוֹן הָעָם וַיִּשְׁתַּמְּמוּ וַיִּתְּנוּ כְבוֹד לַאֲלֹהִים אֲשֶׁר נָתַן שְׁלֵטוֹן כְּזֶה לְבְנֵי־אָדָם:
- (9) ט) וַיַּעֲבֹר יֵשׁוּעַ מִשָּׁם וַיֵּרָא אִישׁ אֶחָד יוֹשֵׁב בְּבֵית־הַמָּכֶס וּשְׁמוֹ מַתְתִּיָּהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֵךְ אַחֲרַי וַיִּקֶּם וַיֵּלֶךְ אַחֲרָיו:
- (10) י) וַיְהִי בְּשֻׁבָּתוֹ עַל־הַלֶּחֶם בְּבֵיתוֹ וְהִנֵּה מוֹכְסִים וְחַטָּאִים רַבִּים בָּאוּ וַיֵּשְׁבוּ לֶאֱכֹל עִם־יֵשׁוּעַ וּתְלַמִּידָיו:
- (11) יא) וַיִּרְאוּ הַפְּרוּשִׁים וַיֹּאמְרוּ אֶל־תְּלַמִּידָיו מַדּוּעַ יֹאכֵל רַבְּכֶם עִם־הַמּוֹכְסִים וְהַחַטָּאִים:
- (12) יב) וַיִּשְׁמַע יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַחֲזִקִים אֵין לָהֶם דָּבָר עִם־הָרָפָא כִּי אִם־הַחֹלִים:

13 (יג) וְאַתֶּם לָכוּ לְמַדּוּ לְדַעַת מַה־זֶּה חֶסֶד חֶפְצָתִי וְלֹא זִבְחַתְּ כִּי לֹא־בָאֹתִי לְקַרְא לְצַדִּיקִים לְבֹא כִּי אִם־לְחַטָּאִים לְתִשּׁוּבָה:

14 (יד) וַיִּגְשׁוּ אֵלָיו תַּלְמִידֵי יוֹחָנָן וַיֹּאמְרוּ מִדּוּעַ אֲנַחְנוּ עִם־הַפְּרוּשִׁים מְרַבִּים לְצוּם וְתַלְמִידֶיךָ לֹא יֵצְמוּ:

15 (טו) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ הִיתָאֲבָלוּ קִרְאִי הַחֲתָנָה בְּעוֹד הַחַתָּן עִמָּהֶם וְהִנֵּה יָמִים יָבֹאוּ וְלִקַּח מֵהֶם הַחַתָּן וְאֵז יֵצְמוּ:

16 (טז) וְאֵין תַּפְרִים טְלָאָה חֲדָשָׁה עַל־שִׁמְלָה בְּלָה פֶּן־הַטְּלָאָה בְּמַלְאָתָהּ תִּנָּרַע מִן־הַשִּׁמְלָה וְתוֹסִיף עַל־קַרְעֶיהָ:

17 (יז) וְתִירוּשׁ לֹא יִתֵּן בְּנֹאדוֹת בָּלִים פֶּן־יִבְקְעוּ הַנֹּאדוֹת וְנִשְׁפָּךְ תֵּינִין וְהַנֹּאדוֹת יִכְלִיוּ אֲבָל תִּירוּשׁ יִתֵּן בְּנֹאדוֹת חֲדָשִׁים וְשִׁמְרִים יִהְיוּ שְׁנֵיהֶם:

18 (יח) עוֹדְנוּ מִדְּבַר אֲלֵיהֶם כִּדְבָרִים הָאֵלֶּה וְהִנֵּה אַחֵד הָרֵאשִׁים בָּא וַיִּשְׁתַּחוּ־לוֹ לֵאמֹר בְּתִי מֵתָה עָלִי בְּזֶה אֲבָל בֹּא וְשִׁים־נָא יָדְךָ עָלַיָּה וְחַיָּה תִחְיֶה:

19 (יט) וַיָּקָם יֵשׁוּעַ וַיֵּלֶךְ עִמּוֹ הוּא וְתַלְמִידָיו:

20 (כ) וְהִנֵּה אִשָּׁה זִבְתָּדִים אֲשֶׁר יָמִי זִוְבָה נִמְשְׁכוּ שְׁתֵּים עָשָׂר שָׁנָה קָרְבָה וַתֵּנַע בְּכַנֶּף בְּגָדוֹ מֵאַחֲרָיו:

21 (כא) כִּי אָמְרָה בְּלָבָה אִם אֶדְ־אָנַע בְּבִגְדוֹ וְאִנְשֻׁעָה:

22 (כב) וַיִּפֶּן יֵשׁוּעַ וַיִּרְא אֶתָּה וַיֹּאמֶר חֲזִקִי בְתִי אֲמוּנָתְךָ הוֹשִׁיעָה לָּךְ וּבָעֵת הַהִיא עָלְתָה אֶרְכָה לָהּ:

23 (כג) וַיָּבֹא יֵשׁוּעַ אֶל־בֵּית־הָרֹאשׁ וַיִּרְא אֶת־הַמַּחְלָלִים בַּחֲלָלִים וְאֶת־הָעֵם הַמָּה:

24 (כד) וַיֹּאמֶר צֹאוּ מִזֶּה הַיְּלֻדָה לֹא מֵתָה כִּי רַק יִשְׁנָה הִיא וַיֵּלְעֶנּוּ לוֹ:

25 (כה) וּכְאֲשֶׁר הוֹצִיאוּ אֶת־הָעֵם מִשָּׁם וַיָּבֹא הַבִּיָּתָה וַיִּחְזַק בִּיָּדָהּ וַתִּקָּם הַנַּעֲרָה עַל־רִגְלֶיהָ:

26 (כו) וְהַשְׁמָעָה הַזֹּאת יֵצְאָה בְּכָל־הָאָרֶץ הַהִיא:

27 (כז) וַיַּעֲבֹר יֵשׁוּעַ מִשָּׁם וּשְׁנֵי אַנְשִׁים עוֹרִים הִלְכוּ אַחֲרָיו צַעֲקִים וְקֹרְאִים חֲנּוּ בֶן־דָּוִד:

28 (כח) וּכְבֹּאוֹ אֶל־הַבֵּית וַיִּגְשׁוּ לְפָנָיו הָעוֹרִים וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֲלֵיהֶם הִתְאַמִּינוּ כִּי יִשְׁלָאֵל יָדִי לַעֲשׂוֹת כְּזֹאת וַיַּעֲנוּ אֹתוֹ הֵן אֲדִינּוּ:

29 (כט) וַיֵּנַע בְּעֵינֵיהֶם וַיֹּאמֶר כְּאֲמוּנָתְכֶם כֵּן יָקוּם לָכֶם:

30 (ל) וַתִּפְקַחְנָה עֵינֵיהֶם וַיַּעֲד בָּם יֵשׁוּעַ לֵאמֹר רְאוּ לְבַלְתִּי יוֹדַע תְּדַבֵּר לְאִישׁ:

31 (לא) וְהֵם יֵצְאוּ וַיִּצְיִאוּ אֶת־שִׁמְעוֹ בְּכָל־הָאָרֶץ הַהִיא:

32 (לב) אֵךְ הֵם יֵצְאִים וְאִישׁ אֶלֶם הוֹבֵא לְפָנָיו אֲשֶׁר רוּחַ רָע דָּבַק בּוֹ:

33 (לג) וַיִּנָּרֶשׁ אֶת־הָרוּחַ הָרָע מִמֶּנּוּ וְהָאֶלֶם תִּחַל לְדַבֵּר וַיִּתְּמָהּוּ הַמּוֹן הָעֵם וַיֹּאמְרוּ מַעֲוֹלָם לֹא־נִרְאָתָה כְּזֹאת בְּיִשְׂרָאֵל:

34 (לד) אָפֶס הַפְּרוּשִׁים אָמְרוּ עַל־יְדֵי שְׂרֵי־הַשָּׂדִים הוּא מְנַרֵּשׁ אֶת־הַשָּׂדִים:

35 (לה) וַיִּסָּב יֵשׁוּעַ בְּכָל־הָעָרִים וְהַכְּפָרִים וַיּוֹרֶה לָהֶם בְּבִתִּי הַכֹּנֶסֶת מִבֶּשֶׂר בְּשׁוֹרֶת הַמַּלְכוּת וּרְפֹא כָל־מַחְלָה וְכָל־מַדּוּה בָּעָם:

36 (לו) וּכְאֲשֶׁר רָאָה אֶת־הַהֲמוֹנִים נִכְמְרוּ רַחֲמָיו עֲלֵיהֶם כִּי הֵם מַתְעַלְפִּים וּנִפְצִים כְּצֹאן אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם רֹעִה:

37 (לז) וַיֹּאמֶר אֶל־תַּלְמִידָיו אֵילָם הַקָּצִיר רַב וְהַפְּעָלִים מְעַטִּים:

38 (לח) עַל־כֵּן הֶעֱתִירוּ אֶל־אֲדוֹן הַקָּצִיר לִשְׁלַח פְּעָלִים לְקָצִירוֹ:

פרק י

- 1 (א) וַיִּקְרָא אֵלָיו שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי תַלְמִידָיו וַיִּתֵּן בֵּינֵם כֹּחַ עַל־רוּחוֹת הַטְּמָאָה לְנִגְרָשׁן וּלְרַפֵּא כָּל־מַחְלָה וְכָל־מְרוּחַ:
- 2 (ב) וְאַלֶּה שְׁמוֹת שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי הַשְּׁלִיחִים הָרִאשׁוֹן שָׁמְעוֹן הַמְּכַנֶּה פֶּטְרוֹס וְאַנְדֵּרֵי אָחִיו יַעֲקֹב בֶּן־זִבְדִּי וַיּוֹחָנָן אָחִיו:
- 3 (ג) פִּילִפּוֹס וּבֶר־תַּלְמִי תוֹמָא וּמַתְתִּיָּהוּ הַמוּכָס יַעֲקֹב בֶּן־חֶלְפִי וְלִבִּי הַמְּכַנֶּה תָדִי:
- 4 (ד) שָׁמְעוֹן הַכְּנַעֲנִי וַיהוּדָה אִישׁ־קָרִיּוֹת הוּא הַמְּסֻנֵּר אֹתוֹ:
- 5 (ה) אֶת־שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי הָאֵלֶּה שָׁלַח יֵשׁוּעַ וַיֵּצֵאוּ עֲלֵיהֶם לֵאמֹר אַל־תְּשִׁימוּ לְדֶרֶךְ הַגּוֹיִם פַּעַמְיָכֶם וְאַל־עָרֵי הַשְּׁמֶרְנִים אַל־תִּבְאוּ:
- 6 (ו) כִּי אִם־לְצֹאן אֲבֹדֹת מִבֵּית יִשְׂרָאֵל תֵּלְכוּ:
- 7 (ז) וְכַאֲשֶׁר תֵּלְכוּן קִרְאוּ לֵאמֹר מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם קְרוּבָה לָבֹא:
- 8 (ח) רַפְּאוּ אֶת־הַחוּלִים הַקִּיְמוּ אֶת־הַמְּתִים טַהֲרוּ אֶת־הַמְּצָרְעִים וְנִגְרְשׁוּ אֶת־הַרוּחוֹת הָרָעוֹת חֲנֹם לְקַחְתָּם וְחֲנֹם תִּתְּנוּ:
- 9 (ט) אַל־תִּקְחוּ לָכֶם זָהָב אוֹ כֶּסֶף אוֹ נְחֹשֶׁת בַּכִּיס:
- 10 (י) וְלֹא יִלְקוּט לְדֶרֶךְ וְלֹא חֲלִיפוֹת בָּגָדִים וְלֹא נַעֲלִים וְלֹא מִטָּה כִּי־נִכּוֹן לַפֹּעַל דִּי מַחֲתוֹ:
- 11 (יא) וּבְכָל־עִיר אוֹ כְּפָר אֲשֶׁר תִּבְאוּ דִּרְשׁוּ מִי הוּא שָׁמָּה הִנְכַּבְּדוּ וּישְׁבְּתֶם עִמּוֹ עַד כִּי־תֵעָבְרוּן:
- 12 (יב) וּבְבֹאֲכֶם הַבֵּיתָה תִּפְקְדוּ לְשָׁלוֹם הַבֵּית:
- 13 (יג) אִם־נִחְשָׁב הַבֵּית מְאוּמָה יְחוּל שְׁלוֹמְכֶם עָלָיו וְאִם לֹא־נִחְשָׁב הַבֵּית מְאוּמָה שְׁלוֹמְכֶם אֲלֵיכֶם יָשׁוּב:
- 14 (יד) וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יֵאָסֶף אֶתְכֶם וְלֹא יִקְשִׁיב לְדַבְּרֵיכֶם צֵאוּ לָכֶם מִן־הַבֵּית הַהוּא אוֹ מִן־הָעִיר הַהִיא וְנַעֲרַתֶם אֶת־הָאֲבָק מֵעַל רַגְלֵיכֶם:
- 15 (טו) אָמֵן אֲנִי מְנַיֵד לָכֶם נֶקֶל יְהִיָּה יוֹם הַמִּשְׁפָּט לְאֶרֶץ סֹדֶם וְעַמּוּרָה מֵאֲשֶׁר לָעִיר הַזֹּאת:
- 16 (טז) הִנֵּה אֲנִכִּי שֹׁלַח אֶתְכֶם כְּצֹאן בְּקָרֵב זֹאבִים עַל־כֵּן הָיוּ עָרוּמִים כְּנֹחָשִׁים וְתַמִּימִים כִּיּוֹנִים:
- 17 (יז) רַק הַשְּׁמָרוּ לָכֶם מִפְּנֵי בְנֵי־אָדָם כִּי הֵם יִסְגִּירוּ אֶתְכֶם לִידֵי־הַסֵּנֶהֶדְרִין וְהַבֵּיתֶם בְּשׁוֹטִים בְּבִתֵּי הַכְּנֶסֶת:
- 18 (יח) וְלִפְנֵי מַשְׁלִיִּם וּמַלְכִּים תִּנְבְּלוּ לְמַעַנִי לְהִיּוֹת לְעֵדוּת לָהֶם וּלְגוֹיִם:
- 19 (יט) וְכַאֲשֶׁר יִסְגִּירוּ אֶתְכֶם אַל־תִּתְּחַדְּדוּ לֵאמֹר אֵיכָה נִדְּבַר אוֹ מַה־נִּדְּבַר כִּי בַּעֲצָם הָעֵת הַהִיא יוֹשֵׁם בְּפִיכֶם אֶת אֲשֶׁר־תִּדְבְּרוּן:
- 20 (כ) כִּי לֹא אַתֶּם הֵם הַמְּדַבְּרִים כִּי אִם רוּחַ־אֲבִיכֶם הוֹדִיב בְּכֶם:
- 21 (כא) וְאַחַ יִסְגִּיר אֶת־אָחִיו לְמִנוֹת וְאָב אֶת־בְּנוֹ וַיִּקְוֶמוּ בָנִים עַל־אֲבוֹתָם וְהַמִּיתוּם:
- 22 (כב) וְאַתֶּם שְׂנֵאִים תִּהְיוּ לְכָל־אָדָם בַּעֲבוּר שְׁמִי אֲדֹ הַמִּתְחַכֶּה עַד־הַקֵּץ יֵשֶׁע:
- 23 (כג) וְכִי־יִרְדְּפוּ אֶתְכֶם בְּעִיר אַחַת נוֹסוּ לָכֶם אֶל־עִיר אַחֶרֶת אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם לֹא תִכְלוּ לַעֲבֹר עָרֵי יִשְׂרָאֵל עַד כִּי־יָבֹא בֶן־הָאָדָם:
- 24 (כד) הַתַּלְמִיד אֵינְנוּ רַב מִרְבּוֹ וְעֹבֵד מֵאֲדֻנּוֹ:
- 25 (כה) דִּי לַתַּלְמִיד לְהִיּוֹת כְּרִבּוֹ וְלַעֲבֹד כְּאֲדֻנּוֹ אִם בַּעַל־זָבוּב קִרְאוּ לְבַעַל הַבֵּית אִף כִּי־לְאִנְשֵׁי בֵיתוֹ:
- 26 (כו) עַל־כֵּן אַל־תִּירְאוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי אֵין־דֹּבָר נֹסֵתָר אֲשֶׁר לֹא יִגְלֶה וְאֵין נַעֲלָם אֲשֶׁר לֹא יִודָע:

27 (כז) את אשר אנדכם בחשד הנידו לעין השמש ואת אשר תשמע אזנכם בלחש השמיעו על-הנגות:

28 (כח) ואל-תיראו מפני הרגי הבשר ולתרג את-הנפש לא תשיג ידם כי אם-יראו מפניו אשר ידיו רב לו לתרג גם את-הנפש וגם את-הבשר בניהנם:

29 (כט) הלא שתי צפרים נמכרות באסר אחד ואחת מהן לא תפל ארצה בבלי רצון אביכם:

30 (ל) ואתם גם-שערות ראשכם נמנו למספרם:

31 (לא) על-כן אל-תיראו ערככם רב מצפרים רבות:

32 (לב) לכן כל-איש אשר יאמירני לפני בני-האדם ואמירנו לפני אבי בשמים גם-אנכי:

33 (לג) וכל-איש אשר יכחש-בי לפני בני-האדם אכחש-בו לפני אבי בשמים גם-אני:

34 (לד) אל-תחשבו כי באתי להביא שלום בארץ לא באתי להביא שלום כי אם-חרב:

35 (לה) כי באתי להפריד בין איש לאביו בין בת לאמה ובין פלה לחמותה:

36 (לו) ואיבי איש אנשי ביתו:

37 (לז) האהב את-אביו או את-אמו יותר ממני איננו שזה לי והאהב את-בנו או את-בתו יותר ממני איננו שזה לי:

38 (לח) ומי אשר לא-יקח את-צ'לבו וילך אחרי איננו שזה לי:

39 (לט) המצא את-נפשו תאבד לו והמשליך את-נפשו בגללי ומצאנה:

40 (מ) המקבל פניכם מקבל פני והמקבל פני הוא מקבל פני שליחי:

41 (מא) המקבל פני נביא בשם נביא וישג שכר נביא והמקבל פני צדיק בשם צדיק וישג שכר צדיק:

42 (מב) ומי אשר ישקה את-אחד הקטנים האלה רק כוס מים קרים בשם תלמיד אמן אני מגיד לכם כי לא-יאבד שכרו:

פרק יא

1 (א) ויהי ככלות ישוע לצות את-שנים עשר תלמידיו ויעבר משם ללמד ולהשמיע ישועתו בעריהם:

2 (ב) ויוחנן בבית האסורים שמע את-עללות המשיח וישלח אליו שנים מתלמידיו:

3 (ג) ויאמר האתה הוא הבא או אם-נחכה לאחר:

4 (ד) ויען ישוע ויאמר אליהם לכו והגידו ליוחנן את אשר-שמעתם ואת אשר-ראיתם:

5 (ה) עורים ראים ופסחים הלכים מצרעים נרפאים וחרשים שמעים מתים קמים ועניים מתבשרים ישועה:

6 (ו) ואשרי האיש אשר לא-יכשל בי:

7 (ז) ובלקחתם החל ישוע לדבר אל-המון העם על-יוחנן מה-זה יצאתם המדברה לראות האם קנה אשר ינוע מפני-רוח:

8 (ח) אך מה-זה יצאתם לראות האם איש לבוש בגדי תמדות הנה לבשי תמדות בבתי מלכים המה:

9 (ט) אך מה-זה יצאתם האם לראות איש נביא הן אני אמר לכם כי גם-גדול הוא מנביא:

10 (י) זה הוא אשר כתוב עליו הגני שלח מלאכי לפניך ופנה דרכך לפניך:

11 (יא) אמן אני אמר לכם לא קם בין ילידי אשה גדול מיוחנן המטיבל והקטן במלכות השמים יגדל ממנו:

- 12 (יב) ומימי יוחנן המטביל עד-הנה מלכות השמים נתפשטה בחזקה וזרע-כח יחזיקו בה:
- 13 (יג) כי כל-הנביאים והתורה עד-יוחנן נבאו:
- 14 (יד) ואם-תאבדו לשמע זה הוא אליהו העתיד לבא:
- 15 (טו) מי אשר אזנים לו לשמע ישמע:
- 16 (טז) ואל-מי אדמה את-הדור הזה נדמה הוא לילדים יושבים בשוקים וקראים לרעים לאמר:
- 17 (יז) מזמרים היינו לכם ולא רקדתם מקוננים ולא ספרתם:
- 18 (יח) כי-בא יוחנן לא אכל ולא שתה ואמרו שד בו:
- 19 (יט) ובן-האדם בא אכל ושתה והם אמרים הנה איש זולל וסבא ואהב למכסים וחטאים אך החכמה תצטדק בבניה:
- 20 (כ) אז החל לגל חרפה על-הערים אשר נעשו בתוכן רב נפלאותיו ולא שבו:
- 21 (כא) אזי לך כורזין אזי לך בית-צידה כי לו נעשו בצור ובצידון הנפלאות אשר נעשו בתוכן כבר שבו בשק ואפר:
- 22 (כב) אפס אני אמר לכן נקל יהיה יום המשפט לצור ולצידון מאשר לכן:
- 23 (כג) ואת כפר-נחום אשר רוממת עד-השמים אל-שאול תורדי כי לו נעשו בסדם הנפלאות אשר נעשו בתוכי ועמדה על-תלה עד-היום הזה:
- 24 (כד) אפס אני אמר לכן נקל יהיה יום המשפט לאדמת סדם מאשר לכן:
- 25 (כה) בעת ההיא ענה ישוע ויאמר אוֹדֶה אֲבִי אֲדֹנָי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ כִּי הִסְתַּרְתָּ אֶת-אֱלֹהֵי מַעֲיָנִי חֲכָמִים וְנִבְוִנִים וְגִלִיתָ אֹתָם לְעוֹלָלִים:
- 26 (כו) אֲכֹן אֲבִי בֶן הָיָה הַרְצוֹן לִפְנֵי:
- 27 (כז) הַכֹּל נִמְסַר בְּיָדֵי מֵאֵת אֲבִי וְאִין אִישׁ יָדַע אֶת-הַבֶּן זֹלָתִי הָאֵב וְאֶת-הָאֵב אִין אִישׁ יָדַע זֹלָתִי הַבֶּן וְהָיָה אֲשֶׁר חָפֵץ בּוֹ הַבֶּן לְגִלּוֹתוֹ לוֹ:
- 28 (כח) פְּנוּ-אֵלַי כָּל-עַמָּל וּמַסְבֵּל וְאֲנִי אֶתֵּן לָכֶם מְרֻנָּה:
- 29 (כט) שְׂאוּ אֶת-עֲלֵי עֲלִיכֶם וּלְמָדוּ מִמֶּנִּי כִּי-עֲנִיו אֲנִי וְשַׁח לִבִּי וְתִמְצְאוּ מְנוּחָה לְנַפְשֵׁיכֶם:
- 30 (ל) כִּי עָלִי רַךְ וּמִשְׁאֵי קֵל:

פרק יב

- 1 (א) בעת ההיא הלך ישוע בשדה קמה ביום השבת וירעבו תלמידיו ויחלו לקטף מלילת בגדים ויאכלו:
- 2 (ב) ויראו הפרושים ויאמרו אליו הנה תלמידריך עשים את אשר לא יעשה בשבת:
- 3 (ג) ויאמר אליהם הלא קראתם מה עשה דוד כאשר רעב הוא ואלה אשר אתו:
- 4 (ד) אשר בא אל-בית האלהים ויאכל את-לחם הפנים אשר על-פי התורה לא יאכל הוא ונעָרָיו בלתי אס-הפנים לבדם:
- 5 (ה) וגם הלא קראתם בתורה כי הפהנים במקדש יחללו את-יום השבת ואין בהם עון:
- 6 (ו) ואני אמר לכם כי יש בזה גדול מן-המקדש:
- 7 (ז) ולו ידעתם מה-זה חסד חפצתי ולא זבח לא הרשעתם את-הנזקים:
- 8 (ח) כי בן-האדם גם-אֲדֹנָי הַשָּׁמַיִם הוּא:
- 9 (ט) ויעבר משם ויבא אל-בית-הפנסת אשר להם:

10 (י) וְהִנֵּה-שָׁם אִישׁ אֲשֶׁר יָדוּ יִבְשָׁה וַיִּשְׁאַלְהוּ לֵאמֹר הֲאֵם כְּתוּרָה לְרִפָּא בִּשְׁבֶּת לְמַעַן תִּמְצָא יָדָם לְשִׁטְנוֹ:

11 (יא) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִי אִישׁ מִכֶּם אֲשֶׁר-לוֹ כִּבְשָׁה וְהִיא כִּי תִפּוֹל אֶל-הַבּוֹר בִּשְׁבֶּת לֹא יִחְזִיק בָּהּ וַיַּעֲלֶנָּה:

12 (יב) וּמַה-יֵּקֶר עֵרֶךְ אָדָם מִן-הַכֶּבֶשׂ עַל-כֵּן כְּתוּרָה הוּא לַעֲשׂוֹת טוֹב בִּשְׁבֶּת:

13 (יג) אִזּוּ אָמַר אֶל-הָאִישׁ הַזֶּה הוֹשֵׁט אֶת-יָדְךָ וַיּוֹשֵׁט אֹתָהּ וַתִּשָּׁב לְאִיתְנָה כְּאַחֲרֵת:

14 (יד) וְהַפְּרוּשִׁים יֵצְאוּ וַיִּשְׁתּוּ עֲצוֹת עָלָיו בְּמָה לְהַשְׁחִיתוֹ:

15 (טו) וַיֵּדַע יֵשׁוּעַ וַיִּפֶּן וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם וַיֵּלֶךְ אַחֲרָיו הַמִּזְנוֹן עִם רַב וַיִּרְפָּא אֶת-כָּלֶם:

16 (טז) וַיַּעַר בָּם לְבַלְתִּי יִגְלוּ אֹתוֹ:

17 (יז) לְמַלְאֵת אֶת אֲשֶׁר-דִּבֶּר יִשְׁעִיהוּ הַנָּבִיא לֵאמֹר:

18 (יח) הֵן עֲבָדֶי בַּחֲרָתִי בּוֹ יְדִידֵי רָצְתָה נַפְשִׁי נִתְּתִי רוּחִי עָלָיו מִשְׁפָּט לְגוֹיִם יוֹצִיא:

19 (יט) לֹא יִצְעַק וְלֹא יִשָּׂא וְלֹא-יִשְׁמַע בַּחוּץ קוֹלוֹ:

20 (כ) קָנָה רְצוּץ לֹא יִשְׁבּוֹר וּפְשִׁתָּה כְּתָה לֹא יִכְבֶּנָּה:

21 (כא) עַד-יוֹצִיא לְנֶצַח מִשְׁפָּט וְלִשְׁמוֹ גּוֹיִם יִיחַלוּ:

22 (כב) אִזּוּ הוֹבֵא לְפָנָיו אִישׁ עוֹר וְאֵלֶם אֲשֶׁר רוּחַ רָע דִּבֶּק בּוֹ וַיִּרְפָּאֵהוּ וַהֲעוֹר הָאֵלֶם דִּבֶּר וַיֵּרָאֵה:

23 (כג) וַיִּשְׁתְּאוּ כָּל-הַמִּזְנוֹן הָעָם וַיֹּאמְרוּ הֲכִי זֶה בֶן-דָּוִד:

24 (כד) וְהַפְּרוּשִׁים שָׁמְעוּ וַאֲמָרוּ אֵין זֶה מְנַרֵשׁ אֶת-הַשָּׂדִים כִּי אִם בִּבְעַל-זָבוּב שֶׁר הַשָּׂדִים:

25 (כה) וַיֵּדַע יֵשׁוּעַ אֶת-מַחֲשַׁבְתָּם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כָּל-מַמְלָכָה הַנּוֹפֶלֶנָה עַל-נַפְשָׁהּ תַּחֲרֹב וְכָל-עִיר

וּבֵית הַנּוֹפֶלֶיִם עַל-נַפְשָׁם לֹא יִקְוִמוּ:

26 (כו) וְאִם-הַשָּׁטָן מְנַרֵשׁ אֶת-הַשָּׁטָן נִפְלֵג הוּא עַל-נַפְשׁוֹ וְאִיךְ תִּקְוִם מַלְכוּתוֹ:

27 (כז) וְאִם-אֲנִי גֵרַשׁ אֶת-הַשָּׂדִים בִּבְעַל-זָבוּב בְּנִיכֶם בְּמִי יִגְרְשׁוּ אֹתָם עַל-כֵּן הֵם יִהְיוּ שְׁפִטִּיכֶם:

28 (כח) אָפֶס אִם בְּרוּחַ אֱלֹהִים אֲנִי גֵרַשׁ אֶת-הַשָּׂדִים מַלְכוּת אֱלֹהִים בָּאָה אֲלֵיכֶם אֶל-נִכּוֹן:

29 (כט) אוֹ אִיךְ יוּכַל אִישׁ לִבֹּא בֵּית הַגִּבּוֹר וְלִשְׁלֹל אֶת-כָּלָיו אִם-לֹא יֵאָסֵר אֶת-הַגִּבּוֹר רֹאשָׁנָה

וְאַחֲרַיִשְׁלֹל אֶת אֲשֶׁר בְּבֵיתוֹ:

30 (ל) מִי אֲשֶׁר אֵינְנוּ לִי לְצָרִי הוּא וּמִי אֲשֶׁר אֵינְנוּ מְאֻסָּף אֹתִי מִפְּזוֹר הוּא:

31 (לא) עַל-כֵּן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כָּל-חַטָּא וְגִדּוּפָה יִכְפְּרוּ לְאָדָם אָפֶס הַמְּגִדֵּף אֶת-הָרוּחַ לֹא יִכְפֹּר-לוֹ:

32 (לב) וּמִי אֲשֶׁר יִדְבֹר דִּבֶּר בֶּן-הָאָדָם יִכְפֹּר-לוֹ וּמִי אֲשֶׁר יִדְבֹר בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ לֹא יִכְפֹּר-לוֹ

לֹא-בְעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא-בְעוֹלָם הַבָּא:

33 (לג) אוֹ עֲשׂוּ אֶת-הָעֵץ טוֹב וּפְרִיּוֹ טוֹב אוֹ עֲשׂוּ אֶת-הָעֵץ רָע וּפְרִיּוֹ רָע כִּי בַּפְּרִיּוֹ נִפְרָה הָעֵץ:

34 (לד) יִלְדֵי צִפְעִנִּים אִיךְ תּוּכְלוּ לְדַבֵּר טְבוֹת בְּרַעְתְּכֶם כִּי-מִמֶּלֶא הַלֵּב יִבְיַע הַפֶּה:

35 (לה) אִישׁ-טוֹב מְאֻצָּרוֹ לְבוֹ הַטוֹב יוֹצִיא טְבוֹת וְאִישׁ-רָע מְאֻצָּרוֹ הָרָע יוֹצִיא רָעוֹת:

36 (לו) וְאֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי עַל כָּל-שִׁיחַ תִּפּוֹל אֲשֶׁר יִבְטָאוּ בְּנֵי הָאָדָם וַתִּנּוּ חֲשָׁבוֹן בְּיוֹם הַמִּשְׁפָּט:

37 (לז) כִּי בַדְּבָרֶיךָ תִּצְדַּק וּבַדְּבָרֶיךָ תִּאָּשֵׁם:

38 (לח) וַיַּעֲנוּ אֲנָשִׁים מִן-הַסּוּפָרִים וְהַפְּרוּשִׁים לֵאמֹר רַבִּי חָפְצָנוּ לְרֹאוֹת אוֹת מְאוֹתֶיךָ:

39 (לט) וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם דּוֹר רָע וּמְנַאֵף מְבַקֵּשׁ אוֹת וְאוֹת לֹא יִנָּתֵן-לוֹ זוֹלָתִי אוֹת יוֹנָה הַנָּבִיא:

40 (מ) כִּי כַּאֲשֶׁר הָיָה יוֹנָה בְּמִעֵי הַדָּג שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה לַיִּלּוֹת כֵּן יִהְיֶה בֶן-הָאָדָם בְּלִב הָאָרֶץ

שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה לַיִּלּוֹת:

41 (מא) אנשי נינוה יקומו במשפט עם-הדור הזה וירשיעו אתו כי שבו בקריאת יונה והנה ישנו בזה גדול מיונה:

42 (מב) מלכת תימן תקום במשפט עם-הדור הזה ותרשיע אתו כי באה מקצות הארץ לשמע חכמת שלמה והנה ישנו בזה גדול משלמה:

43 (מג) ורוח הטמאה בצאתה מן-האדם תשוטט בארץ תלאובת תבקש ולא-תמצא מרגעה:

44 (מד) אז תאמר אשובה אל-משכני אשר יצאתי משם ובשובה תמצאנו רק מבלי ישב ומנקה ומפאר:

45 (מה) אז תלך ולקחה לה שבע רוחות אחרות רעות ממנה ובאו ושכנו שם והיתה אחרית האיש שהוא רעה מראשיתו וכן יהיה לדור הרע הזה:

46 (מו) עודנו מדבר אל-המון העם והנה אמו ואחיו עמדי בחוץ ומבקשים לדבר אתו:

47 (מז) ויגר לו הנה אמה ואחיה עמדים בחוץ ומבקשים לדבר אתו:

48 (מח) ויען ויאמר אל-המגיד לו מי אמי ומי אחי:

49 (מט) ויש את-ידו על-תלמידיו ויאמר הנה אמי ואחי:

50 (נ) כי איש איש אשר יעשה רצון אבי בשמים הוא אחי ואחתי ואמי:

פרק יג

1 (א) ביום ההוא יצא ישוע מן-הבית וישב על-שפת הים:

2 (ב) והמון עם רב נקהלו אליו ויגר וישב באגניה וכל-העם עמדים על-החוץ:

3 (ג) וישא דבריו במשלים רבים ויאמר הנה הזרע יצא לזרע:

4 (ד) ובזרעו פזר מן-הזרע על-יד הדרך ויבא עוף השמים ויאכלנו:

5 (ה) ויש מן-הזרע אשר נפל על-ארמת סלע ולא היה שם די אדמה וימהר לצמח מבלי אשר היה לו עמק אדמה:

6 (ו) ויהי כזרח השמש ויצרב וייבש כי לא היה-לו שרש למטה:

7 (ז) ויש אשר נפל אל-הקצים ויעלו הקצים ויבלעו אתו:

8 (ח) ויש אשר נפל על-חלקה טובה ויעש תבואה זה מאה שערים וזה ששים שערים וזה שלשים שערים:

9 (ט) מי אשר אזנים לו לשמע ישמע:

10 (י) ויגשו תלמידיו ויאמרו אליו מדוע תמשל להם משלים:

11 (יא) ויען ויאמר אליהם כי לכם נתן לדעת רזי מלכות השמים ולהם לא נתן:

12 (יב) כי מי אשר יש-לו יתן לו ויעדיף ומי אשר אין-לו יקח ממנו גם את-אשר לו:

13 (יג) על-כן משלים אמשל להם כי בראתם לא יראו ובשמעם לא ישמעו ולא יבינו:

14 (יד) והוקם בם דבר הנבואה מפי ישעיהו לאמר שמעו שמעו ואל-תבינו וראו ראו ואל-תדעו:

15 (טו) השמן לב-העם הזה ואזניו חבד ועיניו השע פן-יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין וישב ורפא לו:

16 (טז) ואתם אשרי עיניכם כי ראו ואזניכם כי שמעו:

17 (יז) כי-אמן אני אמר לכם נביאים וצדיקים לראות את אשר אתם ראים ולא ראו

ולשמע את אשר אתם שמעים ולא שמעו:

18 (יח) על-כן שמעו-נא אתם את משל הזרע:

19 (יט) כָּל־הַשְּׁמַע דְּבַר הַמַּלְכוּת וְלֹא יִתְּבוּנֶנָּהּ וְכֹא הִרְעַ וְחִטָּף אֶת אֲשֶׁר נִזְרַע בְּלִבָּבוֹ זֶה הוּא הַזֵּרוּעַ עַל־יַד הַדֶּרֶךְ:

20 (כ) וְהַנִּזְרָע עַל־אֲדָמַת סָלַע זֶה הוּא הַשְּׁמַע אֶת־הַדֶּבֶר וְעַד־מִהֲרָה יִקְבְּלוּ בְּשִׁמְחָה:

21 (כא) אָפֶס כִּי אֵין־לוֹ שָׂרֵשׁ בְּנִפְשׁוֹ וּבֵן רֵנֶה הוּא וְכִי תִקְרָה כָּל־צָרָה וְרָדְפוּ אֹתוֹ עַל־דֶּבֶר אֲמוּנָתוֹ יִכָּשֵׁל כְּרֵנֶה:

22 (כב) וְהַנִּזְרָע אֶל־הַקִּצִּים זֶה הַשְּׁמַע אֶת־הַדֶּבֶר וְדֹאנֶת הָעוֹלָם הִזָּה וְנִכְלִי הָעֵשֶׂר מִבְּלָעִים אֶת־הַדֶּבֶר וְלֹא יַעֲשֶׂה־צִמְחָה:

23 (כג) וְהַנִּזְרָע עַל־הַחֲלָקָה הַטּוֹבָה הוּא הַשְּׁמַע אֶת־הַדֶּבֶר וּמִתְּבוּנֶנָּהּ וְעֹשֶׂה פְּרִי תְּבוּאָה וְנֹתֵן זֶה מֵאָה שְׁעָרִים וְזֶה שְׁשִׁים שְׁעָרִים וְזֶה שְׁלֹשִׁים שְׁעָרִים:

24 (כד) וַיֵּשֶׂא לַפְּנִיָּהֶם מִשָּׁל אַחֵר וַיֹּאמֶר דְּמִתָּה מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם לְאִישׁ הַזֵּרוּעַ זֶרַע טוֹב בְּשָׂדֵהוּ:

25 (כה) וּבִהְיוֹת אֲנָשָׁיו יִשְׁנִים בָּא אִיבּוֹ וַיִּזְרַע זֹנִין בְּתוֹךְ הַחֲטִים וַיֵּלֶךְ:

26 (כו) וּכְאֲשֶׁר צָץ הַקִּנָּה וְהַחֲטָה אָבִיב נִרְאוּ אֹז גַּם־הַזֹּנִין:

27 (כז) וַיִּגְשׁוּ הָעֲבָדִים אֶל־אֲדֹנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ אֲדֹנֵינוּ הֲלֹא־זֶרַע טוֹב זָרַעְתָּ בְּשָׂדֶךָ וּמֵאֵין שֵׁם הַזֹּנִין:

28 (כח) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אִישׁ אִיב עָשָׂה זֹאת וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הָעֲבָדִים הַתְּחַפֵּץ כִּי־נִלְךָ לַעֲקוֹר אֹתָם:

29 (כט) וַיֹּאמֶר לֹא כִי־בְעוֹד תַּעֲקְרוּ אֶת־הַזֹּנִין פֶּן־תִּשְׂרְשׁוּ גַם־הַחֲטִים עִמָּהֶם:

30 (ל) הַנִּיחוּ לָהֶם וְגִדְלוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו עַד־הַקִּצִּיר וְלֵעֵת הַקִּצִּיר אָמַר לַקּוֹצְרִים לִקְטוּ אֶת־הַזֹּנִין רֹאשְׁנָה וְאַלְמוֹ אֹתָם לְאַלְמִים לְשָׂרְפָם וְאֶת־הַחֲטִים אִסְפוּ אֶל־גֶּרְנִי:

31 (לא) וַיֵּשֶׂא לַפְּנִיָּהֶם מִשָּׁל אַחֵר וַיֹּאמֶר דְּמִתָּה מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם לְגֵרְנֵר חֲרָדֵל אֲשֶׁר לָקַח אִישׁ וַיִּזְרַע בְּשָׂדֵהוּ:

32 (לב) הֲלֹא קִטְן הוּא מִכָּל־זֶרַע אֵךְ פֶּאֶשֶׁר יִצְמַח וְגִדְל מִכָּל־יֵרֶק וְהָיָה לַעֵץ עַד־אֲשֶׁר יָבֹא עוֹף הַשָּׁמַיִם וְקִנְנוּ בַּעֲנָפָיו:

33 (לג) וַיִּמְשַׁל לָהֶם מִשָּׁל אַחֵר לֵאמֹר דְּמִתָּה מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם לְשָׂאֵר אֲשֶׁר לָקַחְתָּ אִשָּׁה וַתִּלָּשׁ בְּשָׁלֹשׁ סָאִים קֶמַח עַד־אֲשֶׁר חֲמִצָּה כָּל־הָעֵרִיסָה:

34 (לד) כָּל־אֵלֶּה דְּבָר יִשׁוּעַ אֶל־הַמּוֹן הָעָם בְּמִשְׁלִים וּבְכָלִי מִשָּׁל לֹא דְבָר אֲלֵיהֶם דְּבָר:

35 (לה) לְמִלֵּאת אֶת אֲשֶׁר דְּבָר הַנְּבִיא לֵאמֹר אֶפְתָּחָה בְּמִשָּׁל פִּי אֲבִיעָה חִידוֹת מִנִּי־קִדְּם:

36 (לו) אֹז שֶׁלַח יִשׁוּעַ אֶת־הַמּוֹן הָעָם וַיָּבֹא הַבֵּיתָה וַיִּגְשׁוּ אֵלָיו תַּלְמִידָיו וַיֹּאמְרוּ בְּאַרְנָא לָנוּ אֶת־מִשָּׁל הַזֹּנִין בְּשָׂדֵה:

37 (לז) וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַזֵּרוּעַ הַטּוֹב הוּא בֶן־הָאָדָם:

38 (לח) וְהַשָּׂדֶה הוּא הָעוֹלָם וְהַזֵּרוּעַ הַטּוֹב בְּנֵי הַמַּלְכוּת וְהַזֹּנִין בְּנֵי הָרַע הַמָּה:

39 (לט) הָאִיב הַזֵּרוּעַ אֹתָם הוּא הַשָּׂטָן הַקָּצִיר קֶץ הָעוֹלָם וְהַקָּצְרִים הֵם הַמַּלְאָכִים:

40 (מ) וּכְאֲשֶׁר הַזֹּנִין יִלְקְטוּ וְהָיוּ לְמֵאכֶלֶת אֵשׁ כֵּן יִהְיֶה בְּקֶץ הָעוֹלָם הַזֶּה:

41 (מא) בֶן־הָאָדָם יִשְׁלַח אֶת־מַלְאָכָיו וְהִסִּירוּ מִתּוֹךְ מַלְכוּתוֹ כָּל־מִכְשָׁלָה וְכָל־עֹשֶׂה עוֹלָה:

42 (מב) וְהַשְּׁלִיכוּ אֹתָם אֶל־כִּבְשֵׁן אֵשׁ שָׁם יִהְיֶה בְּכִי וְחִרָק שָׁנִים:

43 (מג) וְהַצַּדִּיקִים יִזְהִירוּ אֹז פֶּשֶׁמֶשׁ בְּמַלְכוּת אֲבִיהֶם מִי אֲשֶׁר אֲזַנִּים לוֹ לְשִׁמְעַ יִשְׁמַע:

44 (מד) עוֹד דְּמִתָּה מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם לְאוֹצָר טָמוּן בְּשָׂדֵה אֲשֶׁר יִמְצָאֵהוּ אִישׁ וַיִּצְפְּנֵהוּ וּבְשִׁמְחָתוֹ יֵלֶךְ וַיִּמְכֹּר אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ וְקִנָּה לוֹ אֶת־הַשָּׂדֶה הַהוּא:

45 (מה) עוֹד דְּמִתָּה מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם לְאִישׁ סוֹחֵר הַמִּבְקֵשׁ פְּנִינִים יְקָרוֹת:

- 46 (מו) ובמצאו פנינה אחת יקרת-ערך עד-מאד ילך וימכר את-כל-אשר-לו ויקנה:
- 47 (מז) עוד דממה מלכות השמים למכירת פרושה על-פני הים אשר יאספו בה ממינים שונים:
- 48 (מח) ובהמלאה ימשכו אתה אל-החוף וישבו ויבחרו את-הטובים לשומם אל-הכלים ואת-הרעים ישליכו חוצה:
- 49 (מט) ככה יהיה בקץ העולם כי המלאכים יבאו והבדילו את-הרשעים מתוך הצדיקים:
- 50 (נ) והשליכו אתם אל-כבשן אש שם יהיה בכי וחרק שנים:
- 51 (נא) ויאמר אליהם ישוע הכי בנתם כל-אלה ויאמרו הן אדוני:
- 52 (נב) ויאמר אליהם לכן כל-סופר משכיל למלכות השמים נדמה לאיש בעל-הבית המוציא מאוצרו חדשות וגם-ישנות:
- 53 (נג) ויהי ככלות ישוע את-המשלים האלה ויעבר משם:
- 54 (נד) ויבא אל-ארצו ויורה להם בבית הכנסת והמה כן תמהו לאמר מאין לזה החכמה והנפלאות:
- 55 (נה) האין זה בן-החרש הכי לא נקראת אמו מרים ואחיו יעקב ויוסף שמעון ויהודה:
- 56 (נו) ואחיתיו הלא הנה כלן אתנו ומאין לו כל-אלה:
- 57 (נז) ויהי להם לאבן נגף וישוע אמר אליהם אין נביא בבלי כבוד זולתי בארץ מולדתו ובתוך ביתו:
- 58 (נח) ולא-פעל שם נפלאות רבות מפני חסר אמונתם:

פרק יד

- 1 (א) בעת ההיא שמע הורדוס טטרךך את-שמע ישוע:
- 2 (ב) ויאמר אל-עבדיו הלא הוא יוחנן המטביל הוא קם מן-המתים על-כן גברה ידו לעשות נפלאות:
- 3 (ג) כי הורדוס תפש את-יוחנן ויאסרהו ונתן אתו במשמר על-דבר הורודיה אשת פילפוס אחיו:
- 4 (ד) כי הזכירו יוחנן באמרו לא כתורה לקחת אתה לך לאשה:
- 5 (ה) ויבקש המיתו אפס כי ירא את-העם אשר חשבו אתו לנביא:
- 6 (ו) ויהי ביום הלדת את-הורדוס ותרקד בת-הורודיה במחול לפניהם ותיטב בעיני הורדוס:
- 7 (ז) ובגלל הדבר הזה נשבע לתת-לה כל-אשר תשאל ממנו:
- 8 (ח) והיא כאשר שומה בפיה מאמה אמרה אליו תנה-לי בזה בספל את-ראש יוחנן המטביל:
- 9 (ט) ויצר למלך מאד ואך בעבור שבועתו והישבים במסבו צוה לתתו לה:
- 10 (י) וישלח וישא את-ראש יוחנן מעליו במשמר:
- 11 (יא) ויובא את-ראשו בספל וינתן לידי הנערה והיא הביאתהו אל-אמה:
- 12 (יב) ויבאו תלמידיו וישאו את-החלל ויקברהו ויבאו ויגידו לישוע:
- 13 (יג) כשמע ישוע את-הדבר הזה ויעבר משם באניה ויבא אל-מקום שםם לבדו וישמעו המון העם וילכו אחריו מן-הערים דרך היבשה:
- 14 (יד) ויצא ישוע וירא המון עם-רב ורחמיו נכמרו עליהם וירפא את-חוליהם:
- 15 (טו) ויהי לפנות-ערב ויגשו אליו תלמידיו ויאמרו המקום שםם והיום רד מאד שלח את-המון העם וילכו אל-הכפרים לקנות להם אכל:

- 16 (טז) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ לֹא הִטַּל עֲלֵיהֶם לָלֶכֶת לִקְנוֹת תַּנּוּ לָהֶם אֶתֶם לֶאֱכֹל:
- 17 (יז) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לֹא-נִמְצָא אֶתָּנוּ פֶּה כִּי אִם-חֶמֶשׁ כֶּכְרוֹת-לֶחֶם וּדְגִים שְׁנַיִם:
- 18 (יח) וַיֹּאמֶר הִבִּיאוּם אֵלַי הֵנָּה:
- 19 (יט) וַיַּצּוּ אֶת-הַמּוֹן הָעָם לִשְׁבֹּת שָׁם בְּנֹאוֹת דָּשָׁא וַיִּקַּח אֶת-חֲמִשַּׁת הַלֶּחֶם וְאֶת-שְׁנֵי-הַדָּגִים וַיִּשָּׂא עֵינָיו לַמָּרוֹם וַיְבָרֶךְ וַיִּפְרֹס וַיִּתֵּן אֶת-הַלֶּחֶם אֶל-הַתַּלְמִידִים וְהַתַּלְמִידִים אֶל-הַמּוֹן הָעָם:
- 20 (כ) וַיֹּאכְלוּ כָלֶם וַיִּשְׂבְּעוּ וַיִּשָּׂאוּ אֶת-הַפִּתּוֹת הַנּוֹתְרִים שְׁנַיִם עָשָׂר סֵלִים מִלֵּאִים:
- 21 (כא) וְהָאֲכָלִים הָיוּ כַחֲמִשַּׁת אֲלָפֵי אִישׁ מִלֶּבֶד נָשִׁים וְטָף:
- 22 (כב) וַיַּחֲזֹק יֵשׁוּעַ עַל-תַּלְמִידָיו לְמַהֵר לָרֶדֶת בָּאֲנִיָּה וּלְעֵבֶר לִפְנָיו אֶל-עֵבֶר הַיָּם עַד כִּי יִשְׁלַח אֶת-הַמּוֹן הָעָם:
- 23 (כג) וַיְהִי בְשִׁלְחוֹ אֶת-הַמּוֹן הָעָם וַיַּעַל אֶל-הָהָר בְּדָד לְהַתְפַּלֵּל וַיְהִי-עָרֵב וַיִּנְתֵּר שֵׁם לְבָדּוֹ:
- 24 (כד) וְהָאֲנִיָּה בָּאָה אִזּוּ בִּלְבַב הַיָּם בָּצָרָה גְּדוֹלָה מִפְּנֵי מִשְׁבָּרָיו כִּי נָשַׁף הָרוּחַ לִקְרֹאתָם:
- 25 (כה) וַיְהִי בְּאַשְׁמֶרֶת הָרְבִיעִית בִּלְלִילָה וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ דֶּרֶךְ עַל-פְּנֵי הַיָּם:
- 26 (כו) כִּרְאוֹת אֹתוֹ הַתַּלְמִידִים דֶּרֶךְ עַל-פְּנֵי הַיָּם וַיַּחֲלִילוּ וַיֹּאמְרוּ כִּי רוּחַ הוּא בִּחְזוֹן וַיַּצְעֲקוּ מִפֶּחַד:
- 27 (כז) וַיַּמְהֵר יֵשׁוּעַ וַיַּדְּבֵר עַל-לִבָּם וַיֹּאמֶר חֲזֹקוּ אֲנִי הוּא אֶל-תִּירָאוּ:
- 28 (כח) וַיַּעַן פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנִי אִם-אַתָּה הוּא צוּ וְאַבָּא אֵלַיךְ עַל-פְּנֵי הַיָּם:
- 29 (כט) וַיֹּאמֶר בֹּא וַיַּרְדּוּ פֶטְרוֹס מִן-הָאֲנִיָּה וַיֵּלֶךְ עַל-פְּנֵי הַיָּם לָבֹא אֶל-יֵשׁוּעַ:
- 30 (ל) וַיִּבְרָאֵתוּ אֶת-הָרוּחַ חֲזָקָה וַיִּירָא וַיַּחֲלֵל לִטְבֹּעַ וַיַּצְעֵק לֵאמֹר אֲדֹנִי הוֹשִׁיעָה נָּא:
- 31 (לא) וַיַּמְהֵר יֵשׁוּעַ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיַּחֲזֹק-בּוֹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו קִטְּן אֲמוּנָה לָמָּה זֶה פֹּסַחְתָּ עַל-שְׁתֵּי סַעֲפִים:
- 32 (לב) וַיָּבֹאוּ אֶל-הָאֲנִיָּה וַיִּשְׁתַּק הָרוּחַ מִזַּעֲפוֹ:
- 33 (לג) וַנִּגְשׂוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ-לוֹ הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר בָּאֲנִיָּה לֵאמֹר אָכֵן בֶּן-אֱלֹהִים אַתָּה:
- 34 (לד) וַיַּעֲבְרוּ וַיָּבֹאוּ אֶרֶצָה גִּלְיָסָת:
- 35 (לה) וַיִּפְּרֻוּ אֹתוֹ אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם הַהוּא וַיִּשְׁלַחוּ אֶל-כָּל-הַפֶּכֶר מִסָּבִיב וַיָּבִיאוּ אֵלָיו אֶת כָּל-חֹלִיָּהִם:
- 36 (לו) וַיִּתְּחַנְּנוּ אֵלָיו לְתַת לָהֶם לְגַעַת בִּכְנָף בְּגָדוֹ וַיְהִי כֹל אֲשֶׁר נָגַע-בּוֹ וָחִי:

פרק טו

- 1 (א) אִזּוּ בָּאוּ לִפְנֵי יֵשׁוּעַ פְּרוּשִׁים וְסוֹפְרִים מִירוּשָׁלַיִם לֵאמֹר:
- 2 (ב) מִדּוּעַ יַעֲזֹבוּ תַלְמִידֶיךָ אֶת קִבְּלַת הַזִּקְנִים כִּי לֹא יִרְחֲצוּ אֶת-יְדֵיהֶם לְאֲכִילַת לֶחֶם:
- 3 (ג) וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם וּמִדּוּעַ תַּעֲזֹבוּ גַם-אַתֶּם אֶת-מִצְוֹת אֱלֹהִים בַּעֲבוּר קִבְּלַתְכֶּם:
- 4 (ד) כִּי אֱלֹהִים צִוָּה לֵאמֹר כְּבֹד אֶת-אָבִיךָ וְאֶת-אִמְךָ וּמִקְלָל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת:
- 5 (ה) וְאַתֶּם אֹמְרִים אִישׁ כִּי-יֹאמֶר לְאָבִיו אוֹ לְאִמּוֹ קְרֵבֵן כָּל-הַנֶּאֱחָה אֲשֶׁר תִּהְיֶה מִמֶּנִּי הֲרִי זֶה גֵּדֶר:
- 6 (ו) וְאֵין עָלָיו לְכַבֵּד עוֹד אֶת-אָבִיו וְאֶת-אִמּוֹ וְהַפְּרַתֶּם אֶת-מִצְוֹת אֱלֹהִים בְּקִבְּלַתְכֶּם:
- 7 (ז) חֲנֹפִי-לֵב הֵיטֵב נִבֵּא עֲלֵיכֶם יִשְׁעָהוּ לֵאמֹר:
- 8 (ח) הָעָם הַזֶּה בִּפְּיּוֹ וּבִשְׁפָתָיו כְּבֹדוּנִי וּלְבֹבוֹ רַחֵק מִמֶּנִּי:
- 9 (ט) וְתָהוּ יִרְאֶתֶם אֹתִי מִצְוֹת אֲנָשִׁים מְלֻמָּדִים:
- 10 (י) וַיִּקְרָא אֶל-הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁמַעוּ וְהִשְׁכִּילוּ:

11 (יא) אֲשֶׁר יָבֹא אֶל־תּוֹךְ הַפֶּה לֹא יִטְמָא אֶת־הָאָדָם אֲפָס אֲשֶׁר יֵצֵא מִתּוֹךְ הַפֶּה הוּא יִטְמָא אֶת־הָאָדָם:

12 (יב) וַיִּגְשׁוּ אֵלָיו תַּלְמִידָיו וַיֹּאמְרוּ הִנֵּדעָתָ כִּי נִכְשְׁלוּ הַפְּרוּשִׁים בְּשִׁמְעֵם הַדְּבָר הַזֶּה:

13 (יג) וַיַּעַן וַיֹּאמֶר כָּל־מִטֶּע אֲשֶׁר אָבִי בְּשָׂמִים לֹא נִטְעוּ יִשְׂרָאֵל:

14 (יד) הַנִּיחִיו לָהֶם הֵם עוֹרִים מִנְהַלִּים לְעוֹרִים וְכִי עוֹר מִנְהַל לְעוֹר שְׁנִיָּהֶם יִפְלוּ אֶל־הַבּוֹר:

15 (טו) וַיַּעַן פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו בָּאֵר־לָנוּ אֶת־הַמָּשָׁל הַזֶּה:

16 (טז) וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ הֲכִי גַם־אַתֶּם עוֹד בְּכָלִי בִינָה:

17 (יז) הֲלֹא תִשְׁכִּילוּ כִּי כָל־אֲשֶׁר יָבֹא אֶל־תּוֹךְ הַפֶּה יֵרֵד אֶל־הַפֶּרֶשׁ וּמִשָּׁם יֵצֵא הַפֶּרֶשׁ דָּנָה:

18 (יח) אֵךְ הֵיכָא מִתּוֹךְ הַפֶּה יָבֹא מִתּוֹךְ הַלֵּב וְהוּא יִטְמָא אֶת־הָאָדָם:

19 (יט) כִּי מִתּוֹךְ הַלֵּב יֵצְאוּ יִצְרֵי מַחְשְׁבוֹת רָעוֹת רָצוֹחַ נָאֹף זִנְה גִּנְבַּת עֲדוּת שָׁקָר וְגִדּוּפִים:

20 (כ) אֵלֶּה הֵם אֲשֶׁר יִטְמָאוּ אֶת־הָאָדָם אֵךְ אֲכוֹל בִּיָּדִים אֲשֶׁר לֹא רָחֲצוּ לֹא יִטְמָא אֶת־הָאָדָם:

21 (כא) וַיֵּצֵא יֵשׁוּעַ מִשָּׁם וַיָּבֹא אֶל־גְּלִילוֹת צוּר וְצִידוֹן:

22 (כב) וְהִנֵּה אִשָּׁה כְּנַעֲנִית יֹצֵאת מִגְּבּוּלוֹת הָהֵם וַתִּצְעַק אֵלָיו לֵאמֹר חֲנַנִי אֲדֹנִי בֶן־דָּוִד בְּתִי רוּחַ

רָעָה בָּהּ וְעֲנִיָּה מְרֵה מְאֹד:

23 (כג) וְלֹא־עָנָה אֹתָהּ דָּבָר וַיִּגְשׁוּ תַּלְמִידָיו וַיִּבְקְשׁוּ מִלִּפְנֵיו לֵאמֹר שְׁלַח אֹתָהּ כִּי־צִעֲקָתָהּ הִיא

אֲחֵרִינוּ:

24 (כד) וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לֹא שְׁלַחְתִּי כִּי אִם־לְצֹאן אֲבֹדוֹת לְבֵית יִשְׂרָאֵל:

25 (כה) וְהִיא בָּאָה וַתִּשְׁתַּחֲוֶה לוֹ לֵאמֹר הוֹשִׁיעָה לִּי אֲדֹנִי:

26 (כו) וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לֹא־נִכּוֹן לְקַחַת אֶת־לֶחֶם הַבָּנִים וּלְהַשְׁלִיכוֹ לִפְנֵי הַכְּלָבִים:

27 (כז) וַתֹּאמֶר בֶּן אֲדֹנִי אֲפָס גַּם־הַכְּלָבִים יֹאכְלוּ מִן־הַפִּתּוֹתִים הַנִּפְלִים מֵעַל־שִׁלְחַן אֲדֹנֵיהֶם:

28 (כח) וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אִשָּׁה גְּדוּלָּה אַמּוֹנִיתָּ יְהִי־לָךְ כֹּאֲשֶׁר עִם־לִבְכָּךְ וַתִּרְפָּא בְּתָהּ בָּעֵת

הַהִיא:

29 (כט) וַיַּעֲבֹר יֵשׁוּעַ מִשָּׁם וַיָּבֹא עַל־יַד יַם הַגִּלִּיל וַיַּעַל אֶל־הַהָר וַיֵּשֶׁב שָׁם:

30 (ל) וַיָּבֹאוּ לִפְנֵיו הַמּוֹן עִם־רֹב וְעִמָּהֶם פִּסְתִּים עוֹרִים חֲרָשִׁים גִּדָּפָאִים וְרֹבִים כְּמוֹהֶם וַיִּצְיִגּוּם

לְרִגְלֵי יֵשׁוּעַ וְהוּא רָפָא אֹתָם:

31 (לא) וְהָעָם כֵּן תִּמְהוּ בְּרֹאוֹתָם הָאֱלֹמִים מְדַבְּרִים הַנִּדְכָּאִים הַנִּרְפָּאִים הַפִּסְתִּים הַלְכִים וְהַעוֹרִים

רֹאִים וַיִּתְּנוּ כְבוֹד לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

32 (לב) וַיִּקְרָא יֵשׁוּעַ אֶל־תַּלְמִידָיו וַיֹּאמֶר מְלֹאֲתֵי רֻחַמִּים עַל־הָעָם כִּי עָמְדוּ עִמָּדֵי זֶה שְׁלֹשֶׁת יָמִים

וְאֵין לָהֶם מִה־לֶּאֱכֹל וְאֵין אֶת־נַפְשֵׁי לְשִׁלְחָם רָעִבִים פֶּן־יִתְעַלְּפוּ בַּדֶּרֶךְ:

33 (לג) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו תַּלְמִידָיו מֵאֵין לָנוּ דֵּי־לֶחֶם בְּמִדְבָּר לְהַשְׁבִּיעַ הַמּוֹן רֹב כְּמוֹהוּ:

34 (לד) וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֲלֵיהֶם כְּמָה לָכֶם לֶחֶם וַיֹּאמְרוּ שִׁבְעָה וּמַעֲט דִּנְגִים קִטְנִים:

35 (לה) וַיִּצְוּ אֶת־הַמּוֹן הָעָם לְשֹׁבֵת עַל־הָאֲרֶץ:

36 (לו) וַיִּקַּח אֶת־שִׁבְעַת הַלֶּחֶם וְאֶת־הַדִּנְגִים וַיְבָרֶךְ וַיַּפֵּרֶס וַיִּתֵּן אֶל־תַּלְמִידָיו וְהַתַּלְמִידִים אֶל־הַמּוֹן

הָעָם:

37 (לז) וַיֹּאכְלוּ כָלֶם וַיִּשְׁבְּעוּ וַיִּשְׂאוּ אֶת־הַפִּתּוֹתִים הַנּוֹתָרִים שִׁבְעָה סִלִּים מְלֹאִים:

38 (לח) וְהָאֲכָלִים הָיוּ אַרְבַּעַת אֲלָפֵי אִישׁ מִלִּבְד נָשִׁים וְטָף:

39 (לט) אַז שְׁלַח אֶת־הַמּוֹן הָעָם וְהוּא יָרַד בְּאַנְיָה וַיָּבֹא גְּבּוּלַת מְגֵדוֹן:

פרק טז

- 1 (א) וַיָּבֹאוּ פְּרוּשִׁים וְצַדֻּקִים לִפְנֵי לִנְסוֹתוֹ וַיִּשְׁאָלוּ מִמֶּנּוּ לְהִרְאוֹתָם אוֹת מִן־הַשָּׁמַיִם:
- 2 (ב) וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְעֵת־עֶרֶב תֹּאמְרוּ הִנֵּה יוֹם־צָח בָּא כִּי אֲדַמּוּ הַשָּׁמַיִם:
- 3 (ג) וּבִבְקָר תֹּאמְרוּ יוֹם־סַעְרָה הַיּוֹם כִּי אֲדַמּוּ הַשָּׁמַיִם וְקִדְרוּ חַגְפִּים יָדַעִים אַתֶּם לִבְחֹן פְּנֵי הַשָּׁמַיִם וּלְבְּחֹן אֶתּוֹת הָעֵתִים לֹא תוּכְלוּ:
- 4 (ד) דַּר רָע וּמִנְאָף מִבְּקֶשׁ־לֹא אוֹת וְאוֹת לֹא יִנָּתֵן־לּוֹ וּזְלָתִי אוֹת יוֹנָה הַנִּבִּיא וַיַּעֲזֹבֵם וַיֵּלֶךְ לֹא:
- 5 (ה) וְכַאֲשֶׁר בָּאוּ תִלְמִידָיו אֶל־עֵבֶר הֵימָּן שָׁכְחוּ לְקַחַת אֶתֶם צֶדֶה לְדֶרֶךְ:
- 6 (ו) וַיִּשְׁוַע אָמַר אֲלֵיהֶם רְאוּ וְהִשְׁמְרוּ לָכֶם מִשְׁאֵר הַפְּרוּשִׁים וְהַצַּדֻּקִים:
- 7 (ז) וַיְהִי הֵם נְדוּנִים לֵאמֹר כִּי לֹא־לְקַחְנוּ לֶחֶם:
- 8 (ח) וַיִּדַּע יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם קִטְנֵי אֱמוּנָה לְמַה־זֶּה אַתֶּם נְדוּנִים כִּי לֹא־לְקַחְתֶּם לֶחֶם:
- 9 (ט) הֲכִי עוֹד לֹא תִשְׁכִּילוּ וְלֹא תִזְכְּרוּ אֶת־חֲמִשָּׁת הַלֶּחֶם אֲכָלוּ חֲמִשָּׁת אֲלָפִים וְכַמָּה סִלִּים אֲשֶׁר נִשְׁאַתֶּם:
- 10 (י) וְגַם־שִׁבְעַת הַלֶּחֶם אֲכָלוּ אַרְבַּעַת אֲלָפִים וְכַמָּה סִלִּים אֲשֶׁר נִשְׁאַתֶּם:
- 11 (יא) וַאֲיֵךְ לֹא תִשְׁכִּילוּ כִּי לֹא עַל־דִּבְרֵי לֶחֶם אָמַרְתִּי לָכֶם כִּי אִם־לְהִשְׁמֹר מִשְׁאֵר הַפְּרוּשִׁים וְהַצַּדֻּקִים:
- 12 (יב) אִזְּ הִבִּינוּ כִּי לֹא אָמַר לָהֶם לְהִשְׁמֹר מִשְׁאֵר הַלֶּחֶם כִּי אִם־מִתּוֹרַת הַפְּרוּשִׁים וְהַצַּדֻּקִים:
- 13 (יג) וַיָּבֹא יֵשׁוּעַ אֶל־גִּלְיָלוֹת קִיסָרְיֹן אֲשֶׁר לְפִילִפּוֹס וַיִּשְׁאֵל אֶת־תִּלְמִידָיו לֵאמֹר מַה־אֹמְרִים הָאֲנָשִׁים עָלַי מִי הוּא בֶן־הָאָדָם:
- 14 (יד) וַיַּעֲנוּ יֵשׁ אֹמְרִים יוֹחָנָן הַמַּטְבֵּל וַיֵּשׁ אֹמְרִים אֲלֵיהֶם וְאַחֲרֵים אֹמְרִים יִרְמְיָהוּ אוֹ אֶחָד מִן־הַנְּבִיאִים:
- 15 (טו) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם וְאַתֶּם מַה־תֹּאמְרוּ עָלַי מִי אֲנִי:
- 16 (טז) וַיַּעַן שְׁמַעוֹן פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֵתָּה הוּא הַמָּשִׁיחַ בֶּן־אֱלֹהִים חַיִּים:
- 17 (יז) וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיוֹ אֲשֶׁר־יֵךְ שְׁמַעוֹן בֶּר־יוֹנָה לֹא כִשֶׁר וְדָם גָּלָה־לָךְ זֶה כִּי אִם־אָבִי אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם:
- 18 (יח) וְגַם־אֲנִי אֶגִּיד לָךְ כִּי אַתָּה הוּא בִּיפֹא וְעַל־הַכֶּף הַזֶּה אֲבַנֶּה אֶת־קִהְלִתִּי וְשַׁעְרִי שְׂאוֹל לֹא יוֹגְרוּ עָלֶיהָ:
- 19 (יט) וְנָתַתִּי לָךְ אֶת־מַפְתָּחוֹת מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם אֶת־אֲשֶׁר תֵּאָסֵר עַל־הָאָרֶץ אָסוּר יִהְיֶה בַּשָּׁמַיִם וְאֶת־אֲשֶׁר תִּתִּיר עַל־הָאָרֶץ מְתָר יִהְיֶה בַּשָּׁמַיִם:
- 20 (כ) אִזְּ צִוָּה עַל־תִּלְמִידָיו לִבְלָתִי תִּגַּד לְאִישׁ כִּי הוּא יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
- 21 (כא) מִהֵעַתָּה תִּהְיֶה תַּחֲלִי יֵשׁוּעַ לְהוֹרֹת לְתִלְמִידָיו כִּי עָלָיו לְלַכֵּת יְרוּשָׁלַיִם לְהִיוֹת מַעֲנֶה עַד־מָאֵד עַל־יְדֵי הַזִּקְנִים וְרֹאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים וְגַם מֹזֵת יוֹמֶת וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יָקוּם:
- 22 (כב) וַיִּקְחֵהוּ פֶטְרוֹס וַיִּתַּחֵל לְגַעֲרֵבּוֹ לֵאמֹר תָּלַלָה לָךְ אֲדֹנִי תָלַלָה לָךְ מִדְּבַר כְּזָה:
- 23 (כג) וַיִּפֶן וַיֹּאמֶר אֶל־פֶּטְרוֹס סוּר שְׁטֵן מֵעַל פְּנֵי לְמוֹקֵשׁ אַתָּה לִי כִּי לֹא תִשְׁכִּיל אֶת אֲשֶׁר לֵאלֹהִים כִּי־אִם אֶת אֲשֶׁר לָאָדָם:
- 24 (כד) אִזְּ אָמַר יֵשׁוּעַ אֶל־תִּלְמִידָיו מִי הַחֹפֶץ לְלַכֵּת אַחֲרַי יִשְׁלִיךְ אֶת־נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד וַיִּשָּׂא אֶת־צֻלְבּוֹ וַיֵּלֶךְ אַחֲרָי:
- 25 (כה) כִּי מִי הַחֹפֶץ לְהַצִּיל אֶת־נַפְשׁוֹ תִּפְרֹת־לוֹ וּמִי אֲשֶׁר יִכְרִית אֶת־נַפְשׁוֹ לְמַעַנִי יִמְצָאָנָה:

26 (כו) כי מה־בצע לאיש אם יקנה־לו את־כל־הארץ ונפשו תכרת־לו או מה־יתן איש כדיון נפשו:

27 (כז) כי עתיד בן־האדם לבא בכבוד אביו עם־מלאכיו ואז ישלם לכל־איש כמעשהו:

28 (כח) אמן אני אמר לכם יש מן־הנצבים פה אשר לא־ישעמו מות עד כִּי־יראו את־בן־האדם בא במלכותו:

פרק יז

1 (א) ואחר־י ששת ימים לקח ישוע אתו את־פטרוס ואת־יעקב ואת־יוחנן אחיו ויעל עמהם לבדם אל־הר גבוה:

2 (ב) וישתנה לעיניהם פניו והזהירו כשמש ולבושיו הלבינו כאור:

3 (ג) ויחזו את־משה ואת־אליהו והנם מדברים אתו:

4 (ד) ויען פטרוס ויאמר אל־ישוע טוב לנו אדני לשבת פה אם יש את־נפשך נעשה־פה שלש סבות אחת לך אחת למשה ואחת לאליהו:

5 (ה) עודנו מדבר והנה ענן בהיר סבב עליהם והנה קול־קורא מן־הענן זה־בני יד ידי אשר רצתה נפשי בו אליו תשמעון:

6 (ו) כשמע התלמידים ויפלו על־פניהם וייראו מאד:

7 (ז) ויגש ישוע ויגע־בם ויאמר קומו אל־תיכאו:

8 (ח) וישאו את־עיניהם ויראו כי אין איש זולתי ישוע לבדו:

9 (ט) וברדתם מן־ההר צוה עליהם ישוע לאמר אל־תגידו את־המראה לאיש עד כִּי־יקום בן־האדם מן־המתים:

10 (י) וישאלהו תלמידיו לאמר למה־זה יאמרו הסופרים כי אליהו בא יבא ראשונה:

11 (יא) ויען ישוע ויאמר אליהם אכן אליהו יבא בראשונה להשיב את־הכל:

12 (יב) אפס אני אמר לכם כי אליהו כבר בא ולא הכירו ויעשו־בו כרצונם וכן גם־בן־האדם יענה תחת ידם:

13 (יג) אז השכילו התלמידים כי על־יוחנן המטביל דבר אליהם:

14 (יד) ויהי בכאם אל־המון העם ויגש אליו איש ויכרע על־ברכיו:

15 (טו) ויאמר אדני חוסה־נא על־בני כי־מכה ירח הוא ומענה עד־מאד כִּי־פעמים רבות ופל אל־תוֹךְ האש ופעמים רבות אל־תוֹךְ המים:

16 (טז) ואני הביאתיו אל־תלמידך ולא מצאה ידם לרפא אתו:

17 (יז) ויען ישוע ויאמר הוי דור לא־אמן בו דור תהפכת עד־מתי אהיה עמכם עד־מתי אשא אתכם הביאהו אלי הנה:

18 (יח) ויגער־בו ישוע ויצא הרוח הרע ממנו וירפא הנער בעת ההיא:

19 (יט) אז נגשו התלמידים לבדם אל־ישוע ויאמרו מדוע לא מצאה ידנו אנהנו לגרשו:

20 (כ) ויאמר ישוע אליהם מפני חסר אמונתכם כי הן אני אמר לכם אם־יש בכם אמונה כנגדן תרדל ואמרתם להר הנה העתק מזה שמה ויעתק ממקומו ולא יפלא מכם דבר:

21 (כא) מן רוח כזה לא־יגרש כי אם־בתפלה ובצום:

22 (כב) ויהי בעברם בגליל ויאמר ישוע אליהם הנה בן־האדם יסגר בידיו אנשים:

23 (כג) והם יתרגוהו וביום השלישי יקום ויתעצבו מאד:

24 (כד) וַיְהִי כִּבְּאֵם כְּפֶרֶת־נְחוּם וַיִּגְשׁוּ הַמַּמְנִים עַל־מַחְצִית הַשָּׁקֶל אֶל־פֶּטְרוֹס וַיֹּאמְרוּ הֲלֹא יִשְׁלַם רַבְּכֶם אֶת־מַחְצִית הַשָּׁקֶל:

25 (כה) וַיֹּאמֶר הֵן וַיָּבֹא הַבֵּיתָה וַיִּקְדְּמוּ יֵשׁוּעַ לֵאמֹר מַה־יִּתְּנָה לְבָךְ שְׁמַעוֹן מִמִּי יִקְחוּ מִלְכֵי־הָאָרֶץ מֶכֶס וּמִס מִבְּנֵיהֶם אוֹ מִן־הַזֵּרִים:

26 (כו) וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִן־הַזֵּרִים וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ לָכֵן חָפְשִׁים הֵם הַבְּנִים:

27 (כז) אָפֶס פֶּן־נִתֵּן מוֹקֵשׁ לַפְּנִיָּה לָךְ אֶל־הֵיחָל וְהַשְׁלֵךְ חֲכָה וְלִקְחַתָּ אֶת־הַדֵּג אֲשֶׁר יַעֲלֶה רֹאשָׁנָה וּפְתַחְתָּ אֶת־פִּיו וּמָצְאָתָּ בּוֹ שָׁקֶל כֶּסֶף אֹתוֹ קַח וּשְׁלֵם לָהֶם בַּעֲדֵי וּבַעֲדָךְ:

פרק יח

1 (א) בָּעֵת הַהִיא בָּאוּ הַתַּלְמִידִים לִפְנֵי יֵשׁוּעַ וַיֹּאמְרוּ מִי הוּא הַגָּדוֹל בְּמַלְכוּת הַשָּׁמַיִם:

2 (ב) וַיַּקְרָא יֵשׁוּעַ אֶל־יֵלֶד אֶחָד וַיְצַיְגֵהוּ בְּתוֹכָם:

3 (ג) וַיֹּאמֶר אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם אִם־לֹא תִשׁוּבוּ לִהְיוֹת כִּילָדִים בָּא לֹא תִבְּאוּ לְמַלְכוּת הַשָּׁמַיִם:

4 (ד) לָכֵן מִי אֲשֶׁר יִשְׁפִּיל אֶת־נַפְשׁוֹ כִּילֵד הַזֶּה הוּא הַגָּדוֹל בְּמַלְכוּת הַשָּׁמַיִם:

5 (ה) וּמִי אֲשֶׁר יִקְבַּל יֵלֶד כֵּזֶה בְּשְׁמִי אֹתִי הוּא מֻקְבָּל:

6 (ו) וּמִי אֲשֶׁר יִכְשִׁיל אֶת אֶחָד הַקְטָנִים הָאֵלֶּה הַמֵּאֲמִינִים בִּי טוֹב לוֹ כִּי יִתֵּלֶה פֶלַח־רֶכֶב עַל־צִנּוּאוֹ וַיִּשְׁקַע בְּמַצִּילוֹת יָם:

7 (ז) אוֹי לַעֲוֹלָם מִפְּנֵי מוֹקְשֵׁיהָ כִּי־הַמּוֹקְשִׁים בָּא יָבֹאוּ אֶל־נָכוֹן אֶךְ אוֹי לָאִישׁ הַהוּא אֲשֶׁר הַמּוֹקֵשׁ בָּא עַל־יָדוֹ:

8 (ח) וְאִם־יֵדֶךָ אוֹ רֵגְלֶךָ תִּכְשִׁילָךְ קַצֵּץ אֹתָהּ וְהַשְׁלִיכָהּ מִמֶּךָ טוֹב לָךְ לִבָּא אֶל־הַחַיִּים קְטוֹעֵ־יָד אוֹ רֵגֶל מֵהֵיוֹת לָךְ שְׁתֵּי יָדִים וּשְׁתֵּי רֵגְלִים וְלִהְשָׁלָךְ לְאֵשׁ עוֹלָם:

9 (ט) וְאִם־עֵינֶךָ תִּכְשִׁילָךְ נִקֵּר אֹתָהּ וְהַשְׁלִיכָהּ מִמֶּךָ טוֹב לָךְ לִבּוֹא אֶל־הַחַיִּים בְּעֵין אַחַת מֵהֵיוֹת לָךְ שְׁתֵּי עֵינַיִם וְלִהְשָׁלָךְ לְאֵשׁ גִּיהֵנָם:

10 (י) הַשְּׁמָרוּ לָכֶם מִבְּזוֹת אֶחָד הַקְטָנִים הָאֵלֶּה כִּי הַגָּנִי אֹמֵר לָכֶם אֲשֶׁר מְלַאכֵיהֶם בְּשָׁמַיִם רֹאִים תַּמִּיד אֶת־פְּנֵי אָבִי אֲשֶׁר בְּשָׁמַיִם:

11 (יא) כִּי בָּא בֶן־הָאָדָם לִהְיוֹשִׁיעַ אֶת־הָאָבֶד:

12 (יב) מִהַתְּחַשְׁבוֹן אֲתֶם כִּי־תִהְיוּ לָאִישׁ מֵאָה צֹאן וְאַחַת מֵהֵן תִּלְךָ וְתִתַּע הָאֵם לֹא יַעֲזֹב אֶת־הַתְּשָׁעִים וְאֶת־הַתְּשַׁע וַיֵּלֶךְ בַּהֲרִים לִבְקֹשׁ אֶת־הַתְּעָה:

13 (יג) וְהָיָה כִּי יִמָּצְאָנָה הַגָּנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי־יִרְבֶּה לְשֹׁמֵחַ עָלֶיהָ מֵעַל הַתְּשָׁעִים וְהַתְּשַׁע אֲשֶׁר לֹא־תָעוּ:

14 (יד) וְכֵן אֵין רְצוֹן לִפְנֵי אֲבִיכֶם בְּשָׁמַיִם כִּי יֵאבֹד אֶחָד מִן־הַקְטָנִים הָאֵלֶּה:

15 (טו) וְכִי יִחְטֹא־לָךְ אֶחָיֶךָ לָךְ וְהוֹכִיחְהוּ בֵּינֶךָ וּבִינוּ לָכֶד אִם־יִקְשִׁיב אֵלֶיךָ הֲלֹא הִצַּלְתָּ אֶת־אֶחָיֶךָ:

16 (טז) וְאִם־לֹא יִקְשִׁיב לְקוֹלֶךָ וְלִקְחָתָ לָךְ עוֹד אֶחָד אוֹ שְׁנָיִם כִּי עַל־פִּי שְׁנָיִם אוֹ שְׁלֹשָׁה עֲדִים יָקוּם כָּל־דָּבָר:

17 (יז) וְאִם יִמָּאן לְהִקְשִׁיב לָהֶם וְהַגִּדְתָּ אֶל־הָעֵדָה וְאִם גַּם־אֶל־הָעֵדָה מָאן יִמָּאן לְשָׁמַע וְהָיָה לָךְ כְּגוֹי וּכְמוֹכֶם:

18 (יח) אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם אֵת אֲשֶׁר תֹּאסְרוּ עַל־הָאָרֶץ אָסוּר יִהְיֶה בְּשָׁמַיִם וְאֵת אֲשֶׁר תִּתִּירוּ עַל־הָאָרֶץ מִתֵּר יִהְיֶה בְּשָׁמַיִם:

19 (יט) ואוסרף אמר לכם אם שנים מכם נועדו יחדו בארץ על-כל-דבר אשר ישאלו ונתן להם אבי בשמים ככל משאלות לבם:

20 (כ) כי בכל-מקום אשר שנים או שלשה יקהלו בשמי שמה אהיה אני בתוכם:

21 (כא) אז נגש פטרוס ויאמר לו אדני עד-כמה פעמים יחטא-לו אחי ואסלח לו האם עד-שבע פעמים:

22 (כב) ויאמר אליו ישוע לא-אמרת לך עד-שבע פעמים כי-אם עד-שבעים ושבע:

23 (כג) לכן דמתה מלכות השמים למלך אשר בקש חשבון מן-עבדיו:

24 (כד) וכאשר החל לחשב ויביאו אליו איש אשר נשה בו עשרת אלפים כפר-כסף:

25 (כה) ולא היה בידו לשלם ויצו עליו אדניו כי ימכר הוא ואשתו ובניו וכל-אשר-לו ושלם ישלם:

26 (כו) ויפל העבד וישתחו לו לאמר אדני הארץ-נא אפך ואת-כל-נשתי אשלמה:

27 (כז) ויכמרו רחמי האדון על-העבד והוא וישלחהו ושמוט לו חובו:

28 (כח) ויצא העבד והוא מלפניו וימצא את אחד העבדים איש עמיתו אשר נשה בו מאה כסף ויתפש-בו ויחנקהו לאמר שלם-לי את אשר נשית:

29 (כט) ויפל העבד איש עמיתו לפני רגליו ויתחנן-לו לאמר הארץ-נא אפך ואשלמה לך הכל:

30 (ל) ולא אבה אף ה' ויתנהו אל-המשמר עד-אשר ישלם את-נשיו:

31 (לא) ואחיו העבדים בראותם את-אשר קרה התעצבו עד-מאד ויבאו ויספרו לאדניהם את-כל אשר קרה:

32 (לב) אז קרא לו אדניו ויאמר אליו עבד בליעל את-כל-חובי החוב הוא שמטתי לך כאשר התחננת לפני:

33 (לג) הלא היה גם-עליך לרחם על-העבד אחיך כאשר רחמתי עליך אני:

34 (לד) ויחר אף אדניו ויתנהו ביד-נגשים עד-כי-ישלם את-כל-אשר נשה בו:

35 (לה) ככה יעשה לכם גם-אבי בשמים אם-לא תסלחו בכל-לבכם איש לאחיו על-חטאתם:

פרק יט

1 (א) ויהי כאשר כלה ישוע לדבר את הדברים האלה ויעבר מן-הגליל ויבא גבול יהודה מעבר לירדן:

2 (ב) והמון עם-רב הלכו אחריו וירפאם שם מחללים:

3 (ג) ויגשו אליו מן-הפרושים וינסו אתו לאמר ה'יש ביד איש לשלח את-אשתו על-כל-דבר:

4 (ד) ויען ויאמר הלא קראתם כי העשה מקדם זכר ונקבה עשה אתם:

5 (ה) ואמר על-כן יעזב-איש את-אביו ואת-אמו וידבק באשתו והיו שניהם לבשר אחד:

6 (ו) ולזאת אפוא אינם עוד שנים כי אם-בשר אחד ולכן את אשר חבר אלהים אל-יפרד אדם:

7 (ז) ויאמרו אליו ולמה-זה צוה משה לתת ספר כריתת ולשלחה:

8 (ח) ויאמר אליהם בעבור קשי לבבכם נתן לכם משה לשלח את-נשיכם אבל לא היה כן מקדם:

9 (ט) ואני אמר לכם איש איש אשר ישלח את-אשתו אם לא על-דבר זנות ונשא לו אחרת נאף הוא והנשא את-הנרושה נאף הוא:

10 (י) ויאמרו אליו תלמידיו אם דבר איש ואשה ככה הוא לא-טוב לקחת אשה:

11 (יא) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לֹא כָל־אִישׁ רַב־כַּחַּח הוּא לְסַבֵּל הַדָּבָר הַזֶּה כִּי־אִם רַק אֱלֹה אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם:

12 (יב) כִּי יֵשׁ סָרִיסִים אֲשֶׁר נולדו כֵּן מִרְחֹם אִמָּם וַיֵּשׂ אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ סָרִיסִים בְּיַדִּי אָדָם וַיֵּשׂ אֲשֶׁר מוֹנֶפֶשׁם נָהָיו לְסָרִיסִים לְמַעַן מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם מִי אֲשֶׁר כָּחוּ רַב לוֹ לְסַבֵּל יִסְבֹּל:

13 (יג) אִזְּ הוּבָאוּ יְלָדִים לְפָנָיו לְבַעֲבוֹר יֵשִׁים אֶת־יְדָיו עָלֵיהֶם וַיְתַפֵּל בְּעֶדְם וַיְנַעֲרוּ־בָם הַתְּלַמִּידִים:

14 (יד) וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֲלֵיהֶם הַנִּיחוּ לַיְלָדִים וְאַל־תְּכַלְאוּ אֹתָם מֵבֹא אֵלַי כִּי מֵאֵלֶּה מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם:

15 (טו) וַיֵּשֶׁם אֶת־יְדָיו עָלֵיהֶם וַיִּפֹּן וַיֵּלֶךְ:

16 (טז) וְהִנֵּה־אִישׁ נֹגֵשׁ אֵלָיו וַיֹּאמֶר רַבִּי הַטּוֹב אֵי־זֶה הַטּוֹב אַעֲשֶׂה לְרִשָּׁת חַיִּי עוֹלָם:

17 (יז) וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְמַד־זֶה קָרָאתָ לִי טוֹב אֵין־טוֹב כִּי אִם־אֶחָד הוּא הָאֱלֹהִים וְאִם־נִכְסְפָתָ לְבֹא אֶל־הַחַיִּים שָׁמֹר אֶת הַמִּצְוֹת:

18 (יח) וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֵי־זֶה הַנָּה וַיַּעַן יֵשׁוּעַ לֹא תִרְצָח לֹא תִנָּאֵף לֹא תִגְנֹב לֹא־תַעֲנֶה עַד שֶׁקָּר:

19 (יט) כִּבְדֹּר אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמֶּךָ וְאֶהְבֶּתָ לַרֵּעֶךָ כְּמוֹד:

20 (כ) וַיֹּאמֶר הַנַּעַר אֵלָיו כָּל־אֵלֶּה שְׁמַרְתִּי מִנְעוּרַי וּמַה־יִּחָסֵּר לִי עוֹד:

21 (כא) וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ אִם־חִפְצָתָ לְהִיּוֹת תָּמִים לָךְ וּמִכֹּר אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לָךְ וְתֵן לַעֲנִיִּים וְהָיָה לָךְ אוֹצָר בַּשָּׁמַיִם וּבֹא וּלֶךְ אַחֲרַי:

22 (כב) וְהַנַּעַר כָּשְׁמַעוֹ הַדָּבָר הַזֶּה הִתְעַצֵּב אֶל־לְבוֹ וַיֵּלֶךְ־לוֹ כִּי־נִכְסִים רַבִּים הָיוּ לוֹ:

23 (כג) וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֶל־תְּלַמִּידָיו אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם מַה־קִּשָּׁה לְאִישׁ עֹשִׂיר לְבֹא אֶל־מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם:

24 (כד) וְעוֹד אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי־נִקְלַל לְגַמֵּל לַעֲבֹר דֶּרֶךְ חָר הַמִּמַּחֲט מֵבֹא עֹשִׂיר אֶל־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:

25 (כה) וְתְלַמִּידָיו שָׁמְעוּ וַיִּשְׁתּוּמְמוּ עַד־מְאֹד לֵאמֹר מִי אֶפּוֹא יוֹכֵל לְהַנְשִׁיעַ:

26 (כו) וַיַּבִּט־בָּם יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִבְּנֵי־אָדָם יִפְלֹא הַדָּבָר הַזֶּה אִךְ מֵאֱלֹהִים לֹא יִפְלֹא כָל־דָּבָר:

27 (כז) וַיַּעַן פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה אֲנִי וְאַנְחֵנוּ עֹזְבֵנוּ אֶת־כָּל וְנִלְךָ אַחֲרֶיךָ וּמַה אֶפּוֹא יְהִיָּה־לָּנוּ:

28 (כח) וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֲלֵיהֶם אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי אֹתָם תְּהַלְכִּים אַחֲרַי כַּאֲשֶׁר יֵשֶׁב בֶּן־הָאָדָם עַל־כִּסֵּא כְבוֹדוֹ בְּהַתְּחַדֵּשׁ הַבְּרִיאָה גַם־אֹתָם תִּשְׁבּוּ אִזְּ עַל־שְׁנַיִם עָשָׂר כִּסְאוֹת לְשִׁפְט אֶת־שְׁנַיִם עָשָׂר שְׂבִטֵי יִשְׂרָאֵל:

29 (כט) וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר יַעֲזֹב בָּתָּיִם אוֹ אָחִים אוֹ אֶחָיוֹת אוֹ אָב אוֹ אִם אוֹ אִשָּׁה אוֹ בָּנִים אוֹ שָׂדוֹת לְמַעַן שְׁמִי יִמְצָא מָאָה שְׁעָרִים וְחַיִּי עוֹלָם יִירָשׁ:

30 (ל) וְרַבִּים הֵם הָרֹאשִׁנִּים אֲשֶׁר יִהְיוּ אַחֲרָנִים וְהָאַחֲרָנִים רִאשִׁנִּים:

פרק ב

1 (א) כִּי דָמַתָּה מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם לְבַעַל־הַבַּיִת אֲשֶׁר הַשָּׂכִּים וַיֵּצֵא בַּבֹּקֶר וַיִּשְׁכַּר פַּעֲלִים לְכַרְמוֹ:

2 (ב) וּשְׁכַר הַפַּעֲלִים נָקַב שֶׁקֶל לַיּוֹם וַיִּשְׁלַח אֹתָם אֶל־הַקָּרָם:

3 (ג) וַיֵּצֵא בַּשָּׂעָה הַשְּׁלִישִׁית וַיִּירָא אֲנָשִׁים אַחֲרִים עֹמְדִים בְּבִלִי מִלְּאָכָה בַּשּׁוּק:

4 (ד) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ אֶל־כַּרְמִי גַם־אֹתָם וְדִי שְׁכָרְכֶם אֶתֵּן לָכֶם כַּמִּשְׁפָּט וַיֵּלְכוּ:

5 (ה) וַיּוֹסֶף וַיֵּצֵא בַּשָּׂעָה הַשְּׁשִׁית וְהַתְּשִׁיעִית וַיַּעַשׂ כְּמוֹ־כֵן:

6 (ו) וּבַשָּׂעָה הָעֲשִׂיתִי עָשְׂרָה יָצָא וַיִּמְצָא אַחֲרִים עֹמְדִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַדּוּעַ תַּעֲמְדוּ פֹה כָל־הַיּוֹם:

7) ז) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כִּי לֹא־שָׁכַר אֶתְּנוּ אִישׁ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ אֶל־כַּרְמִי גַם־אַתֶּם וּשְׁכַרְכֶּם יִתֶּן לָכֶם כַּמְשָׁפֹט:

8) ח) וַיְהִי לַפְּנוֹת עָרֵב וַיֹּאמֶר אֲדֹנָן הַכֶּרֶם אֶל־פִּקְדֹו קְרֵא אֶת־הַפְּעֻלִּים וְתֵן לָהֶם שְׁכָרָם הַחֵל מִן־הָאַחֲרָנִים עַד הָרִאשֹׁנִים:

9) ט) וַיָּבֹאוּ הַנֹּשְׁכָרִים בַּשָּׁעָה עֲשֵׁתִי עָשְׂרָה וַיִּקְחוּ שֶׁקֶל לְאִישׁ אִישׁ:

10) י) וְהָרִאשֹׁנִים בָּאוּ וַיֹּאמְרוּ בְּלִבָּם כִּי יוֹשִׁינוּ יוֹתֵר אִךְ גַּם־הֵמָּה הוֹשִׁינוּ רַק שֶׁקֶל אֶחָד לְאִישׁ:

11) יא) וַיִּקְחוּ וַיִּלְנוּ עַל־בַּעַל הַבַּיִת לֵאמֹר:

12) יב) הָאַחֲרָנִים הָאֵלֶּה עָבְדוּ שָׁעָה אַחַת וַתָּשׂוּ אֹתָם כָּמוֹנוּ אֲשֶׁר הָייְנוּ כָּל־הַיּוֹם לְשֹׂאת סֹבֵל וְהַחֲרֵב אֶכְלָנוּ:

13) יג) וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לְאַחַד מֵהֶם רְעִי לֹא עָשִׂיתִיךָ הֲלֹא שֶׁקֶל נִקְבַּתְּ לִי שְׁכָרְךָ:

14) יד) קַח אֵת אֲשֶׁר־לְךָ וְלֵךְ וְאַנִּי עִם־לְבִי לָתֵת לָזֶה הָאַחֲרֹן כָּמוֹךָ:

15) טו) הָאֵין נָכוֹן לִי לַעֲשׂוֹת בְּשָׁלִי כְּאֲשֶׁר עִם־לְבָבִי אוֹ הֲאִם רָעָה עֵינֶיךָ בְּאֲשֶׁר טוֹב אֲנִכִּי:

16) טז) כִּכָּה וַיְהִי הָאַחֲרָנִים רִאשֹׁנִים וְהָרִאשֹׁנִים אַחֲרָנִים כִּי רַבִּים הֵם הַקְּרוּאִים וּמַעֲטִים הַנִּבְחָרִים:

17) יז) וַיְהִי כַּעֲלוֹת יֵשׁוּעַ יְרוּשָׁלַיִמָּה וַיִּקַּח אֶת־שְׁנַיִם עֶשֶׂר תַּתְּלִמִּידִים לְבָדָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בַּדֶּרֶךְ:

18) יח) הִנֵּה אֲנִיחֶנּוּ עֲלֵים יְרוּשָׁלַיִמָּה וּבֶן־הָאָדָם יִסְגֵּר בְּיָדֵי רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסֹּפְרִים וְהַרְשִׁיעוּ אֹתוֹ לְמוֹת:

19) יט) וְהִסְגִּירוּ אֹתוֹ לַגּוֹיִם לְהַתְּעַלְלָבּוּ לִיסְרוּ בַשּׁוֹטִים וּלְצַלֵּב אֹתוֹ וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יָקוּם:

20) כ) אַז נִגְשָׁה אֵלָיו אִם בְּנֵי זַבְדִּי עִם־בְּנֵיהָ לְהַשְׁתַּחֲוֹת לוֹ וּלְבַקֵּשׁ מִידּוֹ דָּבָר:

21) כא) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהָ מַה־בִּקְשָׁתְךָ וַתֹּאמֶר אֵלָיו צוּנָא וּשְׁנֵי בְנֵי אֵלֶּה יֵשְׁבוּ אֶחָד לְיְמִינֶךָ וְאַחַד לְשִׁמְאַלְךָ בְּמַלְכוּתְךָ:

22) כב) וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר לֹא יָדַעְתֶּם אֵת אֲשֶׁר תִּשְׁאַלֹּון הַתּוֹכְלוֹ לְשִׁתּוֹת אֶת־הַכּוֹס אֲשֶׁר אֲנִי אֹשֶׁתָּה וּלְהַטְבִּיל טַבִּילָה אֲשֶׁר אֲנִי נֹטֵבֵל וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו נֹכֵל:

23) כג) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כּוֹסִי שְׁתוּהָ וּטַבִּילָה אֲשֶׁר אֲנִי נֹטֵבֵל תִּטְבְּלוּ אִכָּל לְשִׁבֹּת לְיְמִינִי וּלְשִׁמְאַלִי אֵין בְּיָדִי לָתֵת כִּי אִם לְאֵלֶּה אֲשֶׁר יַעַד אֹתָם אֲבִי:

24) כד) וְהַעֲשֶׂרָה בְּשִׁמְעָם כְּזֹאת חָרָה אַפִּם בְּשְׁנֵי הָאֲחִים:

25) כה) וַיִּקְרָא יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֵן יָדַעְתֶּם כִּי־הַמַּשְׁלִים בְּגוֹיִם יִמְשְׁלוּ בָם כְּשָׂרִים בַּעֲבָדִים וְגִדּוּלֵיהֶם שְׁלֹטִים עֲלֵיהֶם:

26) כו) וְלֹא יִהְיֶה כֵן בְּקֶרְבְּכֶם כִּי אִם מִי־הֶחָפֵץ לִהְיוֹת גָּדוֹל בְּכֶם יִהְיֶה לָכֶם לְמַשְׁרֵת:

27) כז) וּמִי־מֵכֶם הֶחָפֵץ לִהְיוֹת לְרֹאשׁ יִהְיֶה לָכֶם לַעֲבֹד:

28) כח) כְּאֲשֶׁר גַּם בֶּן־הָאָדָם לֹא בָא לְמַעַן יִשְׁרָתָהּ אַחֲרֵים כִּי אִם־לְשָׂרֵת הוּא וּלְתֵת אֶת־נַפְשׁוֹ כַּכֹּר בַּעַד רַבִּים:

29) כט) וַיֵּצֵאוּ מִירִיחוֹ וַהֲמוֹן עִם־רַב הַלְכִים אַחֲרָיו:

30) ל) וַהֲנִיחָה שְׁנֵי־עוֹרִים יֹשְׁבוּ עַל־הַדֶּרֶךְ וּבְשִׁמְעָם כִּי יֵשׁוּעַ עָבַר שָׁם וַיִּצְעֲקוּ לֵאמֹר הוֹשִׁיעָה־נָּא

אַדְיָנִינוּ בֶּן־דָּוִד:

31) לא) וַיַּנְעֵר־בָּם הָעָם לְהַחֲשׂוֹתָם וְהֵם הוֹסִיפוּ לִקְרֹא וּלֵאמֹר הוֹשִׁיעָה־נָּא אַדְיָנִינוּ בֶּן־דָּוִד:

32) לב) וַיַּעֲמֵד יֵשׁוּעַ וַיִּקְרָא אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר מַה־תִּבְקָשׁוּן וְאַעֲשֶׂה לָכֶם:

33) לג) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אַדְיָנִינוּ כִּי תִפְקַחְנָה עֵינֵינוּ:

34 (לד) וַיִּכְמְרוּ רַחֲמֵי יֵשׁוּעַ עֲלֵיהֶם וַיָּנַע בְּעֵינֵיהֶם וְעַד־מִהֲרָה הוֹשֵׁב לָהֶם אֹר עֵינֵיהֶם וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו:

פרק כא

1 (א) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר בָּאוּ מִקְּרֹב לִירוּשָׁלַיִם אֶל־בֵּית־פְּנֵי אֶל־הַר הַזֵּיתִים וַיִּשְׁלַח יֵשׁוּעַ שְׁנַיִם מִתַּלְמִידָיו:

2 (ב) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ אֶל־הַכֶּפֶר אֲשֶׁר מִנֶּגֶד וּמִצְאֲתֶם שָׁם אֶתֹנֶן אֲסוּרָה וְעִיר אֲצֻלָּה הַתִּירוֹם וְהַבִּיאוּם אֵלַי:

3 (ג) וְכִי־יֹאמֶר אִישׁ אֲלֵיכֶם דָּבָר וְאָמַרְתֶּם הָאֲדֹנָן יִשְׁלֹו חֲפִץ בָּם וְעַד מִהֲרָה יִשְׁלַחם:

4 (ד) וְכָל־זֹאת הָיָה לְמַלְאֲתָאֵת אֵת אֲשֶׁר נֹאמַר בְּיַד־הַנְּבִיא לֵאמֹר:

5 (ה) אָמְרוּ לְבֵת־צִיּוֹן הִנֵּה מִלְכָּךְ יָבוֹא לָךְ עָנִי וְרֹכֵב עַל־חֲמֹר וְעַל־עִיר בֶּן־אַתְנֹת:

6 (ו) וַיֵּלְכוּ הַתַּלְמִידִים וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתָם יֵשׁוּעַ:

7 (ז) וַיָּבִיאוּ אֶת־הָאֲתֹנֶן וְאֶת־הָעִיר וַיִּשְׂימוּ עַל־גֻּבָּם אֶת־בִּגְדֵיהֶם וְהוּא יָשָׁב עֲלֵיהֶם:

8 (ח) וְרַבִּים מִן־הָעָם פָּרְשׂוּ אֶת־בִּגְדֵיהֶם עַל־פְּנֵי הַדֶּרֶךְ וַיֵּשׁ מֵהֶם אֲשֶׁר כָּרְתוּ זְמֹרוֹת מִן־הָעֵצִים וַיִּשְׁטְחוּ אֹתָן שָׁמָּה:

9 (ט) וְהַמֹּזֵן הָעָם הִחֲלִיד מִלְּפָנָיו וּמֵאַחֲרָיו עָנִי לֵאמֹר הוֹשַׁע־נָא לְבֶן־דָּוִד בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה הוֹשַׁע־נָא בְּשֵׁמִי מְרוֹם:

10 (י) וּבָבֹאוּ יְרוּשָׁלַיִם וַתַּהוֹם כָּל־הָעִיר לֵאמֹר מִי הוּא זֶה:

11 (יא) וַיֹּאמְרוּ הַמֹּזֵן הָעָם זֶה הוּא הַנְּבִיא יֵשׁוּעַ מִנַּצְרֶת אֲשֶׁר בִּנְגַלִּיל:

12 (יב) וַיָּבוֹא יֵשׁוּעַ אֶל־מִקְדָּשׁ הָאֱלֹהִים וַיִּגְרַשׁ מִשָּׁם כָּל־הַמּוֹכְרִים וְהַקּוֹנִים בַּמִּקְדָּשׁ וַיִּהַפֵּךְ אֶת־שֻׁלְחָנוֹת מִחֲלָפֵי הַכֶּסֶף וְאֶת־מוֹשְׁבֹת מִכְרֵי הַיּוֹנִים:

13 (יג) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֵן כְּתוּב כִּי בֵיתִי בֵּית־תְּפִלָּה יִקְרָא וְאַתֶּם עֹשִׂיתֶם אֹתוֹ לְמַעַרְת פְּרִיצִים:

14 (יד) וַיִּגְשׂוּ אֵלָיו עוֹרִים וּפִסְחִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ וַיִּרְפְּאֵם:

15 (טו) וַיֵּרְאוּ רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים אֶת הַנִּפְלְאוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה וְאֵת הַיִּלְדִּים קֹרְאִים וְעֹנִים בַּמִּקְדָּשׁ הוֹשַׁע־נָא לְבֶן־דָּוִד וַיַּחַר לָהֶם:

16 (טז) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲכִי שְׁמַעְתָּ מָה אָלֶה אֹמְרִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ הֵן הֲלֹא קִרְאתֶם מִפִּי עוֹלָלִים וַיּוֹנְקִים יִסְדֹּת עוֹ:

17 (יז) וַיַּעֲזֹבם וַיֵּצֵא אֶל־מַחוּץ לָעִיר אֶל־בֵּית־עֲנִיָּה וַיֵּלֶן שָׁם:

18 (יח) וַיָּשָׁב הָעִירָה בִּבְקָר וְהוּא רָעֵב:

19 (יט) וַיֵּרָא תֵּאֵנָה אַחַת בַּדֶּרֶךְ וַיִּקְרַב אֵלֶיהָ וּלֹא־מָצָא בָּהּ מְאוּמָּה זֹולָתִי עָלַי לְבָדָם וַיֹּאמֶר לָהּ לֹא־תַעֲשִׂי עוֹד פְּרִי מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם וַתִּיבֹשׁ הַתֵּאֵנָה פְּתָאָם:

20 (כ) וְהַתַּלְמִידִים רָאוּ וַיִּתְמַחוּ לֵאמֹר אֵיךְ יִבָּשֶׂה הַתֵּאֵנָה פְּתָאָם:

21 (כא) וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם אִם־יֵשׁ בָּכֶם אֱמוּנָה וְאִינְכֶם פִּסְחִים עַל־שְׁתֵּי הַסַּעֲפִים לֹא לְבַד כַּמַּעֲשָׂה הַזֶּה אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה לְתֵאֵנָה תַעֲשׂוּ כִּי אִם־גַּם תֹּאמְרוּ לְהָר הַזֶּה הִנֵּה הִנָּשָׂא וְהִתְנַפֵּל אֶל־תּוֹךְ הַיָּם וַיְהִי כֵן:

22 (כב) וְכָל־דָּבָר אֲשֶׁר תִּשְׁאָלוּ בַתְּפִלָּה אִם רַק בְּאֱמוּנָה שְׁאַלְתֶּם יֵתֵן לָכֶם:

23 (כג) וַיָּבֹא אֶל־הַמִּקְדָּשׁ וַיִּגְשׂוּ אֵלָיו רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וּזְקֵנֵי הָעָם בְּעוֹדוֹ מִלְּמַד לָעָם וַיֹּאמְרוּ בְּאֵיזָה רִשְׁיוֹן אַתָּה עוֹשֶׂה אֵלֶה וּמִי־נָתַן לָךְ הָרִשְׁיוֹן הַזֶּה:

- 24 (כד) וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲשָׁאֵל מִכֶּם גַּם-אַנְכִי שְׁאֵלָה אַחַת וְאַם-תִּגִּידוּ לִי גַם-אַנְכִי אֲנִיד לָכֶם בְּאַיִזָּה רְשִׁיּוֹן אֲנִי עֹשֶׂה אֵלֶּה:
- 25 (כה) טְבִילַת יוֹחָנָן מִפִּי-מִי הִיְתָה מִצְוָתָהּ מִן-הַשָּׁמַיִם אוֹ מִבְּנֵי-אָדָם וַיְהִי הֵם שֹׁקְלִים בְּדַעְתָּם לֵאמֹר אִם נֹאמַר מִן-הַשָּׁמַיִם יֹאמַר לָנוּ וּמָדוּעַ לֹא הֶאֱמַנְתֶּם לוֹ:
- 26 (כו) וְאַם נֹאמַר מִבְּנֵי אָדָם יֵרָאִים אֲנַחְנוּ אֶת-הַמּוֹן הָעַם כִּי-כֻלָּם חָשְׁבוּ אֶת-יוֹחָנָן לְנָבִיא:
- 27 (כז) וַיַּעַן אֶת-יֵשׁוּעַ וַיֹּאמְרוּ לֹא יָדַעְנוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם גַּם-אֲנִי לֹא אֲנִיד לָכֶם בְּאַיִזָּה רְשִׁיּוֹן אֲנִי עֹשֶׂה אֵלֶּה:
- 28 (כח) אָבֵל מִה-יִחְשַׁב לְבַכֶּם אִישׁ הִיָּה וְלוֹ שְׁנֵי בָנִים וַיָּבֹא אֶל-הָאֶחָד וַיֹּאמֶר לְכָה-בְּנִי וְעַבְדֵּה הַיּוֹם אֶת-פָּרְמִי:
- 29 (כט) וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לֹא חֲפָצְתִּי וְאַחֲרֵי-כֵן נִהְפָּךְ עָלָיו לְבוֹ וַיִּלָּךְ:
- 30 (ל) וַיָּבֹא אֶל-הַשְּׁנִי וַיְדַבֵּר בְּדָבָר הַזֶּה וַיַּעַן וַיֹּאמֶר הֲנִנִי אֲדָנִי וְלֹא הִלָּךְ:
- 31 (לא) מִי מִשְׁנִיָּהֶם מִלֹּא אַחֵר רָצוֹן אָבִיו וַיֹּאמְרוּ הֵרָאשׁוּן וַיֹּאמֶר עֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי הַמוֹכְסִים וְהַזִּנּוֹת יִקְדִּימוּ לָבֹא לְמַלְכוּת הָאֱלֹהִים מִכֶּם:
- 32 (לב) כִּי יוֹחָנָן בָּא אֲלֵיכֶם בְּדֶרֶךְ צִדְקָה וְלֹא הֶאֱמַנְתֶּם לוֹ וְהַמוֹכְסִים וְהַזִּנּוֹת הֶאֱמִינוּ לוֹ וְאַתֶּם רָאִיתֶם כָּל-זֹאת וְלֹא הִשִּׁיבְתֶּם אֵל-לְבַבְכֶּם לְהֶאֱמִין לוֹ:
- 33 (לג) שָׁמְעוּ מִשָּׁל אַחֵר אִישׁ הִיָּה בַּעַל-בֵּית אֲשֶׁר נָטַע פָּרִם וַיַּעֲזֻקְהוּ מִסָּבִיב וַיִּקָּב חָצֵב בּוֹ וַיִּבֶן מִגְדָּל בְּתוֹכּוֹ וַנִּתֵּן אֹתוֹ לְנִטְרִים וְהִלָּךְ מִחוּץ לָאָרֶץ:
- 34 (לד) כָּבֹא עַתָּה הַבָּצִיר שְׁלַח אֶת-עַבְדֵּיךָ אֶל-הַנְּטָרִים לְהָבִיא אֶת-פָּרְיוֹ:
- 35 (לה) וַיִּתְּפְשׂוּ הַנְּטָרִים בַּעַבְדֵּיךָ וַיַּכּוּ אֶת-אֶחָד מֵהֶם וְאֶת-אַחֵר הִרְגוּ וְאֶת-אַחֵר סָקְלוּ:
- 36 (לו) וַיֹּסֶף וַיִּשְׁלַח עַבְדִּים אֲחֵרִים רַבִּים מִן-הֵרָאשָׁנִים וְגַם-לָהֶם עָשׂוּ כֵן:
- 37 (לז) וְאַחֲרֵי-כֵן שְׁלַח אֲלֵיהֶם אֶת-בָּנוֹ כִּי אָמַר אֶת-בְּנִי יִירָאוּ:
- 38 (לח) וְהַנְּטָרִים כִּרְאוּתָם אֶת-הַבֶּן וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו הִנֵּה הַיּוֹרֵשׁ לָכֵן וְנִהְרְגָהוּ וְנִירֵשׁ לָנוּ אֶת-יִרְשָׁתוֹ:
- 39 (לט) וַיִּתְּפְשׂוּ בּוֹ וַיִּשְׁלִיכֻהוּ אֶל-מַחוּץ לְפָרֶם וַיִּהְרְגֻהוּ:
- 40 (מ) וְעַתָּה כָּבֹא בַּעַל הַפָּרֶם מִה-יַעֲשֶׂה לְנִטְרִים הָהֵם:
- 41 (מא) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַשֹּׁמֵד וְשֹׁמֵד אֶת-בְּנֵי הַבְּלִיעַל הָאֵלֶּה וַנִּתֵּן פָּרְמוֹ לְנִטְרִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר יִתְּנוּ לוֹ אֶת-פָּרְיוֹ בְּעַתּוֹ:
- 42 (מב) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ הֲלֹא קִרְאתֶם בְּכַתּוּבִים אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה מֵאֵת יְהוָה הִיְתָה זֹאת הִיא נִפְלְאָה בְּעֵינֵינוּ:
- 43 (מג) עַל-כֵּן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי תוֹסֵר מַלְכוּת הָאֱלֹהִים מִכֶּם וְתִתֵּן לָנוּי אֲשֶׁר יִתֵּן אֶת-פָּרְיָהּ:
- 44 (מד) וְהַנִּפְלָע עַל-הָאֶבֶן הַזֹּאת יִתְפֹּרֵר וְכָל-מִי אֲשֶׁר תִּפֹּל עָלָיו תִּדְכָּאֵנוּ לְעָפָר:
- 45 (מה) וְרָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַפְּרוּשִׁים בְּשִׁמְעֵם אֶת-מִשְׁלָיו יָדְעוּ כִּי עֲלֵיהֶם דָּבָר:
- 46 (מו) וַיִּבְקְשׂוּ לְתַפְּשׂוּ אֹדְ יֵרָאוּ מִפְּנֵי הַמּוֹן הָעַם כִּי חָשְׁבוּ אֹתוֹ לְנָבִיא:

פרק כב

- 1 (א) וַיַּעַן יֵשׁוּעַ עוֹד וַיִּשְׂא לָהֶם מִשְׁלוֹ לֵאמֹר:
- 2 (ב) דְּמִתָּה מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם לְמִלְךָ אֲשֶׁר הַכִּין חֲתָנָה לְבָנוֹ:
- 3 (ג) וַיִּשְׁלַח אֶת-מִשְׁרָתָיו לְקַרְא אֶת-הַקְּרָאִים אֶל-הַמִּשְׁתָּה וְלֹא אָבּוּ לָבֹא:

- 4 (ד) וַיִּסְכֵּף וַיִּשְׁלַח מִשְׁרָתִים אַחֲרֵיהֶם לֵאמֹר הִגִּידוּ לְקַרְאִים הִנֵּה הַכִּינוּתִי הַכֶּרֶה הַבֶּקֶר וְהַמָּרִיאִים טְבוּחִים וְהַכֹּל עָרוּךְ בְּאוֹנָא אֶל־מִשְׁתֵּה הַחֲתָנָה:
- 5 (ה) וְהֵם לֹא־שָׁתוּ לִבָּם גַּם־לְזֹאת וַיֵּלְכוּ לָהֶם אִישׁ אֶל־שָׂדֵהוּ וְאִישׁ אֶל־מִסְכְּרוֹ:
- 6 (ו) וְהַנְּשָׂאִים מֵהֶם תִּפְּשׂוּ בַּמִּשְׁרָתִיו וַיִּזְיְדוּ עֲלֵיהֶם וַיַּהַרְגוּם:
- 7 (ז) וַיִּתְּעֶבֶר הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח אֶת־צִבְאָיו וַיִּשְׁמְדוּ אֶת־הַמַּרְצָחִים הָאֵלֶּה וְאֶת־עֵירָם שָׁלַח בָּאֵשׁ:
- 8 (ח) אָז אָמַר אֶל־מִשְׁרָתָיו מִשְׁתֵּה־הַחֲתָנָה עָרוּךְ וְהַקַּרְאִים לֹא־נִמְצְאוּ כֵן:
- 9 (ט) לָכֵן לְכוּ־נָא אֶל־פֶּתַח עֵינִים בְּרֹאשׁ נְתִיבוֹת וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר תִּמְצְאוּ קָרָאוּ אֹתוֹ אֶל־הַמִּשְׁתֵּה:
- 10 (י) וַיִּצְאוּ הַמִּשְׁרָתִים הֵם אֶל־הַנְּתִיבוֹת וַיֵּאסְפוּ מִכָּל אֲשֶׁר מִצְאוּ גַם־רָעִים וְגַם־טוֹבִים וַיִּמְלֵא בֵּית־הַחֲתָנָה אֶת־הַקַּרְאִים:
- 11 (יא) וַיְהִי כַּבּוֹא הַמֶּלֶךְ לִרְאוֹת אֶת־הַבָּאִים וַיֵּרָא אִישׁ מֵהֶם אֲשֶׁר אֵינָנו מְלָבֵשׁ לְבוּשׁ הַחֲתָנָה:
- 12 (יב) וַיֹּאמֶר אֵלָיו רַעִי אֵיךְ בָּאתָ הֵלֶם בְּלִתִּי מְלָבֵשׁ לְבוּשׁ הַחֲתָנָה וַיְהִי כַּמַּחְרִישׁ:
- 13 (יג) וַיִּצְוּ הַמֶּלֶךְ אֶת־מִשְׁרָתָיו לֵאמֹר אֲסֹרוּ אֹתוֹ יָדָיו וְרַגְלָיו וְנִשְׁאָתָם וְהִשְׁלִיכוּהוּ אֶל־מְקוֹם אֵפֶל וְצִלְמוֹת שָׁם יִהְיֶה בְּכִי וְחֵרֶק שָׁנִים:
- 14 (יד) כִּי רַבִּים הֵם הַנִּקְרָאִים וְהַנִּבְחָרִים מְעַטִּים:
- 15 (טו) אָז הָלְכוּ הַפָּרוּשִׁים וַיּוֹעֲצוּ יַחְדָּו אֵיךְ יִנְקֹשׂהוּ בַּדְּבָרִיו:
- 16 (טז) וַיִּשְׁלְחוּ אֵלָיו אֶת־תַּלְמִידֵיהֶם עִם־אַנְשֵׁי הַיְּהוּדָה לֵאמֹר רַבִּי יִדְעֵנוּ כִּי־אִישׁ נֶאֱמַן אֵתָּה וְאֶת־דֶּרֶךְ אֱלֹהִים תּוֹרָה בְּמִישְׁרֵיהֶם לֹא תִגּוֹר מִפְּנֵי־אִישׁ כִּי לֹא תִשָּׂא פָנֶי־נֶבֶר:
- 17 (יז) לָכֵן הִגִּדְלָנוּ מִה־יָהֳנָה לְבָךְ הַנִּכּוֹן הוּא לְתֵת מַס לְקִיסָר אִם־אֵין:
- 18 (יח) וַיִּשְׁוַע יָדַע אֶת־מִזְמוֹתָם וַיֹּאמֶר חֲנֻפִּים לְמַה־זֶּה תִּנְסוּנִי:
- 19 (יט) הִרְאוּנִי אֶת־כֶּסֶף הַמָּס וַיָּבִיאוּ אֵלָיו אֶת־הַכֶּסֶף:
- 20 (כ) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְמִי הַתְּמוּנָה וְהַכְּתָבַת הַהִנָּה:
- 21 (כא) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לְקִיסָר וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עַל־כֵּן הָבוּ לְקִיסָר אֵת אֲשֶׁר לְקִיסָר וְלֵאלֹהִים אֵת אֲשֶׁר לֵאלֹהִים:
- 22 (כב) וַיִּשְׁמְעוּ וַיִּשְׁתָּאוּ וַיַּעֲזְבוּ אֹתוֹ וַיֵּלְכוּ לָהֶם:
- 23 (כג) בַּיּוֹם הַהוּא נִגְּשׂוּ אֵלָיו צִדּוּקִים הָאֲמָרִים כִּי אֵין תְּקוּמָה לְמֹתִים וַיִּשְׁאַלְהוּ לֵאמֹר:
- 24 (כד) רַבִּי הִנֵּה מֹשֶׁה אָמַר אִישׁ כִּי־יָמוּת וּבָנָיו אֵין־לוֹ וַיָּבֶם אָחִיו אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהָקִים זָרַע עַל־שֵׁם אָחִיו:
- 25 (כה) וְאֵתָּנוּ הָיוּ שְׁבַעַה אַחִים הִרְאִישׁוֹן לָקַח לוֹ אִשָּׁה וַיָּמָת וְזָרַע לֹא הִשָּׂאִיר אַחֲרָיו וַיַּעֲזֹב אֶת־אִשְׁתּוֹ לְאָחִיו:
- 26 (כו) וְכַמוֹ־כֵן גַּם־הַשְּׁנִי וְגַם־הַשְּׁלִישִׁי עַד הַשְּׁבִיעִי:
- 27 (כז) וְאַחֲרֵי כָלָם מָתָה הָאִשָּׁה:
- 28 (כח) וְעַתָּה לְמִי מִן־הַשְּׁבַעַה תִּהְיֶה לְאִשָּׁה בַּתְּקוּמָה אַחֲרֵי אֲשֶׁר הָיְתָה אִשְׁתּוֹ כָּלָם:
- 29 (כט) וַיַּעַן וַיֹּשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁגִיתֶם כִּי לֹא יָדַעְתֶּם אֶת־הַתּוֹרָה וְלֹא אֶת־גְּבוּרַת הָאֱלֹהִים:
- 30 (ל) כִּי בַּתְּקוּמָה לֹא יִבְעֵלוּ וְלֹא תִבְעֵלָנָה כִּי אִם־יִהְיוּ כַּמְלֶאכֶי־אֵל בְּשָׁמַיִם:
- 31 (לא) וְעַל־דִּבְרֵי תְּקוּמוֹת הַמֹּתִים הֵלֵא קָרָאתֶם אֵת אֲשֶׁר־נֹאמַר לָכֶם מִפִּי הָאֱלֹהִים לֵאמֹר:
- 32 (לב) אֲנִכִּי אֱלֹהִי אֲבָרְכֶם וְאֱלֹהִי יִצְחָק וְאֱלֹהִי יַעֲקֹב וַיִּהְיֶה אֵינָנו אֱלֹהֵי הַמֹּתִים כִּי אִם־אֱלֹהֵי הַחַיִּים:

- 33) (לג) וַיִּשְׁמְעוּ הַמּוֹן הָעָם וַיֹּאמְרוּ מַה־נִּפְלְאָה תוֹרָתוֹ:
 34) (לד) וְהַפְּרוּשִׁים שָׁמְעוּ כִּי סָכַר פִּי הַצַּדִּיקִים וַיּוֹעְדוּ שָׁם יַחְדָּו:
 35) (לה) וְתַלְמִיד חָכֵם אַחֵר מֵהֶם שָׁאל אֹתוֹ וַיִּנְסָהוּ לֵאמֹר:
 36) (לו) רַבִּי אֵי־זוֹ הִיא הַמִּצְוָה הַגְּדוֹלָה בַּתּוֹרָה:
 37) (לז) וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֵלָיו וְאַתְּבִתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מַדְעֶךָ:
 38) (לח) זֶה הִיא הַמִּצְוָה הַגְּדוֹלָה וְהָרִאשׁוֹנָה:
 39) (לט) וְהַשֵּׁנִיָּה דְּמִתָּה לָּהּ וְאַתְּבִתָּ לְרַעְיָךְ כָּמוֹךָ:
 40) (מ) וְעַל־שְׁתֵּי הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה תִּלְווּיִם כָּל־הַתּוֹרָה וְהַנְּבִיאִים:
 41) (מא) וַיְהִי בְּהַתְּאֶסֶף הַפְּרוּשִׁים שָׁאל אֹתָם יֵשׁוּעַ לֵאמֹר:
 42) (מב) מַה־תֹּאמְרוּן עַל־הַמְּשִׁיחַ בֶּן־מִי הוּא וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בֶּן־דָּוִד:
 43) (מג) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אִם־כֵּן אַפּוֹא אֵיךְ קָרָא לוֹ דָּוִד בְּרוּחַ אֲדוֹן בָּאָמְרוֹ:
 44) (מד) נָאִם יְהוָה לְאֹדְנִי שֶׁב לִימִינִי עַד־אֲשִׁית אֲבִיךָ הָדָם לְרִגְלֶיךָ:
 45) (מה) וְאִם־דָּוִד קָרָא לוֹ אֲדוֹן אֵיךְ הוּא בְּנוֹ:
 46) (מו) וְלֹא־יָכֹל אִישׁ לְהַשִּׁיב אֹתוֹ דָּבָר גַּם־לֹא הָעִז עוֹד אִישׁ לְהַתְּנֹכַח אֹתוֹ בְּדִבְרִים מֵהַיּוֹם הַהוּא וּמִעַלָּה:

פרק כג

- 1) (א) אָז יִדְבֹר יֵשׁוּעַ אֶל־הַמּוֹן הָעָם וְאֶל־תַּלְמִידָיו לֵאמֹר:
 2) (ב) הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים יֹשְׁבִים עַל־כִּסֵּא מֹשֶׁה:
 3) (ג) לָכֵן כָּל אֲשֶׁר־יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם לְשֹׁמֵר תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֵךְ כְּמַעֲשֵׂיהֶם אַל־תַּעֲשׂוּ כִּי הֵם אֹמְרִים וְאֵינֶם עֹשִׂים:
 4) (ד) כִּי קִשְׁרִים מַשָּׂא קָשָׁה כְּבֹד מַנְשֵׂא וְעַמָּסִים עַל־שִׁכְם אֲנָשִׁים וְאִין אֶת־נַפְשָׁם לְהַנִּיעַ אֹתוֹ גַּם־בְּאַצְבָּעִם:
 5) (ה) וְכָל־מַעֲשֵׂיהֶם יַעֲשׂוּן לְהַרְאוֹת בָּם לְעֵינֵי בְנֵי־אָדָם וַיִּרְחִיבוּ לָהֶם הַתַּפְּלִין וְהַצִּיצִית וַיְגְדִילוּן:
 6) (ו) וְאַתְּבִיִּים הֵם אֶת־הַמִּקְמוֹת הַנִּכְבָּדִים בְּכַתְּבֵי הַמִּשְׁתָּה וְאֶת־הַמוֹשְׁבוֹת הָרִאשֹׁנִים בְּכַתְּבֵי־הַכְּנֶסֶת:
 7) (ז) שְׁאֵלַת שְׁלוֹם לָהֶם בְּשֻׁנָּיִם וּלְהַקְרָא בְּשֵׁם רַבִּי בְּפִי הָאֲנָשִׁים:
 8) (ח) אָכֵן אַתֶּם אַל־יִקְרָא לְאִישׁ מִכֶּם רַבִּי כִּי רַב אַחֵד לָכֶם הַמְּשִׁיחַ וְאַתֶּם כָּלְכֶם אַחִים:
 9) (ט) וְאַל־תֹּאמְרוּ לְאִישׁ בְּאַרְץ אָבִי אַתָּה כִּי אָב אַחֵד לָכֶם הוּא אֲשֶׁר בְּשָׂמִים:
 10) (י) וְאַל־יִקְרָא לְאִישׁ מִכֶּם מוֹרֶה דִּרְךָ כִּי מוֹרֶה אַחֵד לָכֶם הַמְּשִׁיחַ:
 11) (יא) וְהַגְּדוֹל בֵּינֵיכֶם יִהְיֶה לְמַשְׁרֵת לָכֶם:
 12) (יב) וְהַמִּתְנַשֵּׂא בְּגִאוּתוֹ יִשְׁפַּל וְשֹׁפֵל רוּחַ יִנְשָׂא:
 13) (יג) אֵךְ־אֹזִי לָכֶם סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים חֲנֻפִּים כִּי תִסְגְּרוּ מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם מִפְּנֵי בְנֵי־הָאָדָם אַתֶּם לֹא תִבְאוּ שָׁמָּה וְאֶת־הַבָּאִים לֹא תִתְּנוּ לָבֹא:
 14) (יד) אֹזִי לָכֶם סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים חֲנֻפִּים כִּי תֹאכְלוּן אֶת־כִּתְּבֵי הָאֱלֻמְנוֹת וּלְמִרְאָה עֵין תִּרְבּוּ תַּפִּילָה וּלְכֵן גַּם־קוֹ הַמִּשְׁפָּט יִנְטֶה עֲלֵיכֶם פִּי־שָׁנָיִם:
 15) (טו) אֹזִי לָכֶם סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים חֲנֻפִּים כִּי תִסְבּוּ יָם וַיִּבְשָׁה לַעֲשׂוֹת גֵּר אַחֵד וְאַחֲרָי אֲשֶׁר נַעֲשָׂה כֵּן תַעֲשׂוּהוּ לְכֵן־גִּיהֲנֹם כְּפָלִים יוֹתֵר מִכֶּם:

16 (טז) אזי לָכֶם מְנַהֲלִים עוֹרִים הָאֲמָרִים כִּי יֵשְׁבֶע אִישׁ בְּהִיכָל אֵין־דָּבָר וְכִי יֵשְׁבֶע בְּזֶהָב תְּהִיכָל שְׁבוּעָתוֹ עָלָיו:

17 (יז) סְכָלִים וְעוֹרִים מָה הוּא הַגְּדוֹל הַזֶּהָב אוֹ תְּהִיכָל הַמִּקְדָּשׁ אֶת־הַזֶּהָב:

18 (יח) וְכִי־יֵשְׁבֶע אִישׁ בַּמִּזְבֵּחַ אֵין־דָּבָר וְכִי־יֵשְׁבֶע בַּקָּרְבָן אֲשֶׁר עַל־גִּבּוֹ שְׁבוּעָתוֹ עָלָיו:

19 (יט) עוֹרִים מָה הוּא הַגְּדוֹל הַקָּרְבָן אוֹ הַמִּזְבֵּחַ הַמִּקְדָּשׁ אֶת־הַקָּרְבָן:

20 (כ) לָכֵן הַנִּשְׁבָּע בַּמִּזְבֵּחַ נִשְׁבָּע בּוֹ וּבְכָל אֲשֶׁר עַל־גִּבּוֹ:

21 (כא) וְהַנִּשְׁבָּע בְּהִיכָל נִשְׁבָּע בּוֹ וּבִשְׁכֵן בּוֹ:

22 (כב) וְהַנִּשְׁבָּע בְּשָׁמַיִם נִשְׁבָּע בְּכֶסֶף אֱלֹהִים וּבִישָׁב עָלָיו:

23 (כג) אזי לָכֶם סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים חֲנֻפִּים כִּי תַעֲשִׂרוּ אֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת־הַשֵּׁבֶת וְאֶת־הַכֶּמֶן וְתַעֲזְבוּ אֶת־הַנִּכְבְּדוֹת בַּתּוֹרָה אֶת־הַמִּשְׁפָּט אֶת־הַחֹסֶד וְאֶת־הָאֱמוּנָה אֱלֹהַ עֲלֵיכֶם לַעֲשׂוֹת וְאֶת־אֱלֹהַ אֶל־תַּעֲזְבוּ:

24 (כד) מְנַהֲלִים עוֹרִים הַמְּסַנְנִים אֶת־תִּיתוּשׁ וּבִלְעִים אֶת־הַנֶּמֶל:

25 (כה) אזי לָכֶם סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים חֲנֻפִּים הַמְּטַהֲרִים אֶת־הַכּוֹס וְאֶת־הַקַּעֲרָה מַחוּץ וּמִבְּפָנִים מִלְּאוֹת הֵן עֹשֶׂק וְעוֹלָה:

26 (כו) פָּרוּשׁ עוֹר טָהוֹר רֹאשָׁנָה אֶת־הַכּוֹס וְאֶת־הַקַּעֲרָה מִבְּפָנִים וְאִזְ תַּטְהֵרְנָה גַם־מַחוּץ:

27 (כז) אזי לָכֶם סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים חֲנֻפִּים הַדֹּמִים לַקְּבָרִים מְלֻבָּגִים בַּשִּׂיד הַנִּרְאִים יָפִים מַחוּץ וּמִבְּפָנִים מְלֹאִים הֵם עֲצָמוֹת אָדָם וְכָל־טֶמְאָה:

28 (כח) כֵּן נִרְאִים גַם־אַתֶּם מַחוּץ בְּצַדִּיקִים לְעֵינֵי אַנְשִׁים וּמִבְּפָנִים הַנֶּכֶם מְלֹאִים חֲנֹף וְאָוֶן:

29 (כט) אזי לָכֶם סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים חֲנֻפִּים הַבְּנִים אֶת־קִבְרֵי הַנְּבִיאִים וְאֶת־מַצְבּוֹת קִבְרַת הַצַּדִּיקִים תִּפְאֲרוּן:

30 (ל) וְתֹאמְרוּן אִם־הֵינּוּ בִימֵי אֲבוֹתֵינוּ לֹא־הִיָּתָה יָדְנוּ עִמָּהֶם לְשַׁפֹּךְ דָּם־הַנְּבִיאִים:

31 (לא) עַל־כֵּן עֲדִים אַתֶּם בָּכֶם כִּי־בָנִים הַנֶּכֶם לֹאֲשֶׁר הָרְגוּ אֶת־הַנְּבִיאִים:

32 (לב) וְגַם־אַתֶּם מְלֹאוּ כִּיּוֹם אֶת־מִדַּת אֲבוֹתֵיכֶם:

33 (לג) נְחֻשִׁים יְלָדֵי צַפְעָנִים אֵיכָה תִּנְצְלוּ מִדִּין גִּיהֶנָּם:

34 (לד) עַל־כֵּן הִנְנִי שֹׁלַח אֲלֵיכֶם נְבִיאִים חֲכָמִים וְסוֹפְרִים וּמֵהֶם תַּהֲרִגוּ וְתַצְלְבוּ וּמֵהֶם תִּנְסְרוּ בְּבִתִּי הַכּוֹסֶת אֲשֶׁר לָכֶם וְתִרְדְּפוּם מֵעִיר לְעִיר:

35 (לה) לְבַעֲבוֹר יָבֹא עֲלֵיכֶם כָּל־דָּם נָקִי הַשָּׁפוּךְ עַל־הָאָרֶץ מִדָּם־הַבָּל הַצַּדִּיק עַד־דָּם זִכְרִיָּה בֶן־בְּרַכְיָה אֲשֶׁר הִרְגֹתֶם אֹתוֹ בֵּין תְּהִיכָל וְלַמִּזְבֵּחַ:

36 (לו) אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי כָל־אֱלֹהַ יָבֹאוּ עַל־הַדּוֹר הַזֶּה:

37 (לז) יְרוּשָׁלַיִם יְרוּשָׁלַיִם הַהֲרֹגֶת אֶת־הַנְּבִיאִים וְהַסְקֵלֶת אֶת־הַשְּׁלוּחִים אֲלֵיךְ עַד־כַּמָּה פְּעָמִים חִפְצָתִי לִקְבֹץ אֶת־בְּנֶיךָ כַּאֲשֶׁר תִּקְבֹּץ תִּרְנַגֵּלֶת אֶת־אֶפְרַחֲיָה תַּחַת כְּנָפֶיהָ וְלֹא אֲבִיתֶם:

38 (לח) הִנֵּה בֵיתְכֶם יִשְׁאָר לָכֶם חֲרָבָה:

39 (לט) כִּי אֲנִי אֹמֵר לָכֶם לֹא תִרְאוּנִי עוֹד מִן־חַיִּים הַזֶּה עַד כִּי־תֹאמְרוּן בָּרוּךְ הוּא בְּשֵׁם יְהוָה:

פרק כד

1 (א) וַיֵּצֵא יֵשׁוּעַ מִן־תְּהִיכָל וַיֵּלֶךְ לְדֶרֶכּוֹ וַיִּגְשׁוּ אֵלָיו תַּלְמִידָיו לְהַרְאֹתוֹ אֶת־בְּנֵי תְּהִיכָל:

2 (ב) וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲלֹא רֵאִיתֶם כָּל־אֱלֹהַ אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי כֻלָּם יִהְיוּ סוֹן וְלֹא־תִשָּׂאָר אֶבֶן עַל־אֶבֶן:

3) ג) ובשבתו על-הר הזיתים ויגשו אליו תלמידיו לברם ויאמרו הגד-נא לנו מתי תקראנה אלה ומה אות בואך וקץ העולם:

4) ד) ויען ישוע ויאמר אליהם השמרו לכם פן-יתעה אתכם איש:

5) ה) כי רבים יבאו בשמי לאמר אני הוא המשיח והתעו את-רבים:

6) ו) והיה כ-יתשמעו מלחמה או שמעות מלחמה ראו אל-תבהלו כי כל-אלה תקראנה ועוד לא הקץ:

7) ז) כי יקום גוי על-גוי וממלכה על-ממלכה והיה רעב ודבר ורעש במקומות רבים:

8) ח) וכל-אלה רק ראשית החבלים:

9) ט) אז יציקו לכם מסביב והרגו בכם ושנואים תהיו לכל-העמים בעבור שמי:

10) י) ורבים יפשלו אז והסגירו איש את-רעהו ואיש את-אחיו וישנאו:

11) יא) וקמו נביאי שקר רבים והתעו רבים אחריהם:

12) יב) ואחרי אשר ירבה הפשע תפוג אהבת רבים:

13) יג) אך המלחמה עד-הקץ הוא וישע:

14) יד) ובשורת המלכות הזאת תקרא בכל-הארץ לעדות לכל-הגוים ואחר יבא הקץ:

15) טו) לכן כאשר תראו את-השקוץ המשמם האמור ביד-דניאל הנביא עמד במקום קדש והמשכיל יבין:

16) טז) אז אלה אשר ביהודה ינוסו אל-ההרים:

17) יז) ומי אשר על-הנג לא ירד לקחת דבר מביתו:

18) יח) ומי אשר בשדה לא ישוב לביתו לשאת את-שמלתו:

19) יט) אך-אוי להרות ולמיניקות בימים ההמה:

20) כ) ואתם התפללו לבלתי תהיה מנוסתכם בחרף ולא בשבת:

21) כא) כי אז תהיה צרה גדולה אשר כמותה לא-נהיתה מראשית ימות עולם ועד-היום הנה וקמותה לא-תסר:

22) כב) ולולא יקצרו הימים האלה לא ינצל כל-בשר אך למען הבחירים הימים האלה יקצרו:

23) כג) ואז אם-יאמר אליכם איש הנה המשיח פה או הנו-שם אל-תאמינו:

24) כד) כי משיחי-שקר ונביאי-כזב יקומו ונתנו אותות ומופתים גדלים לנסות אם יש-לאל ידם להתעות גם-את-הבחירים:

25) כה) ראו כי מראש הנדתי לכם:

26) כו) לכן כ-יאמרו לכם הנו במדבר אל-תצאו הנו בחדרים אל-תאמינו:

27) כז) כי כפרק יצא ממזרח ויראה עד-אחרית ים כן תהיה ביאת פני בן-האדם:

28) כח) באשר פגרים שם יקבצו הנשרים:

29) כט) ואחרי צוק העתים האלה פתאם תחשך השמש ותגרח לא יגיה אורו הפוכבים יפלו מן-השמים וצבא המרום יזעו:

30) ל) אז יראה אות בן-האדם בשמים וספרו כל-משפחות האדמה וראו את-בן-האדם בא בענני השמים בעז ובתדר גדול:

31) לא) והוא ישלח את-מלאכיו בקול שופר חזק וקבצו את-בחיריו מארבע הרוחות מקצה השמים עד-קצה השמים:

32) לב) קחו לכם משל מן-התאנה אם רטוב ענפה ועליה צמחי ידעים אתם כי קרוב הקיץ:

- 33 (לג) וכן גם כַּאֲשֶׁר תֵּרְאוּ כָּל־אֵלֶּה יָדוּעַ תִּדְעוּ כִּי־קָרוֹב הוּא לִפְתָּח:
 34 (לד) אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי לֹא יַעֲבֹר הַדּוֹר הַזֶּה עַד אֲשֶׁר־יָקוּמוּ כָּל־אֵלֶּה:
 35 (לה) הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ יַעֲבֹרוּ וְיִדְבְּרִי לֹא יַעֲבֵרוּן:
 36 (לו) וְעַל־מוֹעֵד הַיּוֹם הַהוּא וְהַשָּׁעָה הַהִיא אֵין אִישׁ יָדַע וְלֹא מֶלֶאךָ בַּשָּׁמַיִם בְּלִתי הָאֵב לְבַדּוֹ:
 37 (לז) וְכִימִי נָח כֵּן בִּיאַת בֶּן־הָאָדָם:
 38 (לח) כִּי כַּאֲשֶׁר לִפְנֵי יָמֵי הַמַּבּוּל אָכְלוּ וְשָׁתוּ בָּעָלוּ נָשִׁים וְנָשִׁים נִבְעָלוּ עַד־הַיּוֹם אֲשֶׁר־בָּא נֹחַ אֶל־הַתֵּבָה:
 39 (לט) וְהֵם לֹא יָדְעוּ עַד כִּי־בָא הַמַּבּוּל וַיִּמָּח אֶת־כָּלֶם כֵּן תִּהְיֶה בִּיאַת בֶּן־הָאָדָם:
 40 (מ) אֲזִי יִהְיוּ שְׁנַיִם בַּשָּׂדֶה אֶחָד יֹאסֵף וְאֶחָד יַעֲזֹב:
 41 (מא) שְׁתֵּים טַחֲנוֹת בָּרֻחִים אַחַת תֹּאסֵף וְאַחַת תַּעֲזֹב:
 42 (מב) לָכֵן הִתְנַצְּבוּ עַל־מִשְׁמַרְתְּכֶם כִּי אֵינְכֶם יָדְעִים שָׁעָה בּוֹא אַדְּנִיכֶם:
 43 (מג) רַק זֹאת שִׁמּוּ עַל־לֵב כִּי לֹא־יָדַע בְּעַל הַבַּיִת אֶת־הָאֲשֻׁמוּרָה בָּהּ יָבוֹא הַנֹּגֵב הֵיכָה עֹמֵד עַל־מִשְׁמַרְתּוֹ וְלֹא נָתַן לַחֲתֹר אֶת־בֵּיתוֹ:
 44 (מד) לָכֵן גַּם־אַתֶּם הֵיוּ נֹכְחִים כִּי בֶן־הָאָדָם יָבוֹא בַּשָּׁעָה אֲשֶׁר לֹא תִשְׁמְרוּ עַל־לֵב:
 45 (מה) וּמִי־אֵפֹא הוּא עֹבֵד נֶאֱמָן וְנִבּוֹן אֲשֶׁר אֲדֹנָיו הִפְקִידוּ עַל־בְּנֵי בֵיתוֹ לָתֵת לָהֶם אֲכָלָם בָּעֵתוֹ:
 46 (מו) אֲשֶׁר־יִהְיֶה הָעֹבֵד הַהוּא אֲשֶׁר בָּבֹא אֲדֹנָיו יִמְצְאוּנוּ כִּי כֵן עָשָׂה:
 47 (מז) אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי יִפְקְדֵהוּ עַל־כָּל־אֲשֶׁר יִשְׁלֹו:
 48 (מח) וְאֵם עֹבֵד רָע יֹאמֵר בְּלִבּוֹ בִּשְׁשׁ אֲדֹנִי לְבֹא:
 49 (מט) וְהִחַל לַהֲכֹת אֶת־אֲחָיו הָעֹבְדִים וְלֹאֲכֹל וְלִשְׁתּוֹת עִם־הַסֹּבָאִים:
 50 (נ) בּוֹא יָבוֹא אֲדֹנִי הָעֹבֵד הַזֶּה בַּיּוֹם אֲשֶׁר לֹא יֵצֵא לוֹ וּבַשָּׁעָה אֲשֶׁר לֹא יָדַע:
 51 (נא) וְאֲזִי יִשְׁסֹף אֹתוֹ וְנָתַן אֶת־חֻלְקוֹ עִם־הַחֲנֻפִּים שֶׁם יִהְיֶה בְּכִי וְחֹרֵק שְׁנַיִם:

פרק כה

- 1 (א) אֲזִי תִדְמָה מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם לַעֲשֹׂר בְּתוּלוֹת אֲשֶׁר לָקְחוּ אֶת־גִּרְתֵּיהֶן וַתִּצְאָנָה לִקְרֹאת הַחֲתָן:
 2 (ב) חָמֵשׁ מֵהֶן בְּנוֹת־כֶּסֶל וְחָמֵשׁ בְּנוֹת תְּבוּנָה:
 3 (ג) וְהַכְּסִילוֹת לָקְחוּ אֶת־גִּרְתֵּיהֶן וְלֹא־לָקְחוּ עִמָּהֶן שָׁמֶן:
 4 (ד) וְהַנִּבּוֹנוֹת לָקְחוּ שָׁמֶן בְּכֻלֵּיהֶן עִם־הַנְּרוֹת:
 5 (ה) וְכַאֲשֶׁר אַחֲרֵי הַחֲתָן לָבֹא נָמוּ וַיִּשְׁנוּ כָּלֵן:
 6 (ו) וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַתַּעֲבֹר הַרְנָה הַנָּה הַחֲתָן בָּא צָאִינָה לִקְרֹאתוֹ:
 7 (ז) אֲזִי הִקְיָצוּ כָּל־הַבְּתוּלוֹת הָאֵלֶּה וַתִּשְׁבְּנָה אֶת־גִּרְתֵּיהֶן:
 8 (ח) וַתֹּאמְרֶנָּה הַכְּסִילוֹת אֶל־הַנִּבּוֹנוֹת הַנִּינָה לָנוּ מִשְׁמָנְכֶן פֶּן־יִכְבּוּ גִרְתֵּינוּ:
 9 (ט) וְהַנִּבּוֹנוֹת עָנוּ לָאֹמֵר לֹא כֵן פֶּן־לֹא יִשְׁפֹּק לָנוּ וְלָכֵן לִכְנָה אֶל־מִכְרֵי שָׁמֶן וּקְנִינָה לָכֵן:
 10 (י) וַיְהִי בְּלִכְתָּן לַקְנוֹת וְהִנֵּה הַחֲתָן בָּא וְאֵלֶּה אֲשֶׁר נִכְנּוּ בָּאוּ אֹתוֹ אֶל־חֲתָנָתוֹ וְהִדִּילַת נִסְגְּרָה:
 11 (יא) וְאַחֲרֵי־כֵן בָּאוּ יֹתֵר הַבְּתוּלוֹת וַתֹּאמְרֶנָּה אֲדֹנֵינוּ אֲדֹנֵינוּ פֶּתַח־נָא לָנוּ:
 12 (יב) וְהוּא עָנָה וַאֲמַר אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֵן כִּי לֹא יָדַעְתִּי אֶתְכֶן:
 13 (יג) עַל־כֵּן עֹמְדוֹ עַל־מִשְׁמַרְתְּכֶם כִּי אֵינְכֶם יָדְעִים אֶת־הַיּוֹם וְאֶת־הַשָּׁעָה אֲשֶׁר יָבֹא בָּהּ בֶּן־הָאָדָם:
 14 (יד) כִּי כַּמוֹ־אִישׁ נֹסֵעַ אֶל־מַחֲוֵץ לָאָרֶץ אֲשֶׁר קָרָא לַעֲבָדָיו וַיִּפְקֹד בְּיָדָם אֶת־הוֹנוֹ:

15 (טו) לְאַחַר מֵהֶם נָתַן חֲמֵשׁ כִּפָּרִים לְאַחַר שְׁתֵּים וּלְאַחַר אַחַת לְאִישׁ כָּפִי יִכְלֹת יִרְדּוּ וַיִּמְהַר וַיִּסַּע לְדֶרֶכוֹ:

16 (טז) וְזֶה אֲשֶׁר לָקַח חֲמֵשׁ הַכִּפָּרִים הֵלֵךְ וַיִּסְחַר בָּהֶן וַיַּעַשׂ חֲמֵשׁ כִּפָּרִים אַחֲרוֹת:

17 (יז) וְכֵן זֶה אֲשֶׁר לָקַח שְׁתֵּים רֶכֶשׁ שְׁתֵּים אַחֲרוֹת:

18 (יח) וְזֶה אֲשֶׁר לָקַח אֶת־הַכֶּכֶר הָאֶחָת אֲזָל לוֹ וַיַּחֲפֹר בְּאֶדְמָה וַיִּטְמֵן אֶת־כֶּסֶף אֲדָנָיו:

19 (יט) וְאַחֲרֵי יָמִים רַבִּים שָׁב אֲדֹנָן הָעֲבָדִים הָאֵלֶּה מִדֶּרֶכוֹ וַיַּחֲשֹׁב עִמָּהֶם:

20 (כ) וַיִּגַּשׁ זֶה אֲשֶׁר לָקַח חֲמֵשׁ הַכִּפָּרִים וַיָּבֵא חֲמֵשׁ כִּפָּרִים אַחֲרוֹת לֵאמֹר אֲדֹנִי חֲמֵשׁ כִּפָּרִים נָתַתָּ בְּיָדִי וְהִנֵּה רֶכֶשְׁתִּי עוֹד חֲמֵשׁ כִּפָּרִים אַחֲרוֹת:

21 (כא) וַיַּעַן אֹתוֹ אֲדָנָיו הַיֹּשֵׁב עַבְדְּ טוֹב וְנָאֵמָן נָאֵמָן הָיִיתָ בְּמַעַט וָאֲנִי אֶפְקִידָךְ עַל־הַרְבֵּה בֶּאֱל־שְׂמִיחַת אֲדֹנִיךָ:

22 (כב) וְזֶה אֲשֶׁר לָקַח כִּפָּרִים נִגַּשׁ גַּם־הוּא וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי שְׁתֵּי כִפָּרִים נָתַתָּ לִּי וְהִנֵּה רֶכֶשְׁתִּי עָלֶיךָ עוֹד כִּפָּרִים:

23 (כג) וַיַּעַן אֹתוֹ אֲדָנָיו הַיֹּשֵׁב עַבְדְּ טוֹב וְנָאֵמָן נָאֵמָן הָיִיתָ בְּמַעַט וָאֲנִי אֶפְקִידָךְ עַל־הַרְבֵּה בֶּאֱל־שְׂמִיחַת אֲדֹנִיךָ:

24 (כד) וַיִּגַּשׁ גַּם־זֶה אֲשֶׁר לָקַח כֶּכֶר אַחַת וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי יִדְעָתִיךָ כִּי־אִישׁ קָשָׁה אָתָּה קָצַר בְּאֲשֶׁר לֹא זָרַעְתָּ וְכִנֹּס בְּאֲשֶׁר לֹא פָזַרְתָּ:

25 (כה) וַיֹּאדָרָא וַאֲלֵךְ וַאֲטָמֵן כֶּכֶרְךָ בְּאֶדְמָה וְעָתָה הֵא־לָךְ אֵת אֲשֶׁר־לָךְ:

26 (כו) וַיַּעַן אֲדָנָיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו עַבְדְּ רָע וְעָצָל יִדְעָתָ כִּי־קָצַר אָנִי בְּאֲשֶׁר לֹא זָרַעְתִּי וְכִנֹּס אָנִי בְּאֲשֶׁר לֹא פָזַרְתִּי:

27 (כז) וְעַל־כֵּן הָיָה עָלֶיךָ לָתֵת כֶּסֶפִּי לְמַחְלִיפֵי־כֶסֶף וָאֲנִי בָבֹאִי הָיִיתִי מֵצֵא אֵת אֲשֶׁר־לִי בְּתִרְבִּית:

28 (כח) לָכֵן קָחוּ אֶת־הַכֶּכֶר מִיָּדוֹ וְתִנּוּ לָזֶה אֲשֶׁר־לוֹ כִּפָּרִים עָשָׂר:

29 (כט) כִּי מִי אֲשֶׁר יִשְׁלֹל וַיִּתֵּן־לוֹ וַיַּעֲדִיף וּמִי אֲשֶׁר אֵין־לוֹ יִקַּח מִמֶּנּוּ גַם אֵת אֲשֶׁר יִשְׁלֹל:

30 (ל) וְאֵת הָעַבְדִּי הַזֶּה אֲשֶׁר לֹא יִצְלַח לְכָל הַשְּׁלִיכּוֹ אֶל־אֶפֶל וְצִלְמוֹת שֵׁם יִהְיֶה בְּכִי וְחִרְק שְׁנָיִם:

31 (לא) וְהָיָה כִּי יָבֹוא בֶן־הָאָדָם בְּגִדְלָתוֹ וְכָל־הַמַּלְאָכִים הַקְּדוּשִׁים עִמּוֹ אֵז יֵשֵׁב עַל־כִּסֵּא כְבוֹדוֹ:

32 (לב) וְנִקְבְּצוּ לִפְנָיו כָּל־הַגּוֹיִם וְהַפְּרִיד בֵּינֵיהֶם בֵּין אֶחָד לְאַחַד כְּאֲשֶׁר יַפְרִיד הָרָעָה אֶת־הַכְּשָׁבִים מִבֵּין הָעֲזִים:

33 (לג) וְהָעֲמִיד אֶת־הַכְּשָׁבִים לִימִינוֹ וְאֶת־הָעֲזִים לְשִׁמְאֹלוֹ:

34 (לד) אֵז יֹאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֲשֶׁר מִימִינוֹ בֹּאוּ בְּרוּכֵי אָבִי וְרָשׁוּ אֶת־הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר הִתְעַתְּדָה לָכֶם לְמֶן־הַנֹּסֵד עוֹלָם:

35 (לה) כִּי רָעַבְתִּי וְתֹאכִילָנִי צָמֵאתִי וְתִשְׁקֹנִי אֲרַח הָיִיתִי וְתִאֲסָפוּנִי:

36 (לו) עֲרֹם וְתִכְסְּנִי חֲלִיתִי וְתִבְקְרֵנִי עֲצוּר בִּפְלֹא הָיִיתִי וְתִבְאֹו אֵלַי:

37 (לז) אֵז יַעֲנֶנּוּ אֹתוֹ הַצַּדִּיקִים לֵאמֹר אֲדֹנֵינוּ מָתִי רָאִינוּךָ רָעֵב וְנִשְׁבִּיעָךְ אוֹ צָמָא וְנִשְׁקָךְ:

38 (לח) מָתִי רָאִינוּךָ אֲרַח וְנִאֲסָפְךָ אוֹ עֲרֹם וְנִכְסְךָ:

39 (לט) וּמָתִי רָאִינוּךָ חֲלָה אוֹ עֲצוּר בִּפְלֹא וְנָבֵא אֵלֶיךָ:

40 (מ) וְהַמֶּלֶךְ יַעֲנֶה אֹתָם לֵאמֹר אָמֵן אָנִי אֹמֵר לָכֶם אֵת אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם לְאַחַד מֵאֵחָי הַקְּטָנִים הָאֵלֶּה לְנַפְשִׁי עָשִׂיתֶם:

41 (מא) אז יאמר גם-לאֲשֶׁר מִשְׁמָאלוֹ לְכוּ מֵעַלֵי אֲרוּרִים אֶל־אֵשׁ עוֹלָם אֲשֶׁר הִתְעַתְּדָה לְשַׁטֵּן וּלְמַלְאָכָיו:

42 (מב) כי רַעֲבֵתִי וְלֹא נִתְתָּם לִי לֹאֲכַל צִמָּאתִי וְלֹא נִתְתָּם לִי לְשִׁתּוֹת:

43 (מג) אֲרִיחַ הָיִיתִי וְלֹא אֶסְפָּתוֹנִי עָרֶם וְלֹא כִסִּיתוֹנִי חֶלֶה הָיִיתִי וְעֲצוּר בְּכָלָא וְלֹא בִקְרָתוֹנִי:

44 (מד) וְהֵם גַּם־הֵם יַעֲנוּ אֵלָיו לֵאמֹר אֲדִינְנוּ מִתִּי רֵאִינוּךָ רָעִב אוֹ צִמָּא אוֹ אֲרִיחַ אוֹ עָרֶם אוֹ חֶלֶה אוֹ עֲצוּר בְּכָלָא וְלֹא בָּאֲנוּ לְעֲזָרְךָ:

45 (מה) וְהוּא יַעֲנֶה אֹתָם לֵאמֹר אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם אֵת אֲשֶׁר לֹא עֲשִׂיתֶם לְאַחַד הַקְּטָנִים הָאֵלֶּה לְנַפְשִׁי לֹא עֲשִׂיתֶם:

46 (מו) וְכֵן יֵלְכוּ אֵלֶּה לְדִרְאוֹן עוֹלָם וְהַצַּדִּיקִים לְחַיֵּי עוֹלָם:

פרק כו

1 (א) וַיְהִיָּא פֶּאֶשֶׁר כָּלָה יֵשׁוּעַ לְדַבֵּר כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר אֶל־תַּלְמִידָיו:

2 (ב) הֲלֹא יָדַעְתֶּם כִּי אַחֲרֵי יוֹמִים יִהְיֶה הַפֶּסַח וְאֵת בֶּן־הָאָדָם יִסְגִּירוּ לְהַצֵּלֵב:

3 (ג) וַיִּקְהֲלוּ רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים וְזֻקְנֵי הָעָם אֶל־חֲצֹר הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וּשְׁמוֹ קַיָּפָא:

4 (ד) וַיּוֹנְעֻצוּ לְחַפֵּשׂ אֶת־יֵשׁוּעַ בְּעֶרְמָה וּלְהַמִּיתוֹ:

5 (ה) אֵךְ אָמְרוּ לֹא בָחוּג פֶּן־תִּתְעַרֵּר מִהוּמָה בָּעָם:

6 (ו) וַיְהִי בַּהֲיוֹת יֵשׁוּעַ בְּבֵית־עֲנִיָּה בְּבֵית שְׁמַעוֹן הַמְּצָרֶע:

7 (ז) וַתְּבֹא אֵלָיו אִשָּׁה וּבִנְיָה צִלְחִית שְׁמֹן יָקָר־עֵרֶךְ מְאֹד וַתִּצַּק עַל־רֹאשׁוֹ בְּמִסְבּוֹ:

8 (ח) וַיִּרְאוּ הַתַּלְמִידִים וַיַּחֲר לָהֶם לֵאמֹר עַל־מָה גִבֹּלַע הַשְּׁמֹן הַזֶּה:

9 (ט) הֲלֹא טוֹב הָיָה לְתַתּוֹ בְּכֶסֶף רַב וּלְחַלֵּק מִכְרוֹ לָעֲנִיִּים:

10 (י) וַיַּדַּע יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְמָה־זֶּה תִּלְאוּ אֶת־הָאִשָּׁה הֲלֹא טוֹב גִּמְלַתִּנִּי:

11 (יא) כִּי אֶת־הָעֲנִיִּים תִּמְצָאוּ לְפָנֶיכֶם תָּמִיד וְאֹתִי לֹא תִמְצָאוּ תָּמִיד לְפָנֶיכֶם:

12 (יב) כִּי בִּאֲשֶׁר יִצָּקָה הַשְּׁמֹן הַזֶּה עַל־גּוּיָתִי הַכִּינָה אֹתִי לְקַבֵּרְתִּי:

13 (יג) אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם בְּכָל־מְקוֹם אֲשֶׁר תִּשְׁמַע הַבְּשׂוּרָה הַזֹּאת בְּכָל־הָאָרֶץ יִסְפָּר גַּם אֲשֶׁר עָשִׂתָּה הִיא לָהּ לְזִכְרוֹן:

14 (יד) אַז קָם אַחַד מִשְׁנֵי הָעָשָׂר וּשְׁמוֹ יְהוּדָה אִישׁ־קָרִיּוֹת וַיִּלָּךְ אֶל־רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים:

15 (טו) וַיֹּאמֶר מַה־תֹּאמְרוּ לְתַת־לִי כִּי אֶסְגִּיר אֹתוֹ בִּידְכֶם וַיִּשְׁקְלוּ־לוֹ שְׁלֹשִׁים כֶּסֶף:

16 (טז) וּמִן־הָעַת הָיָא בִּקְשָׁלוֹ תֹאנָה לְהַסְגִּיר אֹתוֹ:

17 (יז) וְלִפְנֵי הָרִאשׁוֹן לְחַג הַמִּצּוֹת בָּאוּ הַתַּלְמִידִים לִפְנֵי יֵשׁוּעַ לֵאמֹר אֵיפֹה תִרְצֶה כִּי־נִכְיִן לָךְ לֹאֲכַל אֶת־הַפֶּסַח:

18 (יח) וַיֹּאמֶר לְכוּ הָעִירָה לְפָלְגִי אֶלְמָנִי וְהַגִּדְתֶּם לוֹ כֹּה אָמַר רַבִּינוּ הֵן עֲתִי בָּאָה וְהִנְנִי לְחַג אֶת־חַג הַפֶּסַח עִם־תַּלְמִידִי בְּבֵיתְךָ:

19 (יט) וַיַּעֲשׂוּ הַתַּלְמִידִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתָם יֵשׁוּעַ וַיָּכִינוּ אֶת־הַפֶּסַח:

20 (כ) וַיְהִי בָּעֶרֶב וַיֵּשֶׁב בְּמִסְבּוֹ עִם־שְׁנַיִם עָשָׂר:

21 (כא) וּבַעוֹד הֵם אֹכְלִים וַיֹּאמֶר אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי־אַחַד מִכֶּם יִסְגִּיר אֹתִי:

22 (כב) וַיִּתְּעֲצְבוּ אֶל־לִבָּם עַד־מְאֹד וַיַּחֲלוּ לֵאמֹר לוֹ הָאֲנִי הוּא אֲדִינִי:

23 (כג) וַיַּעַן וַיֹּאמֶר הַטָּבִיל אֶת־יָדוֹ עִמִּי בִקְעֻרָה הוּא הַמְסַגֵּיר אֹתִי:

24 (כד) הן בן-האדם הלך ככתוב עליו אך אוי לאיש שהוא אשר יסגיר את בן-האדם ביד מבקשי נפשו טוב היה לאיש שהוא אם-לא יצא מרחם:

25 (כה) ויהודה המסגיר אתו ענה ואמר האני הוא רבי ויאמר אליו אתה אמרת:

26 (כו) ובאכלם ויקח ישוע את-הלחם ויברך ויבצע ויתן לתלמידים ויאמר קחו אכלו זה הוא בשרי:

27 (כז) ויקח את-הכוס ויברך ויתן להם לאמר שתו כלכם ממנה:

28 (כח) כי זה הוא דמי דם-הברית החדשה השפוך בעד רבים לסליחת חטאתם:

29 (כט) ואני מגיד לכם כי מעתה לא אשתה עוד מפרי הגפן הזה עד היום שהוא אשר חדש אשתהו עמכם במלכות אבי:

30 (ל) ויקראו את-ההלל ויצאו אל-הר הזיתים:

31 (לא) אז אמר אליהם ישוע הן כלכם תפשלו בי בלילה הזה כי כתוב אפה את-הרעה ותפוצין הצאן:

32 (לב) ואחרי תקומתי מן-המתים אלך לפניכם הגלילה:

33 (לג) ויען פטרוס ואמר אליו אף אם-כלם יפשלו בך אני לא אפשל לעולם:

34 (לד) ויאמר אליו ישוע אמן אני אמר לך כי בלילה הזה טרם יקרא התרנגול תכחש-בי שלש פעמים:

35 (לה) ויאמר אליו פטרוס אף אם-יהיה עלי למוות אתך כחש לא אכחש-בך וכן דברו גם כל-התלמידים:

36 (לו) ואחרי-כן בא ישוע עמם אל-המקום הנקרא נת-שמנה ויאמר אל-תלמידיו שבו-לכם פה עד-כי אלך והתפללתי שמה:

37 (לז) ויקח אתו את-פטרוס ואת-שני בני זבדי ויחל להתנפח ולהשומם:

38 (לח) ויאמר אליהם נפשי מרה-לי מאד עד-מנות עמדו בזה ושקדו עמי:

39 (לט) ויעבר הלאה מעט-מזער ויפל על-פניו ויתפלל ויאמר אבי אם-יתכן הדבר תעבר-נא הכוס הזאת מעלי אך לא כרצוני כי אם-כפאשר רצית אתה:

40 (מ) ויבא אל-התלמידים וימצאם ישנים ויאמר אל-פטרוס האם לא-היה לאל ידכם לשקד עמי שעה אחת:

41 (מא) שקדו והתפללו פן-תבאו למסה הן הרוח חפצה אך הבשר רפה:

42 (מב) ויוסף וילך-לו שנית ויתפלל ויאמר אבי אם זאת לא תתכן לעבר בלתי אם-שתיתי אותה יעשה רצונך:

43 (מג) ויוסף וישב וימצאם ישנים עוד כי עיניהם היו כבדות:

44 (מד) ויעזב אתם וילך עוד ויתפלל שלישי וידבר כדברים האלה:

45 (מה) אז שב אל-תלמידיו ויאמר אליהם תנו שנה לעיניכם ומנוחה הנה באה השעה ובן-האדם נסגר בירי חטאים:

46 (מו) קומו וגלכה הנה המסגיר אתי הלך וקרב:

47 (מז) עודנו מדבר והנה יהודה אחד משנים העשר בא ועמו המון-רב בחרבות ובמטות מאת ראשי הכהנים וזקני העם:

48 (מח) והמסגיר אתו נתן להם אות לאמר האיש אשר אנשק-לו זה הוא תפשו אתו:

49 (מט) וימהר ויגש אל-ישוע ויאמר השלום לך רבי וישקהו:

(50) ג) וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ רַעִי עַל־מָה בָּאתָ וְהֵם נָפְלוּ עַל־יְשׁוּעַ וַיִּשְׁלְחוּ בּוֹ אֶת־יְדֵיהֶם וַיִּתְּפְשׂוּהוּ:
(51) נא) וְהָיָה אַחֵר מֵאַנְשֵׁי יֵשׁוּעַ שֶׁלַח אֶת־יָדוֹ וַיִּשְׁלַף אֶת־חַרְבּוֹ וַיַּךְ אֶת־עַבְדֵּי הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּקְצָץ אֶת־אָזְנוֹ:

(52) נב) וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ הֲשֵׁב חֶרְבְּךָ אֶל־מְקוֹמָהּ כִּי כָל־תְּפָשִׂי חֶרֶב בַּחֶרֶב יֵאָבִידוּ:
(53) גג) אוֹ הִתְאֲמַר בְּלִבְךָ כִּי לֹא אוֹכַל לְשָׂאֵל מֵאֵת אָבִי אֲשֶׁר יִשְׁלַח לִי גַם־עֵתָה רַב מִשְׁנִים עָשָׂר גִּדּוּדִים מִלְּאָכִים:

(54) גד) אָבָל אֵיךְ יִפְנוּ הַכְּתוּבִים כִּי כָל־אֵלֶּה תִּקְרָאנָה:
(55) גה) בָּעֵת הַהִיא אָמַר יֵשׁוּעַ אֶל־הַמּוֹן הָעָם הַבַּחֲרֻבוֹת וּבִמְטוֹת בָּאתֶם לְתַפֵּשׂ אֹתִי כְּפָרִיץ וַיּוֹם יוֹם יִשְׁבְּתִי לְהוֹרֹת לָכֶם בַּמִּקְדָּשׁ וְלֹא שְׁלַחְתֶּם בִּי יָד:

(56) גו) אָבָל כָּל־זֹאת הָיְתָה לְמַלְאֵת אֶת־כְּתָבִי הַנְּבִיאִים אֲזַעְזְבוּ אֹתוֹ תַלְמִידוֹ כָּלָם וַיִּנָּסוּ:
(57) גז) וְתַפְּשִׂי יֵשׁוּעַ הוֹלִיכֵם אֹתוֹ אֶל־קִנְיָא הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֲשֶׁר בְּבֵיתוֹ נִקְהְלוּ הַסּוֹפְרִים וְהַזִּקְנִים:
(58) נח) וּפֶטְרוֹס הָלַךְ אַחֲרָיו מִרְחוֹק עַד־לְחֹצֵר הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב שָׁם עִם־הַמְּשֻׁרְתִּים לְרֹאוֹת אֵיךְ יַפְלֵ דָבָר:

(59) נט) וְרֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַזִּקְנִים וְכָל־הַסֵּנֶהֶדְרִין בִּקְשׁוּ עֲדוֹת שֶׁקֶר עַל־יְשׁוּעַ לְהַמִּיתוֹ וְלֹא מָצְאוּ:
(60) ס) וְאַף כִּי עֲדִי־שֶׁקֶר רַבִּים בָּאוּ שָׁם לֹא מָצְאוּ וְאַחֲרֵי־כֵן נִגְשׁוּ שְׁנַיִם עֲדִי־שֶׁקֶר:
(61) סא) וַיַּעֲנוּ כִּי זֶה אָמַר יָדִי רַב לִי לְהִרְסֵם אֶת־הַיִּכָּל הָאֵלֹהִים וּלְבָנוֹתוֹ בְּשִׁלְשֶׁת יָמִים:
(62) סב) וַיִּקָּם הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲלֹא תַעֲנֶה דָבָר מִשְׁתַּנְּה־זֹאת הָעִידוֹ בְּךָ אֵלֶּה:
(63) סג) וַיִּדֹם יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל הִנְנִי מְשִׁבִּיעְךָ בְּאֵלֹהִים חַיִּים כִּי תִגִּיד לָנוּ אִם־אַתָּה הוּא הַמָּשִׁיחַ בֶּן־הָאֱלֹהִים:

(64) סד) וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ אַתָּה אֹמְרָת אָכֵן אֲנִי מַגִּיד לָכֶם כִּי מַעֲתָה תִּרְאוּ אֶת־בֶּן־הָאָדָם יֹשֵׁב לִימִין הַגְּבוּרָה וְכָא בְּעֲנֵנֵי הַשָּׁמַיִם:
(65) סה) אֲזַי קָרַע הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֶת־בִּגְדָיו לֵאמֹר מִנְדָּף הוּא מִה־לָּנוּ עוֹד וְלָעִידִים הִנֵּה זֶה שְׁמַעְתֶּם גִּדּוּפוֹ מִפִּי:

(66) סו) אֲמָרוּ מִה־יָדַעְתֶּכֶם וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ מִשְׁפַּט־מוֹת לוֹ:
(67) סז) אֲזַי יָרְקוּ בִּפְנֵיו וַיִּכְּחוּ בְּאַגְרֵף וַיֵּשׁ מֵהֶם אֲשֶׁר מִחָאוּ אֹתוֹ מִכַּת לְחִי:
(68) סח) וַיֹּאמְרוּ הִנֵּבָא לָנוּ מָשִׁיחַ מִי זֶה הַמֶּכֶה אֹתְךָ:
(69) סט) וּפֶטְרוֹס יָשָׁב מִחוּץ בַּתוֹךְ הַחֹצֵר וַתֵּגֶשׁ אֵלָיו שִׁפְחָה אַחַת לֵאמֹר גַּם־אַתָּה הָיִיתָ עִם־יֵשׁוּעַ הַגָּלִילִי:

(70) ע) וַיִּכְחַשׁ לְעֵינָי כָּלָם לֵאמֹר לֹא יָדַעְתִּי מִה־אַתָּה אֹמְרָת:
(71) עא) וַיֵּצֵא אֶל־הָאוּלָם וַתִּרְאֶהוּ שִׁפְחָה אַחֲרֵת וַתֹּאמֶר אֶל־הָעֹמְדִים שָׁם גַּם־זֶה הָיָה עִם־יֵשׁוּעַ הַנֶּצְרִי:

(72) עב) וַיּוֹסֶף לְכַחֵשׁ וַיִּשָּׁבַע לֵאמֹר לֹא יָדַעְתִּי אֶת־הָאִישׁ:
(73) עג) וְעוֹד מָעַט וַיִּגְשׁוּ הָעֹמְדִים שָׁם וַיֹּאמְרוּ אֶל־פֶּטְרוֹס אוּלָם גַּם־אַתָּה אֶחָד מֵהֶם כִּי גַם־בְּשִׁפְחָתְךָ תִּתְנַבֵּר:

(74) עד) וַיִּחַל לַעֲנוֹת בְּאֵלֶּה וּבְשִׁבְעָה לֵאמֹר לֹא יָדַעְתִּי אֶת־הָאִישׁ וּבִרְגַע זֶה קָרָה הַתְּרַנָּל:
(75) עה) וַיִּזְכֹּר פֶּטְרוֹס אֶת־דְּבַר יֵשׁוּעַ אֲשֶׁר אָמַר כִּי־טָרָם יִקְרָא הַתְּרַנָּל תִּכְחַשׁ־בִּי שְׁלֹשׁ פְּעָמִים וַיֵּצֵא תְחוּצָה וַיִּמָּרָר בְּבִכּוֹ:

פרק כז

- 1) (א) הפקר אור וכל־ראשי הכהנים וזקני העם נוסדו יחד על־ישיוע להמיתו:
 2) (ב) ויאסרו אתו ויליכוהו ויסגירוהו בידי פונטיוס פילטוס הפחה:
 3) (ג) וירא יהודה המסגיר אתו כי הרשיעהו וינחם וישב את־שלושים הפסך אל־ראשי הכהנים ואל־הזקנים:
 4) (ד) ויאמר חטאתי באשר הסגרתני דם נקי והם אמרו מה־לנו ולזאת ראה אתה:
 5) (ה) וישלך את־הפסך בהיכל ויצא וילך ויחנק:
 6) (ו) ויקחו ראשי הכהנים את־הפסך ויאמרו לא־כתורה הוא לתתו אל־האוצר כי־שכר דמים הוא:
 7) (ז) ויועצו ויקנו בפסך הנה את־שדה היוצר לקבורת גרים:
 8) (ח) על־כן יקרא לשדה ההוא שדה דמים עד היום הנה:
 9) (ט) אז הוקם הדבר אשר נאמר ביד־הנביא לאמר ויקחו את־שלושים הפסך אדר היקר אשר יקר מעל־בני ישראל:
 10) (י) ויתנום בעד־שדה היוצר באשר צוה אתי אדני:
 11) (יא) וישיוע עמד לפני הפחה וישאל אתו הפחה לאמר האתה הוא מלך היהודים ויאמר אליו ישיוע אתה אומר:
 12) (יב) וראשי הכהנים והזקנים הביאו עליו שטנתם ולא ענה אתם דבר:
 13) (יג) ויאמר אליו פילטוס הלא שמע אתה עד־כמה הכבירו לענות בך:
 14) (יד) ולא נתן לו מענה אף לא דבר אחד עד אשר־היה לפלא בעיני הפחה:
 15) (טו) ובחג הנה הסבין הסבין הפחה לשלח אחד מהאסירים אשר יבחרו בו העם לחפשי:
 16) (טז) ובעת ההיא היה להם איש אסיר נודע לעם ושמו בר־אבא:
 17) (יז) ויהי בהקהלם ויאמר אליהם פילטוס במי תבחרו ואשלחהו לכם בבר־אבא או בישיוע הנקרא משיח:
 18) (יח) כי ידע אשר מקנאתם בו הסגירוהו:
 19) (יט) וגם־בשבתו במקום המשפט שלחה לו אשתו לאמר אל־תתערב בדבר הצדיק הנה כי זה היום עניתי בחלום עד־מאד על־אדותיו:
 20) (כ) וראשי הכהנים והזקנים הסיתו את־המון העם לשאל להם את בר־אבא ולהשמיד את־ישיוע:
 21) (כא) ויען הפחה ויאמר אליהם את־מי מן־השנים תחפצו ואשלחהו לכם ויאמרו את בר־אבא:
 22) (כב) ויאמר אליהם פילטוס ומה־אעשה לישיוע הנקרא משיח ויאמרו כלם וצלב:
 23) (כג) ויאמר ולמה מה־רעה עשה והם הוסיפו לצעק ולאמר וצלב:
 24) (כד) וירא פילטוס כי לא־יכל להם אך עוד תוסיף המהומה ויקח מים וירחץ את־ידייו לעיני העם ויאמר נקי אנכי מדם הצדיק הנה ראו אתם:
 25) (כה) ויענו כל־העם לאמר דמו עלינו ועל־בנינו:
 26) (כו) אז שלח להם את בר־אבא ואת יסר בשוטים ויתנהו להצלב:
 27) (כז) ויקחו אנשי צבא הפחה את־ישיוע אל־חצר המשפט הוא פרטורין ויזעיקו עליו את כל־הגדוד:
 28) (כח) ויפשיטו אתו וילבישוהו מעיל ארגמן:

29 (כט) וַיִּשְׁרְגוּ כֶּתֶר קוֹצִים וַיְשִׁימוּ עַל-רֹאשׁוֹ וְקָנָה בַּיּוֹמִינוּ וַיִּכְרְעוּ לְפָנָיו עַל-בְּרָכֵיהֶם וַיְהִתְּלוּ בּוֹ לֵאמֹר יְחִי מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים:

30 (ל) וַיִּרְקוּ בְּפָנָיו וַיִּקְחוּ אֶת-הַקֶּנֶה וַיִּכְּהוּ עַל-רֹאשׁוֹ:

31 (לא) וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר הִתְּלוּ בּוֹ הַפָּשִׁיטוּ אֹתוֹ אֶת-הַמָּעִיל וַיַּלְבִּישׁוּהוּ אֶת-בִּגְדָיו וַיּוֹלִיכֵהוּ לְצֹלֵב אֹתוֹ:

32 (לב) וְכַאֲשֶׁר יֵצְאוּ פָּגְעוּ בְּאִישׁ קוֹרִינִי וְשִׁמוּ שְׁמֵעוֹן אֹתוֹ אֶלְצוּ לְהַלֵּךְ אִתָּם וְלִשְׁאֵת לוֹ אֶת-צִלְבוֹ:

33 (לג) וַיָּבֹאוּ אֶל-הַמָּקוֹם הַנִּקְרָא גִלְגֹּלְתָא אֲשֶׁר יֹאמַר מָקוֹם הַגִּלְגֹּלֶת:

34 (לד) וַיַּתְּנוּ-לוֹ יֵין מִהוּל בְּרֹאשׁ לְשִׁתוֹת וַיִּטְעֶם וְלֹא אָבָה לְשִׁתּוֹתוֹ:

35 (לה) וַיַּצְלְבוּ אֹתוֹ שָׁם וַיַּחֲלְקוּ אֶת-בִּגְדָיו וַיַּפִּילוּ עֲלֵיהֶם גּוֹרֵל לְמַלְאָת אֵת אֲשֶׁר-נֹאמַר בְּפִי הַנְּבִיא יַחֲלֹקוּ בִגְדֵי לֵהֶם וְעַל-לְבוּשֵׁי יַפִּילוּ גּוֹרֵל:

36 (לו) וַיֵּשְׁבוּ וַיִּשְׁמְרוּ אֹתוֹ שָׁמָּה:

37 (לז) וַיְשִׁימוּ דָבָר אֲשֶׁמֶתוּ בְּכַתְּבַת מַעַל לְרֹאשׁוֹ זֶה הוּא יִשׁוּעַ מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים:

38 (לח) וְאַחֲרֵי-כֵן נָצְלְבוּ עִמּוֹ שְׁנֵי אַנְשֵׁי-חֶמְס אֶחָד מִיּוֹמִינוּ וְאֶחָד מִשְׁמָאֵלוֹ:

39 (לט) וְהַעֲבִירִים שָׁם גִּדְּפוּ אֹתוֹ וַיִּנְיִעוּ אַחֲרָיו אֶת-רֹאשָׁם:

40 (מ) וַיֹּאמְרוּ אִתָּה הוּא הַהִרְס אֶת-הַהִיכָל וַתְּבֹנֶנָה אֹתוֹ בְּשָׁלֹשֶׁת יָמִים הַיּוֹשִׁיעָה אֶת-נַפְשָׁךְ אִם בֶּן-אֱלֹהִים אִתָּה רְדֵה מִן-הָעֵץ:

41 (מא) וְכֵן גַּם-שָׁחֲקוּ עָלָיו רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים עִם-הַסּוֹפְרִים וְהַזִּקְנִים לֵאמֹר:

42 (מב) אֶת-אַחֲרִים הַיּוֹשִׁיעַ וְאֶת-נַפְשׁוֹ לֹא יוּכַל לְהַיּוֹשִׁיעַ אִם-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הוּא יִרְדֵּנָא עִתָּה מִן-הָעֵץ וְנֹאמִין בּוֹ:

43 (מג) בְּטִיחַ בְּאֱלֹהִים יַצִּילֵהוּ כִּי חָפֵץ בּוֹ כִּי הָלֹא אָמַר בֶּן-אֱלֹהִים אָנִי:

44 (מד) וְגַם-אַנְשֵׁי-הַחֶמְס אֲשֶׁר נָצְלְבוּ עִמּוֹ חִרְפָּהוּ כְּמוֹ-כֵן:

45 (מה) וְחִשְׁדָּה כִּסָּה אֶת-פָּנָיו כָּל-הָאָרֶץ מִן-הַשָּׁעָה הַשְּׁשִׁית עַד הַשָּׁעָה הַתְּשִׁיעִית:

46 (מו) וּבַשָּׁעָה הַתְּשִׁיעִית צָעַק יִשׁוּעַ בְּקוֹל גָּדוֹל לֵאמֹר אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי לְמָה שְׁבַקְתָּנִי אֲשֶׁר יֹאמַר אֱלִי אֱלִי לְמָה עֲזַבְתָּנִי:

47 (מז) וּמִן-הָעֵמֻדִים שָׁם כַּאֲשֶׁר שָׁמְעוּ אָמְרוּ הוּא קָרָא אֶל-אֱלֹהֵיהֶם:

48 (מח) וַיִּמָּהֵר אֶחָד מֵהֶם וַיִּרֶץ וַיִּקַּח סָבּוֹג אֲשֶׁר מָלְאוּ חֲמֵץ וַיִּשְׁימָהוּ עַל-קֶנֶה וַיִּשְׁקֵהוּ:

49 (מט) וַיִּתֵּר הָאֲנָשִׁים אָמְרוּ הֲרֹף וְנִרְאָה אִם-יָבֹא אֱלֹהֵיהֶם לְהַיּוֹשִׁיעַ לוֹ:

50 (נ) וַיִּשְׁוֹעַ הַסִּיף וַיִּקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל וַיִּפְקֹד אֶת-רוּחוֹ:

51 (נא) וְהִנֵּה פָּרַכְתָּ הַהִיכָל נִקְרָעָה לְשָׁנִים קָרְעִים מְלֻמָּעָה לְמַטָּה אֶרֶץ רָעָשָׁה וְצוּרִים הַתְּבַקְעוּ:

52 (נב) וַיִּקְבְּרוּם נִפְתָּחוּ וַיִּקְיְצוּ רַבִּים מֵעֲצָמוֹת הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ יִשְׁנִים הַמָּה:

53 (נג) וַיֵּצְאוּ מִקְבְּרֵיהֶם אַחֲרֵי תְּקוּמָתוֹ וַיָּבֹאוּ אֶל-עִיר הַקֹּדֶשׁ וַיִּרְאוּ לְרַבִּים:

54 (נד) וְשֵׁר-הַמָּאָה וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אֹתוֹ הַשְׁמָרִים אֶת-יִשׁוּעַ בְּרֹאוֹתָם אֶת-הַרְעָשׁ וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר קָרָה חֲרָדוֹ עַד-מָאֵד וַיֹּאמְרוּ אָכֵן זֶה הָיָה בֶּן-אֱלֹהִים:

55 (נה) וְנָשִׁים רַבּוֹת אֲשֶׁר הָלְכוּ אַחֲרָיו יִשׁוּעַ מִן-הַגִּלְלִיל לְשָׁרְתוֹ הָיוּ רֹאוֹת אֶת-הַנִּעְשָׂה שָׁם מִרְחוֹק:

56 (נו) וַיִּבְנִיחֵן הָיְתָה מְרִים הַמִּגְדָּלִית וּמְרִים אִם-יַעֲקֹב וַיּוֹסִי וְאִם בְּנֵי זָבָדִי:

57 (נז) וַיְהִי כְּעֶרֶב וַיָּבֹא אִישׁ עֲשִׂיר מִן-הַקְּרִמְתִּים וְשִׁמוּ יוֹסֵף וְגַם-הוּא הָיָה אֶחָד מִתְּלִמֵּי יִשׁוּעַ:

58 (נח) הוּא בָּא אֶל-פִּילָטוֹס וַיִּשְׁאֵל מִמֶּנּוּ אֶת-גּוֹף יִשׁוּעַ וַיֵּצֵא פִּילָטוֹס כִּי-יָנַתָּן לוֹ:

59 (נט) וַיִּקַּח יוֹסֵף אֶת-הַגּוֹף וַיַּעֲטֵהוּ בְּתֹכְרִיד-בֶּד טָהוֹר:

- 60 (ס) וַיְשִׁימָהּ בַּקֶּבֶר חֹדֶשׁ אֲשֶׁר חָצְבָלוּ בַּצּוּר וַיִּגַּל אָבֶן גָּדוֹלָה עַל־פִּי הַקֶּבֶר וַיֵּלֶךְ:
 61 (סא) וּמְרִים הַמִּנְדְּלִית וּמְרִים הָאֲחֵרֶת הָיוּ יֹשְׁבוֹת שָׁם מִמּוֹל הַקֶּבֶר:
 62 (סב) וַיְהִי מִמַּחֲרַת אַחֲרֵי עָרֵב הַשַּׁבָּת וַיִּקְהְלוּ רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַפְּרוּשִׁים אֶל־פִּילָטוֹס:
 63 (סג) וַיֹּאמְרוּ אֲדֹנֵינוּ זָכְרֵנוּ כִּי בַּעֲדֵנוּ חַי אָמַר הַמַּתֵּעָה הַהוּא מִקְצֵה שְׁלֹשֶׁת יָמִים אָקוּם:
 64 (סד) לָכֵן צִוְּהָנָא לְנָצֵר אֶת־הַקֶּבֶר עַד־יוֹם הַשְּׁלִישִׁי פֶּן־יָבֹאוּ תַלְמִידָיו בְּלִילָה וַיִּגְבְּהוּ וַאֲמָרוּ
 אֶל־הָעָם הַנֶּהֱקָם מִן־הַמֵּתִים וְרָעָה הַמַּרְמָה הָאֲחֵרָה מִן־הָרָאשָׁנָה:
 65 (סה) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פִּילָטוֹס הֲאֵלֶכְם אֲנָשִׁי מִשְׁמֶר לָכוּ וַנִּצְרוּ כְּאֲשֶׁר תִּדְעוּן:
 66 (סו) וַיֵּלְכוּ וַיִּצְרוּ אֶת־הַקֶּבֶר וַיַּחֲתִמוּ אֶת־הָאָבֶן וַיַּעֲמִידוּ עָלָיו אֶת־הַמִּשְׁמֶר:

פרק כח

- 1 (א) וַיְהִי אַחֲרֵי הַשַּׁבָּת לַפְּנוֹת־בֹּקֶר בְּאַחֲד־בַּשַּׁבָּת וַתָּבֹא מְרִים הַמִּנְדְּלִית וּמְרִים הָאֲחֵרֶת לִרְאוֹת
 אֶת־הַקֶּבֶר:
 2 (ב) וַיְהִי רַעַשׁ גָּדוֹל כִּי־מָלְאָה יְהוָה יֵרֵד מִן־הַשָּׁמַיִם וַיָּבֹא וַיִּגַּל אֶת־הָאָבֶן מִן־הַפֶּתַח וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ:
 3 (ג) וּמִרְאֵהוּ כַּבָּרֶק וּלְבוּשׁוֹ לָבֵן כְּשֹׁלֵג:
 4 (ד) וּמֵאִימָתוֹ אֲנָשִׁי הַמִּשְׁמֶר נִבְהָלוּ וַיְהִיו כַּמֵּתִים:
 5 (ה) וַיַּעַן הַמָּלְאָךְ וַיֹּאמֶר אֶל־הַנָּשִׁים אֶל־תִּירָאֵן הֵן יָדַעְתִּי כִּי אֶת־יֵשׁוּעַ הַנִּצָּלָב תִּבְקֹשְׁנָה:
 6 (ו) אֵינֶנּוּ פֹה כִּי הוּא קָם כְּאֲשֶׁר אָמַר בְּאֵנָה וּרְאִינָה אֶת־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר שָׁכַב־שָׁם הָאָדָם:
 7 (ז) וּמִתְרַתֵּן אֶל־תַּלְמִידָיו וַאֲמַרְתֵּן כִּי הוּא קָם מִן־הַמֵּתִים וְהִנֵּה הוּא הוֹלֵךְ לַפְּנִיכֶם הַגָּלִילָה וְשֵׁם
 תִּרְאוּ אֹתוֹ הִנֵּה אִמְרֹתִי לָכֵן:
 8 (ח) וַתִּצְאָנָה כְּרֹנֵעַ מִן־הַקֶּבֶר בִּירְאָה וּבִשְׁשׁוֹן רַב וַתִּרְצָנָה לְהַגִּיד לַתַּלְמִידָיו:
 9 (ט) הִנֵּה הַלְכוֹת לְסַפֵּר אֶל־תַּלְמִידָיו וַיִּרְא אֲלֵיהֶן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר שְׁלוֹם וַתִּגְשָׁנָה וַתַּאחֲזֶנָה בְּרַגְלָיו
 וַתִּשְׁתַּחֲוֶיֶן לוֹ:
 10 (י) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶן יֵשׁוּעַ אֶל־תִּירָאנָה לִכְנָה הַגִּדְנָה לְאַחִי כִּי יֵלְכוּ הַגָּלִילָה וְשֵׁם יִרְאוּנִי:
 11 (יא) וַיְהִי בְּלִכְתָּן וְהִנֵּה אֲנָשִׁים מֵאֲנָשֵׁי הַמִּשְׁמֶר בָּאוּ הָעִירָה וַיִּגִּידוּ לָרָאשִׁי הַכֹּהֲנִים אֶת־כָּל אֲשֶׁר
 קָרָה:
 12 (יב) וַיִּקְהְלוּ עִם־הַזִּקְנִים וַיַּנְעִצּוּ וַיִּתְּנוּ־כֶסֶף רַב אֶל־אֲנָשִׁי הַצָּבָא לֵאמֹר:
 13 (יג) אָמְרוּ כִּי־בָאוּ תַלְמִידָיו לִילָה וַיִּגְבְּהוּ בַּעֲדֵי אֲנַחְנוּ יִשְׁנִים:
 14 (יד) וְכִי־יִשְׁמַע הַדָּבָר לְאִזְנֵי הַפָּתָח אֲנַחְנוּ נִדְּבָר עַל־לְבֹו וְהָיִינוּ לְמַגֵּן לָכֵם מִכָּל־רָע:
 15 (טו) וַיִּקְחוּ אֶת־הַכֶּסֶף וַיַּעֲשׂוּ כְּאֲשֶׁר שָׁמוּ בְּפִיהֶם וְהַשְׁמוּעָה הַזֹּאת יֵצְאָה בֵּין תִּיּוֹדִים עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה:
 16 (טז) וְאַחֲרַי עָשָׂר הַתַּלְמִידִים הָלְכוּ הַגָּלִילָה אֶל־הָהָר הַהוּא אֲשֶׁר יַעַד לָהֶם יֵשׁוּעַ:
 17 (יז) וַיְהִי כִּרְאוֹתָם אֹתוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ־לוֹ וַיֵּשׂ מֵהֶם פָּסְחוּ עַל־שְׁתֵּי סֻעָפִים:
 18 (יח) וַיֵּגֶשׁ יֵשׁוּעַ וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם לֵאמֹר נִתֵּן־לִי כָל־מַמְשָׁל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:
 19 (יט) לָכוּ אֶל־כָּל־הָעַמִּים לְהוֹרֹתָם וּלְעַשְׂתָּם לִי לַתַּלְמִידִים וּלְטַבֵּל אֹתָם בָּשֵׁם הָאֵב וְהַבֵּן וְרוּחַ
 הַקֹּדֶשׁ:
 20 (כ) וְלִמְדָתָם אֹתָם לְשֹׁמֵר אֶת־כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתְכֶם וְהִנֵּה אֲנִכִּי אֵהְיֶה עִמָּכֶם עַד־אַחֲרִית הַשָּׁנִים
 לְעֵת קֵץ הָעוֹלָם אָמֵן:

הַבְּשׁוּרָה הַקְדוּשָׁה עַל־פִּי מָרְקוֹס

- 1 (א) תַּחֲלֹת הַבְּשׁוּרָה לִישׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בֶּן־הָאֱלֹהִים:
- 2 (ב) כִּכְתוּב בְּדִבְרֵי הַנְּבִיאִים הִנְנִי שֹׁלֵחַ מִלְאָכִי לְפָנֶיךָ וּפְנֹת־דֶּרֶכְךָ לְפָנֶיךָ:
- 3 (ג) קוֹל קוֹרָא בַּמִּדְבָּר פָּנּוּ דֶּרֶךְ יְהוָה וְיִשְׁרֻ מִסְלֹתָיו:
- 4 (ד) וַיָּבֹא יוֹחָנָן לְטַבֵּל בַּמִּדְבָּר וְהוּא קָרָא אֶל־הָעָם לָשׁוּב מִדֶּרֶכָם וּלְהַטְבִּיל לְסִלִּיחַת עֲוֹנָם:
- 5 (ה) וַיֵּצְאוּ אֵלָיו כָּל־אֶרֶץ יְהוּדָה וְכָל־יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַיִם וַיִּטְבְּלוּ עַל־יָדוֹ בַּתּוֹדָה בְּהַתְנוּדָתָם אֶת־חַטֹּאתֵיהֶם:
- 6 (ו) וַיּוֹחָנָן לְבוּשׁוֹ שָׁעַר גִּמְלִים וְאֶזְזוֹר עוֹר אֶזְזוֹר בְּמַתָּנָיו וּמֵאֲכָלוֹ חֲנֻכִּים וְדָבַשׁ מִזֶּעֶר:
- 7 (ז) וַיִּקְרָא לֵאמֹר הִנֵּה חֲסִין מִמֶּנִּי בָּא אַחֲרַי אֲשֶׁר קָל־עֵרֶךְ אֲנִי מִכְרַע לְפָנָיו לְהַתִּיר שְׂרוּדָה גַּעְלִיו:
- 8 (ח) אֲנִי מְטַבֵּל אֶתְכֶם בַּמַּיִם אֲךָ הוּא יְטַבֵּל אֶתְכֶם בְּרוּחַ־הַקֹּדֶשׁ:
- 9 (ט) וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם וַיָּבֹא יֵשׁוּעַ מִנִּצְזָרֶת מִן־הַגָּלִיל וַיִּטְבֵּל עַל־יָד יוֹחָנָן בַּיַּרְדֵּן:
- 10 (י) וְהוּא אֲךָ־עָלָה עָלָה מִן־הַמַּיִם וַיֵּרָא וַהֲנִה נִפְתָּחוּ הַשָּׁמַיִם וְהָרוּחַ יָרְדָה עָלָיו בְּדַמּוֹת יוֹנָה:
- 11 (יא) וַיְהִי קוֹל מִן־הַשָּׁמַיִם אֵתָּה הוּא בְּנִי יְדִידִי בְּךָ רָצָתָה נִפְשִׁי:
- 12 (יב) וְאַחֲרֵי־כֵן נִשְׁאַל הָרוּחַ וַיִּנָּחֶהוּ בַּמִּדְבָּר:
- 13 (יג) וַיְהִי בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים יוֹם עִם־חַיִּת הַשָּׂדֶה וַיִּנָּסֶהוּ הַשָּׁטָן וּמִלְאָכִי אֱלֹהִים שָׂרְתָהוּ:
- 14 (יד) וְאַחֲרַי אֲשֶׁר הִסְגֵּר יוֹחָנָן בָּא יֵשׁוּעַ הַגָּלִילָה וַיִּקְרָא אֶת־בְּשׁוּרַת מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
- 15 (טו) וַיֹּאמֶר הִנֵּה מָלְאוּ הַיָּמִים וּמַלְכוּת הָאֱלֹהִים קָרְבָה לָבֹא שׁוּבוּ מִדֶּרְכֵיכֶם וְהִיאֲמִינוּ בַּבְּשׁוּרָה:
- 16 (טז) וַיְהִי בְּלָכְתוֹ עַל־שַׁפַּת יָם־הַגָּלִיל וַיֵּרָא אֶת־שְׁמַעוֹן וְאֶת־אַנְדֵּרִי אַחִי שְׁמַעוֹן פֶּרָשִׁים מִכְמָרֶת עַל־פָּנָי הֵימָּה כִּי דִיגִים הָיוּ:
- 17 (יז) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ לָכוּ אַחֲרַי וְאֶעֱשֶׂה אֶתְכֶם לְדִיגֵי אָדָם:
- 18 (יח) וַיַּעֲזְבוּ אֶת־מַכְמֵרוֹתָם כָּרְגַע וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו:
- 19 (יט) וַיַּעֲבֹר מֵעַט־מִזְעֵר וַיֵּרָא אֶת־יַעֲקֹב בֶּן־זִבְדִּי וְאֶת־יוֹחָנָן אַחִיו וְגַם־הֵם בָּאֲנִיָּה מִתַּקְנִים מִכְמָרוֹת:
- 20 (כ) וַיִּקְרָא אֲלֵיהֶם פְּתָאם וַיַּעֲזְבוּ אֶת־זִבְדִּי אֲבִיהֶם בָּאֲנִיָּה עִם־הַפְּעֻלִים הַשְּׂכִירִים וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו:
- 21 (כא) וַיָּבֹאוּ אֶל־כְּפָר־נַחוּם וַיִּחַשׁ לָבֹא בַיּוֹם הַשַּׁבָּת אֶל־בֵּית־הַכִּנְסָה וַיְלַמֵּד שָׁמָּה:
- 22 (כב) וַיִּתְמָהוּ עַל־תּוֹרָתוֹ כִּי יָדַע לְלַמֵּד כָּאִישׁ אֲשֶׁר שְׁלֹטוֹן בְּיָדוֹ וְלֹא כַסּוּפָרִים:
- 23 (כג) וְשֵׁם נִמְצָא אִישׁ בְּבֵית־הַכִּנְסָה אֲשֶׁר דָּבַק בּוֹ רוּחַ טְמֵאָה וַיִּצְעַק לֵאמֹר:
- 24 (כד) הוּא יֵשׁוּעַ הַנִּצְזָרִי מַה־לָּנוּ וְלָךְ הָאֵם לְהַשְׁמִידֵנוּ בָּאתָ הֲלֹא יָדַעְתִּיךָ מִי אַתָּה קְדוֹשׁ הָאֱלֹהִים:
- 25 (כה) וַיַּגִּיעֶר־בּוֹ יֵשׁוּעַ לֵאמֹר דָּם וְצָא מִמֶּנּוּ:
- 26 (כו) וַיִּטְרֹף אֹתוֹ רוּחַ הַטְּמֵאָה וַיִּצְעַק צִעָקָה גְדֹלָה וְאַחֲרֵי־כֵן יָצָא מִמֶּנּוּ:
- 27 (כז) וַיִּשְׁתָּאוּ כָּלֶם וַיִּתְמָהוּ אִישׁ אֶל־אַחִיו לֵאמֹר מַה־זֹּאת מַה־תּוֹרָה חֲדָשָׁה אֹתוֹ כִּי גַם־אֶת־הָרוּחוֹת הַטְּמֵאוֹת הוּא מְצַוָּה בְּעֶזְרוֹ וְהֵן שֹׁמְעוֹת בְּקוֹלוֹ:
- 28 (כח) וְשְׁמַעוֹ יָצָא עַד־מִהֲרָה בְּכָל־הַכְּפָר וּמִסָּבִיב לַגָּלִיל:
- 29 (כט) וַיֵּצְאוּ מִבֵּית־הַכִּנְסָה וַיָּבֹאוּ בֵּיתָה שְׁמַעוֹן וְאַנְדֵּרִי וְעִמָּהֶם גַּם־יַעֲקֹב וַיּוֹחָנָן:
- 30 (ל) וַחֲתָנָת שְׁמַעוֹן שְׁכֵבָה חוֹלֶת־קִדְחָת וּכְבָּאוּ סִפְרוּ לּוֹ עַל־דְּבַר מַחֲלָתָהּ:

- 31) (לא) וַיִּגַּשׁ וַיַּחֲזֹק בַּיָּדָהּ וַיְקִימָהּ וְהַקְדַּחַת רֶפְתָּהּ מִמֶּנָּה וַתִּקַּם וַתִּשְׁרֹת אֹתָם:
- 32) (לב) וַיְהִי בְּעָרֵב אַחֲרֵי כֵּן בּוֹא הַשָּׁמֶשׁ וַיָּבִיאוּ אֵלָיו אֶת כָּל־הַחֹלִים וְאֵת אֲשֶׁר רִיחַ רָעָה מִבְּעֵתָם:
- 33) (לג) וְכָל־יוֹשְׁבֵי הָעִיר נֶאֱסָפוּ יַחְדָּו פֶּתַח הַבַּיִת:
- 34) (לד) וַיִּרְפָּא רַבִּים מֵהֶם אֲשֶׁר חָלוּ בַּתַּחֲלָאִים שׁוֹנִים וְרוּחוֹת רָעוֹת רַבּוֹת גָּרָשׁ וְלֹא־נָתַן לְרוּחוֹת הָרָעוֹת לְדַבֵּר דְּבָר כִּי יָדְעוּ מִי הוּא:
- 35) (לה) וַיֵּשְׁבֻם מִמַּחֲרַת טָרֶם עָלָה הַשָּׁחַר וַיֵּצֵא וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם חָרֵב וַיִּתְּפֹלֵל שָׁמָּה:
- 36) (לו) וְשָׁמַעוֹן וְהַאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ חָרְדוּ אַחֲרָיו:
- 37) (לז) וַיִּמְצְאוּהוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה כָּלָם מִבִּקְשִׁים פָּנֶיךָ:
- 38) (לח) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ וְנִסּוּרָה מִזֶּה אֶל־עָרֵי הַפְּרוּזוֹת הַקְרָבוֹת לָנוּ וְקִרְאתִי גַם־שָׁמָּה כִּי עַל־כֵּן יֵצְאתִי מִבֵּיתִי:
- 39) (לט) וַיֵּסֶר אֶל־בֵּית־הַכְּנֶסֶת בְּכָל־הַגָּלִיל וַיִּקְרָא שֵׁם וַיִּגְרֹשׁ אֶת־הַשָּׂדִים:
- 40) (מ) וַיָּבֹא אֵלָיו אִישׁ מִצָּרַע וַיִּתְחַנֵּן וַיִּכְרַע לְפָנָיו וַיֹּאמֶר אִם־חָפֵץ אַתָּה הֲלֹא תוּכַל לְטַהַרְנִי:
- 41) (מא) וַיִּרְחַם עָלָיו יֵשׁוּעַ וַיּוֹשֻׁט אֶת־יָדוֹ וַיִּנָּע־בוּ וַיֹּאמֶר חָפֵץ אָנִי וטָהָר:
- 42) (מב) מִבֵּן עוֹד הִדְבָּר בְּפִיו וְהַצָּרַעַת סָרָה מִבָּשָׂרוֹ כְּרוּנֵעַ וַיִּטָּהֵר:
- 43) (מג) וַיַּעַד־בוּ וַיִּשְׁלַחֻהוּ מֵעַל־פָּנָיו:
- 44) (מד) וַיֹּאמֶר רְאֵה אֶל־תִּגְדְּ לְאִישׁ דְּבָר רַק־לָךְ וְהִרְאָה לְעֵינֵי הַכֹּהֵן וְהִקְרַב אֶת־הַקָּרְבָּן עַל־טְהַרְתָּךְ כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה לַעֲדוֹת לָהֶם:
- 45) (מה) וַיְהִי כַּצֵּאתוֹ וַיִּחַל לְהַגִּיד וּלְהַשְׁמִיעַ אֶת־הַדְּבָר בְּרַבִּים עַד אֲשֶׁר לֹא־יָכֹל עוֹד יֵשׁוּעַ לָבֹא בְּעִיר בִּגְלוּי כִּי אִם־הִתְגֹּדֵר בַּחוּץ בְּצִיָּה וְעָרְבָה וַיָּבֹאוּ אֵלָיו מִכָּל־עָבָר וּפְנָה:

פרק ב

- 1) (א) וַיְהִי מִיָּמִים וַיָּשָׁב אֶל־כְּפַר־נַחוּם וְהַקּוֹל נִשְׁמַע לֵאמֹר הִנֵּה הוּא יֹשֵׁב בְּבֵית:
- 2) (ב) וַיִּקְהֻלוּ אֵלָיו רַבִּים מִהֶרָה עַד־אֲשֶׁר לֹא־נָשָׂא אֹתָם הַמָּקוֹם לַעֲמֹד יַחְדָּו אַף־לִנְכַח הַפֶּתַח מַחוּץ וַיִּדְבֹּר אֲלֵיהֶם אֶת־דְּבָרָיו:
- 3) (ג) וַיָּבֹאוּ אֵלָיו אַנְשִׁים מִבִּיאֵי אִישׁ נֹכַח הַעֲצָמוֹת וְאַרְבָּעָה נְשָׂאִים אִתּוֹ:
- 4) (ד) וַיִּכְאֹשֶׁר לֹא יָכֻלוּ לְגַשֵּׁת אֵלָיו מֵרֵב הָעָם הַסִּירוּ אֶת־הַגֶּגֶז מֵעַל־הַבַּיִת אֲשֶׁר הוּא יֹשֵׁב בּוֹ וַיּוֹרִידוּ דֶּרֶךְ שָׁם אֶת־הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר נֹכַח הָעֲצָמוֹת שָׁכַב עָלָיו:
- 5) (ה) כִּרְאוֹת יֵשׁוּעַ אֶת־אֲמוֹנָתָם וַיֹּאמֶר אֶל־נֹכַח הָעֲצָמוֹת בְּנֵי נִסְלָחוּ־לָךְ חַטָּאוֹתֶיךָ:
- 6) (ו) וַאֲנָשִׁים מִן־הַסּוֹפְרִים יָשְׁבוּ שָׁם מְדַבְּרִים אֶל־לִבָּם לֵאמֹר:
- 7) (ז) לָמָּה מְדַבֵּר גִּדּוּפִים כְּאֵלֶּה מִי יוּכַל לְסַלֵּחַ חַטָּאִים בְּלִתִּי הָאֱלֹהִים לְבַדּוֹ:
- 8) (ח) וְעַד־מִהֶרָה יָדַע יֵשׁוּעַ בְּרוּחוֹ כִּי־כֵן חָשְׁבוּ בְּלִבָּם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָמָּה־זֶּה תִּהְיוּ כִּזְאוֹת בְּלִבְכֶּם:
- 9) (ט) כִּי מַה נָּקֹל אִם־לֹאמֹר אֶל־נֹכַח הָעֲצָמוֹת נִסְלָחוּ־לָךְ חַטָּאוֹתֶיךָ אוֹ לֵאמֹר קוּם שָׂא אֶת־מִשְׁכְּבְּךָ וְהִתְהַלֵּךְ:
- 10) (י) אֲךָ לְמַעַן תִּדְּעוּן כִּי יֵשׁ רִשְׁיוֹן לְבֶן־הָאָדָם בְּאָרֶץ לְסַלֵּחַ חַטָּאִים אִם אָמַר אֶל־נֹכַח הָעֲצָמוֹת:
- 11) (יא) הִנֵּה אָנִי אֹמֵר לָךְ קוּם שָׂא אֶת־מִשְׁכְּבְּךָ וּלֶךְ־לָךְ אֶל־בֵּיתְךָ:

12 (יב) וַיִּמָּהֵר וַיָּקָם וַיֵּשָׂא אֶת־מִשְׁכָּבוֹ וַיֵּצֵא לְעֵינָיו כָּלֶם וּפְלָצוֹת אַחְזָה אֶת־כָּלֶם וַיִּתְּנוּ כְּבוֹד לֵאלֹהִים לֵאמֹר מַעֲוֹלָם לֹא־רָאִינוּ כְּזֹאת:

13 (יג) וַיּוֹסֶף וַיֵּצֵא אֶל־שֹׁפֶת הַיָּם וְכָל־הָעָם בָּאוּ אֵלָיו וַיֵּשֶׁם אֶת־תּוֹרָתוֹ לִפְנֵיהֶם:

14 (יד) כַּאֲשֶׁר עָבַר מִשָּׁם רָאָה אֶת־לֹוִי בֶן־חֶלְפִי יֹשֵׁב בְּבֵית הַמָּכֶס וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֵךְ אַחֲרַי וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אַחֲרָיו:

15 (טו) וַיְהִי בַשַּׁבָּתוֹ עַל־הַלֶּחֶם בְּבֵיתוֹ וַיֵּשְׁבוּ מוֹכְסִים וְחַטָּאִים רַבִּים עִם־יֹשְׁוֹעַ וּתְלָמִידָיו כִּי רַבִּים הָיוּ אֲשֶׁר הִלְכוּ אַחֲרָיו:

16 (טז) וַיֵּרְאוּ הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים כִּי הוּא אֹכֵל עִם־הַחַטָּאִים וְהַמּוֹכְסִים וַיֹּאמְרוּ אֶל־תְּלָמִידָיו מַדּוּעַ הוּא אֹכֵל וּשְׁתָּה עִם־הַמּוֹכְסִים וְהַחַטָּאִים:

17 (יז) וַיִּשְׁמַע יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם תַּחֲזִקִים אֵין לָהֶם דִּבָּר עִם־הָרֹפֵא כִּי אִם־תַּחֲזִקִים לֹא־בָאתִי לִקְרֹא לְצַדִּיקִים לְבֹא אֵלַי כִּי אִם־לְחַטָּאִים לְתִשּׁוּבָה:

18 (יח) וּתְלָמִידֵי יוֹחָנָן וְהַפְּרוּשִׁים אֲשֶׁר עָנוּ בְּצוֹם נִפְשָׁם בָּאוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו עַל־מָה תְּלָמִידֵי יוֹחָנָן וְהַפְּרוּשִׁים צָמִים וּתְלָמִידֶיךָ לֹא יִצְמוּ:

19 (יט) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ הֲכִי יִצְמוּ בְּנֵי הַתַּנְחָה בְּעוֹד הַחֶתָּן עִמָּהֶם כָּל־עוֹד אֲשֶׁר הֶחֱתָן בְּתוֹכָם לֹא יוּכְלוּ לְצוֹם:

20 (כ) הֲנִה יָמִים בָּאִים וְלִקַּח מֵהֶם הַחֶתָּן וְאֵז יִצְמוּ בְּיָמֵם הָהֵם:

21 (כא) וְאֵין־תַּפְרִים טָלָאָה חֲדָשָׁה עַל־שִׁמְלָה בְּלָה פֶן־תַּטְלָאָה הַחֲדָשָׁה בְּמַלְאָתָהּ תִּגְרַע מִן־הַשִּׁמְלָה הַבְּלָה וְתוֹסִיף עַל־קַרְעֶיהָ:

22 (כב) וְתִירוֹשׁ לֹא יִתֵּן בְּנֵאדוֹת בָּלִים פֶּן־יִבְקַע תִּתִּירוֹשׁ אֶת־הַנֵּאדוֹת וְנִשְׁפָּךְ תֵּינִין וְהַנֵּאדוֹת יִכְלִיִּין אֲבָל תִּירוֹשׁ יִתֵּן בְּנֵאדוֹת חֲדָשִׁים:

23 (כג) וַיְהִי הַיּוֹם וַיֵּלֶךְ בַּשָּׂדֶה קָמָה בַּשַּׁבָּת וּתְלָמִידָיו בַּעֲשׂוֹתָם דִּרְכָם שָׁם הִחֲלוּ לִקְטֹף מְלִילוֹת בְּיָדָם:

24 (כד) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַפְּרוּשִׁים רָאָה מַדּוּעַ הֵם עוֹשִׂים אֶת־אֲשֶׁר־לֹא יַעֲשֶׂה בַשַּׁבָּת:

25 (כה) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲלֹא קִרְאתֶם אֶת־אֲשֶׁר עָשָׂה דָּוִד בְּהִיוֹתוֹ בְּחֶסֶד וּבְכֶפֶן הוּא וְאַלְהָ אֲשֶׁר אָתּוֹ:

26 (כו) אֲשֶׁר בָּא אֶל־בֵּית הָאֱלֹהִים בְּיָמֵי אַבְנֶתָר הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיֹּאכַל אֶת־לֶחֶם הַפָּנִים וַיִּתֵּן גַּם־לְאֻנְשָׁיו אֲשֶׁר עַל־פִּי הַתּוֹרָה לֹא יֹאכַל בְּלֹתִי אִם־הַכֹּהֲנִים לְבָדָם:

27 (כז) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֵן הַשַּׁבָּת הַזֹּאת הֵיכָן בַּעֲבוּר הָאָדָם וְלֹא הָאָדָם בַּעֲבוּר הַשַּׁבָּת:

28 (כח) עַל־כֵּן בֶּן־הָאָדָם גַּם־אֲדוֹן הַשַּׁבָּת הוּא:

פרק ג

1 (א) וַיּוֹסֶף וַיָּבֹא אֶל־בֵּית־הַכְּנֶסֶת וְשָׁם־אִישׁ אֶשֶׁר יָדוֹ יָבִשָׁה:

2 (ב) וְהֵם אָרְבוּ לוֹ אִם־יִרְפָּאָהוּ בַשַּׁבָּת לְמַעַן תִּמְצָא יָדָם לְשִׁטְנוֹ:

3 (ג) וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִישׁ אֶשֶׁר יָדוֹ יָבִשָׁה קוּם וְעֲמֵד בְּתוֹךְ הַקֹּהֵל:

4 (ד) אֵז אָמַר אֲלֵיהֶם הֲכִי כֹדֶת לְהִיטִיב בַּשַּׁבָּת אוֹ לְהָרַע לְהַצִּיל נֶפֶשׁ אוֹ לְשַׁחֲתָהּ וַיַּחֲרִישׁוּ:

5 (ה) וַיִּשְׁקֹף אֲלֵיהֶם מִסָּבִיב בְּפָנִים זְעִפִּים כִּי מֵר־לוֹ מְאֹד מִקְשֵׁי לִבָּם וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִישׁ הַהוּא

הוֹשֵׁט אֶת־יָדְךָ וַיִּשְׁט אֹתָהּ וַתִּשָּׁב יָדוֹ לְאִיתָנָה כְּאַחֲרֶת:

6 (ו) וְהַפְּרוּשִׁים יָצְאוּ וַיַּחֲרִישׁוּ לְהוֹעֵץ עִם־אֲנָשֵׁי הוֹרְדוֹס בְּמָה לְהַשְׁחִיתוֹ:

7 (ז) וַיִּפֹּן יֵשׁוּעַ וַיַּעֲבֹר מִשָּׁם עִם־תַּלְמִידָיו דֶּרֶךְ הַיָּם וַהֲמוֹן עַם־רַב הָלְכוּ אַחֲרָיו מִן־הַגָּלִיל וּמִן־יְהוּדָה:

8 (ח) וּמִירוּשָׁלַיִם וּמֵאֲדוּם וּמֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן וּמִסְבִּיבוֹת צֹר וְצִידוֹן קָהָל גָּדוֹל בָּאוּ אֵלָיו כִּי שָׁמְעוּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה:

9 (ט) וַיֹּאמֶר אֶל־תַּלְמִידָיו לְהִכָּן־לוֹ אֲנִיָּה קְטָנָה מִפְּנֵי הַמּוֹן הָעָם לְבִלְתִּי יִדְחֲקוּן אֹתוֹ:

10 (י) כִּי הָעֵלָה אֲרָכָה לָרַבִּים עַד־אֲשֶׁר הִתְמַלְאוּ עָלָיו כָּל־הַמִּנְגָּעִים בְּרָצוֹתָם לִנְגֹעַ בּוֹ:

11 (יא) וְאַלֶּה אֲשֶׁר רוּחַ טְמֵאָה בָּם בְּרֹאוֹתָם אֹתוֹ נָפְלוּ לְפָנָיו וַיִּצְעֲקוּ לֵאמֹר אַתָּה הוּא בֶן־הָאֱלֹהִים:

12 (יב) וְהוּא גָעַר גָּעַר בָּם לְבִלְתִּי יוֹדִיעוּ מִי הוּא:

13 (יג) וַיַּעַל אֶל־הַהָר וַיִּקְרָא אֶל־אֶלֶּה אֲשֶׁר חָפֵץ בָּם וַיָּבֹאוּ אֵלָיו:

14 (יד) וַיַּכְפֹּד שְׁנַיִם עָשָׂר אַנְשִׁים לִהְיוֹת אֶצְלוֹ וְלִקְרֹא אֶת־בְּשׁוּרָתוֹ בְּכֹל אֲשֶׁר יִשְׁלַחֵם:

15 (טו) וְכֵחַ נָתַן בִּידָם לְרַפָּא אֶת־הַתַּחֲלָאִים לְגֵרֵשׁ רוּחוֹת רָעוֹת:

16 (טז) וַיְכַנֶּה אֶת־שְׁמֵעוֹן בְּשֵׁם פֶּטְרוֹס:

17 (יז) וְאֶת־יַעֲקֹב בֶּן־זֶבְדִּי וְאֶת־יוֹחָנָן אָחִי יַעֲקֹב כֵּנָה בְשֵׁם בְּנֵי־רִגְשׁ אֲשֶׁר הוּא כְּשֵׁם בְּנֵי־רָעָם:

18 (יח) וְאֶת־אַנְדֵּרִי וְאֶת־פִּילִפּוֹס וְאֶת־בֶּר־תַּלְמִי וְאֶת־מַתְתִּיָּהוּ וְאֶת־תּוֹמָא וְאֶת־יַעֲקֹב בֶּן־חֶלְפִי וְאֶת־תִּדִי וְאֶת־שְׁמֵעוֹן הַכְּנַעֲנִי:

19 (יט) וְאֶת־יְהוּדָה אִישׁ־קָרִיּוֹת הוּא הַמַּסְגִּיר אֹתוֹ וַיָּבֹא הַבַּיְתָּה:

20 (כ) וַהֲמוֹן הָעָם נִקְבְּצוּ שָׁם לָרַב עַד כִּי־לֹא יָכֹלוּ לָאֲכֹל־לֶחֶם:

21 (כא) וְכֹאֲשֶׁר שָׁמְעוּ בְנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ יָצְאוּ לְהַחֲזִיק בּוֹ כִּי אָמְרוּ סָר טַעְמוֹ:

22 (כב) וְהַסּוֹפְרִים אֲשֶׁר יָרְדוּ מִירוּשָׁלַיִם אָמְרוּ כִּי בַעַל־זְבוּב דִּבֶּק בּוֹ וְכִי עַל־יְדֵי שַׂר־הַשָּׂדִים הוּא מְגַרֵּשׁ אֶת־הַשָּׂדִים:

23 (כג) וַיִּקְרָא אֲלֵיהֶם לָבֹא אֵלָיו וַיִּפְתַּח בְּמִשְׁל פִּיו לֵאמֹר אֵיךְ יוּכַל הַשָּׁטָן לְגַרֵּשׁ אֶת־הַשָּׁטָן:

24 (כד) הֲלֹא מִמְּלָכָה הַנִּפְלְגָה עַל־נַפְשָׁהּ הַמְּמַלְכָּה הַזֹּהִי לֹא תִקּוּם:

25 (כה) וּבֵית הַנִּפְלֵג עַל־נַפְשׁוֹ הַבֵּית הַזֶּה לֹא־יוּכַל לָקוּם:

26 (כו) וְאִם־הַשָּׁטָן קָם עַל־נַפְשׁוֹ כִּי נִפְלְגָה רוּחוֹ לֹא־יוּכַל קוּם כִּי בֹא עַד־קִצּוֹ:

27 (כז) לֹא יוּכַל אִישׁ לָבֹא בֵּית הַגִּבּוֹר וְלִשְׁלֹל אֶת־כָּלִּיו אִם־לֹא יֹאסֵר אֶת־הַגִּבּוֹר רֹאשָׁנָה וְאַחֵר יִשְׁלֹל אֶת אֲשֶׁר בְּבֵיתוֹ:

28 (כח) אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם הֵן יֵשׁ סְלִיחָה לְבְנֵי אָדָם עַל־כָּל־עֲוֹנוֹתָם וְנִגְדַּפְתָּם אֲשֶׁר יִגְדַּפוּן:

29 (כט) אָפֹס הַמִּגְדֹּף אֶת־רוּחַ הַקֹּדֶשׁ לֹא תִהְיֶה־לוֹ סְלִיחָה עַד־יֵעָד כִּי יִנָּתֵן לַמִּשְׁפָּט בְּפָלְלִים לַעֲזוּלֵי מִי עוֹלָמִים:

30 (ל) כִּי־הֵם אָמְרוּ רוּחַ טְמֵאָה דִּבְקָה בּוֹ:

31 (לא) וַיָּבֹאוּ אֹמְרוּ וְאָחִיו וַיַּעֲמְדוּ מִחוּץ וַיִּשְׁלַחוּ אֵלָיו לְצֹאת אֲלֵיהֶם:

32 (לב) וְעַם־רַב אֲשֶׁר יָשְׁבוּ סָבִיב לוֹ אָמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה אֲמֹד וְאַחִיד מִחוּץ מִבְּקָשִׁים לְרֹאוֹתֶךָ:

33 (לג) וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִי אֲמִי וּמִי אָחִי:

34 (לד) וַיַּבֵּט כֹּה וְכֹה אֶל־הַיֹּשְׁבִים סָבִיב לוֹ וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲמִי וְאָחִי:

35 (לה) כִּי אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה רָצוֹן הָאֱלֹהִים הוּא אָחִי וְאַחֲתִי וְאֲמִי:

פרק ד

1 (א) וַיָּשָׁב וַיִּחַל לְלַמֵּד עוֹד הַפַּעַם עַל־שִׁפְתַּי הַיָּם וַהֲמוֹן עַם־רַב נִקְהָלוּ אֵלָיו עַד אֲשֶׁר־יָרַד וַיַּיָּשֶׁב

בְּאַנְיָה בְּתוֹךְ הַיָּם וְכָל־הָעָם עֹמְדִים עַל־הַחוּף בִּיבֻשָּׁה:

(2) (ב) וַיֹּאמְרוּ דְבָרִים רַבִּים בְּמִשְׁלֵיו וַיִּטֹּף אֲלֵיהֶם לִקְחוּ:

(3) (ג) הָאֲזִינוּ לְאֹמְרֵי־פִי הִנֵּה הִזְרַע יֵצֵא לְזֶרַע:

(4) (ד) וַיְהִי בְּזֶרְעוֹ וַיִּפְזֹר מִן־הִזְרַע עַל־יַד הַדֶּרֶךְ וַיָּבֵא עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיֹּאכְלוּ:

(5) (ה) וַיֵּשׁ מִן־הִזְרַע אֲשֶׁר נָפַל עַל־אֲדָמַת סָלַע וְלֹא הָיָה שָׁם דִּי עֶפֶר וַיִּמָּהֵר לְצִמְחַת מִבְּלִי אֲשֶׁר הָיָה לוֹ עֵמֶק אֲדָמָה:

(6) (ו) וַיְהִי כְּזֹרֶחַ הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּצְרַב וַיִּיבֹשׁ כִּי לֹא הָיָה־לוֹ שָׂרֵשׁ לְמִטָּה:

(7) (ז) וַיֵּשׁ אֲשֶׁר נָפַל אֶל־הַקִּצִּים וַיַּעֲלוּ הַקִּצִּים וַיִּבְלָעוּהוּ וְלֹא עָשָׂה תְּבוּאָה:

(8) (ח) וַיֵּשׁ אֲשֶׁר נָפַל עַל־חִלְקָה טוֹבָה וַיּוֹצֵא פָרִי תְּבוּאָה הַלֵּךְ הַלּוֹךְ וְרַב עַד אֲשֶׁר־עָשָׂה שְׁלִשִׁים שְׁעָרִים וְשִׁשִּׁים שְׁעָרִים וּמֵאָה שְׁעָרִים:

(9) (ט) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִי אֲשֶׁר אֲזַנִּים לוֹ לִשְׁמֹעַ יִשְׁמָע:

(10) (י) וַיְהִי בְּשִׁבְתּוֹ לְבָדּוֹ וַיָּבֵאוּ אֵלָהּ אֲשֶׁר דִּבְּקוֹ בּוֹ עַם־שְׁנַיִם הָעֶשֶׂר וַיִּשְׁאַלְהוּ עַל־דְּבַר מִשְׁלָיו:

(11) (יא) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכֶם גִּיתָן לְדַעַת רְצִי מַלְכוּת הָאֱלֹהִים וְאֵלָהּ אֲשֶׁר מִבְּחוּץ רַק מִשְׁלִים יִשְׁמָעוּ בְּכָל:

(12) (יב) לְמַעַן רָאוּ וַיֵּרְאוּ וְלֹא יָדְעוּ וְשָׁמְעוּ יִשְׁמָעוּ וְלֹא יָבִינוּ פֶּן־יִשׁוּבוּ וְנִסְלַח לָהֶם:

(13) (יג) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אִם־הִמְשָׁל הִזָּה לֹא תִבְיֹנוּתֶם אֵיךְ תִּבְיִנוּ שְׂאֵר הַמִּשְׁלִים:

(14) (יד) הִזְרַע הַלֵּא הוּא הִזְרַע אֶת־דְּבַר הַמַּלְכוּת:

(15) (טו) וְאֲשֶׁר עַל־יַד הַדֶּרֶךְ הֵם אֵלָהּ אֲשֶׁר יִקְבְּלוּ אֶת־הִזְרַע בְּשִׁמְעֶם אֶת־אֲשֶׁר נֹאמֶר לָהֶם אֵךְ הַשֶּׁטֶן יַחִישׁ לְבֹא וְנִשָּׂא אֶת־הִזְרַע הַזֶּרוּעַ בָּם:

(16) (טז) וְכֵן הִזְרַע הַזֶּרוּעַ עַל־חִלְקַת סָלַע הֵם אֵלָהּ אֲשֶׁר יִמָּהְרוּ לִשְׁמֹעַ אֶת־דְּבַר הַמַּלְכוּת בְּשִׁמְחָה:

(17) (יז) אָפֶס כִּי־אֵין לָהֶם שָׂרֵשׁ בְּנִפְשָׁם וְרַק כְּמַעֲט רִנֵּעַ יַעֲמִדוּ וְאַחֲרֵי־כֵן כִּי תִקְרָה כָּל־צָרָה וְיִרְדְּפוּ אֹתָם עַל־דְּבַר אֲמוֹנָתָם יִכְשְׁלוּ כְּרִנֵּעַ:

(18) (יח) וְהִזְרַע הַזֶּרוּעַ אֶל־הַקִּצִּים הֵם אֵלָהּ אֲשֶׁר יִשְׁמָעוּ דְּבַר־הַמַּלְכוּת:

(19) (יט) וְדֹאגוֹת הָעוֹלָם הִזָּה וְנִכְלִי הָעֶשֶׂר וְחַפְצִים אַחֲרִים בָּאִים וּמִבְלָעִים אֶת־הַדְּבַר וְלֹא יַעֲשֶׂה־צִמְחָה:

(20) (כ) וְהִזְרַע הַזֶּרוּעַ בְּחִלְקָה טוֹבָה הֵם הַשְּׁמָעִים אֶת־הַדְּבַר וַיִּצְפְּנֻהוּ עַד אֲשֶׁר־יָנוּב תְּנוּבָה שְׁלִשִׁים שְׁעָרִים וְשִׁשִּׁים שְׁעָרִים וּמֵאָה שְׁעָרִים:

(21) (כא) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַיּוֹבֵא הַגֵּר לְשׁוּמוֹ תַּחַת הָאֵיפָה אוֹ תַּחַת הַמִּטָּה וְלֹא לְהַעֲלִיתוֹ אֶל־הַמְּנוּרָה:

(22) (כב) כִּי אֵין־דְּבַר נִעְלָם אֲשֶׁר לֹא־יִגְלָה וְאֵין נִסְתָּר אֲשֶׁר־לֹא יֵצֵא לְאוֹר:

(23) (כג) מִי אֲשֶׁר אֲזַנִּים לוֹ לִשְׁמֹעַ יִשְׁמָע:

(24) (כד) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שִׁימוּ לְבַבְכֶּם לְאֲשֶׁר אֹתָם שְׁמָעִים בְּמִדָּה אֲשֶׁר אֹתָם תִּמְדּוּ בָּהּ יִמְדוּ לָכֶם גַּם־אֹתָם וְעוֹד יִתֵּן לָכֶם נִסְפּוֹת:

(25) (כה) כִּי מִי אֲשֶׁר יִשְׁלֹו יִתֵּן לוֹ עוֹד וּמִי אֲשֶׁר אֵין־לוֹ יִקַּח מִמֶּנּוּ גַם אֲשֶׁר יִשְׁלֹו:

(26) (כו) וַיֹּאמֶר עוֹד נִמְשָׁלָה מַלְכוּת הָאֱלֹהִים כְּאִישׁ הַשֵּׁת זֶרַע בָּאֶרֶץ:

(27) (כז) וְהַלֵּךְ־לוֹ לִישׁוֹן וְקָם לִילָה וַיּוֹם וְהִזְרַע יִצְמַח וַיִּגְדֵּל אֵךְ אֵיכָה נַעֲשֶׂתָה כְּזֹאת הוּא לֹא יָדַע:

(28) (כח) כִּי הָאֶרֶץ תּוֹצִיא צִמְחָה מֵאֲלִיָּה אֶת־הַקִּנֵּה רֹאשְׁנָה אַחֲרֵי־כֵן אֶת־הַשְּׁבִלָת וְאַחֲרֵי־כֵן אֶת־הַחֲטָה בַּשְּׁבִלָת הַמְּלֵאָה:

- (29) כט) ואז יחיש יניף מנל על-תבואת הקמה כי בשל קציר:
- (30) לו) ניוסף ניאמר מה-דמות למלכות האלהים ומה-משל נשנה-לה:
- (31) לא) דמיונה לגרר חרדל אשר הושת בארץ והוא קטן מכל-זרע אשר על-פני האדמה:
- (32) לב) ואחרי אשר נזרע יציץ יגדל מכל-ירק וענפים גדולים יוציא עד-אשר עוף השמים יקננו בצלו:
- (33) לג) ובמשלים רבים כאלה הטיף אליהם מלתו כפי-אשר יכלו שאת:
- (34) לד) ולא דבר אליהם דבר בבלי משל ובשבתו עם-תלמידיו לבדם באר להם את-המשלים כלם:
- (35) לה) ביום ההוא לעת ערב אמר אליהם נעברה-נא אל-עבר הים:
- (36) לו) וישלחו את-המון העם ויעבירו אתו באניה הריא אשר ישב בה מאז נאניות אחרות סביב לו:
- (37) לז) ותקם סופה וסערה גדולה בים והגלים שטפו אל-האניה עד-למלאותה מים:
- (38) לח) והוא נרדם בירכתי האניה והכסותות מראשתיו ויעירו אתו לאמר רבנו הכי לא תחוש לנו כי אבדים אנחנו:
- (39) לט) ויעור ויגער ברוח ויאמר אל-הים דם והרגע וישתק הרוח ותהי דממה גדולה:
- (40) מ) אז אמר אליהם מדוע כה תחרדון העוד אין אמן בכם:
- (41) מא) והם יראו יראה גדולה ויאמרו איש אל-אחיו מי הוא זה אשר גם-הרוח והים מקשיבים לקולו:

פרק ה

- (1) א) ויבאו אל-עבר הים אל-מקום מושב הגרזים:
- (2) ב) והוא יצא מן-האניה והנה-איש יוצא לקראתו מן-הקברים אשר-רוח טמאה מבעתו:
- (3) ג) ומושב הנה בין הקברים ולא יכל עוד איש לאסר אתו ואף לא בזקים:
- (4) ד) כי-פעמים רבות נאסר בזקים ובכבלי ברזל וינתק את-הזקים ואת-הכבלים שבר ולא הנה לאל יד-איש לכבשו:
- (5) ה) והיה צעק תמיד לילה ויוםם בין הקברים וההרים וטרף באבנים נפשו:
- (6) ו) ויהי כראתו את-ישוע מרחוק וירץ וישתחו לו:
- (7) ז) ויצעק בקול גדול ויאמר מה-לי ולך ישוע בן-אל עליון הנני משביעך באלהים כי לא תענני:
- (8) ח) כי הוא אמר אליו צא רוח טמאה מן-האיש הזה:
- (9) ט) וישאלהו לאמר מה-שמוך ויאמר מתנים שמי כי-רבים אנחנו:
- (10) י) ויפצרו-בו מאד לבלתי שלחם אל-מחוץ לארץ:
- (11) יא) ועדר חזירים רבים היה רעה שם מצלע ההר:
- (12) יב) ויתחננו-לו לאמר שלחנו-נא אל-החזירים ונבואה בהם:
- (13) יג) וינח להם ישוע והרוחות הטמאות האלה יצאו ותבאנה אל-תוך החזירים וישטף כל-העדר במוזרד אל-תוך הים והם כלם כאלפים טבעו בים:
- (14) יד) ורעי החזירים נסו ויגידו את-הדבר בעיר ובשדה ויצאו בני המקום לראות את אשר נהיתה:

15 (טו) וַיָּבֹאוּ אֶל־יֵשׁוּעַ וַיִּרְאוּ אֶת־הָאִישׁ בֶּעַל מְעוֹן הַשָּׂדִים בֶּעַל מַחְנִים וְהוּא יֹשֵׁב מִלְּבָשׁ בָּגָדִים וְדַעַתּוֹ יִשְׁרָה וַיִּירָאוּ:

16 (טז) וְהָרָאִים אֶת־הַמַּעֲשֶׂה בְּעֵינֵיהֶם סִפְּרוּ לָהֶם אֶת־אֲשֶׁר נַעֲשָׂה לְבֶעַל מְעוֹן הַשָּׂדִים וּלְעֹדֵר הַחֲזִירִים:

17 (יז) וַיִּחְלּוּ לִפְצֹר־בּוֹ כִּי יַעֲבֹר מִגְּבוּלֵיהֶם:

18 (יח) וַיֵּרֶד אֶל־הָאֻנְיָה וּבֶעַל מְעוֹן הַשָּׂדִים פָּגַע בּוֹ לְתַתּוֹ לַהֲיוֹת אֶצְלוֹ:

19 (יט) וְלֹא נָתַנּוּ יֵשׁוּעַ אֹךְ אָמַר אֵלָיו שׁוּב לְבֵיתְךָ וּלְמוֹלְדֶּתְךָ וְהִגֵּד לָהֶם מָה־עָשָׂה לָךְ וְהִזָּה וּמָה־רַבּוֹ רַחֲמָיו אֵלֶיךָ:

20 (כ) וַיֵּלֶךְ וַיִּחַל לְהַשְׁמִיעַ בְּדַכְּפּוּלִים אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לוֹ יֵשׁוּעַ וַיִּתְּפִלְאוּ כָלָם:

21 (כא) וַיָּשֶׁב יֵשׁוּעַ וַיַּעֲבֹר בָּאֻנְיָה אֶל־עֹבֵר הַיָּם וְעַם־רַב נִקְבְּצוּ אֵלָיו וְהוּא עֹמֵד עַל־שֹׁפֶת הַיָּם:

22 (כב) וְהִנֵּה אֶחָד רָאשֵׁי בֵּית־הַכִּנְסָת בָּא אֵלָיו וַשְּׁמוֹ יָאִיר וַכְּרָאתוֹ אֹתוֹ נָפַל לְרַגְלָיו אֶרְצָה:

23 (כג) וַיִּתְחַנֵּן אֵלָיו מְאֹד לֵאמֹר בְּתִי הִנְלִידָה הַגִּיעָה עַד־שְׁעָרֵי מוֹת הוּא־לֹנָא וְבֹא שִׁים יָדֶיךָ עָלַיָּה וְשָׁבָה וְתַחֲי מַחְלָיָה:

24 (כד) וַיֵּלֶךְ אֹתוֹ וַתִּמּוֹן עִם־רַב הַלָּכוֹ אַחֲרָיו וַיִּדְחַקְהוּ:

25 (כה) וְאִשָּׁה זָבָה הָיְתָה שָׁם אֲשֶׁר יָמִי זִוְבָה נִמְשְׁכוּ שְׁתֵּים עָשָׂרָה שָׁנָה:

26 (כו) וְהִיא נִשְׂאָה מִכְּאוּבִים רַבִּים מִיַּד־רַפָּאִים שְׁוֹנִים וְכָל אֲשֶׁר־לָהּ פְּזָרָה בְּלִתִּי הוֹעִיל כִּי נִגְעָה הֵלֶךְ הַלּוֹךְ וּקְשָׁה:

27 (כז) וַיְהִי כְּשִׁמְעָה אֶת־שִׁמְעַי יֵשׁוּעַ וַתָּבֹא בְּקֶרֶב הַמּוֹן הָעָם מֵאַחֲרָיו וַתִּנֶּעַ בְּכַנֵּף בָּגְדוֹ:

28 (כח) כִּי אָמְרָה בְּלִבָּהּ אִם רַק־אֵנֶע בְּבִגְדָיו וְאוֹשַׁעָה:

29 (כט) וַיִּיבֹשׁ מִקּוֹר דָּמִיָּה פֶּתָאֵם וַתִּכְר כִּי נִרְפָּא הִנֵּנֶע בְּבִשְׂרָהּ:

30 (ל) וַיֵּשׁוּעַ יָדַע בְּנִפְשׁוֹ כִּרְגַע כִּי גְבוּרָה יֵצְאָה מִמּוֹ וַיִּפֶּן בַּתּוֹךְ הָעָם וַיֹּאמֶר מִי־נִנֵּעַ בְּבִגְדָי:

31 (לא) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו תִּלְמִידָיו הֵנָּה רָאָה כִּי הָעָם יִדְחֲקוּן מִסָּבִיב וְאַתָּה תִּשְׁאַל מִי־נִנֵּעַ בְּבִגְדָי:

32 (לב) וַיִּבֹט מִסָּבִיב לִרְאוֹת אֹתָהּ אֲשֶׁר עָשְׂתָה כִּזְאֹת:

33 (לג) וְהָאִשָּׁה יָרְאָה וַתַּחְרֹדָה כִּי יִדְעָה אֶת־אֲשֶׁר נַעֲשָׂה לָהּ וַתָּבֹא וַתַּפֵּל לְפָנָיו אֶרְצָה וַתִּגְדֹּל־לוֹ הָאֲמַת:

34 (לד) וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ בְּתִי אֲמוֹנְתְּךָ הוֹשִׁיעָה לָּךְ לְכִי לְשָׁלוֹם וְחִיָּתָה נִפְשְׁךָ מִתַּחְלוּאִיכִי:

35 (לה) עוֹדְנֵנו מִדְּבַר וְאִנְשֵׁי רֹאשׁ בֵּית־הַכִּנְסָת בָּאוּ מִבֵּיתוֹ וַיֹּאמְרוּ מַתָּה בַּתְּךָ וְלָמָּה־זֹּאת תִּלָּאָה עוֹד אֶת־הָרָבִי:

36 (לו) כְּשִׁמּוֹעַ יֵשׁוּעַ אֶת־הַדְּבָר הָאֵמֹר וַיֹּאמֶר אֶל־רֹאשׁ בֵּית־הַכִּנְסָת אַל־תִּירָא אַךְ־הָאֵמֵן:

37 (לז) וְלֹא נָתַן לְאִישׁ לְלָכֶת עִמּוֹ בְּלִתִּי לְפֶטְרוֹס וַיַּעֲקֹב וַיּוֹחָנָן אַחֵי יַעֲקֹב:

38 (לח) וַיָּבֹאוּ בֵּית־רֹאשׁ בֵּית־הַכִּנְסָת וַיִּירָא אֶת־מַהוּמַת הַבָּכִים וְאֶת־הַמִּינִלָּלִים הָרַבִּים:

39 (לט) וַיָּבֹא וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם מַה־תַּהֲמוּ וּמַה־תִּבְכּוּ הִנְלִידָה לֹא מַתָּה כִּי אִם־יִשְׁנָה הִיא:

40 (מ) וַיִּלְעָגוּ לוֹ אֹךְ הוּא הוֹצִיא אֶת־כָּלָם מִן־הַבֵּית וַיִּקַּח אֶת־אֲבִי הַנַּעֲרָה וְאֶת־אִמָּהּ וְאֶת־אֲשֶׁר אֹתוֹ וַיָּבֹא וַתַּחְרֹדָה אֲשֶׁר הִנַּעֲרָה שָׁמָּה:

41 (מא) וַיִּחְזַק בְּיַד הַנַּעֲרָה וַיֹּאמֶר טְלִיָּתָא קוּמִי אֲשֶׁר יֹאמֶר נַעֲרָה קוּמִי:

42 (מב) וַתִּקַּם הַנַּעֲרָה פֶּתָאֵם וַתִּתְּלַךְ וְהִיא בַת־שְׁתֵּים עָשָׂרָה שָׁנָה וַיִּתְּפִלְאוּ הַכָּלָא וּפְלָא:

43 (מג) וַיִּצְוּ עֲלֵיהֶם וַיִּזְהִירוּם לְבִלְתִּי יוֹדַע הַדְּבָר לְאִישׁ אִזְ אָמַר לְתַת־לָהּ לֶאֱכֹל:

פרק ו

- 1 (א) וַיֵּצֵא מִשָּׁם וַיָּבֵא אֶל-אֶרֶץ מוֹלְדָתוֹ וַתִּלְמִידָיו הִלְכוּ אַחֲרָיו:
- 2 (ב) וַיְהִי בַיּוֹם הַשִּׁשִּׁית וַיִּחַל לְלַמֵּד בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת וּרְבִים שָׁמְעוּ וַיִּתְמָהוּ לֵאמֹר מֵאֵין לְזֶה כָּל-אֵלֶּה מִה־מְנַת חֻכְמָתוֹ וְאֵיךְ נִפְלְאוֹת כָּאֵלֶּה תַּעֲשִׂינָה יָדָיו:
- 3 (ג) הָלֹא זֶה הוּא הַחֹרֵשׁ בֶּן-מָרְיָם וְאָחִי יַעֲקֹב וַיֹּסִי וַיְהוּדָה וְשָׁמְעוּן וְגַם-אֶחָיוֹתָו הֲלֹא כָלָן אִתָּנוּ פֹּה כִּי הוּא הָיָה לָהֶם לְאָבִן נָגִף:
- 4 (ד) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ אֵין נָבִיא בְּבָלִי כְּבוֹד זִוְלָתִי בְּאֶרֶץ מוֹלְדָתוֹ בְּקֶרֶב מִשְׁפַּחָתוֹ וּבִתְוֹךְ בֵּיתוֹ:
- 5 (ה) וְלֹא יָכֹל לַעֲשׂוֹת נִפְלְאוֹת שָׁמָּה בַּלְעָדִי חוֹלִים אַחֲרָיִם אֲשֶׁר שָׁם יָדָיו עֲלֵיהֶם וַיִּרְפָּאֻם:
- 6 (ו) וְשָׁמָּה תִּהְיֶינָה מִפְּנֵי חֹסֶר אֱמוּנָתָם וַיִּלָּךְ וַיָּסֹב לְלַמֵּד בְּכַפְּרָיִם:
- 7 (ז) וַיִּקְרָא אֶל-שְׁנַיִם הָעָשָׂר וַיִּחַל לְשַׁלַּח אֹתָם שְׁנַיִם וְשְׁנַיִם וְכַח נֶתֶן בְּיָדָם עַל-רוּחוֹת הַטְּמָאָה:
- 8 (ח) וַיִּצְוּ אֹתָם לִבְלִיתִי יֵשְׁאוּ צִדָּה לְדֶרֶכָם זִוְלָתִי מִטָּה לְבִדּוֹ וְלֹא לֶחֶם וְלֹא יִלְקוּט וְלֹא כֶסֶף בְּכִיס:
- 9 (ט) כִּי אִם-לְהַנְעִיל סִנְדֵּל לְכַף רַגְלָם וּחְלִיפוֹת בְּגָדִים כֹּל-יִלְבָּשׁוּ:
- 10 (י) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כִּי תֵבֵאוּ לְאַחַד הַבָּתִּים בְּאַחַד הַמְּקוֹמוֹת שָׁבוּ בְּבֵית הַחֹא עַד-אֲשֶׁר תַּעֲבִירוּן:
- 11 (יא) וְכָל-אֲשֶׁר לֹא-יֵאֻסְפוּ אֹתְכֶם הַבֵּיתָה וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְּקִלְכֶם צֹאוּ מִשָּׁם וּנְעִרְתֶּם אֶת-הָאָבֶק מֵעַל רַגְלֵיכֶם לַעֲדוֹת לָהֶם אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם לְסֹדֶם וּלְעִמְרָה יִקַּל בַּיּוֹם הַדִּין מִן-הַעִיר הַזֹּאת:
- 12 (יב) וַיֵּצְאוּ וַיִּקְרָאוּ אֶל-הָעָם לְשׁוּב:
- 13 (יג) וַיִּנְגְּרְשׁוּ רוּחוֹת רָעוֹת רַבּוֹת וְאֶת-חוֹלִים רַבִּים סָכוּ בְּשִׁמּוֹן וַיִּרְפָּאוּ אֹתָם:
- 14 (יד) וַיִּשְׁמַע הַמֶּלֶךְ הוֹרְדוֹס עַל-יֵשׁוּעַ כִּי נֹדַע הָיָה שְׁמוֹ בְּאֶרֶץ וַיֹּאמֶר כִּי יוֹחֲנָן הַמְּטַבֵּל קָם מִן-הַמֵּתִים עַל-כֵּן גִּבְרָה יָדוֹ לַעֲשׂוֹת נִפְלְאוֹת:
- 15 (טו) וַיֵּשׁ אֲשֶׁר אָמְרוּ כִּי-הוּא אֲלֵיהֶו וְאַחֲרָיִם אָמְרוּ כִּי-הוּא נָבִיא אוֹ כְּאַחַד הַנְּבִיאִים:
- 16 (טז) וְהוֹרְדוֹס שָׁמַע וַיֹּאמֶר זֶה הוּא יוֹחֲנָן אֲשֶׁר נָשְׂאתִי אֶת-רֹאשׁוֹ מֵעַלְיוֹ הוּא קָם מִן-הַמֵּתִים:
- 17 (יז) הוּא הוֹרְדוֹס אֲשֶׁר שָׁלַח וַיִּתְּפֹשׁ בְּיוֹחֲנָן וַיֵּאֻסְרֵהוּ וַיִּתְּנֵהוּ בְּבֵית הַסֵּהר עַל-דִּבְרֵי הוֹרְדוֹתָהּ אֵשֶׁת פִּילָפוֹס אָחִיו אֲשֶׁר אִתָּהּ לָקַח לוֹ לְאִשָּׁה:
- 18 (יח) כִּי יוֹחֲנָן אָמַר אֶל-הוֹרְדוֹס לֹא כְתוּרָה לְקַחַת אִשָּׁת אָחִיךָ לָךְ לְאִשָּׁה:
- 19 (יט) וַתִּשְׁטֹם וַתִּשְׁטֹם אֹתוֹ הוֹרְדוֹתָהּ וַתִּבְקֹשׁ לְהַמִּיתוֹ וְלֹא יָכֹלָה לוֹ:
- 20 (כ) כִּי הוֹרְדוֹס הָיָה יָרָא אֶת-יוֹחֲנָן בְּאֲשֶׁר יָדַע כִּי אִישׁ צַדִּיק וְקָדוֹשׁ הוּא וַיִּגָּן עָלָיו וּרְבּוֹת עָשָׂה לְפִי דְבָרוֹ אֲשֶׁר אָנֹה לְשִׁמְעַל לוֹ:
- 21 (כא) וַיְהִי הַיּוֹם הוּא יוֹם הַלֵּלָת אֶת-הוֹרְדוֹס וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּה לְגִדְּלֵיו לְשָׂרֵי אֱלָפָיו וּלְרָאשֵׁי הַגָּלִיל:
- 22 (כב) וַתָּבֵא בֶת-הוֹרְדוֹתָהּ וַתִּרְקֹד-שָׁם בְּמַחּוֹל וַתִּיטֵב בְּעֵינֵי הוֹרְדוֹס וּבְעֵינֵי הַיֹּשְׁבִים בְּמִסְבּוֹ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-הַנְּעִרָה שְׂאֵלִי מִמֶּנִּי וְאֶתֶּן-לָךְ כָּל-בִּקְשָׁתְךָ:
- 23 (כג) וַיִּשָּׁבַע לָהּ לֵאמֹר כָּל-אֲשֶׁר תִּשְׁאַלִי מִמֶּנִּי גַם עַד-חֲצִי הַמַּלְכוּת כֵּן אֶעֱשֶׂה לָךְ:
- 24 (כד) וַתֵּצֵא וַתֹּאמֶר אֶל-אִמָּהּ מָה אֲשָׂאָל וַתַּעַן לֵאמֹר אֶת-רֹאשׁ יוֹחֲנָן הַמְּטַבֵּל:
- 25 (כה) וַתִּתְמַהַר וַתִּשָּׁב אֶל-הַמֶּלֶךְ וַתֹּאמֶר שְׂאֵלָתִי כִּי תִתֶּן-לִי כִּיּוֹם בְּסֻפֵּל אֶת-רֹאשׁ יוֹחֲנָן הַמְּטַבֵּל:
- 26 (כו) וַיִּתְעַצֵּב הַמֶּלֶךְ עַד-מָאֵד אָפַס בְּעֵבּוֹר הַשְּׁבוּעָה וַהֲיִשָּׁבִים עִמּוֹ בְּמִסְבּוֹ לֹא אָבָה לְהָשִׁיב אֶת-פָּנָיָהּ:

- 27 (כז) וַיִּמְהַר הַמָּלְאָךְ וַיִּשְׁלַח אַחֵר מִן־הַטֹּבָחִים וַיִּצְוָהוּ לְהָבִיא אֶת־רֹאשׁ יוֹחָנָן וַיִּלְאֶךְ וַיִּכְרֹת אֶת־רֹאשׁוֹ בְּבֵית הַסֵּתֶר:
- 28 (כח) וַיָּבִיאוּהוּ בִּסְפָל וַיִּתְּנֻהוּ לַנֶּעֱרָה וְהַנֶּעֱרָה נָתַתָּה אֹתוֹ לְאִמָּה:
- 29 (כט) וַיִּשְׁמְעוּ תַלְמִידָיו וַיָּבֹאוּ וַיִּשְׁאוּ אֶת־הַחֵלָל וַיִּקְבְּרוּהוּ בְּמוֹקֶבֶר:
- 30 (ל) וַיִּקְבְּצוּ הַשְּׁלִיחִים אֶל־יֵשׁוּעַ וַיִּגִּידוּ לוֹ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשׂוּ וְאֵת אֲשֶׁר לָמְדוּ:
- 31 (לא) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ וְנִלְכֶה אֶל־מְקוֹם שָׁמָּה וְתַרְגִּיעוּ שָׁם מַעֲט כִּי רַבּוּ הַבָּאִים וְהַשָּׁבִים עַד־אֲשֶׁר לֹא מֵצְאוּ לָהֶם עֵת לֶאֱכֹל־לֶחֶם:
- 32 (לב) וַיֵּלְכוּ בְּאֵגִיפָה לְבָדֶם אֶל־מְקוֹם שָׁמָּה:
- 33 (לג) כִּרְאוֹת הַמִּזֶּן הָעַם אֹתָם הַלֵּכִים הַכִּירוּ אֹתוֹ רַבִּים מֵהֶם וַיִּרְוּצוּ דֶּרֶךְ הַיַּבֶּשֶׁה מִכָּל־הָעָרִים וַיִּקְדִּימוּ לָבֹא אֵלָיו:
- 34 (לד) וַיֵּצֵא יֵשׁוּעַ וַיֵּרָא הַמִּזֶּן עִם־רֹב וּרְחֻמָּיו נִכְמְרוּ עֲלֵיהֶם כִּי הָיוּ כֹּצֵאן אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם רֹעָה וַיִּחַל לְהוֹרֹתָם דְּבָרִים שְׁוִיִּים:
- 35 (לה) וַיְהִי כִּי־פָנָה הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ אֵלָיו תַּלְמִידָיו וַיֹּאמְרוּ הַמְּקוֹם שָׁמָּה וְהַיּוֹם רַד מְאֹד:
- 36 (לו) שְׁלַחֵם מֵעַל פָּנֶיךָ וַיֵּלְכוּ אֶל־הָעָרִים וַחֲצִרְיָהֶן מִסְבִּיב לִקְנוֹת לָהֶם לֶחֶם כִּי אֵין לָהֶם מִה־שִּׂיאֲכֵלָיו:
- 37 (לז) וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם תִּנּוּ לָהֶם אֹתָם לֶאֱכֹל וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וְכִי גִלְדָּה לִקְנוֹת לָהֶם לֶחֶם בְּמֵאֲתָיִם דִּינָר וּמֵצֵא לָהֶם:
- 38 (לח) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כִּמָּה כְּפֻרוֹת־לֶחֶם לָכֶם לָכוּ וּרְאוּ וַיֵּרְאוּ וַיֹּאמְרוּ חֲמִשָּׁה לֶחֶם וְדָגִים שְׁנָיִם:
- 39 (לט) וַיִּצְוּ אֹתָם כִּי יֵשְׁבוּם כָּלֶם חֶבֶל חֶבֶל בְּנָאוֹת דִּשְׁא:
- 40 (מ) וַיֵּשְׁבוּ לָהֶם שׁוֹרָה עַל־שׁוֹרָה מֵאָה מֵאָה אִישׁ וְחֲמִשִּׁים חֲמִשִּׁים אִישׁ:
- 41 (מא) וַיִּקַּח אֶת־חֲמִשַּׁת הַלֶּחֶם וְאֶת־שְׁנֵי הַדָּגִים וַיִּשָּׂא עֵינָיו לַמְּרוֹם וַיְבָרֶךְ וַיַּפְּרֹס אֶת־הַלֶּחֶם וַיִּתֵּן לְתַלְמִידָיו לֶשׁוּם לִפְנֵיהֶם וְאֶת־שְׁנֵי הַדָּגִים חִלַּק לְכָלֶם:
- 42 (מב) וַיֹּאכְלוּ כָלֶם וַיִּשְׂבְּעוּ:
- 43 (מג) וַיִּשְׁאוּ שְׁנָיִם עָשָׂר סֵלִים מְלֵאִים מִן־הַפִּתּוֹתִים הַנוֹתָרִים וּמִן־הַדָּגִים:
- 44 (מד) וְאֵלֶּה אֲשֶׁר לָחֲמוּ בַלֶּחֶם הַהוּא הָיוּ כַחֲמִשַּׁת אֲלָפֵי אִישׁ:
- 45 (מה) אַז חֲזַק דִּבְרוּ עַל־תַּלְמִידָיו לָרֶדֶת בְּאֵגִיפָה וְלַעֲבֹר לִפְנֵי אֶל־עֶבֶר הַיָּם אֶל־בֵּית צִיִּדָה בַּעֲזֹר הוּא יִשְׁלַח אֶת־הָעָם:
- 46 (מו) וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר פָּטַר אֹתָם עָלָה עַל־הָהָר לְהִתְפַּלֵּל:
- 47 (מז) וְהָאֵגִיפָה בָּאָה בָּלֵב הַיָּם אַחֲרֵי בֹא הָעָרֶב וַיִּנְתֵּר הוּא לְבַדּוֹ בַּיַּבֶּשֶׁה:
- 48 (מח) וַיֵּרָא אֶת־הַשָּׁטִיִּם בְּאֵגִיפָה בִּצְרָה גְּדוֹלָה כִּי הִסְעָר הוֹלֵךְ וְסֹעַר נִגְדַּר פְּנֵיהֶם וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם בַּעֲזֹר לִילָה לַעֲת הָאֲשֻׁמְרֶת הָרִבִּיעִית דֶּרֶךְ עַל־פְּנֵי הַיָּם וַיּוֹאֵל לַעֲבֹר אֹתָם:
- 49 (מט) וְהֵם רָאוּ אֹתוֹ דֶּרֶךְ עַל־פְּנֵי הַיָּם וַיַּחֲשֹׁבוּ כִּי חֲזוֹן־רוּחַ הוּא וַיִּצְעֲקוּ:
- 50 (נ) כִּי־כָלֶם רָאוּ אֹתוֹ וַנִּבְהָלוּ וַיִּמְהַר לְדַבֵּר עַל־לִבָּם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם חֲזִקוּ אֲנִי הוּא אֶל־תִּירָאוּ:
- 51 (נא) וַיֵּרֶד אֲלֵיהֶם אֶל־תּוֹךְ הָאֵגִיפָה וְהָרוּחַ שָׁכְכָה וְהֵם כֵּן תָּמָהּ בְּתִמְהוֹן לִבָּב יֵתֵר מְאֹד:
- 52 (נב) כִּי גַם־בְּדַבְרֵי כְּפֻרוֹת הַלֶּחֶם עַד־כֹּה לֹא הִשְׁכִּילוּ כִּי הָיוּ כַּבְּדֵי־לֵב:
- 53 (נג) וַיַּעֲבְרוּ וַיָּבֹאוּ אֶרֶצָה גִּיִּסָר וַיִּקְרְבוּ אֶל־הַחוּף:
- 54 (נד) וְעוֹד הֵם עֹלִים מִן־הָאֵגִיפָה וְאֲנָשִׁי הַמְּקוֹם הַכִּירוּהוּ כִּרְגַע:

55) וַיֵּרְצוּ בְּכָל-הַכֹּפֶר וַיַּחֲלוּ לָשֹׂאת אֶת-הַחֹלִים עַל-מִשְׁכָּבָם לְהִבְיֹאם אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר שָׁמְעוּ כִּי-הוּא שָׁם:

56) וּבְכָל-מָקוֹם אֲשֶׁר בָּא שָׁמָּה בַּכְּפָרִים אוֹ בְּעָרִים וַחֲצָרֵיהֶן שָׁם שָׁמוּ אֶת-הַחֹלִים לְפָנָיו עַל-פְּנֵי חוּצוֹת וַיִּתְּחַנְּנוּ-לוֹ לְתֵתָם לְנֶעֱת בְּכַנֵּף בְּגָדוֹ וַיְהִי כֹל אֲשֶׁר נָגַע-בּוֹ וַחֲי:

פרק ז

1) א) וַיִּקְהֲלוּ אֵלָיו פְּרוּשִׁים וְסוֹפְרִים אַחֲדִים אֲשֶׁר בָּאוּ מִירוּשָׁלָּיִם:

2) ב) וַיֵּרְאוּ אֶת אַחֲדִים מִתְלַמִּידָיו אֹכְלִים לֶחֶם בִּנְדִים טְמֵאוֹת כִּי לֹא רָחֲצוּ וַיּוֹכִיחוּ אֹתָם:

3) ג) כִּי הַפְּרוּשִׁים וְכָל-הַיְּהוּדִים לֹא יֹאכְלוּ לֶחֶם בְּלֹתִי אִם-יִרְחֲצוּ אֶת-יְדֵיהֶם עַד-הַפָּרֶק כִּי אֶת-קַבְלַת הַזִּקְנִים יִשְׁמְרוּ:

4) ד) וּבְבוֹאָם מִן-הַשּׁוּק לֹא יֹאכְלוּ בְּבִלִי רְחֻצָּה וְעוֹד רַבּוֹת קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם לִשְׁמֹר כְּמוֹ טְבִילַת כְּסוֹת וְכַדִּים וְכִירוֹת וּמִטּוֹת:

5) ה) וַיִּשְׁאַלוּ אֹתוֹ הַפְּרוּשִׁים וְהַסּוֹפְרִים לֵאמֹר מַדּוּעַ לֹא יִשְׁמְרוּ תְלַמִּידֶיךָ אֶת-מִסְרַת הַזִּקְנִים כִּי הֵם אֹכְלִים לֶחֶם בְּלִי נְטִילַת יָדַיִם:

6) ו) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם חֲנֹפִי-לֵב הֵיטֵב נָבֵא עֲלֵיכֶם יִשְׁעִיהוּ כִּכְתוּב הָעַם הַזֶּה בִּשְׁפָתָיו כְּבָדוּנִי וּלְבֹו רָחֵק מִמֶּנִּי:

7) ז) וְתִהְיֶה יִרְאָתָם אֹתִי מִצּוֹת אֲנָשִׁים מְלַמְּדִים:

8) ח) כִּי מִצּוֹת אֱלֹהִים עֲזַבְתֶּם וַתִּשְׁמְרוּ מִסְרַת אֲנָשִׁים טְבִילַת כַּדִּים וְכִסּוֹת וְכֹאֲלָה רַבּוֹת אֹתָם עֲשִׂים:

9) ט) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֵיטֵבְתֶּם לְמַאֵס בְּמִצּוֹת אֱלֹהִים לְמַעַן תִּנְצְרוּ אֶת-קַבְלַתְכֶּם:

10) י) כִּי-מֹשֶׁה אָמַר כְּבֹד אֶת-אֲבִיךָ וְאֶת-אִמְךָ וּמִקַּלָּל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת:

11) יא) וְאַתֶּם אֹמְרִים אִישׁ כִּי-יֹאמֶר לְאָבִיו אוֹ לְאִמּוֹ קָרָבִן כָּל-הַנֶּאֱדָה אֲשֶׁר תִּהְיֶנָּה מִמֶּנּוּ הֲרִי זֶה נִדָּר:

12) יב) וְלֹא תִתְּנוּ לוֹ לַעֲשׂוֹת עוֹד מֵאוֹמְרָה לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ:

13) יג) וַתִּפְּרוּ אֶת-דְּבַר אֱלֹהִים מִפְּנֵי מִסְרַתְכֶם אֲשֶׁר תִּמְסְרוּ אֹתָם וְכֵן רַבּוֹת אֹתָם עֲשִׂים:

14) יד) וַיּוֹסֶף וַיִּקְרָא אֶל-הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲאִינוּ אֵלַי כָּלְכֶם וְהַשְׁכִּילוּ:

15) טו) אֵין דְּבַר אֲשֶׁר יָבֵא בְּקֶרֶב הָאָדָם מִחוּצָה-לוֹ יוּכַל לְטַמֵּא אוֹתוֹ כִּי אִם-זֶה אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֶּנּוּ הוּא יְטַמֵּא אֶת-הָאָדָם:

16) טז) מִי אֲשֶׁר-אֲזַנִּים לוֹ לִשְׁמֹעַ יִשְׁמַע:

17) יז) וְכֹאֲשֶׁר שָׁב מִתּוֹךְ הָעָם הִבִּיתָהּ וַיִּשְׁאַלוּ אוֹתוֹ תְלַמִּידָיו עַל-דְּבַר מִשְׁלּוֹ:

18) יח) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲכִי גַם-אֹתָם עוֹד בְּבִלִי בִינָה הֲלֹא תִשְׁכִּילוּ כִּי כָל-הַבָּא מִחוּץ אֶל-תּוֹךְ הָאָדָם לֹא יְטַמְּאֵנוּ:

19) יט) כִּי לֹא-יָבֵא אֶל-לְבֹו כִּי אִם-אֶל-כְּרִשּׁוֹ וּמִשָּׁם יֵצֵא הַפֶּרֶשׁדָּנָה אֲשֶׁר יִזְקַק כָּל-מְזוֹן:

20) כ) וַיֹּאמֶר אֲכֵן הֵיכָּא מִתּוֹךְ הָאָדָם הוּא יְטַמְּאֵנוּ:

21) כא) כִּי מִתּוֹךְ הָאָדָם מִתּוֹךְ לְבֹו יֵצֵאוּ יִצְרֵי מַחֲשָׁבוֹת רָעוֹת זְנוּנִים גִּנְבָּה וְרָצַח:

22) כב) נֶאֱפִים אֶהְבֵּת בְּצַע וְרָשָׁע רְמִיָּה וְזִמָּה וְרָעַת-עֵין גְּדִיפִים גְּאוֹת וּנְבָלָה:

23) כג) כָּל-הָרָעוֹת הָאֵלֶּה מִתּוֹךְ הָאָדָם הֵן יֵצְאוֹת וּמִטְמְאוֹת אוֹתוֹ:

- (24) כדר) וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם אֶל-גִּבּוֹל צוּר וַצִּידוֹן וַיָּבֹא אֶל-אֶחָד הַבָּתִּים וְלֹא אָבָה אֲשֶׁר יִכְיָרוּנוּ אִישׁ אֶחָד לֹא יָכֹל לְהַסְתֵּר:
- (25) כה) כִּי אִשָּׁה אֲשֶׁר בָּתָּה הֵינִי לָדָה רוּחַ טָמְאָה מִבַּעֲתָה שָׁמְעָה עָלָיו וְתַמְהָר וְתָבֹא וְתַפֵּל לְרַגְלָיו:
- (26) כו) וְהָאִשָּׁה יוֹנִית וּמוֹלֶדֶתָה אַרְם-צֹר וְתִבְקָשָׁהּ לְהַרְחִיק אֶת-הַרוּחַ הָרָעָה מִקֶּרֶב בָּתָּהּ:
- (27) כז) וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ יְשׁוּעַ נָתַן לַבָּנִים לְשֹׁבַע רְאִשׁוֹנָה כִּי לֹא-נִכּוֹן לְקַחַת אֶת-לֶחֶם הַבָּנִים וּלְהַשְׁלִיכוֹ לַפְּנֵי הַכְּלָבִים:
- (28) כח) וַתַּעַן וַתֹּאמֶר אֵלָיו כֵּן אֲדֹנִי אֲפֹס גַם-הַכְּלָבִים יֹאכְלוּ תַּחַת הַשֻּׁלְחָן מִפֶּתוֹתַי לֶחֶם הַבָּנִים:
- (29) כט) וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ יַעַן כְּזֹאת דִּבַּרְתָּ לְכִי-לָךְ סָרָה הַרוּחַ הָרָעָה מִבָּתְּךָ:
- (30) לו) וַתָּשָׁב אֶל-בֵּיתָהּ וַתִּמְצָא אֶת-בָּתָּהּ שֹׁכֶבֶת עַל-מִטָּתָהּ וְהַרוּחַ הָרָעָה סָרָה מֵעָלֶיהָ:
- (31) לא) וַיֵּפֶן וַיֵּצֵא מִגִּבּוֹל צוּר דֶּרֶךְ צִידוֹן וַיָּבֹא עַד-יָם הַגָּלִיל בְּתוֹךְ גִּבּוֹל דֶּכְפּוּלִיס:
- (32) לב) וַיָּבִיאוּ אֵלָיו אִישׁ חֲרָשׁ וְאֶלֶם וַיַּפְצְרוּ-בּוֹ לָשׁוּם אֶת-צִידוֹ עָלָיו:
- (33) לג) וַיִּקְחֵהוּ מִקֶּרֶב הָעָם לְבִדּוֹ וַיִּשֶׂם אֶת-אֶצְבָּעָתוֹ בְּאָזְנוֹ וַיִּרְק וַיִּנַּע בְּלִשְׁנוֹ:
- (34) לד) וַיֵּשָׂא עֵינָיו לְמָרוֹם וַיֹּאנַח וַיֹּאמֶר לוֹ אִפְתָּח אֲשֶׁר יֹאמַר הַתַּפְתָּח:
- (35) לה) וַיִּפְתָּחוּ אָזְנוֹ וּמוֹסְרֵי לִשְׁוֹנוֹ נִתְקוּ וַיִּדְבֹּר בְּשִׁפְּהָ בְּרוּרָה:
- (36) לו) וַיֵּצֵאוּ עֲלֵיהֶם לְבִלְתִּי יִגִּידוּ לְאִישׁ וְכֹאֲשֶׁר יֵצֵאוּ עֲלֵיהֶם כֵּן יוֹסִיפוּ לְהַשְׁמִיעַ אֶת-הַדְּבָר בְּרַבִּים:
- (37) לז) וַיִּתְּמָהּ עַד-מָאֹד לֵאמֹר כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה טוֹב מְאֹד כִּי עַל-פִּיו חֲרָשִׁים שְׁמַעִים וְאֶלְמִים מְדַבְּרִים:

פרק ח

- (א) וַיְהִי בַיָּמִים הָהֵם וַיִּתְּאֲסְפוּ אֵלָיו עַם-רָב וְלֹא הָיָה לָהֶם כָּל-אֹכֶל לִמְלֶאכֶת לַנֶּפֶשׁ וַיִּקְרָא יְשׁוּעַ אֶל-תַּלְמִידָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם:
- (ב) מְלֹאתִי רַחֲמִים עַל-הָעָם כִּי עָמְדוּ עִמָּדִי זֶה שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְאֵין לָהֶם מֶה-לֶּאֱכֹל:
- (ג) וְכִי אֲשַׁלַּחם רַעֲבִים לְבָתֵּיהֶם יִתְעַלְּפוּ בַּדֶּרֶךְ וַיֵּשׁ מֵהֶם אֲשֶׁר בָּאוּ מִמֶּרְחֶק:
- (ד) וַיַּעֲנוּ אֹתוֹ תַלְמִידָיו מֵאֵין תַּשְׁיֵג יַד-אִישׁ בַּמִּדְבָּר לְהַשְׁבִּיעַ אֶת-אַלֹּה לָהֶם:
- (ה) וַיִּשְׁאַל אֹתָם לֵאמֹר כָּמָה לָכֶם לֶחֶם וַיֹּאמְרוּ שִׁבְעָה:
- (ו) וַיֵּצֵאוּ אֶת-הַמִּזֶּן הָעָם לְשֹׁכֶבֶת עַל-הָאָרֶץ וַיִּקַּח אֶת-שִׁבְעַת הַלֶּחֶם וַיִּבְרֹךְ וַיִּפְרֹס וַיִּתֵּן אֶל-תַּלְמִידָיו לָשׁוּם לַפְּנִיָּה וַיִּשְׁמוּ לַפְּנֵי הַמִּזֶּן הָעָם:
- (ז) וַיַּעַט דִּינִים קִטְנִים הָיוּ לָהֶם אֲשֶׁר בִּרְךְ עֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר לָשׁוּם לַפְּנִיָּה גַם-אֶת-אַלֹּה:
- (ח) וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂבְּעוּ וַיִּשְׂאוּ אֶת-הַפְּתוֹתִים הַנּוֹתָרִים שִׁבְעָה סָלִים:
- (ט) וְהֵם הָיוּ כְּאַרְבַּעַת אֲלִפִּי-אִישׁ וְאַחֲרֵי-כֵן שָׁלַח אֶת-הָעָם:
- (י) אֲזַי יָרַד בְּאֵנִיָּה עִם-תַּלְמִידָיו וַיָּבֹא שָׁדָה דְּלִמְנוּתָא:
- (יא) וַיֵּצְאוּ הַפְּרוּשִׁים וַיִּחְלוּ לְהַתְּנֹכַח אֹתוֹ וּלְבַעֲבוֹר נְסוּתוֹ שְׁאָלוּ לְתֵת לָהֶם אוֹת מִן-הַשָּׁמַיִם:
- (יב) וַיֹּאנַח בְּמִרְיֹת רוּחוֹ לֵאמֹר מִדּוּעַ יִבְקֹשׁ הַדּוֹר הַזֶּה אוֹת אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי אוֹת לֹא יִנָּתֵן לַדּוֹר הַזֶּה:
- (יג) וַיַּעֲזֹב אֹתָם וַיֵּשֶׁב וַיַּעֲבֹר בְּאֵנִיָּה אֶל-עֵבֶר הַיָּם:
- (יד) וְהֵם שָׁכְחוּ לְקַחַת אֹתָם צֹדָה לַדֶּרֶךְ וְלֹא-נִמְצָא בְּאֵנִיתָם בִּלְתִּי כִּפְר-לֶחֶם אֶחָת:
- (טו) וְהוּא הִזְהִיר אֹתָם לֵאמֹר רְאוּ הַשָּׁמַיִם לָכֶם מִחְמַצַּת הַפְּרוּשִׁים וּמִשְׁאֵר הַזֶּרְדּוּס:

- 16 (טז) ויהי הם גדונים איש את-אחיו לאמר על כִּי-לָחֶם אֵין אִתָּנוּ:
- 17 (יז) וַיֵּדַע יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְמַה-זֶּה אַתֶּם גְּדוֹנִים עַל כִּי-אֵין לָכֶם לָחֶם הֲכִי לֹא תִבְנִינוּ וְלֹא תִשְׁכְּלוּ וְלִבְכֶּם כָּבֵד עַד-כָּה:
- 18 (יח) עֵינִים לָכֶם וְלֹא תִרְאוּ וְאָזְנִים לָכֶם וְלֹא תִקְשִׁיבוּ וְלֹא תִזְכְּרוּ:
- 19 (יט) כֹּאשֶׁר פָּרִסְתִּי אֶת-חֲמִשֶּׁת הַלֶּחֶם לְחֲמִשֶּׁת אֲלָפִים כֹּמָה סִלִּים מְלֵאִים פְּתוּתִים נִשְׁאַתֶּם מֵהֶם וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו שְׁנַיִם-עָשָׂר:
- 20 (כ) וּמִן-הַשָּׁבַע לְאַרְבַּעַת הָאֲלָפִים כֹּמָה סִלִּים מְלֵאִים פְּתוּתִים נִשְׁאַתֶּם מֵהֶם וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו שִׁבְעָה:
- 21 (כא) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲכִי עוֹד לֹא תִשְׁכְּלוּ עַד-כָּה:
- 22 (כב) וַיָּבֹאוּ אֶל-בֵּית צִיּוֹדָה וַיָּבִיאוּ אֵלָיו אִישׁ עוֹר וַיִּבְקָשׁוּהוּ לְתַתּוֹ לִנְעוּת בּוֹ:
- 23 (כג) וַיִּחְזַק בֶּיַד הָעוֹר וַיּוֹצִיאוּהוּ אֶל-מַחוּץ לָעִיר וַיֵּרָק בְּעֵינָיו וְאֶת-יָדָיו שָׁם עָלָיו וַיִּשְׁאַלְהוּ אִם-הוּא רֹאֶה מְאוּמָה:
- 24 (כד) וַיִּשָּׂא אֶת-עֵינָיו וַיֹּאמֶר אֲנִי רֹאֶה אֲנָשִׁים כִּי אֲנִי רֹאֶה אַתֶּם הַלְכִים כְּמוֹ-עֲצִים:
- 25 (כה) וַיִּשֶׂם אֶת-יָדָיו שְׁנִית עַל-עֵינָיו וַיִּפָּקַח אֶתֶּן אֹז הַתִּרְפָּא וַיֵּרָא כָּל-דָּבָר אֶל-נֶכּוֹן:
- 26 (כו) וַיִּשְׁלַחְהוּ אֶל-בֵּיתוֹ וַיֹּאמֶר אֶל-תָּבָא בְּעִיר וְאֵל לַהֲגִיד לְאִישׁ דָּבָר בְּעִיר:
- 27 (כז) וַיֵּצֵא יֵשׁוּעַ מִשָּׁם וַיֵּלֶךְ עִם-תַּלְמִידָיו אֶל-הַכְּפָרִים בְּקִיסְרִין אֲשֶׁר לְפִילָפוֹס וַיְהִי בַדֶּרֶךְ וַיִּשְׁאַל אֶתֶּם לֵאמֹר מַה-אֹמְרִים הָאֲנָשִׁים עָלֶי מִי-אֲנִי:
- 28 (כח) וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ יוֹחֲנָן הַמַּטְבֵּל וַיֵּשׂ אֹמְרִים אֲלֵיהוּ וְאַחֲרֵים אֹמְרִים אֶחָד מִן-הַנִּבְיָאִים:
- 29 (כט) וַיִּשְׁאַל אֶתֶּם לֵאמֹר וְאַתֶּם מַה-תֹּאמְרוּ עָלֶי מִי-אֲנִי וַיַּעַן פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַתָּה הוּא הַמָּשִׁיחַ:
- 30 (ל) וַיִּצְוּ עֲלֵיהֶם לִבְלֹתִי הֵנָּה לְאִישׁ עַל-אֲדוּתָיו:
- 31 (לא) אֲזִי הֵחֵל לְהוֹרְתָם לֵאמֹר רַבִּים מְכַאֲבִים לְבֶן-הָאָדָם וְהַזְקֵנִים וְרָאשֵׁי הַכְּהֻנִּים וְהַסּוֹפְרִים יִמָּאֲסוּ בּוֹ וַיִּמִּיתָהוּ וּמִקְצֵה שְׁלֹשֶׁת יָמִים יָקוּם:
- 32 (לב) וְאֶת-הַדָּבָר הַזֶּה הִגִּיד בָּאָר הַיָּטֵב וַיִּקַּח אֹתוֹ פֶּטְרוֹס וַיִּתְּחַל לְהוֹכִיחוֹ בַּדְּבָרִים:
- 33 (לג) אֵךְ הוּא פָּנָה כֹּה וְכֹה וַיִּבֹט אֶל-תַּלְמִידָיו וַיִּנָּעַר בְּפֶטְרוֹס לֵאמֹר סוּר שָׁטָן מֵעַל-פָּנַי כִּי לֹא תִשְׁכִּיל אֶת-אֲשֶׁר לֵאלֹהִים כִּי אִם-אֶת-אֲשֶׁר לָאָדָם:
- 34 (לד) וַיִּקְרָא אֶל-הָעָם וְאֶל-תַּלְמִידָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִי-הֶחָפֵץ לְלָכֵת אַחֲרַי וַיִּשְׁלִיךְ אֶת-נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד וַיִּשָּׂא אֶת-צִלְבוֹ וַיֵּלֶךְ אַחֲרַי:
- 35 (לה) כִּי מִי-הֶחָפֵץ לְהַצִּיל אֶת-נַפְשׁוֹ תִּכְרֹת-לוֹ וּמִי-אֲשֶׁר-יִכְרֹת אֶת-נַפְשׁוֹ לְמַעְנֵי וּלְמַעַן הַבָּשׂוּרָה יִמָּצָאָה:
- 36 (לו) כִּי מַה-בָּצַע לְאִישׁ אִם-יִקְנֶה-לוֹ אֶת-כָּל-הָאָרֶץ וַנִּפְשׁוּ תִכְרֹת-לוֹ:
- 37 (לז) אוֹ מִה-יִתֵּן אִישׁ כָּדִיּוֹן נַפְשׁוֹ:
- 38 (לח) כִּי כָל-אִישׁ אֲשֶׁר יָבוֹשׁ מִמֶּנִּי וּמִדְּבָרֵי בִדּוֹר הַבְּגֵד וְהַפֶּשֶׁע הַזֶּה אֵךְ בֶּן-הָאָדָם יָבוֹשׁ מִמֶּנִּי גַם-הוּא כֹאשֶׁר יָבֹא בְּכָבוֹד אָבִיו עִם-מַלְאָכָיו הַקְדוֹשִׁים:

פרק ט

- 1 (א) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם יֵשׁ מִן-הַנִּצָּבִים כֹּה אֲשֶׁר לֹא-יִטְעֲמוּ מוֹת עַד כִּי-יֵרְאוּ צֵאת מַלְכוּת אֱלֹהִים בְּגִבּוֹרָה:

2 (ב) ואחרי ששת ימים לקח ישוע את-פֶּטְרוֹס ואת-יַעֲקֹב ואת-יוֹחָנָן אתו ויביאם אל-הַר גִּבְעָה לְבָדֶם וישַׁתְנֶה לְעֵינֵיהֶם:

3 (ג) ובגָּדָיו נִזְצָצוּ וְהִלְבִּינוּ אֵין כּוֹבֵס בָּאָרֶץ יוּכַל לְכַבֵּס בְּגָדִים לְבָנִים כְּמוֹהֶם:

4 (ד) וְהִנֵּה אֵלֵיהֶוּ וּמִשָּׁה נִרְאוּ אֵלֵיהֶם מְדַבְּרִים עִם-יֵשׁוּעַ:

5 (ה) וַיַּעַן פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֶל-יֵשׁוּעַ רַבִּי טוֹב לָנוּ לָשֶׁבֶת פֹּה נַעֲשֶׂה-נָא שְׁלֹשׁ סָכוֹת אַחַת לְךָ אַחַת לְמִשָּׁה וְאַחַת לְאַלְיָהוּ:

6 (ו) כִּי הוּא לֹא-יָדַע מַה-לֵּדְבַר כִּי נִפְלָה עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפְחָד:

7 (ז) וְהִנֵּה עָנָן סָבַךְ עֲלֵיהֶם וְקוֹל יֵצֵא מִן-הָעָנָן לֵאמֹר זֶה בְּנִי יִדִּידִי אֵלָיו תִּשְׁמָעוּן:

8 (ח) וּפְתָאֵם הִבִּיטוּ מִסָּבִיב וְלֹא-רָאוּ עוֹד אִישׁ זֹלָתִי יֵשׁוּעַ לְבָדּוֹ אַתָּם:

9 (ט) וַיְהִי בִּרְדֹתָם מִן-הַהֵר וַיֵּצֵאוּ אֹתָם לְבִלְתִּי הִגֵּד לְאִישׁ אֶת-אֲשֶׁר רָאוּ עַד כִּי-יָקוּם בֶּן-הָאָדָם מִן-הַמֵּתִים:

10 (י) וְהֵם שָׁמְרוּ אֶת-הַדְּבָר בְּלִבָּם וַיַּחֲקְרוּ בִּינֵיהֶם מַה-הָיָא הַתְּקוּמָה מִן-הַמֵּתִים:

11 (יא) וַיִּשְׁאַלּוּ אֹתוֹ לֵאמֹר לָמָּה זֶה יֹאמְרוּ הַסּוֹפְרִים כִּי אֵלֵיהֶוּ בָא יֵבֹא רֹאשׁוֹנָה:

12 (יב) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַכֵּן אֵלֵיהֶוּ יֵבֹא רֹאשׁוֹנָה וְהַשִּׁיב אֶת-הַכֹּל וְכִמּוֹ שְׁכָתוֹב עַל בֶּן-הָאָדָם כֵּן גַּם-הוּא נָכוֹן לְהִיטֵת מַעֲנָה וּמִדְּכָא וּנְגִזָּר מֵאָרֶץ חַיִּים:

13 (יג) אַפֹּס אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי גַם-אֵלֵיהֶוּ כָּבֹד בָּא וַיַּעֲשׂוּ-בּוֹ כְּרִצּוֹנָם כְּכָתוֹב עָלָיו:

14 (יד) וַיְהִי כְּבָאָם אֶל-שָׂאֵר הַתַּלְמִידִים וַיִּרְאוּ עִם-רַב סְבִיבוֹתָם וְסוֹפְרִים מִתּוֹכָחִים עִמָּהֶם:

15 (טו) וְכָל-הָעָם כִּרְאוֹתָם אֹתוֹ הִשְׁתָּאוּ תַמָּהוּ וַיִּרְצּוּ וַיִּשְׁאַלּוּ-לוֹ לְשָׁלוֹם:

16 (טז) וְהוּא שָׁאֵל אוֹתָם מַה-אַתֶּם מִתּוֹכָחִים עִמָּהֶם:

17 (יז) וַיַּעַן אֹתוֹ אַחֵד מִן-הָעָם רַבִּי הִבֵּאתִי לְךָ בָּזָה אֶת-בְּנֵי אֲשֶׁר-רוּחַ אֱלֹם מְבַעֲתוֹ:

18 (יח) וּלְעֵת יַחֲזִיק בּוֹ יִטְרַפְּנוּ יוֹרִיד רִירוֹ וְשִׁנּוּי יַחֲרַק עַד-אֲשֶׁר יָבֵשׁ כַּחוֹ וַיֹּאמֶר אֶל-תַּלְמִידֵיךְ לְגִרְשׁוֹ וְלֹא יָכֻלוּ:

19 (יט) וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הוּי דוֹר לֹא אֵמֵן בּוֹ עַד-מָתִי אֶהְיֶה עִמָּכֶם עַד-מָתִי אֲשָׂא אֶתְכֶם הִבֵּיאוּ אֵלַי הֵנָּה:

20 (כ) וַיְבִיאוּהוּ לְפָנָיו וְכַאֲשֶׁר רָאָהוּ הָרוּחַ וַיַּחֲתֹף אֹתוֹ חֲתָף וְטָרַף וַיַּפֵּל אֶרֶצָה וַיִּתְגַּלֵּל בְּרִירוֹ:

21 (כא) וַיִּשְׁאַל אֶת-אַבְיוֹ מֵאִיזָה יוֹם דָּבַק בּוֹ זֶה וַיֹּאמֶר מִימִי נַעֲוִירִי:

22 (כב) וּפְעָמִים רַבּוֹת הִפִּילוּ בָאֵשׁ וּבַמַּיִם לְהַאֲבִידוֹ אֵךְ אִם יֵשׁ-לֵאל יִדְּךָ לַעֲשׂוֹת דְּבָר חוּסָה-נָּא עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

23 (כג) וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ אִם יֵשׁ-לֵאל יִדְּךָ לְהַאֲמִין אַתָּה לְמַאֲמִין כָּל-דְּבָר יַעֲשֶׂה:

24 (כד) וַיִּצְעַק אָבִי הַיֵּלֶד וַיֹּאמֶר בְּדַמְעוֹת הִנְנִי מַאֲמִין אֲדִנִּי הוֹשִׁיעָה לְחֹסֵר אֲמוּנָה כְּמוֹנִי:

25 (כה) וַיִּרְא יֵשׁוּעַ כִּי הֶהְמוֹן הָלַךְ הָלוֹךְ וְרַב וַיִּנְעֵר בְּרוּחַ הַטְּמָאָה לֵאמֹר אֲנִי מִצְוָה צֵא מִמֶּנּוּ רוּחַ אֱלֹם וַחֲרֵשׁ אֶל-תּוֹסַף לְבּוֹא-בּוֹא עוֹד:

26 (כו) וַיִּצְעַק וַיִּטְרַף אֶת-נַפְשׁוֹ בָּאָפוֹ וַיֵּצֵא וַהֲנַעַר נִשְׁאָר כִּמְת וְרַבִּים אָמְרוּ כִּי-נִגְוָע:

27 (כז) וַיֵּשׁוּעַ הַחֲזִיק בְּיָדוֹ וַיְקִימָהוּ וַיִּקָּם:

28 (כח) וַיְהִי כְּבָאוֹ הַבֵּיתָה וַיִּשְׁאַלּוּ אֹתוֹ תַלְמִידָיו וְהֵם לְבָדֶם אֹתוֹ מַדּוּעַ לֹא מִצָּאָה יָדְנוּ אֲנַחְנוּ לְגִרְשׁוֹ:

29 (כט) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִיֵּן רוּחַ רָע כְּזֶה לֹא-יִגְרֹשׁ כִּי אִם-בְּתַפְלָה וּבְצוּם:

- 30 (ל) וַיֵּצְאוּ מִשָּׁם וַיַּעֲבְרוּ בַּגָּלִיל וְלֹא אָבָה שָׁם לְהֵנָדֵעַ לְאִישׁ:
- 31 (לא) כִּי הִקְדִּישׁ עֵתוֹ לְלַמֵּד לְתַלְמִידָיו וְלָשִׁים לְפָנֵיהֶם אִיךָ בֶּן־הָאָדָם יִסְגֵּר בְּיָדֵי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר יִמְיָתָהוּ וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר יוֹמָת יָקוּם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְחַי:
- 32 (לב) וְהֵם לֹא הִבִּינוּ אֶת־דְּבָרוֹ וַיִּירָאוּ לִשְׂאֹל אֹתוֹ:
- 33 (לג) וַיָּבֹאוּ אֶל־כַּפְּר־נָחוּם וַיְהִי בִּבְיֹת וַיִּשְׁאַל אֹתָם מַה־דִּין וְדָבָרִים הָיוּ בֵּינֵיהֶם בְּדֶרֶךְ:
- 34 (לד) וְלֹא עָנוּ דָּבָר כִּי רַבּוּ בֵּינֵיהֶם בְּדֶרֶךְ מִי הוּא הַגָּדוֹל בָּהֶם:
- 35 (לה) וַיָּשָׁב וַיִּקְרָא אֶל־שְׁנַיִם הָעֹשֶׂר וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִי־הֶחָפֵץ לֵהְיוֹת רִאשׁוֹן עָלָיו לֵהְיוֹת אַחֲרוֹן לְכֻלָּם וּמִשְׁרֵת לְכֻלָּם:
- 36 (לו) וַיִּקַּח יֶלֶד וַיַּצִּיגָהוּ בְּתוֹכָם וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר חָבַק־לוֹ אָמַר אֲלֵיהֶם:
- 37 (לז) מִי־הוּא הַמְּקַבֵּל בְּשָׂמִי אֶחָד הַיְלָדִים כִּזֶּה אֹתִי הוּא מְקַבֵּל וְהַמְּקַבֵּל אֹתִי אֵינְנוּ מְקַבֵּל אֹתִי כִּי אִם־פָּנַי שְׁלָחִי:
- 38 (לח) וַיֹּאמֶר יוֹחָנָן אֲלָיו רַבִּי רָאִינוּ אִישׁ מְגֵרֵשׁ רוּחוֹת רָעוֹת בְּשִׁמְךָ וְנִכְלָא אֹתוֹ מִפְּעֻלָּתוֹ אַחֲרֵי אֲשֶׁר לֹא־הִלָּךְ אַחֲרֵינוּ:
- 39 (לט) וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֶל־תַּכְלָאוּ אֹתוֹ כִּי אֵין אִישׁ אֲשֶׁר כֹּה עָשָׂה בְּשָׂמִי נִפְלְאוֹת וְכֹה יָשׁוּב יְדַבֵּר־בִּי סָרְהָ:
- 40 (מ) כִּי אִישׁ אֲשֶׁר אֵינְנוּ לְצַרֵּינוּ לָנוּ הוּא:
- 41 (מא) וְכָל־הַנֶּתֶן לָכֶם בְּשָׂמִי כּוֹס מַיִם לְשִׁתּוֹת עֶקֶב אֲשֶׁר תִּכְסּוּ עַל־הַמְּשִׁיחַ אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי לֹא־יֵאבֹד שְׁכָרוֹ:
- 42 (מב) וְכָל־הַנֶּתֶן מִכְּשֵׁל לְפָנַי אֶחָד הַקְּטַנִּים הַמֵּאֲמִינִים בִּי טוֹב לוֹ כִּי יִתְּלָה פֶלַח־רֶכֶב עַל־צִנּוּאוֹ וְהִשְׁלָךְ בָּיִם:
- 43 (מג) וְאִם־יִדְּךָ לְמִכְשׁוֹל לֶךְ קִצֵּץ אֶתָּה טוֹב לֶךְ לִבֹּא אֶל־הַחַיִּים קְטוּעֵ־יָד מִהְיוֹת לֶךְ שְׁתֵּי יָדַיִם וְלִבֹּא אֶל־גִּיהֵנָם אֶל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַד־עוֹלָם תִּוָּקֵד:
- 44 (מד) אֲשֶׁר־שָׁם תּוֹלְעֵתָם לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא תִכָּבֶּה:
- 45 (מה) וְאִם־רָגַלְךָ לְמִכְשׁוֹל לֶךְ קִצֵּץ אֶתָּה טוֹב לֶךְ לִבֹּא אֶל־הַחַיִּים קְטוּעֵ־רֵגֶל מִהְיוֹת לֶךְ שְׁתֵּי רֵגְלַיִם וְלִבֹּא אֶל־גִּיהֵנָם אֶל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר לֹא תִכָּבֶּה:
- 46 (מו) אֲשֶׁר־שָׁם תּוֹלְעֵתָם לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא תִכָּבֶּה:
- 47 (מז) וְאִם־עֵינֶיךָ תִּכְשִׁילְךָ נִקֵּר אֶתָּה טוֹב לֶךְ לִבֹּא אֶל־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים בְּעֵין אַחַת מִהְיוֹת לֶךְ שְׁתֵּי עֵינַיִם וּלְהִשְׁלָךְ אֶל־גִּיהֵנָם:
- 48 (מח) אֲשֶׁר־שָׁם תּוֹלְעֵתָם לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא תִכָּבֶּה:
- 49 (מט) כִּי כָל־אָדָם בָּאֵשׁ יִצְרָף כִּמוֹ כָּל־קָרָבָן בַּמֶּלַח יִמָּלַח:
- 50 (נ) וְהַמֶּלַח טוֹב הוּא אִךְ אִם־יָפּוּג טַעַם הַמֶּלַח בְּמָה תּוּכְלוּ לְתַקֵּן אֹתוֹ שְׁמָרוּ אֶת־הַמֶּלַח בְּתוֹכְכֶם וְאֶת־הַשְּׁלוֹם בֵּין אִישׁ וּבֵין אָחִיו:

פרק י

- 1 (א) וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם אֶל־גִּבּוֹל יְהוּדָה וְאֶל־מַעְבַּר לִירְדֵן וְהָמוֹן רַב הוֹסִיפוּ לְהִקְבֹּץ אֲלָיו וַיּוֹרָה לָהֶם כַּפִּי מִשְׁפָּטִי:
- 2 (ב) וַיִּגָּשׁוּ אֲלָיו פְּרוּשִׁים לְנִסּוֹתוֹ וַיִּשְׁאַלְהוּ אִם יֵשׁ בְּיָד אִישׁ לְשַׁלַּח אֶת־אִשְׁתּוֹ:

- (ג) וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַה־צְנֹה אֶתְכֶם מִשָּׁה:
 (ד) וַיֹּאמְרוּ מִשָּׁה נָתַן לָנוּ לְכַתְּב־לָהּ סֵפֶר כְּרִיתֶת וּלְשִׁלְחָה:
 (ה) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ בַּעֲבוּר קָשִׁי לְבַבְכֶּם כְּתַב לָכֶם אֶת־הַמִּצְוָה הַזֹּאת:
 (ו) אֲבָל בִּימֵי הַבְּרִיאָה מִקֶּדֶם זָכַר וּנְקָבָה עָשָׂה אַתֶּם:
 (ז) עַל־כֵּן יַעֲזֹב־אִישׁ אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ:
 (ח) וְהָיוּ שְׁנֵיהֶם לְבָשָׂר אֶחָד וְאִם־כֵּן אֵינָם עוֹד שְׁנַיִם כִּי אִם־בָּשָׂר אֶחָד:
 (ט) לָכֵן אֵת אֲשֶׁר־חָבַר אֱלֹהִים אֶל־יִפְרָד אָדָם:
 (י) וּבְבִית שְׁאָלוֹ אֹתוֹ תִּלְמִידָיו שְׁנִית עַל־הַדָּבָר הַזֶּה:
 (יא) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אִישׁ כִּי־יִשְׁלַח אֶת־אִשְׁתּוֹ וְנָשָׂא לוֹ אַחֶרֶת נֹאף הוּא:
 (יב) וְאִשָּׁה כִּי־תֵצֵא מִבֵּית בַּעֲלָהּ וְהִיתָה לְאִישׁ אַחֵר נֹאפֶת הִיא:
 (יג) וַיָּבִיאוּ אֵלָיו יְלָדִים לְבַעֲבוּר יִשִּׁים אֶת־יְדֵיָם עָלֵיהֶם וְתִלְמִידָיו נָעָרוּ בְּמִבְיָאֵיהֶם:
 (יד) וַיֵּרָא יִשׁוּעַ וַיַּחֲרֻלּוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הִנֵּיחוּ לַיְלָדִים לָבֹא אֵלַי וְאַל־תִּכְלְאוּ אֹתָם כִּי מֵאֵלָה מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
 (טו) אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם מִי אֲשֶׁר־לֹא יִקְבַּל אֶת־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים כִּי־לֹד בֹּא לֹא־יָבֹא בָּהּ:
 (טז) וַיַּחֲבֹקֵם בְּזִרְעֹתָיו וְאֶת־יְדֵיָם שָׁם עָלֵיהֶם וַיְבָרְכֵם:
 (יז) וַיֵּהִי בְּצֵאתוֹ לְדֶרֶכּוֹ וַיֵּרָץ אֵלָיו אִישׁ וַיִּכְרַע לִפְנָיו לֵאמֹר רַבִּי הַטּוֹב מִה־לִּי לַעֲשׂוֹת לְךָ שֵׁת חַיֵּי עוֹלָם:
 (יח) וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשׁוּעַ לְמַה־זֶּה תִּקְרָא לִי טוֹב אֵין טוֹב כִּי אִם־אֶחָד הוּא הָאֱלֹהִים:
 (יט) וְאַתָּה יָדַעְתָּ אֶת־הַמִּצְוֹת לֹא תִרְצָח לֹא תִנְאַף לֹא תִגְנֹב לֹא־תַעֲנֶה עַד שֶׁקֶר לֹא תַעֲשֶׂה כְּבֹד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ:
 (כ) וַיֹּאמֶר אֵלָיו רַבִּי אֶת־כָּל־אֵלָה שְׁמַרְתִּי מִנְּעוּרַי:
 (כא) וַיֵּרָאֵהוּ יִשׁוּעַ וַיַּאֲהִבֵהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו עוֹד אַחַת אַתָּה חֹסֵר לְךָ מְכֹר אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לְךָ וְתֵן לַעֲנִיִּים וְהִיָּה לְךָ אוֹצָר בְּשָׁמַיִם וּבֹא שָׂא אֶת־הַצֵּלָב וְלֶךְ אַחֲרָי:
 (כב) וַיִּפְּלוּ פָנָיו עַל־הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּתְעַצֵּב אֶל־לְבוֹ וַיֵּלֶךְ־לוֹ כִּי־נִכְסִים רַבִּים הָיוּ לוֹ:
 (כג) וַיֵּבֶט יִשׁוּעַ מִסָּבִיב וַיֹּאמֶר אֶל־תִּלְמִידָיו מַה־קָּשָׁה לְבַעֲלֵי נִכְסִים לָבֹא אֶל־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
 (כד) וַיִּשְׁתַּוְּמוּ תִלְמִידָיו עַל־דְּבָרָיו וַיּוֹסֶף יִשׁוּעַ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בְּנֵי מִה־כָּבֹד לְבַטְחִים עַל־חִילָם לָבֹא אֶל־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
 (כה) נָקַל לַנָּמֹל לַעֲבֹר דֶּרֶךְ חֹר הַמַּחֲט מִבֶּא עָשִׂיר אֶל־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
 (כו) וַיּוֹסִיפוּ לְהַשְׁתַּוְּמָם יְתֵר מֵאֵד וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אֶחָיו וּמִי אֶפּוֹא יוֹכֵל לְהַנִּשֵּׁעַ:
 (כז) וַיַּבְטֵבֵם יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר מִבְּנֵי אָדָם יִפְּלֹא הַדָּבָר אֲךָ לֹא מֵאֱלֹהִים כִּי מֵאֱלֹהִים לֹא יִפְּלֹא כָל־דָּבָר:
 (כח) וַיַּחֲל פִּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה אֲנִינִי עֹזְבִנִי אֶת־כָּל וְנִלְךָ אַחֲרֶיךָ:
 (כט) וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי אֵין אִישׁ אֲשֶׁר עֹזֵב בֵּית אוֹ אָחִים אוֹ אֲחִיּוֹת אוֹ אָב אוֹ אִם אוֹ אֶת־אִשְׁתּוֹ אוֹ בָּנִים אוֹ שְׂדוֹת לְמַעַן הַבְּשׂוּרָה:
 (ל) אֲשֶׁר לֹא יִמְצָא לְרִגְלֵי הַרְדִּיפּוֹת בָּעֵת הַזֹּאת מֵאֵה שְׁעָרִים בָּתִּים וְאָחִים וְאֲחִיּוֹת וְאִמּוֹת וּבָנִים וְשְׂדוֹת וְלָעֵתִיד לָבֹא חַיֵּי עוֹלָם:
 (לא) וְרַבִּים הֵם הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר יִהְיוּ אַחֲרָנִים וְהָאַחֲרָנִים רִאשֹׁנִים:

32 (לב) ובהיותם בדרך לעלות ירושלימה וילך ישוע לפניהם והם הלכו אחריו במגור ופחד ויפקח אליו שנית את-שנים העשר ויחל להגיד להם את-אשר יקרה אתו לאמר:

33 (לג) הנה אנחנו עלים ירושלימה ובן-האדם יסגר בידי ראשי הכהנים והסופרים והרשיעו אתו למות ונתון אתו בידי הגוים:

34 (לד) והם יהתלו בו וירקו בפניו ויכהו בשטים וימיתוהו וביום השלישי יקום ויחי:

35 (לה) ויגשו אליו יעקב ויוחנן בני-זבדי לאמר רבנו חפצים אנחנו כי-תעשה לנו את אשר-נשאל ממך:

36 (לו) ויאמר אליהם מה-חפצכם כי-אעשה לכם:

37 (לז) ויאמרו אליו תנה-לנו לשבת אחד לימינך ואחד לשמלך בכבודך:

38 (לח) ויאמר אליהם ישוע לא ידעתם את אשר תשאולון התוכלו לשות את-הכוס אשר אני אשתה ולהטבל בטבילה אשר אטבל אני:

39 (לט) ויאמרו אליו נוכל ויאמר אליהם ישוע את-הכוס אשר אשתה תשתו ובטבילה אשר אטבל תטבלו:

40 (מ) אבל לשבת לימיני ולשמאלי אין בידי לתת כי אם-ינתן לאשר נכון להם:

41 (מא) והעשרה בשמכם זאת חרה אפם ביעקב ויוחנן:

42 (מב) ויקרא ישוע ויאמר אליהם הן ידעתם כי הנבחרים למשל בגוים משלים בם כשרים בעבדים וגדוליהם שלטים עליהם:

43 (מג) ולא יהיה כן בקרבכם כי אם-מי החפץ להיות גדול בכם יהיה לכם למשרת:

44 (מד) ומי מכם החפץ להיות לראש יהיה עבד לכל:

45 (מה) כי גם בן-האדם לא בא למען ישרתו אחרים כי אם-לשרת ולתת את-נפשו כפר בעד-רבים:

46 (מו) ויבאו אל-יריחו ויהי בצאתו מן-העיר ותלמידיו ותמוזן עם-רב אחריו והנה ברטימי בן-טימי עור מבקש נדבות ישב על-יד הדרך:

47 (מז) ובשמעו כי ישוע הנצרי עבר שם ויחל לצעק ולקרא רחם-נא עלי ישוע בן-דוד:

48 (מח) ויגער-בו רבים להחשותו והוא קרא ביתר אומץ לאמר בן-דוד רחם-נא עלי:

49 (מט) ויעמד ישוע ויאמר קראו-לו ויקראו לעור ויאמרו אליו חזק קום-לך הנה הוא קראך:

50 (נ) וישלך את-בגדו מעליו ויקם ויבא לפני ישוע:

51 (נא) ויען ישוע ויאמר אליו מה-תבקש מני לעשות לך ויאמר העור רבוני להשיב לי אור עיני:

52 (נב) ויאמר אליו ישוע לך אמונתך הושיעה לך ואור עיניו שב אליו כרגע וילך אחריו בדרך:

פרק יא

1 (א) ויהי כאשר הקריבו לבא ירושלימה אצל בית-פני ובית-עננה בחר הנזירים וישלח שנים מתלמידיו:

2 (ב) ויאמר אליהם לכו אל-הכפר אשר מנגד והיה כבאכם שמה תמצאו לפניכם עזר אסור אשר לא-דרךב עליו איש תתירו אתו והביאתו אלי:

3 (ג) וכי-יאמר אליכם איש למה תעשו כזאת ואמרתם אתו יעד האדון לחפצו ואז יחיש לשלחו הנה:

4 (ד) וילכו וימצאו את-העזר אסור מחוץ לשער על-פחת עינים ויתירו אתו:

- 5 (ה) וְאֲנָשִׁים מִן־הַעֲמָדִים שָׁם אָמְרוּ אֲלֵיהֶם לָמָּה תַעֲשׂוּ כֹזָאת כִּי תַתִּירוּ אֶת־הָעִיר:
- 6 (ו) וַיַּעֲנוּ אֹתָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יֵשׁוּעַ וַיִּנְיחוּ לָהֶם:
- 7 (ז) וַיָּבִיאוּ אֶת־הָעִיר אֶל־יֵשׁוּעַ וַיְשִׁימוּ עָלָיו אֶת־בִּגְדֵיהֶם וְהוּא יָשָׁב עַל־יָהֶם:
- 8 (ח) וְרַבִּים פָּרְשׁוּ אֶת־בִּגְדֵיהֶם עַל־פְּנֵי הַדֶּרֶךְ וְאֲנָשִׁים אֲחֵרִים שָׁטְחוּ לְרַגְלָיו זְמֵרוֹת עֲצִים אֲשֶׁר כָּרְתוּ בַשָּׂדֶה:
- 9 (ט) וְהַהֲלָכִים לִפְנֵיו עִם־הַבָּאִים אַחֲרָיו עָנוּ וַקְּרָאוּ הוֹשַׁע־נָא בְּרוּךְ הָבָא בְּשֵׁם יְהוָה:
- 10 (י) בְּרוּכָה מְלָכוֹת דָּוִד אָבִינוּ הַבָּאָה בְּשֵׁם יְהוָה הוֹשַׁע־נָא בְּשֵׁמִי מְרוֹם:
- 11 (יא) וַיָּבֹא יֵשׁוּעַ יְרוּשָׁלַיִם אֶל־בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וַיֵּרָא אֶת־כָּל־אֲשֶׁר שָׁם מִסְבִּיב וּלְפָנוֹת־עֵרֶב וַצֹּא אֶל־בֵּית־עֲנִיָּה עִם־שְׁנַיִם הָעֶשֶׂר:
- 12 (יב) וַיְהִי מִמָּחָרָת בְּצֵאתָם מִבֵּית־עֲנִיָּה וַיֵּרָעֵב:
- 13 (יג) וַיֵּרָא תַאֲנָה אַחַת מִרְחוֹק אֲשֶׁר הוֹצִיָּאה עָלִים וַיָּבֹא לִרְאוֹת אִם־יִמָּצָא בָּהּ פְּרִי־מֵאֵכֶל וַיִּקְרַב אֲלֶיהָ וְלֹא־מָצָא בָּהּ זֹלָתִי עָלִים לְבָדָם כִּי עֵת הַתְּאֲנִים עוֹד לֹא הִגִּיעָה:
- 14 (יד) וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר לָהּ לֹא יֵאָכֵל עוֹד אִישׁ מִפְּרִיָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם וְתִלְמִידָיו שָׁמְעוּ אֶת־הַדְּבָר:
- 15 (טו) וַיָּבֹאוּ יְרוּשָׁלַיִם וַיֵּלֶךְ יֵשׁוּעַ אֶל־בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וַיַּחֲלֵל לִגְרֹשׁ מִשָּׁם אֶת־הַמּוֹכְרִים וְאֶת־הַקּוֹנִים וְאֶת־שִׁלְחָנוֹת מַחְלִיפֵי הַכֶּסֶף הַפֶּךָ וְאֶת־מוֹשְׁבֹת מִכְרֵי הַיּוֹנִים:
- 16 (טז) וְלֹא נָתַן לְאִישׁ לְהַעֲבִיר כָּלִים דֶּרֶךְ הַמִּקְדָּשׁ:
- 17 (יז) וַיּוֹרֶה לָהֶם לֵאמֹר הֲלֹא כָתוּב כִּי בֵיתִי בֵּית־תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל־הָעַמִּים וְאַתֶּם עֹשִׂיתֶם אֹתוֹ לְמַעַרְת פְּרָצִים:
- 18 (יח) וְרָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים שָׁמְעוּ וַיִּתְנַכְּלוּ לְהַאֲבִידוֹ כִּי יֵרָאוּ מִפְּנֵיו אַחֲרֵי אֲשֶׁר כָּל־הָעָם הִתְפַּלְּאוּ עַל־תּוֹרָתוֹ:
- 19 (יט) וַיּוֹם יוֹם כָּבֹא הָעָרֶב וַצֹּא אֶל־מַחוּץ לָעִיר:
- 20 (כ) וַיְהִי בִבְקֹר וַיַּעֲבְרוּ וַיֵּרָאוּ אֶת־הַתַּאֲנָה כִּי יִבְשָׁה מֵעַנָף וְעַד־שָׁרֶשׁ:
- 21 (כא) וַיִּזְכֹּר פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו רַבִּי הִנֵּה יִבְשָׁה הַתַּאֲנָה אֲשֶׁר אָרְרָתָ:
- 22 (כב) וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם רָעוּ אַמוּנָה בְּאֵלֵהֶם:
- 23 (כג) אַמֵּן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר יֹאמֶר אֶל־הָהָר הַזֶּה הִנֵּה הִנָּשָׂא וְהִתְנַפֵּל אֶל־תּוֹךְ הַיָּם וְלֹא יִפְּלֵג בְּלִבּוֹ כִּי אִם־יֵאֱמִין כִּי יְהִי כַּאֲשֶׁר אָמַר כֵּן יִהְיֶה־לוֹ:
- 24 (כד) וְכֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם עַל־כָּל־אֲשֶׁר תִּשְׁאַלּוּ וְתִתְפַּלְּלוּ בְּטַחַח כִּי יַעֲשֶׂה לָכֶם וְכֵן יַעֲשֶׂה:
- 25 (כה) וְכִי־תַעֲמְדוּ לְהִתְפַּלֵּל סִלְחוּ לְכָל־אִישׁ אֶת אֲשֶׁר חָטָא לָכֶם לְמַעַן גַּם־אֲבִיכֶם בְּשֵׁמִים יִסְלַח לָכֶם אֶת־חַטֹּאתֵיכֶם:
- 26 (כו) וְאִם־לֹא תִסְלְחוּ אֹתָם גַּם־אֲבִיכֶם שְׁבַע־מֵאוֹת לָכֶם אֶת־חַטֹּאתֵיכֶם:
- 27 (כז) וַיָּשׁוּבוּ וַיָּבֹאוּ יְרוּשָׁלַיִם וַיְהִי הוּא מִתְּהִלָּה בַּמִּקְדָּשׁ וַיָּבֹאוּ אֵלָיו רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים וְהַזִּיקְנִים:
- 28 (כח) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בְּאִיזָה רִשְׁיוֹן אַתָּה עֹשֶׂה אֵלֶּה וּמִי־נָתַן לָךְ הַרְשָׁיוֹן הַזֶּה לַעֲשׂוֹת אֵלֶּה:
- 29 (כט) וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֲלֵיהֶם אֲשָׁאֵל מִכֶּם דְּבָר וּתְנוּ לִי מַעֲנָה וְאַיִךְ לָכֶם בְּאִיזָה רִשְׁיוֹן אֲנִי עֹשֶׂה אֵלֶּה:
- 30 (ל) הַגִּידוּ לִי טְבִילַת יוֹחָנָן מִפִּי־מִי הִיָּתָה מִצְוֹתָה מִן־הַשָּׁמַיִם אוֹ מִבְּנֵי־אָדָם תְּנוּ לִי מַעֲנָה:
- 31 (לא) וַיְהִי הֵם שֹׁקְלִים בְּדַעְתָּם לֵאמֹר אִם־נֹאמַר מִן־הַשָּׁמַיִם יֹאמַר וּמַדּוּעַ לֹא הָאֲמִנְתֶּם לוֹ:

32) לב) וְאִם־נֹאמַר מִבְּנֵי אָדָם יֵרְאִים אֲנַחְנוּ אֶת־הָעַם כִּי־כָלָם חֲשָׁבוּ אֶת־יְהוֹחָנָן לְנָבִיא נְאֻמָּן:
 33) לג) וַיַּעֲנוּ אֶת־יֵשׁוּעַ וַיֹּאמְרוּ לֹא יִדְעֵנוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ גַּם־אֲנִי לֹא אֲנִיד לָכֶם בְּאִיזָה רִשְׁיוֹן
 אֲנִי עֹשֶׂה אֵלֶּה:

פרק יב

1) א) וַיִּפְתַּח בְּמִשְׁל פִּיּו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אִישׁ נָטַע כֶּרֶם וַיַּעֲזֻקְהוּ מִסָּבִיב וַיִּקֶּב חֲצֵב בּוֹ וַיֵּבֶן מִגְדָּל
 בְּתוֹכּוֹ וַנִּתֵּן אֹתוֹ לַנְּטָרִים וְהִלֵּךְ בְּדֶרֶךְ לְמַרְחוֹק:
 2) ב) וַלֵּיעַת הַבָּצִיר שָׁלַח אֶת־עַבְדּוֹ לָקַחַת מִיַּדִּי הַנְּטָרִים מִפְּרֵי הַכֶּרֶם:
 3) ג) וַיִּתְּפָשׁוּ בּוֹ וַיִּכּוּהוּ וַיִּשְׁלְחוּ אֹתוֹ רִיקָם:
 4) ד) וַיִּזְסַף וַיִּשְׁלַח אֲלֵיהֶם עֶבֶד אֲחֵר וְאֹתוֹ סָקְלוּ בְּאַבְנִים וַיַּפְּצֻהוּ אֶת־רֹאשׁוֹ וַיִּשְׁלְחוּהוּ בְּחִרְפָּה
 גְּדוּלָּה:
 5) ה) וַיִּשְׁלַח אֲלֵיהֶם עוֹד אֶחָד וְאֹתוֹ הִרְגוּ וְכֵן אַחֲרָיִם רַבִּים מֵהֶם אֲשֶׁר הָכִינוּ וּמֵהֶם אֲשֶׁר הִרְגוּ:
 6) ו) וַיְהִי־לוֹ עוֹד בֶּן יָחִיד אֲשֶׁר אָהַב וְאֹתוֹ שָׁלַח אֲלֵיהֶם אַחֲרָיִם כָּלָם כִּי אָמַר אֶת־בְּנֵי יִירָאוּ:
 7) ז) וְהַנְּטָרִים הָהֵם רָאוּ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אֲחֵיו הִנֵּה הַיּוֹרֵשׁ לָכֵן וַנִּתְּרָגְהוּ וְלָנוּ תִּסָּב הַנִּחְלָה:
 8) ח) וַיִּתְּפָשׁוּ־בּוֹ וַיַּהַרְגֻהוּ וַיִּשְׁלִיכֻהוּ אֶל־מַחוּץ לַכֶּרֶם:
 9) ט) וּמָה אַפּוֹא יַעֲשֶׂה בַּעַל הַכֶּרֶם הוּא יָבֹא וְהָאֲבִיד אֶת־עַבְדֵּי הָאֲדָמָה וְאֶת־כֶּרְמּוֹ יִתֵּן בְּיַדִּי
 אַחֲרָיִם:
 10) י) הֲלֹא קִרְאתֶם אֶת־הַכְּתוּב הַזֶּה מֵאֲסֹי הַבּוֹנִים הַיְּתֵה לְרֹאשׁ פְּנֵה:
 11) יא) מֵאֵת יְהוָה הֵיחָה הַיְּתֵה זֹאת הִיא נִפְלְאָה בְּעֵינֵינוּ:
 12) יב) וַיִּבְקְשׁוּ לְתַפְשׁוֹ אַפְסִי כִּי יֵרָאוּ מִפְּנֵי הָעָם בְּאֲשֶׁר הִבִּינוּ כִּי עָלִיהֶם דִּבֶּר אֶת־הַמִּשְׁל הַזֶּה
 וַיַּעֲזְבוּ אֹתוֹ וַיֵּלְכוּ לָהֶם:
 13) יג) וַיִּשְׁלְחוּ אֵלָיו אַנְשִׁים מִן־הַפְּרוּשִׁים וּמֵאֲנָשֵׁי הַיְּהוּדָה לְצַדֵּד אֹתוֹ בְּדִבְרָיו:
 14) יד) וַיָּבֹאוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו רַבֵּנוּ יִדְעֵנוּ כִּי־אִישׁ נְאֻמָּן אַתָּה וְלֹא־תִגּוֹר מִפְּנֵי אִישׁ כִּי לֹא תִשָּׂא פָנָי
 נִגְבֵּר וְאֶת־דֶּרֶךְ אֱלֹהִים תּוֹרֶה בְּמִישָׁרִים הַנִּכּוֹן הוּא לָתֵת מָס לְקִיסָר אִם־אֵין הַנָּתֵן אוֹ לֹא נָתַן:
 15) טו) וְהוּא בִּרְאֹתוֹ אֶת־תַּנְפָּתָם אָמַר אֲלֵיהֶם לְמַה־זֶּה תִּנְסוּנִי הִבִּיאוּ לִי דִינָר אֶחָד וְאַרְבָּע:
 16) טז) וַיָּבִיאוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְמִי הִתְמוּנָה וְהַתְּכַתֵּב הַזֶּה וַיֹּאמְרוּ לְקִיסָר:
 17) יז) וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֲלֵיהֶם הֲבֹי אַפּוֹא לְקִיסָר אֵת אֲשֶׁר לְקִיסָר וְלֹא־לָהִים אֵת אֲשֶׁר לֹא־לָהִים וַיִּתְּמָהוּ
 עָלָיו עַד־מָאֵד:
 18) יח) וַיָּבֹאוּ אֵלָיו צִדּוּקִים הָאֲמָרִים כִּי־אֵין תִּקּוּמָה לְמַתִּים וַיִּשְׁאַלְהוּ לֵאמֹר:
 19) יט) רַבֵּנוּ הִנֵּה מֹשֶׁה כָּתַב לָנוּ כִּי יָמוּת אַחֵד מִשְׁנֵי אַחִים וְעֹזֵב אִשָּׁה וּבֶן אֵין לוֹ יִבְמָה יָבֹא עָלֶיהָ
 וְהָקִים זֶרַע עַל־שֵׁם אֲחִיו:
 20) כ) וְאֵתְנוּ הֵיוּ שְׁבַעַת אַחִים הָרִאשׁוֹן מֵהֶם לָקַח לוֹ אִשָּׁה וַיָּמָת וְלֹא־הִשְׁאִיר זֶרַע אַחֲרָיו:
 21) כא) וְהַשְּׁנִי יָבֵם אֶתָּה וַיָּמָת גַּם־הוּא לֹא בָנִים וּכְמוֹ־כֵן הַשְּׁלִישִׁי:
 22) כב) עַד אֲשֶׁר כָּל־הַשְּׁבַעַת בְּעֻלּוּתָהּ וַיָּמּוּתוּ וְזֶרַע לֹא־הִשְׁאִירוּ אַחֲרֵיהֶם וְאַחֲרָיִם כָּלָם מֵתָה
 גַּם־הָאִשָּׁה:
 23) כג) וַעֲתָה לְמִי מֵהֶם תִּהְיֶה לְאִשָּׁה בְּתִקּוּמָה אַחֲרָיִם אֲשֶׁר הֵיחָה אִשָּׁה כָּל־הַשְּׁבַעַת:

(24) (כד) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ הוּא הַדָּבָר אֲשֶׁר שְׁנִיתֶם בּוֹ כִּי אֶת־הַתּוֹרָה לֹא יִדְעֶתֶם וְלֹא אֶת־נִפְלְאוֹת אֵל:

(25) (כה) כִּי בַתְּקוּמַתְם מִן־הַמָּתִים לֹא יִבְעֵלוּ וְלֹא תִבְעַלְנָה כִּי אִם־יִהְיוּ כְּמִלְאָכֵי הַשָּׁמַיִם:

(26) (כו) וְעַל־דָּבָר הַמָּתִים כִּי־יִקְיִצּוּ הֵלֵא קִרְאתֶם בְּסֵפֶר מֹשֶׁה פֶּאֶשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים בְּסִנָּה לֵאמֹר אֲנֹכִי אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם וְאֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב:

(27) (כז) וְהוּא אֵינְנוּ אֱלֹהֵי הַמָּתִים כִּי אִם־אֱלֹהֵי הַחַיִּים שְׁנִיתֶם הַרְבֵּה מְאֹד:

(28) (כח) וְאַחַד מִן־הַסּוֹפְרִים בָּא וַיִּשְׁמַע אֹתָם נִדְבָרִים יַחֲדוֹ וּבִרְאָתוֹ כִּי הֵיטֵב עָנָה עַל־דִּבְרֵיהֶם וַיִּשְׁאַלְהוּ מִה־רֵאשִׁית כָּל־הַמִּצְוֹת:

(29) (כט) וַיַּעַן יֵשׁוּעַ הָרֵאשֶׁנָּה הֵלֵא הִיא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה אֶחָד:

(30) (ל) וְאַהֲבַת אֶת יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מַדְעֶךָ וּבְכָל־מַאֲדָּךָ זֹאת הִיא הַמִּצְוָה הָרֵאשֶׁנָּה:

(31) (לא) וְהַשְּׁנִיָּה הֵלֵא הִיא וְאַהֲבַת לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ וְאִין מִצְוָה גְּדוּלָּה מִשְׁתִּים אֵלֶּה:

(32) (לב) וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הַסּוֹפֵר אָמֵן רַבִּי אָמַת דִּבְרַת כִּי אֶחָד הוּא וְאִין עוֹד מִלְּבָדוֹ:

(33) (לג) וּלְאַהֲבָה אֹתוֹ בְּכָל־לֵב וּבְכָל־מַדְעָה וּבְכָל־מַאֲד וּלְאַהֲבָה אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ כְּנַפְשׁוֹ הִיא גְּדוּלָּה מִכָּל־עוֹלָה וְזִבְחָה:

(34) (לד) וַיִּרְא יֵשׁוּעַ כִּי־הִשְׁכִּיל לַעֲנוֹת אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הִנֵּה לֹא־רְחוֹק מִמִּלְכוּת אֱלֹהִים וְלֹא־הָעִזָּה עוֹד אִישׁ לְהַתְּנִיחַ עִמּוֹ בַּדְּבָרִים מֵהַיּוֹם הַזֶּה וְנִמְעָלָה:

(35) (לה) וַיְהִי בַּהֲוֹרַת יֵשׁוּעַ בַּמִּקְדָּשׁ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֵיךְ יֹאמְרוּ הַסּוֹפְרִים כִּי הַמָּשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד הוּא:

(36) (לו) וַדָּוִד הֵלֵא הוּא אָמַר בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ נָאִם יִהְיֶה לְאֹדְנִי שֶׁב לִימִינִי עַד־אַשִׁית אֲבִיךָ הַדָּם לְרִגְלֶיךָ:

(37) (לז) וְאִם־דָּוִד קִרָּא לוֹ אָדוֹן אֵיךְ הוּא בָּנוּ וְרַב הָעָם הִקְשִׁיבוּ לְדִבְרָיו בְּעִנְיָנָה:

(38) (לח) וַיִּסְתַּף לְלַמֵּד וַיֹּאמֶר הַשְּׁמָרוּ לָכֶם מִן־הַסּוֹפְרִים הַמַּתְעַנְּגִים עַל־לִבְתָּם מְלַבְּשִׁים מַעִיל וְעַל־שְׂאֵלַת שְׁלוֹם לָהֶם בְּשֹׁנָקִים:

(39) (לט) עַל־הַמוֹשְׁבוֹת הָרֵאשִׁינִים בְּבֵת־הַכִּנְסָה וְעַל־הַמִּקְדָּמוֹת הַנּוֹכְפִדִים בְּבֵתִי הַמִּשְׁתָּה:

(40) (מ) הָאֲכָלִים אֶת־בֵּתִי אֶלְמָנוֹת וְלִמְרָאָה עֵין יִרְבוּ תַפְלָה אֵלֶּה הֵם אֲשֶׁר יִנְטָה עֲלֵיהֶם קוֹ הַמִּשְׁפָּט כִּי שְׁנִיִּם:

(41) (מא) וְכַאֲשֶׁר יֵשׁוּעַ יָשָׁב לְנֹכַח אֲרוֹן הָאוֹצָר וַיִּרְא אֶת־הָעָם נֹתְנִים בּוֹ מַעוֹת וְרַבִּים עֲשִׂירִים נֹתְנוֹ הַרְבֵּה:

(42) (מב) וְאִשָּׁה אֶלְמָנָה עֲנִיָּה בָּאָה וַתִּשֶׂם שֵׁם שְׁתֵּי פְרוּטוֹת הֵן רַבֵּעַ אֶסֶר:

(43) (מג) וַיִּקְרָא אֶל־תַּלְמִידָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם הָאֶלְמָנָה הָעֲנִיָּה הַזֹּאת הַרְבֵּתָה לְתֵת מִכָּל־הַנִּתְּנִים פֶּה אֶל־אֲרוֹן הָאוֹצָר:

(44) (מד) כִּי כָלָם נֹתְנוֹ מִמּוֹתָרָם וְהִיא מִמַּחְסְרָה נֹתְנָה אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לָהּ אֶת כָּל־מִחְיֶתָהּ:

פרק יג

(1) (א) וַיֵּצֵא מִן־הַהֵיכָל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מִתְלַמְּדֵי רַבִּי רְאֵה אֶת־הָאֲבִנִּים וְאֶת־הַבִּנְיָנִים הָאֵלֶּה מִה־נִּתְּדָרוּ:

(2) (ב) וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יֵשׁוּעַ הִרְאִיתִי אֶת־הַבִּנְיָנִים הַנִּשְׁנָבִים הָאֵלֶּה כָּלָם יִהְרָסוּ לֹא־תִשָּׂאָר פֶּה אֶבֶן עַל־אֶבֶן:

3) (ג) ובשבתו על-הר הזיתים לנכח ההיכל וישאלהו פטרוס ויעקב ויוחנן ואנדרי בהיותם אתו לבדם לאמר:

4) (ד) הגדנא לנו מתי תקראנה אלה ומה-הוא האות למועד שהוא כי כל-אלה תכלינה:

5) (ה) ויחל ישוע לדבר אליהם לאמר השמרו לכם פן-יתעה אתכם איש:

6) (ו) כי רבים יבאו בשמי ואמרו כי אני הוא והתעו את-רבים:

7) (ז) וכי-תשמעו קרבות ושמעות מלחמה אל-תבהלו כל-אלה תהיינה ועוד לא-זה הקץ:

8) (ח) כִּי-יָקֻמוּ גוֹי עַל-גּוֹי וּמַמְלָכָה עַל-מַמְלָכָה וְרָעַשׁ עַל-רָעַשׁ יָבֹא וְרָעַב מְהוּמוֹת וְכָל-אֶלֶה רַק רֵאשִׁית הַחֲבָלִים:

9) (ט) ואתם השמרו בנפשותיכם כי-יסגירו אתכם בידי הסנהדרין ותכו בבת-הכנסת ובעבורי תעמדו לפני משלים ומלכים לעדות להם:

10) (י) והבשורה תקרא ראשנה בקרב כל-הגוים:

11) (יא) וכי-יוליכו אתכם להסגירכם בידי המשפט אל-תדאגו ואל-תחשבו בטחם בא המועד

מה-תדברו כי כאשר יושם בפיהם בעת ההיא כן תדברון כי לא אתם המדברים כי אס-רוח הקדש:

12) (יב) ואח יסגיר את-אחיו למות ואב את-בנו וקמו בנים על-אבותם והמיתו אתם:

13) (יג) ואתם שנואים תהיו לכל-אדם למען שמי אך המחכה עד-הקץ הוא וישע:

14) (יד) וכי תראו את-השקוף המשמש הנאמר ביד-דניאל הנביא עמד במקום אשר לא נכון לו

תקרא יבין אז אלה אשר ביהודה ינוסו אל-ההרים:

15) (טו) ומי אשר על-הנג לא ירד הביתה ולא יבא לקחת מתוכו מאומה:

16) (טז) ומי אשר בשדה לא ישוב לביתו לקחת את-שמלתו:

17) (יז) אך אוי להרות ולמיניקות בימים ההם:

18) (יח) ואתם התפללו לבלתי תהיה זאת בחרף:

19) (יט) כי הימים האלה ימי צרה הם אשר כמוה לא-היתה מראשית ימי הבריאה אשר ברא

אלהים עד-היום הזה וכמוה לא-תסר:

20) (כ) ולולא יקצר יהיה את-הימים האלה לא-ינצל כל-בשר אך למען בחריו אשר רצה בם

יקצר את-הימים האלה:

21) (כא) ואז אם-יאמר אליכם איש הנה המשיח פה או הנו שם אל-תאמינו:

22) (כב) כי משיחי שקר ונביאי כזב יקומו ונתנו אתות ומופתים לנסות אם יש-לאל ידם להתעות

גם-את-הבחירים:

23) (כג) ואתם השמרו בנפשותיכם ראו כי מראש הנדתי לכם את-כל:

24) (כד) אך בימים ההם כעבור הצרה תהיה תחשך השמש והירח לא-יגיה אורו:

25) (כה) הבוכים יפלו מן-השמים וצבא המרום יזעו:

26) (כו) ואז יראו את-בן-האדם בא בעננים בעז ובקדר גדול:

27) (כז) והוא ישלח את-מלאכיו ויקבץ את-בחריו מארבע הרוחות מקצה הארץ עד-קצה

השמים:

28) (כח) ויכוו לכם משל מן-התאנה אם רטוב ענפה ועליה צמחו ידעים אתם כי קרוב הקיץ:

29) (כט) וכן גם-אתם כאשר תראו כי קמו כל-אלה ידוע תדעו כי-קרוב הוא לפתח:

- 30) ל) אָמֵן אָנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי לֹא יַעֲבֹר הַדּוֹר הַזֶּה עַד אֲשֶׁר־יָקוּמוּ כָּל־אֵלֶּה:
 31) ל) א) הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ יַעֲבֹרוּ וְדָבָרִי לֹא יַעֲבֹרוּ:
 32) ל) ב) וְעַל־מוֹעֵד הַיּוֹם הַהוּא וְהַשָּׁעָה הַהִיא אֵין אִישׁ יָדַע וְלֹא מְלָאךְ בַּשָּׁמַיִם וְלֹא הַבֵּן בְּלִתִּי הָאֵב:
 33) ל) ג) עַל־כֵּן שִׁימוּ לְבַבְכֶּם שִׁקְרוּ וְהִתְפַּלְלוּ כִּי אֵינְכֶם יָדְעִים מָתִי יְבֹא הַמוֹעֵד הַזֶּה:
 34) ל) ד) הֲלֹא הוּא כְּאִישׁ נֹסֵעַ אֶל־מַחֲוִיץ לְאָרֶץ אֲשֶׁר עֹזֵב אֶת־בֵּיתוֹ וַיַּחֲלֶק אֶת־הַמִּשְׁרָה לְעַבְדָּיו לְאִישׁ אִישׁ אֶת־מְלֹאכְתּוֹ וְאֶת־הַשֹּׁעַר צִנָּה לְשָׁקֵד עַל־הַשָּׁעַר:
 35) ל) ה) לָכֵן הֵתִיּצְבוּ עַל־מִשְׁמַרְתְּכֶם כִּי לֹא תִדְעוּ מָתִי יְבֹא בְּעַל הַבַּיִת אִם־בְּעָרֵב אוֹ־בַחֲצִי הַלַּיְלָה אִם־לַעֲתָ קְרָא הַתְּרַנָּל אוֹ כְּאוֹר הַבֹּקֶר:
 36) ל) ו) פֶּן־יָבֹא פֶתְאֻם וּמָצָא אֶתְכֶם יְשָׁנִים:
 37) ל) ז) וְאֵת אֲשֶׁר אָנִי אֹמֵר לָכֶם הִנְנִי אֹמֵר לְכָל שִׁקְרוּ:

פרק יד

- 1) א) וַיְהִי יוֹמִים לִפְנֵי הַפֶּסַח וְחַג־הַמִּצּוֹת וַיִּבְקְשׁוּ רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים לְתַפְּשׂוּ בְּעֶרְמָה וּלְהַמִּיתוֹ:
 2) ב) אָךְ אָמְרוּ לֹא בְּחָג פֶּן־תִּתְעַרֵּר מִהוּמָה בָּעָם:
 3) ג) וַיְהִי בַשָּׁבָתוֹ בַּמַּסֶּכֶה בַּבַּיִת שְׁמֵעוֹן הַמִּצְרָע בְּבֵית־עֲנִיָּה וַתָּבֹא אִשָּׁה וּבִנְיָהּ צִלְחִית שָׁמֶן נָרָד זָךְ וַיִּקְרַעְרָךְ מְאֹד וַתִּשְׁבֵּר אֶת־הַצִּלְחִית וַתַּצֵּק אֹתוֹ עַל־רֹאשׁוֹ:
 4) ד) וַיִּרַע הַדָּבָר בְּעֵינֵי אַנְשֵׁים מִן־הַיִּשְׂבִּים שֵׁם וַיֹּאמְרוּ בְּנִפְשָׁם עַל־מָה נִבְלַע הַשָּׁמֶן הַזֶּה:
 5) ה) הֲלֹא טוֹב הָיָה לָתֵתוֹ בַּכֶּסֶף כְּעֶרְכּוֹ יוֹתֵר מִשְׁלַשׁ מֵאוֹת דִּינָר וּלְחַלֵּק מִכְרוֹ לָעֲנִיִּים וַיִּלְנוּ עָלֶיהָ:
 6) ו) וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ הִנִּיחוּ לָהּ לְמַה־זֶּה תִּלְאוּ אֹתָהּ הֲלֹא טוֹב נִמְלֶתֶנִּי:
 7) ז) כִּי אֶת־הָעֲנִיִּים תִּמְצָאוּ לִפְנֵיכֶם תָּמִיד וּבְכָל־עֵת אֲשֶׁר תִּרְצוּ תוּכְלוּ לְהִיטִיב לָהֶם וְאֹתִי לֹא־תִמְצָאוּ לִפְנֵיכֶם תָּמִיד:
 8) ח) וְהִיא עֹשֶׂתָה כְּאֲשֶׁר מִצְּוָה יְרָה כִּי הִקְדִּימָה וַתִּמְשַׁח אֶת־בְּשָׂרִי לְקִבּוּרָהּ:
 9) ט) אָמֵן אָנִי אֹמֵר לָכֶם בְּכָל־מְקוֹם אֲשֶׁר תִּשְׁמַע הַבְּשׂוּרָה בְּכָל־הָאָרֶץ יִסְפָּר גַּם־אֲשֶׁר עֹשֶׂתָה הִיא לָהּ לְזִכְרוֹן:
 10) י) וַיְהוּדָה אִישׁ־קְרִיּוֹת אֶחָד מִשָּׁנִים הָעֹשֶׂר הָלַךְ אֶל־רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וַיֹּאמֶר לְהַסְגִּיר אֹתוֹ בְּיָדְכֶם:
 11) יא) וְהֵם כְּשָׁמְעִם כֵּן שָׁמְחוּ וַיִּבְטִיחוּ לְתֵת־לוֹ כֶּסֶף וַיִּבְקֹשׁ תְּאַנָּה לְהַסְגִּיר אֹתוֹ:
 12) יב) וַיְהִי בְּרֵאשׁוֹן לַחֹג הַמִּצּוֹת לְמוֹעֵד זִבַּח הַפֶּסַח וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו תִּלְמִידָיו אֵיפֹה תִרְצָה כִּי נִלְךָ לְהַכִּין לָךְ לֶאֱכֹל אֶת־הַפֶּסַח:
 13) יג) וַיִּשְׁלַח שְׁנַיִם מִתִּלְמִידָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ הָעִירָה וּפְנֵעַ בָּכֶם אִישׁ נִשְׂא כַד־מַיִם לָכוּ אַחֲרָיו:
 14) יד) וּבִפְתָח אֲשֶׁר יְבֹא תֹאמְרוּ שֵׁם אֶל־בְּעַל הַבַּיִת כֹּה אָמַר רַבֵּנוּ אֵיזָה חֲדָר הָאֲרָחִים לִי וּלְתִלְמִידִי לֶאֱכֹל שָׁם אֶת־הַפֶּסַח:
 15) טו) וְהוּא יֵרָאֶה לָכֶם עָלֶיהָ גְדוֹלָה רְצוּפָה כְּסֻתּוֹת וְעֵרוּכָה בְּכָל וְשֵׁם תִּכְנִינוּ לָנוּ:
 16) טז) וַיָּצְאוּ הַתִּלְמִידִים וַיִּבְאוּ הָעִירָה וַיִּמְצְאוּ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם וַיִּכְנִינוּ אֶת־הַפֶּסַח:
 17) יז) וַיְהִי בְּעָרֵב וַיָּבֹא שָׁם עִם־שְׁנַיִם הָעֹשֶׂר:

18 (יח) ובעוד הם אכלים במסבם ויאמר ישוע אמן אני אמר לכם כי אחד מכם האכל עמדי יסגירני:

19 (יט) ויצר להם מאד ויאמרו איש איש מהם אליו האני הוא הלא:

20 (כ) ויאמר אליהם אחד משנים העשר הטבל את־ידו עמי בקערה:

21 (כא) הן בן־האדם הלך פכתוב עליו אף אוי לאיש שהוא אשר יסגיר את־בן־האדם ביד מבקשי נפשו טוב היה לאיש שהוא אם לא־יצא מרחם:

22 (כב) ויהי באכלם ויקח ישוע את־הלחם ויברך ויבצע ויתן להם ויאמר קחו אכלו זה הוא בשרי:

23 (כג) ויקח את־הכוס ויברך ויתן להם וישתו כלם:

24 (כד) ויאמר אליהם זה הוא דמי דם־הברית החדשה השפוך בעד רבים:

25 (כה) אמן אני אמר לכם כי לא אשתה עוד מפרי הגפן עד־היום שהוא אשר חדש אשתהו במלכות האלהים:

26 (כו) ויקראו את־התלל ויצאו אל־הר הזיתים:

27 (כז) ויאמר אליהם ישוע הן כלכם תפשלו בי בלילה הזה כי כתוב אפה את־הרעה ותפוצין הצאן:

28 (כח) ואחרי תקומתי מן־המתים אלך לפניכם הגלילה:

29 (כט) ויאמר אליו פטרוס אף אם־כלם יפשלו בך אני לא אפשל:

30 (ל) ויאמר אליו ישוע אמן אני אמר לך כי עתה בלילה הזה טרם יקרא התרגל פעמים תכחש־בי שלש פעמים:

31 (לא) והוא הוסיף לדבר בניתר אמץ אף אם־יהיה עלי למוות אתך כחש לא־אכחש בך וכן דברו גם־כלם:

32 (לב) ויבאו אל־מקום גדר הנקרא נת־שמנה ויאמר אל־תלמידיו שבו־לכם פה עד כי אתפלל:

33 (לג) ויקח אתו את־פטרוס ואת־יעקב ואת־יוחנן ויחל להשתוחח ולהשומם:

34 (לד) ויאמר אליהם נפשי מרה־לי עד מאד עד־מות עמדי־בזה ושקדו:

35 (לה) ויעבר הלאה מעט מזער ויפל ארצה ויתפלל להעביר מעליו את־השעה אם־יתכן הדבר:

36 (לו) ויקרא אבא אבא הן כל תוכל העבר־נא מעלי את־הכוס הזאת אף־לא כרצוני כי אם־כאשר רצית אתה:

37 (לז) ויבא וימצאם ישנים ויפן אל־פטרוס ויאמר שמעון הכי תישן הכי־לא יכלת לשקד שעה אחת:

38 (לח) שקדו והתפללו פן־תבאו למסה הן הרוח חפצה אף הבשר רפה:

39 (לט) ויפן וילך־לו עוד ויתפלל כדברים הראשנים:

40 (מ) וישב וימצאם ישנים עוד כי היו עיניהם כבדות ולא ידעו מה־לענות אתו:

41 (מא) ויבא פעם שלישית ויאמר אליהם תנו שנה לעיניכם ומנוחה רב־לכם הנה באה השעה ובן־האדם נסגר ביד־י חטאים:

42 (מב) קומו וגלכה הנה המסגיר אתי הלך וקרב:

43 (מג) עזבו מדבר ויהודה אחד משנים העשר בא פתאם ועמו המון־רב בחרבות ובמטות מאת ראשי הכהנים והסופרים והזקנים:

44 (מד) וְהַמִּסְגִּיר אֹתוֹ נָתַן לָהֶם אוֹת לֵאמֹר הָאִישׁ אֲשֶׁר אֲנִשְׁקֶלּוּ זֶה הוּא תִפְשׂוּ אֹתוֹ שִׁימוּ עָלָיו מִשְׁמֶר וְהוֹלִיכֵהוּ:

45 (מד) וַיָּבֹא וַיִּגַּשׁ אֵלָיו פֶּתְאִים וַיֹּאמֶר רַבִּי רַבִּי וַיִּשְׁקֵהוּ:

46 (מו) וַיִּשְׁלַחֻהֶם אֶת־יְרֵדֵיהֶם וַיִּתְּפֶשֶׂהוּ:

47 (מו) וְאַחֲרַיִם מִן־הַנִּצְבִּים עִמּוֹ שָׁלַף אֶת־חֶרְבּוֹ וַיַּךְ אֶת־עַבְדֵּי הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּקְצֹץ אֶת־אֲזָנוֹ:

48 (מד) וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַבְּחֶרְבוֹת וּבִמְטוֹת בָּאתֶם לְתַפֵּשׂ אֹתִי כַּפָּרִיץ:

49 (מט) וַיּוֹם יוֹם יִשְׁבְּתִי לְהוֹרֹת לָכֶם בַּמִּקְדָּשׁ וְלֹא שְׁלַחְתֶּם בִּי יָד אֶךְ לְהַקִּים אֶת־הַפְּתוּבִים עֲשִׂיתֶם כְּזֹאת:

50 (ג) וְהַתְּלַמִּידִים עָזְבוּ אֹתוֹ כָּלֶם וַיִּגְסוּ:

51 (נא) וְנָעַר אֶחָד הַלֵּךְ אַחֲרָיו וְהוּא לְבוּשׁ כְּתֹנֶת־בָּד עַל־בְּשָׁרוֹ וַיֹּאחֲזֵהוּ:

52 (גב) וַיַּעֲזֹב אֶת־כְּתֹנֶתוֹ בְּיָדָם וַיִּגַּס עִרְס:

53 (גג) וַיּוֹלִיכּוּ אֶת־יֵשׁוּעַ אֶל־הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּקְחֻהוּ עָלָיו כָּל־רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַזִּקְנִים וְהַסּוֹפְרִים:

54 (גד) וּפְטָרוֹס הַלֵּךְ אַחֲרָיו מִרְחוֹק עַד־לְחֹצֵר הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל פָּנִימָה וַיֵּשֶׁב שָׁם עִם־הַמְּשָׁרְתִּים וַיִּתְחַמֵּם נִגְדַּת הָאוֹר:

55 (גה) וְרֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְכָל־הַסִּנֵּה־דָרִין בִּקְשׁוּ עֲדוּת עַל־יֵשׁוּעַ לְהַמִּיתוֹ וְלֹא מָצְאוּ:

56 (גו) כִּי עֲדוּת־שֶׁקֶר עָנּוּ בּוֹ רַבִּים אָפָס עֲדוּתָם לֹא נִמְצְאָה כֵּן:

57 (גז) וַיִּקְוֹמוּ אֲנָשִׁים וַיַּעֲנוּ עֲדוּת־שֶׁקֶר בְּפָנָיו לֵאמֹר:

58 (גח) שָׁמַעְנוּ אֹתוֹ אֹמֵר אֲנִי אֶהְיֶה אֶת־הַהִיכָל הַזֶּה מַעֲשֶׂה יָדַיִם וּבְשִׁלְשֶׁת יָמִים אֲבָנָה הִיכָל אֲחֵר אֲשֶׁר אֵינָנו מַעֲשֶׂה יָדַיִם:

59 (גט) אַךְ גַּם־כְּזֹאת דִּבְרִי עֲדוּתָם יַחְדָּו לֹא נָכְנוּ:

60 (ס) וַיִּקֶּם הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל בְּתוֹכָם וַיִּשְׁאַל אֶת־יֵשׁוּעַ לֵאמֹר הֲלֹא תַעֲנֶה דָּבָר מִזֶּה־זֹאת הַעִידוּ בְּךָ אֵלֶּה:

61 (סא) וַיֹּדֶם וְלֹא עָנָה מֵאוֹמְרָה וַיּוֹסֶף הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּשְׁאַלְהוּ עוֹד לֵאמֹר הֲאֵתָה הוּא הַמְּשִׁיחַ בֶּן־הַמִּבְרָךְ:

62 (סב) וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֲנִי הוּא וְאַתֶּם תִּרְאוּ אֶת־בֶּן־הָאָדָם יֹשֵׁב לִימִין הַגְּבוּרָה וּבֹא בְּעַנְנֵי הַשָּׁמַיִם:

63 (סג) וַיִּקְרַע הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֶת־בִּגְדָיו וַיֹּאמֶר מַה־לָּנוּ עוֹד וְלָעֵדִים:

64 (סד) הֲלֹא שָׁמַעְתֶּם גְּדוּפוֹ אֲמָרוּ מַה־דַּעְתְּכֶם וַיִּרְשִׁיעוּ אֹתוֹ כָּלֶם כִּי־מִשְׁפַּט־מוֹת לוֹ:

65 (סה) וַיַּחֲלוּ אֲנָשִׁים מֵהֶם לָרֶק בּוֹ וַיַּחֲפּוּ אֶת־פָּנָיו וַיִּכֶּהוּ בְּאַגְרָף וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּבֵא לָנוּ וְהַמְּשָׁרְתִּים קָדְמוּ אֹתוֹ בַּמִּכּוֹת לְחִי:

66 (סו) וַיְהִי בַּהֲיוֹת פְּטָרוֹס בְּחֹצֵר מִתַּחַת וַתִּבֹּא אַחַת הַשֹּׁפְחוֹת מִבֵּית הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל:

67 (סז) וַתִּרְאֵהוּ אֶת־פְּטָרוֹס מִתְחַמֵּם וַתִּבֹּט בְּפָנָיו וַתֹּאמֶר וְאַף־אַתָּה הִייתָ עִם־יֵשׁוּעַ הַנִּצְרִי:

68 (סח) וַיִּכְחַשׁ לֵאמֹר לֹא אָדַע וְלֹא אָבִין אֵת אֲשֶׁר תִּדְבְּרִי וַיֵּצֵא הַחוּצָה אֶל־הָאוּלָם וַיִּקְרָא אֶזְזֵה הַתְּרַנָּגִל:

69 (סט) וַתִּרְאֵהוּ הַשֹּׁפְחָה עוֹד וַתּוֹסֶף וַתֹּאמֶר אֶל־הַעֲמָדִים שָׁם זֶה הוּא אֶחָד מֵהֶם:

70 (ע) וַיִּכְחַשׁ פַּעַם שְׁנִית וְעוֹד מַעַט וְגַם־הַעֲמָדִים שָׁם אֲמָרוּ אֶל־פְּטָרוֹס אַכֵּן הִנֵּךְ מֵהֶם כִּי גִלְיָלִי אַתָּה וּלְשׁוֹנְךָ כְּלִשׁוֹנָם:

71 (עא) וַיַּחֲלֵל לַעֲנוֹת בְּאֵלֶּה וּבִשְׂבָעָה לֵאמֹר לֹא יָדַעְתִּי אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם:

(72 עב) וַיִּקְרָא הַתַּרְנָגֵל שְׁנִית וַיִּזְכֹּר פֶּטְרוֹס אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר־לוֹ יֵשׁוּעַ כִּי טָרֹם יִקְרָא הַתַּרְנָגֵל פְּעָמִים תְּכַחֲשֶׁב־כִּי שְׁלֹשׁ פְּעָמִים וַיֵּשֶׁם עַל־לְבוֹ וַיִּבָּדֶךְ:

פרק טו

1 (א) וַיְהִי כַעֲלוֹת הַשַּׁחַר וְרֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים נוֹסְדוּ־יַחַד עִם־הַזִּקְנִים וְהַסּוֹפְרִים וְכָל־הַסַּנְהֶדְרִין וַיֹּאסְרוּ אֶת־יֵשׁוּעַ וַיּוֹלִיכֻהוּ וַיִּסְגִּירוּהוּ בְיַד־פִּילָטוֹס:

2 (ב) וַיִּשְׁאֹל אֹתוֹ פִּילָטוֹס הַאֲתָה הוּא מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַתָּה אָמַרְתָּ:

3 (ג) וְרֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים הִבִּיאוּ עָלָיו שְׁטָנוֹת רַבּוֹת וְהוּא לֹא־נָתַן מַעֲנָה אֶף־לֹא דָבָר אֶחָד:

4 (ד) וַיּוֹסֶף פִּילָטוֹס וַיִּשְׁאֲלֵהוּ לֵאמֹר הֲאִם לֹא תַעֲנֶה דָבָר רְאֵה כַּמָּה שְׁטָנוֹת הִבִּיאוּ עָלֶיךָ:

5 (ה) וַיֵּשׁוּעַ לֹא־נָתַן מַעֲנָה אֶף־לֹא דָבָר אֶחָד עַד אֲשֶׁר־הָיָה לְפָלֵא בְּעֵינֵי פִילָטוֹס:

6 (ו) וּבְחָג הַזֶּה הַסֶּכֶן הַסֶּכֶן לְשַׁלַּח לָהֶם אֶחָד מֵהָאֲסִירִים חֲפָשִׁי אֶת־הָאֶחָד אֲשֶׁר יִבְקֻשׁוּ:

7 (ז) וַיְהִי אִישׁ וּשְׁמוֹ בַר־אָבָא אֲסוּר עִם־הַמַּרְדִּים אֲשֶׁר רָצְחוּ נָפֶשׁ בְּיוֹם הַמָּרָד:

8 (ח) וַיִּשָּׂא הַהֶמְזֹן אֶת־קוֹלוֹ וַיִּחְלֹל לְשָׂאֵל לַעֲשׂוֹת לָהֶם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לָהֶם כָּפָעַם בְּכָפָעַם:

9 (ט) וַיַּעַן אֹתָם פִּילָטוֹס וַיֹּאמֶר הֲתַחַפְּצוּ כִּי־אֲשַׁלַּח לָכֶם אֶת־מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים:

10 (י) כִּי הַפִּיר אֲשֶׁר מַקְנֵאתֶם בּוֹ הִסְגִּירוּהוּ רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים:

11 (יא) וְרֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים הִסִּיתוּ אֶת־הַהֶמְזֹן כִּי יִבְקֻשְׁהוּ לְשַׁלַּח לָהֶם רַק אֶת בַּר־אָבָא:

12 (יב) וַיּוֹסֶף פִּילָטוֹס וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם וּמָה אַעֲשֶׂה לָּזֶה אֲשֶׁר אַתֶּם קֹרְאִים מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים:

13 (יג) וַיּוֹסִיפוּ לַצָּעֶק לֵאמֹר הַצֵּלֵב אֹתוֹ:

14 (יד) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פִּילָטוֹס וְלָמָּה מָה רָעָה עָשָׂה וְהֵם הוֹסִיפוּ לַצָּעֶק עוֹד יֵתֵר הַרְבֵּה הַצֵּלֵב

אֹתוֹ:

15 (טו) וַיּוֹאֵל פִּילָטוֹס לַעֲשׂוֹת כְּרָצוֹן הַהֶמְזֹן וַיִּשְׁלַח לָהֶם אֶת בַּר־אָבָא וְאֵת יֵשׁוּעַ יֹסֵר בְּשׁוּטִים

וַיִּתְּנֵהוּ לַהַצֵּלֵב:

16 (טז) וַיּוֹלִיכֵהוּ אֲנָשִׁי הַצָּבָא אֶל־הַחֲצָר הַפְּנִימִית הוּא פֶּרְטוֹרִין וַיִּזְעִיקוּ עָלָיו אֶת־כָּל־הַגִּדּוֹד:

17 (יז) וַיִּלְבֹּשְׁהוּ מַעִיל אֲרָגָמָן וַיִּשְׂרְגוּ כֶּתֶר קוֹצִים וַיִּשִּׁימוּ עַל־רֹאשׁוֹ:

18 (יח) וַיִּחְלֹל לְפָקְדוֹ לֵאמֹר יְחִי מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים:

19 (יט) וְהִכּוּ אֹתוֹ בְּקֶנֶה עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּרְקוּ בְּפָגְיוֹ וְעַל־בְּרַכְיָהֶם כָּרְעוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ לּוֹ:

20 (כ) וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר הִתְּלֹו בּוֹ הַפְּשִׁיטוּ אֹתוֹ אֶת־מַעִיל הָאֲרָגָמָן וַיִּלְבִּישְׁהוּ אֶת־בְּגָדָיו וַיּוֹלִיכֵהוּ לַצֵּלֵב

אֹתוֹ:

21 (כא) וְאִישׁ אֶחָד עֶבֶר שֵׁם בָּבָאז מִן־הַשָּׂדֶה הוּא שָׁמְעוֹן הַקּוֹרִינִי אָבִי אֱלֶכְסַנְדְּרוֹס וְרוֹפּוֹס אֹתוֹ

אֶלְצוּ לַהֲלֹךְ אִתָּם וְלִשְׁאֹת לוֹ אֶת־צֵלְבוֹ:

22 (כב) וַיָּבִיאוּ אֹתוֹ אֶל־גִּלְגֻּלְתָּא אֲשֶׁר יֹאמֶר מְקוֹם הַגִּלְגֻּלֹּת:

23 (כג) וַיִּתְּנוּ־לוֹ יֵין מְהוּל בָּמֶר וְלֹא שָׁתָה:

24 (כד) וַיַּצֵּלְבוּ אֹתוֹ וַיִּחְלְקוּ אֶת־בְּגָדָיו לָהֶם לְפִי הַגּוֹרֵל אֲשֶׁר הִפִּילוּ עָלֵיהֶם לָקַח אִישׁ אִישׁ חֶלְקוֹ:

25 (כה) וְהָעֵת אֲשֶׁר צִלְבוּ אֹתוֹ הָיְתָה הַשָּׁעָה הַשְּׁלִישִׁית:

26 (כו) וּכְתַבְתָּ דְּבַר־אֲשַׁמְתּוּ שְׁמוֹ מִלְּמַעְלָה עַל־הָעֵץ לֵאמֹר מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים:

27 (כז) וְגַם־שְׁנֵי אֲנָשִׁי חָמָס נָצְלְבוּ עִמּוֹ אֶחָד מִיִּמִּינוֹ וְאֶחָד מִשְּׂמָאלוֹ:

28 (כח) וַיִּמָּלֵא הַכְּתוּב הָאֵמֶר וְאֶת־פְּשָׁעִים נִמְנָה:

- (29) (כט) וְהַעֲבִירִים שָׁם גִּדְּפוּ אֹתוֹ וַיִּגְיֵעוּ אַחֲרָיו אֶת־רֹאשָׁם לֵאמֹר הוּא אֶתָּה הַמַּחֲרִיב אֶת־הַהִיכָל וְהַבּוֹנֶה אֹתוֹ בְּשִׁלְשֶׁת יָמִים:
- (30) (ל) הוֹשִׁיעָה לְנַפְשִׁי וּרְדֵה מִן־הָעֵץ:
- (31) (לא) וְכֵן גַּם־רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים שָׁחֲקוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ לֵאמֹר הוּא הַמּוֹשִׁיעַ לְאַחֲרִים וּלְנַפְשׁוֹ לֹא יוּכַל לְהוֹשִׁיעַ:
- (32) (לב) הַמּוֹשִׁיחַ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הוּא יֵרֵד עִתָּה מִן־הָעֵץ וְנִרְאָה וְנֶאֱמִין בּוֹ וְגַם־הַנִּצְלָבִים עִמּוֹ כְּמוֹ־כֵן חָרְפָּהוּ:
- (33) (לג) וַיְהִי בַשָּׁעָה הַשְּׁשִׁית וַחֲשָׁךְ כִּסָּה אֶת־פָּנָיו כָּל־הָאָרֶץ עַד הַשָּׁעָה הַתְּשִׁיעִית:
- (34) (לד) וּבַשָּׁעָה הַתְּשִׁיעִית צָעַק יֵשׁוּעַ בְּקוֹל גָּדוֹל אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי לְמָה שְׁבַקְתָּנִי אֲשֶׁר יֹאמַר אֱלִי אֱלִי לְמָה עֲזַבְתָּנִי:
- (35) (לה) וּמִן־הָעֲמֻדִים שָׁם כְּאֲשֶׁר שָׁמְעוּ אָמְרוּ הִנֵּה הוּא קָרָא אֶל־אֱלֹהָיו:
- (36) (לו) וַיִּרְץ אֶחָד מֵהֶם וַיִּקַּח סָבּוֹג אֲשֶׁר מָלְאוּ חֲמִץ וַיְשִׁימָהוּ עַל־קִנְיָה וַיִּשְׁקָהוּ וַיֹּאמֶר הֲרָךְ וְנִרְאָה אִם־יָבֹא אֱלֹהָיו לְהוֹרִיד אֹתוֹ:
- (37) (לז) וַיֵּשׁוּעַ קָרָא בְּקוֹל גָּדוֹל וַיִּפְקֹד אֶת־רוּחוֹ:
- (38) (לח) וַהֲנִיחָה פִּרְכַּת הַהִיכָל נִקְרָעָה לִשְׁנַיִם קָרְעִים מִלְּמַעְלָה לְמַטָּה:
- (39) (לט) וְשֵׁר־הַמָּאָה הָעֹמֵד מִמָּלּוֹ בִּרְאֹתוֹ כְּאֲשֶׁר צָעַק וְכְאֲשֶׁר גָּנַע וַיֹּאמֶר אֶכֶן הָאִישׁ הַזֶּה הָיָה בֶן־אֱלֹהִים:
- (40) (מ) וְגַם־נָשִׁים הָיוּ רֹאוֹת שָׁמָּה מִרְחוֹק וּבִינָהֶן מֵרִים הַמַּגִּדְלִית וּמֵרִים אִם־יַעֲקֹב הַקָּטָן וַיּוֹסִי וּשְׁלֵמִית:
- (41) (מא) הֲלֹא הִנֵּה אֲשֶׁר הָלַכְנוּ אַחֲרָיו וַיִּשְׁרָתָהוּ בַּהֲיוֹתוֹ בְּגִלְגַּל וְעוֹד אַחֲרוֹת רַבּוֹת אֲשֶׁר־עָלוּ עִמּוֹ יְרוּשָׁלַיִם:
- (42) (מב) וַיְהִי בַּעֲרֵב בְּיוֹם הַהִכָּנָה תְּהוּא כִּי עָרַב שָׁבַת הָיָה:
- (43) (מג) וַיָּבֹא יוֹסֵף מִן־הַרְּמַתִּים הוּא יוֹעֵץ נָכְדָר וְגַם־הוּא חָפָה לְמַלְכוּת הָאֱלֹהִים וַיָּבֹא אֶל־פִּילָטוֹס בְּאַמֶּץ־לֵב וַיִּשְׁאַל מִמֶּנּוּ אֶת־גּוֹף יֵשׁוּעַ:
- (44) (מד) וַיִּשְׁתָּאָה פִּילָטוֹס לֵאמֹר הֲאֵם הוּא כָּבֵד מֵת וַיִּקְרָא אֶל שֵׁר הַמָּאָה וַיִּשְׁאַלְהוּ אִם כָּבֵד מֵת:
- (45) (מה) וְכְאֲשֶׁר שָׁמַע מִן־שֵׁר הַמָּאָה כִּי־כֵן הוּא וַיִּתֵּן אֶת־הַגּוֹף אֶל־יוֹסֵף:
- (46) (מו) וְהוּא לָקַח תְּכָרִיד־בּוּץ וַיַּרְדֵּהוּ מִן־הָעֵץ וַיַּעֲטָהוּ בַּתְּכָרִיד וַיְשִׁימָהוּ בַּקֶּבֶר אֲשֶׁר חָצַב־לּוֹ בַּצּוּר וַיִּגַּל אָבֶן עַל־פִּי הַקֶּבֶר:
- (47) (מז) וּמֵרִים הַמַּגִּדְלִית וּמֵרִים אִם יוֹסִי רָאוּ אֶת־הַמָּקוֹם בְּאֲשֶׁר הוֹשֵׁם שָׁמָּה:

פרק טז

- (א) (1) וְכַמְעַט עֶבֶר הַשָּׁבַת וּמֵרִים הַמַּגִּדְלִית וּמֵרִים אִם יַעֲקֹב וּשְׁלֵמִית קָנוּ סָמִים לְבָא וּלְמִשַׁח אֹתוֹ:
- (ב) (2) וּבְאַחֲד בַּשָּׁבַת בַּבֶּקֶר הַשֶּׁשֶּׁם בָּאוּ אֶל־הַקֶּבֶר עִם־עֲלוֹת הַשָּׁמֶשׁ:
- (ג) (3) וַתֵּאמְרָנָה אִשָּׁה אֶל־אַחֲוָתָהּ מִי יִגַּל־לָנוּ אֶת־הָאָבֶן מֵעַל פִּי־הַקֶּבֶר:
- (ד) (4) וַתִּשְׁאַנָּה אֶת־עֲנִיָּהֶן וַתִּרְאֶינָה כִּי הָאָבֶן נִגְלָה כִּי גְדוּלָּה הָיְתָה מְאֹד:
- (ה) (5) וַתְּבֹאנָה אֶל־תּוֹךְ הַקֶּבֶר וַתִּרְאֶינָה נָעַר אֶחָד עֹטָה מְעִיל לְבָן יֹשֵׁב מֵעֵבֶר הַיָּמִין וַתִּפְתַּחְלָנָה:

- 6(ו) וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶן אַל-תִּבְהַלְנָה הִנֵּה אַתֶּן מִבְקָשׁוֹת אֶת-יְשׁוּעַ הַנִּצְרִי אֲשֶׁר נִצְלָב הָלֹא הוּא קָם וַאֲיָנֵנוּ פֹּה רְאִינָה אֶת-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר שָׁמֹוּהוּ שָׁמָּה:
- 7(ז) אַךְ-לִכְנֶה וְהַגִּדְנָה לְתַלְמִידָיו וּלְפֹטְרוֹס כִּי הוּא הוֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם תְּגַלִּילָה וְשֵׁם תִּרְאוּ אֹתוֹ כֹּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם:
- 8(ח) וְתִמְהַרְנָה לָצֵאת מִן-הַקִּבְרֹת וּתְנוֹסְנָה כִּי חֵיל נִפְחָד אֶחָזוֹן וְלֹא-הִגִּידוּ לְאִישׁ דְּבָר כִּי יֵרְאוּ מֵאֵד:
- 9(ט) וַיְהִי בְּאַחַד בִּשְׁבַּת בַּבֹּקֶר אַחֲרֵי תְקוּמָתוֹ יֵרָא אֶל-מְרִים הַמַּנְדִּילִית רֹאשׁוֹנָה הִיא הָאִשָּׁה אֲשֶׁר הָעֵבִיר מִמֶּנֶּה שְׁבַע רוּחוֹת רָעוֹת:
- 10(י) וְהִיא הִלְכָה וַתֵּגֵד לְאִנְשֵׁי בְרִיתוֹ אֲשֶׁר הָיוּ עִמּוֹ וְהֵם מִתְאַבְּלִים וּבָכִים:
- 11(יא) וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר שָׁמְעוּ כִּי הוּא חַי וְכִי נִרְאָה אֵלֶיהָ לֹא הֶאֱמִינוּ לָהּ:
- 12(יב) וְאַחֲרֵי-כֵן נִרְאָה בְּדַמּוּת אַחֲרֵת אֶל-שְׁנַיִם מֵהֶם עַל-פְּנֵי הַשָּׂדֶה כֹּאֲשֶׁר הִלְכוּ לְדֶרֶכָם:
- 13(יג) וַיָּשׁוּבוּ וַיְגִידוּ לְאַחֲרִים וְלֹא הֶאֱמִינוּ גַם-בְּדַבְּרֵיהֶם:
- 14(יד) וַיֵּרָא אַחֲרֵי-כֵן אֶל-אֶחָד הָעָשָׂר בְּשִׁבְתָּם עַל-הַשֵּׁלֶחַן וַיּוֹכִיחֵם עַל-חֹסֶר אֱמוּנָתָם וְעַל-קִשְׁי לָבָם כִּי לֹא-הֶאֱמִינוּ לְאֵלָה אֲשֶׁר רָאוּ אֹתוֹ אַחֲרֵי תְקוּמָתוֹ:
- 15(טו) וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם לָכוּ בְּכָל-הָאָרֶץ וְקִרְאוּ אֶת-הַבְּשׂוּרָה לְכָל-בָּשָׂר:
- 16(טז) מִי אֲשֶׁר יֵאֱמִין וַיִּטָּבֵל יִנְשָׁע וּמִי אֲשֶׁר לֹא-יֵאֱמִין יֵאָשֶׁם:
- 17(יז) וְאֵלָה הָאֲתוֹת אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ בְיַדִּי הַמַּאֲמִינִים רוּחוֹת רָעוֹת יַעֲבִירוּ בְּשִׁמִּי וּבְלִשְׁנוֹת חֲדָשׁוֹת יִדְבְּרוּן:
- 18(יח) נִחְשִׁים כִּי-יִשָּׂאוּ אוֹ כִּי-יִשְׁתּוּ סַמִּים אֲשֶׁר מִנּוֹת בָּם לֹא יֵרְעוּ וְלֹא יִשְׁחִיתוּ לָהֶם וַיְדִיחֵם יִשְׁמֹו עַל-חֹלִים וְחַיּוֹ מַחְלִים:
- 19(יט) וַיְהִי כֹאֲשֶׁר כָּלָה הָאָדוֹן יֵשׁוּעַ לְדַבֵּר אֵלֵיהֶם וַיַּעַל הַשְּׁמַיְמָה וַיֵּשֶׁב לִימִין הָאֱלֹהִים:
- 20(כ) וְהֵם יֵצְאוּ וַיִּבְשְׂרוּ אֶת-הַבְּשׂוּרָה בְּכָל-מָקוֹם וַיִּדְּ-הָאָדוֹן תִּיתָה עִמָּם בְּמִלְאָכָתָם וַיִּקָּם אֶת-דִּבְרוֹ בְּאֲתוֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ בְיַדֵּיהֶם אָמֵן:

הַבְּשׂוּרָה הַקְּדוּשָׁה עַל־פִּי לֹוֹקֶס

- 1 (א) הֵן יְדֵי רַבִּים כָּתְבוּ עַל־סֵפֶר אֶת־מַעֲרְכֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר כּוֹנְנוּ בְּתוֹכָנוּ אֶל־נֶכּוֹן:
- 2 (ב) כַּאֲשֶׁר מָסְרוּ לָנוּ אֱלֹה אֲשֶׁר הָיוּ עֲדִים רֵאִים מֵרֹאשׁ וּמִשְׁרָתִי דְּבַר־יְהוָה:
- 3 (ג) וּבִכֵּן גַּם־אֲנִי אֲשֶׁר בְּחִנְתִּי הֵיטֵב אֶת־הַדְּבָרִים הָהֵם מֵרֹאשִׁיתָם הִכִּינֹתִי אֶת־לְבִי לְכַתְּבָם אֵלֶיךָ תֹּאזְפִילוֹס גְּבוּר הַחִיל דְּבַר דְּבַר עַל־אֶפְנָיו:
- 4 (ד) לְבַעֲבוֹר תִּדְרַע כִּי תוֹרַת אֱמֶת לְמִדָּת מִפִּי מְלַמְּדִיךָ:
- 5 (ה) אִישׁ כֹּהֵן הָיָה בִּימֵי הוֹרְדוֹס מֶלֶךְ יְהוּדָה וּשְׁמוֹ זְכַרְיָהוּ מִמִּשְׁמֶרֶת אַבְיָה וְלוֹ אִשָּׁה מִבְּנוֹת אַהֲרֹן אֵלִישָׁבַע שְׁמָהּ:
- 6 (ו) וּשְׁנֵיהֶם הָיוּ צַדִּיקִים לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וְהִלְכִים בְּדַרְכָּיו בְּכָל־מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו:
- 7 (ז) וְלֹא־הָיָה לָהֶם וְלָד כִּי אֵלִישָׁבַע עָקְרָה וּשְׁנֵיהֶם בָּאוּ בִּימִים:
- 8 (ח) וַיְהִי הַיּוֹם בְּכַתְּנוֹ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים בְּסֹדֶר מִשְׁמֶרֶתוֹ:
- 9 (ט) וַיָּבֹא אֶל־הֵיכַל יְהוָה לְהַקְטִיר קֶטֶרֶת לְפִי־גוֹרְלוֹ כַּמִּשְׁפָּט עֲבֹדַת הַכֹּהֲנִים:
- 10 (י) וְכָל־קָהֹל הָעָם מִתְּפִלָּלִים אָז מִחוּץ בַּעֲת הַקֶּטֶר הַקֶּטֶרֶת:
- 11 (יא) וַיֵּרָא אֵלָיו מֶלֶאךָ יְהוָה עֹמֵד אֵצֶל מִזְבֵּחַ הַקֶּטֶרֶת לִימִינוֹ:
- 12 (יב) וַיֵּרָא זְכַרְיָהוּ וַיַּחֲרֹד וַאֲיָמָה נָפְלָה עָלָיו:
- 13 (יג) וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמֶּלֶאךָ אֶל־תִּירָא זְכַרְיָהוּ כִּי תַפְלֹתָךְ עָלְתָה לְרִצּוֹן וְאֵלִישָׁבַע אִשְׁתְּךָ תֵּלֵד לָךְ בֶּן וְקָרָאתָ שְׁמוֹ יוֹחָנָן:
- 14 (יד) וְהָיָה־לָּךְ לְשִׁמְחָה וּלְשִׁשׂוֹן וְרַבִּים בְּהוֹלִדּוֹ יַעֲלֶזּוּ:
- 15 (טו) כִּי־יִגְדֹל לִפְנֵי יְהוָה וַיֵּן וְשָׁכַר לֹא יִשְׁתָּה וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ יִמְלֵא בְּעוֹד הַיּוֹתוֹ בְּבֶטֶן אִמּוֹ:
- 16 (טז) וְרַבִּים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל יָשִׁיב אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם:
- 17 (יז) וְהָלַךְ לִפְנֵי בְרוּחַ אֱלֹהֵהוּ וּבִגְבוּרָתוֹ לְהָשִׁיב לֵב אָבוֹת עַל־בָּנִים וּלְפִשְׁעֵים רוּחַ דַּעַה יִשְׁרָה וְהַעֲמִיד לִפְנֵי יְהוָה עִם אֲשֶׁר לְבוֹ נֶכּוֹן עִמּוֹ:
- 18 (יח) וַיֹּאמֶר זְכַרְיָהוּ אֶל־הַמֶּלֶאךָ בְּמָה אֲדַע זֹאת הֵן אֲנִי זָקֵנָתִי וְאִשְׁתִּי בָאָה בִּימִים:
- 19 (יט) וַיַּעַן הַמֶּלֶאךָ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנֹכִי גִבְרִיאֵל הָעֹמֵד לִפְנֵי הָאֱלֹהִים שְׁלַחְתִּי לְדַבֵּר אֵלֶיךָ וּלְבַשְׂרָךְ כְּזֹאת:
- 20 (כ) וְהִנֵּה אַתָּה תֵּאֵלֵם וְלֹא תוּכַל דְּבַר עַד אֲשֶׁר יָקוּם הַדְּבַר הַזֶּה עָקֵב אֲשֶׁר לֹא הָאֲמִנְתָּ לְדְּבָרִי אֲשֶׁר יָקוּמוּ בְּעֵתָם:
- 21 (כא) וְהָעָם הוֹחִילוּ לְזְכַרְיָהוּ עַד־בוֹשׁ וַיִּתְּפֹלְאוּ כִּי הִתְמַחֲמָה בְּהִיכָל:
- 22 (כב) וּבִצְאָתוֹ לֹא יָכַל דְּבַר אֱלֵיהֶם וַיִּכְּרוּ כִּי־חֲזִיוֹן חֲזָה בְּהִיכָל וַיָּנַע לָהֶם בְּרֹאשׁוֹ כִּי הוּא אֱלֹם:
- 23 (כג) וְכַאֲשֶׁר מָלְאוּ יְמֵי עֲבֹדָתוֹ וַיֵּלֶךְ וַיָּשָׁב אֶל־בֵּיתוֹ:
- 24 (כד) וַיְהִי אַחֲרֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה וַתֵּהָר אֵלִישָׁבַע אִשְׁתּוֹ וַתִּסְתֶּר חֲמִשָּׁה חֳדָשִׁים לֵאמֹר:
- 25 (כה) כִּכָּה עָשָׂה לִי יְהוָה בִּימִים אֲשֶׁר פָּקַדְנִי וְאִסַּף אֶת־חַרְפְּתִי לְעֵינַי בְּנִי־אָדָם:
- 26 (כו) וּבַחֲדָשׁ הַשְּׁשִׁי שָׁלַח גִּבְרִיאֵל הַמֶּלֶאךָ מִלִּפְנֵי אֱלֹהִים אֶל־עִיר בְּגָלִיל וּשְׁמָהּ נְצֶרֶת:
- 27 (כז) אֶל־עֲלֵמָה בְּתוּלָה מְאֹדָּשָׁה לְאִישׁ וּשְׁמוֹ יוֹסֵף מִבֵּית דָּוִד וְהָעֲלָמָה שְׁמָהּ מָרְיָם:

- 28) (כח) וַיָּבֹא הַמַּלְאָךְ אֵלֶיהָ הַבֵּיתָה וַיֹּאמֶר שְׁלֹום לָךְ הִבֵּת רַחֲמָה יְהוָה עִמָּךְ בְּרוּכָה אַתְּ בְּנָשִׁים:
- 29) (כט) וְהִיא בְּרֹאוֹתָהּ וַתִּתְחַלְחַל לְדַבְּרוֹ וַתֹּאמֶר בְּלִבָּהּ מָה הַבְּרָכָה הַזֹּאת:
- 30) (ל) וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הַמַּלְאָךְ אֶל־תִּירָאִי מֵרִים כִּי־מִצָּאת חֵן בְּעֵינֵי הָאֱלֹהִים:
- 31) (לא) וְהִנֵּךְ הָרָה וְיִלְדֶתְךָ בֵּן וְקָרָאת שְׁמוֹ יֵשׁוּעַ:
- 32) (לב) וְהוּא גָדוֹל יְהִיָּה וּבֶן־עֲלִיּוֹן יִקְרָא וְנָתַן לוֹ יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־כֶּסֶף דָּוִד אָבִיו:
- 33) (לג) וּמִלֶּךְ עַל־בֵּית יַעֲקֹב לְעוֹלָם וָעֶד וּלְמַלְכוּתוֹ אֵין קֵץ:
- 34) (לד) וַתֹּאמֶר מֵרִים אֶל־הַמַּלְאָךְ אֵיכָה תִּהְיֶה כֹּזֶאת וְאֲנִי אֵינְנִי יוֹדַעַת אִישׁ:
- 35) (לה) וַיַּעַן הַמַּלְאָךְ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ תָּבֹא עָלֶיךָ וְכַח עֲלִיּוֹן יִסֹּף־לָךְ עַל־כֵּן גַּם־תִּקְדֹּשׁ הַיֶּלֶד וְיִקְרָא בֶן־אֱלֹהִים:
- 36) (לו) וְהִנֵּה אֲלִישָׁבַע מוֹדַעְתְּךָ הַנִּקְרֹאת עֲקָרָה תֵּרָה גַּם־הִיא לָלֶת בֵּן בְּזִקְנֹתָהּ וְזֶה־לָּהּ תַּחֲדָשׁ הַנָּשִׁי:
- 37) (לז) כִּי מֵאֱלֹהִים לֹא יִפְלֹא כָל־דָּבָר:
- 38) (לח) וַתֹּאמֶר מֵרִים הִנְנִי שֹׁפַחַת יְהוָה יְהִי־לִי כַדְבָּרְךָ וַיֵּלֶךְ הַמַּלְאָךְ מֵאַתָּה:
- 39) (לט) וַתֵּקֶם מֵרִים בְּיָמִים הָהֵם וַתַּחַשׁ לָלֶכֶת הַהִרָה אֶל־עִיר יְהוּדָה:
- 40) (מ) וַתָּבֹא בֵּית זִכְרְיָה וַתִּפְקֹד אֶת־אֲלִישָׁבַע לְשָׁלוֹם:
- 41) (מא) וַיְהִי כִשְׁמַע אֲלִישָׁבַע פְּקוּדַת שְׁלוֹם מִפִּי מֵרִים וַיִּרְקֹד הַיֶּלֶד בְּקִרְבָּהּ וַתִּמְלֹא אֲלִישָׁבַע רוּחַ הַקֹּדֶשׁ:
- 42) (מב) וַתִּקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל וַתֹּאמֶר בְּרוּכָה אַתְּ מִנָּשִׁים וּבָרוּךְ פְּרִי בִטְנֶךָ:
- 43) (מג) וּמֵאֵין בָּאתָנִי כֹזֶאת כִּי־אִם אֲדֹנִי אֵלִי תָבֹא:
- 44) (מד) כִּי כַּאֲשֶׁר שָׁמְעָה אֲזִנִּי קוֹל פְּקוּדַת שְׁלוֹם מִפִּיךָ רָקֹד הַיֶּלֶד בְּקִרְבִּי מְרֹב שִׂמְחָה:
- 45) (מה) אֲשֶׁרְךָ כִּי תֵאֱמִינִי כִּי יָקוּם הַדָּבָר הָאָמוּר לָךְ מִפִּי־יְהוָה:
- 46) (מו) וַתַּעַן מֵרִים וַתֹּאמֶר תִּגְדֵּל נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה:
- 47) (מז) וְתִגַּל רוּחִי בְּאֵלֵהִי יִשְׁעִי:
- 48) (מח) כִּי רָאָה בְּעֵינֵי שֹׁפַחְתּוֹ מֵהַיּוֹם הַזֶּה וּמַעַלָּה יֵאָשְׁרוּנִי כָל־תַּהֲדוּת:
- 49) (מט) גְּדֻלוֹת עֲשָׂה עִמָּדִי אֲדִיר הוּא וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ:
- 50) (נ) וַחֲסִדּוֹ עַל־יִרְאָיו בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר:
- 51) (נא) בְּזִרְעוֹ עֲשָׂה נִפְלְאוֹת הַפִּיץ גָּאִים בְּמִזְמַת לִבָּם:
- 52) (נב) שְׁלִיטִים הָדָף מִכִּסְאוֹתָם וַיָּשֶׁם שְׁפָלִים לְמָרוֹם:
- 53) (נג) רַעֲבִים מְלֹא טוֹב וְעֹשִׁירִים שָׁלַח רִיקָם:
- 54) (נד) הַחֲזִיק בִּישְׂרָאֵל עֲבָדוֹ וַיִּזְכֹּר־לוֹ אֶת־רַחֲמָיו:
- 55) (נה) כַּאֲשֶׁר דָּבָר לְאַבְתִּינּוֹ לְאַבְרָהָם וּלְזֶרְעוֹ עַד־עוֹלָם:
- 56) (נו) וַתָּשָׁב עִמָּהּ מֵרִים כְּשֶׁלֶשֶׁת יָרְחִים וַתָּשָׁב אֶל־בֵּיתָהּ:
- 57) (נז) וַיִּמְלְאוּ יָמֶי אֲלִישָׁבַע לָלֶדֶת וַתֵּלֶד בֵּן:
- 58) (נח) וּשְׂכַנְיָהּ וּקְרוּבִיָּה שָׁמְעוּ כִּי־תִגְדֵּל יְהוָה חֲסִדּוֹ עָלֶיהָ וַיִּשְׂמְחוּ אֹתָהּ:
- 59) (נט) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי וַיָּבֹאוּ לְמוֹל אֶת־הַיֶּלֶד וַיִּקְרְאוּ לוֹ זִכְרְיָהוּ עַל־שֵׁם אָבִיו:
- 60) (ס) וַתַּעַן אָמוֹ וַתֹּאמֶר לֹא־כֵן כִּי הוּא יוֹחֲנָן וַיִּקְרָא:
- 61) (סא) וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ הֲלֹא אֵין־בְּמִשְׁפַּחְתְּךָ אִישׁ נִקְרָא בִשְׁם הַזֶּה:

- (62) (סב) וַיִּתְּנוּ אוֹת לְאֲבִיו לֵאמֹר מִה־עַם לָבָבוּ מִה־יִּקְרָא־לוֹ:
 (63) (סג) וַיִּשְׁאֹל לוֹחַ וַיִּכְתֹּב עָלָיו לֵאמֹר יוֹחָנָן שְׁמוֹ וַיִּתְּמָהּ כָּלָם:
 (64) (סד) וּפְתָאָם נִפְתַּח פִּיהוּ וּמִלְתּוֹ עַל־לִשְׁנוֹ וַיִּבְרַךְ אֶת־הָאֱלֹהִים:
 (65) (סה) וַתִּפֹּל יִרְאָה עַל־כָּל־שְׁכֵנֵיהֶם מִסָּבִיב וַתְּדַבְּרִים הָאֱלֹהִ סִפְרוּ בְּכָל־חֲרֵי יְהוּדָה:
 (66) (סו) וְכָל־הַשָּׁמַעִים דָּבְרוּ עַל־לִבָּם לֵאמֹר מִה יִהְיֶה אֲפוא תִּילָד הַזֶּה וַיִּדְּיָהּ הַיְּתָה עָלָיו:
 (67) (סז) וַיִּמָּלֵא זִכְרֵיהוּ אָבִיו רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וַיִּנָּבֵא לֵאמֹר:
 (68) (סח) בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי פָקַד וּשְׁלַח פְּדוּת לְעַמּוֹ:
 (69) (סט) וַיָּרֶם לָנוּ קֶרֶן יְשׁוּעָה בְּבֵית־דָּוִד עֲבָדוֹ:
 (70) (ע) כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר בְּפִי־נְבִיאָיו הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר מִקְרָם:
 (71) (עא) לְהוֹשִׁיעַ לָנוּ מִיַּד אִיְּבֵינוּ וּמִכַּף כָּל־שֹׁנְאֵינוּ:
 (72) (עב) לְגַמֹּל־חֹסֶד עִם־אֲבוֹתֵינוּ וְלִזְכֹּר אֶת־בְּרִית קְדָשׁוֹ:
 (73) (עג) אֶת־בְּרִית הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם אָבִינוּ:
 (74) (עד) כִּי יַצִּילָנוּ מִיַּד־צָר וַיִּתְּנֵנוּ לְעֲבָדוֹ בְּבִלְי־פָחַד:
 (75) (עה) וַנִּתְּהַלֵּךְ בְּקֶדֶשׁ וּבִצְדָקָה לְפָנָיו כָּל־יְמֵי חַיֵּינוּ:
 (76) (עו) וְגַם־אֵתָהּ תִּילָד נְבִיא־עֲלִיּוֹן תִּקְרָא כִּי לְפָנָי יִהְיֶה תִּלְדָּה וְאֶת־דֶּרֶכָיו תִּפְנֶה:
 (77) (עז) וְנִתַּתְּ דַּעַת יְשׁוּעָה לְעַמּוֹ הִיא הַסְּלִיחָה לַחַטָּאִתָּם:
 (78) (עח) בְּזֶרֶחַ לָנוּ אוֹר־בִּקְרָה מִמָּרוֹם מִמְּקוֹר רַחֲמֵי אֱלֹהֵינוּ:
 (79) (עט) לְהַאִיר לְיֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ וּצְלָמֹת וּלְיֹשֵׁר אֲשׁוּרֵינוּ בְּמַעֲגְלֵי שָׁלוֹם:
 (80) (פ) וַיִּגְדֵּל תִּילָד הוֹלֵךְ וְחֹזֵק בְּרוּחַ וַיִּתְּנוּרָר בַּמִּדְבָּר עַד־יוֹם הַרְאָתוֹ אֶל־יִשְׂרָאֵל:

פרק ב

- (1) (א) וַיְהִי בַיָּמִים הָהֵם וַיֵּצֵא דָבָר מִלְכוּת מִלְפָּנָי הַקִּיסָר אוֹגוּסְטוּס לְמִנּוֹת כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ:
 (2) (ב) הוּא הַמִּפְקֵד הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה בַיָּמִי קוֹרִינְיוֹס פַּחַת אָרֶם:
 (3) (ג) וַיָּלְכוּ כָלָם לְהִמָּנוֹת אִישׁ אִישׁ לְעִירוֹ:
 (4) (ד) וַיַּעַל גַּם־יוֹסֵף מִן־הַגָּלִיל מַעִיר נַצְרֶת אֶל־עִיר דָּוִד הִיא בֵּית־לֶחֶם כִּי מִמִּשְׁפַּחַת בֵּית דָּוִד הוּא:
 (5) (ה) וַיָּבֵא עִם־מָרִים הַמֵּאֲרָשָׁה לוֹ לְבָא עַל־הַפְּקוּדִים וְהִיא הָרָה:
 (6) (ו) וַיְהִי בְהֵיוֹתָם שָׁם וַיִּמָּלֵאוּ יְמִיהָ לָלֶדֶת:
 (7) (ז) וַתִּלְד אֶת־בְּנָהּ הַבְּכוֹר וַתַּחַתְּלָהּ בַּחֲתוּלּוֹת וַתִּשֶׂם אֹתוֹ בְּאֵבוּס כִּי לֹא־מָצְאוּ מָקוֹם לָהֶם בַּמָּלוֹן:
 (8) (ח) וְרַעִים הָיוּ לָנִים בַּשָּׂדֶה בָּאָרֶץ הַהִיא וְנֹטְרִים אֶת־עֲדָרֵיהֶם בְּאַשְׁמֹרוֹת הַלַּיְלָה:
 (9) (ט) וְהִנֵּה מִלֵּאךְ יִהְיֶה נֹצֵב עֲלֵיהֶם וַיִּכְבֹּד יִהְיֶה זֶרַח לָהֶם מִסָּבִיב וַיִּירָאוּ יִרְאָה גְדוּלָּה:
 (10) (י) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַמִּלֵּאךְ אֶל־תִּירָאוּ מִבִּשֶׁר טוֹב אֲנִי לָכֶם וְרַב שְׁשׁוֹן לְכָל־הָעָם:
 (11) (יא) כִּי מוֹשִׁיעַ יֵלֵד לָכֶם הַיּוֹם הַלֵּא הוּא הַמָּשִׁיחַ הָאֲדוֹן בְּעִיר דָּוִד:
 (12) (יב) וְזֶה לָכֶם הָאוֹת כִּי תִמָּצְאוּ יֵלֵד בַּחֲתוּלָּתוֹ שֹׁכֵב בְּאֵבוּס:
 (13) (יג) וּפְתָאָם נִרְאוּ עִם־הַמִּלֵּאךְ הַמּוֹן צָבָא הַשָּׁמַיִם מְזַמְרִים לֵאלֹהִים וְאֹמְרִים:
 (14) (יד) כְּבוֹד לֵאלֹהִים בְּמָרוֹם שָׁלוֹם עָלֵי־אָרֶץ וְלִבְנֵי אָדָם רָצוֹן:

- 15 (טו) ויהי כַּאֲשֶׁר עָלוּ מֵעֲלֵיהֶם הַמַּלְאָכִים הַשְּׁמַיִמָה וַיֹּאמְרוּ הָרַעִים אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ נִלְכְּהָנָא עַד בֵּית־לָחֶם וְנִרְאֶה אֶת־הַדָּבָר הַנֶּעֱשֶׂה שָׁם אֲשֶׁר הוֹדִיעַ לָנוּ יְהוָה:
- 16 (טז) וַיִּחִישׁוּ וַיָּבֹאוּ וַיִּמָּצְאוּ אֶת־מֵרִים וְאֶת־יוֹסֵף וְהַיֵּלֶד שֹׁכֵב בְּאֲבוּס:
- 17 (יז) וַיִּרְאוּ וַיִּשְׁמִיעוּ אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר הִגִּיד לָהֶם עַל־הַיֵּלֶד הַזֶּה:
- 18 (יח) וַיִּתְּמָהוּ הַשְּׁמַעִים עַל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־הִגִּידוּ לָהֶם הָרַעִים:
- 19 (יט) וּמֵרִים שָׁמְרָה אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּהְיֶה בָּם בְּלִבָּה:
- 20 (כ) וְהָרַעִים שָׁבוּ וַיִּתְּנוּ כְבוֹד וַעֲזוּ לֵאלֹהִים עַל־כֹּל אֲשֶׁר שָׁמְעוּ וַרְאוּ כַּפִּי־אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶם:
- 21 (כא) וְכַמְלֵאת שְׁמֹנֶת יָמִים לְהַמּוֹלוֹ וַיִּקְרָא שְׁמוּ יֵשׁוּעַ כַּשֵּׁם אֲשֶׁר קָרָא־לוֹ הַמַּלְאָךְ טָרַם נוֹצֵר בְּבֶטֶן:
- 22 (כב) וְכַאֲשֶׁר מָלְאוּ לָהֶם יְמֵי טַהָרָם לְפִי תוֹרַת מֹשֶׁה וַיַּעֲלוּ אֹתוֹ יְרוּשָׁלַיִמָה לְהַעֲמִידוֹ לִפְנֵי יְהוָה:
- 23 (כג) כַּכְּתוּב בַּתּוֹרַת יְהוָה כָּל־זָכָר פֶּטֶר רַחֵם קְדוֹשׁ יִקְרָא לִיהוָה:
- 24 (כד) וּלְהַקְרִיב קָרְבָן כַּמִּצְוֹת תּוֹרַת יְהוָה שְׁתֵּי־תָרִים אוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה:
- 25 (כה) וְהִנֵּה אִישׁ הָיָה בִירוּשָׁלַיִם וּשְׁמוֹ שְׁמַעוֹן אִישׁ צָדִיק וְחָסִיד וּמַחֲבֵה לִנְחֻמַּת יִשְׂרָאֵל וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ נָחָה עָלָיו:
- 26 (כו) וְדָבָר נִגְלָה לוֹ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ כִּי לֹא יֵרָאֶה־מֹות עַד־אֲשֶׁר יֵרָאֶה אֶת־מֹשִׁיחַ יְהוָה:
- 27 (כז) וַיָּבֹא בְרוּחַ אֶל־הַמִּקְדָּשׁ וְהָאֲבוֹת הֵבִיאוּ אֶת־הַיֵּלֶד יֵשׁוּעַ לַעֲשׂוֹת לוֹ כַּפִּי־מִשְׁפַּט הַתּוֹרָה:
- 28 (כח) וַיִּקְחָהוּ עַל־זִרְעָתוֹ וַיְבָרֶךְ אֶת־הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר:
- 29 (כט) כְּדָבָרְךָ יְהוָה הַיּוֹם תִּאֲסָף אֶת־עַבְדְּךָ בְּשָׁלוֹם:
- 30 (ל) כִּי יִשׁוּעָתְךָ רָאוּ עֵינַי:
- 31 (לא) אֲשֶׁר חֲכִינֹת לִפְנֵי כָל־הָעַמִּים:
- 32 (לב) אֹרֹךְ לְהָאִיר לְגוֹיִם וְכְבוֹד יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:
- 33 (לג) וַיִּתְּמָהוּ יוֹסֵף וְאִמּוֹ עַל־הַדְּבָרִים הַנֶּאֱמָרִים עָלָיו:
- 34 (לד) וַיְבָרֶךְ אֹתָם שְׁמַעוֹן וַיֹּאמֶר אֶל־מֵרִים אִמּוֹ הַיֵּלֶד הַזֶּה נָצַב לְמַפְלֵת רַבִּים בְּיִשְׂרָאֵל וּלְתַקּוּמָתָם וּלְאוֹת מִדְּנִים:
- 35 (לה) וּבִנְפִשָׁךְ תַּעֲבֹר חֶרֶב חֲדָרָת לְהַתְּנִלוֹת חֲקָרֵי־לֵב רַבִּים:
- 36 (לו) וְאִשָּׁה נִבְיָאָה הִיְתָה שָׁם חֲנָה בַת־פְּנוּאֵל לְמִטָּה אֲשֶׁר הָיָה זָקְנָה בָּאָה בְּיָמִים וְשִׁבְעָה שָׁנִים יֹשֶׁבֶה עִם־בַּעֲלָהּ מִיּוֹם אֲשֶׁר לָקְחָהּ בְּבִתּוּלִיָּה:
- 37 (לז) וְהָאֵלְמָנָה הַזֹּאת כָּבַת אַרְבַּע וּשְׁמֹנִים שָׁנָה לֹא מָשָׁה מִבֵּית הָאֱלֹהִים בַּעֲבֹדָתָהּ לִפְנֵי בָצוּם וּבַתְּפִלָּה לִילָה יוֹם:
- 38 (לח) וַתָּקֶם בָּעֵת הַהִיא וַתְּבָרֶךְ אֶת־הָאֱלֹהִים וַתְּדַבֵּר עָלָיו אֶל־כָּל־אֲשֶׁר חָכָה לַנְּאֻלַּת יְרוּשָׁלַיִם:
- 39 (לט) כַּכְּלוֹתָם לַעֲשׂוֹת כָּל־הַמִּצְוָה כַּפִּי־תּוֹרַת יְהוָה וַיָּשׁוּבוּ הַגָּלִילָה אֶל־נַצְרֶת עִירָם:
- 40 (מ) וַיִּגְדַּל הַיֵּלֶד וַיִּחְזַק בְּרוּחַ וַיִּמָּלֵא חֲכָמָה נִסִּים־חֵן אֲלֵהֶם הוֹצֵק עָלָיו:
- 41 (מא) וַיַּעֲלוּ אֲבוֹתָיו יְרוּשָׁלַיִמָה מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה לְחֹג חַג־הַפֶּסַח:
- 42 (מב) וּבְהִיּוֹתוֹ בֶן־שְׁתַּיִם עָשְׂרָה שָׁנָה וַיַּעֲלוּ עִמּוֹ כַּמִּשְׁפָּט הַחֹג:
- 43 (מג) וַיִּמָּלְאוּ הַיָּמִים וַיָּשׁוּבוּ לְדֶרֶכָם וַיִּנְתֵּר הַנַּעַר יֵשׁוּעַ בִירוּשָׁלַיִם וַיִּוֹסֶף וְאִמּוֹ לֹא יָדְעוּ:
- 44 (מד) וּבַחֲשֹׁכָם כִּי עִם־חֶבֶל אֲרָחִים הָלַךְ וַיִּלְכּוּ כְּדֶרֶךְ־יוֹם וַיִּבְקְשׂוּהוּ בֵּין קְרוּבֵיהֶם וּמִנְדְּעֵיהֶם:

- (45) (מה) וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר לֹא מָצְאוּ אֹתוֹ שָׁבוּ וַיִּבְקְשׁוּהוּ בִירוּשָׁלַיִם:
- (46) (מו) וַיְהִי אַחֲרֵי שְׁלֹשֶׁת יָמִים וַיִּמָּצְאוּ אֹתוֹ יֹשֵׁב בְּתוֹךְ הַמּוֹרִים בַּמִּקְדָּשׁ שֹׁמַע אֶת־תּוֹרָתָם וְשֹׂאֵל אֹתָם שְׁאֵלוֹת:
- (47) (מז) וְכָל־שֹׁמְעֵי תִמְהוּ עַל־חֲכָמָתוֹ וְעַל־תְּשׁוּבָתוֹ:
- (48) (מח) וַיְהִי כִּרְאוֹתָם אֹתוֹ וַיִּשְׁתָּאוּ וַתֹּאמֶר אֵלָיו אִמּוֹ מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לָנוּ בְּנֵי הַלֵּא בִקְשָׁנוּךָ גַּם־אָבִיךָ גַּם־אֲנִי בְּדֹאנָה גְּדוּלָּה:
- (49) (מט) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מְדוּעַ בִּקְשָׁתֶם אֹתִי הֲאֵם לֹא יָדַעְתֶּם כִּי עָלַי לְהִיּוֹת בְּבֵית אָבִי:
- (50) (נ) וְלֹא הִבִּינוּ אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶם:
- (51) (נא) וַיֵּרָד אֹתָם וַיָּבֹא אֶל־נִצְרֶת וַיְהִי סָר אֶל־מִשְׁמַעְתָּם וְאִמּוֹ שָׁמְרָה אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּלִבָּהּ:
- (52) (גב) וַיֵּשׁוּעַ הֵלֵךְ וַגְּדַל בְּחֲכָמָה וּבְקוֹמָה וּבְחָן עִם־אֱלֹהִים וְעִם־אָנָשִׁים:

פרק ג

- 1 (א) בַּשָּׁנָה חֲמִשׁ עָשָׂרָה לְמַלְכוּת טַבְרִיוֹס קֵיסָר בִּימֵי פּוֹנְטִיוֹס פִּילָטוֹס פָּחַת יְהוּדָה וַהּוֹרְדוֹס טַטְרָרֶךְ בְּגִלְלִי וּפִילָפּוֹס אַחִיו טַטְרָרֶךְ בְּפֶלְךְ יָטוֹר וּפֶלְךְ טַרְכוּנָה וְלוּסִינִס טַטְרָרֶךְ בְּאָבֵל:
- 2 (ב) וּבִהְיוֹת חֲנָן וְקִיפָא הַכֹּהֲנִים הַגְּדוֹלִים הָיָה דָּבָר אֱלֹהִים אֶל־יוֹחָנָן בֶּן־זַכְרְיָהוּ בַּמִּדְבָּר:
- 3 (ג) וַיָּבֹא אֶל־כָּל־כָּפָר הַיֵּרֶדִין וַיִּקְרָא אֶל־הָעָם לָשׁוּב מִדֶּרֶכָם וּלְהַטָּבֵל לְסִלִּיחַת עֲוֹנָם:
- 4 (ד) כַּכְּתוּב בְּסִפְרֵי דְבָרֵי יִשְׁעִיָהוּ הַנְּבִיא קוֹל קִרָּא בַּמִּדְבָּר פָּנּוּ דֶּרֶךְ יְהוָה וַיִּשְׁרוּ מִסְּלוֹתָיו:
- 5 (ה) כָּל־נִיָּא יִנְשָׂא וְכָל־הֵר וּגְבָעָה יִשְׁפְּלוּ וְהָיָה הָעָקֵב לְמִשׁוֹר וְהָרִכְסִים לְבִקְעָה:
- 6 (ו) וַרְאוּ כָל־בָּשָׂר אֶת יֵשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ:
- 7 (ז) וַיֹּאמֶר אֶל־הַמּוֹן הָעָם אֲשֶׁר בָּאוּ אֵלָיו לְהַטָּבֵל יְלָדֵי צַפְעַנִּים מִי הוֹרָה אֹתְכֶם לְהַמְלִיט עַל־נַפְשְׁכֶם מִפְּנֵי חֲרוֹן אַף הַבָּא:
- 8 (ח) לָכֵן עָשׂוּ פְּרִי־טוֹב לְתִשְׁבּוּכָהּ וְאֶל־תְּהַגּוּ בְּלִבְבְּכֶם לֵאמֹר אֲבָרְהָם לָנוּ לְאָב כִּי אֲנִי אָמַר לָכֶם גַּם מִן־אַבְרָהָם אֵלֶּה תִּשְׁיֹג יַד־אֱלֹהִים לְהַקִּים בָּנִים לְאַבְרָהָם:
- 9 (ט) וְגַם־כָּכָר נְטוּי הַנֶּרְזֵן עַל־שֶׁרֶשׁ הָעֵצִים וְלָכֵן כָּל־עֵץ אֲשֶׁר לֹא יַעֲשֶׂה פְּרִי־טוֹב יִגָּדַע וְהַשְׁלָךְ בְּמוֹ־אֵשׁ:
- 10 (י) וַיִּשְׁאָלוּ אֹתוֹ הַמּוֹן הָעָם לֵאמֹר וּמַה לָּנוּ לַעֲשׂוֹת:
- 11 (יא) וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִי אֲשֶׁר־לוֹ כְּתָנּוֹת שְׂתִימָה יַחֲלֹק עִם־הָאִישׁ אֲשֶׁר אֵין־לוֹ וּמִי אֲשֶׁר־לוֹ מִזֶּזֶן יַעֲשֶׂה כְמוֹ־כֵן:
- 12 (יב) וַיָּבֹאוּ אֵלָיו גַּם־מוֹכְסִים לְטַבִּילָתוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו רַבֵּנוּ מַה־נַּעֲשֶׂה:
- 13 (יג) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִתֵּר עַל־מִכָּס הַנִּקּוּב לָכֶם אֶל־תִּנְגְּשׁוּ:
- 14 (יד) וַיִּשְׁאָלוּ אֹתוֹ גַּם־אֲנָשֵׁי הַצֹּבָא לֵאמֹר וְאַנְחֵנוּ מַה־נַּעֲשֶׂה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֶל־תַּעֲשִׂקוּ וְאֶל־תּוֹנוּ אִישׁ וְדִי לָכֶם כִּי תִשְׁיֹגוּ שְׂכָרְכֶם:
- 15 (טו) וּבְעוֹד הָעָם הָיוּ מִחֲכִים וְכָלֶם דְּבָרִים בְּלִבָּם אִם לֹא יוֹחָנָן הוּא הַמָּשִׁיחַ:
- 16 (טז) וַיַּעַן יוֹחָנָן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֵן־אֲנִי מְטַבֵּל אֹתְכֶם בַּמַּיִם אֵךְ בֹּא יָבֹא חֶסֶן מִמֶּנִּי אֲשֶׁר קִטְנִיתִי מִהֵתֵר אֶת־שְׂרוּךְ נַעֲלָיו וְהוּא יְטַבֵּל אֹתְכֶם בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וַיָּבֹאֵשׁ:

- 17 (יז) אשר מזרחו בידו לזרות ולקבר את־גֵרָנוּ וְאֶסְפָּה אֶת־הַחַטִּים אֶל־תּוֹךְ אֶסְמִיו וְאֶת־הַמִּץ יִשְׂרָף בָּאֵשׁ אֲשֶׁר לֹא־תִכְבֶּה:
- 18 (יח) כֹּהֲנָה וְכֹהֲנֵת הַזֹּהִיר מִבֶּשֶׁר טוֹב הִזָּה אֶת־הָעָם:
- 19 (יט) וְהוֹרְדוֹס טָטְרִיךְ אֲשֶׁר הוֹכַח עַל־דְּבַר הוֹרּוּדִיָּה אִשְׁתּוֹ אָחִיו וְעַל־כָּל־הַרְעוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה הוֹרְדוֹס:
- 20 (כ) הוֹסִיף עַל־כָּל־אֵלֶּה וַיִּסְגֵּר אֶת־יּוֹחָנָן בְּבֵית הָאֲסוּרִים:
- 21 (כא) וַיְהִי בְּהַטְבִּיל כָּל־הָעָם וַיַּטְבֵּל גַּם־יֵשׁוּעַ וְהַשְׁמִים נִפְתָּחוּ בְּהַתְפַּלֵּלוֹ:
- 22 (כב) וַיֵּרֶד עָלָיו רוּחַ הַקֹּדֶשׁ בְּדַמּוֹת נֹיף יוֹנָה וְהִנֵּה קוֹל קָרָא מִן־הַשָּׁמַיִם אֵתָּה הוּא בְּנִי יִדִּידִי בֶּךָ רָצָתָה נַפְשִׁי:
- 23 (כג) וַיֵּשׁוּעַ הָיָה כְּבֶן־שְׁלֹשִׁים שָׁנָה בְּהַחֲלוֹ אֶת־עֲבֹדָתוֹ וַיַּחֲשֹׁבְהוּ לְבֶן־יוֹסֵף בֶּן־עֲלִי:
- 24 (כד) בֶּן־מִתְתִּי בֶן־לֹוֹי בֶּן־מִלְכִּי בֶן־נִי בֶן־יוֹסֵף:
- 25 (כה) בֶּן־מִתְתִּיָּהוּ בֶן־אֲמוּץ בֶּן־נַחוּם בֶּן־חֲסִלִּי בֶן־נְנִי:
- 26 (כו) בֶּן־מַחַת בֶּן־מִתְתִּיָּהוּ בֶּן שְׁמַעִי בֶן־יוֹסֵף בֶּן־יְהוֹדָה:
- 27 (כז) בֶּן־יּוֹחָנָן בֶּן־רִישָׁא בֶן־זֶרְבָּבֶל בֶּן־שְׁאֵלִתִּיאֵל בֶּן־גִּירִי:
- 28 (כח) בֶּן־מִלְכִּי בֶן־אֲדִי בֶן־קוֹסָם בֶּן־אֶלְמוּדָם בֶּן־עֵר:
- 29 (כט) בֶּן־יֵשׁוּעַ בֶּן־אֱלִיעֶזֶר בֶּן־יֹוֹרִים בֶּן־מִתְתִּי בֶן־לֹוֹי:
- 30 (ל) בֶּן־שְׁמַעוֹן בֶּן־יְהוֹדָה בֶּן־יוֹסֵף בֶּן־יוֹנָם בֶּן־אֱלִיקִים:
- 31 (לא) בֶּן־מִלְכִּיא בֶן־מִינָא בֶּן־מִתְתִּי בֶן־נָתָן בֶּן־דָּוִד:
- 32 (לב) בֶּן־יִשִּׁי בֶן־עוֹבֵד בֶּן־בְּעִז בֶּן־שְׁלֵמוֹן בֶּן־נַחֲשׁוֹן:
- 33 (לג) בֶּן־עֲמִינָדָב בֶּן־אֲרָנִי בֶן־חֲצִרְוֹן בֶּן־פֶּרֶץ בֶּן־יְהוֹדָה:
- 34 (לד) בֶּן־יַעֲקֹב בֶּן־יִצְחָק בֶּן־אֲבָרָהָם בֶּן־תֶּרַח בֶּן־נָחוֹר:
- 35 (לה) בֶּן־שְׂרוּג בֶּן־רְעוּ בֶן־פֶּלֶג בֶּן־עֵבֶר בֶּן־שֵׁלַח:
- 36 (לו) בֶּן־קִינָן בֶּן־אֲרַפְכָּשָׁד בֶּן־שָׁם בֶּן־נֹחַ בֶּן־לָמֶךְ:
- 37 (לז) בֶּן־מִתְשֵׁלַח בֶּן־חֲנוּךְ בֶּן־יִרְד בֶּן־מֵהֶלְלָאֵל בֶּן־קִינָן:
- 38 (לח) בֶּן־אֲנוּשׁ בֶּן־שֵׁת בֶּן־אָדָם בֶּן־אֱלֹהִים:

פרק ד

- 1 (א) וַיֵּשׁוּעַ שָׁב מִן־הַיַּרְדֵּן מְלֹא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וַיִּזְכֵּלְהוּ הָרוּחַ הַמְדַבָּרָה:
- 2 (ב) וְשָׁם נָסָה אֹתוֹ הַשָּׁטָן אַרְבָּעִים יוֹם וְלֹא־אָכַל מֵאוֹמָה עַד־תָּם כָּל־הַיָּמִים הָהֵם וַיָּרַעֵב:
- 3 (ג) וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַשָּׁטָן אִם בֶּן־הָאֱלֹהִים אַתָּה אֲמַר־נָא אֶל־הָאֲבֵן תִּזְאֵת וְתִהְיֶה לֶלֶחֶם:
- 4 (ד) וַיַּעַן אֹתוֹ יֵשׁוּעַ הֵן כָּתוּב כִּי לֹא עַל־הַלֶּחֶם לִבְדּוֹ יִתְּיָה הָאָדָם כִּי עַל־כָּל־מוֹצָא פִי־יִהְיֶה:
- 5 (ה) וַיַּעֲלֵהוּ וַיַּרְאֵהוּ אֶת־כָּל־מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ בִּרְגַע אֶחָד:
- 6 (ו) וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַשָּׁטָן לֵךְ אֵתָּה אֶת־כָּל־הַמַּמְשָׁלָה הַזֹּאת וְאֶת־כָּל־כְּבוֹדָהּ כִּי לִי נְתוּנָה וְלֹא־אֲשֶׁר אַחֲפֹץ אֶתְנֶנָּה:
- 7 (ז) וְעַל־כֵּן אִם תִּשְׁתַּחֲוֶה לִפְנֵי כָל־הַכְּבוֹד הַזֶּה לֵךְ יְהִיָּה:
- 8 (ח) וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו סוּר מִמֶּנִּי הַשָּׁטָן כִּי כָתוּב לִיהְיֶיךָ תִשְׁתַּחֲוֶה וְאֹתוֹ לִבְדּוֹ תַעֲבֹד:
- 9 (ט) וַיִּבְיָאֵהוּ יְרוּשָׁלַיִם וַיַּעֲמֵדְהוּ עַל־פֶּנֶת נֹג בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם בֶּן־הָאֱלֹהִים אַתָּה תַתְּנֵפֶל מִזֶּה אֲרָצָה:

- 10) (י) כי כתוב כי מלאכיו יצוה לך לשמרך:
 11) (יא) על-כפיהם ישאונך פן-תגוף באבן רגלך:
 12) (יב) ויען ישוע ויאמר אליו הן נאמר לא תנסה את-יהוה אלהיך:
 13) (יג) וכאשר כלה השטן את-המסות וירף ממנו ער-עת:
 14) (יד) וישב ישוע בגבורת הרוח אל-הגליל ושמעו יצא בכל-הכפר:
 15) (טו) והוא הורה להם בבתי-הכנסת וכלם נתנו לו כבוד:
 16) (טז) ויבא אל-נצרת אשר הוא גדל שם וילך אל-בית-הכנסת ביום השבת כמשפטו ויקם לקרא:
 17) (יז) ויתנו לו ספר ישעיה הנביא ויפתח את-הספר וימצא את-הדבר הכתוב שמה:
 18) (יח) רוח אדני יהוה עלי יען משח יהוה אתי לבשר ענוים שלחני לחבש לנשברי-לב לקרא לשבויים דרור ולעורים פקח-קוץ לשלח רצוצים חפשים:
 19) (יט) לקרא שנת-רצון ליהוה:
 20) (כ) ויגל את-הספר ויתגהו בידי המשרת וישב ועיני כל-אשר בבית-הכנסת נשאות אליו:
 21) (כא) ויען ויאמר אליהם הוקם הכתוב הנה היום באזניכם:
 22) (כב) וכלם נשאו לו עדות כי נפלאו בעיניהם דברי-חן אשר יצאו מפיו ויאמרו הלא זה הוא בן-יוסף:
 23) (כג) ויאמר אליהם אכן תאמרו לי את-המשל שהוא רפא רפא את-נפשוך וככל אשר שמענו כי נעשה בכפר-נחום עשה-כן גם-הלם בעירך:
 24) (כד) ויאמר הן דבר אמת אני מגיד לכם אין נביא רצוי בארץ מולדתו:
 25) (כה) אמן אני אמר לכם אלמנות רבות היו בישראל בימי אליהו בהעצר השמים שלש שנים וששה חדשים ורעב גדול היה בכל-הארץ:
 26) (כו) ולא שלח אליהו אל-אחת מהן בלתי אל-אשה אלמנה בצרפת אשר לצידון:
 27) (כז) ומצרעים רבים היו בישראל בימי אלישע הנביא ולא נרפא אחד מהם בלתי אם-נעמן הארמי:
 28) (כח) וימלאו כלם חמה בבית-הכנסת בשמעם את-אלה:
 29) (כט) ויקומו ויוציאוהו אל-מחוץ לעיר ויביאוהו אל-גב ההר אשר עירם בנויה עליו להשליכו אל-מתחת להר:
 30) (ל) אך-הוא עבר בתוכם וילך לדרךבו:
 31) (לא) ויירד אל-כפר-נחום עיר הגליל וילמד לעם מדי שבת בשבתו:
 32) (לב) ויתמהו על-תורתו כי כדבר שלטון היה דברו:
 33) (לג) ואיש היה בבית-הכנסת ובו דבק רוח טמא ונתעב ויקרא בקול גדול:
 34) (לד) הָרַף מִמֶּנּוּ מַה-לָּנוּ וְלָךְ יֵשׁוּעַ הַנָּצְרִי הֵאֵם לְהַשְׁמִידֵנוּ בְּאֵת הַלֹּא יִדְעִיתִךְ מִי אַתָּה קְדוֹשׁ הָאֱלֹהִים:
 35) (לה) ויגער-בו ישוע לאמר דום וצא ממנו ויפילהו הרוח הרע בתוך הקהל ויצא ממנו ורעה לא עשה לו:
 36) (לו) ופלצות אחזה כלם ויאמרו איש אל-רעהו מה הדבר הזה כי-בשלטון ובגבורה הוא מצוה את-רוחות הטמאה והן יצאות מבעליהן:

- (37) לוי) וַיֵּצֵא שָׁמְעוֹ בְּכָל־הַכֹּכָר לְכָל־קְצוֹתָיו:
 (38) לח) וַיָּקָם וַיֵּצֵא מִבֵּית־הַכְּנֶסֶת וַיָּבֹא בֵּיתָהּ שָׁמְעוֹן וַחֲתָנָת שָׁמְעוֹן שִׁכְבֶּת חוּלֵת קַדְחַת אֲנוּשָׁה וַיִּפְגְּעוּ־בּוּ בַּעֲדָהּ:
 (39) לט) וַיִּתְּצֵב עָלֶיהָ וַיַּגְעַר בַּקַּדְחַת וַתִּרְף מִמֶּנָּה וַכַּרְנֶע קָמָה וַתִּשְׁרֹת אֹתָם:
 (40) מ) וַכְּבֹא הַשָּׁמֶשׁ הִבִּיאוּ אֵלָיו כָּל־אֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנָשֵׁי מַכְאֲבוֹת לָהֶם וַיְדוּעִי חֲלִיִּים שׁוֹנִים וַיִּשֶׁם אֶת־יָדָיו עַל־כָּל־אֶחָד מֵהֶם וַיִּרְפָּאֵם:
 (41) מא) וְגַם־רוֹחוֹת רָעִים יָצְאוּ מִרְבִּים קִרְאִים וְאֹמְרִים אֹתָהּ הוּא הַמְּשִׁיחַ בֶּן־הָאֱלֹהִים אֵךְ הוּא גַּעַר בָּם וְלֹא נִתְּנָם לְדַבֵּר כִּי יָדְעוּ אֲשֶׁר הוּא הַמְּשִׁיחַ:
 (42) מב) וַכְּעֻלּוֹת הַשַּׁחַר יָצָא וַיֵּלֶךְ אֶל־מְקוֹם חָרֵב וַהֲמוֹן הָעָם בִּקְשָׁהּ וַיָּבֹאוּ אֵלָיו וַיִּחְזִיקוּ־בּוּ לְבַלְתִּי יַעֲבֹר מֵהֶם:
 (43) מג) אֵךְ הוּא אָמַר אֲלֵיהֶם הֵן עָלִי לְהַשְׁמִיעַ אֶת־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים גַּם־בְּעָרִים אַחֲרוֹת כִּי עַל־כֵּן שָׁלַחְתִּי:
 (44) מד) וַיְהִי קוֹרָא אֶת־בִּשְׁרָתוֹ בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת אֲשֶׁר בְּגִלִּיל:

פרק ה

- (1) א) וַיְהִי בְּעֶמְדוֹ עַל־יַד יַם־גִּנְיֹסָר וַהֲמוֹן הָעָם יִדְחֲקוּן אֹתוֹ וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־דְּבַר הָאֱלֹהִים:
 (2) ב) וַיֵּרָא שְׁתֵּי אַנְיּוֹת עֹמְדוֹת עַל־שֵׁפֶת הַיָּם וַהֲדָיְגִים יָצְאוּ מֵהֵן לְכַבֵּס אֶת־הַמַּכְמְרוֹת:
 (3) ג) וַיֵּרֶד אֶל־אַחַת מִן־הָאַנְיּוֹת אֲשֶׁר לְשָׁמְעוֹן וַיִּבְקֶשְׁהוּ לְהַעֲבִירוֹ מַעַט מִן־הַיִּבְשָׁה וַיֵּשֶׁב וַיִּלְמַד לְהֲמוֹן הָעָם מִתּוֹךְ הָאַנְיָה:
 (4) ד) וַכְּהִתִּימוּ לְלַמֵּד וַיֹּאמֶר אֶל־שָׁמְעוֹן נָתַג אֶל־פְּנֵי הַמַּצּוּלָה וְהַשְּׁלִיכוּ מַכְמְרוֹתֵיכֶם לְצוּר שָׁמָּה:
 (5) ה) וַיַּעַן שָׁמְעוֹן וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנִי יִגְעַנּוּ כָל־הַלִּילָה וְלֹא לְכַדְנוּ מֵאוֹמָה אֵךְ עַל־דְּבָרְךָ אֲשַׁלִּיךְ אֶת־הַמַּכְמְרוֹת:
 (6) ו) וַיַּעֲשׂוּ־כֵן וַיִּלְכְּדוּ דָּגִים רַבִּים מְאֹד עַד־אֲשֶׁר מַכְמְרוֹתָם נִקְרְעוּ:
 (7) ז) וַיִּתְּנוּ אוֹת לַחֲבֵרֵיהֶם אֲשֶׁר בְּאַנְיָה הַשְּׁנִיית לְבָא וְלַעֲזָר לָהֶם וַיָּבֹאוּ וַיִּמְלְאוּ אֶת־שְׁתֵּי הָאַנְיּוֹת עַד־לְשָׁקַע:
 (8) ח) וַיֵּרָא שָׁמְעוֹן פֶּטְרוֹס וַיִּפֹּל לְרַגְלֵי יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי לֵךְ מֵעָלַי כִּי־אִישׁ חַטָּא אָנֹכִי:
 (9) ט) כִּי חִיל אָחִז אֹתוֹ וְאֶת־כָּל אֲשֶׁר אֹתוֹ עַל־צִיד הַדָּגִים אֲשֶׁר צָדוּ:
 (10) י) וְכֵן גַּם־הִתְחַלְתְּלוּ יַעֲקֹב וַיּוֹחֲנָן בְּנֵי זְבֻדִּי חֲבֵרֵי שָׁמְעוֹן וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֶל־שָׁמְעוֹן אַל־תִּירָא כִּי מֵהַיּוֹם נִמְעַלָה תִּצּוּר אֲנָשִׁים:
 (11) יא) וְהֵם הוֹלִיכוּ אֶת־הָאַנְיּוֹת אֶל־הַיִּבְשָׁה וַיַּעֲזְבוּ אֶת־כָּל וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו:
 (12) יב) וַיְהִי בְּלָכְתּוֹ בְּאַחַת הָעָרִים וַהֲנִיחַ אִישׁ לְקִרְאָתוֹ אֲשֶׁר בִּשְׂרוֹ מְלֹא צָרַעַת וַבִּרְאוֹתוֹ אֶת־יֵשׁוּעַ נָפַל עַל־אַפּוֹ וַיִּתְחַנֵּן־לוֹ לֵאמֹר אֲדֹנִי אִם־חָפֵץ אַתָּה הֲלֹא תוּכַל לְטַהַרְנִי:
 (13) יג) וַיּוֹשֻׁט אֶת־יָדוֹ וַיִּנְעֻבוּ וַיֹּאמֶר חָפֵץ אָנִי וְטַהַר וְהַצָּרַעַת סָרָה מִמֶּנּוּ כְּרָנֶע:
 (14) יד) וַיֵּצֵא עָלָיו לְבַלְתִּי הִגִּיד לְאִישׁ רַק לֵךְ וְהִרְאֵה לְעֵינֵי הַכֹּהֵן וְהִקְרַב אֶת־הַקָּרְבָּן עַל־טְהַרְתְּךָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה לַעֲדוֹת לָהֶם:
 (15) טו) וַבְּכָל־זֹאת שָׁמְעוּ יָצָא וְגִדַּל וְעַם־רַב נִקְהָלוּ לִשְׁמַע דְּבָרוֹ וְלִמְצָא מְזוֹר לְמַחְלָתָם:
 (16) טז) אֵךְ הוּא חָמַק עֹבֵר אֶל־הַמַּדְבָּר לְהַתְּפַלֵּל:

- 17 (יז) וַיְהִי הַיּוֹם בְּהוֹרְתוֹ אֶת־הָעָם וַיֵּשְׁבוּ לִפְנֵי פְּרוּשִׁים וּמוֹרֵי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר בָּאוּ מִכָּל־כְּפָרִי הַגָּלִיל מִיהוּדָה וּמִירוּשָׁלַיִם וּגְבוּרַת יְהוָה הַתִּנְסָסָה בּוֹ לְרַפָּאוֹתָם:
- 18 (יח) וְהָיָה אַנְשִׁים נָשִׂאִים אִישׁ נָכָה עֲצָמוֹת בַּמָּטָה וּמִבְקָשִׁים לְהַבִּיאוֹ לִפְנֵי הַבַּיִתָּה:
- 19 (יט) וְלֹא־מֵצְאוּ דֶרֶךְ לְהַבִּיאוֹ מֵרַב הָעָם וַיַּעֲלוּ עַל־הַגֶּגֶץ וַיּוֹרִידוּ אֹתוֹ עַל־מַטְתּוֹ דֶּרֶךְ הָאֲרֻכָּה בִּסְפוּן אֶל־תוֹךְ הַבַּיִת לִפְנֵי יֵשׁוּעַ:
- 20 (כ) וּבִרְאוֹתוֹ אֶת־אֲמוֹנָתָם וַיֹּאמֶר בֶּן־אָדָם נִסְלַחוּ־לָךְ חַטָּאתֶיךָ:
- 21 (כא) וַיִּחְלּוּ הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים לַהֲגוֹת בְּלִבָּם לֵאמֹר מִי הוּא זֶה הַמְדַּבֵּר גְּדוּפִים מִי יוּכַל לִסְלַח חַטָּאִים בְּלִתִּי הָאֱלֹהִים לְבַדּוֹ:
- 22 (כב) וַיֵּרָא יֵשׁוּעַ אֶת־הַגִּינוּם וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְמַה־זֶּה תִּהְיוּ בְּלִבְכֶּם:
- 23 (כג) כִּי מַה־נֶּקֶל אִם לֵאמֹר נִסְלַחוּ־לָךְ חַטָּאתֶיךָ אוֹ לֵאמֹר קוּם וְהִתְהַלֵּךְ:
- 24 (כד) אֵךְ לְמַעַן תִּדְעוּן כִּי יֵשׁ רִשְׁיוֹן לְבֶן־הָאָדָם בָּאָרֶץ לִסְלַח חַטָּאִים אוֹ אָמַר אֶל־נָכָה הַעֲצָמוֹת הִנֵּה אֲנִי אֹמֵר לָךְ קוּם שָׂא אֶת־מַטְתְּךָ וּלֶךְ־לָךְ אֶל־בֵּיתְךָ:
- 25 (כה) וַיִּמָּהֵר וַיֵּקֶם לִפְנֵיהֶם וַיִּשָּׂא אֶת־מִשְׁכָּבוֹ וַיֵּלֶךְ אֶל־בֵּיתוֹ וְנָתַן כְּבוֹד לֵאלֹהִים:
- 26 (כו) וּפְלִצוֹת אַחְזָה אֶת־כָּלָם וַיִּתְּנוּ כְּבוֹד לֵאלֹהִים וּלְבָם מָלֵא יֵרָאָה וַיֹּאמְרוּ הַיּוֹם רָאִינוּ נִפְלְאוֹת:
- 27 (כז) וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֵּצֵא וַיֵּרָא מוֹכֵס אֶחָד יוֹשֵׁב בְּבֵית־הַמָּכֶס וּשְׁמוֹ לּוּי וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָךְ אַחֲרִי:
- 28 (כח) וַיַּעֲזֹב אֶת־כָּל וַיֵּקֶם וַיֵּלֶךְ אַחֲרָיו:
- 29 (כט) וַיַּעֲשֵׂה־לוֹ לּוּי מִשְׁתָּה גָדוֹל בְּבֵיתוֹ וּמוֹכְסִים רַבִּים עִם־אֲנָשִׁים אַחֲרִים יֹשְׁבוֹ אִתָּם אֶל־הַשְּׁלֶחֶן:
- 30 (ל) וַיִּלְוּוּ הַפְּרוּשִׁים וְהַסּוֹפְרִים אֲשֶׁר בָּהֶם עַל־תַּלְמִידָיו לֵאמֹר מִדּוּעַ אַתָּם אֹכְלִים וְשׂוֹתִים עִם־הַמוֹכְסִים וְהַחַטָּאִים:
- 31 (לא) וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם תַּחֲזִקִים אֵין לָהֶם דֶּבֶר עִם־הַרְפָּא כִּי אִם־הַחֹלִים:
- 32 (לב) לֹא כָאֲתִי לְקַרְא צַדִּיקִים כִּי אִם־חַטָּאִים לְתִשְׁבָּה:
- 33 (לג) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לְמַה תַּלְמִידֵי יוֹחֲזֵן מִכְּבִירִים לְצוּם וּמִרְבִּים לְהִתְפַּלֵּל וְכֵן יַעֲשׂוּ גַם־תַּלְמִידֵי הַפְּרוּשִׁים וְתַלְמִידֶיךָ אֹכְלִים וְשׂוֹתִים:
- 34 (לד) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ אֵיךְ תּוּכְלוּ לֵאמֹר אֶת־בְּנֵי הַחַתָּנָה לְצוּם בְּעוֹד הַחַתָּן עִמָּהֶם:
- 35 (לה) הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְלִקַּח מֵהֶם הַחַתָּן וְאָז יֵצְמוּ בְּיָמִים הָהֵם:
- 36 (לו) וַיִּשָּׂא אֲלֵיהֶם גַּם אֶת־הַמָּשָׁל הַזֶּה אֵין אִישׁ קָרַע בִּגְדוֹ חֲדָשׁ לְתַפֵּר הַקָּרְעִים עַל־שִׁמְלָה בָּלָה כִּי אִם־כֵּן הַבִּגְד הַחֲדָשׁ יִהְיֶה קָרַע וְגַם־הַטָּלְאָה מִבִּגְד הַחֲדָשׁ לֹא תִשְׁנֶה לְשִׁמְלָה הַבָּלָה:
- 37 (לז) וְתִירוּשׁ לֹא יִתֵּן בְּנֵאדוֹת בָּלִים פֶּן־יִבְקַע תִּתִּירוּשׁ אֶת־הַנֵּאדוֹת וְנִשְׁפָּף תִּינֵן וְהַנֵּאדוֹת יִכְלִיוּ:
- 38 (לח) אֵךְ תִּירוּשׁ יִתֵּן בְּנֵאדוֹת חֲדָשִׁים וְשִׁנִּיהֶם יַחֲדוּ וְשִׁמְרוּ:
- 39 (לט) וְאֵין אִישׁ שִׁתָּה יֵין יִשָּׂן אֲשֶׁר יַחוּשׁ וְתֵאדָה מִיַּד לְתִירוּשׁ כִּי יֹאמַר הֲלֹא הִיָּשָׁן טוֹב מִמֶּנּוּ:

פרק ו

- 1 (א) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִית אַחֲרֵי תְּנוּפַת הָעָמָר וַיֵּלֶךְ בִּשְׂדֵה קָמָה וְתַלְמִידָיו קָטְפוּ מִלֵּילוֹת וַיִּבְתְּשׁוּן בִּידֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ:
- 2 (ב) וַיֹּאמְרוּ אֲנָשִׁים פְּרוּשִׁים מִדּוּעַ אַתָּם עוֹשִׂים אֵת אֲשֶׁר לֹא יַעֲשֶׂה בַשְּׁבִית:

- (3) ג) וַיַּעַן אֹתָם יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר הֲלֹא קִרְאתֶם אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה דָּוִד כְּאֲשֶׁר רָעַב הוּא וְאֵלֶּה אֲשֶׁר אִתּוֹ:
 (4) ד) כְּאֲשֶׁר בָּא אֶל־בֵּית הָאֱלֹהִים וַיִּקַּח אֶת־לֶחֶם הַפָּנִים וַיֹּאכַל וַיִּתֵּן גַּם־לְאֵלֶּה אֲשֶׁר אִתּוֹ אֲשֶׁר לֹא־כַתּוּרָה לָהֶם לֶאֱכֹל בְּלֹתִי לַכַּהֲנִים לְבָדָם:
 (5) ה) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עוֹד כִּי בֶן־הָאָדָם אֲדוֹן הַשַּׁבָּת הוּא:
 (6) ו) וַיְהִי בַיּוֹם שָׁבַת אַחֵר וַיָּבֹא וַיְלַמֵּד בַּבַּיִת הַכְּנֶסֶת וְשָׁם אִישׁ אֲשֶׁר יָדוֹ הָיְמִנִית יָבֹשָׁה:
 (7) ז) וְהַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים אַרְבִּים לוֹ לִרְאוֹת אִם־יִרְפָּא בַשַּׁבָּת לְבַעֲבוֹר וַיִּמָּצְאוּ עָלָיו שְׂטֵנָה:
 (8) ח) וַיֵּרָא אֶת־מַחְשְׁבוֹתָם וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִישׁ אֲשֶׁר יָדוֹ יָבֹשָׁה קוּם וַעֲמֹד בְּתוֹךְ הַקֹּהֵל וַיִּקֶּם וַיַּעֲמֹד:
 (9) ט) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ אֲשָׁאֵלָה אֶתְכֶם שְׁאֵלָה הֲכִי כְדַת לְהִיטִיב בַּשַּׁבָּת אוֹ לְהָרַע לְהַצִּיל נַפֶּשׁ אוֹ לְשַׁחֲתָהּ:
 (10) י) וַיִּשְׁקָף אֲלֵיהֶם מִסִּבִּיב וַיֹּאמֶר אֲלֵיו הוֹשֵׁט אֶת־יָדְךָ וַיַּעַשׂ כֵּן וַתִּשָּׁב יָדוֹ לְאִיתְנָה כְּאַחֲרֵת:
 (11) יא) וַיִּמָּלְאוּ חֲמָה גְדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ מַה־לַּעֲשׂוֹת לַיֵּשׁוּעַ:
 (12) יב) וַיְהִי בַיָּמִים הָהֵם וַיֵּצֵא אֶל־הַהֵר לְהַתְּפַלֵּל וַיֹּאדָר בַּתְּפִלָּתוֹ לְאֱלֹהִים כָּל־הַלֵּילָה:
 (13) יג) וַכְּאוֹר הַבֶּקֶר וַיִּקְרָא אֶל־תַּלְמִידָיו וַיִּבְחַר מֵהֶם שְׁנַיִם־עֶשֶׂר אֲשֶׁר קָרָא אֹתָם בְּשֵׁם שְׁלִיחִים:
 (14) יד) אֶת־שִׁמְעוֹן אֲשֶׁר קָרָא לוֹ בְּשֵׁם כִּיפָא וְאֶת־אַנְדְּרִי אָחִיו אֶת־יַעֲקֹב וְאֶת־יוֹחָנָן אֶת־פִּילְפּוֹס וְאֶת־בָּר־תַּלְמַי:
 (15) טו) אֶת־מַתְתִּיָּהוּ וְאֶת־תּוֹמָא אֶת־יַעֲקֹב בֶּן־חֲלֹפִי וְאֶת־שִׁמְעוֹן אֲשֶׁר קָרָא לוֹ הַקִּנְיָאִי:
 (16) טז) אֶת־יְהוּדָה בֶּן־יַעֲקֹב וְאֶת־יְהוּדָה אִישׁ־קֶרִיּוֹת הוּא הַמַּסְגִּיר אֹתוֹ:
 (17) יז) וַיֵּרֶד אֹתָם וַיַּעֲמֵד בַּמִּישׁוֹר בְּקֶרֶב קָהֵל גְּדוֹל מִתַּלְמִידָיו וַקְּבוּץ עַם־רַב מִכָּל־יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם וְחוּף צוֹר וְצִידוֹן הַבָּאִים לִשְׁמֹעַ דְּבָרָיו וְלִמָּצָא מְזוֹר לְמַחְלָתָם:
 (18) יח) וְאֵלֶּה הַבָּאִים אֲשֶׁר הֶעֱבִיר מֵהֶם רוּחוֹת הַטְּמְאָה הַמְּבַעֲתוֹת אֹתָם:
 (19) יט) וְהַהֲמוֹן כָּלָם מְבַקְשִׁים לִגְעַת בּוֹ כִּי גְבוּרָה יֵצֵאָה מֵאִתּוֹ לְהַעֲלוֹת אֲרֻכָּה לְכָלָם:
 (20) כ) וְהוּא נִשָּׂא עֵינָיו אֶל־תַּלְמִידָיו וַיֹּאמֶר אֲשֶׁרִיכֶם הָעֲנִיִּים כִּי־לָכֶם מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
 (21) כא) אֲשֶׁרִיכֶם הָרַעֲבִים כִּי שִׁבְעַת תִּשְׁבְּעוּן אֲשֶׁרִיכֶם הַבָּכִים כִּי שָׁחַק תִּשְׁחַקוּן:
 (22) כב) אֲשֶׁרִיכֶם אִם־אֲנָשִׁים יִשְׁנָאוּ יָגִדוּ אוֹ יִגְדְּפוּ אֶתְכֶם וְאֶת־שִׁמְכֶם כָּשֶׁם רָע וַיִּמְחוּ בַעֲבוּר בֶּן־הָאָדָם:
 (23) כג) שִׁמְחוּ וְגִילוּ כִּי שִׁכְרְכֶם רַב בְּשָׂמַיִם כִּי כֵן־עָשׂוּ אֲבוֹתֵיהֶם אֶל־הַנְּבִיאִים מִקֶּדָם:
 (24) כד) אֲדֹ־אֹי לָכֶם עֲשִׂירִים כִּי־הַשְׁנָתָם תִּנְחוּמֵתִיכֶם:
 (25) כה) אוֹי לָכֶם הַשֹּׁבְעִים הַיּוֹם כִּי אַחֲרֵי־כֵן תִּרְעָבוּ אוֹי לָכֶם הַמְּצַחֲקִים הַיּוֹם כִּי־נֹוֹעַדְתֶּם לְאַבְל וְבָכִי:
 (26) כו) אוֹי לָכֶם הַמְּהַלְלִים בְּפִי כָל־בְּנֵי־הָאָדָם כִּי כָכָה עָשׂוּ אֲבוֹתֵיהֶם גַּם־לְנִבְיָאֵי שְׁקָר:
 (27) כז) אֲבָל אֹתָם הַמְּקַשְׁיָבִים לְקוֹלִי לָכֶם אֲנִי אֹמֵר אֲהָבוּ אֶת־אִיְבֵיכֶם הִיטִיבוּ לְשִׁנְאֵיכֶם:
 (28) כח) בְּרָכוּ אֶת־אֲרֵרִיכֶם וְהַעֲתִירוּ בְּעַד רֹדְפֵיכֶם:
 (29) כט) הַמְּכַד עַל־לֹחֵי אַחַת הַטָּה־לוֹ גַּם־הָאַחֲרֵת הַנִּשְׂא מַעֲלִיד מַעֲלִיד לֹא־תִמְנַע מִמֶּנּוּ גַם־כְּתִנְתִּיד:
 (30) ל) תְּנֵה לְכָל־שְׂאֵל מִמֶּדָּה וּמֵאֵת הַלֵּוָּה לֹא־תִבְקֹשׁ:
 (31) לא) וְכָל־אֲשֶׁר תַּחֲפֹצוּ שִׁיעֲשׂוּן לָכֶם אֲנָשִׁים כֵּן תַּעֲשׂוּן לָהֶם גַּם־אַתֶּם:
 (32) לב) אִם־תֹּאדְהוּן אֶת־אֹהֲבֵיכֶם מַה־צִּדְקָה לָכֶם הֲלֹא גַם־הַחֲטָאִים אֶת אֹהֲבֵיהֶם יֹאדְהוּן:
 (33) לג) וְכִי־תַעֲשׂוּ טוֹב לְמִטִּיבֵיכֶם מַה־צִּדְקָה לָכֶם הֲלֹא כְמוֹ־כֵן יַעֲשׂוּ גַם־הַחֲטָאִים:

- (34) (לד) ואם תלכו את אנשים בתקנותכם כי ישלמו לכם מה צדקה לכם גם חטאים מלוים חטאים כי גמולם יושב להם:
- (35) (לה) אך אהבו את איביכם היטיבו להם חנם ולא תצפו לגמול אז יגדל שכרכם והייתם בני עליון כי טוב הוא לרעים ולאשר טובה לא יכירו:
- (36) (לו) היו מרחמים כי אביכם הוא רחום:
- (37) (לז) לא תשפטו אחרים ולא תשפטו מלפניהם לא תאשימו אתם ולא יאשימו אתכם הצדיקים ויצדיקו אתכם:
- (38) (לח) תנו וינתן לכם מדה מלאה על כל גדוּתיה ישיבו אל חיקכם אשר יעיקו תחתיה ואשר יניעו אתה כי בסאסאה אשר תמדו בה ימד לכם:
- (39) (לט) וישא משלו ויאמר הנהג עור את העור תלא יפלו שניהם אל הבור:
- (40) (מ) התלמיד לא יגדל מרבו ואם שלם הוא יהי כרבו:
- (41) (מא) למה תביט אל שבבים אשר בעין אחיד ולא תשת לב אל הקורה אשר בעינה:
- (42) (מב) ואיך תאמר לאחיד הניחני אחי ואסירה שבבים מעינה ולא תשית לב אל הקורה אשר בעינה גם אתה הסר חנף ראשונה את הקורה מעינה ואחרי כן תראה להסיר שבבים מעין אחיד:
- (43) (מג) אין עץ טוב אשר יעשה פרי משחת ואין עץ נשחת אשר יעשה פרי טוב:
- (44) (מד) כי כל עץ ועץ במוֹפְרֵיו יתנפר תאנים לא יאספו מצננים ולא ענבים מעקרבנים:
- (45) (מה) איש טוב מאוצר לבו הטוב יוציא טוב ואיש רע מאוצר לבו הרע יוציא רע כי ממלא הלב יביע כל פה:
- (46) (מו) ומדוע אתם קראים לי בשם אדון אדון ולא תעשון את אשר אני מצוה אתכם:
- (47) (מז) כל הבא אלי ושמע דברי ועשה אתם הנה אניד לכם למי הוא דומה:
- (48) (מח) תלא דומה הוא לאיש בנה בית אשר העמיק לחפר ויתן יסודתו בסלע וכבא מטר סחף ונחל פרץ על הבית לא יכל להניע אתו כי בסלע יסודתו:
- (49) (מט) אך השמע דברי ואתם איננו עשה דומה הוא לאיש בנה ביתו על העפר ואין לו יסוד מתחת ובעבר עליו שטף מים נפל הבית פתאם ויהי למפלה גדולה:

פרק ז

- (1) (א) ככלתו לדבר את דבריו באזני העם ויבא אל כפר נחום:
- (2) (ב) ושם עבד לשרמא אחד חלה למות והוא יקר היה בעיניו עד מאד:
- (3) (ג) ובשמעו את שמע ישוע וישלח אליו מקצות זקני היהודים לבקשו לבא ולרפא את עבדו:
- (4) (ד) ויבאו אל ישוע ויפצרו בו לאמר כי יאָתָה לוֹ לְמַלֵּא אֶת־בִּקְשָׁתוֹ:
- (5) (ה) כי אהב הוא לעמנו ובית הפנסת בנה לנו:
- (6) (ו) וילך אתם ישוע וכאשר הקריב אל הבית ורוח לא רחוק ביניהם וישלח לו שרמא רעים לאמר אדני אל תלך את נפשך נקלתי מזאת כי אתה תבא בצל קרתי:
- (7) (ז) ובעבור זאת לא נחשבה נפשי בעיני לבא לפניך אך תנה אמר ונערי יחי:
- (8) (ח) כי גם אנכי עמד תחת יד ממשלה ואנשי צבא תחת ידי וכי אמר לאחד מהם לך וילך ולאחר בא ויבא ולעבדי עשה זאת ועשה:

9 (ט) וַיִּשְׁמַע יֵשׁוּעַ אֶת־דִּבְרָיו וַיִּשְׁתָּאָה וַיֵּפֶן וַיֹּאמֶר אֶל־הָעָם הַחֲלִיד אַחֲרָיו הִנְנִי מַגִּיד לָכֶם אֲמוֹנָה גְדוֹלָה כְּמוֹתָ גַם־בִּישְׂרָאֵל לֹא־מִצָּאתִי:

10 (י) וַיָּשׁוּבוּ הַשְּׁלוּחִים אֶל־הַבַּיִת וַיִּמָּצְאוּ כִּי נִרְפָּא הָעֶבֶד הַחֲלִי:

11 (יא) וַיְהִי מִמּוֹחֶרֶת וַיֵּלֶךְ אֶל־עִיר וּשְׁמָה נָעִין וְתַלְמִידָיו הָלְכוּ אַחֲרָיו וְהַמּוֹן עִם־רָב:

12 (יב) וַכֹּאשֶׁר קָרַב אֶל־שַׁעַר הָעִיר וַהֲנֶה אַנְשִׁים מוֹצִיאִים מִשָּׁם אִישׁ מֵת בֶּן יָחִיד לְאִמּוֹ וַהֲיָא אִשָּׁה אֶלְמָנָה וְרַבִּים מִן־הָעִיר עִמָּה:

13 (יג) וַיֵּרָא אֹתָהּ הָאֲדוֹן וַרְחֲמֶיו נִכְמְרוּ אֵלֶיהָ וַיֹּאמֶר לָהּ אֶל־תִּבְכִּי:

14 (יד) וַיֵּנֶשׁ וַיֵּנַע בְּמִשְׁכָּב וַנִּשְׁאָיו עָמְדוּ וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנִי מְדַבֵּר אֵלֶיךָ קוֹם בָּחוּר:

15 (טו) וַיִּקֶץ הַמֵּת וַיֵּשֶׁב וַיַּחֲלֵל לְדַבֵּר וְהוּא נִתְּנוֹ אֶל־אִמּוֹ:

16 (טז) וַחֲיִל אָחִיו אֶתְּחִיל אֶת־כָּלָם וַיַּחֲלִלוּ אֶת־הָאֱלֹהִים וַיֹּאמְרוּ כִּי־נִבִּיא גְדוֹל קָם בְּקִרְבָּנוּ וְכִי־פָקַד אֱלֹהִים אֶת־עַמּוֹ:

17 (יז) וּשְׁמוּעַת הַדְּבָר הַזֶּה יָצְאָה בְּכָל־יְהוּדָה וּבְכָל־הַכֹּפֶר מִסְבִּיב:

18 (יח) וַלְיוֹחָנָן הַגִּידוּ תַלְמִידָיו אֶת־כָּל־אֵלָהּ:

19 (יט) וַיִּקְרָא אֵלָיו יוֹחָנָן שְׁנַיִם מִתַּלְמִידָיו וַיִּשְׁלַחֵם אֶל־יֵשׁוּעַ לֵאמֹר הֵאֱתָה הוּא הַבָּא אוֹ אִם־נִחֲכָה לְאַחֵר:

20 (כ) וַיָּבֹאוּ אֵלָיו הָאֲנָשִׁים וַיֹּאמְרוּ יוֹחָנָן הַמַּטְבֵּל שָׁלַחֵנוּ אֵלֶיךָ לֵאמֹר הֵאֱתָה הוּא הַבָּא אוֹ אִם־נִחֲכָה לְאַחֵר:

21 (כא) וּבָעֵת הַהִיא הָעָלָה אֶרְכָּה לְרַבִּים מִחֲלָיִים וּנְנָעִים וּמְרוּחֹת רָעוֹת וּלְעוֹרִים רַבִּים הַשִּׁיב אוֹר עֵינֵיהֶם:

22 (כב) וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ וְהַגִּידוּ לְיוֹחָנָן אֵת אֲשֶׁר רָאִיתֶם וְאֵת אֲשֶׁר־שָׁמַעְתֶּם כִּי עוֹרִים רַאִים פְּסוּחִים הִלְכִים מְצַרְעִים נִרְפָּאִים חֲרָשִׁים שְׁמָעִים מֵתִים קָמִים וְעֵנִיִּים מִתְּבַשְּׂרִים יְשׁוּעָה:

23 (כג) וְאֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִכְשֹׁל בִּי:

24 (כד) וַיְהִי כֹאֲשֶׁר הָלְכוּ מִלֵּאכִי יוֹחָנָן וַיַּחֲלֵל לְדַבֵּר אֶל־הַמּוֹן־הָעָם עַל־יוֹחָנָן מַה־זֶּה יָצְאָתֶם הַמְדַּבֵּרָה לְרֹאוֹת הָאֵם קָנָה אֲשֶׁר יָנוּעַ מִפְּנֵי־רוּחַ:

25 (כה) אֵךְ מַה־זֶּה יָצְאָתֶם לְרֹאוֹת הָאֵם אִישׁ לְבוּשׁ בְּגָדֵי חֲמֹדוֹת הִנֵּה לְבָשִׁי חֲמֹדוֹת וּמִתְעַדָּנִים בַּעֲדָנִים בַּחֲצֹרוֹת מַלְכִים הִמָּה:

26 (כו) אֵךְ מַה־זֶּה יָצְאָתֶם לְרֹאוֹת הָאֵם אִישׁ נָבִיא הֵן אֲנִי אָמַר לָכֶם כִּי גַם־גְּדוֹל הוּא מִנְבִּיא:

27 (כז) כִּי זֶה הוּא אֲשֶׁר כָּתוּב עָלָיו הִנְנִי שֹׁלֵחַ מִלֵּאכִי לְפָנָיִךְ וּפְנֵה־דֶרֶכְךָ לְפָנָיִךְ:

28 (כח) אֲנִי אָמַר לָכֶם לֹא קָם בֵּין יְלוּדֵי אִשָּׁה גְדוֹל מִיוֹחָנָן וְהַקָּטָן בְּמַלְכוּת הָאֱלֹהִים יִגְדֵּל מִמֶּנּוּ:

29 (כט) וְכָל־הָעָם וְהַמַּכְסִּים עִמָּהֶם כֹּאֲשֶׁר שָׁמְעוּ כִּזְאת נִתְּנוּ לֵאלֹהִים צֶדֶק וַיִּטְבְּלוּ בַטְבִּילַת יוֹחָנָן:

30 (ל) אֵךְ־הַפְּרוּשִׁים וְחַכְמֵי הַתּוֹרָה נֹאצִּו אֶת־עֲצַת אֱלֹהִים וְלֹא נִטְבְּלוּ בַטְבִּילָתוֹ:

31 (לא) וַיֹּאמֶר הָאֲדוֹן וְאֶל־מִי אֲדָמָה בְּנֵי הַדּוֹר הַזֶּה וְלָמִי הֵם דֹּמִים:

32 (לב) דֹּמִים הֵם לְיִלְדֵים יֹשְׁבִים בַּשּׁוּקִים וְזֶה אֶל־זֶה קָרָאִים וְאֹמְרִים מִזְמָרִים הֵינּוּ לָכֶם וְלֹא רָקַדְתֶּם מְקוֹנִיִּים וְלֹא סָפַדְתֶּם:

33 (לג) כִּי בָא יוֹחָנָן הַמַּטְבֵּל לֹא אָכַל לֶחֶם וְלֹא־שָׁתָה יַיִן וְתֹאמְרוּ כִּי שָׂד בּוֹ:

34 (לד) וּבֶן־הָאָדָם בָּא אֲכַל וּשְׁתָה וְהִנֵּה אִישׁ זוֹלֵל וְסָבָא וְאֵהָב לַמּוֹכְסִים וְלַחֲטָאִים:

35 (לה) אֵךְ הַחֲכָמָה תִּצְטַדֵּק בְּמַעֲשֵׂי בְנֵיהָ כָּלָם:

- (36) לו) ואחד הפרושים קרא לו לבא לאכל אתו לחם ויבא אל-בית הפרוש וישב במסבו:
- (37) לו) והנה אשה חטאת בעיר וכאשר שמעה כי-הוא ישב במסבה בבית הפרוש נתקח צלחית שמן המר:
- (38) לח) ותבא ותעמד מאחריו לנכח רגליו ותבדד ותחל לשפדד ומעותיה עלי-רגליו ולמחות את-הדמעה מעליהן בשערות ראשה ותשק את-רגליו ומשוח אותן בשמן:
- (39) לט) והפרוש אשר קראו לאכל אתו ראה ויאמר אל-לבבו לו הנה נביא אז ידע מי-היא ומה-היא הנגעת בו כי אשת חטא היא:
- (40) מ) ויען ישוע ויאמר אליו שמעון דבר-לי אליך ויאמר דבר רבי:
- (41) מא) ויאמר נשה אחד היו-לו שני בעל-חוב חוב האחד חמש מאות כסף וחוב השני חמשים:
- (42) מב) ויען כי לא השיגה ידם לשלם-לו וישמט משה ידו משניהם ועתה איזה משניהם יוסיף לאהבה אתו:
- (43) מג) ויען שמעון ויאמר זה הוא לפי מחשבתי אשר שמט לו הרבה ויאמר אליו כן חרצת:
- (44) מד) ויפן אל-האשה ויאמר אל-שמעון הראה אתה את-האשה הזאת הנה באתי לביתך ומים לא נתת לרגלי והיא ומעותיה שפכה על-רגלי ותמח את-הדמעה מעליהן בשערותיה:
- (45) מה) מנשיקות פיך אתה לא נשקתני והיא מאז באתי לא חדלה מנשק את-רגלי:
- (46) מו) אתה לא משחת בשמן ראשי והיא משחה רגלי בשמן המר:
- (47) מז) על-כן אני אומר אליך חטאתיה הרבות נסלחו-לה כי אהבתה רבה ומי אשר מעט מזער נסלח-לו אהבתו מעט מזער:
- (48) מח) ויאמר אליה נסלחו-לך חטאתיך:
- (49) מט) והישבים אתו במסבה החלו לדבר על-לבם מי הוא זה הגם סלח לעונות הוא:
- (50) נ) ויאמר אל-האשה אמונתך הושיעה לך לכי לשלום:

פרק ח

- 1 א) ויהי אחרי-כן ויעבר בערים ובכפרים קורא ומשמיע את-מלכות האלהים ועמו שנים העשר:
- 2 ב) ונשים אשר נרפאו מחליים ומרוחות רעות מרים הנקראת מגדלית אשר גרשו ממנה שבע רוחות רעות:
- 3 ג) ויוחנה אשת כוזא סבן הורדוס ושושנה ורבות אחרות אשר כלכלו אתו מרכושן:
- 4 ד) ויהי בהקבץ אליו המון עם-רב אשר באו מכל-עיר ועיר וישא את-משלו:
- 5 ה) הוצא לזרע ובזרעו פזר מן-הזרע על-יד הדרך ויהי למרמס רגל ולמאכל לעוף השמים:
- 6 ו) ויש אשר נפל על-פני הסלע ויעש צמח וייבש כי לא הנה-לו לח:
- 7 ז) ויש אשר נפל אל-הקוצים ויעלו הקוצים עמו ויבלעוהו:
- 8 ח) ויש אשר נפל על-חלקה טובה ויעל פרי תבואה מאה שערים ומדי דברו כזאת קרה מי אשר אזנים לו לשמע ישמע:
- 9 ט) וישאלו אתו תלמידיו לאמר מה המשל הזה:
- 10 י) ויאמר להם נתן לדעת רזי מלכות האלהים ולאחרים רק-במשלים למען בראותם לא יראו ובשמעם לא יבינו:

- 11 (יא) וְזֶה הוּא הַמִּשְׁלַל הַזֶּה הוּא דְבַר הָאֱלֹהִים:
- 12 (יב) וְאֲשֶׁר עַל־יַד הַדֶּרֶךְ הֵם אֲשֶׁר שָׁמְעוּ וְהִשְׁטִין בָּא וַיִּטְרֹף דְּבַר הָאֱלֹהִים מִלִּבָּם פֶּן־יֵאֱמִינוּ וַיִּנָּשְׁעוּ:
- 13 (יג) וְאֲשֶׁר עַל־הַסֵּלַע הֵם הַשְּׁמָעִים הַמִּקְבְּלִים אֶת־הַדֶּבֶר בְּשִׂמְחָה אֶדְּ אֵין לָהֶם שָׂרֵשׁ וְרֵק לַמִּצְעָר וְאֵמִינוּ וּבִיּוֹם מָסָה יִסְגּוּ אַחֲוֹר:
- 14 (יד) וְהַנִּפְלֵא אֶל־הַקּוֹצִים הֵם הַשְּׁמָעִים הַהִלְכִים לְדֶרֶכָם וְנִבְלָעִים בְּרַב דְּאָנָה בְּעֶשֶׂר וּבְתַעֲנָנוֹת בְּנִי־אָדָם וְלֹא־יַעֲשׂוּ פְרִי:
- 15 (טו) וְאֲשֶׁר עַל־הַחֲלָקָה הַטּוֹבָה הֵם הַשְּׁמָעִים אֶת־הַדֶּבֶר בְּלֵב טוֹב וּבְרוּחַ נָכוֹן וְתוֹחֲלָתָם אֶתָּם עַד־אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן פְרִי:
- 16 (טז) וְאֵין־אִישׁ מְדַלִּיק נֵר לְכַסְתּוֹ בַּמִּכְסָּה אוֹ לְתַתּוֹ מִתַּחַת לַמָּטָה כִּי אִם־יִתְּנָהוּ אֶל־הַמְּנוֹרָה וְכָל־הַבָּאִים יֵרְאוּ בְּאוֹרוֹ:
- 17 (יז) כִּי אֵין־נֶעְלָם אֲשֶׁר לֹא יִגְלֶה וְאֵין נִסְתָּר אֲשֶׁר לֹא יִנְדַע וְלֹא יֵצֵא לְאוֹר:
- 18 (יח) עַל־כֵּן שִׁימוּ לְבַבְכֶּם אֶל־אֲשֶׁר תִּשְׁמָעוּן כִּי מִי אֲשֶׁר יִשְׁלֹו יִתֵּן לוֹ עוֹד וּמִי אֲשֶׁר אֵין־לוֹ יִקַּח מִמֶּנּוּ גַם אֶת־אֲשֶׁר יִחַשֵׁב כִּי יִשְׁלֹו:
- 19 (יט) וַיָּבֹאוּ אֵלָיו אֹמְרֵי וְאֶחָיו וְלֹא יָכְלוּ קָרֵב אֵלָיו מִפְּנֵי רַב הָעָם:
- 20 (כ) וַיִּגְדְּלוּ לֵאמֹר אֲמֹד וְאֶחָיִד עֹמְדִים בַּחוּץ וּמִבְקָשִׁים לְרֹאוֹתָהּ:
- 21 (כא) וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֱלֹהִים הֵם אֹמְרֵי וְאֶחָי הַשְּׁמָעִים אֶת־דְּבַר הָאֱלֹהִים וְהַעֲשִׂים אֹתוֹ:
- 22 (כב) וַיְהִי הַיּוֹם וַיֵּרֶד אֶל־כָּלִי שֵׁיט הוּא וְתַלְמִידָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם נַעֲבְרָה־נָא אֶל־עֵבֶר הַיָּם וַיִּנָּחְגוּ אֶת־כָּלִי הַשֵּׁיט:
- 23 (כג) וְהוּא שָׁכַב וַיֵּרֶדֶם בְּעוֹד הֵם שָׁטִים וְרוּחַ סַעְרָה הִתְעוֹרְרָה בֵּינֵם וַיִּשְׁטְפוּ עֲלֵיהֶם מַיִם כַּבִּירִים וַיִּגִּיעוּ עַד־שַׁעְרֵי מוֹת:
- 24 (כד) וַיִּנָּשְׂאוּ וַיַּעֲזִירוּ אֹתוֹ לֵאמֹר אֲדִינִנוּ אֲדִינִנוּ הֵן אֲבָרִים אֲנַחְנוּ וַיַּעֲזֹר וַיִּנָּעֵר בְּרוּחַ וּבִשְׂאוֹן הַמַּיִם וַיִּשְׁתַּקּוּ וְהִסְעִרָה קָמָה לְדִמְמָה:
- 25 (כה) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֵיךְ אִפּוּא הִיא אֲמוֹנַתְכֶם וְהֵם פָּתְרוּ וְתַמְּהוּ וְאָמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ מִי הוּא זֶה אֲשֶׁר יֵצֵא גַם־אֶת־הָרוּחַ וְגַם־אֶת־הַמַּיִם וְהֵם שָׁמְעִים בְּקוֹלוֹ:
- 26 (כו) וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ הַנִּדְרִים אֲשֶׁר מִמּוֹל הַגִּלְגָּל:
- 27 (כז) וַיֵּצֵא אֶל־הַיִּבְשָׁה וַיִּפְגְּשׂוּהוּ אִישׁ מִן־הָעִיר אֲשֶׁר רוּחוֹת רָעוֹת בּוֹ וְהוּא עָרִם בְּלִי לְבוּשׁ מִיָּמִים רַבִּים וּבְבֵית לֹא שָׁכַן כִּי אִם־בְּקִבְרִים:
- 28 (כח) וּכְרֹאוֹתָיו אֶת־יִשׁוּעַ וַיַּפֵּל לְפָנָיו וַיִּקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל מִה־לִּי וְלֵךְ יִשׁוּעַ בֶּן־אֵל עֲלִיוֹן הִנְנִי מִתְחַנֵּן אֶל־נָא תַעֲנֵנִי:
- 29 (כט) כִּי הוּא צִוָּה אֶת־רוּחַ הַטְּמָאָה לְצֵאת מִן־הָאִישׁ הַזֶּה אֲשֶׁר פָּעָמִים רַבּוֹת תָּפַשׁ בּוֹ וְהוּא אֲסוּר בְּזֻקִים וְשִׁמּוֹר בְּכַבְלֵי בְרָזֶל וַיִּנָּתֶק אֶת־מוֹסְרוֹתָיו וּבִכְלֹת הָרוּחַ הָרַע נִדַּח הַמִּדְבָּרָה:
- 30 (ל) וַיִּשְׁאַל אֹתוֹ יִשׁוּעַ לֵאמֹר מַה־שָּׁמָךְ וַיֹּאמֶר מַחְנִיִּים כִּי־שָׂדִים רַבִּים שָׁכְנוּ בְּקִרְבּוֹ:
- 31 (לא) וַיַּפְצְרוּ־בּוֹ לְבַלְתִּי יֵצֵא לְרֵדֶת אֶל־הַתְּהוֹם:
- 32 (לב) וַעֲדָר תְּזִירִים רַבִּים הָיָה רָעָה שָׁם בְּהָר וַיִּתְחַנְּנוּ־לוֹ לְתַתָּם לְבֹא אֶל־תּוֹכָם וַיִּנַּח לָהֶם:
- 33 (לג) וַיֵּצֵאוּ הַשָּׂדִים מִן־הָאִישׁ וַיָּבֹאוּ אֶל־תּוֹךְ הַתְּזִירִים וַיִּשְׁטֹף הָעֵדָר בַּמּוֹרָד וַיִּטְבְּעוּ בְּתוֹךְ הַיָּם:
- 34 (לד) וְהָרַעִים בְּרֹאוֹתָם אֶת אֲשֶׁר קָרָה וַיִּגְוֹסּוּ וַיִּגִּידוּ אֶת־הַדֶּבֶר בְּעִיר וּבִשְׂדֶה:

- 35 (לה) וַיֵּצְאוּ בְנֵי הַמָּקוֹם לִרְאוֹת אֶת אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה וַיָּבֹאוּ אֶל־יֵשׁוּעַ וַיִּמָּצְאוּ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר יֵצְאוּ הַשָּׂדִים מִמָּנּוּ מְלֻבָּשׁ בְּגָדִים וְדַעְתּוֹ יִשְׁרָה וַיֵּשֶׁב לְרִגְלֵי יֵשׁוּעַ וַיִּירָאוּ:
- 36 (לו) וְהָרְאִים אֶת־הַמַּעֲשֶׂה בְּעֵינֵיהֶם סָפְרוּ לָהֶם אֵיךְ נִרְפָּא בַּעַל מַעֲזַן הַשָּׂדִים:
- 37 (לז) וְכָל־בְּנֵי הַמָּקוֹם מֵאַרְץ הַנְּדָרִים וּמִסְבִּיבֵתֶיהָ בִקְשׁוּ מִמָּנּוּ לָלֶכֶת מֵאַתָּם כִּי־זִלְעָפָה אַחְזָתָם וַיִּירָד אֶל־כָּלִי שֵׁיט וַיֵּשֶׁב לְדַרְכּוֹ:
- 38 (לח) וְהָאִישׁ אֲשֶׁר הַשָּׂדִים יֵצְאוּ מִמָּנּוּ הִפְצִיר בּוֹ לְתַתּוֹ לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ אֵיךְ יֵשׁוּעַ שָׁלְחוֹ לֵאמֹר:
- 39 (לט) שׁוּב אֶל־בֵּיתְךָ וְסַפֵּר אֶת־הַנִּגְדָּלוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה־לְךָ הָאֱלֹהִים וַיֵּלֶךְ וַיִּגֵּד בְּכָל־הָעִיר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה־לוֹ יֵשׁוּעַ:
- 40 (מ) וּבָשׁוּב יֵשׁוּעַ וַיֵּצֵא הָעָם לִקְבֹּל פָּנָיו כִּי חָבּוּ לוֹ כָּלָם:
- 41 (מא) וְהִנֵּה אִישׁ בָּא וּשְׁמוֹ יֶאִיר רֹאשׁ בֵּית־הַכִּנְסָת וַיַּפֵּל לְרִגְלֵי יֵשׁוּעַ וַיִּתְחַנֵּן לְבֹא אֶל־בֵּיתוֹ:
- 42 (מב) כִּי בָתּוֹ יַחֲדָתּוֹ כָּבַת שְׁתֵּים עָשָׂרָה שָׁנָה נִטְתָּה לָמוֹת וַיְהִי בְלָכְתּוֹ וַיִּדְחַקְהוּ תְמוֹן הָעָם:
- 43 (מג) וְאִשָּׁה זָבַת־דָּם אֲשֶׁר יָמִי זָבָה נִמְשְׁכוּ שְׁתֵּים עָשָׂרָה שָׁנָה וְכָל־רְכוּשָׁהּ הוּצִיָּאה לְרַפָּאִים וַיֵּרֶד אָדָם לֹא הַשִּׁיגָה לְהָבִיא לָהּ מִרְפָּא:
- 44 (מד) הָאִשָּׁה הַזֹּאת קָרְבָה אֵלָיו מֵאַחֲרָיו וַתִּנָּע בְּכַנֵּף בְּגָדוֹ וְזָוֵב דָּמֶיהָ עָמַד כְּרָנַע:
- 45 (מה) וַיֵּשׁוּעַ שָׁאַל לֵאמֹר מִי־זֶה נִנָּע־בִּי וַיִּכְחָשׁוּ כָּלָם אֵיךְ פִּטְרוּס עָנָה וְאָלָה אֲשֶׁר אָתּוֹ אֲדֹנִי תְמוֹן הָעָם לְחַצִּים וּדְחָקִים אֶתְךָ מִסְבִּיב וְאַתָּה תֹאמַר מִי־זֶה נִנָּע בִּי:
- 46 (מו) וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ נִנָּע בִּי אֶחָד כִּי יִדְעָתִי בְּנַפְשִׁי כִּי גְבוּרָה יֵצְאָה מֵאַתִּי:
- 47 (מז) וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי לֹא־נִסְתָּרָה מִנֶּגֶד עֵינָיו וַתֵּבֹא בְּתַרְדֵּתָהּ וַתַּפֵּל לְפָנָיו וַתִּגֵּד לְפָנָיו כָּל־הָעָם עַל־מָה נִנָּעָה בּוֹ וְכִי נִרְפָּאָה לְפָתַע פְּתָאם:
- 48 (מח) וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ חֲזָקִי בְּתִי אֲמוּנָתְךָ הוֹשִׁיעָה לְךָ לְכִי לְשָׁלוֹם:
- 49 (מט) עָדְנוּ מְדַבֵּר וְאִישׁ מֵאַנְשֵׁי רֹאשׁ בֵּית־הַכִּנְסָת בָּא וַיֹּאמֶר מַתָּה בְּתָךְ וְאַל־תִּלְאַה עוֹד אֶת־הָרֶבִי:
- 50 (נ) כַּשְׁמַע יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַל־תִּירָא אֵיךְ־תֵּאֱמָן וְלֹה תִהְיֶה תְשׁוּעָה:
- 51 (נא) וַיָּבֹא הַבֵּיתָהּ וְלֹא־נָתַן לְאִישׁ לְבֹא אֶתּוֹ בְּלִתִּי לְפִטְרוּס וַיּוֹחֲזֵן וַיַּעֲקֹב וַאֲבִי הַיִּלְדָּה וְאַמָּהּ:
- 52 (נב) וְכָלָם בָּכִים וְסוֹפְדִים לָהּ וְהוּא אָמַר אַל־תִּבְכּוּ כִּי הִיא לֹא מָתָה כִּי אִם־יִשְׁנָה:
- 53 (נג) וַיִּלְעָגוּ לוֹ כִּי הֵם יָדְעוּ כִּי־מָתָה:
- 54 (נד) וְהוּא הוּצִיא אֶת־כָּלָם מִן הַבֵּית וַהֲחֲזִיק בִּגְדָהּ וַיִּקְרָא לֵאמֹר קוּמִי לָךְ נַעֲרָה:
- 55 (נה) וַתֵּשֶׁב רוּחָהּ אֵלֶיהָ וַתִּקֶּם פְּתָאם וַיֵּצֵא לְתַת־לָהּ לֶאֱכֹל:
- 56 (נו) וַיִּתְפַּלְאוּ אַבּוֹתֶיהָ עַד־מָאֵד וְהוּא צִוָּה עֲלֵיהֶם לְבָלְתִּי הִגֵּד לְאִישׁ אֶת אֲשֶׁר נַעֲשָׂה:

פרק ט

- 1 (א) וַיִּקְרָא אֶל־שְׁנַיִם הָעָשָׂר וַיִּתֵּן לָהֶם גְּבוּרָה וּמִמְשָׁלָה עַל־כָּל־רוּחוֹת רָעוֹת וְלִרְפָּא כָּל־מַחְלָה:
- 2 (ב) וַיִּשְׁלַחֵם לִקְרָא אֶת־מַלְכוֹת הָאֱלֹהִים וּלְהַקִּים אֶת־הַחֻלִּים:
- 3 (ג) וַיֵּצֵאוּ אֵלֵיהֶם לֵאמֹר לֹא תִקְחוּ מֵאוֹמָה לְדֶרֶךְ לֹא מִטָּה וְלֹא יִלְקוּט וְלֹא לֶחֶם וְלֹא כֶסֶף וְלֹא חֲלִיפוֹת בְּגָדִים:
- 4 (ד) וּבְבֵית אֲשֶׁר תִּבְּאוּ שָׁם תִּשְׁכְּנוּ וּמִשָּׁם תֵּצְאוּ:
- 5 (ה) וְהָיָה אִם לֹא יֵאָסְפוּ אֶתְכֶם הַבֵּיתָהּ צֵאוּ מִן־הָעִיר הַהִיא וּנְעִרְתֶּם אֶת־הָאֲבָק מֵעַל רִגְלֵיכֶם לְעִדּוֹת לָהֶם:

- 6 (ו) וַיֵּצְאוּ וַיַּעֲבְרוּ בַכְּפָרִים וּבְכָל־מְקוֹם קָרְאוּ אֶת־הַבְּשׂוּרָה וּרְפָאִים אֶת־הַחֲוָלִים:
- 7 (ז) וְהוֹרְדוֹס טָטְרַרְךָ שָׁמַע אֶת־כָּל־אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה וַתַּפְעֵם רוּחוֹ כִּי־יֵשׁ אֲשֶׁר אָמְרוּ יוֹחָנָן קָם מִן־הַמֵּתִים:
- 8 (ח) וַיֵּשׁ אֲשֶׁר אָמְרוּ כִּי נִגְלָה אֵלֵיהֶם וְאַחֲרֵים אָמְרוּ כִּי קָם נָבִיא אֶחָד מִן־הַנְּבִיאִים הַקִּדְמוֹנִים:
- 9 (ט) וַיֹּאמֶר הוֹרְדוֹס הֵן רֹאשׁ יוֹחָנָן נִשְׁאֲתִי מֵעָלָיו וּמִי־אֶפּוֹא הוּא אֲשֶׁר אָנֹכִי שָׁמַע עָלָיו כְּזֹאת וַיִּבְקֹשׁ לִרְאוֹתוֹ:
- 10 (י) וּבִשְׂנוֹב הַשְּׁלִיחִים הִגִּידוּ לוֹ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשׂוּ וַיִּקְחֵם וַיִּלְךָ עִמָּהֶם לְבָדֶם אֶל־עִיר הַנִּקְרֵאת בֵּית־צִיִּדָה:
- 11 (יא) וְהַמּוֹן הָעָם יָדְעוּ וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו וְהוּא קָבַל פְּנֵיהֶם וַיְדַבֵּר אֵלֵיהֶם עַל־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים וְרִפּוּא אֶת־הַדֹּרָשִׁים לַהֲרַפָּא:
- 12 (יב) וְכַאֲשֶׁר רָפָה הַיּוֹם לָעֶרֶב וַיָּבֹאוּ שְׁנַיִם הָעָשָׂר וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו שְׁלַח אֶת־הַמּוֹן הָעָם וַיֵּלְכוּ אֶל־הָעָרִים וַחֲצִירֵיהֶן מִסָּבִיב לְמִצָּא אֹכֶל וּמְקוֹם לָלוֹן כִּי־פָה בְּמְקוֹם שָׁמַם אָנְחָנוּ:
- 13 (יג) וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם תָּנוּ לָהֶם אֲתֶם לֹאֲכַל וַיֹּאמְרוּ לֹא נִמְצָא אֲתָנוּ בְּלִתי חֲמֻשָּׁה לָחֶם וְדָגִים שְׁנַיִם אוֹ הַגִּלְד לְקָנוֹת אֹכֶל לְכָל־הָעָם הַזֶּה:
- 14 (יד) אֲשֶׁר הָיוּ כַחֲמֻשֶּׁת אֶלְפֵי־אִישׁ וַיֹּאמֶר אֶל־תְּלַמִּידָיו הוֹשִׁיבוּ אֲתֶם שׁוֹרֹת שׁוֹרֹת כַּחֲמֻשִּׁים אִישׁ בַּשּׁוֹרָה:
- 15 (טו) וַיַּעֲשׂוּ־כֵן וַיּוֹשִׁיבוּ אֶת־כָּלֶם:
- 16 (טז) וַיִּקַּח אֶת־חֲמֻשֶּׁת הַלָּחֶם וְאֶת־שְׁנֵי הַדָּגִים וַיֵּשֶׂא עֵינָיו לַמָּרוֹם וַיְבָרֶךְ וַיִּפְרֹס וַיִּתֵּן לְתַלְמִידָיו לָשׂוּם לִפְנֵי הָעָם:
- 17 (יז) וַיֹּאכְלוּ כָלֶם וַיִּשְׂבְּעוּ וַיֵּשְׂאוּ שְׁנַיִם עָשָׂר סֵלִים מִן־הַפֶּתוֹתִים הַנוֹתְרִים לָהֶם:
- 18 (יח) וַיְהִי בְּהַתְּפַלֵּלוֹ לְבָדּוֹ וּתְלַמִּידָיו בָּאוּ לִפְנָיו וַיִּשְׂאֵל אֲתֶם לֵאמֹר מֶה־אָמְרִים עָלֶי הַמּוֹן הָעָם מִי־אָנִי:
- 19 (יט) וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ יוֹחָנָן הַמַּטְבֵּל וַיֵּשׁ אֲמָרִים אֵלֵיהֶם וְאַחֲרֵים אֲמָרִים נָבִיא אֶחָד קָם מִן־הַנְּבִיאִים הַקִּדְמוֹנִים:
- 20 (כ) וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם וְאַתֶּם מֶה תֹּאמְרוּ עָלַי מִי־אָנִי וַיַּעַן פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר מָשִׁיחַ הָאֱלֹהִים:
- 21 (כא) אֲזַי הָעִיד בָּם וַיִּצְוֶם לְבִלְתִּי הִגִּד הַדָּבָר לְאִישׁ:
- 22 (כב) וַיֹּאמֶר רַבִּים מְכָאֲבִים נִכְנּוּ לְבֶן־הָאָדָם וְהַזְקֵנִים וְרֹאשֵׁי הַכְּהֻנִּים וְהַסּוֹפְרִים וְהַמָּסֹבִיבִים וַיִּמְיֹתָהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יָקוּם:
- 23 (כג) וַיֹּאמֶר אֶל־כָּלֶם מִי הַחֲפֵץ לָלֶכֶת אַחֲרַי יִשְׁלִיךְ אֶת־נַפְשׁוֹ מִגֵּגֶד וַיֵּשֶׂא אֶת־צֻלְבּוֹ יוֹם יוֹם וַיִּלְךָ אַחֲרָיו:
- 24 (כד) כִּי מִי הַחֲפֵץ לְהַצִּיל אֶת־נַפְשׁוֹ תִּפְרֹת־לוֹ וּמִי אֲשֶׁר יִכְרִית אֶת־נַפְשׁוֹ לְמַעַנִי יִמְצָאָנָה:
- 25 (כה) כִּי מֶה־בָּצַע לְאִישׁ אִם יִקְנֶה־לוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ וְאֶת־נַפְשׁוֹ יֹאבֵד אוֹ יִשְׁחִיתָנָה:
- 26 (כו) כִּי כָל־אִישׁ אֲשֶׁר יָבוֹשׁ מִמֶּנִּי וּמִדְּבָרֵי אֵף בֶּן־הָאָדָם יָבוֹשׁ מִמֶּנִּי כַּאֲשֶׁר יָבֹא בְּכַבּוֹדוֹ וּבְכַבּוֹד אָבִיו וְהַמְּלָאכִים הַקְּדוֹשִׁים:
- 27 (כז) וְאַמֵּן אָנִי אֹמֵר לָכֶם יֵשׁ מִן־הַנִּנְצָבִים פֶּה אֲשֶׁר לֹא־יִשְׁעֻמוּ מוֹת עַד כִּי־יֵרְאוּ אֶת־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
- 28 (כח) וַיְהִי כְשֶׁמִּנֶּת יָמִים אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּקַּח אֹתוֹ אֶת־פֶּטְרוֹס וְאֶת־יוֹחָנָן וְאֶת־יַעֲקֹב וַיַּעַל אֶל־הָהָר וַיִּתְּפַלֵּל:

- (29) (בט) וַיִּשְׁנֶה מֵרָאָה פָּנָיו בְּהִתְפַּלֵּל וּלְבוּשׁוֹ נִהְפֶּךָ לְלֶבֶן וּבִהִיר עַד־מָאֹד:
- (30) (ל) וַהֲנִה שְׁנֵי אַנְשִׁים דִּבְּרוּ אֹתוֹ מִשָּׁה וְאַלְיָהוּ:
- (31) (לא) אֲשֶׁר נִרְאוּ בְּכַבּוּדָם וּנְדָּבְרוּ עַל־אֲשֶׁר עָלָיו לְהַשְׁלִים חֲקוֹ בִּירוּשָׁלַיִם לְהִיּוֹת נִגְזֵר מֵאַרְצָן חַיִּים:
- (32) (לב) וַתִּרְדְּמָה נִפְלָה עַל־פֶּטְרוֹס וְעַל־אֲשֶׁר אִתּוֹ וְכַאֲשֶׁר הִקִּיצוּ רָאוּ אֶת־כְּבוֹדוֹ וְאֶת־שְׁנֵי הָאַנְשִׁים הַנֹּצְצִים עָלָיו:
- (33) (לג) וַיְהִי בַּעֲלוֹתָם מֵעָלָיו וַיֹּאמֶר פֶּטְרוֹס אֶל־יֵשׁוּעַ אֲדֹנָי טוֹב לָנוּ לָשֹׁבֶת פֹּה נַעֲשֶׂה־נָּא שְׁלֹשׁ סִבּוֹת אַחַת לָךְ אַחַת לְמִשָּׁה וְאַחַת לְאַלְיָהוּ כִּי לֹא יָדַע מַה־לְדַּבֵּר:
- (34) (לד) עוֹדְנוּ מְדַבֵּר כְּזֹאת וַהֲנִה עָנָן סָבָךְ עָלֵיהֶם וַיָּבֹאוּ בְּתוֹךְ הָעָנָן וַיִּירָאוּ:
- (35) (לה) וַהֲנִה קוֹל יֵצֵא מִתּוֹךְ הָעָנָן לֵאמֹר זֶה־בְּנֵי יִרְדִּי אֵלָיו תִּשְׁמָעוּן:
- (36) (לו) וּבִהְשָׁמַע הַקּוֹל עָמַד יֵשׁוּעַ לְבָדּוֹ וְהֵם הִחֲרִישׁוּ לֹא־הִגִּידוּ דָּבָר לְאִישׁ בֵּימֵי הֵהָם מִכָּל אֲשֶׁר רָאוּ:
- (37) (לז) וַיְהִי מִמַּחֲרַת בְּרִדְתָּם מִן־הַהֶר וַיִּפְגְּשׁוּ אֹתוֹ רַבִּים מִן־הָעָם:
- (38) (לח) וַהֲנִה אַחַד מֵהֶם קָרָא לֵאמֹר אָנָּה רַבִּי הַבָּט־נָּא לְבְנֵי כִּי בְנֵי יְחִידִי הוּא:
- (39) (לט) וְרוּחַ דָּבָק בּוֹ וְהוּא צִעַק פֶּתָאִם כִּי יִטְרַפְּנוּ עַד־אֲשֶׁר יוֹרִיד רִירוֹ וְלֹא יִרְף מִמֶּנּוּ עַד־אֲשֶׁר יוֹשִׁיבֵנוּ עַד־דִּקְא:
- (40) (מ) וְאַשְׁאֵל מִתְלַמִּידֶיךָ לְגִרְשׁוֹ וְלֹא יָכְלוּ:
- (41) (מא) וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר הוּא דוֹר לֹא־אָמֵן בּוֹ דוֹר תִּהְפֹּכֶת עַד־מָתִי אֶהְיֶה עִמָּכֶם עַד־מָתִי אֲשָׁא אֶתְכֶם הִבָּא אֶת־בְּנֶךָ הֵנָּה:
- (42) (מב) וְהוּא טָרַם בָּא וַיִּרְעַשׂ אֹתוֹ הָרוּחַ וַיִּטְרַפְּהוּ וַיֵּשׁוּעַ גָּעַר בְּרוּחַ הַטִּמְאָה וְאֶת־הַנֶּעֱר הִחֲיָה מִחֲלָיו וַיֵּשֶׁב אֹתוֹ לְאַבְיוֹ:
- (43) (מג) וַיִּתְּמָהּ כָּלֶם עַל־גִּדְּלָ עֹז הָאֱלֹהִים וּבַעֲדֹר הֵם מִתְפַּלְּאִים עַל־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֶל־תְּלַמִּידָיו:
- (44) (מד) שִׁימוּ אָתֶם אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאָזְנֵיכֶם כִּי הֵנָּה בֶּן־הָאָדָם יִסְגֵּר בִּידֵי אַנְשִׁים:
- (45) (מה) וְהֵם לֹא הִבִּינוּ אֶת־דִּבְרָיו כִּי סָתוּם הָיָה לֵהֶם מִהִבִּין אֹתוֹ וְגַם־יִרְאוּ לְשָׁאֵל אֹתוֹ עַל־הַדְּבָר הַזֶּה:
- (46) (מו) אֲזַ עֲלָה עַל־לִבָּם לְדוֹן מִי הוּא הַגָּדוֹל בָּהֶם:
- (47) (מז) וַיֵּשׁוּעַ בְּרֹאוֹתוֹ מַחֲשָׁבוֹת לִבָּם וַיִּקַּח יֶלֶד וַיַּעֲמֶדְהוּ אֶצְלוֹ:
- (48) (מח) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִי הוּא הַמְּקַבֵּל יֶלֶד כְּזֶה בְּשִׁמִּי אֹתִי הוּא מְקַבֵּל וְהַמְּקַבֵּל אֹתִי הוּא מְקַבֵּל פָּנֵי שְׁלַחִי וְהַקֹּטֵן בְּכָלֶכֶם הוּא הַגָּדוֹל בָּכֶם:
- (49) (מט) וַיַּעַן יוֹחָנָן וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי רָאִינוּ אִישׁ מְגִרֵשׁ רוּחוֹת רַעוֹת בְּשִׁמְךָ וְנִכְלָא אֹתוֹ מִפְּעֻלָּתוֹ אַחֲרֵי אֲשֶׁר לֹא־הָלַךְ עִמָּנוּ בְּלִכְתָּנוּ אַחֲרֵיךָ:
- (50) (נ) וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ אֶל־תִּכְלָאוּ אֹתוֹ כִּי אִישׁ אֲשֶׁר אֵינְנוּ לְצָרֵינוּ לָנוּ הוּא:
- (51) (נא) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרְבוּ הַיָּמִים לְהִלָּקְחוֹ וַיֵּשֶׁם אֶת־פָּנָיו בְּחֻזְקָה לַעֲלוֹת יְרוּשָׁלַיִם:
- (52) (נב) וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים לְפָנָיו וַיִּלְכוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־אַחַד הַכִּפָּרִים בְּשִׁמְרוֹן לְהַכִּין לוֹ מְלוֹן:
- (53) (נג) וְלֹא פָתַחוּ לוֹ דְּלָתָם בְּרֹאוֹתָם כִּי פָנָיו מַעֲדוֹת יְרוּשָׁלַיִם:
- (54) (נד) וַיִּרְאוּ יַעֲקֹב וַיּוֹחָנָן תְּלַמִּידָיו וַיֹּאמְרוּ אֲדֹנָינוּ הִתְפַּץ אַתָּה כִּי־נֹאמַר וְתִרְדַּ אִשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֹתָם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה אֲלֵיהֶם:

55 (נה) וַיִּפֶּן וַיָּנֹעַר־בָּם אֵינֶכֶם יוֹדְעִים מֵאֵין מְקוֹר רִיחָכֶם:
 56 (נו) כִּי לֹא בָא בֶן־הָאָדָם לְהַשְׁמִיד נַפְשׁ כִּי אִם־לְהוֹשִׁיעַ לָהֶן וַיֵּלְכוּ אֶל־כְּפָר אַחֵר:
 57 (נז) וּבִלְכֹתָם בְּדֶרֶךְ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִישׁ אֶלְכָה אַחֲרֶיךָ אֶל־אֲשֶׁר תֵּלֵךְ:
 58 (נח) וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ הַשּׁוֹעָלִים חֲרִים לָהֶם וְצִפּוֹר שָׁמַיִם קֵן לָהּ וּבֶן־הָאָדָם אֵין־לוֹ מְקוֹם לְהִנָּיֵחַ אֶת־רֹאשׁוֹ:
 59 (נט) וְאֶל־אִישׁ אַחֵר אָמַר לֵךְ אַחֲרַי וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאִישׁ אֲדֹנִי תִּנְה־לִּי לָלֶכֶת וּלְקַבֵּר אֶת־אָבִי רֹאשְׁנָה:
 60 (ס) וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ הִנֵּחַ לְמַתִּים לְקַבֵּר אֶת־מַתִּיהֶם וְאַתָּה לֵךְ וְהַשְׁמַע מַלְכוּת הָאֱלֹהִים בְּאֶרֶץ:
 61 (סא) וְעוֹד אִישׁ אַחֵר אָמַר אֵלָיו אֶלְכָה אַחֲרֶיךָ אֲדֹנִי אֶפְסִי תִּנְה־לִּי רֹאשְׁנָה לְהַפְרֹד מִבְּנֵי בֵיתִי בְּדִבְרֵי שְׁלוֹם:
 62 (סב) וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ כָּל־אִישׁ הַשֵּׁם יָדוֹ עַל־מַחְרָשְׁתּוֹ וּמִבֵּית אַחֲרֵנִית אֵינְנוּ נִכּוֹן לְמַלְכוּת הָאֱלֹהִים:

פרק י

1 (א) אַחֲרֵי הַדִּבְרִים הָאֵלֶּה הִבְדִּיל הָאָדוֹן עוֹד שִׁבְעִים אַנְשִׁים וַיִּשְׁלַחם שְׁנַיִם שְׁנַיִם לְפָנָיו אֶל־כָּל־עִיר וּמְקוֹם אֲשֶׁר שָׁם פָּנָיו לָבֹא שָׁמָּה:
 2 (ב) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַקְצִיר רַב וְהַפְעֵלִים מַעֲטִים עַל־כֵּן הִעֲתִירוּ אֶל־אָדוֹן הַקְצִיר לְשַׁלַּח פְּעֻלִּים לְקַצְרוֹ:
 3 (ג) וְאַתֶּם לְכוּ־נָא הִנֵּה אֲנִכִּי שֹׁלַח אֲתֶכֶם קְצָאן בְּקָרֵב זֹאבִים:
 4 (ד) לֹא תִשְׂאוּ כִּס וְיִלְקוּט אוֹ נַעֲלִים וְלֹא תִשְׂאֻלוּ לְשִׁלוֹם־אִישׁ בְּדֶרֶךְ:
 5 (ה) וְאֶל־כָּל־בֵּית אֲשֶׁר תָּבֹאוּ בּוֹ אָמְרוּ בִּפְתָח דִּבְרֵיכֶם שְׁלוֹם לְבֵית הַזֶּה:
 6 (ו) אִם אִישׁ שְׁלוֹם שָׁכֵן שָׁם שְׁלֹמְכֶם יִשְׁכֵּן עִלָּיו וְאִם־לֹא שְׁלֹמְכֶם אֲלֵיכֶם יָשׁוּב:
 7 (ז) וּבְבֵית הַהוּא תִשְׁבּוּ וְתֹאכְלוּ וְתִשְׁתּוּ מֵאֲשֶׁר יִנָּתֵן לָכֶם כִּי נִכּוֹן לַפְעֵל דִּי שְׁכָרוֹ וְלֹא תִצְאוּ מִבֵּית לְבֵית:
 8 (ח) וְאֶל־כָּל־עִיר אֲשֶׁר תָּבֹאוּ וַיִּשְׁכְּיָהּ יַחְזִיקוּ בָכֶם אֲכָלוּ שָׁם מֵאֵת אֲשֶׁר יוֹשֵׁם לְפָנֵיכֶם:
 9 (ט) וְאֶת־הַחוֹלִים אֲשֶׁר בְּתוֹכָהּ תִּרְפְּאוּ וְכֹה תֹאמְרוּן אֲלֵיהֶם הִנֵּה קָרְבָה אֲלֵיכֶם מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
 10 (י) וּבְכָל־עִיר אֲשֶׁר תָּבֹאוּ וְלֹא יַחְזִיקוּ בָכֶם צֹאוּ אֶל־רֹחַבְתֶּיהָ וְאָמְרוּ:
 11 (יא) גַּם־עַפְר עִירְכֶם הִמְדִּבְק בְּרִגְלֵינוּ נִנְעַר אֲלֵיכֶם אֲדָּהּ דִּעוּ זֹאת כִּי קָרְבָה מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
 12 (יב) אֲנִי הִנְנִי מַגִּיד לָכֶם כִּי יִקַּל הַמִּשְׁפָּט לְסֹדֶם בַּיּוֹם הַהוּא מִן־הָעִיר הַהִיא:
 13 (יג) אוֹי־לָךְ כּוֹרִזִּין אוֹי־לָךְ בֵּית־צִידָה כִּי לוֹ נַעֲשׂוּ בְצוֹר וּבְצִידוֹן הַנִּפְלְאוֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ בְתוֹכָכֶן כְּכֹר שָׁבוּ וְהִתְפַּלְשׁוּ בְּשֹׁק וְאָפַר:
 14 (יד) אֲדָּהּ לְצוֹר וּלְצִידוֹן יִקַּל יוֹם הַמִּשְׁפָּט מֵאֲשֶׁר לָכֵן:
 15 (טו) וְאַתָּה כְּפַר־נַחוּם אֲשֶׁר רוּמְמָה עַד־הַשָּׁמַיִם אֶל־שְׂאוֹל תּוֹרְדִי:
 16 (טז) הַשְׁמַע אֲלֵיכֶם אֵלִי הוּא שְׁמַע וְהִמָּאס בָּכֶם כִּי הוּא מֵאֵס וְהִמָּאס בִּי מֵאֵס הוּא בְּשַׁלְחִי:
 17 (יז) וַיִּשְׁבּוּ הַשִּׁבְעִים בְּשִׁמְחַת לֵבָם לֵאמֹר אֲדֹנֵינוּ בְּשִׁמְךָ נִכְבְּשׁוּ גַם־הַשָּׂדִים תַּחַת יְדֵינוּ:
 18 (יח) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם רֵאִיתִי אֶת־הַשָּׁטָן נָפַל כְּבָרְק מִן־הַשָּׁמַיִם:

19 (יט) ואני הנני נתן ממשלה בידכם לרמס נחשים ועקרבים וכל גבורת אויב ואין נגע בכם לרעה:

20 (כ) אך אל תשמחו על כִּי־הרוחות נכבשים תחת ידכם כִּי אם־שמחו על אֲשֶׁר־נכתבו שמותיכם בשמים:

21 (כא) בעת ההיא עלץ לב ישוע ברוח הקדש ויאמר אוֹדֶה אבי אֲדוֹן השמים והארץ כִּי הסתרת את־אלה מחכמים ונבנים וגלית אתם לעוללים אכן אבי כִּן־רצית אֶתָּה:

22 (כב) הכל נמסר בידי מאת אבי ואין איש ידע מי הוא הבן זולתי האב ומי הוא האב אין איש ידע זולתי הבן והוא אֲשֶׁר חפץ בו הבן לגלותו לו:

23 (כג) ויפן אל־תלמידיו לברדם ויאמר אֲשֶׁר־יְהִי עֲנִיִּים הֲרֹאוֹת את אֲשֶׁר אתם ראים:

24 (כד) כִּי אָנִי מְגִיד לָכֶם רָבִים נְבִיאִים וּמַלְכִּים נִכְסְפוּ לְרֹאוֹת את אֲשֶׁר אתם ראים ולא ראו ולשמע את אֲשֶׁר אתם שמעים ולא שמעו:

25 (כה) ויִקָּם תלמיד חכם אֶחָד לנסותו ויאמר רבי מה עלי לעשות לרשת חיי עולם:

26 (כו) ויאמר אליו מה־פתוב בתורה אִיךָ קראתָ בָּהּ:

27 (כז) ויען ויאמר ואֲהַבְתָּ את יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מַאֲדְךָ עֹבְדָל־מִדְּעָבָא וּלְרַעְךָ כָּמוֹדָה:

28 (כח) ויאמר אליו טוב ענית עֲשֵׂה־כֵן ותחיה:

29 (כט) ויואל להצדיק נפשו ויאמר אל־ישוע ומי הוא רעי:

30 (ל) ויען ישוע ויאמר איש אֶחָד יֵרֵד מִירוּשָׁלַיִם לִירִיחוֹ ויִפֹּל בִּידֵי שָׂדֵדִים אֲשֶׁר הפשיטוהו הִכּוּ ויִפְּנוּ ויעזבו אתו וכמעט לא נותרה־בו נשמה:

31 (לא) ויִקָּר לַאִישׁ כֵּהֵן מִקְרָהוּ לְבָא בְּדֶרֶךְ הַהוּא ויִרְאֶהוּ וַיֵּט מִפָּנָיו:

32 (לב) וגם־איש לוי נִקְרָה בְּמָקוֹם הַהוּא וַיֵּגֶשׁ ויִרְאֶהוּ ויעבר מעליו:

33 (לג) אך איש שמרונִי בִּלְכָתוֹ לְמִסְעָיו נָגַשׁ אֵלָיו ויִרְאֶהוּ ויִכְמְרוּ רַחֲמָיו:

34 (לד) ויִקָּרַב ויחבש את־פָּצְעָיו ושמן וַיֵּן יֶצֶק עָלָיו ויִרְכַּבְהוּ עַל־בַּהֲמָתוֹ ויבֹאֶהוּ אֶל־הַמָּלוֹן ויִיחַשׁ לוֹ לְכָל־מַחְסְרָיו:

35 (לה) ולמחרת בִּנְסָעוֹ הוציא שְׁנֵי דִינָרִים ויתן לבעל המלון ויאמר חושה לוֹ לְכָל־מַחְסְרָיו וְכִי תוֹסִיף לְהוֹצִיא עָלָיו אָנִי בְּשׁוּבִי אֲשַׁלְּמָה:

36 (לו) ועתה מה־תאמר מי משלשה אלה הִיָּה רַע לַאִישׁ אֲשֶׁר נָפַל בִּידֵי הַשָּׂדֵדִים:

37 (לז) ויען ויאמר זֶה הוּא אֲשֶׁר נָמַל עִמּוֹ חֶסֶד ויאמר אליו ישוע לָךְ וַעֲשֵׂה גַם־אֶתָּה כָּמוֹהוּ:

38 (לח) ובנסעים ויבא אל־אֶחָד הַכֹּפָרִים וְשֵׁם אִשָּׁה אַחַת וְשִׁמְיָה מִרְתָּא אֲשֶׁר אָסְפָה אֹתוֹ אֶל־בֵּיתָהּ:

39 (לט) וְלָהּ אַחֹת וְשִׁמְיָה מִרְיָם אֲשֶׁר יָשְׁבָה לְרֵגְלֵי יֵשׁוּעַ לְשִׁמְעַת אֶל־דְּבָרוֹ:

40 (מ) ומִרְתָּא עִיפָה נִפְשָׁה מֵרַב עֲבָדָתָהּ וַתִּגַּשׁ אֵלָיו וַתֹּאמֶר הֲלֹא תַחֲוֹשׁ לִי אֲדֹנִי כִּי אַחֹתִי עֲזַבְתָּנִי לְשָׂרֵת לְבִדִּי אֲמֹר־נָא אֵלֶיהָ לַעְזֹר עַל־יָדַי:

41 (מא) ויען ישוע ויאמר אֵלֶיהָ מִרְתָּא מִרְתָּא עִיפָה ויַגַּעַת אֶת מַעֲנִינִים רַבִּים:

42 (מב) ואין דָּבָר נַחוּץ בְּלִתִּי עֲנֵן אֶחָד וּמִרְיָם בְּחֶרֶת בַּחֲלֹק הַטּוֹב אֲשֶׁר לֹא־יִקַּח מִיָּדֶיהָ:

פרק יא

1 (א) ויהי ככלתו את־תַּפְלָתוֹ בְּמָקוֹם אֶחָד ויאמר אליו אֶחָד מִתַּלְמִידָיו יִלְמְדֵנוּ אֲדִינֵנוּ לְהַתְּפַלֵּל

בְּאִשֶּׁר הוֹרָה כֵּן גַּם־יִוְחָנָן לְתַלְמִידָיו:

(2) (ב) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כֹּה תֹאמְרוּן בְּתַפְלִתְכֶם אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים יִתְקַדֵּשׁ שְׁמֹךְ תָּבֹא מַלְכוּתְךָ יַעֲשֶׂה רְצוֹנְךָ בָּאָרֶץ בְּאִשֶּׁר נַעֲשֶׂה בְּשָׂמִים:

(3) (ג) תֵּן־לָנוּ לֶחֶם חֲקֵנוּ יוֹם בְּיוֹמוֹ:

(4) (ד) וּסְלַח לָנוּ אֶת־אֲשָׁמוּתֵינוּ כִּי גַם־אֲנַחְנוּ סֹלְחִים לְכָל־אִשֶּׁר אָשָׁם לָנוּ וְאֶל־תִּבְיָאֵנוּ לְיָדֵי נִסְיוֹן כִּי אִם־הִצִּילָנוּ מִן־הָרָע:

(5) (ה) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִי־בָכֶם אִשֶּׁר לוֹ אֲהָב וְהוּא בָּא אֶל־בֵּיתוֹ בְּחִצּוֹת הַלִּילָה וְקָרָא אֵלָיו קוֹמָה רַעִי הַלֹּנֵי־נָא שְׁלֹשׁ כְּפוֹרוֹת־לָחֶם:

(6) (ו) כִּי־אֲהָבִי עֹבֵר אַרְחָ בָּא אֶל־בֵּיתִי וְאִין־לִי פֶת־לָחֶם לְתַתּוֹ לִפְנֵי:

(7) (ז) וְהִשְׁכֵּן בְּבֵית עֲנָה וַאֲמַר אֶל־תִּלְאָה אֹתִי כִּי הִדְלַת כְּבֹד סִנְרָה וַיִּלְדִּי עָמִי בְּמִטָּתִי לֹא־אוֹכַל לָקוּם לְתַת לָךְ:

(8) (ח) הֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי הוּא יָקוּם וַיִּתֵּן־לוֹ כָּכֹל אִשֶּׁר יַחְסֹר לֹא בַעֲבוּר כִּי אֲהָבֵנוּ הוּא כִּי אִם־מֵאִשֶּׁר יַפְצֹר־בוֹ וְלֹא יַחֲשֹׁךְ:

(9) (ט) וְגַם־אֲנִי אֹמֵר לָכֶם שְׂאֵלוּ וַיִּנָּתֶן לָכֶם דְּרָשׁוּ וַתִּמְצְאוּ דִּפְקוּ וַיִּפְתַּח לָכֶם:

(10) (י) כִּי כָל־הַשְּׂאֵל יִקַּח וְהִדְרֹשׁ יִמְצָא וְהִדְפֹּק יִפְתַּח לוֹ:

(11) (יא) וְמִי אֵב בָּכֶם אִשֶּׁר בָּנוּ שְׂאֵל מִמֶּנּוּ לָחֶם וְהוּא יִתֵּן־לוֹ אָבֵן אִם־בִּקְשׁ דָּג וְתַחַת דָּג וַיִּתֵּן־לוֹ נֶחֱשׁ:

(12) (יב) אוֹ בִיזָה כִּי־יִשְׂאֵל וְהוּא יִתֵּן־לוֹ עֶקֶרב:

(13) (יג) וְאַתֶּם כִּי רָעִים הֵנִכֶם אַתֶּם יָדְעִים לְתַת מִתְּנוֹת טְבוֹת לְבָנִיכֶם אַף־כִּי הָאֵב מִן־הַשָּׁמַיִם וַיִּתֵּן רוּחַ קָדְשׁוֹ לְדִרְשָׁיו:

(14) (יד) וַיְהִי תִיּוֹם וַיִּגְרֹשׁ רוּחַ רַע מֵאִישׁ אֶלֶם וְאַחֲרֵי אִשֶּׁר יֵצֵא הָרוּחַ הָרַע הַחַל הָאֶלֶם לְדַבֵּר וַיְהִי לִפְלֹא בְּעֵינֵי הָעָם:

(15) (טו) וַיֵּשׁ מֵהֶם אֲמָרוּ בְּבַעַל זְבוּב שְׂר־הַשָּׂדִים הוּא מְגַרֵּשׁ אֶת־הַשָּׂדִים:

(16) (טז) וַיֵּשׁ אִשֶּׁר רָצוּ לְנִסּוֹתָו וַיִּשְׂאֵלוּ מִמֶּנּוּ אוֹת מִן־הַשָּׁמַיִם:

(17) (יז) וְהוּא יָדַע אֶת־מַחֲשַׁבְתָּם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כָּל־מַמְלָכָה הַנּוֹפֶלֶת עַל־נַפְשָׁהּ תִּתְחַרֵּב וּבִתְיָהּ בְּתוֹכָהּ בֵּית עַל־בֵּית וַיִּפְּלוּ:

(18) (יח) וְאִם גַּם־הַשָּׁטָן נִפְלֵג עַל־נַפְשׁוֹ אֵיךְ תִּקּוּם מַלְכוּתוֹ כִּי אֲמַרְתֶּם בְּבַעַל־זְבוּב אֲנִי מְגַרֵּשׁ אֶת־הַשָּׂדִים:

(19) (יט) וְאִם־אֲנִי מְגַרֵּשׁ אֶת־הַשָּׂדִים בְּבַעַל־זְבוּב בְּנִיכֶם בְּמִי יִגְרֹשׁוּ אַתֶּם עַל־כֵּן הֵם יִהְיוּ שְׁפָטִיכֶם:

(20) (כ) וְאִם־בְּאַצְבַּע אֱלֹהִים אֲנִי מְגַרֵּשׁ אֶת־הַשָּׂדִים מַלְכוּת הָאֱלֹהִים בָּאָה אֲלֵיכֶם אֶל־נִכּוֹן:

(21) (כא) בְּשֹׁמֵר הַגִּבּוֹר אֶת־אֲרָמוֹנוֹ וְכָלִי נִשְׁקֹן עָלָיו שְׁלוֹם יִהְיֶה לְכָל־קִנְיָנוֹ:

(22) (כב) וְאִם־תִּקְרֶה מִמֶּנּוּ יָבֹא עָלָיו וַיִּכַּל לוֹ יִשָּׂא מִמֶּנּוּ אֶת־נִשְׁקוֹ אִשֶּׁר בְּטַח־בוֹ אַחֵר יִחַלֵּק שְׁלָלוֹ:

(23) (כג) מִי אִשֶּׁר אֵינְנוּ לִי לְצַרִּי הוּא וְמִי אִשֶּׁר אֵינְנוּ מְאֹסָף אֹתִי מִפְּזֹר הוּא:

(24) (כד) וְרוּחַ הַטְּמָאָה בְּצֹאתָהּ מִן־הָאָדָם תִּשְׁוֹטֵט בָּאָרֶץ תִּלְאוּבַת תִּבְקֹשׁ וְלֹא־תִמְצָא מְרַגְעָה אֹז

תֹּאמַר אֲשׁוּבָה אֶל־מִשְׁכְּנִי אִשֶּׁר יֵצְאֹתִי מִשָּׁם:

(25) (כה) וּבְשׁוּבָהּ תִּמְצְאוּנוּ מְנַקָּה וּמְפָאָר:

(26 כו) אז תלך ולקחה לך שבע רוחות אחרות רעות ממנה ובאו ושכנו שם והיתה אחרית האיש ההוא רעה מראשיתו:

(27 כז) ויהי כדברו את הדברים האלה ותשא אשה אחת מתוך העם את-קולָה ותאמר אליו אשרי רחם הורתיך והשדים אשר ינקת:

(28 כח) ויאמר אף כי-אשרי השמעים את-דבר האלהים ושמרים אתו:

(29 כט) ובחבקץ אליו עס-רב ויחל לדבר הדור הזה דור רע הוא ומבקש אות ואות לא ינתן-לו וילתי אות יונה הנביא:

(30 ל) כי כאשר היה יונה לאות לאנשי נינוה כן יהיה גם-כן האדם לדור הזה:

(31 לא) מלכת תימן תקום במשפט עם-אנשי הדור הזה ותרשיע אתם כי באה מקצות הארץ לשמע חכמת שלמה והנה ישנו בזה גדול משלמה:

(32 לב) אנשי נינוה יקומו במשפט עם-הדור הזה וירשיעו אתו כי שבו בקריאת יונה והנה ישנו בזה גדול מיונה:

(33 לג) אין מרליק-נר ומשים אתו במסתר או-מתחת לאיפה כי אם אל-המגורה לבעבור יראו הבאים את-אורו:

(34 לד) נר הנור הוא העין אם-עינך תמימה בכל-חדרי בטנך יהיה אור ואם-עינך רעב חשך בכל-חדרי בטנך:

(35 לה) על-כן השמר-לך לבלתי יחשך האור אשר בקרבך:

(36 לו) אם כל-גופך מלא אור ואין חשך בכל-חדריו אז יגיה לך כלפיד כהיר במלא אורו:

(37 לז) עודנו מדבר ופרוש אחד קרא-לו לאכל אתו לחם ויבא וישב אל-שלחנו:

(38 לח) וירא הפרוש ויתמה כי לא-רחץ את-ידייו לפני אכלו:

(39 לט) ויאמר אליו האדון הנה אתם הפרושים תטהרו את-הכוס ואת-הקערה מחוץ וקרבתם מלא עשק ואון:

(40 מ) כסילים הלא עשה תחיצון הוא עשה גם את-הקרב:

(41 מא) אבל-תנו מאשר בקרבכם לחן עניים ותכל טהור יהיה לכם:

(42 מב) אך אזי לכם פרושים כי תעשרו את-המנחא ואת-הפיגם ואת-כל-ירק השדה ותעזבו את-המשפט ואת-אתבת האלהים אלה עליכם לעשות ואת-אלה אל-תעזבו:

(43 מג) אזי לכם פרושים כי אהבים אתם את-המושבות הראשנים בבתי-הכנסת ושאלת שלמכם בשוקים:

(44 מד) אזי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי כקברים כמוסים מעין אתם ובגי אדם ודרכים עליהם מבלי-דעת:

(45 מה) ויען אחד מבגלי התורה ויאמר אליו רבנו בדבריה אלה חרפת גם-אתנו:

(46 מו) ויאמר אזי לכם בגלי התורה גם-אתם כי תעמסו על-שכם אנשים משא כבד מנשא ואין את-נפשכם להניע אתו גם-באחת מאצבעותיכם:

(47 מז) אזי לכם כי תבנו את-קברי הנביאים ואבותיכם הרגו אתם:

(48 מח) ובכן אתם מעידים למעשי אבותיכם ונטים אחריהם כי הם הרגו אתם בונים את-קבריהם:

(49 מט) בעבור זאת כה אמרה חכמת האלהים הנני שלח אליהם נביאים ושליחים ומהם יחרגו ומהם ירדפו:

- (50 ג) לַמַּעַן יִדְרֹשׁ מִן־הַדּוֹר הַזֶּה דָּם כָּל־הַנְּבִיאִים הַשְּׁפוּף לְמִן־הַנוֹסֵד הָאָרֶץ:
 (51 נא) מִדֶּם־הַבֶּל עַד־דָּם זַכְרִיָּה אֲשֶׁר נִהְרַג בֵּין הַמִּזְבֵּחַ וּלְבֵית אָכָן אֲנִי מוֹדֵד לָכֶם כִּי דְרוֹשׁ יִדְרֹשׁ מִן־הַדּוֹר הַזֶּה:
 (52 נב) אֲזִי לָכֶם בַּעֲלֵי הַתּוֹרָה כִּי־לִקְחֶתֶם לָכֶם אֶת־מִפְתַּח הַדָּעַת אֲתֶם לֹא תִבְאוּ שָׁמָּה וְאֶת־הַקָּבָאִים מִבֹּא תִקְלְאוּ:
 (53 גג) וַיְהִי בְצֵאתוֹ מִשָּׁם וַיַּחֲלוּ הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים לְהַצֵּק־לוֹ וּלְהַתְנַדֵּחַ בּוֹ עַד אֲשֶׁר־יִדְבַר קְשׁוֹת:
 (54 גד) וַיֵּאָרְבוּ לוֹ לְצוּד דָּבָר מִפּוֹ לַמַּעַן יִמָּצְאוּ עָלָיו שְׂטָנָה:

פרק יב

- (1 א) וַיְהִי בֵּין־כֹּה וְכֹה וַתִּמּוֹן הָעָם הַתֹּאסְפוֹ לְרַבּוֹת עַד אֲשֶׁר־דָּרְכוּ אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ וְהוּא הִחֵל לְדַבֵּר אֶל־תַּלְמִידָיו לֵאמֹר בְּרֹאשִׁית כָּל הַשְּׁמָרוֹ לָכֶם מִשָּׂאֵר הַפְּרוּשִׁים הֵלֹא הוּא הַחֲנֻפָּה:
 (2 ב) וְאִין דָּבָר נִסְתָּר אֲשֶׁר לֹא יִגָּלָה וְאִין נֶעְלָם אֲשֶׁר לֹא יוֹדַע:
 (3 ג) לָכֵן אֶת־אֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם בַּחֲשֵׁךְ יִשְׁמַע לְעֵין הַשֶּׁמֶשׁ וּלְחַשׁ שְׁפֹתוֹתֵיכֶם הַשְּׁמַעְתֶּם לְאָזֵן חָדָר בְּחָדָר וַיִּקְרָא עַל־הַנְּנוֹת:
 (4 ד) וְאֲנִי אָמַר לָכֶם אֶהְיֶה אֶל־תִּירְאוֹ מִפְּנֵי מִמִּיתִי הֵנוּ אֲשֶׁר אַחֲרֵי כֵן אֵין־לֵאל יָדָם לְהַרְעָ לוֹ עוֹד:
 (5 ה) אֵךְ אֲנִי מַחְנֶה לָכֶם אֶת־מִי תִירְאוּ יִרְאוּ אֹתוֹ אֲשֶׁר יָדְיוֹ רַב לוֹ לְהַשְׁלִיךְ אֶת־הַמוֹמֶת אֶל־גִּיהֶנֶם אָכֵן אֲנִי אָמַר לָכֶם אֹתוֹ תִירְאוּן:
 (6 ו) הֵלֹא תִמְכַּרְנָה חֲמֵשׁ צִפּוֹרִים בִּשְׁנֵי אֶסְרִים וְאֵין־אַחַת מֵהֶן נִשְׁכַּחַת לִפְנֵי אֱלֹהִים:
 (7 ז) וְאַתֶּם גַּם־שֹׁעֲרוֹת רֹאשֵׁיכֶם נִמְנוּ בַּמִּסְפָּר כֻּלָּן אֶל־תִּירְאוּ עֶרְכְּכֶם רַב מִצִּפּוֹרִים רַבּוֹת:
 (8 ח) וְאֲנִי הִנְנִי מוֹדֵד לָכֶם כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר יוֹדֶה כִּי לִפְנֵי בְנֵי־אָדָם גַּם־כֵּן בֶּן־הָאָדָם יוֹדֶה בּוֹ לִפְנֵי מַלְאָכֵי הָאֱלֹהִים:
 (9 ט) וְמִי אֲשֶׁר יִכְחַשׁ־בִּי לִפְנֵי בְנֵי אָדָם אִכְחַשׁ־בּוֹ לִפְנֵי מַלְאָכֵי הָאֱלֹהִים גַּם־אֲנִי:
 (10 י) כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבַר דָּבָר בֶּבֶן־הָאָדָם וְסָלַח לוֹ אֵךְ תִּמְגַּדֶּה אֶת־רוּחַ הַקֹּדֶשׁ לוֹ לֹא יִסָּלַח לוֹ:
 (11 יא) וְכֹאֲשֶׁר יָבִיאוּ אֲתֶכֶם אֶל־בֵּית־הַפְּגָסָת וּלְפָנֵי הָרֹאשִׁים וְהַשְּׁלִיטִים אֶל־תִּתְּחַדְדוּ לֵאמֹר אֵיכָּה נִדְבַר אוֹ מַה־נִּדְבַר:
 (12 יב) כִּי־רוּחַ הַקֹּדֶשׁ יַחְנֶה לָכֶם בְּעֶצֶם הָעֵת הַזֶּה אֲשֶׁר תִּדְבְּרוּן:
 (13 יג) וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶחָד מִן־הָעָם רַבִּי צוּ אֶת־אַחִי לְחַלֵּק אֹתִי אֶת־הַיִּרְשָׁה:
 (14 יד) וַיַּעַן אֹתוֹ וַיֹּאמֶר בֶּן־אָדָם מִי שְׂמִנִי לְשֹׁפֵט עָלֵיכֶם אוֹ לְמַחֲלָק:
 (15 טו) וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם רְאוּ וְהַשְּׁמָרוּ לָכֶם מִכָּל־בָּצַע מַעֲשָׂקוֹת כִּי לֹא בָרַב נִכְסִים חַיִּי אָדָם:
 (16 טז) וַיִּשָּׂא אֵלֵיהֶם מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר אִישׁ עָשִׂיר הָיָה אֲשֶׁר שָׂדֵהוּ עָשָׂה פְּרִי תְבוּאָה לְמַכְבִּיר:
 (17 יז) וְהוּא דִּבַּר עַל־לְבוֹ מַה־אֶעֱשֶׂה כִּי אֵין־לִי מְקוֹם לְהַכִּיל אֶת־תְּבוּאָתִי:
 (18 יח) וַיֹּאמֶר זֶה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה אֶהְרַס אֶת־בֵּיתִי הַמְּסֻכָּנוֹת וְגִדּוּלִים מֵהֶם אֲבַנֶּה וְשָׁמָּה אֶאֱסֹף דְּגָנִי וְכָל־טוֹבִי:
 (19 יט) וְכֹה אָמַר לְנַפְשִׁי יִשְׁלַךְ נַפְשִׁי טוֹבָה תְּרַבָּה צְבוּרָה לְיָמִים רַבִּים הַרְגֵעִי אֲכָלִי שְׁתִּי וְגִילִי:
 (20 כ) אֵךְ אֱלֹהִים אָמַר לוֹ סִכָּל בְּלִילָה הַזֶּה יִדְרֹשׁוּ אֶת־נַפְשֶׁךָ מִמָּךְ וְלִמִּי יִהְיֶה אֲשֶׁר תְּכַנִּינוֹת:

- (כא) כן הוא האיש אשר יאצר לו אצרות לבדו ואין לו עשר לאלהים:
- (כב) ויאמר אל-תלמידיו על-כן אני אמר לכם לא תחישו לנפשכם לאמר מה-נאכל או לבשרכם מה-נלבש:
- (כג) הן ערך הנפש רב מאכל וערך הגוף מלבושיו:
- (כד) התבוננו אל-הערבים אשר לא יזרעו ולא יקצרו ואין להם מגורה או גרן ואלהים נתן להם לחמם ומה רב ערככם מעוף כנף:
- (כה) ומי מכם יוכל להוסיף על-קומתו גמר אחד עקב דאגתו:
- (כו) ועל-כן אם דבר קטן לא תוכלו עשות מה-תועילו בדאגתכם ליתר הדברים:
- (כז) הביטו אל-השונים איכה יעלו יציצו ולא ייגעו ולא יטונו ואני אמר לכם גם שלמה בכל-הדרו לא-היה לבוש באחד מהנה:
- (כח) ואם-ככה יעטה אלהים את-עשב השדה אשר יציץ היום ולמחרתו יתן בתנור אף כִּי-אתכם קטני אמה:
- (כט) וגם-אתם לא תבקשו מה-תאכלו ומה-תלבוש ולבכם לא יגוע הנה והנה:
- (ל) כי כאלה מבקשים גויי הארצות ואביכם ידע כי-אלה צרכיכם הנה:
- (לא) אך בקשו את-מלכות האלהים והחפצים ההם ינתנו לכם מתנות נוספות:
- (לב) אל-תירא עדר קטן כי חפץ אביכם הוא לתת לכם את המלכות:
- (לג) מכרו את אשר לכם ונתנו לאביונים עשו לכם צרות אשר לא יבלו ואוצר בשמים אשר לא יגנב מפניו לעולם נגב לא-יגש שמה ועש לא יאכלנו:
- (לד) כי בקמזם אוצרכם שם יהי גם-לבבכם:
- (לה) התיצבו במתנים חגרים וגרוד דלקים:
- (לו) והיו כאנשים מחפים לשוב אדניהם מן-חתנתו וכאשר יבא וידפק יפתחו-לו כרנע:
- (לז) אשרי העבדים ההם אשר בשוב אדניהם ימצאם שקדים על-משמרתם אמן אני אמר לכם כי הוא יחגר מתניו יושבים אל-השלחן ויקרב וישרת אתם:
- (לח) אם-באשמרה השנית יבא או אם-בשלישית וכן ימצאם אשרי העבדים ההם:
- (לט) וזאת שימו על-לב כי-לו ידע בעל הבית את-השעה בה יבוא הנגב היה עמר על-משמרתו ולא-נתן לחת בביתו:
- (ל) לכן גם-אתם היו נכנים כי בן-האדם יבוא בשעה אשר לא תשימו על-לב:
- (לא) ויאמר פטרוס הלנו אדנינו נשאת את-המשל הזה או אם-גם לכלם:
- (לב) ויאמר האדון ומי-הוא איש נאמן ונבון אשר אדניו הפקידו על-בני ביתו לתת להם את-אכלם בעתו:
- (לג) אשרי העבד שהוא אשר בבאו ימצאו אדניו כי כן עשה:
- (לד) אמן אני אמר לכם כי יפקדו על-כל-אשר יש-לו:
- (לה) ואם-העבד שהוא יאמר בלבו בשש אדני לבא והחל להכות את-העבדים ואת-השפחות ולאכל ולשתות ולשכר:
- (לו) בא יבא אדני העבד שהוא ביום אשר לא-יצפה לו ובשעה אשר לא-ידע וישסף אתו ואת-הסוחרים יתן תלקו:
- (לז) והעבד הידע מה רצון אדניו ולא יחוש ולא יעשה כרצונו ינסר במכות קשות:

- 48 (מח) והוא אשר איננו ידע ועשה חטא משפט מכות ונסר במכות קלות כי כל-איש אשר נתן-לו הרבה ידרש מנגנו הרבה ואיש אשר הפקד בידו פקדון רב כן יבקש מידו בקו יתר:
- 49 (מט) ואני באתי להבעיר אש בארץ ומה-חפצי עוד אם כבר בערת:
- 50 (נ) וגם-טבילה עלי להטבל-בה ומה-צר לי עד כיתתם:
- 51 (נא) האם תחשבוני כי באתי לתת שלום בארץ אני אמר לכם לא-כן כי אם-מחלוקת:
- 52 (נב) כי אם-חמשה יהיו בבית אחד יקומו מעתה שלשה על-שנים ושנים על-שלשה:
- 53 (נג) אב יקום בבנו ובן באביו אם בבתה ובת באמה חמות בכלתה וכלה בחמתה:
- 54 (נד) ויאמר גם אל-המון העם כאשר תראו ענן עלה ממערב תחישו להגיד כי יבא גשם וכן יהיה:
- 55 (נה) ואם-רוח נגב נשבת תאמרו כי חם יבא וכן יהיה:
- 56 (נו) הן ידעתם חנפים לבחן את-פני הארץ ואת-פני השמים ואיך לא ידעתם לבחן גם את-העת הזאת:
- 57 (נז) וגם מרוח מבנותכם למה לא תוציאו משפט ישר:
- 58 (נח) כאשר תלך עם-איש ריבך אל-הראש התאמץ להנצל מידו עודך בדרך פן-יובילך לפני השפט והשפט יסגירך ביד השוטר והשוטר יתגד לבית הסהר:
- 59 (נט) ואני אמר לך כי לא תעלה משם עד אשר-תשלם את-הפרוטה האחרונה:

פרק יג

- 1 (א) בעת ההיא באו אנשים וניגדו לו את-דבר הגלילים אשר פילטוס מסך דמם על-זבחייהם:
- 2 (ב) ויען ישוע ויאמר אליהם האם תחשבו כי-הגלילים ההם היו חטאים מכל-ישובי הגליל אחרי אשר-נשאו ענש זה:
- 3 (ג) אני אמר לכם לא-כן ואם אתם לא תשובו כלכם פמו-כן תאבדו:
- 4 (ד) או שמנה עשר האנשים אשר נפל עליהם המגדל בשלח ומתו התחשבו כי-אנשים היו מכל-ישובי ירושלים:
- 5 (ה) אני אמר לכם לא-כן ואם אתם לא תשובו כלכם פמו-כן תאבדו:
- 6 (ו) וישא משלו ויאמר איש אחד היה אשר-לו תאנה נטועה בכרמו ויבא לבקש את-פריה ולא מצא:
- 7 (ז) ויאמר אל-הפרם הנה-זה שלש שנים באתי אל-התאנה הזאת לבקש את-פריה ולא מצאתי פריה אתה כי למה-זה תשחית את-אדמתי:
- 8 (ח) ויען ויאמר אליו הנח לה עוד השנה הזאת עד כי-אעדר ואתן דמן מסביב לה:
- 9 (ט) אולי תעשה פרי בשנה הבאה ואם-אין תכרת אתה:
- 10 (י) ויהי ביום השבת וילמד באחד בתי-הכנסת:
- 11 (יא) ושם אשה אשר כרתה רוחה ותחלש זה שמנה עשרה שנה והיא כפופה ואין סומך ואין זקף לה:
- 12 (יב) וירא אתה ישוע ויקרא ויאמר אליה אשה הנה חלצת מחלך:
- 13 (יג) וישם את-ידיו עליה ותמהר ותעמד במלא קומתה ותתן כבוד לאלהים:
- 14 (יד) אך ראש בית-הכנסת חרה-לו כי רפא ישוע ביום השבת ויען ויאמר אל-העם ששת ימים תעשה כל-מלאכה באי והרפאו ולא ביום השבת:

15 (טו) וַיַּעַן הָאָדֹנָן וַיֹּאמֶר אֵלָיו חֲנָפִים הָלֹא אִישׁ אִישׁ מִכֶּם יִתִּיר אֶת־שׁוּרוֹ וְאֵת חֲמֹרוֹ מִן־הָאָבוֹס וַיּוֹלִיכֵנוּ לְהִשְׁקָתוֹ בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת:

16 (טז) וּבֵת־אֲבֵרָהֶם זֹאת אֲשֶׁר אָסַר אֶתְּהָן הַשָּׂטָן זֶה שְׁמִנָה עֶשְׂרֵה שָׁנָה לֹא תִתֵּר מֵאֲסוּרֶיהָ בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת:

17 (יז) וּמִדֵּי דִבְרוּ כְּזֹאת חֲפְרוּ כָל־מִתְקוֹמָמָיו וַיִּשְׁמַח כָּל־הָעָם עַל־כָּל־הַנִּדְלֹת אֲשֶׁר עָשְׂתָה יְדוֹ:

18 (יח) וַיֹּאמֶר מִה־דָּמוֹת לְמַלְכוּת הָאֱלֹהִים וְזֶה אֲשֶׁנָּה לָּהּ:

19 (יט) דְּמִיּוֹנָה פִּנְרָגֵר חֲרָדֵל אֲשֶׁר לָקַח אִישׁ וַיִּתְּנֶהוּ בְּנָנוּ וַיִּצְמַח וַיְהִי לְעֵץ גָּדוֹל עַד־אֲשֶׁר עוֹף הַשָּׁמַיִם קָנְנוּ בַּעֲנָפָיו:

20 (כ) וַיּוֹסֶף וַיֹּאמֶר מִה־דָּמוֹת לְמַלְכוּת הָאֱלֹהִים:

21 (כא) דְּמִיּוֹנָה כִּשְׂאֵר אֲשֶׁר לָקַחְתָּ אִשָּׁה וְתָלַשׁ בְּשָׁלֹשׁ סָאִים קִמַּח עַד־אֲשֶׁר חֲמָצָה כָּל־הָעִרְסָה:

22 (כב) וַיַּעֲבֹר דֶּרֶךְ עָרִים וְכִפָּרִים עֹבֹר וְלִמֹּד וְנָסוּעַ יְרוּשָׁלַיִם:

23 (כג) וַיִּשְׁאַלְהוּ אִישׁ לֵאמֹר אֲדֹנֵי הַרֵק מִתִּי מִסֶּפֶר יִישָׁעוּ:

24 (כד) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הִתְאַמְצוּ לָבֹא בְּשַׁעַר הַצֹּר כִּי אֲנִי אֹמֵר לָכֶם רַבִּים יִבְקָשׁוּ וְלֹא יוּכְלוּ לָבֹא:

25 (כה) בָּעֵת הַהִיא אֲשֶׁר יָקוּם אֲדֹנֵי הַבַּיִת וְסָגַר אֶת־הַדֶּלֶת וְאֹתָם תִּבְאֹו וְתַעֲמִדוּ מִחוּץ מִתְדַּפְּקִים עַל־הַדֶּלֶת לֵאמֹר אֲדֹנֵינוּ פָּתַח־לָנוּ וְהוּא יַעֲנֶה וַיֹּאמֶר לֹא יִדְעָתִי אַתְּכֶם אֵי־מִזָּה אַתֶּם:

26 (כו) אַז תִּחְלֹו לֵאמֹר הֲלֹא אֲכַלְנוּ וְשָׁתִינוּ לְפָנֶיךָ וּבִרְחֻבְתֵּינוּ הוֹרִיתָ לָנוּ תוֹרָה:

27 (כז) וְהוּא יַעֲנֶה הֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם לֹא יִדְעָתִי אֵי־מִזָּה אַתֶּם סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל־פְּעָלֵי אֲנִי:

28 (כח) וְאִז יִהְיֶה כְּכִי וְחִרָק שָׁנִים כִּי תִרְאוּ אֲבֵרָהֶם וַיִּצְחַק וַיַּעֲקֹב וְכָל־הַנְּבִיאִים בְּמַלְכוּת הָאֱלֹהִים וְאֹתָם נִדְּחִים תִּהְיוּ מִחוּץ:

29 (כט) וּמִמְזֻרָח וּמִמַּעֲרָב וּמִצָּפוֹן וּמִמֶּיִם יָבֹאוּ וַיִּשְׁבּוּ עִמָּם בְּמַלְכוּת הָאֱלֹהִים:

30 (ל) וְהִנֵּה יֵשׁ אַחֲרָנִים אֲשֶׁר יִהְיוּ רֵאשִׁנִּים וְרֵאשִׁנִּים אֲשֶׁר יִהְיוּ אַחֲרָנִים:

31 (לא) בְּשַׁעַת הַהִיא בָּאוּ מַקְצֹת הַפְּרוּשִׁים וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו צֵא וְלֵךְ מִזֶּה כִּי הוֹרְדוֹס מִבְּקֵשׁ לְהִרְגֶּךָ:

32 (לב) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ וְהִגִּידוּ לְשׁוֹעַל הַזֶּה הִנְנִי מְגַרֵּשׁ רוּחוֹת רָעוֹת וְרִפָּא חוֹלִים הַיּוֹם וּבַיּוֹם מִחֵר וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי אָבֹא עַד־קֶצֶי:

33 (לג) אַךְ הַלּוֹךְ אֵלֶיךָ הַיּוֹם וְלִיּוֹם מִחֵר וְלִיּוֹם תִּבָּא אַחֲרָיו כִּי כֵן לֹא־יַעֲשֶׂה כִּי נָבִיא יֹאבֵד מִחוּץ לִירוּשָׁלַיִם:

34 (לד) יְרוּשָׁלַיִם יְרוּשָׁלַיִם הַהֲרֹגַת אֶת־הַנְּבִיאִים וְהַסְקָלַת אֶת־הַשְּׁלוּחִים אֵלֶיךָ עַד־כַּמָּה פְּעָמִים חֲפָצְתִּי לִקְבֹץ אֶת־בְּנֶיךָ כַּאֲשֶׁר תִּקְבֹּץ תִּרְנַנְלִת אֶת־אֶפְרַחִיָּה תַּחַת כְּנָפֶיהָ וְלֹא אֲבִיתָם:

35 (לה) הִנֵּה בֵיתְכֶם יִשְׁאֵר לָכֶם חֲרָבָה וְאֲנִי אָמֵן אֹמֵר לָכֶם כִּי לֹא תִרְאֵנִי עוֹד עַד כִּי־תֵאמְרוּן בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה:

פרק יד

1 (א) וַיְהִי בַיּוֹם הַשַּׁבָּת וַיָּבֹא אֶל־בֵּית אַחֵר מִרְאֲשֵׁי הַפְּרוּשִׁים לֶאֱכֹל לֶחֶם וְהֵם אָרְבוּ לוֹ:

2 (ב) וְהִנֵּה אִישׁ לְפָנָיו אֲשֶׁר בִּשְׂרוֹ צָבָה מִיָּם:

3 (ג) וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֶל־בַּעֲלֵי הַתּוֹרָה וְאֶל־הַפְּרוּשִׁים לֵאמֹר הֲכִי כַתּוּרָה לְרִפָּא בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת אִם־לֹא וַיַּחֲרִישׁוּ:

4 (ד) וַיִּקַּח וַיִּרְפָּא אֹתוֹ וַיִּשְׁלַחְהוּ:

5) (ה) ויאמר אליהם מי־מכם אשר חמרו או שורו נפל אל־הבור ביום השבת ולא יחיש מעשהו להעלותו:

6) (ו) ולא יכלו להשיב דבר על־זאת:

7) (ז) וכראותו את־הקראים אשר בחרו להם את־ראשי המושבות וישא את־מזליו אליהם ויאמר:

8) (ח) כִּי־יקרא אתך איש אל־חתנתו לא תשב על־מושב הראש פן־נקרא שם איש נכבד ממך:

9) (ט) ובא האיש אשר קרא את־שניכם ואמר אליך הנח מקומך לאיש הזה ואז תקום בבשתך לקחת את־המושב השפל:

10) (י) אך אם קרוא אתה לך ושב על־המושב השפל והקרא אתך ובא ויאמר אליך ידידי עלי מזה מעלה והיה־לך לכבוד לפני כל־הישובים במסבה עמך:

11) (יא) כי כל־המתנשא בגאותו ישפל וישפל רוח ינשא:

12) (יב) ויאמר גם אל־האיש אשר קראו לביתו כִּי־תעשה משתה בצקורים או בערב לא תקרא לאתבך לאתבך ולקרוביך או לשכניך העשירים כי גם־הם יקראוך למשתיהם והיה־לך תשלום גמול:

13) (יג) אבל כִּי־תעשה משתה קרא לעניים ונדכאים לפסחים ולעוורים:

14) (יד) אז אשריך כי אין־בידם לשלם־לך ושלם ישלם לך ביום תקומת הצדיקים:

15) (טו) ואחר מן־הישובים עמו במסבה כשמעו את־אלה ענה ואמר אשרי האכל לחם במלכות האלהים:

16) (טז) והוא אמר אליו איש אחד עשה משתה גדול לקראים רבים:

17) (יז) וישלח את־עבדו לפני המשתה אל־הקראים לאמר באו נא כי כל־דבר מוכן:

18) (יח) ויחלו כלם פה אחד להשתמט הראשון אמר שדה קניתי לי ולי נחוץ ללכת ולראותו אמר־נא לאדניך כי יסלח לי לדבר הזה:

19) (יט) והשני אמר חמשת צמדי־בקר קניתי לי ואני הלך לבקרקם אמר־נא לאדניך כי יסלח לי לדבר הזה:

20) (כ) והשלישי אמר אשה לקחתי לי ולא אוכל לבא:

21) (כא) וישב העבד ויגד לאדניו את־הדברים האלה ויחר אפו ויאמר אל־העבד מהר צא אל־רחבות העיר ואל־חוצותיה והבא לי הנה את־העניים ואת־הנדכאים ואת־העוורים ואת־הפסחים:

22) (כב) ויאמר העבד בן נהיה אדני כאשר צויתך עוד מקום רק בבית:

23) (כג) וימר האדון אל־העבד צא אל־הדרכים ואל־הגדרות והחזק־בם לבא למען ימלא ביתי:

24) (כד) כי אני אמר לכם מן־האנשים הקראים ההם לא יטעם איש את־המשתה:

25) (כה) וילך אתו המון עם־רב ויפן ויאמר אליהם:

26) (כו) כִּי־יבא אלי איש ולא ישנא את־אביו ואת־אמו ואת־בניו ואת־אחיו ואת־אחיותיו ואף גם־את־נפשו לא יוכל להיות תלמיד:

27) (כז) ומי אשר לא יקח את־צלבו וילך אחרי לא יוכל להיות תלמיד:

28) (כח) כי מי־מכם החפץ לבנות מגדל ולא ישב לחשב ראשנה את־הוצאותיו אם ידיו רב לו לבלתו:

29) (כט) פן־ביסדו את־היסוד תקצר ידו להשלימו וכל־הקראים ילעגו־לו לאמר:

- (30) ל) זֶה הוּא הָאִישׁ אֲשֶׁר הֵחֵל לִבְנוֹת וּלְכַלּוֹת אֵינ־לֵאל יְדוֹ:
 (31) לא) אוּ מִי־הוּא הַמֶּלֶךְ הַיֵּצֵא לְהַתְרָאוֹת פָּנִים בְּמִלְחָמָתוֹ עִם־מֶלֶךְ אַחֵר וְלֹא־יָשֵׁב לְהַתִּיעֵץ רֹאשָׁנָה אִם־יֻכַּל לַעֲרֹךְ בַּעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים לְקִרְיַת הַבָּא עָלָיו בַּעֲשָׂרִים אֲלָף:
 (32) לב) וְאִם־לֹא אִזּוּ יִשְׁלַח מִלְּאָכִים עֹדוּ מִרְחוֹק לְבַקֵּשׁ־לוֹ שָׁלוֹם:
 (33) לג) וְכֵן כָּל־אִישׁ מִכֶּם אִם לֹא־יִבְדֹּל מִכָּל אֲשֶׁר לוֹ לֹא־יֻכַּל לִהְיוֹת תִּלְמִידִי:
 (34) לד) הַמֶּלֶךְ טוֹב הוּא אֲךָ אִם גַּם־הַמֶּלֶךְ יִפּוּג טַעְמוֹ מִי יִתֵּן אֹתוֹ:
 (35) לה) תִּפְּל לֹא־יִצְלַח לֹא לְאֶדְמָה וְלֹא לְדָמֶן כִּי אִם־חֻצָּה יִשְׁלִיכוּ אֹתוֹ מִי אֲשֶׁר אֲזַנְנִים לוֹ לְשִׁמְעַ יִשְׁמַע:

פרק טו

- (א) וַיְהִי כֵּאֲשֶׁר בָּאוּ לְפָנָיו כָּל־הַמוֹכְסִים וְהַחֲטָאִים לְשִׁמְעַ אֹתוֹ:
 (ב) וַיִּלְנוּ הַפְּרוּשִׁים וְהַסּוֹפְרִים לֵאמֹר הָאִישׁ הַלֵּזָה פָּנָי חֲטָאִים הוּא נָשָׂא וְאֵכֵל עִמָּהֶם:
 (ג) וַיֵּשֶׂא אֲלֵיהֶם אֶת־הַמָּשָׁל הַזֶּה לֵאמֹר:
 (ד) מִי אִישׁ מִכֶּם אֲשֶׁר־לוֹ מֶזֶה צֹאן וְאֶבְדָּה לוֹ כִּבְשָׂה אַחַת מֵהֶן וְהוּא לֹא יַעֲזֹב אֶת־הַתְּשָׁעִים וְתִשַׁע בַּמִּדְבָּר לְלֶכֶת וּלְבַקֵּשׁ עַד כִּי־יִמָּצֵא אֶת־הָאֶבְדָּתָה:
 (ה) וְהָיָה כִּי יִמָּצָאָה יִשִּׁישׁ עָלֶיהָ יִשְׂאָנָה בְּכֶתֶף:
 (ו) וְאֶל־בֵּיתוֹ יָבֵא וַיִּקְרָא לְאֶהֱבָיו וּלְשֹׁכְנָיו לֵאמֹר שִׁישׁוּ אִתִּי כִּי מִצָּאתִי אֶת־אֶבְדָּתִי אֶת־הַכִּבְשָׂה הַזֹּאת:
 (ז) וְאֲנִי אֹמֵר לָכֶם כֹּכָה תִּרְבֶּה הַשְּׂמִיחָה בְּשָׂמִים עַל־חֲטָא אֶחָד הַשָּׁב מִחֲטָאֵיו מֵעַל־תְּשָׁעִים וְתִשָּׁעֹה אֲנָשִׁי צָדֵק אֲשֶׁר אֵין לָהֶם דָּבָר לְהַנְחִים עָלָיו:
 (ח) אוּ מִי הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־לָהּ עֶשְׂרֵה כֶּסֶף וְאֶחָד מֵהֶם נָפַל וְנִסְתָּר מֵעֵינֶיהָ וְהִיא לֹא תִדְּלִיק נֵר וְתִפְּנֶה אֶת־הַבַּיִת וְתַחפֹשׁ בְּחַפֵּשׁ מְחַפֵּשׁ עַד כִּי־תִמָּצָאָהּ:
 (ט) וְהָיָה כִּי־תִמָּצֵא אֹתוֹ תִקְרָא לְרֵעוּתֶיהָ וּלְשֹׁכְנוֹתֶיהָ לֵאמֹר שְׂמַחְנָה בְּשִׂמְחָתִי כִּי מִצָּאתִי אֶת־אֶבְדָּתִי אֶת־הַכֶּסֶף:
 (י) וְאֲנִי אֹמֵר לָכֶם כֹּכָה תִהְיֶה שְׂמִיחָה לְפָנָי מִלְּאָכִי אֱלֹהִים עַל־חֲטָא אֶחָד הַשָּׁב מִחֲטָאֵיו:
 (יא) וַיִּסָּף וַיֹּאמֶר אִישׁ אֶחָד הָיוּ לוֹ שְׁנֵי בָנִים:
 (יב) וְהַקָּטָן מֵהֶם אָמַר אֶל־אָבִיו תִּנֶּה־לִּי אָבִי חֶלֶק הַנַּחֲלָה אֲשֶׁר יִפֹּל לְחֶבְלִי וַיַּחֲלֵק לָהֶם אֶת־נַכְסָיו:
 (יג) וְאַחֲרֵי יָמִים אֲחֵדִים אָסַף הַבֶּן הַקָּטָן אֶת־כָּל־אֲשֶׁר לוֹ וַיִּסַּע אֶל־אֶרֶץ רְחוֹקָה וַיְהִי שָׁם לְזוּלָּל עַד אֲשֶׁר פָּזַר כָּל־כֶּסְפוֹ:
 (יד) וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר בָּלַע כָּל־אֲשֶׁר הָיָה לוֹ בָּא רָעָב גָּדוֹל בָּאֶרֶץ הַהִיא וְהוּא הֵחֵל לִהְיוֹת חָסֵר־לָחֶם:
 (טו) וַיֵּלֶךְ וַיִּסְתַּפַּח בָּאֶחָד מִיֹּשְׁבֵי הָאֶרֶץ הַהִיא וַיִּשְׁלַחְהוּ הַשְּׂרָה לְרֵעוֹת חֲזִירִים:
 (טז) וַיָּתְאוּ לְמִלָּא אֶת־כֶּרְשׁוֹ חֲרוּבִין מֵאֲשֶׁר יֹאכְלוּן הַחֲזִירִים וּפְרֹשׁ אֵין לוֹ:
 (יז) וַיָּשֹׁב אֶל־לְבוֹ וַיֹּאמֶר מָה־רַבּוּ הַשְּׂכִירִים תַּחַת יְדֵי אָבִי אֲשֶׁר לָחֶם לָחֶם דִּי וְהוֹתֵר וְאֲנִכִּי מֵת פַּה בְּרָעָב:
 (יח) אָקוּם אֲלֵךְ אֶל־אָבִי וְאֹמַר אֲלָיו אָבִי חֲטָאתִי גַם־לְשָׁמַיִם גַּם־לְפָנֶיךָ:
 (יט) קָלְתִּי מִהִקְרָא בְּנֶךְ עוֹד שִׁימְנִי־נָא כְּאֶחָד הַשְּׂכִירִים בְּבֵיתְךָ:

20 (כ) וַיָּקָם וַיָּבֹא אֶל־אָבִיו וַעֲוָדָנוּ מִרְחוֹק רָאָה אֹתוֹ אָבִיו וַיִּכְמְרוּ רַחֲמָיו אֵלָיו וַיֵּרָץ וַיִּפֹּל עַל־צִוְּאָרָיו וַיִּשָּׁק לוֹ:

21 (כא) וַהֲבֵן עָנָה וַאֲמַר אָבִי חֲטָאתִי גַם־לְשָׁמַיִם גַּם־לְפָנֶיךָ קָלִיתִי מִהֲקֵרָא בְּנֶךָ עוֹד:

22 (כב) וַיֹּאמֶר הָאֵב אֶל־עֲבָדָיו מִהֲרוּ הָבִיאוּ וְהַלְבִּישְׁהוּ אֶת־הַמַּעֲלִיל הַטּוֹב וְתָנוּ טַבַּעַת עַל־יָדוֹ וְנָעֲלִים לְרַגְלָיו:

23 (כג) וְאֶת־עֲגֹל הַמֶּרְבֶּק קָחוּ וּשְׂבָחוּ וְנֹאכַל וְנַעֲלֶזָה:

24 (כד) כִּי זֶה־בְּנִי מֵת הָיָה וְהִנֵּה הוּא חַי אֲבֹד וְהוּא נִמְצָא אֶתְּנוּ וַיִּקְוֹמוּ כָּלֶם לְהִתְעַלֵּס:

25 (כה) וּבְנֵו הַגָּדוֹל בָּא מִמְּלֹאכֶתוֹ בַּשָּׂדֶה וַיִּקְרַב אֶל־הַבַּיִת וַיִּשְׁמַע קוֹל שִׁיר וּמַחּוֹל:

26 (כו) וַיִּקְרָא אֶל־אֶחָד הַנְּעָרִים וַיִּשְׁאַל מִה־זֹּאת:

27 (כז) וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲלֹא אָחִיךָ בָּא וַיִּזְבַּח לוֹ אֲבִיךָ אֶת־עֲגֹל הַמֶּרְבֶּק אַחֲרֵי אֲשֶׁר שָׁב אֵלָיו בְּשָׁלוֹם:

28 (כח) וַיַּחַר אָפּוֹ וְלֹא אָבָה לָבֹא הַבָּיְתָה וַיֵּצֵא אָבִיו וַיְדַבֵּר עַל־לִבּוֹ:

29 (כט) וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶל־אָבִיו הִנֵּה זֶה שְׁנַיִם רַבּוֹת עֲבַדְתִּיךָ וַיַּמְעוּדִי לֹא עֲבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וְעוֹד לֹא־נִתַּתָּ לִי גָדִי מִן־הַצֹּאֵן לֶאֱכֹל וּלְהִתְעַלֵּס עִם־רַעֲי:

30 (ל) וּכְבֹּא בְּנֶךָ זֶה רָעָה זָנוֹת אֲשֶׁר הִשְׁחִית אֶת־נַחֲלָתְךָ זִבְחָתָ לֹו אֶת־עֲגֹל הַמֶּרְבֶּק:

31 (לא) וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּנִי הֲלֹא תָמִיד אֶתָּה עִמָּדִי וְכָל אֲשֶׁר־לִי לָךְ הוּא:

32 (לב) אָבֵל נֶאֱוָה לָנוּ לְשִׁמְחָה וּלְהִתְעַלֵּס כִּי זֶה־אָחִיךָ מֵת הָיָה וְהִנֵּה הוּא חַי אֲבֹד וְהוּא נִמְצָא אֶתְּנוּ:

פרק טז

1 (א) וַיֹּאמֶר גַּם אֶל־תַּלְמִידָיו אִישׁ עָשִׂיר הָיָה וְלוֹ סֹכֵן עַל־בֵּיתוֹ אֲשֶׁר הָבִיאוּ אֵלָיו דִּבְתּוֹ רָעָה לֵאמֹר כִּי הוֹנֵו הוּא מִפְּנֵי:

2 (ב) וַיִּקְרָא אֵלָיו וַיֹּאמֶר מִה־זֹּאת אָנֹכִי שָׁמַע עָלֶיךָ הָבָה חֲשַׁבּוֹן פְּקַדְתָּךְ כִּי לֹא תוּכַל עוֹד לְהִשָּׁאֵר סֹכֵן עַל־הַבַּיִת:

3 (ג) וַיֹּאמֶר הַסֹּכֵן אֶל־לִבּוֹ מָה אַעֲשֶׂה כִּי־לִקַּח אֲדֹנִי אֶת־פְּקַדְתִּי מִמֶּנִּי לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה לֹא־תוּכַל וּלְבַקֵּשׁ לָחֵם נְדָבוֹת חֲרָפָה הִיא לִי:

4 (ד) וַיַּדְעֵתִי אֵת אֲשֶׁר אַעֲשֶׂה עַד גַּם־אַחֲרֵי אֲשֶׁר אֶחְדַּל מִהָיִוֹת סֹכֵן וְאַסְפּוּנִי אֶל־בְּתִיָּהֶם:

5 (ה) וַיִּקְרָא אֶל־אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר נָשָׂה בָּם אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר אֶל־הָרֹאשׁוֹן מָה חוֹב עָלֶיךָ לְשָׁלֵם לְאֲדֹנִי:

6 (ו) וַיֹּאמֶר מֵאָה בֶּת שָׁמֶן וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִהֵרָ קַח אֶת־שֹׁטֶר הַחוֹב שָׁב וּכְתַב חֲמִישִׁים:

7 (ז) וְאֶל־הַשֵּׁנִי אָמַר וְאֶתָּה כַּמָּה עָלֶיךָ לְשָׁלֵם וַיֹּאמֶר מֵאָה כֹר חֲטִים וַיֹּאמֶר קַח אֶת־שֹׁטֶר הַחוֹב וּכְתַב שְׁמֹנִים:

8 (ח) וַיִּשְׁבַּח הָאֲדוֹן אֶת־בֶּן־הָעוֹלָה אֶת־הַסֹּכֵן אֲשֶׁר שָׁכַל אֶת־מַעֲשָׂהוּ כִּי בָנִי הָעוֹלָם הִזָּה מְשֻׁכָּלִים הֵם מַעַל בְּנֵי הָאֹר בְּדַרְתָּם:

9 (ט) וְאַף־אֲנִי אָמַר לָכֶם קָנוּ לָכֶם אֶהָבִים בְּכֶסֶף מְקוֹר הָעוֹלָה וְכֹאֲשֶׁר יָבֹא עַד־קִצּוֹ אֲזִי וְאַסְפּוּ אֶתְכֶם אֶל־מִשְׁכְּנוֹת עוֹלָם:

10 (י) מִי אֲשֶׁר נֶאֱמָן בְּדָבָר קָטָן וַיְהִי גַם־בְּדָבָר גָּדוֹל וּמִי אֲשֶׁר יַעֲוֹל בְּדָבָר קָטָן יַעֲוֹל גַּם־בְּדָבָר גָּדוֹל:

11 (יא) וְעַל־כֵּן אִם לֹא־נֶאֱמָנִים הֵייתֶם בְּהוֹן מְשַׁחֵת מִי יִפְקִיד אֶתְכֶם עַל־הוֹן אָמֵת:

- 12 (יב) ואם נאמנים לא הייתם בקנין עבר לאחרים קנין עמד לנפשכם מי יתן לכם:
- 13 (יג) עבד לא יוכל לעבד אדנים שנים כי אם יושנא את האחד ואת האחר יאהב או ידבק באחד והשני נמאס בעיניו לא תוכלו לעבד את האלהים ואת הממון:
- 14 (יד) וישמעו הפרושים אתהבי כסף את כל אלה וישחקו עליו:
- 15 (טו) ויאמר אליהם אתם הם אשר תצדיקו נפשכם לעיני אנשים ואלהים ידע את לבכם כי המתנשא לעיני אנשים תועבה הוא בעיני אלהים:
- 16 (טז) התורה והנביאים עד יוחנן תקופתם ומעתה תהיה החלה בשרת מלכות האלהים וכל איש רץ אחריה לתפשה בה בתזקה:
- 17 (יז) אך נקל יהיה לשמים או לארץ לחלף מאשר יפל קוץ אחד מן התורה:
- 18 (יח) כל איש אשר ישלח את אשתו ויקח לו אחרת נאף הוא והלקח לו אשה גרושה מאישה נאף הוא:
- 19 (יט) איש עשיר היה אשר לבש שש וארגמן ויעלז בתענוגים יום יום:
- 20 (כ) ואיש אביון אלעזר שמו שכב לנכח פתח ביתו מלא שחין ואבעבעת:
- 21 (כא) והוא מתאנה למלא רעבון נפשו מהפתתים הנפלים מעל שלחן העשיר וכלבים באים ומלקקים זוב ננעיו:
- 22 (כב) ויהי כאשר מת האביון וישאאו המלאכים אל חיק אברהם וגם העשיר מת ויקבר:
- 23 (כג) וישא את עיניו מחבלי שאול אשר סבהו וירא את אברהם מרחוק ואת אלעזר בחיקו:
- 24 (כד) ויצעק ויאמר אבי אברהם חנני נא ושלח את אלעזר לטבל את קצה אצבעו במים להקד את לשוני כי בער אנכי על המוקד הזה:
- 25 (כה) ויאמר אברהם זכר בני כי נתן לך כל טובך בחיך ואלעזר באתהו כל רעה ועתה הוא מוצא תנחומים ואתה במצוק:
- 26 (כו) וכלבד כל זאת גיא עמק מבדיל בינינו וביניכם ואין לאל יד איש ממנו לעבר אליכם ואין איש מכם עבר אלינו:
- 27 (כז) ויאמר אם כן אבי הנני מבקש מלפניך לשלח אתו אל בית אבי:
- 28 (כח) כי יש לי אחים חמישה והוא יעיד בם לבלתי יבאו גם הם אל המקום הרע הזה:
- 29 (כט) ויאמר אברהם הלא יש להם משה והנביאים ושמעו איפא אליהם:
- 30 (ל) ויאמר לא כן אבי אברהם אך אם אחד מן המתים יבא להעיד בם אז ישובו:
- 31 (לא) ויאמר אליו אם למשה והנביאים אינם שמעים לא נאמינו אף אם יקום אחד מן המתים:

פרק יז

- 1 (א) ויאמר אל תלמידיו אין שליט לכלוא את המוקשים אשר לא יבאו אך אוי לאיש שהוא אשר על ידו יבאו:
- 2 (ב) טוב לו כיייתלה פלח רכב על צנארו והשלך בים מתת מוקש לאחד הקטנים האלה:
- 3 (ג) ואתם השמרו לנפשתיכם אם יחטא לך אחיך הוכח תוכיח אותו ואם ינחם סלח לו:
- 4 (ד) ואם שבע פעמים ביום יחטא לך לך ושבע פעמים ישוב אליך וימר נחמתי וסלחת לו:
- 5 (ה) ויאמרו השליחים אל האדון הוסף לנו אמונה:

6) ויאמר האדון אם יִשׁ בְּכֶם אֱמוּנָה כְּגִרְגֵר תִּרְדֹּל וְאָמַרְתֶּם אֶל־הַשָּׁמַיִם הִנֵּה הָעֲקָרִי מִשְׁרָשֶׁד וְהַנָּטְעִי בָיִם וְהִיא תִשְׁמַע בְּקִלְכֶם:

7) זי) וּמִי מִכֶּם אֲשֶׁר לוֹ עֶבֶד חָרָשׁ אוֹ רֹעֶה בַּשָּׂדֶה וּבָשׁוּבוֹ מִשָּׁם יֹאמַר אֵלָיו מַהֵר בֹּא וְשֵׁב אֶל־הַשִּׁלְחָן:

8) ח) וְלֹא יֹאמַר אֵלָיו הֲכֵן־לִי לֶחֶם הָעֶרֶב וְחֹגֵר מִתְנַיֵּד לְשִׁרְתָּנִי עַד כִּי־אֲכַל וְאַשְׁתֶּה וְאַחֵר תֹּאכַל וְתִשְׁתֶּה גַם־אִתָּה:

9) ט) אוֹ הֵיתָן תּוֹדָה לְעֶבֶד הַזֶּה בַּעֲבוּר כִּי עָשָׂה אֶת אֲשֶׁר צִוְּהוּ נְדָמָה לִי שְׁלֹא:

10) י) וְכֵן גַּם־אַתֶּם כְּאֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתֶם אִמְרוּ עֲבָדִים מִבְּלִי יִתְרוֹן אֲנַחְנוּ כִּי רַק אֶת־אֲשֶׁר עָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת עָשִׂינוּ:

11) יא) וַיְהִי בְּנִסְעוֹ יְרוּשָׁלַיִם וַיַּעֲבֹר דֶּרֶךְ שִׁמְרוֹן וְהַגִּלִּיל:

12) יב) וַיָּבֹא אֶל־כְּפָר אֶחָד וְשָׁם פָּגְעוּ בּוֹ עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים מִצָּרְעִים וַיַּעֲמְדוּ מֵרְחוֹק:

13) יג) וַיִּשְׁאוּ אֶת־קוֹלָם וַיִּקְרְאוּ יְשׁוּעַ רַבֵּנוּ חַנּוּנוּ:

14) יד) וַיֵּרָא וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ וְהִירָאוּ לַעֲיָנִי הַכֹּהֲנִים וַיְהִי בְלִכְתָּם וַיִּטְהָרוּ:

15) טו) וְאַחֵר מֵהֶם בִּרְאֹתוֹ כִּי נִרְפָּא מִצָּרְעָתוֹ וַיֵּשֶׁב וַיִּשְׁבַּח אֶת־הָאֱלֹהִים בְּקוֹל עֲזָ:

16) טז) וַיַּפֵּל לְרַגְלָיו עַל־אַפְּיוֹ אֲרָצָה וַיִּתֵּן־לוֹ תּוֹדָה וְהוּא אִישׁ שִׁמְרוֹנִי:

17) יז) וַיַּעַן יְשׁוּעַ וַיֹּאמֶר הֲלֹא עֲשָׂרָה נִרְפְּאוּ וְאַיָּה הַתִּשְׁעָה:

18) יח) הֲכִי לֹא־נִמְצָא אֶחָד מֵהֶם שָׁב לָתֵת כְּבוֹד לָאֱלֹהִים בְּלִתִּי הַנִּכְרִי הַזֶּה:

19) יט) וַיֹּאמֶר אֵלָיו קוּם וְלֵךְ אֱמוּנָתְךָ הוֹשִׁיעָה לָךְ:

20) כ) וַיִּשְׁאַלְהוּ הַפְּרוּשִׁים לֵאמֹר מָתִי תֵבֹא מַלְכוּת הָאֱלֹהִים וַיַּעַן אַתֶּם וַיֹּאמֶר מַלְכוּת הָאֱלֹהִים לֹא תֵבֹא לַעֲיָנִי הַמִּבֵּית:

21) כא) וְלֹא יֹאמְרוּ הִנֵּה־הִיא פֹה אוֹ הִנֵּה־הִיא שָׁם כִּי מַלְכוּת הָאֱלֹהִים בְּקֶרְבְּכֶם הִנֵּה:

22) כב) וַיֹּמַר אֶל־הַתְּלָמִידִים הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְתִבְקְשׁוּ לִרְאוֹת יוֹם אֶחָד מִיָּמֵי בֶן־הָאָדָם וְלֹא תֵרְאוּ:

23) כג) וְכִי־יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם הִנֵּה־הִוא שָׁם אוֹ הִנֵּה־הִוא פֹה אֶל־תִּצְאוּ וְאַל־תִּלְכוּ אַחֲרֵיהֶם:

24) כד) כִּי כְּבָרְךָ בָּרַק מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מִזֶּה וְהַלֵּךְ וְאוֹר עַד־קֶצֶה הַשָּׁמַיִם מִזֶּה כֵּן יֵרָאֶה בֶן־הָאָדָם בְּיוֹמוֹ:

25) כה) אֵךְ בְּרֹאשׁוֹנָה עָלָיו לִהְיוֹת מַעֲנָה עַד־מָאֵד וְנִמְאָס עַל־פִּי בְנֵי הַדּוֹר הַזֶּה:

26) כו) וְכֹאֲשֶׁר הָיָה בִּימֵי נֹחַ כֵּן יִהְיֶה גַם־בִּימֵי בֶן־הָאָדָם:

27) כז) כִּי אֲכָלוּ וְשָׁתוּ בַּעֲלוּ נָשִׁים וְנָשִׁים נִבְעְלוּ עַד־הַיּוֹם אֲשֶׁר־בָּא נֹחַ אֶל־הַתֵּבָה וַיָּבֹא הַמַּבּוּל וַיָּמַח אֶת־כָּלָם:

28) כח) וְכֹאֲשֶׁר הָיָה גַם־בִּימֵי לוֹט כִּי אֲכָלוּ וְשָׁתוּ קָנוּ וּמָכְרוּ נָטְעוּ וּבָנוּ:

29) כט) וַיְהִי בַיּוֹם אֲשֶׁר־יָצָא לוֹט מִסּוֹדֶם וַיִּמָּטֵר אֲדָנִי אֵשׁ וְנִפְרִית מִן־הַשָּׁמַיִם וַיִּשְׁחַת אֶת כָּלָם:

30) ל) כֵּן יִהְיֶה בַיּוֹם אֲשֶׁר בֶּן־הָאָדָם יֵרָאֶה:

31) לא) בַּיּוֹם הַהוּא מִי אֲשֶׁר יִהְיֶה עַל־הַגֶּג וּכְלָיו בְּבֵית לֹא יֵרֵד לְשֹׂאת אֶתָּם וְגַם מִי־אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה לֹא יִפְנֶה לְהִבִּיט אַחֲרָיו:

32) לב) זָכְרוּ אֶת־אִשְׁתְּ לוֹט:

33) לג) מִי הַחֹפֵץ לְהַצִּיל אֶת־נַפְשׁוֹ תִּפְרֹת־לוֹ וּמִי אֲשֶׁר יִכְרִית אֶת־נַפְשׁוֹ לְמַעַנִי יִחְיֶה אִתָּה:

- (34) (לד) ואני אמר לכם בלילה ההוא ישכבו שנים במטה אחת אחד ואסף ואחד יעזב:
 (35) (לה) שנים טחנות ברחים אחת תאסף ואחת תעזב:
 (36) (לו) שנים יהיו בשדה אחד ואסף ואחד יעזב:
 (37) (לז) ויענו ויאמרו אליו אדנינו ואיה תקרינה כאלה ויאמר באשר פגרים שם יקבצו הנשרים:

פרק יח

- (1) (א) ויוסף שאת משלו אליהם לחלות פני אל תמיד ולא יתנו דמי לו:
 (2) (ב) ויאמר שפט אחד הנה בעיר אשר לא ירא את האלהים ואל פני אדם לא פנה:
 (3) (ג) ואלמנה היתה שם בעיר ותבא אליו לאמר שפטיני נא מאיש ריבי:
 (4) (ד) ולא אבה לשמע בקולה ימים מספר ואחריו כן אמר בלבו אף כי אינני ירא את האלהים ואל פני אדם לא אפן:
 (5) (ה) הנני לריב ריב האלמנה הזאת כי תלעה אתי ותבא להציקני בדבריה יום יום:
 (6) (ו) ועתה שמעו נא נאם האדון את אשר אמר השפט הבליעל:
 (7) (ז) ואלהים האם לא יריב ריב בחריו הקראים אליו יומם ולילה ורחמיו אליהם ותאפקו:
 (8) (ח) הן אני אמר לכם כי יחיש לריב ריבם אך בן האדם בבאו תמצא אמונה עלי ארץ:
 (9) (ט) וימשל גם את המשל הזה אל הבטחים בנפשם כי צדיקים הם ואחרים בעיניהם כאפס נחשבו:
 (10) (י) שני אנשים עלו אל ההיכל להתפלל אחד פרוש ואחד מוכס:
 (11) (יא) ויגש הפרוש ויתפלל כדברים האלה אוֹדֶה אֱלֹהִי כִּי אֵינִי כַּשָּׂר בְּנִי אָדָם בֹּעֵל חָמָס בְּנִי עוֹלָה וּמְנַאֲפִים וְאֵף לֹא כַּמוֹכֵס הַזֶּה:
 (12) (יב) אנכי צם ימים בשבוע ומעשר אני את כל תבואתי:
 (13) (יג) והמוכס עמד מרחוק ולא העז לשאת את עיניו למרום ויספק על לבו ויאמר רחם נא אלהים על לחטא פמני:
 (14) (יד) הן אני אמר לכם כי נצדק שב האיש הזה לביתו מן האיש ההוא כי המתנשא בגאותו ישפל וישפל רוח ינשא:
 (15) (טו) ויביאו אליו גם את הילדים לבעבור ישים את ידיו עליהם ויראו התלמידים ויגעו בם:
 (16) (טז) וישוע קרא אתם אליו ויאמר הניחו לילדים לבא אלי ואל תמנעו אתם כי מאלה מלכות האלהים:
 (17) (יז) אמן אני אמר לכם מי אשר לא יקבל את מלכות האלהים כילד בא לא יבא בה:
 (18) (יח) וישאל אתו אחד השרים לאמר רבי הטוב מה לי לעשות לרשת חיי עולם:
 (19) (יט) ויאמר אליו ישוע למה זה תקרא לי טוב אין טוב כי אם אחד הוא האלהים:
 (20) (כ) ואתה ידעת את המצות לא תנאף לא תרצח לא תגנב לא תענה עד שקר כבוד את אביך ואת אמך:
 (21) (כא) ויאמר את כל אלה שמרתי מנעורי:
 (22) (כב) וישמע ישוע עוד אחת אתה חסר לך מכר את כל אשר לך ותן לעניים ותיהלך אוצר בשמים ובא וליך אחר:
 (23) (כג) ויהי כשמעו את אלה ויתעצב אל לבו כי עשרו הנה רב מאד:
 (24) (כד) וירא אתו ישוע ויאמר מה קשה לבעלי עשר לבא אל מלכות האלהים:

- (25) נָקַל לַחֲבִל לַעֲבֹר דֶּרֶךְ חָר הַמִּחַט מִבֹּא עֲשִׂיר אֶל־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
- (26) (כו) וַיֹּאמְרוּ הַשְּׁמַעִים וּמִי אֵיפּוֹא יוּכַל לַהֲנִשֶּׁע:
- (27) (כז) וַיֹּאמֶר אֲשֶׁר יִפְלֹא מִבְּנֵי אָדָם לֹא יִפְלֹא מֵאֱלֹהִים:
- (28) (כח) וַיֹּאמֶר פֶּטְרוֹס הִנֵּה אֲנַחְנוּ עֹזְבֵינוּ אֶת־בֵּיתֵנוּ וְנִלְךָ אַחֲרֶיךָ:
- (29) (כט) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי אֵין־אִישׁ אֲשֶׁר עֹזֵב בֵּית אוֹ אָחִים אוֹ אֲבוֹת אוֹ בָּנִים לְמַעַן מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
- (30) (ל) אֲשֶׁר לֹא יִשָּׁנ וְגִמּוּלוֹ פְּעֻמִּים הַרְבֵּה לַעֲת הַזֹּאת וְלַעֲתִיד לְבֹא חַי עוֹלָם:
- (31) (לא) וַיִּקַּח אֵלָיו אֶת שְׁנֵי־הָעֶשְׂר וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הִנֵּה אֲנַחְנוּ עֹלִים יְרוּשָׁלַיִם וְכָל־הַדְּבָרִים הַכְּתוּבִים בְּיַד הַנְּבִיאִים עַל בֶּן־הָאָדָם יִקְוּמוּ עַד־תָּמָם:
- (32) (לב) כִּי יִסָּגֵר בְּיַד הַגּוֹיִם וְכֹו יִתְּלֹו וְיִתְּעַלְּלוּ וְיִרְקְוּ בַּפָּנִיו:
- (33) (לג) בְּשֹׁטִים וְיִסְרוּ אֹתוֹ אַחֲרֵי־כֵן יִמִּיתֻהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יָקוּם:
- (34) (לד) וְהֵם לֹא הִבִּינוּ דְּבַר מִכָּל־אַלֶּה כִּי צָפוּן הָיָה הַדְּבַר מֵעֵינֵיהֶם וְלֹא יָדְעוּ אֶת אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֲלֵיהֶם:
- (35) (לה) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לְבֹא אֶל־יְרִיחוֹ וְהִנֵּה־אִישׁ עֹנֵר יֹשֵׁב עַל־הַדֶּרֶךְ וּמִבְקֵשׁ נְדָבוֹת:
- (36) (לו) וַיִּשְׁמַע קוֹל הַמּוֹן עֲבָרִים וַיִּשְׁאַל לֵאמֹר מַה־זֹּאת:
- (37) (לז) וַיַּגִּידוּ לוֹ כִּי־יִשׁוּעַ הַנָּצְרִי עֹבֵר:
- (38) (לח) וַיִּצָּעֵק לֵאמֹר רַחֵם־נָא עָלַי יִשׁוּעַ בֶּן־דָּוִד:
- (39) (לט) וַיִּנְעֲרוּ־בּוֹ הַהֲלָכִים לִפְנָיו לַהֲחֻשׁוֹתוֹ וְהוּא קָרָא עוֹד בֵּיתָר אֲמִץ בֶּן־דָּוִד רַחֵם־נָא עָלַי:
- (40) (מ) וַיַּעֲמֵד יִשׁוּעַ וַיֵּצֵא לַהֲבִיאוֹ אֵלָיו וְכַאֲשֶׁר הִקְרִיב לְבֹא וַיִּשְׁאַלְהוּ:
- (41) (מא) מַה־תִּבְקֵשׁ מִנִּי לַעֲשׂוֹת לָךְ וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי לְהָשִׁיב לִי אוֹר עֵינַי:
- (42) (מב) וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשׁוּעַ אוֹר עֵינֶיךָ שָׁב אֵלֶיךָ אֲמוּנָתְךָ הוֹשִׁיעָה לָּךְ:
- (43) (מג) וּפִתְאֻם נִפְקְחוּ עֵינָיו וַיִּלָּךְ אַחֲרָיו וְנָתַן כְּבוֹד לְאֱלֹהִים וַיֵּרָא כָּל־הָעָם וַיִּבְרְכוּ אֶת־הָאֱלֹהִים:

פרק יט

- (1) (א) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר בָּא וְעֹבֵר דֶּרֶךְ יְרִיחוֹ:
- (2) (ב) וַיָּבֹא אִישׁ וּשְׁמוֹ זִכְיָי רֹאשׁ הַמּוֹכְסִים וְהוּא אִישׁ עֲשִׂיר:
- (3) (ג) וַיִּבְקֹשׁ לְרָאוֹת אֶת־יִשׁוּעַ מַה־תֹּאדָרוּ וְלֹא יָכַל מִפְּנֵי הָעָם כִּי־שָׁפַל קוֹמָה הָיָה:
- (4) (ד) וַיִּרְץ לִפְנָיו וַיַּעַל עַל־עֵץ שִׁקְמָה לְרָאוֹתוֹ כִּי הוּא הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יַעֲבֹר־שָׁמָּה:
- (5) (ה) וַיָּבֹא יִשׁוּעַ אֶל־הַמָּקוֹם הַהוּא וַיִּשָּׂא אֶת־עֵינָיו וַיִּרְאֵהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו זִכְיָי מַה־רָה רָדָה כִּי הִנֵּנִי לְשָׁכֵן הַיּוֹם בְּבֵיתְךָ:
- (6) (ו) וַיִּמָּהֵר וַיֵּרֵד וַיֹּאסִפְהוּ אֶל־בֵּיתוֹ בְּשִׁמְחַת לְבוֹ:
- (7) (ז) וַיִּלְנֹו כָּל־הָרָאִים לֵאמֹר אֶל־בֵּית אִישׁ חֲטָא נָטָה לָלוֹן:
- (8) (ח) וַיַּעֲמֵד זִכְיָי וַיֹּאמֶר אֶל־הָאָדוֹן רָאֵה אֲדֹנִי הִנֵּנִי נָתַן מַחְצִית כֶּסֶפִּי לָעֲנִיִּים וְאִם־עֲשִׂקְתִּי אִישׁ מֵאוּמָה אֲשִׁיב לוֹ אַרְבַּעַתָּיִם:
- (9) (ט) וַיֹּאמֶר לוֹ יִשׁוּעַ הַיּוֹם הַזֶּה תִּשְׁוַעַה לְבֵית הַזֶּה בַּאֲשֶׁר גַּם־הוּא בֶּן־אַבְרָהָם:
- (10) (י) כִּי בֶן־הָאָדָם בָּא לְבַקֵּשׁ וּלְהוֹשִׁיעַ אֶת־הָאָבֶר:

11 (יא) וְכַאֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה נִיּוֹסַף וַיִּמְשָׁל לָהֶם מִשָּׁל כִּי קָרוֹב הָיָה לִירוּשָׁלַיִם וְהֵם חָשְׁבוּ כִּי עַד־מָהֳרָה תִּגָּלָה מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:

12 (יב) וַיֹּאמֶר אִישׁ נָדִיב הָלַךְ אֶל־אֶרֶץ רְחוֹקָה לִקְחַת־לוֹ מִמְּלָכָה וּלְשׁוֹב:

13 (יג) וַיִּקְרָא אֶל־עֲשָׂרָה מֵעֲבָדָיו וַיִּתֵּן לָהֶם עֲשָׂרֹת מָנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם סַחְרוּ בְּזֶה עַד בֹּאִי:

14 (יד) וְאִנְשֵׁי עִירוֹ שָׁנְאוּ אֹתוֹ וַיִּשְׁלְחוּ אַחֲרָיו מַלְאָכִים לֵאמֹר אֵין אֶת־נַפְשָׁנוּ כִּי זֶה יִמְלֹךְ עָלֵינוּ:

15 (טו) וַיְהִי אַחֲרֵי שׁוּבוֹ וְהַמְּלָכָה נִכְוְנָה בִּידּוֹ וַיִּצְוּ לִקְרֹא אֵלָיו אֶת־הָעֲבָדִים הָהֵם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם אֶת־הַכֶּסֶף לְרֵאוֹת מַה־עָשָׂה אִישׁ אִישׁ בַּמִּסְתָּרוֹ:

16 (טז) וַיָּבֹא הָרִאשׁוֹן וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי הַמָּנָה נָתַתָּ לִי הֵעֵלָה יִתְרוֹן עֲשָׂרֹת מָנִים:

17 (יז) וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֵיטֵבָתָ עָבֵד טוֹב בְּכֶסֶף מַעֲט נֶאֱמַן הָיִיתָ הִנֵּה שְׁלִיט מֵהַיּוֹם עַל־עֲשָׂר עָרִים:

18 (יח) וַיָּבֹא הַשֵּׁנִי וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי הַמָּנָה נָתַתָּ לִי הֵעֵלָה יִתְרוֹן חֲמִשָּׁת מָנִים:

19 (יט) וַיֹּאמֶר גַּם אֶל־זֶה וְאַתָּה הִנֵּה עַל־חֲמִשׁ עָרִים:

20 (כ) וְאַחֲד מֵהֶם בָּא וַיֹּאמֶר הֵאֱלֹךְ אֲדֹנָי הַמָּנָה נָתַתָּ לִי אֲשֶׁר צָרִוּר הָיָה בַּמִּטְפָּחַת:

21 (כא) כִּי יֵרֵאתִי מִפְּנֵיךְ אַחֲרֵי אֲשֶׁר אִישׁ קָשָׁה אַתָּה נָשָׂא בְּאֲשֶׁר לֹא נָתַתָּ וְקוֹצֵר בְּאֲשֶׁר לֹא זָרַעְתָּ:

22 (כב) וַיֹּאמֶר אֵלָיו עַל־פִּיךָ אֲשַׁפֵּט אֶתָּךְ עָבֵד רָע הֲלֹא יָדַעְתָּ כִּי־אִישׁ קָשָׁה אֲנִי נָשָׂא בְּאֲשֶׁר לֹא נָתַתִּי וְקוֹצֵר בְּאֲשֶׁר לֹא זָרַעְתִּי:

23 (כג) וְלִמָּה־זֶּה לֹא נָתַתָּ אֶת־כֶּסֶפִּי לְמַחְלָפִי כֶסֶף וְאֲנִי בָבֹאִי הִשְׁגַּתִּי אֹתוֹ בְּתֵרֶבֶת:

24 (כד) וַיֹּאמֶר אֶל־הָעֲבָדִים עָלְיוֹ קָחוּ מִיָּדוֹ אֶת־הַמָּנָה וְתָנוּ לָזֶה אֲשֶׁר־לוֹ עֲשָׂרֹת הַמָּנִים:

25 (כה) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲדֹנֵינוּ הֲלֹא הוּא יֵשׁ־לוֹ עֲשָׂרֹת מָנִים:

26 (כו) אֲנִי אָמַר לָכֶם כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר יֵשׁ־לוֹ יִנְתֵּן־לוֹ עוֹד וּמִי אֲשֶׁר אֵין לוֹ יִקַּח מִמֶּנּוּ גַם אֶת־אֲשֶׁר־בְּיָדוֹ:

27 (כז) אַבְל אֵיבִי אֵלֶּה אֲשֶׁר לֹא־אָבוּ כִּי אִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם הֵבִיאוּ אֹתָם הֵנָּה וְהַמִּיתוּם לִפְנֵי:

28 (כח) וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר דִּבֶּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָלַךְ לִפְנֵיהֶם וַיַּעַל יְרוּשָׁלַיִם:

29 (כט) וַיְהִי כַאֲשֶׁר הִקְרִיב לְבָא אֶצֶל בֵּית פָּנִי וּבֵית־עֲנִיָּה בָּהֶר הַנִּקְרָא הַר הַזֵּיתִים וַיִּשְׁלַח שְׁנַיִם מִתַּלְמִידָיו לֵאמֹר:

30 (ל) לָכוּ אֶל־הַכֶּפֶר אֲשֶׁר מִנְגֵּד וְהִנֵּה כְּבֹאֲכֶם שָׁמָּה תִּמְצְאוּ עִיר אָסוּר אֲשֶׁר לֹא־רָכַב עָלָיו אִישׁ תַּתִּירוּ אֹתוֹ וְהִבִּיאֲהוּ:

31 (לא) וְכִי־יִשְׁאַל אֶתְכֶם אִישׁ לְמָה־זֶּה תַּתִּירוּ אֹתוֹ כֹּה תֹאמְרוּן אֹתוֹ יַעַד הָאָדוֹן לְחַפְצוֹ:

32 (לב) וַיֵּלְכוּ הַמַּלְאָכִים וַיִּמְצְאוּ כַאֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶם:

33 (לג) וַיַּתִּירוּ אֶת־הָעִיר וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בְּעָלְיוֹ לְמָה־זֶּה תַּתִּירוּ אֶת־הָעִיר:

34 (לד) וַיַּעֲנוּ אֹתוֹ יַעַד הָאָדוֹן לְחַפְצוֹ:

35 (לה) וַיָּבִיאוּ אֹתוֹ אֶל־יֵשׁוּעַ וַיְשִׁימוּ אֶת־בִּגְדֵיהֶם עַל־הָעִיר וַיַּרְכִּיבוּ עָלָיו אֶת־יֵשׁוּעַ:

36 (לו) וַיַּרְכֵּב וַיֵּלֶךְ וְהֵם פָּרָשׁוּ אֶת־בִּגְדֵיהֶם עַל־הַדֶּרֶךְ:

37 (לז) וַיְהִי כַאֲשֶׁר הִקְרִיב אֶל־מוֹרֵד הַר הַזֵּיתִים וַיַּחֲלוּ כָל־קַהֲל תַּלְמִידָיו לְבָרֵךְ אֶת־הָאֱלֹהִים בַּחֲדָה וּבְקוֹל רָנָה עַל כָּל־הַנִּפְלְאוֹת אֲשֶׁר רָאוּ לֵאמֹר:

38 (לח) בָּרוּךְ הַמְּלֹךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה שְׁלוֹם בְּשָׂמִים וְכְבוֹד בְּמַרְמֵי־עַל:

39 (לט) וְאִנְשֵׁים מִן־הַפְּרוּשִׁים אֲשֶׁר בְּקֶרֶב הָעָם אָמְרוּ אֵלָיו רַבִּי גֵּעַר בְּתַלְמִידֶיךָ:

40 (מ) וַיַּעַן וַיֹּאמֶר הֲנִי אָמַר לָכֶם אִם־אֵלֶּה יַחֲשׂוּ אַבְנִים יִזְעָקוּ:

41 (מא) וַיִּקְרַב וַיֵּרָא אֶת־הָעִיר וַיִּבֶךְ עָלֶיהָ לֵאמֹר:

42 (מב) לוֹ יָדַעְתָּ גַם־אֵת בְּיוֹמָךְ זֶה מֵאִין יָבֹא שְׁלוֹמְךָ אֲךָ נִסְתָּר הוּא מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

43 (מג) כִּי הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְשָׁפְכוּ עָלֶיךָ אֵיבִים סִלְלָה מִסָּבִיב וְהִקִּיפוּךָ וְצָרוּ עָלֶיךָ מִכָּל־עֵבֶר:

44 (מד) וְנִפְצְוּ אֹתְךָ וְאֶת־בְּנֶיךָ בְּקֶרֶבךָ עַד־עֶפֶר וְלֹא־יִשְׁאִירוּ בָּךְ אֶבֶן עַל־אֶבֶן תַּחַת אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ עַתָּה פִּקְדֹתַיךָ:

45 (מה) וַיָּבֹא אֶל־הַהִיכָל וַיַּחֲלֵל לְגִרְשׁ מִקְרָבוֹ אֶת־הַמִּכָּרִים שֵׁם:

46 (מו) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כְּתוּב כִּי בֵיתִי בֵית־תְּפִלָּה הוּא וְאַתֶּם עֹשִׂיתֶם אֹתוֹ לְמַעַרְת פְּרִיצִים:

47 (מז) וַיְהִי מִזֹּרֶה יוֹם יוֹם בַּהִיכָל אֲךָ רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים וְשָׂרֵי הָעָם בִּקְשׁוּ לְהַשְׁמִידוֹ:

48 (מח) וְלֹא מִצְאוּ מַה־לַּעֲשׂוֹת כִּי כָל־הָעָם דָּבְקוּ אַחֲרָיו לְשִׁמְעַת אֹתוֹ:

פרק כ

1 (א) וַיְהִי הַיּוֹם בַּהֲיוֹתוֹ בַּהִיכָל לְהוֹרֹת לָעָם תּוֹרָה וּדְבַר הַפִּשְׁרָה וַיִּגְשׁוּ אֵלָיו רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים עִם־הַזִּקְנִים:

2 (ב) וַיַּדְּבְרוּ אֵלָיו לֵאמֹר אֲמֹר לָנוּ בְּאֵיזָה־זֶה רִשְׁיוֹן אֶתָּה עֹשֶׂה אֵלֶּה וּמִי הוּא אֲשֶׁר נָתַן לָךְ אֶת־הַרְשְׁיוֹן הַזֶּה:

3 (ג) וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲשָׁאֵל מִכֶּם גַּם־אֲנֹכִי דָבָר אִם תִּגִּידוּ לִי:

4 (ד) טָבִילַת יוֹחָנָן מִפִּי־מִי הִיָּתָה מִצְוַתָּה מִן־הַשָּׁמַיִם אוֹ מִבְּנֵי־אָדָם:

5 (ה) וַיְהִי הֵם שֹׁקְלִים בְּדַעְתָּם לֵאמֹר אִם־נֹאמַר מִן־הַשָּׁמַיִם יֹאמַר לָנוּ וּמַדּוּעַ לֹא הָאֲמַנְתֶּם לוֹ:

6 (ו) וְאִם־נֹאמַר מִבְּנֵי אָדָם יִסְקָלְנוּ כָּל־הָעָם כִּי נָכוֹן הָיָה לָהֶם הַדָּבָר אֲשֶׁר יוֹחָנָן נָבִיא הָיָה:

7 (ז) וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ לֹא יָדַעְנוּ מִפִּי־מִי:

8 (ח) וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ גַּם־אֲנִי לֹא אֲנִיד לָכֶם בְּאֵיזָה רִשְׁיוֹן אֲנִי עֹשֶׂה אֵלֶּה:

9 (ט) וַיַּחֲלֵל לְדַבֵּר אֶל־הָעָם אֶת־הַמָּשָׁל הַזֶּה אִישׁ אַחֵד נָטַע פֶּרֶם וַיִּתֵּן אֶת־הַפֶּרֶם לַנְּטָרִים וַיִּלְךְ חוּצָה לְאַרְצָן לִיָּמִים רַבִּים:

10 (י) וּלְעַתָּה הַבְּצִיר שֶׁלַח אֶת־עַבְדּוֹ אֶל־הַנְּטָרִים אֲשֶׁר יָבִיא לוֹ מִפְּרֵי כַרְמּוֹ וְהַנְּטָרִים הַכֹּהֵן וַיִּשְׁלַחְהוּ רִיקָם:

11 (יא) וַיּוֹסֶף וַיִּשְׁלַח עֶבֶד אַחֵר וְגַם־אֹתוֹ הָכּוּ וַגִּדְּפוּ וַשְׁלַחוּ רִיקָם:

12 (יב) וַיִּשְׁלַח אֲלֵיהֶם עוֹד עֶבֶד שְׁלִישִׁי וַיִּכְּתוּ הַכָּה וּפָצַע וַהֲדַפּוּ אֹתוֹ לַמִּדְּחָפוֹת:

13 (יג) וַיֹּאמֶר אֲדוֹן הַפֶּרֶם מַה־אֶעֱשֶׂה אֲשַׁלַּח אֶת־בְּנֵי אֶת־יְדֵי אוֹלֵי יִירָאוּ מִפָּנָיו:

14 (יד) כִּרְאוֹת אֹתוֹ הַנְּטָרִים נִזְסְדּוּ וַיַּחֲד לֵאמֹר הִנֵּה הַיּוֹרֵשׁ בָּא לָכּוּ וַנִּהְרָגְתּוּ וְלָנוּ תִּסָּב הַנִּחְלָה:

15 (טו) וַיַּהֲדַפּוּ אֹתוֹ אֶל־מַחוּץ לַפֶּרֶם וַיַּהֲרָגְתּוּ וּמָה אֶפּוֹא יַעֲשֶׂה לָהֶם אֲדוֹן הַפֶּרֶם:

16 (טז) הוּא יָבֹא וְהָאֲבִיד אֶת־הַנְּטָרִים הָהֵם וְאֶת־כַּרְמּוֹ יִתֵּן בְּיַד־אֲחֵרִים וַיִּשְׁמְעוּ וַיֹּאמְרוּ חֲלִילָה לֹא תִהְיֶה כִּזְזָת:

17 (יז) וַיִּתֵּן עֵינָיו בָּם וַיֹּאמֶר וּמָה דָבָר הַכְּתוּב אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הִיָּתָה לְרֹאשׁ פִּנְהָ:

18 (יח) כָּל־הַנֶּפֶל עַל־הָאֶבֶן הַזֹּאת יִתְפּוֹרֵר וְכָל־מִי אֲשֶׁר תִּפֹּל עָלָיו תִּדְכָּאֵנוּ לְעֶפֶר:

19 (יט) וַיִּבְקְשׁוּ הַסּוֹפְרִים וְרָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים לְשַׁלַּח בּוֹ יָד בָּעֵת הַהִיא כִּי רָאוּ אֲשֶׁר עָלִיהֶם הוּא נֶשֶׁא אֶת־הַמָּשָׁל הַזֶּה אָפָס כִּי יִרְאוּ מִפָּנָיו הָעָם:

20 (כ) וַיֹּאכְרֹבוּ־לוֹ וַיִּשְׁלַחוּ מְרַגְלִים מִתַּחַפְּשִׁים פְּאִנְשֵׁי־צֶדֶק לְצַדֵּד אֹתוֹ בַּדְּבָרִיו וּלְהַסְגִּירוֹ לַיָּדִי הַמְּשֻׁפָּט וַיְדִי הַפִּתְחָה:

- (21) כא) וַיִּשְׁאַלְהוּ אֹתוֹ לֵאמֹר רַבֵּנוּ יִדְעֵנוּ כִּי נִכּוֹן תִּהְיֶה וּתְלַמֵּד לֹא־תִשָּׂא פָנֵי־אִישׁ וְאֶת־דֶּרֶךְ הָאֱלֹהִים תּוֹרָה בְּמִישְׁרִים:
- (22) כב) הַנִּכּוֹן לָנוּ לָתֵת מִס לְקִיסָר אִם־אֵין:
- (23) כג) וַיֹּכֶר אֶת־נִכְלֵיהֶם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִה־תִּנְסוּנִי:
- (24) כד) הִרְאוּ לִי דִינָר אֶחָד לְמִי הִתְמוּנָה וְהַפְתָּבֶת הִהְנֶה וַיֹּאמְרוּ לְקִיסָר:
- (25) כה) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עַל־כֵּן הָבּוּ לְקִיסָר אֶת אֲשֶׁר לְקִיסָר וְלֹא־לָהִים:
- (26) כו) וְלֹא יָכֻלוּ לַצִּדֵּד אֹתוֹ בְּדַבְּרוֹ לִפְנֵי הָעָם וַיִּתְּפִלְאוּ עַל־הַמַּעֲנָה וַיִּחְרִישׁוּ:
- (27) כז) וַיִּגְשׁוּ אֲנָשִׁים מִן־הַצִּדִּיקִים הָאֲמָרִים כִּי־אֵין תַּחֲנִית הַמֵּתִים וַיִּשְׁאַלְהוּ לֵאמֹר:
- (28) כח) רַבֵּנוּ הִנֵּה מִשָּׂה פָתַב לָנוּ כִּי יָמוּת אֶחָד מִשְׁנֵי אַחִים וְהוּא בַּעַל אִשָּׁה וּבֵין אֵין־לוֹ אִשָּׁת הַמֵּת יִבְמָה יָבֵא עָלֶיהָ וְהַקִּים זָרַע עַל־שֵׁם אָחִיו:
- (29) כט) וְאֶתָּנוּ הֵיוּ שְׁבַעַה אַחִים הִרְאִישׁוֹן לְקַח לוֹ אִשָּׁה וַיָּמָת וּבֵין אֵין־לוֹ:
- (30) ל) וְהַשְׁנִי יִבֵּם אֹתָהּ:
- (31) לא) וְכֵן גַּם־הִשְׁלִישִׁי וְכֵן כָּל־הַשְּׁבַעַה וְכָלֶם מֵתוּ לֹא־בָנִים:
- (32) לב) וּבְאַחֲרוֹנָה מֵתָה גַם־הָאִשָּׁה:
- (33) לג) וַעֲתָה לְמִי מֵהֶם תִּהְיֶה לְאִשָּׁה בְּתַחֲנִית הַמֵּתִים אַחֲרֵי אֲשֶׁר הָיְתָה אִשָּׁת כָּל־הַשְּׁבַעַה:
- (34) לד) וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ אֲלֵיהֶם בְּנֵי הָעוֹלָם הִזֵּה אֲנָשִׁים יִבְעֻלוּ וְנָשִׁים תִּבְעֻלָּנָה:
- (35) לה) אֲדָּהֶם מְדִידִים לָרֶשֶׁת אֶת־הָעוֹלָם הַבֹּא וְלַחַיּוֹת מִן־הַמֵּתִים לֹא יִבְעֻלוּ וְלֹא תִבְעֻלָּנָה:
- (36) לו) וְלֹא יוֹכֻלוּ לָמוּת עוֹד כִּי דוֹמִים הֵם לְמַלְאָכִים כִּי בְּחַיּוֹתָם בְּנֵי הַתְּחִיָּה בְּנֵי אֱלֹהִים הֵמָּה:
- (37) לז) וְהַמֵּתִים כִּי יָקוּמוּ גַם־לְמִשָּׁה הַנֶּדֶר מֵתוֹדֵד הַסֵּנָה כַּאֲשֶׁר קָרָא יִהְיֶה אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
- (38) לח) וְהָאֱלֹהִים אֵינָנוּ אֱלֹהֵי הַמֵּתִים כִּי אִם־אֱלֹהֵי הַחַיִּים כִּי כָלֶם חַיִּים לִפְנֵינוּ:
- (39) לט) וַיַּעֲנוּ סוֹפְרִים אַחֲרֵים וַיֹּאמְרוּ רַבִּי הֵיטֵב דִּבַּרְתָּ:
- (40) מ) וְלֹא־הִעֲז עוֹד אִישׁ מֵהֶם לִשְׁאֹל אֹתוֹ דָּבָר:
- (41) מא) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֵיךְ יֹאמְרוּ כִּי הַמְּשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד הוּא:
- (42) מב) וְדָוִד הֲלֹא הוּא אָמַר בְּסֹפֶר תְּהִלִּים נָאִם יִהְיֶה לְאֹדְנִי שֹׁב לִימִינִי:
- (43) מג) עַד־אִשִּׁית אִיבִיךָ הָדָם לְרַגְלֶיךָ:
- (44) מד) וְאִם דָּוִד קָרָא לוֹ אֲדוֹן אֵיךְ הוּא בָּנוּ:
- (45) מה) וַיֹּאמֶר אֶל־תְּלַמִּידָיו בְּאֲזִנִּי כָל־הָעָם:
- (46) מו) הַשְּׁמָרוּ לָכֶם מִן־הַסּוֹפְרִים הַמַּתְעַנְנִים עַל לְכַתֵּם מְלַבְּשִׁים מַעֲיֵל וְאַהֲבִים אֶת־שְׁאֵלַת שְׁלוֹם לָהֶם בְּשׁוֹקִים וְאֶת־הַמּוֹשְׁבּוֹת הָרִאשׁוֹנִים בְּבֵת־הַכִּנְסָה וְאֶת־הַמְּקוֹמוֹת הַנִּכְבָּדִים בְּבֵתִי הַמִּשְׁתָּה:
- (47) מז) הָאֲכָלִים אֶת־בֵּתִי אֶלְמָנוֹת וְלִמְרָאָה־עֵין יִרְבּוּ תַּפְלָה אֵלֶּה הֵם אֲשֶׁר יִנָּטָה עָלֵיהֶם קוֹ־הַמִּשְׁפָּט פִּי שָׁנִים:

פרק כא

- (1) א) וַיִּשָּׂא אֶת־עֵינָיו וַיִּרְא עֲשִׂיר־עָם נִתְּנִים מִתַּנְת יָדָם אֶל־אֲדוֹן הָאוֹצָר:
- (2) ב) וְאִשָּׁה אֶלְמָנָה עֲנִיָּה רָאָה נִתְּנָה בּוֹ שְׁתֵּים פְּרוּטוֹת:
- (3) ג) וַיֹּאמֶר אֲמֵן אֲנִי אָמַר לָכֶם הָאֶלְמָנָה הָעֲנִיָּה הַזֹּאת נִתְּנָה יוֹתֵר מִכָּלֶם:

4(ד) כי כל־אלה נתנו לאלהים מתנת ידם ממותרם והיא ממחסרה נתנה את־כל־אשר לה את כל־מחיתה:

5(ה) אז נדברו איש אל־רעהו כי נאדר תהיכל באבנים יפות ונדבות יקרות:

6(ו) ויאמר הראים אתם אלה הנה ימים באים ולא תשאר פה אבן על־אבן אשר לא תתן:

7(ז) וישאלו אתו לאמר רבנו מתי תקרינה אלה ומה אות לעת באן:

8(ח) ויאמר השמרו לכם פן־יתעה אתכם איש כי רבים יבאו בשמי לאמר אני הוא וקרוב המועד לבא אל־תלכו אחריהם:

9(ט) וכי־תשמעו קרבות ופרצות אל־תחתו כי אלה תהינה ראשונה ועוד לא הקץ:

10(י) ויוסף לדבר אליהם הנה גוי יקום על־גוי וממלכה על־ממלכה:

11(יא) והארץ תגעש תגעש מעבריה מזה ומזה ורעב יבא ודבר ומפתיים גדולים ונוראים מן־השמים:

12(יב) ובטרם יבאו כל־אלה ישלחו בכם מנדיכם יד ורדפו אתכם והסגירוכם לבתי הכנסת ולבתי כלאים והובילו אתכם לפני מלכים ומשלים למען שמי:

13(יג) וזאת תהיה לעדות לכם:

14(יד) על־כן שימו על־לבכם לבלתי הכן מראש מה תשיבו להצדיק נפשכם:

15(טו) כי אנכי אתן לכם פה וחכמה עד אשר כל־מתקוממיכם לא יוכלו לעמד לפניכם ולשים לאל מליכם:

16(טז) ואף אתם תמסרו על־ידי אבות ואחים וקרובים ורעים וגם־ימיתו מכם:

17(יז) ואתם שנואים תהיו לכל־אדם למען שמי:

18(יח) בכל־זאת לא יפל משערת ראשכם ארצה:

19(יט) בהאריך רוחכם את־נפשכם תשמרו:

20(כ) וכאשר תראו את־ירושלים כי תחנה עליה מחנה מסביב ידע תדעו כי שממטה באה:

21(כא) אז אלה אשר ביהודה ינוסו אל־ההרים ואשר בתוך העיר יברחו ממנה ואשר בשדה בל־יבאו בה:

22(כב) כי־ימי נקמה הם למלאת כל־דבר הכתוב:

23(כג) אזי להרות ולמיניקות בימים ההמה כי צרה גדולה תהיה בארץ וקצף על־העם הזה:

24(כד) ונפלו לפי־חרב והגלו אל־כל־העמים וירושלים תהיה למרמס הגוים עד אשר־תמלאנה עתות הגוים:

25(כה) ומופתים ינתנו בשמש וירח וכוכבים ויהיו יחתי בארץ ומבוכה תבא עליהם משאון הים ומשבריו:

26(כו) ובני־אדם נפשם תתעטף עליהם מפחד ומעתידת לבא בתבל ארצה כי־מוסדות השמים ירננו:

27(כז) ואז יראו את־בן־האדם בא בענן בעז ובקדר גדול:

28(כח) ויכהל הדברים האלה לקום תתעודדו ותרימו ראש כי פדות־נפשכם קרובה:

29(כט) וישא אליהם משלו התבוננו בתאנה ובכל־עצי השדה:

30(ל) כאשר יוציאו פרח תביטו ותבינו בנפשכם כי קרוב הקיץ:

31(לא) וכן גם־אתם כאשר תראו כי קמו כל־אלה ידע תדעו כי קרובה מלכות האלהים:

32(לב) אמן אני אמר לכם כי לא יעבר הדור הזה עד אשר יקומו כל־אלה:

- (33) לַגִּי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ יַעֲבֹרוּ וְדַבְּרִי לֹא יַעֲבֹרוּן:
 (34) לֹדִי אֵךְ הַשְּׁמֵרוֹ לָכֶם פְּנִי-וְטַפֵּשׁ לְבַבְכֶם מִרַב מִשְׁתָּה וּשְׁכֹרוֹן אוֹ מִדְּאָגוֹת מַחֲסָרֵי הַחַיִּים וּלְפִתְעַ פִּתְאֹם יָבֹא עֲלֵיכֶם הַיּוֹם הַהוּא:
 (35) לֵהָא כִּי כָפַח יָקוֹשׁ יִפֹּל עַל כָּל-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ:
 (36) לֹדִי עַל-כֵּן הִתְעוֹרְרוּ וְהִעֲתִירוּ תְּמִיד לְהִנָּתֵן לָכֶם דֵּי-כֶחַ לְהַמְלִיט מִכָּל-פָּנֵעַ הַבֹּא וּלְעֲמֹד הַכֵּן לִפְנֵי בֶן-הָאָדָם:
 (37) לֹדִי וַיְהִי יוֹם יוֹם מִשְׁפָּטוֹ לְלַמֵּד בְּהִיכָל וּבְלִילָה יֵצֵא לָלוֹן בְּהָר הוּא הָר הַזֵּיתִים:
 (38) לֵהָא וְכָל-הָעָם הַשֹּׁכֵימוֹ בַּבֶּקֶר וַיָּבֹאוּ אֵלָיו לְבֵית-הַמִּקְדָּשׁ לִשְׁמַע אֹתוֹ:

פרק כב

- (א) וַיִּקְרַב חַג הַמִּצּוֹת הוּא חַג הַפֶּסַח:
 (ב) וַרְאִשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים בִּקְשׁוּ בְמָה אֶת-נַפְשׁוֹ לְקַחְתָּהּ כִּי יֵרָאוּ מִפְּנֵי הָעָם:
 (ג) וַיְהוּדָה אֲשֶׁר כְּנוּהוּ אִישׁ-קָרִיּוֹת אֶחָד מִמְּסַפְּרֵי שָׁנִים הָעֹשֶׂה בָּא בּוֹ הַשָּׁטָן:
 (ד) וַיֵּלֶךְ וַיְדַבֵּר אֶת-רֹאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְאֶת-רֹאשֵׁי הַצִּבָּא אִיכָּה יִסְגִּיר אֹתוֹ בְּיָדָם:
 (ה) וַיִּשְׁמְחוּ וַיֵּאָתוּ לְתֵת-לוֹ כֶּסֶף:
 (ו) וְהוּא הִבְטִיחָם לְמִלֵּא דַבְּרוֹ וְתֹאנָה בִּקְשׁ-לוֹ לְהַסְגִּירוֹ בְּיָדָם בְּסֵתֶר וְלֹא בְּהַמּוֹן:
 (ז) וַיָּבֹא יוֹם חַג הַמִּצּוֹת הוּא יוֹם זִבַּח הַפֶּסַח:
 (ח) וַיִּשְׁלַח אֶת-פֶּטְרוֹס וְאֶת-יִוְחָנָן לֵאמֹר לְכוּ הַכִּינוּ לָנוּ לֶאֱכֹל אֶת-הַפֶּסַח:
 (ט) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵיפוא תִרְצֶה כִּי-נֵלֶךְ לְהַכִּין:
 (י) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הִנֵּה כְּבֹאְכֶם הָעִירָה וּפָנֵעַ בָּכֶם אִישׁ נָשָׂא כֹד מַיִם לְכוּ אַחֲרָיו אֶל-הַבַּיִת אֲשֶׁר יָבֹא שָׁמָּה:
 (יא) וַאֲמַרְתֶּם אֶל-בַּעַל הַבַּיִת כֹּה אָמַר רַבֵּנוּ אֵיךְ חָדַר הָאֲרָחִים לִי וּלְתַלְמִידִי לֶאֱכֹל שָׂם אֶת-הַפֶּסַח:
 (יב) וְהוּא יִרְאֶה לָכֶם עֲלִיהָ גְדוּלָּה רְצוּפָה כְּסֻתּוֹת וְשָׂם תַּכְּנִינוּ לָנוּ:
 (יג) וַיֵּלְכוּ וַיִּמְצְאוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם וַיַּכְּנִינוּ אֶת-הַפֶּסַח:
 (יד) וְכַאֲשֶׁר הִגִּיעַ הַמוֹעֵד וַיֵּשֶׁב בְּמִסְבּוֹ הוּא וּשְׁנַיִם-עֹשֶׂה הַשְּׁלִיחִים אֹתוֹ:
 (טו) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם נִכְסֹף נִכְסַפְתִּי לֶאֱכֹל אֶת-הַפֶּסַח הַזֶּה עִמָּכֶם טָרִם תַּעֲנֶה נַפְשִׁי:
 (טז) וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי אֵין אֲכַל מִמֶּנּוּ עַד מוֹעֵד הָאֶכְלוֹ בְּמַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
 (יז) וַיִּקַּח אֶת-הַכּוֹס וַיְבָרֵךְ וַיֹּאמֶר קַחוּ זֹאת וְחַלְקוּהָ בֵּינֵיכֶם:
 (יח) כִּי אֲנִי אָמַר לָכֶם כִּי לֹא-אֲשַׁתָּה עוֹד מִפְּרִי תְּנֻפָּן עַד כִּי-תָבֹא מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
 (יט) וַיִּקַּח אֶת-הַלֶּחֶם וַיְבָרֵךְ וַיִּבְצַע וַיִּתֵּן לָהֶם לֵאמֹר זֶה הוּא בָּשָׂרִי הַנָּתֹן בַּעֲדְכֶם עֲשׂוּ כֵן לְזַכְרוֹן לִי:
 (כ) וְכֵן גַּם-אֶת-הַכּוֹס לָקַח אַחֲרָי אֲכַלְם וַיֹּאמֶר הַכּוֹס הַזֶּה הִיא הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה בְּדָמֵי הַשְּׁפוּךְ בַּעֲדְכֶם:
 (כא) אֵךְ יַד-מַסְגִּירִנִי הִנֵּה אֵתִי עַל-הַשְּׁלֶחָן:
 (כב) הֵן בֶּן-הָאָדָם הֵלֵךְ כַּאֲשֶׁר נִגְזַר עָלָיו אֲבָל אוֹי לֹאִישׁ הוּא אֲשֶׁר יִסְגִּיר אֹתוֹ בְּיַד מִבְּקָשִׁי נַפְשִׁי:
 (כג) וְהֵם הִחֲלוּ לַחֲקֹר וּלְדַרֵּשׁ בֵּינֵיהֶם מִי-הוּא זֶה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כְּזֹאת:

- (24) (כד) וְגַם־דְּבָרֵי רִיבַת הָיוּ בֵּינֵיהֶם מִי נִחָשֵׁב הַגָּדוֹל בָּהֶם:
- (25) (כה) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַלְכֵי הַגּוֹיִם שֹׁלְטִים בָּם וְהַשְׁלִיט נִקְרָא רַב חָסֵד:
- (26) (כו) וְאַתֶּם לֹא־כֵן אֶדְ הַגָּדוֹל בְּכֶם יְהִי כַצֶּעִיר וְהָאָדוֹן כַּמְשָׁרֵת:
- (27) (כז) כִּי מִי הַגָּדוֹל הַיּוֹשֵׁב לֶאֱכֹל אוֹ הַעֹמֵד לְשֶׁרֶת הֲלֹא הַיּוֹשֵׁב לֶאֱכֹל וְאֲנִי בְּתוֹכְכֶם כַּמְשָׁרֵת:
- (28) (כח) וְאַתֶּם הֵם אֲשֶׁר עֹמְדֶתֶם עִמָּדִי וְלֹא עֹזְבֹתַי בְּמִסּוֹת אֲשֶׁר עָבְרוּ עָלַי:
- (29) (כט) וְגַם־אֲנִי מִנְחִיל אֶתְכֶם אֶת־הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר הִנְחִילַנִי אָבִי:
- (30) (ל) וּבְמַלְכוּתִי תֹאכְלוּ וְתִשְׁתּוּ עַל שְׁלַחַנִי וְתֵשְׁבוּ עַל־כִּסְאוֹת לְשֹׁפֵט אֶת־שְׁנַיִם עָשָׂר שָׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל:
- (31) (לא) וַיֹּאמֶר הָאָדוֹן שְׁמַעוֹן שְׁמַעוֹן שָׂאֵל שְׂאֵלְכֶם הַשָּׁטָן לְזִרוֹתְכֶם כְּזִרוֹת הַחַטִּיִּים:
- (32) (לב) וְאֲנִי הִתְחַנַּנְתִּי בַעֲדָךְ לְבָלִי תַחְדָּל אֲמוּנָתְךָ וְגַם־אֶתְּךָ כַּהֲשִׁיבְךָ אֶל־לִבְךָ רֵאחַ לַחֲזוֹק אֶת־אֲחִיךָ:
- (33) (לג) וְהוּא עָנָה וַאֲמַר אֲדֹנָי נָכוֹן אֲנִכִּי לְלָכֶת עִמָּךְ גַּם־לְבֵית כְּלָא וְגַם־לְשַׁעְרֵי מָוֶת:
- (34) (לד) וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי אָמַר לְךָ כִּיפֹא לֹא־יִקְרָא הַתַּרְנָגֹל הַיּוֹם עַד אֲשֶׁר־תִּשְׁקַר שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים לֵאמֹר כִּי לֹא־יָדַעְתָּנִי:
- (35) (לה) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כַּאֲשֶׁר שְׁלַחְתִּי אֶתְכֶם בְּלִי־צָרוֹר בְּלִי־יִלְקוּט וּבְלִי־נַעֲלִים הַחֲסִרְתֶּם דְּבָר וַיֹּאמְרוּ לֹא חֲסִרְנוּ דְּבָר:
- (36) (לו) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַפְס כִּיֹּם מִי אֲשֶׁר־לוֹ צָרוֹר יִשְׁאַחֲו עִמּוֹ וְכֵן יִלְקוּט וּמִי אֲשֶׁר לֹא־תִשְׁיג יָדוֹ יִמְכֹּר גַּם־אֶת־בְּגָדוֹ וַיִּקְנֶה לוֹ חָרֵב:
- (37) (לז) כִּי אֲנִי אָמַר לְכֶם כִּי יָקוּם אֲשֶׁר כָּתוּב עָלַי וְאֶת־פְּשָׁעִים נִמְנָה כִּי כָל־הַכֶּתוּב עָלַי יָקוּם עַד־תָּמוֹ:
- (38) (לח) וַיֹּאמְרוּ אֲדֹנָיִנוּ הִנֵּה־כֹה אֶתָּנוּ חֲרָבוֹת שְׁתִּים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם רַב לָנוּ:
- (39) (לט) וַיֵּצֵא וַיִּלְךָ בְּדֶרֶכּוֹ מֵאֵז אֶל־הַר הַזֵּיתִים וְגַם־תִּלְמִידָיו הָלְכוּ אַחֲרָיו:
- (40) (מ) וַיִּפְּנֶה בַּמָּקוֹם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַתַּפְּלָלוּ וְלֹא תִבְאוּ לִידֵי גִסְיוֹן:
- (41) (מא) וְהוּא נִפְרֵד מֵהֶם הִרְחִק בְּקֹלֶעַ אֶבֶן וַיִּכְרַע וַיִּתְפַּלֵּל לֵאמֹר:
- (42) (מב) אָבִי הַעֲבֵר־נָא מֵעָלַי אֶת־הַכּוֹס הַזֹּאת אִם כֵּן רָצִיתָ אֶתְּךָ אֲךָ לֹא כְרָצוֹנִי כִּי אִם־כְּרָצוֹנְךָ יְהִי:
- (43) (מג) וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלֵּאָךְ מִן־הַשָּׁמַיִם וַיִּחַזְקֵהוּ:
- (44) (מד) וְכַאֲשֶׁר אָפְפוּ אֹתוֹ חֲבֵלֵי־מוֹת הַתַּפְּלָל בַּחֲזָקָה וְנִטְפִּי זַעְתּוֹ כְּנִטְפֵי־דָם גְּדוֹלִים יָרְדוּ אֶרֶצָה:
- (45) (מה) וַיָּקָם מִתַּפְּלָתוֹ וַיָּבֵא אֶל־תִּלְמִידָיו וַיִּמְצְאֵם יֹשְׁנִים מַעֲצָבוֹן:
- (46) (מו) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָמָּה־זֶּה תִישְׁנוּ קוּמוּ וְהַתַּפְּלָלוּ וְלֹא־תִבְאוּ לִידֵי גִסְיוֹן:
- (47) (מז) עֲדָנוּ מִדְּבַר וְהִנֵּה תָמוֹן־עָם וְאַחַד מִשְׁנַיִם־הָעָשָׂר הִנִּקְרָא יְהוּדָה הַלֵּךְ בְּרֹאשׁם וַיִּגַּשׁ אֶל־יֵשׁוּעַ לִנְשָׁק־לוֹ:
- (48) (מח) וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ יְהוּדָה הַתַּסְגִּיר אֶת־בֶּן־הָאָדָם בְּנִשְׁיָקָה:
- (49) (מט) וְאֲנִשּׁוּי אֲשֶׁר אֹתוֹ בְּרֹאוֹתָם אֶת אֲשֶׁר תִּקְרִינָה אָמְרוּ אֲדֹנָיִנוּ הִנֵּכָה בַּחֲרֵב:
- (50) (נ) וְאַחַד מֵהֶם הָכָה אֶת־עֵבֶד הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּקְצָץ־לוֹ אֶזְנוֹ הַיְמָנִית:
- (51) (נא) וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר הֲרָפוּ אֶל־תּוֹסִיפוּ וַיַּעַן בְּאֶזְנוֹ וַיִּרְפָּאָהוּ:

52 (גב) וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֶל־רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְשָׂרֵי הַהֵיכָל וְהַזִּקְנִים הַבָּאִים עָלָיו הֲעַל פָּרִיץ יִצְאֲתֶם בַּחֲרָבוֹת וּבַמִּטּוֹת:

53 (נג) יוֹם הַיּוֹם הַזֶּה עִמָּכֶם בַּהֵיכָל וְלֹא־שָׁלַחְתֶּם בִּי יָד אֶדְ זֹאת הִיא עִתְּכֶם וּמִמְשַׁלֵּת הַחֹשֶׁךְ:

54 (גד) וַיַּחֲזִיקוּ־בּוֹ וַיּוֹלִיכֻהוּ וַיְבִיֵּאֻהוּ אֶל־בֵּית הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וּפְטְרוּס הָלַךְ אַחֲרָיו מִרְחוֹק:

55 (גה) וְכַאֲשֶׁר בָּעֲרוּ אֵשׁ בְּתוֹךְ הַחֲצָר וּבִשְׂבָתָם יַחְדָּו וַיֵּשֶׁב גַּם־פְּטְרוֹס בְּתוֹכָם:

56 (גו) וַתֵּרָא אֹתוֹ שְׂפָחָה אַחַת יֹשֵׁב נֶגֶד הָאוֹר וַתַּחֲזֶה־בּוֹ וַתֹּאמֶר גַּם־זֶה הִנֵּה עִמּוֹ:

57 (גז) וַיִּכְחַשׁ־בּוֹ וַיֹּאמֶר אֲשֶׁה לֹא יָדַעְתִּי אֹתוֹ:

58 (גח) וְעוֹד־מַעַט וַיִּרְאֵהוּ אִישׁ אַחֵר וַיֹּאמֶר גַּם־אַתָּה אֶחָד מֵהֶם וַיַּעַן פְּטְרוֹס בֶּן־אָדָם לֹא מֵהֶם אֲנִי:

59 (נט) וַכְּשֶׁעָה אַחַת אַחֲרֵי־כֵן עָנָה אִישׁ וְהוֹכִיחַ עָלָיו לֵאמֹר אַכֵּן גַּם־זֶה הִנֵּה עִמּוֹ כִּי הוּא גָלִילִי:

60 (ס) וַיֹּאמֶר פְּטְרוֹס בֶּן־אָדָם אֵינֶנִּי יָדַע מָה אַתָּה מְדַבֵּר וְעוֹד דִּבְרוּ בִּפְּנֵי וּפְתָאֵם קְרָא הַתִּרְנָגֶל:

61 (סא) וַיִּפֶּן הָאֲדוֹן וַיַּחֲזֶה בִּפְּנֵי פְטְרוֹס וַיִּזְכֹּר פְּטְרוֹס אֶת־דְּבַר הָאֲדוֹן אֲשֶׁר דִּבֶּר לוֹ כִּי־בִטָרֵם יִקְרָא הַתִּרְנָגֶל הַיּוֹם תִּכְחַשׁ־בִּי שְׁלֹשׁ פְּעָמִים:

62 (סב) וַיֵּצֵא הַחוּצָה וַיִּמָּרַר בִּבְכִי:

63 (סג) וְהָאֲנָשִׁים הַתֹּפְשִׁים אֶת־יֵשׁוּעַ הָכּוּ אֹתוֹ וְהִתְעַלְלוּ־בּוֹ:

64 (סד) חָפּוּ אֶת־פָּנָיו וְשָׁאֵל לוֹ לֵאמֹר הֲנִבָּא לָנוּ מִי הוּא הַמָּכָה אֶתְּךָ:

65 (סה) וְעוֹד הוֹסִיפוּ דִּבְרִים כְּאֵלֶּה לְנָאץ אֹתוֹ:

66 (סו) וְכַאֲזֹר הַבֶּקֶר נִקְהְלוּ זִקְנֵי הָעָם רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים וַיְבִיֵּאֻהוּ לִפְנֵי הַסַּנְהֶדְרִין לֵאמֹר:

67 (סז) הֲאֵם אַתָּה הוּא הַמְּשִׁיחַ הַגָּדֹל־לָנוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אִם אֲנִיד לָכֶם לֹא תֵאֱמִינוּ:

68 (סח) וְגַם אִם־אֲשָׁאֵל לֹא תַעֲנּוּ וְלֹא תִשְׁלַחוּנִי:

69 (סט) הִנֵּה מַעֲתָה עָלָה בֶּן־הָאָדָם לְשִׁבְתָּ לִימִין גְּבוּרַת הָאֱלֹהִים:

70 (ע) וַיֹּאמְרוּ כָּלָם הַכִּי־אַתָּה הוּא בֶּן־הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַתֶּם אֹמְרִים כִּי־אֲנִי הוּא:

71 (עא) וַיֹּאמְרוּ מִה־לָּנוּ וּלְעֵדוֹת עוֹד הֲלֹא שָׁמַעְנוּ עֵדוֹת פִּיהוּ:

פרק כג

1 (א) וַיִּקְוֻמוּ כָל־הַקְּהָל שֵׁם וַיִּלִּיכֻהוּ אֶל־פִּילָטוֹס:

2 (ב) וַיַּחֲלֹו לְשַׁטְנוֹ לֵאמֹר מִצָּאֵנוּ אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה מְסֻלָּף אֶת־עַמּוּנוּ וּמִשְׁנֶה אֹתָם מִתַּת מַס לְקִיסָר בְּאָמְרוֹ כִּי הוּא הַמֶּלֶךְ הַמְּשִׁיחַ:

3 (ג) וַיִּשְׁאֵל אֹתוֹ פִּילָטוֹס לֵאמֹר הַאֲתָה מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים וַיַּעַן אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אַתָּה אֹמְרָתָ:

4 (ד) וַיֹּאמֶר פִּילָטוֹס אֶל־רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְאֶל־הַמּוֹן הָעָם אֲנִי לֹא מִצְאָתִי עוֹן בְּאִישׁ הַזֶּה:

5 (ה) אֲךָ הֵם הוֹסִיפוּ בִּיתֵר עָז לֵאמֹר כִּי מַדִּיחַ הוּא אֶת־הָעָם בְּתוֹרָתוֹ בְּכָל־יְהוּדָה הַחֹל בְּגָלִיל וְעַד־הַנֶּגֶב:

6 (ו) וַכְּשִׁמוֹעַ פִּילָטוֹס אֶת־שֵׁם הַגָּלִיל וַיִּשְׁאֵל אִם־הָאִישׁ הוּא גָלִילִי:

7 (ז) וְכַאֲשֶׁר יָדַע כִּי־לְמַמְשַׁלֵּת הוֹרְדוֹס יַחֲשֹׁב וַיִּשְׁלַחֻהוּ אֶל־הוֹרְדוֹס אֲשֶׁר גַּם־הוּא יֹשֵׁב בִּירוּשָׁלַיִם בִּיָּמִים הָהֵם:

8 (ח) וַיְהִי כִּרְאוֹת הוֹרְדוֹס אֶת־יֵשׁוּעַ וַיִּשְׁמַח מְאֹד כִּי נִכְסַף לִרְאוֹתוֹ מִיָּמִים רַבִּים כַּאֲשֶׁר שָׁמַע אֶת־שְׁמֵעוֹ וַיִּקּוּ כִּי יַעֲשֶׂה אוֹת לְעֵינָיו:

9 (ט) וַיִּשְׁאֲלֵהוּ שְׁאֵלוֹת שְׁנוֹת אֶדְ הוּא לֹא־עָנָהוּ דְּבַר:

- 10) וַיָּקוּמוּ רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים וַיְסִיפוּ לְשַׁטְנוֹ בְּכָל־מַאֲמָצִי כָחֶם:
- 11) וַיָּבֹז אֹתוֹ הוֹרְדוֹס וַחִיל צָבָאוֹ וַיִּלְבַּשׁ אֹתוֹ מַעִיל אֲרָגְמָן לְהַתְּלִיבוֹ וַיִּשְׁלַחְהוּ אֶל־פִּילָטוֹס:
- 12) בַּיּוֹם הַהוּא הִתְרַצוּ הוֹרְדוֹס וּפִילָטוֹס אִישׁ אֶל־אֲחֵיו כִּי עַד־כַּח הָיְתָה מִשְׁטֵמָה בֵּינֵיהֶם:
- 13) וַיִּקְרָא פִילָטוֹס אֶל־רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַשָּׂרִים וְהָעָם:
- 14) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הִבָּאתֶם אֵלַי אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה כַּמְסַלֵּף אֶת־הָעָם וְהִנֵּה חֲקַרְתִּיו לְעֵינֵיכֶם וְלֹא־מִצָּאתִי בָאִישׁ הַזֶּה שְׂמִיךְ דָּבָר מִכָּל אֲשֶׁר תִּרְשִׁיעוּ אֹתוֹ:
- 15) וְאִם לֹא הוֹרְדוֹס כִּי הוּא הָשִׁיבוֹ אֵלֵינוּ מִבְּלִי מִצָּא בּוֹ חָטָא מִשְׁפָּט־מִנּוֹת:
- 16) עַל־כֵּן יִסֹּר אֲסִרְנוּ וְאַחֲרֵי כֵן אֲשַׁלַּח אֹתוֹ:
- 17) וְעַלְיוֹ לְשַׁלַּח לָהֶם אֶחָד מֵהָאֲסִירִים חֲפָשִׁי בַּיּוֹם הַחֲגִי:
- 18) אֵךְ הֵם קָרְאוּ וַיַּחֲדוּ לֵאמֹר אֲסֹף אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה וְשַׁלַּח לָנוּ אֶת־בֶּרֶךְ־אָבָא:
- 19) הוּא אֲשֶׁר עָצוּר הָיָה בְּכֹלָא בַּעֲבוּר מֶרֶד אֲשֶׁר־נִמְצָא בְּעִיר וָרֶצַח:
- 20) וַיּוֹסֶף פִּילָטוֹס וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כִּי־חָפֵץ לְשַׁלַּח אֶת־יֵשׁוּעַ:
- 21) וְהֵם צָעֲקוּ לֵאמֹר הַצֵּלֵב הַצֵּלֵב אֹתוֹ:
- 22) וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם שְׁלִישִׁית וְלָמָּה מָה רָעָה עָשָׂה זֶה לֹא־מִצָּאתִי לוֹ מִשְׁפָּט־מִנּוֹת עַל־כֵּן אֲסִירְנוּ וְאַשְׁלַחְנוּ:
- 23) אֵךְ הֵם הִרִימוּ קוֹלָם וַיִּשְׁאָלוּ וַיַּפְצְרוּ־בּוֹ כִּי יַצֵּלֵב וַיִּכְרַע קוֹלָם וַיִּקְוֵל רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים:
- 24) וּפִילָטוֹס הוֹצִיא מִשְׁפָּט כִּי תַעֲשֶׂה שְׁאֵלָתָם:
- 25) וַיִּשְׁלַח לָהֶם אֶת־הָעָצוּר בְּכֹלָא בַּעֲבוּר מֶרֶד וָרֶצַח אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר שָׂאָלוּ וְאֶת־יֵשׁוּעַ נָתַן לְרִצּוֹנָם:
- 26) וַיּוֹלִיכֵהוּ מִשָּׁם וַיַּחֲזִיקוּ בָאִישׁ אֶחָד אֲשֶׁר בָּא מִן־הַשָּׂדֶה וּשְׁמוֹ שִׁמְעוֹן אִישׁ־קוֹרִינִי וַיִּשְׁימוּ עָלָיו אֶת־הַצֵּלֵב לְשֵׂאת אֹתוֹ אַחֲרֵי יֵשׁוּעַ:
- 27) וְהַמּוֹן עִם־רֵב הִלְכוּ אַחֲרָיו וְהַמּוֹן נָשִׁים נִשְׂאוֹת עָלָיו מִסֹּפֶד וְקִינָה:
- 28) וַיִּפֹּן יֵשׁוּעַ אֲלֵיהֶן וַיֹּאמֶר בָּנוֹת יְרוּשָׁלַּיִם אַל־תִּבְכִּינָה לִּי כִּי אִם־בְּכִינָה לָכֵן וּלְבִנְיָכֵן:
- 29) כִּי הִנֵּה יָמִים בָּאִים וַיֹּאמְרוּ אֲשֶׁרֵי הָעֲקָרוֹת וְהַבְטָן אֲשֶׁר לֹא יִלְדָּה וְהַשָּׂדִים אֲשֶׁר לֹא הֵינִיקוּ:
- 30) אַז יַחֲלוּ לֵאמֹר לְהָרִים נִפְלוּ עָלֵינוּ וְלִגְבָּעוֹת פְּסוּנוּ:
- 31) כִּי אִם־כִּכָּה יַעֲשׂוּ בְּעֵץ לֶחַם מִה־יַּעֲשֶׂה בְּעֵץ יָבֵשׁ:
- 32) וְגַם־שָׂנִים אַחֲרֵים פִּעְלֵי אֲנֹן הוּבְלוּ אֹתוֹ לַמָּוֶת:
- 33) וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַנִּקְרָא גִלְגֵּלָתָא וַיַּצֵּלְבוּ אֹתוֹ שָׁם וְאֶת־פִּעְלֵי הָאֲנֹן אֶחָד לִימִינוֹ וְאֶחָד לְשִׁמְאֹלוֹ:
- 34) וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֲבִי סֵלַח לָהֶם כִּי אֵינָם יָדְעִים מָה הֵמָּה עֹשִׂים וַיַּחֲלִקוּ לָהֶם אֶת־בִּגְדָיו וַיַּפִּילוּ עַל־יָהֶם גּוֹרֵל:
- 35) וְהָעָם עָמְדוּ הַבִּיטוּ בּוֹ וְגַם־הַשָּׂרִים לְעִגּוֹלוֹ לֵאמֹר אֶת־אַחֲרֵים הוֹשִׁיעַ יוֹשַׁע־נָא אֶת־נַפְשׁוֹ אִם־הוּא הַמְּשִׁיחַ בְּחִיר הָאֱלֹהִים:
- 36) וְכֵן גַּם־אֲנָשִׁי הַצָּבָא שָׁחֲקוּ עָלָיו וַיָּבֹאוּ וַיִּגִּישׁוּ לוֹ חֲמֹץ:
- 37) וַיֹּאמְרוּ אִם־אַתָּה הוּא מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים הוֹשַׁע אֶת־נַפְשְׁךָ:
- 38) וַיִּשְׁימוּ כְתָבַת מַמְעַל לוֹ בְּכָתֵב יוֹנִי וְרוֹמִי וְעִבְרִי זֶה הוּא מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים:

39 (לט) וְאַחֲרַיִם מִפְּעָלֵי הָאֵנוֹן הַנִּתְּלִים אֶצְלוֹ חָרַף אֹתוֹ לֵאמֹר הֲלֹא אֵתָּה הַמְּשִׁיחַ הַיֹּשֵׁעַ אֶת־נַפְשְׁךָ וְאֶת־נַפְשֵׁנוּ:

40 (מ) וַיַּעַן הָאֲחֵר וַיִּגְעַר־בּוֹ לֵאמֹר הָאֵם לֹא תִירָא אֶת־הָאֱלֹהִים אַחֲרֵי אֲשֶׁר־הֶעֱנֹשׁ הֵזֶה הַיּוֹשֵׁעַ נָם־עָלֶיךָ:

41 (מא) אָכֵן עָלִינוּ הַיּוֹשֵׁעַ כְּמִשְׁפָּט כִּי כְּמִעֲשֵׂה יְדִינוּ הוֹשֵׁב לָנוּ אֵךְ זֶה לֹא־עָשָׂה דְּבָר רָע:

42 (מב) וַיֹּאמֶר אֶל־יֵשׁוּעַ זְכַרְנִי־נָא אֲדֹנִי כֹאֲשֶׁר תִּבְאָה בְּמַלְכוּתְךָ:

43 (מג) וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֵלָיו אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָךְ הַיּוֹם תִּהְיֶה עִמִּי בְּגֹן־עֶרְוָה:

44 (מד) וַיְהִי כִשְׁעָה הַשְּׁשִׁית וַחֲשָׁךְ כִּסָּה אֶת־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ עַד הַשְּׁעָה הַתְּשִׁיעִית:

45 (מה) הַשֶּׁמֶשׁ חָשְׁכָה וּפְרָכֶת הַחֵיכַל נִקְרָעָה לִשְׁנַיִם קָרָעִים:

46 (מו) וַיִּקְרָא יֵשׁוּעַ בְּקוֹל גָּדוֹל וַיֹּאמֶר בִּינְדוּ אָבִי אֶפְקִיד רוּחִי וַיִּקְרָאוּ כִּזְאֵת הוֹצִיָא אֶת־נַשְׁמָתוֹ:

47 (מז) וְשֵׁר־הַמָּאָה רָאָה אֶת אֲשֶׁר נַעֲשָׂה וַיִּתֵּן כְּבוֹד לָאֱלֹהִים לֵאמֹר אָכֵן צַדִּיק הָיָה הָאִישׁ הַזֶּה:

48 (מח) וְכָל־הַמּוֹן הָעָם אֲשֶׁר נִקְהָלוּ לַמִּרְאָה הֵזֶה אַחֲרָיִם אֲשֶׁר רָאוּ אֶת אֲשֶׁר נַעֲשָׂה סָפְקוּ עַל־לִבָּם וַיִּשְׁוּבוּ:

49 (מט) וְכָל־מִידְעָיו עָמְדוּ מִרְחֹק וְהַנָּשִׁים אֲשֶׁר הָלְכוּ אַחֲרָיו מִן־הַגָּלִיל רָאוּ אֶת־אֱלֹהִים:

50 (נ) וַיְהִי אִישׁ אֶחָד וּשְׁמוֹ יוֹסֵף אִישׁ טוֹב וְצַדִּיק מִן־יַעֲצִי הַמְּדִינָה:

51 (נא) אֲשֶׁר לֹא נָטָה אַחֲרָיִם עֲצָתָם וּמַעֲשֵׂיהֶם וְהוּא מִן־הַרְמָתִים עִיר־הַיְּהוּדִים וּמִחֻכָּה לְמַלְכוּת הָאֱלֹהִים:

52 (נב) הוּא בָּא לִפְנֵי פִילָטוֹס וַיִּשְׁאַל מִמֶּנּוּ אֶת־גּוֹפֶת יֵשׁוּעַ:

53 (נג) וַיִּרְדּוּ אֹתוֹ וַיַּעֲטֵהוּ בְּתַכְרִיד־כֶּד וַיְשִׁימֵהוּ בְּקֶבֶר חָצוּב בְּצוּר אֲשֶׁר עוֹד לֹא נִקְבַּר־בּוֹ אָדָם:

54 (נד) וַיּוֹם עָרֵב שַׁבָּת הָיָה וַהֲשַׁבֶּת קָרֵב וְכָא:

55 (נה) וְהַנָּשִׁים אֲשֶׁר בָּאוּ עִמּוֹ מִן־הַגָּלִיל הָלְכוּ אַחֲרָיו וַתִּרְאֶינָה אֶת־הַקֶּבֶר כֹּאֲשֶׁר הוֹשִׁם־בּוֹ גּוֹפֶת יֵשׁוּעַ:

56 (נו) וְאַחֲרֵי־כֵן שָׁבוּ וַהֲכִינוּ בִּשְׂמִים וַיִּזְנוּ מִרְקָחִים וּבִשְׁבֶּת שָׁבְתוּ כְּמִצְוָה:

פרק כד

1 (א) וּבְאַחֲרַיִם בִּשְׁבֶּת טָרִם יִבְקַע הַשַּׁחַר בָּאוּ אֶל־הַקֶּבֶר וַהֲבִיאוּ אֶת־הַבִּשְׂמִים אֲשֶׁר הִכִּינוּ וַעֲמָהֶן עוֹד אַחֲרוֹת:

2 (ב) וַהֲנִיחָה מִצָּאוֹ אֶת־הָאֶבֶן גָּלִילָה מִן־הַקֶּבֶר:

3 (ג) וַתִּבְאֵנָה אֶל־תּוֹכּוֹ אֵךְ אֶת־גּוֹפֶת הָאֲדוֹן יֵשׁוּעַ לֹא מִצָּאוֹ:

4 (ד) וְכֹאֲשֶׁר נִבְכּוּ עַל־הַדְּבָר הַזֶּה וַהֲנִיחָה שְׁנֵי אֲנָשִׁים בְּבֶרֶךְ זֶהֶר בְּגִדֵיהֶם נֹצְבִים עָלֵיהֶן:

5 (ה) וַיִּרְאָה אַחְזָה אֶתָּן וּפְנִיָּהֶן שָׁחוּ אַרְצָה וְהֵם אָמְרוּ אֵלֵיהֶן לָמָּה־זֶּה תִּבְקַשְׁנָה אֶת־הַחַי בֵּין הַמָּתִים:

6 (ו) הוּא אֵינֶנּוּ פֹה כִּי קָם מִן־הַמָּתִים זְכַרְנָה אֶת אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֵלֵיהֶן בְּעוֹד הָיוּתוֹ בַּגָּלִיל לֵאמֹר:

7 (ז) כִּי נִכּוֹן לְבֹן־הָאָדָם לְהַנִּתֵן בְּיַדִּי אֲנָשִׁים חַטָּאִים וּלְהַצֵּלָב וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יָקוּם:

8 (ח) אַזְּזוּ וְזָכְרוּ אֶת־דִּבְרֵי:

9 (ט) שָׁבוּ מִן־הַקֶּבֶר וַתִּגְדְּנָה אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאַחֲרַיִם הָעָשָׂר וּלְכָל־זוֹלָתָם:

10 (י) וְאֵלֶּה הֵן אֲשֶׁר אָמְרוּ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־הַשְּׁלִיחִים מִרְיָם הַמַּגְדָּלִית וַיּוֹחֲנָה וּמִרְיָם אֵם יַעֲקֹב וְעוֹד נָשִׁים אַחֲרוֹת עִמָּהֶן:

11 (יא) אֵךְ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיוּ בְּעִינֵיהֶם כְּדִבְרֵי־תַפְל וְלֹא הֶאֱמִינוּ לָהֶן:

12 (יב) וַיָּקָם פֶּטְרוֹס וַיֵּרָץ אֶל־הַקֶּבֶר וַיִּשַׁח לִרְאוֹת אֶל־תּוֹכוֹ וְלֹא־רָאָה כִּי אִם־הַתְּכָרִיכִים לְבָדָם וַיָּשָׁב לְבֵיתוֹ מִשְׁתָּאָה עַל־אֲשֶׁר נַעֲשָׂה:

13 (יג) בַּיּוֹם הַהוּא הָלְכוּ שְׁנַיִם מֵהֶם אֶל־הַכֶּפֶר הַנִּקְרָא עֲמָאוּס הַרְחֵק כְּשִׁישִׁים מַעֲנוֹת צָמֹד שָׂדֶה מִן־ירוּשָׁלַיִם:

14 (יד) וְהָמָּה נִדְּבָרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ עַל כָּל־הַקֶּרֶת הָאֵלֶּה:

15 (טו) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁאֲלוּ וַחֲקְרוּ בַּדֶּבֶר וַיִּגַּשׁ גַּם־יֵשׁוּעַ וַיֵּלֶךְ עִמָּהֶם:

16 (טז) וְהֵם לֹא הִפְיָרְהוּ כִּי טָחוּ עֵינֵיהֶם מִרְאוֹת:

17 (יז) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מָה הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אַתֶּם מַדְבָּרִים אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ פֹה עָלִי־אַרְח וַיַּעֲמֵדוּ וּפָנִיהֶם זָעִפִּים:

18 (יח) וְאַחֵר מֵהֶם וַשְׁמוֹ קַלְיוֹפָס עָנָה וַאֲמַר הֵאֱתָה הוּא לְבַדְּךָ אַרְח בִּירוּשָׁלַיִם מִבְּלִי־דַעַת אֶת־הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ בְּתוֹכָהּ בַּיָּמִים הָאֵלֶּה:

19 (יט) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם וּמָה הַמָּה הַמַּעֲשִׂים וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו עַל־אֲדוֹת יֵשׁוּעַ הַנִּצָּרִי אֲשֶׁר הָיָה נָבִיא גָבוֹר חֵיל לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וּלְפָנָי כָּל־הָעָם גַּם־בַּמַּעֲשָׂיו וְגַם־בַּדְּבָרָיו:

20 (כ) אֲשֶׁר הִסְגִּירָהוּ רֹאשֵׁי כְהֲנֵינוּ וַשָּׂרֵינוּ לַמֶּשֶׁפֶט־מֹנֶת וַיַּצְלִבוּ אוֹתוֹ:

21 (כא) וַאֲנַחְנוּ חֲפִינּוּ כִּי־זֶה הוּא אֲשֶׁר יַפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל וְהַיּוֹם הַזֶּה יוֹם שְׁלִישִׁי הוּא מֵעַתָּה נַעֲשׂוּ אֵלֶּה:

22 (כב) וְגַם־נָשִׁים מִקֶּרְבָּנוּ הִבְהִילוּ אוֹתָנוּ כִּי־הִשְׁפִּימוּ לְבָא אֶל־הַקֶּבֶר בְּבִקְרָה:

23 (כג) וְלֹא מִצָּאוּ אוֹת־נְוִיתוֹ וַתִּבְאָנָה וַתֹּאמְרֶנָּה כִּי חֲזוּ מַלְאָכִים בַּמַּחֲזָה אֲשֶׁר אָמְרוּ כִּי־הוּא חַי:

24 (כד) וְאֲנָשִׁים מִשְׁלָלָנוּ הָלְכוּ אֶל־הַקֶּבֶר וַיִּמָּצְאוּ כֵן כַּאֲשֶׁר הִגִּידוּ הַנָּשִׁים אֵךְ אוֹתוֹ לֹא רָאוּ:

25 (כה) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הוּי חֲסָרֵי תְבוּנָה וְקָשִׁי לֵב מִהֲאֲמִין בְּכָל־אֲשֶׁר־דִּבְּרוּ הַנְּבִיאִים:

26 (כו) הָאֵם לֹא־נִכּוֹן הָיָה לְמַשִּׁיחַ לְשֹׂאת אוֹת־עֲנָיו וּלְבָא אֶל־כְּבוֹדוֹ:

27 (כז) וַיֹּאֲלֵ לְבָאֵר לָהֶם כָּל־הַכְּתוּבִים הַחֵל מִמֹּשֶׁה וְעַד כָּל־הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר דִּבְּרוּ עָלָיו:

28 (כח) וַיִּקְרְבוּ אֶל־הַכֶּפֶר אֲשֶׁר פָּנִיהֶם הָיוּ מַעֲדוֹת לְלֶכֶת שָׁמָּה וְהוּא נֹטָה פָּנָיו כְּהֵלֶךְ לוֹ מִזֶּה וְהֵלְאָה:

29 (כט) וַיַּפְצְרוּ־בּוֹ לֵאמֹר שֶׁב־נָא פֹה אוֹתָנוּ כִּי־הָעֶרֶב הֵנִיעַ וְכִי־פָנָה הַיּוֹם וַיָּבֹא הַבִּיטָה לְשֹׁכֶת אַתֶּם:

30 (ל) וַיְהִי בְּשִׁיבָתוֹ אַתֶּם אֶל־הַשִּׁלְחָן וַיִּקַּח אוֹת־הַלֶּחֶם וַיִּבְרֹךְ וַיִּבְצַע וַיִּתֵּן לָהֶם:

31 (לא) אַז נִפְקְחוּ עֵינֵיהֶם וַיִּפְּרוּ אוֹתוֹ וְהוּא חָמֵק עֹבֵר מִפְּנֵיהֶם:

32 (לב) וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו הָאֵם לִבְנוֹ לֹא הָיָה בְּעַר בְּקֶרְבָּנוּ כַּדִּבְּרוּ אֵלֵינוּ בַּדֶּרֶךְ וּכְבָּאֲרוּ לָנוּ אוֹת־הַכְּתוּבִים:

33 (לג) וַיִּקְוֻמוּ בַּעֲת הַהִיא וַיָּשׁוּבוּ יְרוּשָׁלַיִמָּה וַיִּמָּצְאוּ אוֹת־אֶחָד הָעֹשֶׂר וְאוֹת־אֲשֶׁר אַתֶּם נִקְהָלִים יַחְדָּו:

34 (לד) וַאֲמָרִים כִּי קָם הָאֲדוֹן אֶל־נִכּוֹן וְכִי נִרְאָה אֶל־שְׁמַעוֹן:

35 (לה) וַיִּסְפְּרוּ גַם־הֵם אוֹת אֲשֶׁר קָרָה לָהֶם בַּדֶּרֶךְ וְכִי הִפְיָרְהוּ כַּאֲשֶׁר בָּצַע אוֹת־הַלֶּחֶם:

36 (לו) עוֹד הֵם מַדְבָּרִים כַּאֲלֵה וְהֵנָּה הוּא יֵשׁוּעַ עֹמֵד בְּתוֹכָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁלוֹם עֲלֵכֶם:

37 (לז) וְהָמָּה חָתוּ נִבְהָלוּ וַיִּחְשְׁבוּ כִּי־רָאוּ רוּחַ:

38 (לח) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְמַתָּה מִפְּתָדִים אַתֶּם וְלָמָּה תַעֲלִינָה מִחֲשָׁבוֹת בְּלִבְבְּכֶם:

39 (לט) ראו את ידיו ואת רגליו כי אני אני הוא מששונני וראו כי רוח אין לו בשר ועצמות כאשר אתם ראים בי:

40 (מ) ואחריו אמרו כזאת הראה אתם את ידי ואת רגליו:

41 (מא) ובעוד לא האמינו משמחה ומתמהון לבב ויאמר אליהם היש לכם פה אכל:

42 (מב) ויתנו לו מקצת דג צלי-אש ומנפת צופים:

43 (מג) ויקח ויאכל לעיניהם:

44 (מד) ויאמר אליהם אלה דברי אשר דברתי אליכם בעוד הייתי עמכם כי המלא ימלא

כל-הכתוב עלי בתורת משה ובנביאים ובמזמורי תהלים:

45 (מה) אז פתח את לבבם להשכיל את-הכתובים:

46 (מו) ויאמר אליהם כן כתוב על-ענות המשיח ועל-תקומתו מן-המתים ביום השלישי:

47 (מז) וכי בשמו יקראו הקראים לתשובה ולסליחת עון בכל-הגוים החל מן-ירושלים:

48 (מח) ואתם עדים על-אלה:

49 (מט) הנה אנכי שלח את אשר הבטיח לכם אבי ואתם הוחילו בעיר ירושלים עד כיתלבושו

עז ממרום:

50 (נ) ויוציאם אל-מחוץ לעיר עד-בית עניה וישא את ידיו ויברכם:

51 (נא) ויהי בברכו אתם ויפרד מהם וינשא השמימה:

52 (נב) והם השתחוו-לו וישבו לירושלים בשמחה גדולה:

53 (נג) ויהיו בהיכל מהללים ומברכים את-האלהים תמיד אמן:

הַבְּשׁוּרָה הַקְּדוּשָׁה עַל־פִּי יוֹחָנָן

- 1 (א) בְּרֵאשִׁית הָיָה הַדָּבָר וְהַדָּבָר הָיָה אֶת־הָאֱלֹהִים וְהוּא הַדָּבָר הָיָה אֱלֹהִים:
- 2 (ב) הוּא הָיָה מֵרֵאשִׁית אֶת־הָאֱלֹהִים:
- 3 (ג) כָּל־הַמַּעֲשִׂים נָהִיו עַל־יָדוֹ וְאֵין דָּבָר אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה מִבְּלִעְדּוֹ:
- 4 (ד) בּוֹ נִמְצָא חַיִּים וְחַיִּים הֵם אֹר הָאָדָם:
- 5 (ה) וְהָאֹר זֶרַח בַּחֲשֶׁךְ וְחַשְׁךְ לֹא יְכִילֵנוּ:
- 6 (ו) אִישׁ הָיָה בְּאֶרֶץ יוֹחָנָן שָׁמוֹ אֲשֶׁר שָׁלַח אֱלֹהִים:
- 7 (ז) הוּא בָּא לְעֹדוֹת לְהַעֲדִיר עַל־הָאֹר לְמַעַן יֵאֱמִינוּ כָּל־עַל־יָדוֹ:
- 8 (ח) וְלֹא הוּא הָיָה הָאֹר כִּי אִם־בָּא לְהַעֲדִיר עַל־הָאֹר הַהוּא:
- 9 (ט) הוּא אֹר אֲמַת אֲשֶׁר בָּא לְעוֹלָם לְהָאִיר לְכָל־אָדָם:
- 10 (י) הוּא הָיָה בְּעוֹלָם וְהָעוֹלָם נָהִיָּה עַל־יָדוֹ וְהָעוֹלָם אֵתוֹ לֹא יָדַע:
- 11 (יא) הוּא בָּא אֶל־עַמּוֹ שָׁלוֹ וְעַמּוֹ שָׁלוֹ לֹא הִחְזִיקוּ־בּוֹ:
- 12 (יב) וְאֵלֶּה אֲשֶׁר הִחְזִיקוּ־בּוֹ נִתֵּן־כַּח בְּיָדָם לְהִיּוֹת בָּנִים לְאֱלֹהִים הֲלֹא הֵם הַמֵּאֱמִינִים בְּשָׁמוֹ:
- 13 (יג) אֲשֶׁר לָדַתָם לֹא מָדָם וְלֹא מִתְאַוֶּת בְּשָׂר וְלֹא מְרוּחַ נֶגֶד כִּי אִם־מֵאֱלֹהִים:
- 14 (יד) וְהַדָּבָר לְבַשׁ בְּשָׂר וַיִּשְׁכַּן בְּתוֹכֵנוּ וְאֵת־כְּבוֹדוֹ רָאִינוּ כְּכּוֹד בֶּן יָחִיד לְאָבִיו מִלֹּא חֶסֶד וְאַמֶּת:
- 15 (טו) וַיּוֹחָנָן הָעִיד עָלָיו וַיִּקְרָא לֵאמֹר זֶה הוּא אֲשֶׁר אָמַרְתִּי עָלָיו כִּי הוּא בָּא אַחֲרַי וְהִנֵּה הוּא לִפְנֵי כִי רֵאשׁוֹן־לִי הָיָה:
- 16 (טז) כִּי מִמְּלֹאֹ נִשְׁאַנּוּ כָּלֵנוּ חֶסֶד עַל־חֶסֶד:
- 17 (יז) כִּי הַתּוֹרָה נְתוּנָה בְּיַד־מֹשֶׁה וְחֶסֶד וְאַמֶּת מִמֶּקוֹר יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ יֵצֵאוּ:
- 18 (יח) אֵת הָאֱלֹהִים לֹא־רָאָה אָדָם מַעֲוֹלָם וְהִבֵּן הַיָּחִיד בְּחִיק הָאֵב הוּא הַגִּיד תְּכּוּנָתוֹ:
- 19 (יט) וְזֹאת עֲדוֹת יוֹחָנָן בְּשִׁלַּח הַיְּהוּדִים כְּהִנִּים וְלוֹיִם מִירוּשָׁלַיִם לִשְׁאֹל אֵתוֹ מִי הוּא:
- 20 (כ) וְהוּא הוֹדָה וְלֹא כָחַד כִּי הַגִּיד לֵאמֹר אֲנִכִּי אֵינִנִּי הַמָּשִׁיחַ:
- 21 (כא) וַיִּשְׁאַלּוּ אֵתוֹ מִי אַפּוֹא אֶתָּה הָאֶתָּה אֵלֵיָּהוּ וַיֹּאמֶר אֵינִנִּי אֵלֵיָּהוּ הָאֵם הַנְּבִיא אֶתָּה וַיַּעַן לֹא:
- 22 (כב) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וּמִי אַפּוֹא אֶתָּה כִּי עָלִינוּ לְהַשִּׁיב דָּבָר אֶת־שְׁלַחֲנֵינוּ מִה־תֹּאמַר עַל־נִפְשֶׁךָ:
- 23 (כג) וַיֹּאמֶר אֲנִכִּי קוֹל קוֹרָא בַּמִּדְבָּר פָּנּוּ דֶּרֶךְ יְהוָה כַּאֲשֶׁר דָּבָר יִשְׁעִיָּהוּ הַנְּבִיא:
- 24 (כד) וְהַשְׁלוּיָחִים הָאֵלֶּה הָיוּ מִן־הַפְּרוּשִׁים:
- 25 (כה) וַיִּשְׁאַלּוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִם־אֵינִנִּי הַמָּשִׁיחַ וְלֹא אֵלֵיָּהוּ וְלֹא הַנְּבִיא לְמַה־זֶּה מְטִבֵּל הֵנָּה:
- 26 (כו) וַיַּעַן אֲתָם יוֹחָנָן וַיֹּאמֶר אֲנִכִּי מְטִבֵּל בַּמַּיִם אֵךְ אִישׁ עֹמֵד בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתֶּם אֵתוֹ:
- 27 (כז) זֶה הֵבֵא אַחֲרַי אֲשֶׁר הָיָה לִפְנֵי נְאֻמִּי קִלְתִּי מִהִתְרַלּוֹ שְׂרוּף נַעֲלִיו:
- 28 (כח) זֹאת הָיְתָה בְּבֵית הָעֵרֶכְבָּה מַעֲבָר לְיִרְדֵּן אֲשֶׁר יוֹחָנָן הָיָה מְטִבֵּל שָׁמָּה:
- 29 (כט) וַיְהִי מִמִּחְרַת וַיֵּרָא אֶת־יִשׁוּעַ בָּא אֵלָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה שֶׁהָאֱלֹהִים הַנִּשְׂא אֶת־חַטָּאת הָעוֹלָם:
- 30 (ל) וְהוּא אֲשֶׁר אָמַרְתִּי עָלָיו הִנֵּה אִישׁ בָּא אַחֲרַי וְהִנֵּה הוּא לִפְנֵי כִי רֵאשׁוֹן־לִי הָיָה:
- 31 (לא) וְאֵנִי לֹא יָדַעְתִּי אֵתוֹ אֵךְ לְמַעַן יִגָּלֶה לְיִשְׂרָאֵל בְּאֵתִי אֲנִי לְטִבֵּל בַּמַּיִם:
- 32 (לב) וַיַּעַד יוֹחָנָן לֵאמֹר רְאִיתִי אֶת־הָרוּחַ כְּיוֹנָה יֹרֶדֶת מִן־הַשָּׁמַיִם וְנָתַח עָלָיו:

- 33 (לג) וְאֵנִי לֹא יָדַעְתִּי אֹתוֹ אֶךָ הִשְׁלַח אֹתִי לְטַבֵּל בְּמִים אָמַר אֵלַי אֶת־הַלְזוּ אֲשֶׁר תִּרְאֶה הָרוּחַ יִרְדֹּת וְתִנּוּחַ עָלָיו זֶה הוּא הַמְטַבֵּל בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ:
- 34 (לד) וְאֵנִי רָאִיתִי וְאָעִיד כִּי־זֶה הוּא בֶן־הָאֱלֹהִים:
- 35 (לה) וַיְהִי מִמְּחֻרָת וַיַּעֲמֵד יוֹחָנָן עוֹד עִם־שְׁנַיִם מִתְלַמִּידָיו:
- 36 (לו) וַיֵּרָא אֶת־יֵשׁוּעַ מִתְהַלֵּךְ וַיֹּאמֶר הִנֵּה שָׁהָאֱלֹהִים:
- 37 (לז) וַיִּשְׁמְעוּ שְׁנֵי תִלְמִידָיו אֶת־אֲשֶׁר דִּבֶּר וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵי יֵשׁוּעַ:
- 38 (לח) וַיִּפֹּן יֵשׁוּעַ וַיֵּרָאֵם הַלְכִים אַחֲרָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִה־תִּבְקָשׁוּן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו רַבִּי אֲשֶׁר יֹאמַר מוֹרֵי אֵיזָה מְקוֹם מוֹשְׁבֶךָ:
- 39 (לט) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בָּאוּ וַרְאוּ וַיֵּבֹאוּ וַיֵּרְאוּ אֶת־מְקוֹם מוֹשְׁבּוֹ וַיֵּשְׁבוּ אֹתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא וְהָעֵת הַהִיא כַּשְּׁעָה הָעֲשִׁירִית:
- 40 (מ) וְאַחֲרֵי מִן־הַשָּׁנִים אֲשֶׁר שָׁמְעוּ מֵאֵת יוֹחָנָן וְהָלְכוּ אַחֲרָיו הָיָה אַנְדֵּרִי אֶחָי שֹׁמְעוֹן פְּטָרוֹס:
- 41 (מא) הוּא מֵצֵא אֶת־אֲחָיו אֶת־שֹׁמְעוֹן וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֵצֵאנוּ אֶת־הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר בִּלְשׁוֹן יְיָ כָּרִיסְטוֹס:
- 42 (מב) וַיָּבִיאוּהוּ אֶל־יֵשׁוּעַ וַיִּרְאֵהוּ יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵתָּה שֹׁמְעוֹן בֶּר־יוֹנָה לֵךְ יִקְרָא כִּיפָּא וּבִלְשׁוֹן יְיָ פְּטָרוֹס:
- 43 (מג) וַיְהִי מִמְּחֻרָת וַיּוֹאֵל לְלֶכֶת הַגְּלִילָה וַיִּמְצֵא אֶת־פִּילָפּוֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ לֵךְ אַחֲרָי:
- 44 (מד) וּפִילָפּוֹס הָיָה מִבֵּית־צִידָה עִיר אַנְדֵּרִי וּפְטָרוֹס:
- 45 (מה) וַיִּמְצֵא פִילָפּוֹס אֶת־נְתַנָּאֵל וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֵצֵאנוּ אֹתוֹ אֲשֶׁר כָּתַב עָלָיו מֹשֶׁה בַּתּוֹרָה וְהַנְּבִיאִים אֶת־יֵשׁוּעַ בֶּן־יוֹסֵף מִנֻּצָּרֶת:
- 46 (מו) וַיֹּאמֶר אֵלָיו נְתַנָּאֵל הֲכִי מִנֻּצָּרֶת יָבֹא טוֹב וַיֹּאמֶר אֵלָיו פִּילָפּוֹס בָּא וַרְאֵה:
- 47 (מז) וַיֵּרָא יֵשׁוּעַ אֶת־נְתַנָּאֵל בָּא לִקְרָאתוֹ וַיֹּאמֶר עָלָיו אוּלָם זֶה הוּא יִשְׂרָאֵלִי אֲשֶׁר אֵין־בּוֹ רְמִיָּה:
- 48 (מח) וַיֹּאמֶר אֵלָיו נְתַנָּאֵל מֵאִין יָדַעְתָּ אֹתִי וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו טָרַם קָרָא לֵךְ פִּילָפּוֹס בְּהִיוֹתְךָ תַּחַת הַתְּאֵנָה רְאִיתִיךָ:
- 49 (מט) וַיַּעַן אֹתוֹ נְתַנָּאֵל רַבִּי אֵתָּה הוּא בֶן־הָאֱלֹהִים אֵתָּה הוּא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל:
- 50 (נ) וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יַעַן אֲשֶׁר הָאֲמֵנָתָ בִּי בַּעֲבוּר אָמְרִי לֵךְ תַּחַת הַתְּאֵנָה רְאִיתִיךָ לָכֵן גְּדֹלוֹת מַאֲלָה תִּרְאֶה:
- 51 (נא) וַיֹּאמֶר אֵלָיו אָמֵן אָמֵן לָכֵם כִּי תִרְאוּ אֶת־הַשָּׁמַיִם פְּתוּחִים וּמִלֵּאכֵי אֱלֹהִים עֹלִים וַיִּרְדִּים עַל בֶּן־הָאָדָם:

פרק ב

- 1 (א) וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי הָיְתָה תַּתְּנָה בְּקִנְיָה אֲשֶׁר לַגְּלִיל וְאִם יֵשׁוּעַ הָיְתָה שָׁמָּה:
- 2 (ב) וְגַם־יֵשׁוּעַ וּתְלַמִּידָיו הָיוּ מִן־קִרְיָאִי הַתַּתְּנָה:
- 3 (ג) וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר תָּם הַיּוֹם אָמְרָה אִם יֵשׁוּעַ אֵלָיו הִנֵּה אֵין לָהֶם יְיָ:
- 4 (ד) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ מִה־לִּי וְלָךְ אִשָּׁה עוֹד לֹא־בָאָה עֵתִי:
- 5 (ה) וַתֹּאמֶר אִמּוֹ אֶל־הַמְּשָׁרְתִּים אֶת־אֲשֶׁר יֹאמַר לָכֵם תַּעֲשׂוּ:
- 6 (ו) וְשֵׁם נִמְצָאוּ שֵׁשׁ כַּדֵּי־אֶבֶן עֲרֻכוֹת לְטַהֵר אֶת־אֲשֶׁר לֹא טָהוֹר בֵּין הַיְּהוּדִים כַּמִּשְׁפָּט שְׁתֵּים אוֹשְׁלֵשׁ בַּתִּים תְּכִיל כָּל־כֶּד:
- 7 (ז) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ מִלָּאוּ אֶת־הַכַּדִּים מַיִם וַיְמַלְאוּ עַד־הַשְּׁפָפָה:
- 8 (ח) וַיֹּאמֶר שְׂאֵב־נָא עֵתָּה וְהִבִּיאוּ אֶל־פִּקִּיר הַמִּשְׁתָּה וַיָּבִיאוּ:

- 9 (ט) וַיִּטְעֵם פֶּקִיד הַמִּשְׁתָּה אֶת־הַמִּים אֲשֶׁר נִהְפְּכוּ לַיִן מִבְּלִי דַעַת מֵאִין בָּא רַק הַמְּשָׁרְתִּים אֲשֶׁר־שָׂאֲבוּ אֶת־הַמִּים יָדְעוּ וַיִּקְרָא רַב בֵּית הַמִּשְׁתָּה אֶל־הַחֶתָּן:
- 10 (י) וַיֹּאמֶר אֵלָיו כָּל־אִישׁ יֵשִׁים יֵין טוֹב רֵאשׁוֹנָה וְאַחֲרֵי שְׁתּוּ הַקָּרָאִים לְרִנָּה יֵשִׁים יֵין שְׁפַל־עֲרֹךְ לַפְּנִיָּהֶם וְאַתָּה צִפְנֶנָּה אֶת־הַיֵּין הַטוֹב עַד־לְאַחֲרָנָה:
- 11 (יא) זֹאת רֵאשִׁית הָאֵתוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה יֵשׁוּעַ בְּקִנְיָה אֲשֶׁר לַגָּלִיל וְשֵׁם גָּלָה כְּבוֹדוֹ וַיֵּאֱמִינוּ בּוֹ תִּלְמִידָיו:
- 12 (יב) וְאַחֲרֵי־כֵן יָרַד אֶל־כֶּפֶר נַחוּם הוּא וְאָמֹן וְאַחִיו וְתִלְמִידָיו וַיֵּשְׁבוּ שָׁם יָמִים לֹא רַבִּים:
- 13 (יג) וַיִּקְרַב חַג־הַפֶּסַח לַיהוּדִים וַיַּעַל יֵשׁוּעַ יְרוּשָׁלַיִם:
- 14 (יד) וַיִּמְצָא אֲנָשִׁים יֹשְׁבִים בַּהֵיכָל מִכְרִים בָּקָר וּצֹאן וַיּוֹנִים וּמַחְלָפֵי כֶסֶף:
- 15 (טו) וַיִּקַּח חֲבָלִים וַיִּשְׂרַג אֹתָם לַמַּלְאָכָה בְּיָדוֹ וַיִּגְרֹשׁ אֶת־כָּלֶם אֶל־מַחוּץ לַהֵיכָל גַּם אֶת־הַצֹּאן גַּם אֶת־הַבָּקָר וַיִּשְׁלַךְ אֶת־כֶּסֶף הַמַּחְלָפִים אַרְצָה וְאֶת־שִׁלְחַנְתֵּיהֶם הִפֹּךְ:
- 16 (טז) וְאֶל־מִכְרֵי הַיּוֹנִים אָמַר הוֹצִיאוּ אֶת־אַלְה מִזֶּה וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־בֵּית אָבִי לְבַיִת מִקְדָּשׁ וּמִמְכָּר:
- 17 (יז) אֹז זָכְרוּ תִלְמִידָיו אֶת אֲשֶׁר־כָּתוּב קִנְיַת בַּיִתךָ אֲכַלְתָּנִי:
- 18 (יח) וַיַּעֲנוּ הַיְּהוּדִים וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה אוֹת הָרְאִיתָ לָנוּ כִּי תַעֲשֶׂה כֵּזָאת:
- 19 (יט) וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הָרִסוּ אֶת־הַהֵיכָל הַזֶּה וְאֲנִי בְּשִׁלְשַׁת יָמִים אֶקִּימֶנּוּ:
- 20 (כ) וַיֹּאמְרוּ הַיְּהוּדִים אַרְבָּעִים שָׁנָה וְשֵׁשׁ שָׁנִים נִבְנָה הַהֵיכָל הַזֶּה וְאַתָּה תְּקִימֶנּוּ בְּשִׁלְשַׁת יָמִים:
- 21 (כא) וְהוּא דִּבֶּר דִּבְרוּ עַל־הַיֵּכָל גִּוְיָתוֹ:
- 22 (כב) עַל־כֵּן אַחֲרֵי תְּקוּמָתוֹ מִן־הַמָּתִים זָכְרוּ תִלְמִידָיו כִּי־כֹה אָמַר לָהֶם וַיֵּאֱמִינוּ בַּכָּתוּב וּבְדִבְרֵי יֵשׁוּעַ אֲשֶׁר דִּבֶּר:
- 23 (כג) וַיְהִי בַּהִיּוֹתוֹ בִּירוּשָׁלַיִם בַּחַג־הַפֶּסַח וַיֵּאֱמִינוּ רַבִּים בְּשֵׁמוֹ כִּי רָאוּ אֶת־הָאֵתוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה לָּם לַעֲיִנֵיהֶם:
- 24 (כד) וַיֵּשׁוּעַ לֹא הֶאֱמִין לָהֶם יַעַן יָדַע אֶת־יֹצֵר כָּלֶם:
- 25 (כה) וּבִיַּעַן לֹא בִקֵּשׁ עֲדוּת אִישׁ בְּאִישׁ כִּי אֶת־מַחְשְׁבוֹת אָדָם הוּא הָיָה מִבֵּין:

פרק ג

- 1 (א) וַיְהִי אִישׁ מִן־הַפְּרוּשִׁים וְשֵׁמוֹ נִקְדִּימוֹן קִצִּין הַיְּהוּדִים:
- 2 (ב) הוּא בָּא אֶל־יֵשׁוּעַ לִלְלָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו רַבִּי יָדַעְנוּ כִּי מֵאֵת אֱלֹהִים בָּאתָ לְמוֹרָה לָנוּ כִּי אֵין לָאֵל יֵד־אִישׁ לַעֲשׂוֹת אֶת־הָאֵתוֹת אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה בְּלִתִּי אִם־אֱלֹהִים עָמֹ:
- 3 (ג) וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אָמֵן אָמֵן אֲנִי אָמַר לָךְ אִם־לֹא יוֹלֵד אִישׁ מִמְּקוֹר עַל לֹא־יֻכַּל לָרְאוֹת אֶת־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
- 4 (ד) וַיֹּאמֶר אֵלָיו נִקְדִּימוֹן אֵיכָה יֻכַּל אִישׁ לְהַנְלִיד וְהוּא זָקֵן חֲכִי יֻכַּל לָשׁוּב לָרֶחֶם אָמֹן וּלְהַנְלִיד שְׁנִית:
- 5 (ה) וַיַּעַן יֵשׁוּעַ אָמֵן אָמֵן אֲנִי אָמַר לָךְ אִם־לֹא יוֹלֵד אִישׁ מִן־הַמִּים וּמִן־הָרוּחַ לֹא־יֻכַּל לְבֹא אֶל־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
- 6 (ו) הַנּוֹלֵד מִן־הַבֶּשֶׁר בְּשֶׁר הוּא וְהַנּוֹלֵד מִן־הָרוּחַ רוּחַ הוּא:
- 7 (ז) אֶל־תִּתְמָה עַל־אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לָךְ כִּי נִכּוֹן לָכֶם לְהַנְלִיד מִמְּקוֹר עַל:

8) ח) הָרוּחַ נִשְׁבֶּתֶת אֶל־אֲשֶׁר תַּחֲפֹץ וְאַתָּה שְׁמַע אֶת־קוֹלָהּ וְלֹא תִדְרַע מֵאֵין בָּאָה וְאֵין הִיא הִלְכֶת כְּמוֹ כֵּן כָּל־הַנוֹלָד מִן־הָרוּחַ:

9) ט) וַיַּעַן נִקְדִּימוֹן וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֵיכָה תִקְרִינָה כָּאֵלֶּה:

10) י) וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה מוֹרָה בְּיִשְׂרָאֵל וְאַתָּה אֵלֶּה לֹא יָדַעְתָּ:

11) יא) אָמֵן אָמֵן אֲנִי אָמַר לָךְ כִּי אֵת אֲשֶׁר־יִדְעֻנוּ נִדְבָר וְאֵת אֲשֶׁר־רָאִינוּ נֶעִיד וְאַתָּם לֹא תִשְׁמְעוּ לַעֲדוּתֵנוּ:

12) יב) אִם בְּדִבְרִים שְׁפָלִים לֹא הָאֲמִנְתֶּם לִי אֵיךְ תֵּאֱמִינוּ לִי כִּי אֲנִיד רָאמוֹת:

13) יג) וַיֹּאשׁ לֹא־עָלָה לְמָרוֹם בִּלְתִּי הוּא אֲשֶׁר־יִרְדַּ מִמָּרוֹם הִלֵּא הוּא בֶן־הָאָדָם אֲשֶׁר בְּשָׁמַיִם:

14) יד) וְכֹאֲשֶׁר נָשָׂא מֹשֶׁה בַּמִּדְבָּר אֶת־הַנֶּחֱשׁ עַל־הַנֶּסֶס כֵּן יִנָּשֵׂא בֶן־הָאָדָם:

15) טו) לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא יֵאבֹד כָּל־הַמֵּאֲמִין בּוֹ כִּי אִם יִמָּצָא בּוֹ חַיִּי עוֹלָם:

16) טז) כִּי־כֵן אֱהִי אֱלֹהִים אֶת־הָעוֹלָם עַד־אֲשֶׁר נָתַן בְּעַדּוֹ אֶת־בְּנוֹ אֶת־יִחִידוֹ וְכָל־הַמֵּאֲמִין בּוֹ לֹא־יֵאבֹד כִּי בּוֹ יִמָּצָא חַיִּי עוֹלָם:

17) יז) כִּי לֹא־שָׁלַח אֱלֹהִים אֶת־בְּנוֹ אֶל־הָעוֹלָם לְהַרְשִׁיעוֹ בְּהַשְׁפָּטוֹ כִּי אִם־לְמַעַן יוֹשַׁע בּוֹ הָעוֹלָם:

18) יח) הַמֵּאֲמִין בּוֹ לֹא יֵאָשֵׁם וְאֲשֶׁר לֹא־יֵאֱמִין בּוֹ אֲשַׁמְתּוּ עָלָיו מִנִּי אֲזִי כִּי לֹא־הֵאֱמִין בְּשֵׁם הַבֶּן הַיְחִיד לְאֱלֹהִים:

19) יט) וְזֶה הוּא הַמִּשְׁפָּט כִּי הָאֹר בָּא אֶל־הָעוֹלָם וּבְנֵי הָאָדָם אָהָבוּ אֶת־הַחֹשֶׁךְ מִן־הָאֹר כִּי רָעִים מַעֲשִׂיהֶם:

20) כ) כִּי כָל־פֶּעַל אֶנֶן שָׂנֵא הוּא אֶת־הָאֹר וְלֹא יָבֹא אֶל־הָאֹר לְבָלִי יִבְחֲנוּ מַעֲשָׂיו:

21) כא) אָבָל פֶּעַל אָמַת יָבֹא אֶל־הָאֹר לְמַעַן יוֹדְעוּ מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר עָשָׂה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים:

22) כב) אַחֲרֵי הַדִּבְרִים הָאֵלֶּה הִלֵּךְ יִשׁוּעַ וּתְלַמִּידָיו אֶל־אֶרֶץ יְהוּדָה וַיֵּשֶׁב עִמָּהֶם וַיִּטְבֹּל שָׁם:

23) כג) וְגַם־יוֹחָנָן הָיָה מְטַבֵּל בְּעֵת הַהִיא בַּעֲנוֹן בְּאֶכָה שָׁלֵם כִּי מִיָּם רַבִּים נִמְצְאוּ שָׁם וְהַבָּאִים נִטְבְּלוּ:

24) כד) כִּי עוֹד לֹא־נָתַן יוֹחָנָן אֶל־בֵּית הַכֶּלֶא:

25) כה) וַיְהִי־רִיב בֵּין תְּלַמִּידֵי יוֹחָנָן וּבֵין אַחֵר הַיְּהוּדִים עַל־דִּבְרֵי הַטְּהָרָה:

26) כו) וַיָּבֹאוּ אֶל־יוֹחָנָן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו רַבֵּנוּ הָאִישׁ אֲשֶׁר הָיָה עִמָּךְ בַּעֲבֹר הַיַּרְדֵּן אֲשֶׁר הַעִידָתָ לּוֹ הִנֵּה הוּא מְטַבֵּל וְכֻלָּם בָּאִים אֵלָיו:

27) כז) וַיַּעַן יוֹחָנָן וַיֹּאמֶר לֹא־יֻכַּל אִישׁ לְקַחַת דָּבָר אִם לֹא נָתַן־לוֹ מִמָּרוֹם:

28) כח) אַתֶּם עֲדִי אֲשֶׁר הִנֵּדְתִּי כִּי לֹא־אֲנֹכִי הַמְּשִׁיחַ כִּי אִם־שְׁלוּחַ לְפָנָיו:

29) כט) מִי אֲשֶׁר־לוֹ הַכֶּלֶה הוּא הַחֲתָן וְאֱהָב הַחֲתָן בְּעֶמְדוֹ וְכִשְׁמָעוֹ אֹתוֹ שׁוֹשׁ יָשִׁישׁ לְקוֹל הַחֲתָן עַל־כֵּן מְלֵאָה שְׂמֵחָתִי:

30) ל) הוּא יִלְךְ הַלּוֹךְ וְרַב וְאֲנִי אֵלֶּךְ הַלּוֹךְ וְחֹסוֹר:

31) לא) הִבָּא מִמָּרוֹם רָם הוּא מְכַל וְהִבָּא מֵאֶרֶץ מַעֲפָר הוּא וְעַל־עֶפֶר יִדְבָּר הִבָּא מִשָּׁמַיִם רָם הוּא עַל־כֵּל:

32) לב) וְכֹאֲשֶׁר רָאָה וְשָׁמַע כֵּן יִתֵּן עֲדוּתוֹ וְלַעֲדוּתוֹ אֵין שְׁמַע:

33) לג) וְהַשְׁמַע לַעֲדוּתוֹ יַחֲתֵם בְּחוּתָם יָדוֹ כִּי הָאֱלֹהִים אָמַת:

34) לד) כִּי הוּא אֲשֶׁר שָׁלְחוּ אֱלֹהִים דְּבָרֵי אֱלֹהִים הוּא מְדַבֵּר כִּי־לֹא בְּמִשׁוּרָה נָתַן אֶת־רוּחוֹ:

35) לה) הָאֵב אֱהָב אֶת־הַבֶּן וְאַתָּה כָּל נָתַן בְּיָדוֹ:

36) לו) מי אשר יאמין בבן ישרלו חיי עולם ומי אשר לא יאמין בבן לא יראה חיים כי אם-חרון אף אלהים עליו וחול:

פרק ד

- 1) א) וכאשר נודע לאדון כי הפרושים שמעו לאמר ישוע העמיד וטבל תלמידים רבים מיוחנן:
- 2) ב) אף כי-ישוע לא טבל אתם רק תלמידיו:
- 3) ג) ויעזב את-יהודה וישב ויסע הגלילה:
- 4) ד) והיה נכון לו לעבר דרך שמרון:
- 5) ה) ויבא אל-עיר בארץ שמרון ושמיה סוכר ממול חלקת השדה אשר-נתן יעקב לבנו ליוסף:
- 6) ו) ושם באר יעקב וישוע עיפה נפשו בדרך וישב-לו על-הבאר כשעה הששית:
- 7) ז) והנה אשה שמרנית באה לשאב-מים ויאמר אליה ישוע תני-נא לי לשותות:
- 8) ח) כי תלמידיו הלכו העירה לשבר להם אכל:
- 9) ט) ותאמר אליו האשה השמרנית הלא יהודי אתה ואיך תשאול ממני לשותות ואני אשה שמרנית כי-אין דבר ליהודים עם-השמרנים:
- 10) י) ויען ישוע ויאמר אליה לו ידעת את-מתת אלהים ומי האמר לך תני לי לשותות אז שאלת את ממני ונתן לך מים חיים:
- 11) יא) ותאמר אליו האשה אדני הן אין-לך במה לשאב ותבאר עמקה ומאין לך אפוא מים חיים:
- 12) יב) הגדול אתה מיעקב אבינו אשר נתן-לנו הבאר הזאת אשר ממנה שתה הוא ובניו ובעירו:
- 13) יג) ויען ישוע ויאמר אליה כל-השתה מן-המים האלה יצמא עוד:
- 14) יד) וכל-אשר ישתה מן-המים אשר אני נתן לו לא יצמא לעולם כי המים אשר אני נתן יהיו בו למקור מים נבעים לחיי עולם:
- 15) טו) ותאמר אליו האשה תנה-לי אדני את-המים ההם ולא-אצמא עוד ולא אבא הנה לשאב:
- 16) טז) ויאמר אליה ישוע לך קראי לאישך ובאי הנה:
- 17) יז) ותען האשה ותאמר אליו אין-לי איש ויאמר אליה ישוע כן דברת כי אין-לך איש:
- 18) יח) חמשה בעלים היו לך והוא אשר עמך כיום איננו בעלך ובזאת אמת דברת:
- 19) יט) ותאמר אליו האשה אדני ראה אנכי כי נביא אתה:
- 20) כ) אבותינו השתחוו בקר הזה ואתם אמרים כי ירושלים המקום להשתחות:
- 21) כא) ויאמר אליה ישוע האמיני לי אשה כי תבא עת אשר לא-בקר הזה ולא בירושלים תשתחוו לאב:
- 22) כב) אתם משתחווים אל-אשר לא תדעון ואנחנו משתחווים אל-אשר נדע כי הישועה באה ממקור היהודים:
- 23) כג) אך תבא עת וגם-היא באה והמשתחווים הנאמנים ישתחוו לאב ברוח ובאמת כי במשתחווים כאלה חפץ האב:
- 24) כד) האלהים הוא רוח והמשתחווים לו עליהם להשתחות ברוח ובאמת:
- 25) כה) ותאמר אליו האשה ידעתי כי-יבא משיח עהנקרא כריסטוסא וכאשר יבא יגיד לנו את-כל:
- 26) כו) ויאמר אליה ישוע אני הוא המדבר אליך:

27 (כו) עוד דברו בפיו ותלמידיו באו ויתממהו על דברו עם אשה אף איש לא אמר מה תבקש או למה תדבר אליה:

28 (כח) והאשה עזבה את כדה ותלך העירה ותאמר אל העם:

29 (כט) באו וראו איש אשר הגיד לי כל אשר עשיתי האין זה הוא המשיח:

30 (ל) ויצאו מן העיר לבא אליו:

31 (לא) ויהי עד כה ועד כה ויאמרו אליו תלמידיו רבי אכל:

32 (לב) ויאמר אליהם אני ישלי לאכל אכל אשר לא ידעתם:

33 (לג) ויאמרו התלמידים איש אל רעהו האם הביא לו איש מאכל לאכלה:

34 (לד) ויאמר אליהם ישוע מאכלי הוא עשות רצון שלחי ולכלות את פעלו:

35 (לה) הן אתם אמרים עוד ארבעה חדשים טרם יבא הקציר ואני אמר לכם שאו את עיניכם וראו אל השדות אשר הלבינו לקציר:

36 (לו) הקוצר ימצא שכרו ותבואה יאסף לחיי עולם ותזרע והקוצר ישמחו ויחדו:

37 (לז) למלאות דבר המשל אחד זרע ואחר קציר:

38 (לח) אנכי שלחתי אתכם לקצר במקום לא עמלתם שם אחרים עמלו ואתם באתם על עמלם:

39 (לט) ורבים מן השמרנים בעיר ההיא האמינו בו בעבור דבר האשה אשר העידה לאמר הוא הגיד לי את כל אשר עשיתי:

40 (מ) ויבאו אליו השמרנים ויקראו לו לשבת אתם וישב שם יומים:

41 (מא) ועוד רבים מהמה האמינו בו בעבור דברי פיהו:

42 (מב) ויאמרו אל האשה עתה אנחנו מאמינים בו לא בעבור דברך כי גם אנחנו שמענו ונדע כי אמן זה הוא המשיח מושיע העולם:

43 (מג) ויהי אחרי שנים ימים ויסע למסעיו הגלילה:

44 (מד) אף כי הגיד ישוע כי אין כבוד לנביא בארץ מולדתו:

45 (מה) ויבא אל הגליל ויחזיקו בו הגלילים כי ראו את כל אשר עשה בירושלים בימי החג כי גם הם חגגו שם את החג ההוא:

46 (מו) ויבא ישוע עוד הפעם אל קנה בגליל אשר תפך שם המים לזין ואיש הנה מעבדי המלך ובנו חלה בכפר נחום:

47 (מז) וכאשר שמע כי בא ישוע מיהודה לגליל וילך אליו ויפצרו בו לרדת אתו ולרפא את בנו אשר נטה למות:

48 (מח) ויאמר אליו ישוע אם לא תראו אתות ומפתים לא תאמינו:

49 (מט) ויאמר אליו האיש רדה נא אדני בטרם ימות בני:

50 (נ) ויאמר אליו ישוע לך לדרךך בנה חי והאיש האמין בדבר אשר דבר ישוע וילך:

51 (נא) ויהי בלכתו ויפגעו בו עבדיו ויגידו לו לאמר בנה חי:

52 (נב) וידרש מהם את השעה אשר החל להרפא מחליו ויאמרו אליו אתמול בשעה השביעית סרה ממנו הקדחת:

53 (נג) וידע אביו כי הנה בשעה ההיא אשר הגיד לו ישוע בנה חי ויאמן הוא וכל ביתו:

54 (נד) זה הוא האות השני אשר עשה ישוע בגליל בשובו מיהודה:

פרק ה

- 1 (א) וְאַחֲרֵיכֵן בָּא מוֹעֵד חַג הַיְּהוּדִים וַיַּעַל יִשׁוּעַ יְרוּשָׁלַיִמָּה:
- 2 (ב) וּבִירוּשָׁלַיִם בִּרְכַת מַיִם עַל־יַד שַׁעַר הַצֹּאן אֲשֶׁר קָרְאוּ לָהּ בִּלְשׁוֹן עֵבְרִית בֵּית־חֶסְדָּא וְלָהּ חֲמִשָּׁה אֲלֻמוֹת:
- 3 (ג) וְשָׁם שָׁכְבוּ רַבִּים חוֹלִים עוֹרִים פְּסָחִים וַיִּבְשִׁיכֻחַ וְהֵם מִיַּחֲלִים שָׁם עַד אֲשֶׁר־יָגוּעוּ הַמַּיִם:
- 4 (ד) כִּי לַעַד מִן־הָעַתִּים יֵרֵד מִלְּאֹךְ אֶל־הַבִּרְכָּה וְהִרְתִּיחַ אֶת־הַמַּיִם וְהָיָה הָרָאשׁוֹן הַיֵּרֵד שָׁם אַחֲרֵי אֲשֶׁר רִתְחוּ הַמַּיִם וַרְפָּא לוֹ מִכָּל־מַחֲלָה אֲשֶׁר דְּבָקָה־בּוֹ:
- 5 (ה) וְאִישׁ הָיָה שָׁם אֲשֶׁר חָלָה אֶת־חֲלִיו שְׁמָנָה וּשְׁלָשִׁים שָׁנָה:
- 6 (ו) וַיֵּרָא אֹתוֹ יִשׁוּעַ שֹׁכֵב עַל־מִשְׁכָּבוֹ וַיֵּדַע כִּי שֹׁכֵב בֶּן יָמִים רַבִּים וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲחָפֵץ אַתָּה לְהִרְפָּא:
- 7 (ז) וַיַּעַן אֹתוֹ תַּחֲוִלָּה אָדָנִי אֵין לִי אִישׁ אֲשֶׁר יוֹרִידֵנִי אֶל־הַבִּרְכָּה לָעֵת רִנְשַׁת הַמַּיִם וְאָנִי טָרֵם אֲרֹד וַיֵּרֵד אַחֵר לִפְנֵי:
- 8 (ח) וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשׁוּעַ קוּם שָׂא אֶת־מִשְׁכָּבְךָ וְהִתְחַלֵּךְ:
- 9 (ט) וּפְתָאם שָׁב הָאִישׁ לְאִיתָנוּ וַיִּשָּׂא אֶת־מִשְׁכָּבוֹ וַיֵּלֶךְ:
- 10 (י) וְהַיּוֹם הַהוּא הָיָה יוֹם הַשַּׁבָּת וַיֹּאמְרוּ הַיְּהוּדִים אֶל־הָאִישׁ הַנִּרְפָּא הֲלֹא שַׁבַּת הַיּוֹם וְאֵין לָךְ לִשְׂאת אֶת־הַמִּשְׁכָּב:
- 11 (יא) וַיַּעַן אֹתָם לֵאמֹר הֲרַפָּא אֹתִי הוּא אָמַר אֵלַי שָׂא אֶת־מִשְׁכָּבְךָ וְהִתְחַלֵּךְ:
- 12 (יב) וַיִּשְׁאַלְהוּ מִי הוּא הָאִישׁ אֲשֶׁר אָמַר אֵלָיךְ שָׂא אֶת־מִשְׁכָּבְךָ וְהִתְחַלֵּךְ:
- 13 (יג) וְהַנִּרְפָּא לֹא יָדַע מִי הוּא כִּי יִשׁוּעַ הָלַךְ־לוֹ בְּהִתְאַסֵּף עִם־רַב בְּמָקוֹם הַהוּא:
- 14 (יד) אַחֲרֵי־כֵן מָצָא אֹתוֹ יִשׁוּעַ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ וַיֹּאמֶר אֵלָיו רָאָה כִּי נִרְפָּאת אֶל־תּוֹסָף לַחֲטָא בֶּן־תְּאַנָּה אֵלָיךְ רָעָה גְדוֹלָה מְזֹאת:
- 15 (טו) וַיֵּלֶךְ הָאִישׁ וַיִּגָּד לַיְּהוּדִים כִּי־יִשׁוּעַ הוּא אֲשֶׁר רַפָּאוּ:
- 16 (טז) וְעַל־כֵּן רָדְפוּ הַיְּהוּדִים אֶת־יִשׁוּעַ וַיִּבְקְשׁוּ תְּמִיתוֹ עֵקֵב אֲשֶׁר עָשָׂה זֹאת בַּשַּׁבָּת:
- 17 (יז) וַיַּעַן אֹתָם יִשׁוּעַ אָבִי פָּעַל פְּעֻלָּתוֹ עַד־עַתָּה וְגַם־אֲנִי פָּעַל הַגִּנִּי:
- 18 (יח) וּבַעֲבוּר זֹאת בִּקְשׁוּ הַיְּהוּדִים בַּחֲפֵץ יִתֵּר לְהִרְגוֹ כִּי לֹא רַק אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת חָלַל כִּי אִם גַּם־אָמַר עַל־אֱלֹהִים כִּי הוּא אָבִיו וְכִי הוּא דּוֹמָה לְאֱלֹהִים:
- 19 (יט) וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אָמֵן אָמֵן אֲנִי אָמַר לָכֶם הֵבֵן לֹא־יֻכַּל לַעֲשׂוֹת דְּבָר מִלְּבּוֹ בְּלֹתִי אֵת אֲשֶׁר־רָאָה מִה־פֶּעַל הָאֵב כִּי אֶת־אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה עֹשֶׂה גַם־הֵבֵן כְּמָהוּ:
- 20 (כ) כִּי הָאֵב אֶהָב אֶת־הֵבֵן וּמִרְאָה אֹתוֹ אֶת־כָּל אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה וְגִדְלוֹת מַאֲלָה יִרְאֶנּוּ לְהִיּוֹת לְפָלֵא בְּעֵינֵיכֶם:
- 21 (כא) כִּי כַּאֲשֶׁר הָאֵב מַעֲלָה וּמַחֲזִיחַ אֶת־הַמַּתִּים בֶּן יַחֲזִיחַ גַּם־הֵבֵן אֶת־אֲשֶׁר חָפֵץ בּוֹ:
- 22 (כב) וְהָאֵב לֹא־יִשְׁפֹּט אִישׁ אֶךְ כָּל־מִשְׁפָּטוֹ נָתַן בְּיַד הֵבֵן:
- 23 (כג) לְמַעַן יִכְבְּדוּ כָּלֶם אֶת־הֵבֵן כַּאֲשֶׁר יִכְבְּדוּ אֶת־הָאֵב מִי אֲשֶׁר לֹא־יִכְבֵּד אֶת־הֵבֵן אֵינְנוּ מְכַבְּדִים אֶת הָאֵב אֲשֶׁר שָׁלַחוּ:
- 24 (כד) אָמֵן אָמֵן אֲנִי אָמַר לָכֶם הַמִּקְשִׁיב לְדִבְרֵי וּמַאֲמִין בְּשִׁלְחִי יִשְׁלַח חַי עוֹלָם וְלֹא יָבֹא לְהַשְׁפֹּט כִּי־עֹבֵר מִמּוֹת לַחַיִּים:

25 (כה) אָמֵן אָמֵן אֲנִי אָמַר לָכֶם כִּי־תָבֹא עֵת וְכִי גַם־בָּאָה וְהַמָּתִים יִשְׁמְעוּ אֶת־קוֹל בֶּן־הָאֱלֹהִים וְהַשְׁמָעִים חַיָּה יַחֲיוּ:

26 (כו) כִּי כַּאֲשֶׁר חָנִי הָאֵב מִמְּקוֹר עֲצָמוֹ בֶּן נָתַן לִבָּן לְהִיּוֹת־לוֹ חַיָּיו מִמְּקוֹר עֲצָמוֹ:

27 (כז) וְגַם־כָּח נָתַן בְּיָדוֹ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט כִּי בֶן־הָאָדָם הוּא:

28 (כח) עַל־זֹאת אֶל־תִּתְּמָהוּ תִּמְנָה כִּי הִנֵּה יוֹם בָּא וְכָל־שֹׁכְנֵי קִבְרִי יִשְׁמְעוּ אֶת־קוֹל וְיַעֲלוּ:

29 (כט) הָעֹשִׂים טוֹב יַעֲמְדוּ לַחַיִּים וְהָעֹשִׂים רָע יַעֲמְדוּ לַמִּשְׁפָּט:

30 (ל) לֹא אוֹכַל לַעֲשׂוֹת דִּבְרֵי מִלְכִּי כַּאֲשֶׁר אֲשַׁמַּע בֶּן אֲשַׁפְטִי וּמִשְׁפָּטִי מִשְׁפָּט־צָדֵק כִּי לֹא רְצוֹנִי אֲנִי מִבְּקֵשׁ כִּי אִם־רְצוֹן הָאֵב אֲשֶׁר שָׁלַחִי:

31 (לא) אִם־אֲנִי לְבָדִי מַעֲיֵד עָלַי לֹא נֶאֱמָנָה עֲדוּתִי:

32 (לב) אֵךְ יֵשׁ עַד אַחֵר לִי וְיִדְעָתִי כִּי עֲדוּתוֹ אֲשֶׁר־הוּא מַעֲיֵד עָלַי נֶאֱמָנָה:

33 (לג) אַתֶּם שְׁלַחְתֶּם אֶל־יוֹחָנָן וְהוּא הַעֲיֵד עֲדוּת אִמָּת:

34 (לד) וְאֲנִי לֹא מֵאָדָם אֶקַּח לִי עֲדוּת אֵךְ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבַּרְתִּי לְמַעַן אַתֶּם תִּנְשָׁעוּ:

35 (לה) הוּא הָיָה לְפִיד בַּעַר וּמֵאִיר וּבֹאֲרוֹ הוּא־לָתֶם לְהַתְעַלֵּם עַד־אַרְבָּעָה:

36 (לו) וְלִי עֲדוּת גְּדוּלָּה מֵעֲדוּת יוֹחָנָן כִּי הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר נָתַן־לִי אָבִי לְכָלוֹתָם הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה אֲנִי עֹשֶׂה וְהֵם מַעֲיֵדִים עָלַי כִּי שְׁלַחְנִי הָאֵב:

37 (לז) וְהָאֵב אֲשֶׁר שְׁלַחְנִי הוּא הַעֲיֵד עָלַי וְאַתֶּם אֶת־קוֹלֹ לֹא־שְׁמַעְתֶּם מֵעוֹלָם וְאֶת־תַּאֲרוֹ לֹא רִאִיתֶם:

38 (לח) וְאִין דִּבְרוּ שֶׁכֶן בְּקִרְבְּכֶם כִּי אֹתוֹ אֲשֶׁר שָׁלַח לֹא תֵאֱמִינוּ בּוֹ:

39 (לט) אַתֶּם הַדְּרָשִׁים מֵעַל־כְּתָבִי הַקֹּדֶשׁ כִּי בָהֶם אַתֶּם אֹמְרִים חַיָּי עוֹלָם לָכֶם וְהֵם הַמָּה הַמַּעֲיֵדִים עָלַי:

40 (מ) וְלֹא אָבִיתֶם לְבֹא אֵלַי לְהִיּוֹת לָכֶם חַיִּים:

41 (מא) כְּבוֹד לֹא־אֶקַּח מִבְּנֵי אָדָם:

42 (מב) וְאַתְּכֶם יִדְעָתִי כִּי אִין־אֶהְבֵּת אֱלֹהִים בְּקִרְבְּכֶם:

43 (מג) אֲנֹכִי הִנֵּה בָאתִי בָשֵׁם אָבִי וְלֹא הִחֲזַקְתֶּם בִּי וְאִם־יָבֹא אַחֵר בָּשֵׁם עֲצָמוֹ בּוֹ תִּחְזִיקוּן:

44 (מד) אֵיךְ תּוֹכְלוּ לְהֵאֱמִין אַחֲרַי אֲשֶׁר תִּרְדְּפוּ כְבוֹד אִישׁ מִרְעָהוּ וְאֶת־הַכְּבוֹד הַבָּא מֵאֵת הָאֱלֹהִים הָאֶחָד לֹא תִבְקָשׁוּן:

45 (מה) אֶל־תִּחַשְׁבוּ כִּי אֲנִי אָבִיא שְׁטָנָה עֲלֵיכֶם לִפְנֵי הָאֵב יֵשׁ אֶחָד מֵבִיא שְׁטָנָה עֲלֵיכֶם מִשָּׁה אֲשֶׁר בְּטַחְתֶּם בּוֹ:

46 (מו) כִּי לוֹ הָאֱמָנָתָם בְּמִשָּׁה הָאֱמָנָתָם גַּם־בִּי כִּי עָלַי הוּא כָּתָב:

47 (מז) אֵךְ אִם־בְּכָתְבִיו לֹא תֵאֱמִינוּ אֵיךְ תֵּאֱמִינוּ בְּדִבְרָי:

פרק ו

1 (א) וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיַּעֲבֹר יֵשׁוּעַ אֶל־עֵבֶר יַם־תְּגֻלִּיל הוּא יַם טִיבֵרְיָה:

2 (ב) וְהַמּוֹן עַם־רַב הִלְכוּ אַחֲרָיו כִּי רָאוּ אֶת־הָאֹתוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה לְחוֹלִים:

3 (ג) וַיַּעַל יֵשׁוּעַ אֶל־הָהָר וַיֵּשֶׁב־שָׁם עַם־תְּלָמִידָיו:

4 (ד) וּמוֹעֵד הַפֶּסַח חָג הַיְּהוּדִים קָרַב לְבֹא:

5 (ה) וַיֵּשֶׂא יֵשׁוּעַ אֶת־עֵינָיו וַיִּרְא הַמּוֹן עַם־רַב בָּא אֵלָיו וַיֹּאמֶר אֶל־פִּילְפּוֹס מֵאִין נִשְׁבֵּר לָהֶם לֶאֱכֹל:

- 6) וְהוּא דִּבֶּר כְּזֹאת לְנִסּוֹתָיו כִּי הוּא יָדַע אֶת־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה:
- 7) ז) וַיַּעַן אֹתוֹ פִּילֹפּוֹס מֵאֲתִים דִּינָר לָחֶם לֹא־יִשְׁפֹּק לָהֶם לֶאֱכֹל מִמֶּנּוּ אִישׁ אִישׁ פֶּת קִטְנָה:
- 8) ח) וְאַחֲרַי מִתְלַמִּידָיו אֲנִידְרִי אַחִי שְׁמַעוֹן פְּטָרוֹס אָמַר אֵלָיו לֵאמֹר:
- 9) ט) יֵשְׁנוּ בֵּה נַעַר אַחֵד וְלוֹ חֲמִשָּׁה לָחֶם שְׁעָרִים וְדָגִים שְׁנָיִם אֶדְ מָה אֵלֶּה לְעַם־רַב כְּזֶה:
- 10) י) וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ הוֹשִׁיבוּ אֶת־הָאֲנָשִׁים וַיֵּשְׁבוּ כַחֲמִשָּׁת אֲלָפִים אִישׁ לְמִסְפָּרָם בְּנֵאוֹת דָּשָׁא אֲשֶׁר נִמְצָא שָׁם לְמַכְבִּיר:
- 11) יא) וַיִּקַּח יֵשׁוּעַ אֶת־כַּפְּרוֹת הַלָּחֶם וַיְבָרֵךְ וַיַּחֲלַק לְתַלְמִידָיו וְהַתְלַמִּידִים לְכָל־הַיֹּשְׁבִים שָׁמָּה וְגַם מִן־הַדָּגִים נָתַן לָהֶם כָּאוֹת נִפְשָׁם:
- 12) יב) וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר שָׁבְעוּ אָמַר אֶל־תְּלַמִּידָיו אֲסֹפוּ אֶת־הַפְּתוֹתִים הַנּוֹתָרִים לְבָלִי יֵאבֹד מֵאוֹמָה:
- 13) יג) וַיֵּאסְפוּ וַיִּמְלְאוּ שְׁנַיִם־עָשָׂר סֵלִים פְּתוֹתִים אֲשֶׁר הוֹתִירוּ הָאֲכָלִים מִן־חֲמִשָּׁה לַחֲמִי הַשְּׁעָרִים:
- 14) יד) וַיְהִי כִּרְאוֹת הָעָם אֶת־הָאוֹת הַזֶּה אֲשֶׁר עָשָׂה יֵשׁוּעַ וַיֹּאמְרוּ אִמְנָה זֶה הוּא הַנְּבִיא הַבָּא לְתַבֵּל אֶרֶץ־כְּנָעַן:
- 15) טו) וַיֵּדַע יֵשׁוּעַ כִּי־יָבֹאוּ וּתְפֹשׁוּ־בּוֹ לַעֲשֹׂתוֹ לְמַלְאָךְ עַל־כֵּן חָלַץ מֵהֶם עוֹד הַפַּעַם אֶל־הַהֵר לְבִדּוֹ:
- 16) טז) וַיְהִי לַעֲת עָרֵב וַיֵּלְכוּ תְלַמִּידָיו אֶל־הַיָּם וַיֵּרְדּוּ בָּאֲנִיָּה וַיַּעֲבְרוּ אֶל־עֵבֶר הַיָּם אֶל־כְּפָר נַחוּם:
- 17) יז) וַהֲנִיחַ חֲשָׁךְ בָּא וַיֵּשׁוּעַ עוֹד לֹא־בָא אֲלֵיהֶם:
- 18) יח) וַיְהִי סַעַר גָּדוֹל עֹבֵר וְהַיָּם הִלָּךְ וְסַעַר:
- 19) יט) וַיַּחֲתִירוּ כַּמָּרְחָק עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ אוֹ שְׁלֹשִׁים מַעֲנוֹת וַיִּרְאוּ אֶת־יֵשׁוּעַ הוֹלֵךְ עַל־פְּנֵי הַיָּם הַלּוֹךְ וְקָרֵב אֶל־הָאֲנִיָּה וַיִּירָאוּ:
- 20) כ) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲנִי הוּא אֶל־תִּירָאוּ:
- 21) כא) וַיֹּאמְרוּ לְקַחְתָּ אֹתוֹ אֶל־הָאֲנִיָּה וַהֲנִיחָהּ פֶּתָאם הַגִּיעָה הָאֲנִיָּה אֶל־הַיָּבֵשָׁה אֶל־מַחוּז חַפְצָם:
- 22) כב) וַיְהִי מִמַּחֲרַת וַיִּרְא הַמּוֹן הָעָם הָעֹמֵד מֵעֵבֶר לַיָּם כִּי מִבְּלָעָדִי הָאֲנִיָּה לֹא הִיָּתָה שָׁם אֲנִיָּה אַחֲרֵת כִּי אִם־אַחַת אֲשֶׁר יָרְדּוּ־בָהּ תְּלַמִּידָיו וְכִי לֹא־יָרַד יֵשׁוּעַ בָּהּ עִם־תְּלַמִּידָיו כִּי אִם־תְּלַמִּידָיו עָבְרוּ לְבָדִים:
- 23) כג) רַק אֲנִיּוֹת אַחֲרוֹת הִגִּיעוּ מִטִּיבִרְיָה מִקְרוֹב לְמָקוֹם אֲשֶׁר אָכְלוּ־שָׁם אֶת־הַלָּחֶם כַּאֲשֶׁר בִּרְךָ הָאֱדוֹן:
- 24) כד) וְעַל־כֵּן בִּרְאוֹת הַמּוֹן הָעָם כִּי יֵשׁוּעַ אֵינְנּוּ שָׁם וְאַף־לֹא תְלַמִּידָיו וַיֵּרְדּוּ גַם־הֵמָּה בָּאֲנִיּוֹת הָאֵלֶּה וַיָּבֹאוּ כְּפָר־נַחוּם לְבַקֵּשׁ אֶת־יֵשׁוּעַ:
- 25) כה) וַיִּמְצְאוּהוּ מֵעֵבֶר לַיָּם וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו רַבֵּנוּ מַתִּי בָּאתָ הֵנָּה:
- 26) כו) כז) וַיַּעַן אֹתָם יֵשׁוּעַ לֵאמֹר אֲמֵן אֲמֵן אֲנִי אָמַר לָכֶם הֵן לֹא בִקְשִׁיתֶם אֹתִי יַעַן אֲשֶׁר רָאִיתֶם אֶת־אוֹתוֹתִי כִּי אִם־יַעַן מַכְּפָרוֹת הַלָּחֶם אָכַלְתֶּם וּשְׁבַעְתֶּם:
- 27) כז) אֶל־תַּעֲמְלוּ בַּעַד אֲכָל אֵבֶד כִּי אִם־בַּעַד לָחֶם עֹמֵד לְחַיֵּי עוֹלָם אֲשֶׁר בֶּן־הָאָדָם יִתֵּן לָכֶם כִּי־עָלְיוֹ חַתֵּם הָאֱלֹהִים הָאֵב אֶת־חַתְמוֹ:
- 28) כח) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה־נַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר נַפְעֵל פַּעֲלוֹת אֱלֹהִים:
- 29) כט) וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם זֹאת פַּעֲלַת אֱלֹהִים כִּי־תֵאֱמִינוּ בְּאִישׁ אֲשֶׁר שָׁלְחוּ אֲלֵיכֶם:
- 30) ל) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וּמַה־הָאוֹת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כִּי נִרְאָה וְנִאֱמִין בְּךָ מַה־תַּפְעֵל:
- 31) לא) אֲבוֹתֵינוּ אָכְלוּ אֶת־הַמֶּן בְּמַדְבָּר כַּפְּתוֹב לָחֶם שְׁמַיִם נָתַן־לָמוּ לֶאֱכֹל:

32 (לב) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְשׁוּעַ אָמֵן אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם מֹשֶׁה לֹא נָתַן לָכֶם שָׁמַיִם כִּי אִם-אֲבִי נָתַן לָכֶם לֶחֶם אֱמֶת מִן-הַשָּׁמַיִם:

33 (לג) כִּי-לֶחֶם אֱלֹהִים הוּא הִירָד מִן-הַשָּׁמַיִם וְהַנּוֹתֵן חַיִּים לְעוֹלָם:

34 (לד) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲדֹנֵינוּ תִּנֶּה-לָּנוּ אֶת-הַלֶּחֶם הַזֶּה תָּמִיד:

35 (לה) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְשׁוּעַ אַנְכִי הוּא לֶחֶם הַחַיִּים כָּל-הַבָּא אֵלַי לֹא יָרֻעַ וְכָל-הַמֵּאֲמִין בִּי לֹא יִצְמָא עוֹד לְעוֹלָם:

36 (לו) וַאֲמַר אֲלֵיכֶם אֲשֶׁר רְאִיתֶם אֵתִי וְלֹא הֶאֱמַנְתֶּם בִּי:

37 (לז) כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר אֵתוֹ יִתֵּן-לִי הָאֵב יִבָּא אֵלַי וְהַבָּא אֵלַי לֹא אֲנַרְשָׁנוּ מִפְּנֵי:

38 (לח) כִּי יִרְדְּתִי מִן-הַשָּׁמַיִם לֹא לַעֲשׂוֹת רְצוֹנִי כִּי אִם-רְצוֹן הָאֵב אֲשֶׁר שְׁלַחִי:

39 (לט) וְזֶה רְצוֹן הָאֵב אֲשֶׁר שְׁלַחִי כִּי אֶת-אֲשֶׁר נָתַן לִי לֹא-יֵאבֵד לִי אֶף אֶחָד כִּי אֶקִּימְנוּ בַּיּוֹם הַהוּא:

40 (מ) כִּי זֶה רְצוֹן אָבִי מִי אֲשֶׁר רָאָה אֶת-הַבֶּן וּמֵאֲמִין בּוֹ וְהַיּוֹ-לוֹ חַיִּי עוֹלָם וְאֲנִי אֶקִּימְנוּ בַּיּוֹם הַהוּא:

41 (מא) וַיִּלְנוּ עָלָיו הַיְּהוּדִים עַל כִּי-אָמַר אַנְכִי הוּא לֶחֶם הִירָד מִן-הַשָּׁמַיִם:

42 (מב) וַיֹּאמְרוּ הֲלֹא זֶה הוּא יְשׁוּעַ בֶּן-יוֹסֵף אֲשֶׁר יָדַעְנוּ אֶת-אָבִיו וְאֶת-אִמּוֹ וְאֵיךְ יֹאמַר הוּא מִן-הַשָּׁמַיִם יִרְדְּתִי:

43 (מג) וַיַּעַן יְשׁוּעַ אֲלֵיהֶם אַל-נָא תִּהְיֶה תְלוּנָה בֵּינֵיכֶם:

44 (מד) לֹא-יִוָּכַל אִישׁ לִבָּא אֵלַי בְּלֹתִי אִם-יִמְשְׁכֶהוּ הָאֵב אֲשֶׁר שְׁלַחִנִי וְאֲנִי אֶקִּימְנוּ בַּיּוֹם הַהוּא:

45 (מה) הֲלֹא כָתוּב בְּנְבִיאִים וְכָל-בְּנִיךְ לְמוֹדֵי יִהְיֶה כָּל-הַשֹּׁמֵעַ מִן-הָאֵב וְלִמּוֹד מִמֶּנּוּ יִבָּא אֵלַי:

46 (מו) וְלֹא כִי-רָאָה אֶדָם אֶת-הָאֵב כִּי רַק זֶה אֲשֶׁר מֵאֵת יִהְיֶה הוּא רָאָה אֶת-הָאֵב:

47 (מז) אָמֵן אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כָּל-הַמֵּאֲמִין בִּי יִשְׁ-לוֹ חַיִּי עוֹלָם:

48 (מח) אֲנִי הוּא לֶחֶם הַחַיִּים:

49 (מט) אֲבֹתֵיכֶם אָכְלוּ אֶת-הַמָּן בַּמִּדְבָּר וַיָּמָתוּ:

50 (נ) וְזֶה הוּא הַלֶּחֶם הִירָד מִן-הַשָּׁמַיִם לְבַעֲבוֹר יֹאכַל-אֶדָם מִמֶּנּוּ וְלֹא יָמוּת:

51 (נא) אַנְכִי לֶחֶם חַיִּים הִירָד מִן-הַשָּׁמַיִם אֶדָם כִּי-יֹאכַל מִלֶּחֶם הַזֶּה וְחַי לְעוֹלָם וְהַלֶּחֶם אֲשֶׁר אֲנִי נָתַן בְּשָׂרִי הוּא אֲשֶׁר אֶתְּנֶנּוּ בְּעַד חַיִּי הָעוֹלָם:

52 (נב) וַיִּרְגְּנוּ הַיְּהוּדִים בֵּינֵיהֶם לֵאמֹר אֵיכָה יוּכַל זֶה לְתַת-לָּנוּ אֶת-בְּשָׂרִי לֶאֱכֹל:

53 (נג) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְשׁוּעַ אָמֵן אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם אִם-לֹא תֹאכְלוּ מִבְּשָׂר בֶּן-הָאֶדָם וּמִדָּמּוֹ לֹא תִשָּׁתּוּ לֹא יִהְיוּ לָכֶם חַיִּים בְּעַצְמוֹתֵיכֶם:

54 (נד) הָאֲכַל מִבְּשָׂרִי וְהִשְׁתָּה מִדָּמִי יִשְׁ-לוֹ חַיִּי עוֹלָם וְאֲנִי אֶקִּימְנוּ בַּיּוֹם הַהוּא:

55 (נה) כִּי בְשָׂרִי הוּא אֲכַל אֱמֶת וְדָמִי שְׁקִי אֱמֶת:

56 (נו) הָאֲכַל אֶת-בְּשָׂרִי וְהִשְׁתָּה אֶת-דָּמִי הוּא יִשְׁכֹּן-בִּי וְאֲנִי בּוֹ:

57 (נז) כִּי כִּמוֹ הָאֵב הַחַי שְׁלַחִנִי וְאַנְכִי חַי בְּגִלְלוֹ כֵּן הָאֲכַל אֵתִי וְגַם-הוּא יִחְיֶה בְּגִלְלִי:

58 (נח) זֶה הוּא הַלֶּחֶם הִירָד מִן-הַשָּׁמַיִם לֹא כִּמּוֹן אֲשֶׁר אָכְלוּ אֲבֹתֵיכֶם וּמָתוּ הָאֲכַל מִן-הַלֶּחֶם הַזֶּה יִחְיֶה לְעוֹלָם:

59 (נט) כִּדְבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר בְּלִמְדוֹ בְּבֵית הַכִּנְסָת בַּכִּפּוּר־נְחוּם:

60 (ס) וְרַבִּים מִתְלַמִּידָיו שָׁמְעוּ וַיֹּאמְרוּ קִשָּׁה הַדִּבֶּר הַזֶּה מִי יוּכַל לְשַׁמְעוֹ:

61 (סא) וַיְשׁוּעַ יָדַע בְּנַפְשׁוֹ כִּי תִלְמִידָיו מְלִינִים עַל-זֶה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַזֶּה לָכֶם לְמוֹקֵשׁ:

- 62 (סב) ומה־יהיה כִּי־תֵרְאוּ אֶת־בֶּן־הָאָדָם עֲלֵה אֶל־אֲשֶׁר הָיָה־שָׁם לְפָנִים:
- 63 (סג) הָרוּחַ הוּא הַמַּחְיֶה וְהַבֹּשֶׁר לֹא־יֵצֵא לְכָל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֵלֵיכֶם רוּחַ הֵם וְחַיִּים:
- 64 (סד) אֲדֹנָיִשׁ אֲנִישִׁים בְּכֶם אֲשֶׁר אֵין אִמָּן בָּם כִּי יִשׁוּעַ יָדַע מֵרֹאשׁ מִי אֵלֶּה אֲשֶׁר לֹא יֵאֱמִינוּ וּמִי הוּא אֲשֶׁר יִסְגִּירָהוּ:
- 65 (סה) וַיֹּאמֶר בְּעֵבוּר זֶה הִנֵּדְתִּי לָכֶם כִּי לֹא־יֻכַּל אִישׁ לְבֹא אֵלַי בְּלִתִּי אִם־נִתּוֹן־לּוֹ מֵאֵת הָאֵב:
- 66 (סו) וּבְעֵבוּר הַדָּבָר הַזֶּה שָׁבוּ אַחֲזֹר רַבִּים מִתְלַמִּידָיו וְלֹא הִלְכוּ עוֹד עִמּוֹ:
- 67 (סז) וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ אֶל־שְׁנַיִם הָעֹשֶׂר הָיִשׁ אֶת־לְבָבָם לְשׁוּב מֵאַחֲרֵי גַם־אֲתָם:
- 68 (סח) וַיַּעַן אֹתוֹ שְׁמַעוֹן פְּטָרוֹס אֲדֹנִי אֶל־מִי גִלְדָּה וְדַבְּרִי חֲנִי עוֹלָם עִמָּךְ:
- 69 (סט) וַאֲנַחְנוּ הָאֱמֻנּוּ וְגַם־יָדַעְנוּ כִּי אַתָּה הוּא הַמְּשִׁיחַ בֶּן־אֵל חַי:
- 70 (ע) וַיַּעַן אֲתָם יִשׁוּעַ הֲלֹא שְׁנַיִם עֹשֶׂר בַּחֲרָתִי בְכֶם וְאַחֲד מִכֶּם שָׁטָן הוּא:
- 71 (עא) וְזֹאת דְּבַר עַל־יְהוּדָה בֶּן־שְׁמַעוֹן אִישׁ־קָרִיּוֹת כִּי זֶה נָכוֹן הָיָה לְהַסְגִּירוֹ וְהוּא אַחֲד מִשְׁנַיִם הָעֹשֶׂר:

פרק ז

- 1 (א) אַחֲרֵי־כֵן נָסַע יִשׁוּעַ הֵנָּה וְהֵנָּה בְּגָלִיל כִּי לֹא אָבָה לְנָסֹעַ בִּיהוּדָה אַחֲרֵי־אֲשֶׁר בִּקְשׁוּ הַיְּהוּדִים לְהֵרְגוֹ:
- 2 (ב) וַיִּקְרַב חֹג הַיְּהוּדִים חֹג הַסֻּכּוֹת:
- 3 (ג) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲחָיו עֲלֵה מִזֶּה וְלֵךְ־לֵךְ אֶל־אֶרֶץ יְהוּדָה לְמַעַן יֵרְאוּ תַלְמִידֶיךָ גַם־שָׁם אֶת־הַעֲלִילָת אֲשֶׁר־אַתָּה עוֹשֶׂה:
- 4 (ד) כִּי אֵין־אִישׁ עוֹשֶׂה דָּבָר בְּסֻתֶּר וּמִבְקֶשׁ הוּא לְהִנָּדַע נֶגֶד הַשָּׁמַשׁ וְאִם כֵּן אַתָּה עוֹשֶׂה קוֹם הִנָּדַע בְּאֶרֶץ:
- 5 (ה) כִּי־אֲחָיו גַּם־הֵם לֹא הָאֱמִינוּ בּוֹ:
- 6 (ו) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ עוֹד לֹא־בָאָה עִתִּי עַד־הֵנָּה וְעַתָּה הֵיא אֲתֹכֶם תָּמִיד:
- 7 (ז) הָעוֹלָם לֹא־תֻכַּל לְשַׁנֵּא אֶתְכֶם וְאֵתִי תִשְׁנֹא עֵקֶב עֲדוּתִי בָּהּ כִּי רָעִים מַעֲשִׂיהָ:
- 8 (ח) עָלוּ אֲתָם לָעֵת הַחֹג וְאֲנִי לֹא אֵעֲלֶה לָּעֵת הַחֹג עִתָּהּ כִּי לֹא מְלֵאָה עִתִּי עַד־כָּה:
- 9 (ט) כִּדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר וַיִּתְמַחֲמָה בְּגָלִיל:
- 10 (י) וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר עָלוּ אֲחָיו לָעֵת הַחֹג עָלָה גַם־הוּא לֹא בְּגָלוּי כִּי אִם־כְּמִסְתַּתֵּר:
- 11 (יא) וַיִּבְקְשׁוּ אֹתוֹ הַיְּהוּדִים בְּחֹג וַיֹּאמְרוּ אֵיךְ אֵיפֹא הוּא:
- 12 (יב) וַיְהִי הָעַם נִדּוֹן הַרְבֵּה אֵלֶּה אֹמְרִים כִּי־טוֹב הוּא וְאֵלֶּה אֹמְרִים לֹא כִי־מִתְעַה הוּא אֶת־הָעַם:
- 13 (יג) אָפֹס אֵין־אִישׁ מִדְּבַר עָלָיו בְּגָלוּי מִפְּנֵי יִרְאַת הַיְּהוּדִים:
- 14 (יד) וַיְהִי בַתּוֹךְ יְמֵי הַחֹג וַיַּעַל יִשׁוּעַ וַיְלַמֵּד בִּבְיֹת הַמִּקְדָּשׁ:
- 15 (טו) וְהַיְּהוּדִים תָּמָהּוּ לֵאמֹר מֵאֵין יָדַע זֶה סֵפֶר וְהוּא לֹא לָמַד:
- 16 (טז) וַיַּעַן אֲתָם יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר לֹא תוֹרָתִי שְׁלִי אֲנִי מוֹרֶה כִּי אִם־תּוֹרַת שְׁלָחִי:
- 17 (יז) מִי הָאִישׁ הַחֹפֵץ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ הוּא יָדַע תּוֹרָתִי אִם־מֵאֵת אֱלֹהִים הִיא אוֹ מִלְּבִי אֲנִי מוֹרֶה:
- 18 (יח) הַמּוֹרֶה מִלְּבּוֹ אֶת־כְּבוֹדּוֹ הוּא מִבְקֶשׁ וְהַמִּבְקֶשׁ כְּבוֹד שְׁלָחוֹ נֶאֱמָן הוּא וְלֹא עוֹלָתָהּ בּוֹ:
- 19 (יט) הֲלֹא מֹשֶׁה נָתַן לָכֶם אֶת־הַתּוֹרָה וְאֵין־אִישׁ מִכֶּם שָׁמַר אֶת־הַתּוֹרָה מִדּוֹעַ תִּבְקְשׁוּ לְהִרְגֵנִי:
- 20 (כ) וַיַּעַן הָעַם וַיֹּאמֶר רוּחַ רָעָה בְּךָ מִי אֵיפֹא מִבְקֶשׁ לְהִרְגֶנָּךְ:
- 21 (כא) וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פַּעַלְהָ אַחַת פַּעַלְתִּי וְכָלְכֶם תִּתְמָהּוּ:

22 (כב) הן משה נתן לכם את-המולת אף כי-לא ממשח היא כי אם מן-האבות ועל-כן בשבת תמולו בן-זכר:

23 (כג) ועתה אם-בשבת המול ימול בן-זכר לבעבור לא תופר תורת משה למה-זה תתעבירו-בי על כי-רפאתי איש כלו בשבת:

24 (כד) אל-תשפטו לעינים כי אם-משפט-צדק שפטו:

25 (כה) ויאמרו אחרים מישבי ירושלים הלא זה הוא אשר הם מבקשים להמיתו:

26 (כו) והנה הוא מדבר ברבים והם אינם אמרים לו דבר האף אמנם הכירו שרינו כי-באמת הוא המשיח:

27 (כז) אך את-האיש הזה ידענו מאין הוא אבל המשיח בבאו לא-ידע אדם מאין בא:

28 (כח) אז ילמד ישוע במקדש ויקרא לאמר אכן ידעתם אתי גם-ידעתם מאין אנכי אך מלבי לא-באתי כי יש נאמן אשר שלחני ואתם לא ידעתם אתו:

29 (כט) ואני ידעתי אתו כי מאתו אנכי והוא שלחני:

30 (ל) ויבקשו לתפשו ואיש לא-שלח בו יד כי עוד לא-באה עתו:

31 (לא) ורבים מן-העם האמינו-בו ויאמרו הכי המשיח בבאו יעשה אתות רבים מאשר הוא עשה:

32 (לב) וישמעו הפרושים כי העם מתלחשים כזאת על-אדותיו וישלחו ראשי הכהנים והפרושים משרתים לתפשו:

33 (לג) ויאמר אליהם ישוע עוד מעט מזער אהיה עמכם ואליך לי אל-שלחי:

34 (לד) תבקשני ולא תמצאני ובאשר אהיה אני לא תוכלו אתם לבא שמה:

35 (לה) ויאמרו היהודים איש אל-אחיו אנה ילך זה כי לא נמצא אתו הילך אל-הנפוצים בארץ יון וילמד את-היונים:

36 (לו) מה-הדבר הזה אשר אמר תבקשני ולא תמצאני ובאשר אהיה אני לא תוכלו אתם לבא שמה:

37 (לז) ויהי ביום האחרון הגדול בחרג ויעמד ישוע ויקרא לכו אלי ושתו:

38 (לח) המאמין בי כדבר הכתוב מקרבו יזלו נחלי מים חיים:

39 (לט) כזאת דבר על-הרוח אשר תנח על-המאמינים בו כי עוד לא-נשפך רוח הקדש בטרום לקח ישוע אחר כבוד:

40 (מ) ויש מן-העם כשמעם את-הדברים האלה אמרו אכן זה הוא הנביא:

41 (מא) ויש אשר אמרו זה הוא המשיח ואחרים אמרו המן-הנליל יבא המשיח:

42 (מב) הלא הכתוב אמר כי מזרע דוד מבית-לחם העיר חנה דוד משם יצא המשיח:

43 (מג) ויחלק העם בהצתם עליו:

44 (מד) ויש מהם אשר רצו לתפשו ואיש לא-שלח בו ידו:

45 (מה) וישבו המשרתים אל-ראשי הכהנים והפרושים והם אמרו אליהם מדוע לא-הבאתם אתו:

46 (מו) ויענו המשרתים לאמר מעולם לא-דבר אדם כמהו:

47 (מז) ויאמרו אליהם הפרושים הכי נדחתם גם-אתם:

48 (מח) הכי האמין בו אחד השרים או אחד הפרושים:

49 (מט) לבוד ההמון הזה אשר אינם ידעים את-התורה ארורים המה:

50 (נ) ויאמר אליהם נקדימון הוא אשר-בא אליו לפנים והוא אחד מן-הפרושים:

- (51 נא) הָכִי תִשְׁפֹּט תוֹרָתְנוּ אֶת־הָאָדָם בְּטָרָם יִשְׁמַע מִה־בְּפִיו וּבְטָרָם יוֹדַע מִה־עֲשָׂה:
 (52 נב) וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִמָּן־הַגָּלִיל גַּם־אַתָּה דֹרֵשׁ וְחָקֵר כִּי לֹא־קָם נָבִיא מִן־הַגָּלִיל:

פרק ח

- (1 א) וַיֵּלְכוּ אִישׁ אִישׁ לְבֵיתוֹ וַיֵּשׁוּעַ הֵלֵךְ אֶל־הַר הַזֵּיתִים:
 (2 ב) וַיְהִי בִבְקָר וַיָּבֹא עוֹד אֶל־הַהֵיכָל וְכָל־הָעָם בָּאוּ אֵלָיו וַיֵּשֶׁב וַיְלַמְדֵם:
 (3 ג) וְהַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים הֵבִיאוּ לְפָנָיו אִשָּׁה אֲשֶׁר נִתְּפְשָׁה בְּנֶאֱפּוּפִיָּה וַיַּעֲמְדוּהָ בַתְּוֹךְ:
 (4 ד) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו רַבֵּנוּ הָאִשָּׁה הַזֹּאת נִתְּפְשָׁה בְּנֶאֱפּוּפִיָּה כְּגֹנֵב בַּמַּחְתֶּרֶת:
 (5 ה) וּבַתּוֹרָה צִוְּהָ־לָנוּ מֹשֶׁה לְסַקֵּל בְּאֲבָנִים אִשָּׁה כְּזֹאת וּמִה־תֹּאמַר אַתָּה:
 (6 ו) וְכִזְזֹת אָמְרוּ לְנִסּוֹתָיו לְמַצָּא עָלָיו דָּבָר לְשַׁטְנוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה יֵשׁוּעַ וַיִּתֵּן בְּאֶצְבָּעוֹ עַל־הָאָרֶץ:
 (7 ז) וְכָאֲשֶׁר הוֹסִיפוּ לִשְׁאֹל אֹתוֹ וַיִּקָּם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִי־בְכֶם נִקִּי מֵעוֹן יְיָ־הֶבְהָ אֶבֶן רִאשׁוֹנָה:
 (8 ח) וַיִּשְׁתַּחֲוֶה שְׁנֵית וַיִּתֵּן עוֹד עַל־הָאָרֶץ:
 (9 ט) וְהֵם כְּשָׁמַעְם אֶת־זֹאת וַיֵּךְ לָבָם אֹתָם יֵצְאוּ אִישׁ אִישׁ מִזֶּקֶן וְעַד־צָעִיר וַיּוֹתֵר יֵשׁוּעַ לְבַדּוֹ וְהָאִשָּׁה עֹמֶדֶת בַּתְּוֹךְ:
 (10 י) וַיִּקָּם יֵשׁוּעַ וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ בְּלֹתִי הָאִשָּׁה לְבַדָּה וַיֹּאמֶר אִשָּׁה אֵינָה הֵם שְׁטֵנִיךָ הָכִי לֹא הִרְשִׁיעַךָ אִישׁ:
 (11 יא) וַתֹּאמֶר אֵין גַּם־אַחֶר אֲדֹנִי וַיֹּאמֶר אֲלֵיהָ יֵשׁוּעַ גַּם־אֲנִי לֹא אֶרְשִׁיעֶךָ לְכִי לְבֵיתְךָ וְאֶל־תַּחֲטְאִי עוֹד:
 (12 יב) וַיּוֹסֶף יֵשׁוּעַ וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם לֵאמֹר אֲנֹכִי אֹרֵךְ הָעוֹלָם הַהֵלֵךְ אַחֲרֵי לֹא יֵלֶךְ בַּחֲשֹׁךְ כִּי־לֹא אֹרֵךְ הַחַיִּים:
 (13 יג) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַפְּרוּשִׁים אַתָּה מַעֲדִיד עֲדוּת לְנִפְשֶׁךָ עֲדוּתְךָ לֹא נֶאֱמָנָה:
 (14 יד) וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַף אִם־אֲנִי מַעֲדִיד לְנִפְשִׁי עֲדוּתִי נֶאֱמָנָה כִּי־יִדְעַתִּי מֵאֵין בָּאתִי וּלְאֵן אֲנִי הֵלֵךְ וְאַתֶּם אֵינְכֶם יְדָעִים מֵאֵין בָּאתִי וּלְאֵן אֲנִי הֵלֵךְ:
 (15 טו) אַתֶּם דִּנִּים לְעֵינַי בְּשֶׁר וְאֲנִי אֵינְנִי דֵן אַף לֹא־לְאַחֶר:
 (16 טז) וְאַף לֹו־דֵן הָיִיתִי דִּינִי דִין אֶמֶת כִּי אֵינְנִי לְבַדִּי כִּי אִם־אֲנִי וְהָאֵב אֲשֶׁר שְׁלַחְנִי:
 (17 יז) וְגַם בַּתּוֹרָתְכֶם כָּתוּב כִּי עַל־פִּי שְׁנַיִם עֲדִים יָקוּם דָּבָר:
 (18 יח) אֲנִי הוּא הַמַּעֲדִיד עֲדוּת לְנִפְשִׁי וְאֲבִי אֲשֶׁר שְׁלַחְנִי גַם־הוּא לִי לְעֵד:
 (19 יט) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אַבִּיךָ אֵיךְ וַיַּעַן יֵשׁוּעַ לֹא יִדְעֶתֶם גַּם־אֹתִי וְגַם־לֹא אֶת־אָבִי לוֹ יִדְעֶתֶם אֹתִי אֲזַ יִדְעֶתֶם גַּם אֶת־אָבִי:
 (20 כ) כִּדְבָרִים הָאֵלֶּה דָּבָר יֵשׁוּעַ בְּבֵית הָאוּצָר כְּאֲשֶׁר לָמַד בְּהֵיכָל וְלֹא־תִפְשׂוּ אִישׁ כִּי עוֹד לֹא־בָאָה עִתּוֹ:
 (21 כא) וַיּוֹסֶף יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲנִי אֵלֶיךָ לִי וְאַתֶּם תִּבְקֹשְׁנִי וּבַחֲטָאֲתֵיכֶם תָּמוּתוּ וְאֶל־אֲשֶׁר אֲנִי הֵלֵךְ אַתֶּם לֹא־תוֹכְלוּ לָבֹא שָׁמָּה:
 (22 כב) וַיֹּאמְרוּ הַיְּהוּדִים הַיֹּאבֵד נִפְשׁוֹ בִּידֵיכֶם כִּי אָמַר אֶל־אֲשֶׁר אֲנִי הֵלֵךְ אַתֶּם לֹא־תוֹכְלוּ לָבֹא שָׁמָּה:
 (23 כג) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַתֶּם מִשְׁכְּנֵי מִטָּה וְאֲנִי מִשְׁכְּנֵי מַעְלָה אַתֶּם מִן־הָעוֹלָם הַזֶּה וְאֲנִי אֵינְנִי מִן־הָעוֹלָם הַזֶּה:
 (24 כד) לָכֵן אָמַרְתִּי לָכֶם כִּי תָמוּתוּ בַּחֲטָאֲתֵיכֶם כִּי אִם־לֹא תִאֲמִינוּ־בִּי כִּי־אֲנִי הוּא תָמוּתוּ בַּחֲטָאֲתֵיכֶם:

- (25 כה) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וּמִי־זֶה אֹתָהּ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְשׁוּעַ אֲנִי הוּא כַּאֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם מֵרָאשׁ:
- (26 כו) יֵשׁ-לִי רַבּוֹת לְדַבֵּר וְלִשְׁפֹּט עֲלֵיכֶם אָכֵן שְׁלַחִי נֶאֱמָן הוּא וְאֶת־הַדִּבֶּר אֲשֶׁר אֶשְׁמַע מִמֶּנּוּ אֹתוֹ אֲדַבֵּר אֶל־הָעוֹלָם:
- (27 כז) וְהֵם לֹא הִבִּינוּ זֹאת כִּי עַל־הָאֵב דִּבֶּר אֲלֵיהֶם:
- (28 כח) וַיֹּאמֶר יְשׁוּעַ כַּאֲשֶׁר תִּגְבִּיהוּ אֶת־בֶּן־הָאָדָם לְמַעַלָּה אֲזַי תִּכְרִירוּ כִּי־אֲנִי הוּא וְלֹא עָשִׂיתִי מֵאוֹמָה מְלָכִי כִּי אִם־הַדִּבֶּר אֲשֶׁר הוֹרֵנִי הָאֵב אֹתוֹ אֲנִי מְדַבֵּר:
- (29 כט) וְשְׁלַחִי עִמָּדִי הוּא לֹא זָנַח אֹתִי וְלִמּוּד כִּי אֶת־הַטּוֹב בְּעֵינָיו אֲנִי עוֹשֶׂה תָמִיד:
- (30 לו) וַיְהִי כַּדִּבְרוּ אֶת־הַדִּבְרִים הָאֵלֶּה וַיֵּאֱמִינוּ־בּו רַבִּים:
- (31 לא) וַיֹּאמֶר יְשׁוּעַ אֶל־הַיְּהוּדִים הַמֵּאֱמִינִים בּוֹ אִם־תַּעֲמְדוּ בַּדִּבְרִי אֲזַי תִּהְיוּ תַלְמִידֵי בָּאֵמֶת וּבְתַמִּים:
- (32 לב) כִּי תִשְׁכִּילוּ אֶת־הָאֵמֶת וְהָאֵמֶת תַּעֲשֶׂה אֶתְכֶם חֲפָשִׁים:
- (33 לג) וַיַּעֲנוּ אֹתוֹ הֵן זָרַע אֲבָרָהֶם אֲנַחְנוּ וְלֹא־הֵינּוּ עֲבָדִים לָאָדָם מֵעוֹלָם וְאִיךָ תֹאמַר אֹתָהּ כִּי־חֲפָשִׁים תִּהְיוּ:
- (34 לד) וַיַּעַן אֹתָם יְשׁוּעַ אָמֵן אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה חֲטָא עָבַד לַחֲטָא הוּא:
- (35 לה) וְהַעֲבַד לֹא־יֵשֵׁב בְּבֵית עַד־עוֹלָם אֲךָ הֵבֵן יֵשֵׁב שָׁם עַד־עוֹלָם:
- (36 לו) לָכֵן אִם־הֵבֵן יַעֲשֶׂה אֶתְכֶם חֲפָשִׁים חֲפָשִׁים תִּהְיוּ אֶל־נִכּוֹן:
- (37 לז) יִדְעֹתִי כִּי־זָרַע אֲבָרָהֶם אֹתָם וּבְכָל־זֹאת תִּבְקְשׁוּ אֶת־נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ כִּי לְדִבְרִי אֵין מִסְּלוֹת בְּלִבְכֶּם:
- (38 לח) אֲנִי מְדַבֵּר אֵת אֲשֶׁר רָאִיתִי אֵצֶל הָאֵב וְאֹתָם עוֹשִׂים אֵת אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם מֵאֵת אֲבִיכֶם:
- (39 לט) וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲבִינוּ הוּא אֲבָרָהֶם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְשׁוּעַ לוֹ הָיִיתֶם בְּנֵי אֲבָרָהֶם כַּמַּעֲשִׂי אֲבָרָהֶם עָשִׂיתֶם:
- (40 מ) וְאֹתָם מִבְּקָשִׁים אֶת־נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ בַּאֲשֶׁר אָמַת אֲנִיד לָכֶם אֵת אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי מֵאֵת אֱלֹהִים כִּזְאֹת לֹא עָשָׂה אֲבָרָהֶם:
- (41 מא) כַּמַּעֲשִׂי אֲבִיכֶם אֹתָם עוֹשִׂים וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לֹא יִלְדִי זְנוּנִים אֲנַחְנוּ יֵשׁ־לָנוּ אֵב אֶחָד אֱלֹהִים:
- (42 מב) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְשׁוּעַ אִם אֱלֹהִים אֲבִיכֶם תֹּאחֲבוּנִי כִּי מֵאֵת אֱלֹהִים יֵצְאִיתִי וּמֵאֹתוֹ בָּאתִי וְלֹא־מִלְּבִי כִּי־הוּא שְׁלַחֲנִי:
- (43 מג) מִדּוּעַ לֹא תִבִּינוּ נִיב שְׁפָתַי אֵין זֶה כִּי אִם לֹא־תוֹכְלוּן לְהַשְׁכִּיל אֶל־תּוֹרָתִי:
- (44 מד) אֹתָם מֵאֵת אֲבִיכֶם הַשֵּׁטָן הַנֹּכֵחַ וְתַתְּמִכְרוּ לַעֲשׂוֹת כְּתֹאנֹת אֲבִיכֶם הוּא הֵיךְ רִצַּח נַפְשׁוֹת מֵרָאשׁ וּבְמוֹ־אָמֶת לֹא עָמַד כִּי אָמַת אֵין־בּוֹ כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר כְּזָב מִלְּבּוֹ הוּא דֹבֵר כִּי־מִשְׁקֵר הוּא וְאֲבִי כָל־מִשְׁקֵר:
- (45 מה) וְאֲנִי כַּאֲשֶׁר אָמַת אֲנִי דֹבֵר לֹא תֵאֱמִינוּ לִי:
- (46 מו) מִי־מִכֶּם יִכְזִיבֵנִי עַל־שִׁמְךָ דִּבֶּר וְאִם דֹּבֵר אָמַת אֲנִי מִדּוּעַ לֹא־תֵאֱמִינוּ לִי:
- (47 מז) מִי אֲשֶׁר מֵאֵת אֱלֹהִים הוּא יִשְׁמַע דִּבְרֵי אֱלֹהִים וְאֹתָם לֹא תִשְׁמַעוּנִי כִּי לֹא מֵאֵת אֱלֹהִים אֹתָם:
- (48 מח) וַיַּעֲנוּ הַיְּהוּדִים וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲלֹא הֵיטֵב דִּבַּרְנוּ כִּי שִׁמְרוּנִי אֹתָהּ וְרוּחַ רָעָה בְּךָ:
- (49 מט) וַיַּעַן יְשׁוּעַ רוּחַ רָעָה אֵין־בִּי כִּי אִם־מִכְבֵּד אֲנִי אֶת־אָבִי וְאֹתָם תִּבְזּוּ:
- (50 נ) וְאֲנִי לֹא אֶת־כְּבוֹדִי אֲנִי מִבְּקֵשׁ יֵשׁ אֶחָד אֲשֶׁר הוּא מִבְּקָשׁוֹ וְגַם־יִשְׁפֹּט:
- (51 נא) אָמֵן אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם אִם יִשְׁמַר אִישׁ אֶת־דִּבְרֵי לֹא יִרְאֶה־מָוֶת לְעוֹלָם:

52 (נב) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַיְּהוּדִים עָתָה יִדְעֻנוּ כִּי־רוּחַ רָעָה בְּךָ גַּם־אֲבָרְהָם מֵת גַּם־הַנְּבִיאִים וְאַתָּה אֲמַרְתָּ אִם יִשְׁמַר אִישׁ אֶת־דְּבָרִי לֹא יִטְעַם־מָוֶת לְעוֹלָם:
 53 (נג) הַגִּדּוֹל אַתָּה מֵאֲבָרְהָם אֲבִינִי אֲשֶׁר מֵת וְהַנְּבִיאִים כִּי מָתוּ מִזֶּה תַעֲשֶׂה בְּנַפְשְׁךָ:
 54 (נד) וַיַּעַן יֵשׁוּעַ אֶם־אֲנִי אֶתֶּן כְּבוֹד לְנַפְשִׁי כְּבוֹדִי כְּאִין אֵךְ אָבִי הוּא מְכַבְּדֵנִי אֲשֶׁר עָלָיו תֹּאמְרוּן כִּי הוּא אֱלֹהֵיכֶם:
 55 (נה) וְאַתֶּם לֹא יִדְעַתֶּם אֹתוֹ אֵךְ אֲנִי יָדַע אֹתוֹ וְכִי־אָמַר לֹא יִדְעַתִּי אֵהְיָה מְכֻזָּב כְּמוֹכֶם אָכֵן יִדְעַתִּי וְאַתֶּם־דְּבָרוֹ אֲנִי שֹׁמֵר:
 56 (נו) אֲבָרְהָם אֲבִיכֶם הִתְעַלֵּס לִרְאוֹת אֶת־יוֹמִי וַיֵּרָא וַיִּשְׁמַח:
 57 (נז) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַיְּהוּדִים אֵינְךָ עוֹד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה וְאַתָּה־אֲבָרְהָם רְאִיתָ:
 58 (נח) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ אֲמֵן אֲמֵן אֲנִי אָמַר לָכֶם אֲנִי הֵייתִי עוֹד עַד לֹא־הָיָה אֲבָרְהָם:
 59 (נט) וַיִּשְׁאוּ אֲבָנִים לִרְגֹם אֹתוֹ אֵךְ יֵשׁוּעַ הִסְתַּתֵּר מֵעֵינֵיהֶם וַיֵּצֵא מִן־הַמִּקְדָּשׁ וַיַּעֲבֹר בְּתֹכָם וַיֵּלֶךְ הִלּוֹךְ:

פרק ט

1 (א) וַיְהִי בְּעֶבְרֹו וַיֵּרָא אִישׁ אֲשֶׁר נולד עוֹר מִרְחָם אִמּוֹ:
 2 (ב) וַיִּשְׁאַלְהוּ תַלְמִידָיו לֵאמֹר רַבֵּנוּ מִי חָטָא הָאִישׁ הַזֶּה אוֹ יִלְדֵּיו כִּי נולד עוֹר:
 3 (ג) וַיַּעַן יֵשׁוּעַ לֹא הוּא חָטָא וְלֹא יִלְדֵּיו אֵךְ לְבַעֲבוֹר וַיִּרְאוּ־בּוֹ מַעַלְלֵי־אֵל:
 4 (ד) עָלִי לְעוֹלָל עַל־לוֹת שְׁלַחִי בְּעוֹד יוֹם כִּי־יָבֹא לִילָה וְאִזְ לֹא־יוּכַל אִישׁ לַעֲשׂוֹת מֵאוֹמָה:
 5 (ה) בְּעוֹד אֲנִי בְּעוֹלָם אוֹר הָעוֹלָם הַגָּנִי:
 6 (ו) הַדָּבָר יֵצֵא מִפִּי וַיֵּרָק רֶק בְּעַפְר הָאֲדָמָה וַיִּגְבַּל־חֹמֶר וַיִּמְרַח עַל־עֵינָיו:
 7 (ז) וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִלֵּךְ וְרַחֲצֵת בְּבִרְכַּת הַשְּׁלֵיחַ אֲשֶׁר יֹאמַר שְׁלוֹחַ וַיֵּלֶךְ וַיִּרְחֹץ וַיָּבֹא בְּעֵינָיו פְּקָחוֹת:
 8 (ח) וַיֹּאמְרוּ שְׂכֵנָיו הִידְעִים אֹתוֹ מֵאִז הֲלֹא־זֶה הוּא הַיֹּשֵׁב הַמְּבַקֵּשׁ נְדָבוֹת:
 9 (ט) אֵלָּה אָמְרוּ כִּי־זֶה הוּא וְאֵלָּה לֹא־כֵן רֶק דּוֹמָה־לוֹ וְהוּא אָמַר אֲנִי הוּא:
 10 (י) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵיכָה אֵיפּוֹא נִפְקָחוּ עֵינֶיךָ:
 11 (יא) וַיַּעַן אִישׁ אֲשֶׁר שְׁמוֹ יֵשׁוּעַ גָּבַל חֹמֶר וַיִּמְרַח עַל־עֵינָיו וְכֹה אָמַר אֵלֵי הִלֵּךְ וְרַחֲצֵת בְּבִרְכַּת הַשְּׁלֵיחַ וְאֵלָּךְ וְאַרְחֹץ וְעֵינֵי נִפְקָחוּ:
 12 (יב) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וְאִז וַיֹּאמֶר לֹא יִדְעַתִּי:
 13 (יג) וַיָּבִיאוּ אֶת־הָעוֹר הָרָאָה הַזֶּה אֶל־הַפְּרוּשִׁים:
 14 (יד) וְהַיּוֹם אֲשֶׁר לָשׁ יֵשׁוּעַ אֶת־הַטִּיחַ וְאֶת־עֵינָיו פָּקַח הָיָה יוֹם הַשַּׁבָּת:
 15 (טו) וַיּוֹסִיפוּ גַם־הַפְּרוּשִׁים לִשְׁאֹל אֹתוֹ אֵיךְ נָתַן לוֹ אוֹר עֵינָיו וַיַּגִּד לָהֶם כִּי שֵׁם טִיחַ עַל־עֵינֵי וְאַרְחֹץ וְהִנֵּה עֵינֵי רְאוּת:
 16 (טז) וַיֵּשׁ מִן־הַפְּרוּשִׁים אָמְרוּ הָאִישׁ הַזֶּה אֵינָנוּ אִישׁ אֱלֹהִים כִּי אֵינָנוּ שֹׁמֵר אֶת־הַשַּׁבָּת וַיֵּשׁ אָמְרוּ הַיּוּכַל אִישׁ חָטָא לַעֲשׂוֹת מוֹפְתִים כְּאֵלָּה וַיְהִי מְדוּן בִּינֵיהֶם:
 17 (יז) וַיּוֹסִיפוּ וַיֹּאמְרוּ אֶל־הָעוֹר וּמִה־תֹּאמַר אַתָּה עָלָיו כִּי פָקַח אֶת־עֵינֶיךָ וַיֹּאמֶר כִּי נָבִיא הוּא:
 18 (יח) וְלֹא־הֶאֱמִינוּ לוֹ הַיְּהוּדִים כִּי עוֹר הָיָה וְאוֹר עֵינָיו נָתַן לוֹ עַד־אֲשֶׁר קָרְאוּ לִילְדֵי הָעוֹר הָרָאָה:
 19 (יט) וַיִּשְׁאַלּוּ אֹתָם לֵאמֹר הַזֶּה בְּנֹכַם אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם כִּי נולד עוֹר וְאֵיךְ הוּא רֹאֶה עָתָה:

- (כ) וַיַּעֲנוּ אֹתָם יִלְדֵי וַיֹּאמְרוּ יִדְעֵנוּ בְּנֵנוּ הוּא זֶה וְגַם נִוְלַד עֹר:
 (כא) אָבֵל לֹא יִדְעֵנוּ אִיךָ הוּא רָאָה עֲתָה וְלֹא יִדְעֵנוּ מִי פָקַח אֶת־עֵינָיו הֲלֹא בָּא בַּיָּמִים הוּא שְׁאַלְוּ אֹתוֹ וְהוּא בָּפִיו יִגִּיד לָכֶם:
 (כב) כְּזֹאת דִּבְּרוּ יִלְדֵי מִי־רֵאָתָם אֶת־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר כָּבֵד חָרְצוּ לְנִדּוּת אֶת־כָּל־אֲשֶׁר יוֹדֶה כִּי הוּא הַמְּשִׁיחַ:
 (כג) עַל־כֵּן אָמְרוּ יִלְדֵי כִּי בָּא בַּשָּׁנִים הוּא שְׁאַלְוּ אֶת־פִּיָּהּ:
 (כד) אִזְּ קָרְאוּ שְׁנִית לַעֹר הָרֹאָה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו שִׁים־נָא כְבוֹד לֵאלֹהִים אֲנַחְנוּ יִדְעֵנוּ כִּי־הָאִישׁ הַזֶּה חֲטֵא הוּא:
 (כה) וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אִם־חֲטֵא הוּא לֹא יִדְעָתִי רַק אַחַת יִדְעָתִי כִּי עֹר הָיִיתִי וְעַתָּה הִנְנִי רֹאָה:
 (כו) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה־עָשָׂה לָךְ אִיךָ פָקַח אֶת־עֵינֶיךָ:
 (כז) וַיַּעַן אֹתָם הֲלֹא אָמַרְתִּי לָכֶם וְלֹא שָׁמַעְתֶּם וּמַה־לָּכֶם לִשְׁמַע שְׁנִית הֲגַם אֹתָם חַפְצִים לִהְיוֹת תִּלְמִידָיו:
 (כח) וַיִּנְדְּפוּ אֹתוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵתָה הוּא תִלְמִידוֹ וְאַנְחָנוּ תִלְמִידֵי מֹשֶׁה אֲנַחְנוּ:
 (כט) יִדְעֵנוּ כִּי אֶל־מֹשֶׁה דִּבֶּר אֱלֹהִים וְזֶה הָאִישׁ לֹא יִדְעֵנוּ מֵאִין הוּא:
 (ל) וַיַּעַן הָאִישׁ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם דִּבֶּר פֶּלֶא הוּא אֹתָם לֹא יִדְעָתֶם מֵאִין הוּא וְהוּא אֶת־עֵינֵי פָקַח:
 (לא) וְאַנְחָנוּ יִדְעֵנוּ כִּי חֲטָאִים לֹא־יִשְׁמַע אֱלֹהִים כִּי אִם־הִירָא אֶת־הָאֱלֹהִים וְהָעָשָׂה אֶת־רְצוֹנוֹ אֹתוֹ יִשְׁמַע:
 (לב) מִי שָׁמַע מַעֲוָדוֹ כִּי־פָקַח אִישׁ אֶת־עֵינֵי הַנּוֹלֵד עֹר מִרְחָם:
 (לג) לֹוֹלָא הִנֵּה זֶה אִישׁ אֱלֹהִים לֹא־יִכָּל עֲשׂוֹת דִּבֶּר:
 (לד) וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֵן בָּעֶזְרִי חוֹלְלָתָ וְאַתָּה תִּלְמֵד אֶתְּנוּ וַיִּדְּחֻפוּ אֹתוֹ מֵעַל־פְּנֵיהֶם:
 (לה) וַיִּשׁוּעַ שָׁמַע כִּי דִּחְפוּ אֹתוֹ מֵעַל־פְּנֵיהֶם וַיִּפְגְּשֻׁהוּ וַיֹּאמֶר הִתְאַמֵּין בְּכֵן־הָאֱלֹהִים:
 (לו) וַיַּעַן וַיֹּאמֶר וּמִי הוּא־זֶה אֲדֹנִי וְאַמֵּין בּוֹ:
 (לז) וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשׁוּעַ הֲלֹא רָאִיתָ אֹתוֹ וְהִנֵּה הוּא הַמַּדְבֵּר אֵלֶיךָ זֶה הוּא:
 (לח) וַיֹּאמֶר הִנְנִי מֵאַמֵּין אֲדֹנִי וַיִּשְׁתַּחוּ לוֹ:
 (לט) וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ אֲנִי לְדִין בָּאתִי בְּאַרְצָן לְמַעַן הַעֲוִרִים יִהְיוּ רֹאִים וְהִרְאִים יִהְיוּ עוֹרִים:
 (ל) וּמִן־הַפְּרוּשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ עִמּוֹ וְשָׁמְעוּ אֶת־דִּבְרָיו אָמְרוּ הֲגַם אֲנַחְנוּ עוֹרִים:
 (לא) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ לוֹ עוֹרִים הָיִיתֶם לֹא־הָיָה בְּכֶם עוֹן אָבֵל אֹתָם אָמְרִים כִּי הִנֵּכֶם רֹאִים לָכֵן נִמְצָא עוֹן בְּכֶם:

פרק י

- (א) אָמֵן אָמֵן אֲנִי אָמַר לָכֶם אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִבֹּא דֶרֶךְ הַשַּׁעַר אֶל־מַכְלְאוֹת הַצֹּאן כִּי אִם־יַעֲלֶה בְּדֶרֶךְ אַחֵר גִּנָּב הוּא וְשָׂרֵד:
 (ב) וְאִישׁ הַבֹּא דֶרֶךְ הַשַּׁעַר הוּא רֵעַה הַצֹּאן:
 (ג) לוֹ יִפְתַּח הַשַּׁעַר וְהַצֹּאן תִּשְׁמַעְנָה בְּקֹלוֹ וְהוּא בְּשִׁמּוֹת יִקְרָא אֶל־צֹאֲנוֹ וַיּוֹצִיאֵן:
 (ד) בְּהוֹצִיאֹ אֶת־כָּל־צֹאֲנוֹ יַעֲבֹר לִפְנֵיהֶן וְהִלְכוּ אַחֲרָיו הַצֹּאן כִּי יִדְעוֹת אֶת־קֹלוֹ:
 (ה) וְאַחֲרֵי זֶר לֹא תִלְכְּנָה כִּי תִנּוּסְנָה מִפְּנֵיו יַעַן קוֹל זָרִים לֹא יִדְעוּ:
 (ו) אֶת־הַמְּשָׁל הַזֶּה נִשָּׂא עֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ וְהֵם לֹא הִבִּינוּ מַה־זֶּה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶם:
 (ז) וַיּוֹסֶף יִשׁוּעַ וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם אָמֵן אָמֵן אֲנִי אָמַר לָכֶם אֲנִכִּי שַׁעַר הַצֹּאן:

8 (ח) כל אשר באו לפני נגבים הם ושרדים ולא שמעו אליהם הצאן:

9 (ט) אנכי השער איש כי יבא דרך בי וישע ובא ויצא ומצא מרעה:

10 (י) הנגב לא יבא כי אם לגנב לשחט ולהשמיר ואני באתי למען ומצאו חיים וחית נפשם לרנייה:

11 (יא) אני הוא הרעה הטוב הרעה הטוב יתן את נפשו בעד הצאן:

12 (יב) והשכיר אשר איננו רעה ולא לו הצאן יראה את הנזאב בא יעזב את הצאן ויגוס והנזאב יחטף ויפיץ את הצאן:

13 (יג) והשכיר נס כי שכיר הוא ולא ידאג לצאן:

14 (יד) אני הוא הרעה הטוב ידעתי את אשר לי ונודעתי לאשר לי:

15 (טו) כאשר גם האב ידע אתי ואני ידע את האב ואת נפשי אתן בעד הצאן:

16 (טז) ועוד צאן אחרות יש לי אשר אינן מן המכלה הזאת ועלי לנהג גם אתן והנה בקולי תשמענה והיה עדר אחד ורעה אחד:

17 (יז) על כן יאהבני האב כי את נפשי אתן ואשיב ואקחיה:

18 (יח) איש לא יקח נפשי ממני כי אם אני אתננה יש לאל ידי לתתה ויש לאל להשיבה אלי זאת המצוה צויתי מאת אבי:

19 (יט) ויחלקו היהודים עוד הפעם על הדברים האלה:

20 (כ) רבים מהם אמרו רוח רע בו ומשנע הוא למה זה תשמעו אליו:

21 (כא) ואחרים אמרו אין הדברים האלה דברי בעל רוח רע הוש עם רוח רע לפקח עיני עורים:

22 (כב) ויהי בימי החנכה בימי החורף בירושלים:

23 (כג) ויתהלך ישוע בבית המקדש באולם שלמה:

24 (כד) ויסבו אתו היהודים ויאמרו עד אנה תמשכנו בנפשנו אם אתה הוא המשיח הנדלנו לעין השמש:

25 (כה) ויען אתם ישוע הן הנדתי לכם ולא האמנתם בי המעשים אשר אני עשה בשם אבי הם לי לעדות:

26 (כו) רק אתם לא תאמינו כי לא מצאני אתם כאשר אמרתי לכם:

27 (כז) צאני שמעות את קלי ואני ידע אתן והנה הלכות אחרי:

28 (כח) וחיי עולם אתן להן לא תאבדנה לנצח ולא יחטף אתן איש מידי:

29 (כט) אבי אשר נתן לי אדיר הוא מכל ואין איש אשר יוכל לחטף אתהן מיד האב:

30 (ל) ואני והאב אחד:

31 (לא) ויוסיפו היהודים וישאו אבנים לסקלו:

32 (לב) ויען אתם ישוע הן מעשים רבים טובים הראיתי לכם מאת האב על אי זה מן המעשים האלה תסקלני:

33 (לג) ויענו אתו היהודים לאמר על מעשה טוב לא נסקלקך כי אם על חלול השם באשר כי אדם אתה והנך אמר לנפשך אלהים אתה:

34 (לד) ויען אתם ישוע הלא כתוב בתורתכם אני אמרתי אלהים אתם:

35 (לה) ועתה אם אנשים נקראי אלהים אשר תורת האלהים אתם ודבר הכתוב אין להשיב:

36) לו) איך תאמרון על-זה אשר קדשו האב וישלחנהו בארץ מגדף אתה יען אמרתי בן-האלהים אני:

37) לו) אם-לא עשיתי את-מעשי אבי לא תאמינו לי:

38) לח) ואם-עשיתם אף כי לא-אביהם להאמין כי האמינו במעשי ידי למען תדעו ותאמינו כי האב בי ואני באב:

39) לט) ניוסיפו ויבקשו לתפשו אך הוא נמלט מידם:

40) מ) ויצא וישב אל-עבר הנהר אל-המקום אשר יוחנן היה מטביל שם בתחלה וישב שם:

41) מא) ויבאו אליו רבים ויאמרו הנה יוחנן לא-נתן מופת אבל כל-אשר דבר על-האיש הזה אמת הוא:

42) מב) ויאמינו-בו רבים במקום ההוא:

פרק יא

1) א) ויהי איש חלה ושמו אלעזר מבית-עננה מקום מושב מרים ומרתא אחותה:

2) ב) היא מרים אשר משחה את-האדון בשמן רקח ובשערתי נגבה את-רגליו ואלעזר הוא אחיה אשר חלה:

3) ג) ותשלחנה האחיות אליו לאמר אדני הנה זה אשר נפשך אהבתהו חלה הוא:

4) ד) וישמע ישוע ויאמר המחלה הזאת לא למות כי אם-לכבוד האלהים למען יכבד-בה בן-האלהים:

5) ה) וישוע אהב את-מרתא ואת-אחותה ואת-אלעזר:

6) ו) ויהי בשמעו כי חלה ויתמהמה וישב יומים במקום אשר-הוא שם:

7) ז) ואחר-כן אמר לתלמידיו לכו ונשובה אל-ארץ יהודה:

8) ח) ויאמרו אליו תלמידיו רבנו הלא זה עתה בקשו היהודים לסקלך ואתה עוד תשוב שמה:

9) ט) ויען ישוע הלא שתיים-עשרה שעות ביום איש החלך ביום לא יפשל כי יראה אור העולם הנה:

10) י) אבל החלך בלילה יפשל כי האור איננו-בו:

11) יא) ואחרי דברו כזאת אמר אליהם אלעזר ידידנו ישן ואני חלך להעיר אתו משנתו:

12) יב) ויענו תלמידיו אדני אם-ישן הוא שנתו תחלימהו וחי:

13) יג) וישוע דבר כן על-מותו והם חשבו כי על-מנוחתו בשנה הוא מדבר:

14) יד) אז אמר אליהם ישוע בשפה ברורה אלעזר מת:

15) טו) ואני שמח למענכם כי לא-הייתי שמה לבעבור תאמינו אף גלכה-נא אליו:

16) טז) ויאמר תומא הנקרא דידמוס אל-חבריו התלמידים גלכה-נא גם-אנחנו ונמותה עמו:

17) יז) ויבא ישוע וימצא כי זה כבר ארבעה ימים שכב בקבר:

18) יח) ובית-עננה קרבה לירושלים כחמש עשרה מענות צמר שדה:

19) יט) ויהודים רבים באו אל-מרתא ומרים לנחמן על-אחיהן:

20) כ) ויהי כשמוע מרתא כי ישוע בא ותצא לקראתו ומרים ישבת בבית:

21) כא) ותאמר מרתא אל-ישוע אדני לו היית פה עמנו ולא-מת אחי:

22) כב) וגם-עתה ידעתי כי כל-אשר תשאל מאת האלהים כן יתן לך האלהים:

23) כג) ויאמר אליה ישוע הלא יקום אחיך:

- (24) (כד) וַתֹּאמֶר אֵלָיו מִרְתָּא יִדְעָתִי כִּי יָקוּם בַּיּוֹם הַתְּקוּמָה בַּיּוֹם הַזֶּה וְהָאֲחֵרֹן:
- (25) (כה) וַיֹּאמֶר אֵלָיָה יֵשׁוּעַ אֲנֹכִי הַתְּקוּמָה וְהַחַיִּים הַמְּאֻמִּין בִּי אַךְ כִּי־הוּא מֵת יָקוּם וְחַי:
- (26) (כו) וְכָל־חַי אֲשֶׁר יֵאֻמֵּן בִּי לֹא יָמוּת לְעוֹלָם הַתְּאֻמִּינִי זֹאת אֶת:
- (27) (כז) וַתֹּאמֶר אֵלָיו הֵן אֲדֹנִי הֵן אֲנֹכִי הֵאֱמַנְתִּי כִּי־אַתָּה הוּא הַמְּשִׁיחַ בֶּן־הָאֱלֹהִים הֲבֵא אֶל־הָעוֹלָם:
- (28) (כח) וּבְדַבְרָהּ כְּזֹאת הִלְכָה וְקִרְאָה לַמְּרִים אַחוּתָהּ בְּסֶתֶר לֵאמֹר הִנֵּה בָּא הָרֶבִי וְהוּא קָרָא לָהּ:
- (29) (כט) וַתִּשְׁמַע וַתֵּקָם כָּרְנַע וַתִּבֹּא אֵלָיו:
- (30) (ל) וַיֵּשׁוּעַ טָרַם יָבֹא אֶל־הַכֶּפֶר כִּי אִם־עוֹדְנוּ עֹמֵד בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר פָּגְשָׁהּ־בּוֹ מִרְתָּא:
- (31) (לא) וְהַיְּהוּדִים אֲשֶׁר־הָיוּ אִתָּה בְּבֵית לִנְחֻמָּה בִּרְאוּתָם כִּי־קָמָה מְרִים וַיֵּצְאָה פְתָאם הִלְכוּ אַחֲרֶיהָ בַּחֲשֹׁכִים כִּי־לְבָבוֹת אֶל־הַקֶּבֶר הִיא הִלְכָתָהּ:
- (32) (לב) וּמְרִים בָּאָה אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יֵשׁוּעַ עֹמֵד שָׁם וַתִּרְאֶהוּ וַתִּפֹּל לְרַגְלָיו וַתֹּאמֶר לוֹ אֲדֹנִי לוֹ הָיִיתָ פֶּה עָמְנוּ וְלֹא־מֵת אַחִי:
- (33) (לג) כְּרֹאוֹת יֵשׁוּעַ אִתָּה בְּכִיָּה וְאֶת־הַיְּהוּדִים בְּכִים עָמָה וַיִּמַּר רוּחוֹ בְּקִרְבּוֹ וַיִּסָּעַר לְבוֹ:
- (34) (לד) וַיֹּאמֶר אֵן קִבְרָתָם אִתּוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בֹּא אֲדֹנֵינוּ וִרְאָה:
- (35) (לה) וַיִּבֶךְ יֵשׁוּעַ:
- (36) (לו) וַיֹּאמְרוּ הַיְּהוּדִים רָאוּ מַה־נִּפְלְאָה לּוֹ אֶהְבֵּתוּ:
- (37) (לז) וַיֵּשׁ מֵהֶם אֶמֶן הוּא אֲשֶׁר פָּקַח עֵינֵי הָעוֹר לֹא יָכֹל לַעְצֹר גַּם אֶת־זֶה מִמּוֹת:
- (38) (לח) וַיֵּשׁוּעַ בְּמַר נִפְשׁוֹ בָּא אֶל־הַקֶּבֶר וְהוּא מְעַרְהָ וְאֵבֶן שׁוּמָה עַל־פִּיהָ:
- (39) (לט) וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ גָּלוּ אֶת־הָאֵבֶן וַתֹּאמֶר אֵלָיו מִרְתָּא אַחוּת הַמֵּת אֲדֹנִי הִנֵּה הוּא נִבְאָשׁ כִּי־זֶה לוֹ יָמִים אַרְבַּעָה:
- (40) (מ) וַיֹּאמֶר אֵלָיָה יֵשׁוּעַ הֲלֹא אָמַרְתִּי לָךְ אִם־תְּאֻמִּינִי אַז תִּרְאִי אֶת־כְּבוֹד הָאֱלֹהִים:
- (41) (מא) וַיִּגְלוּ אֶת־הָאֵבֶן אֲשֶׁר הַמֵּת הוֹשֵׁם שָׁם וַיֵּשׁוּעַ נִשָּׂא אֶת־עֵינָיו לְמִרוֹם וַיֹּאמֶר אוֹדֶה אֲבִי כִּי עָנִיתָנִי:
- (42) (מב) וְאַנִּי יִדְעָתִי כִּי מִדִּי אֲדַבֵּר אִתָּה תַעֲנֶה אָפֶס בַּעֲבוּר הָעַם הָעֹמֵד עָלַי דִּבַּרְתִּי כֵן לְבַעֲבוּר יֵאֻמִּינוּ כִּי אִתָּה שְׁלַחְתָּנִי:
- (43) (מג) כְּכֹלְתוֹ לְדַבֵּר בֵּן וַיִּקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל אֶלְעָזָר עוֹרָה וְצֹאָה:
- (44) (מד) וַיֵּצֵא הַמֵּת וַיִּדְּיוּ וַיִּגְלִיו אֲסוּרוֹת בְּתַכְרִיכִין וּפְנֵי קְשׁוּרִים בְּמִטְפַּחַת וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֵלֵיהֶם הַתִּירָהוּ וְתָנוּ לוֹ לְלָכֶת:
- (45) (מה) וַרְבִּים מִן־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בָּאוּ אֶל־מְרִים בִּרְאוּתָם אֶת־אֲשֶׁר עָשָׂה יֵשׁוּעַ וַיֵּאֻמִּינוּ־בּוֹ:
- (46) (מו) וּמִקְצוּתָם הִלְכוּ אֶל־הַפְּרוּשִׁים וַיִּגִּידוּ לָהֶם אֶת־אֲשֶׁר עָשָׂה יֵשׁוּעַ:
- (47) (מז) וַיִּקְהִילוּ רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַפְּרוּשִׁים אֶת־הַסֵּנֶהֶדְרִין וַיֹּאמְרוּ מַה־נַּעֲשֶׂה הֲלֹא הָאִישׁ הַזֶּה עָשָׂה מוֹפְתִים רַבִּים:
- (48) (מח) וְאִם־נִחְדַּל מִמֶּנּוּ בַּיּוֹם הַלֵּא כָלָם יֵאֻמִּינוּ־בּוֹ וּבָאוּ הָרוֹמִיִּים וְלִקְחוּ אֶת־מְקוֹמֵנוּ וְאֶת־עַמֵּנוּ:
- (49) (מט) וְאַחֲד מֵהֶם קִינָפָא שְׁמוֹ אֲשֶׁר הָיָה כֹהֵן גָּדוֹל בְּשֵׁנָה הָיָא אָמַר אֵלֵיהֶם אַתֶּם לֹא־תִבְנִינוּ דְּבָר:
- (50) (נ) וְגַם לֹא־תִשְׁכִּילוּ כִּי טוֹב לָכֶם אֲשֶׁר יָמוּת אִישׁ אֶחָד בְּעַד הָעַם מֵאֲבֹדֵן הָעַם כָּלּוֹ:

(51) נא) ולא מלבו דבר כזאת כי אם-בהיותו כהן גדול בשנה ההיא נבא בפיו כי-ישוע ימות בעד העם:
 (52) גב) ולא-לבר בעד העם כי אם-גם-לקבץ את-בני האלהים הנפצים והיו לאחדים:
 (53) גג) ומן-היום שהוא נועצו עליו יחדיו להמיתו:
 (54) גד) ועל-כן לא-התהלך ישוע עוד בין היהודים בגלוי כי אם-נטה משם עד-הפכר הקרובה למדבר אל-עיר ושמה אפרים ויגור-שם עם-תלמידיו:
 (55) גה) ויקרב חג-הפסח ליהודים ורבים מן-הארץ עלו ירושלימה לפני הפסח להתקדש שמה:
 (56) גו) ויבקשו את-ישוע ויאמרו איש אל-רעהו העמדים בבית המקדש מה-יהנה לכם האם לא-יבא אל-החג:
 (57) גז) וראשי הכהנים והפרושים נתנו פקדה כי אם-יגדע איש את-מקומו או יבא ויגיד למען יתפשהו:

פרק יב

(1) א) וששת ימים לפני חג-הפסח בא ישוע אל-בית-עניה ושם אלעזר המת אשר החיה מן-המתים:
 (2) ב) ויעשו-לו שם משתה בערב ומרתא משרת אתו ואלעזר היה אחד מן-הישיבים אל-השולחן:
 (3) ג) ותקח מרים מרקחת גרד נד ויקר-ערך מאד לטרא אחת משקלה ותמשח את-רגלי ישוע ובשערתיה נגבה את-רגליו והבית מלא ריח המרקחת:
 (4) ד) ואחד מתלמידיו הוא יהודה בן-שמעון איש-קריות אשר אחריו-כן הסגירו אמר לאמר:
 (5) ה) על-מה לא-תמכר המרקחת הזאת בשלש מאות דינר לתת לעניים:
 (6) ו) והוא דבר כזאת לא מדאנתו לעניים רק יען כי-נגב היה וארון אוצרים בידו ונשא מאשר נתון בו:
 (7) ז) ויאמר ישוע הנח-לה ליום קברתי הכינה זאת:
 (8) ח) כי את-העניים תמצאו לפניכם תמיד ואתי לא תמצאו תמיד לפניכם:
 (9) ט) ורבים מן-היהודים שמעו כי הוא שם ויבאו לא-בעבור ישוע לברו כי אם-גם-לראות את-אלעזר אשר החיה מן-המתים:
 (10) י) וינועצו ראשי הכהנים להרג גם את-אלעזר:
 (11) יא) כי בגללו אזלו יהודים רבים ויאמינו בישוע:
 (12) יב) והיו ממחרת בשמע רבים מן-העם מן-עולי הרגל כי ישוע בא ירושלימה:
 (13) יג) ויקחו כפות תמרים בידם ויצאו לקראתו ויריעו הושע-נא ברוך הבא בשם יהוה מלך ישראל:
 (14) יד) וימצא ישוע עיר וירכב עליו פכתוב:
 (15) טו) אל-תיקראי בת-ציון הנה מלכך יבוא לך רכב על-עיר בן-אתננות:
 (16) טז) וכל-זאת לא-הבינו תלמידיו בתחילה אך כאשר לקח ישוע אחר כבוד זכרו אז כי-כה פתוב עליו וכה גם-עשו לו:
 (17) יז) והעם אשר היו אתו העידו בפיהם כי קרא את-אלעזר מן-קברו ויחיהו מן-המתים:
 (18) יח) ועל-כן יצאו העם לקראתו אחרי שמעם כי עשה את-האות הזה:
 (19) יט) והפרושים אמרו איש אל-אחיו הראיתם כי ידיכם לא תעשינה תושיה ואחריו כל-אדם ימשך:

- 20 (כ) ובתוך עולי הרגל להשתחות נמצאו גם יונים:
- 21 (כא) והם באו אל־פילפוס איש בית־צינדה מן־הגליל ויחלו את־פניו לאמר אֲדִינִי חפצים אֲנַחֲנו לראות את־ישוע:
- 22 (כב) ויבא פילפוס ויגד לאנדרי ואנדרי ופילפוס הגידו הדבר לישוע:
- 23 (כג) ויען אתם ישוע לאמר הנה בא המועד ובן־האדם נאדר יהיה בכבודו:
- 24 (כד) אמן אמן אני אמר לכם גרגר דגן אם לא־יפל נמת בתוך הארץ ושאר לבדו ואם ימות יוציא זרע רב:
- 25 (כה) האהב את־נפשו תפדת־לו והשנא את־נפשו בעולם הזה שמרה תהיה־לו לחי עד:
- 26 (כו) מי־החפץ לשדתני ילך בעקבותי ובאשר אהיה אני שם יהיה גם־משרתי וכי איש ישרת אתי אתו יכבד האב:
- 27 (כז) עתה נבהלה נפשי ומה אמר הצילני אבי מן־עת המועד הזה אך על־כן באתי למועד הזה:
- 28 (כח) אבי גדל כבוד שמיך והנה קול ענה משמים גדלתי כבודו וגם־אגדלנו עוד:
- 29 (כט) והעם העמדים שם שמעו ואמרו קול רעם הוא ויש מהם אמרו כי מלאך דבר אליו:
- 30 (ל) ויען ישוע ויאמר לא למעני היה הקול הזה כי אם־למענכם:
- 31 (לא) עתה נחרץ משפט העולם הזה ושר העולם הזה נדחף למדחפות:
- 32 (לב) ואני כאשר אנשא מעל־הארץ אמשך כל־אדם אחרי:
- 33 (לג) והמלין האלה הוציא כי ירזמון באיזה מות ימות:
- 34 (לד) ויענו אתו העם שמענו מפי התורה כי המשיח חי הוא לעולם ואיך תאמר אתה כי נשא ינשא בן־האדם מי הוא זה בן־האדם:
- 35 (לה) ויאמר אליהם ישוע עוד מעט מזער יאיר האור לעיניכם לכו לאורו בהמצאו פן־יכסה אתכם החשך ויהלך בחשך ילך אל־אשר לא ידע:
- 36 (לו) האמינו באור כל־עוד הוא זורח עליכם למען תהיו בני האור ואחרי הדברים האלה הלך ישוע ויסתר מפניהם:
- 37 (לז) והם לא האמינו לו אף כי־עשה אותם רבים לפניהם:
- 38 (לח) למלאת דבר ישעיהו הנביא אשר אמר יהוה מי האמין לשמענו וזרוע יהוה על־מי נגלתה:
- 39 (לט) ועל־כן להאמין לא יכלו כי ישעיהו הוסיף לאמר:
- 40 (מ) השע עיניהם והשמין את־לבבם פן־יראו בעיניהם ולבבם יבין ושבו ורפאתי להם:
- 41 (מא) הדברים האלה דבר ישעיהו בחזונו את־כבודו וינבא עליו:
- 42 (מב) אולם גם מן־השרים האמינו־בו רבים אך בעבור הפרושים לא הודו בפייהם לבלתי יגדו מתוך קהלים:
- 43 (מג) כי כבוד אנשים יקר בעיניהם מכבוד אלהים:
- 44 (מד) ויקרא ישוע ויאמר המאמין בי לא־בי הוא מאמין כי אם־בשליחי:
- 45 (מה) והראה אתי הוא ראה את־שליחי:
- 46 (מו) ואני לאור באתי אל־העולם אשר כל־המאמין בי לא ישפן בחשכה:
- 47 (מז) ואיש כי ישמע את־דברי ולא ישמרם אני לא אשפט אתו כי לא־לשפט את־העולם באתי כי אם־להושיע את־העולם:

48 (מח) וכי ימאס בי איש ולא יקח אמרי יש שפט אשר-ישפטנו הדבר אשר דברתי הוא ישפטנו ביום האחרון:

49 (מט) כי אני לא מלבי דברתי כי אם-האב אשר שלחני הוא צוני את-אשר אמר ואת-אשר אדבר:

50 (נ) וידעתי כי חיי עולם מצותו ועל-כן את-אשר אמר אלי האב לדבר אתו אשמר לדבר:

פרק יג

1 (א) ויהי לפני חג-הפסח וידע ישוע כי בא זמנו לעלות מן-הארץ אל-האב ואת-בחיריו אשר אהב בארץ מאז כן אהבם עד-אחרית:

2 (ב) אחרי סיום סעודת המצנה ואחרי אשר נתן השטן בלב יהודה בן-שמעון איש-קריות להסגיר אתו:

3 (ג) וידע ישוע כי האב נתן בידו את-כל וכי הוא מאת אלהים יצא ואל-אלהים ישוב:

4 (ד) ויקם מעל השלחן ויפשט את-בגדיו וניחגור מטפחת על-מתניו:

5 (ה) ואחר יצק מים בכיור ויחל לרחץ רגלי תלמידיו ולמחותן במטפחת אשר-הוא חגור בה:

6 (ו) ויבא אל-שמעון פטרוס והוא אמר אליו האתה אדני תרחץ את-רגלי:

7 (ז) ויען ישוע ויאמר אליו את אשר אני עשה בזה לא-תדע עתה אך אחרי-כן תשכיל:

8 (ח) ויאמר אליו פטרוס לא-תרחץ רגלי לעולם ויען אתו ישוע אם-לא ארחצך אין-לך חלק עמדי:

9 (ט) ויאמר אליו שמעון פטרוס בי אדני לא לבד את-רגלי כי אם-גם את-ידי ואת-ראשי:

10 (י) ויאמר אליו ישוע המרחץ אין-לו לרחץ עוד זולתי את-רגליו כי כלו טהור הוא ואתם הנכם טהורים אבל לא כלכם:

11 (יא) כי ידע אתו אשר יסגירונו על-כן אמר לא כלכם טהורים:

12 (יב) ואחרי אשר רחץ את-רגליהם ולבש את-בגדיו שב וישב ויאמר אליהם הידעתם מה-זאת עשיתי לכם:

13 (יג) אתם קראים-לי רבי ואדון והיטבתם לקרא-לי כן בי-אני הוא:

14 (יד) ועל-כן אם-אני האדון והרבי רחצתי את-רגליכם עליכם גם-אתם לרחץ איש איש את-רגלי אחיו:

15 (טו) כי אני הוא מופתכם למען תעשו גם-אתם כאשר עשיתי לכם אני:

16 (טז) אמן אמן אני אמר לכם אין העבד גדול מאדני ואין השליח רב משלחו:

17 (יז) ואם-ידעתם זאת אשריכם אם-כן תעשו:

18 (יח) ולא על-כלכם דברתי כן כי ידעתי את-אשר בחרתי-בם אך למען יקום הכתוב אוכל לחמי הגדיל עלי עקב:

19 (יט) מעתה אני מגיד לכם דבר טרם באו למען תאמינו אחרי באו כי אני הוא:

20 (כ) אמן אמן אני אמר לכם המקבל את-מי אשר אשלח פני הוא מקבל ותמקבל פני הוא מקבל פני שליחי:

21 (כא) ויהי כדבר ישוע את-הדברים האלה ותפעם רוחו בקרבו ויגד להם לאמר אמן אמן אני

אמר לכם כי אחד מכם יסגיר אתי:

22 (כב) ויתראו התלמידים פנים בפנים כי לא ידעו על-מי דבר:

- (23) כג) ואחד מתלמידיו אשר ישוע אהבו נשען על-חיקו:
 (24) כד) וירמז-לו שמעון פטרוס ויאמר אליו אמר-נא מיהוא זה אשר דבר עליו:
 (25) כה) ויפל על-צווארי ישוע ויאמר אליו אדני מי הוא:
 (26) כו) כז) ויען ישוע זה הוא אשר אטבל-לו פרוסה ונתתיה לו ויטבל את-הפרוסה ויקחה ויתנה אל-יהודה בן-שמעון איש-קריות:
 (27) כח) כט) ואחרי אכלו את-הפרוסה בא השטן אל-קרבו ויאמר אליו ישוע את אשר-תעשה מהר ועשה:
 (28) ל) לא-ידע איש מן-היושבים שם במסיבה על-מה דבר אליו כזאת:
 (29) לב) כי יש אשר חשבו בהיות צרור הפסך ביד יהודה על-כן אמר אליו ישוע קנה-נא את-אשר יחסר לנו לחג או תנא דבר לעניים:
 (30) לו) והוא בקחתו את-הפרוסה אל-פיו יצא פתאם ויהי לילה:
 (31) לז) לא) ויהי כאשר יצא ויאמר ישוע עתה נאדר בן-האדם בכבוד ובו אלהים בכבוד נאדר:
 (32) לח) לב) ואלהים הוא נאדיר אתו בכבודו וגם-יחיש להאדירו:
 (33) לט) לג) בני היקרים עוד-מעט מזער אשב עמכם ואתם תבקשוני וכאשר אמרתי אל-היהודים כי אל-אשר אני הלך לא תוכלו לבא שמה בן אני אמר עתה גם-אליכם:
 (34) לך) לד) הנה מצוה חדשה אני נתן לכם לאהבה איש את-רעהו כאשר אהבתי אתכם בן גם-אתם איש את-רעהו תאהבו:
 (35) לו) לה) בזאת ידעו כלם כי תלמידי אתם אם אהבת רעים תלין ביניכם:
 (36) לז) לו) ויאמר אליו שמעון פטרוס אדני אנה אתה הלך ויען ישוע אל-אשר אני הלך לא-תוכל ללכת אחרי כיום אך הנה ימים באים והלכת אחרי:
 (37) לח) לז) ויאמר אליו פטרוס אדני על-מה לא-אוכל ללכת אחריך כיום הלא את-נפשי אתן בעדך:
 (38) לט) לח) ויען ישוע התתן את-נפשו בעדי אמן אמן אני אמר לך לא יקרא התרנגול עד-אשר תכחש-בי שלש פעמים:

פרק יד

- (1) א) אל-יחת לבכם האמינו באלהים וכמו-כן האמינו בי:
 (2) ב) מעונות רבות נמצאות בבית אבי כי לולא כן הייתי מגיד לכם ואני הלך להכין לכם מקום:
 (3) ג) ואחרי אשר אלך ואכין מקום לכם שוב אשוב ולקחתי אתכם אלי למען תהיו עמי שם כאשר אהיה:
 (4) ד) ואתם ידעתם אנה אני הלך וגם את-הדרך ידעתם:
 (5) ה) ויאמר אליו תומא אדני לא ידענו אנה אתה הלך ואיכה נדע את-הדרך:
 (6) ו) ויאמר אליו ישוע אנכי הדרך והאמת והחיים ואיש לא-יבא אל-האב בלתי על-ידי:
 (7) ז) לו אתי ידעתם גם את-אבי ומעתה ידעתם אתו וגם-ראיתם אתו:
 (8) ח) ויאמר אליו פילפוס אדני הראנו נא את-האב ורב לנו:
 (9) ט) ויאמר אליו ישוע הלא ימים רבים הייתי עמכם הטרם תדע אתי פילפוס הראה אתי ראה את-האב ולמה-זה תאמר הראנו את-האב:
 (10) י) הכי לא תאמין כי אני באב והאב בי הדברים אשר אני דבר אליכם לא-מלבי אני דבר כי האב השכן בי הוא פעל בי פעלותיו:

- 11) (יא) האמינו לי כי-אני באב והאב בי ואם-לא האמינו לי בגלל הפעלות האלה:
- 12) (יב) אמן אמן אני אמר לכם המאמין בי את-המעשים אשר אני עשה יעשה גם-הוא וגדלות מאלה יעשה כי אל-אבי אנכי הלה:
- 13) (יג) וכל-אשר תשאלו בשמי אתו אעשה לבעבור יגדל כבוד האב בבנו:
- 14) (יד) כל-דבר אשר תשאלו בשמי אני אעשה:
- 15) (טו) אם-אהבתם אתי את-מצתי תשמרו:
- 16) (טז) ואני אחלה פני האב ויתן לכם מליץ אחר אשר-ישכן אתכם עדי-עד:
- 17) (יז) הלא הוא רוח האמת אשר העולם לא-יכל לקבלו באשר לא יראנו ולא ידענו ואתם ידעתם אתו כי הוא שכן אתכם ואף-היה יהיה בתוכם:
- 18) (יח) ואני לא אעזבכם יתומים כי בא אבא אליכם:
- 19) (יט) עוד מעט מזער והעולם לא יוסיף לראות אתי ואתם תראני כי-אני חי וכן גם-אתם תחיו:
- 20) (כ) ביום ההוא תדעו כי-אני באבי ואתם בי ואני בכם:
- 21) (כא) מי אשר מצותי אתו ושמר לעשותן זה הוא אשר יאהבני ואהבי אהוב לאבי ואני אהבהו ואליו אתנדע:
- 22) (כב) ויאמר אליו יהודה לא איש-קריית ואיכה אדני תקרינה כאלה כי תבא להתנדע אלינו ולא לעולם:
- 23) (כג) ויען ישוע ויאמר אליו איש כי יאהבני ישמר את-דברי ואבי יאהב אתו ואליו נבא ושכנו אתו:
- 24) (כד) ואיש אשר לא יאהבני הוא לא ישמר את-דברי והדברים אשר שמעתם לא מלבי יצאו כי אם-מפי האב אשר שלחני:
- 25) (כה) את-אלה דברתי אליכם בעוד שבת עמכם:
- 26) (כו) והמליץ הוא רוח הקדש אשר-ישלחו האב בשמי ילמדכם את-כל ואז תזכרו כל אשר-הנודתי לכם:
- 27) (כז) ועתה שלום אני מניח לכם את-שלומי אני נתן לכם לא כאשר יתן העולם אני נתן לכם אל-ירגז לבכם ואל-יחת:
- 28) (כח) הלא שמעתם את אשר-אמרתי אליכם כי אלף מקם ועוד אשוב אליכם לו אהבתם אתי היתם שמחים באמרי לכם כי-הלף אני אל-האב כי האב גדול ממני:
- 29) (כט) ועתה הנודתי לכם הדבר טרם באו לבעבור תאמינו אחרי באו:
- 30) (ל) ואני לא-אוכל עוד להרבות אמרים עמכם מפני שר-העולם אשר יבא והוא אין-לו חלק כי כל-מאומה:
- 31) (לא) רק לבעבור ידע העולם כי אני אהב את-האב ועשה אני ככל אשר צוני האב לכו ונלכה מזה:

פרק טו

- 1) (א) אנכי הגפן גפן אמת ואבי הפרם:
- 2) (ב) כל-זמורה ממני אשר לא תעשה ענבים יכרתנה ואשר תעשה ענבים יקימנה להרבות את-פריה:
- 3) (ג) ואתם זכים הנכם כיום על-פי דברי אשר דברתי אליכם:

4(ד) הָיוּ דְבָקִים בִּי וְאֲנִי בָכֶם כִּי כְּאֲשֶׁר הִזְמַרְהָ פָּרִי בַל־תַּעֲשֶׂה מֵאֲלִיָּה אִם־לֹא דְבָקָה בְּגִפֶּן בֵּן גַּם־אַתֶּם אִם־לֹא תִדְבְּקוּן בִּי:

5(ה) אֲנֹכִי הִגֵּפֶן וְאַתֶּם הִזְמַרְוֹת הַדְּבֶק בִּי וְאֲנִי בּוֹ הוּא יִשְׁוֶה רֹב פָּרִי כִּי בַלְעָרִי לֹא תוּכְלוּ עֲשׂוֹת מְאוּמָּה:

6(ו) מִי אֲשֶׁר לֹא יִדְבֶק בִּי יִשְׁלִיכֵהוּ כְּנֹצָר אֲשֶׁר יִיבֹשׁ וּמִקְשֵׁשׁ יִקְשְׁשֵׁנוּ וּנְתַנּוּ לָאֵשׁ וְהָיָה לְבָעַר:

7(ז) אִם־בִּי אַתֶּם דְּבָקִים וְיִדְבְּרִי שְׁמַרִים בָּכֶם תִּשְׁאָלוּ וְיַעֲשֶׂה לָכֶם כְּכָל־מִשְׁאָלוֹת לְבָכֶם:

8(ח) בְּזֹאת יִגְדֹּל כְּבוֹד אָבִי כִּי־תַעֲשׂוּ רֹב פָּרִי וְהִייתֶם לִי לְתַלְמִידִים:

9(ט) כְּאֲשֶׁר אָהַב אֹתִי הָאָב בֵּן אֶהְבְּתִי אֶתְכֶם חֲסוּ בְּאַהֲבַתִּי תָמִיד:

10(י) אִם אֶת־מִצְוֹתֵי תִשְׁמְרוּ תִּחְסוּ בְּאַהֲבַתִּי תָמִיד כְּאֲשֶׁר גַּם־אֲנֹכִי מִצְוֹת אָבִי שְׁמַרְתִּי וְאַחֲסָה בְּאַהֲבַתִּי תָמִיד:

11(יא) אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם לְבַעֲבוֹר תִּהְיֶה שְׂמִיחָתִי עֲלֵיכֶם וְשְׂמִיחַתְכֶם תִּמְלֵא נַפְשְׁכֶם:

12(יב) וְזֹאת הִיא מִצְוֹתִי לְאַהֲבָה אִישׁ אֶת־אָחִיו כְּאֲשֶׁר אֲנֹכִי אֶהְבְּתִי אֶתְכֶם:

13(יג) אֵין לְאִישׁ אֶהְבָּה רַבָּה מֵאֲשֶׁר אִם יִתֵּן אֶת־נַפְשׁוֹ בְּעַד יְדִידָיו:

14(יד) וְאַתֶּם יְדִידֵי הַנֶּכֶם רַק אִם־תַּעֲשׂוּ אֶת אֲשֶׁר־אֲנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם:

15(טו) לֹא עוֹד עֹבְדִים אֶקְרָא לָכֶם כִּי הָעֶבֶד אֵינְנוּ יָדַע אֶת־אֲשֶׁר אֲדַנּוּ עֲשֶׂה אֶדְּ אֶתְכֶם לָכֶם קָרָאתִי יְדִידִי כִּי הוֹדַעְתִּי אֶתְכֶם כֹּל אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי מִפִּי אָבִי:

16(טז) לֹא אַתֶּם בְּחִרְתֶּם בִּי רַק־אֲנִי בְּחִרְתִּי בָכֶם וְאֲנִי מִנִּיתִי אֶתְכֶם לְלָכֶת וּלְעֲשׂוֹת פָּרִי וּפְרִיְכֶם יַעֲמֹד לְעַד וְכָל־דְּבָר אֲשֶׁר תִּשְׁאָלוּ מֵאֵת הָאָב בְּשְׁמִי אֶתּוֹ יִתֵּן לָכֶם:

17(יז) וְזֹאת הִיא הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה אֶתְכֶם כִּי אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ תֵּאָהֱבֶנּוּ:

18(יח) אִם־הָעוֹלָם יִשְׁנָא אֶתְכֶם הֲלֹא יִדְעֶתֶם כִּי אֹתִי שִׁנְא לְפָנֶיכֶם:

19(יט) לוֹ הֵייתֶם מִן־הָעוֹלָם הָעוֹלָם יֵאָהֵב אֶת אֲשֶׁר־לוֹ אֶדְ יַעַן כִּי־אֵין אַתֶּם מִן־הָעוֹלָם וְאֲנִי בְּחִרְתִּי בָכֶם מִן־הָעוֹלָם עַל־כֵּן יִשְׁנָא אֶתְכֶם הָעוֹלָם:

20(כ) זְכֹרוּ אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לָכֶם הָעֶבֶד אֵינְנוּ גְדוֹל מֵאֲדֹנָיו אִם־רָדְפוּ אֹתִי גַם־אֶתְכֶם יִרְדְּפוּ אִם־שְׁמְרוּ אֶת־דְּבָרֵי גַם אֶת־דְּבָרֵיכֶם יִשְׁמְרוּ:

21(כא) אֲבָל כָּל־אֵלֶּה יַעֲשׂוּ לָכֶם בַּעֲבוּר שְׁמִי כִּי אֵינֶם יֹדְעִים אֶת־שְׁלָחִי:

22(כב) לוֹלִי כְּאֹתִי וְהִנֵּדְתִּי לָהֶם לֹא הוֹשַׁת עֲלֵיהֶם חֲטָא אֲבָל עֲתָה אֵין מַעֲנָה בְּפִיהֶם עַל־חֲטָאתָם:

23(כג) הַשִּׁנְא אֹתִי הוּא שִׁנְא גַם־אֶת־אָבִי:

24(כד) לוֹלִי עָשִׂיתִי לְפָנֶיהֶם הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר לֹא עָשָׂה אִישׁ אַחֵר לֹא־הוֹשַׁת עֲלֵיהֶם חֲטָא אֲבָל עֲתָה רְאוּ אֶת־מַעֲשֵׂי וַיִּשְׁנְאוּ גַם־אֹתִי וְגַם אֶת־אָבִי:

25(כה) אֶדְ לְמַלְאֵת הַדְּבָר הַכְּתוּב בְּתוֹרָתָם וְשִׁנְאָת חֲנָם שִׁנְאוּנִי:

26(כו) אֶדְ כְּאֲשֶׁר יָבֵא הַמַּלְיָץ אֲשֶׁר אֲשַׁלְּחֵנּוּ אֲלֵיכֶם מֵאֵת הָאָב הֲלֹא הוּא רוּחַ הָאֱמֶת הַיֵּצֵא מִמְּקוֹר הָאָב הוּא יַעֲד־לִי:

27(כז) וְגַם־אַתֶּם תַּעֲדִירוּ לִי כִּי הֵייתֶם עִמָּדִי מֵרָאשׁ:

פרק טז

1(א) אֶת־אֵלֶּה דִּבְרֹתֵי אֲלֵיכֶם לְמַעַן לֹא תִכְשְׁלוּ:

2(ב) הֵם יִנְדְּוּ אֶתְכֶם מִתּוֹךְ הַקֶּהֱל וְאִף הַגִּיעַ הַזֶּמֶן אֲשֶׁר כָּל־הָרֹג אֶתְכֶם יִחַשֵׁב בְּלִבּוֹ כִּי קָרָבָן הוּא מִקְרִיב לְאֵלֵהֶם:

- (ג) וְאֶת־אֱלֹהִים יַעֲשׂוּ לָכֶם כִּי נִם־אֶת־אָבִי וְנִם־אֶת־אִמִּי לֹא יָדְעוּ:
- (ד) וְאֶגִּיד לָכֶם אֶת־אֱלֹהִים לְמַעַן תִּזְכְּרוּ אֹתָם בְּעֵתָם כִּי אֲנִי הַמְדַבֵּר אֲלֵיכֶם וְלֹא הִקְדַּמְתִּי לְהַגִּיד לָכֶם כָּל־זֶה מִרֹאשׁ בַּעֲבוּר כִּי הָיִיתִי עִמָּכֶם:
- (ה) וְעַתָּה הִנְנִי הַלֹךְ אֶל־שְׁלַחִי וְאֵין עוֹד אִישׁ מִכֶּם שֶׁאֵל אֶתִּי אָנָּה אֶתָּה הַלֹךְ:
- (ו) רַק לְבַכְּכֶם מְלֹא עֵצָב בְּדַבְרֵי אֲלֵיכֶם הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:
- (ז) אוֹלָם אָמַת אֶגִּיד לָכֶם כִּי טוֹב לָכֶם אֲשֶׁר אֵלֶּךְ כִּי אִם־לֹא אֵלֶּךְ לֹא־יָבֹא הַמְלִיץ אֲלֵיכֶם וְכִי־אֵלֶּךְ אֲשַׁלְּחֶנּוּ אֲלֵיכֶם:
- (ח) וְהוּא בָּבֶאֱו יוֹכַח אֶת־הָעוֹלָם עַל־דְּבַר חֲטָא צָדִיקָה וּמִשְׁפָּט:
- (ט) עַל־חֲטָא עַל־אֲשֶׁר לֹא הֶאֱמִינוּ בִּי:
- (י) עַל־צָדִיקָה עַל־כִּי הַלֹךְ אֲנִי אֶל־אָבִי וְלֹא תִרְאֵנִי עוֹד:
- (יא) וְעַל־מִשְׁפָּט עַל־כִּי יִרְשִׁיעַ אֶת־שֵׁר הָעוֹלָם הַזֶּה בְּהַשְׁפָּטוֹ:
- (יב) וְעוֹד לִי מְלִין רַבּוֹת לְהוֹדִיעַכֶם אֶךְ לֹא־תוּכְלוּ שְׂאֵת אוֹתָן כִּיּוֹם:
- (יג) וְרוּחַ הָאֱמַת בָּבֶאֱו יִנְחָה אֶתְכֶם אֶל־הָאֱמַת כָּלָה כִּי לֹא מְלָבוּ יְדַבֵּר כִּי אִם אֶת־אֲשֶׁר יִשְׁמַע יִשְׁמִיעַ וְיַגִּיד אֶת־הָאֱמִיתוּת לְאַחֹר:
- (יד) הוּא יַגִּיד לְכָבוֹדִי כִּי יִקַּח מִשְׁלִי וְהַגִּיד לָכֶם:
- (טו) כָּל אֲשֶׁר לֹא־בִי לִי הוּא עַל־כֵּן אֲמַרְתִּי מִשְׁלִי יִקַּח וְהַגִּיד לָכֶם:
- (טז) עוֹד כְּמַעֲט רָנַע וְלֹא תִרְאֵנִי עוֹד וְעוֹד כְּמַעֲט רָנַע וְתִרְאֵנִי כִּי אֲנִי הַלֹךְ אֶל־אָבִי:
- (יז) וַיֵּשׁ מִתְלַמִּידָיו אֲשֶׁר נִדְּבָרוּ אֲזִי אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ מִה־זֶּה אֲשֶׁר אָמַר אֲלֵינוּ עוֹד כְּמַעֲט רָנַע וְלֹא תִרְאֵנִי עוֹד כְּמַעֲט רָנַע וְתִרְאֵנִי וְכִי אֲנִי הַלֹךְ אֶל־הָאָב:
- (יח) וַיֹּאמְרוּ מִה־זֶּה כְּמַעֲט רָנַע אֲשֶׁר אָמַר וְאֶנְחֶנּוּ לֹא נִדַּע מָה הוּא מְדַבֵּר:
- (יט) וַיִּרְא יֵשׁוּעַ כִּי מִבְּקָשִׁים הֵם לִשְׁאֹל אֶת־פִּיהוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הִתְחַקְרוּן זֶה אֶת־זֶה עַל כִּי־אֲמַרְתִּי עוֹד כְּמַעֲט רָנַע וְלֹא תִרְאֵנִי עוֹד כְּמַעֲט רָנַע וְתִרְאֵנִי:
- (כ) אָמֵן אָמֵן אֲנִי אָמַר לָכֶם כִּי אֹתָם תִּבְכּוּ וְתִלְלִילוּ וּבְנֵי הָעוֹלָם יִגִּילוּ אֹתָם תִּתְאֲבָלוּ אֶךְ אֲבָלְכֶם יִהְיֶה לְשִׁשׁוֹן:
- (כא) אִשָּׁה תִּחִיל בְּחִבָּלֶיהָ כִּי בָּאָה עִתָּהּ וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר הִמְלִיטָהּ אֶת־הַנֶּלֶךְ לֹא־תִזְכֹּר עוֹד חִבָּלָהּ מִשְׁמַחְתָּהּ כִּי־אִישׁ נוֹלֵד בְּעוֹלָם:
- (כב) וְנִם־אֹתָם מְלָאִים יְגוֹן כִּיּוֹם אֶךְ עוֹד אָשׁוּב אֲרָאָה אֶתְכֶם וְשֵׁשׁ לְבַכְּכֶם וְשִׁמְחַתְכֶם לֹא־יִקַּח מִכֶּם גָּבֵר:
- (כג) וּבִיּוֹם הַהוּא לֹא תִשְׁאַלּוּ לִי כָל־שְׁאֵלָה אָמֵן אָמֵן אֲנִי אָמַר לָכֶם אִם תִּבְקְשׁוּ דְבַר מֵאֵת הָאָב יִתֵּן לָכֶם בְּשִׁמִּי:
- (כד) עַד־עַתָּה לֹא־בִקְשַׁתֶּם דְּבַר בְּשִׁמִּי בִקְשׁוּ וְתִקְחוּ וְנִפְשַׁכֶּם תִּמְלֹא שְׂמִיחָה:
- (כה) אֶת־אֱלֹהִים בְּמִשְׁלִים דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם אֶךְ הִנֵּיעַ הַמוֹעֵד וְלֹא אֶדְבֹּר אֲלֵיכֶם עוֹד בְּמִשְׁלִים כִּי אִם־בְּמִלִּים בְּרָרוֹת אֲנִידְבֹּר עַל־דְּבַר הָאָב:
- (כו) כִּיּוֹם הַהוּא מִשְׁאֵלוֹתֵיכֶם בְּשִׁמִּי תִשְׁאַלּוּ וְאֵינֶנִּי אָמַר לָכֶם כִּי אֲנִי אֶעֱתִיר בְּעֲדָכֶם אֶל־הָאָב:
- (כז) כִּי־הָאָב נִם־הוּא אֲהַב אֶתְכֶם עֲקֵב אֲהַבְתֶּם אֹתִי וְתִאֲמִינוּ כִּי־מֵאֵת הָאָב יֵצְאֵתִי:
- (כח) יֵצְאֵתִי מֵאֵת הָאָב וּבִאֲתִי בְּעוֹלָם וְעַתָּה אָשׁוּב אֶעֱזֹב אֶת־הָעוֹלָם וְאֵלֶיךָ־לִי אֶל־הָאָב:
- (כט) וַיֹּאמְרוּ תִלְמִידָיו הִנֵּךְ מְדַבֵּר עִתָּה בְּמִלִּים בְּרָרוֹת וְלֹא תִבִּיעַ מִשְׁלִי:

30) לֹא עָתָה יִדְעֵנוּ כִּי־אֵתָהּ יִדַּע כָּל וְאִין מַחְסֹר לָהּ אֲשֶׁר יִשְׁאַלְהָ אִישׁ בְּזֹאת נֶאֱמִין כִּי מֵאֵת אֱלֹהִים יֵצְאָתָּה:

31) לֹא וַיַּעַן אֹתָם יֵשׁוּעַ הַכִּי תֹאמִינוּ עִתָּהּ:

32) לִבְ) הִנֵּה הַזְמַן בָּא וּכְבֹּד הַגִּיעַ כִּי־תִפּוּצוּ אִישׁ אִישׁ לְבֵיתוֹ וְאֵתִי תַעֲזֹבוּ לְבָדִי אֶךְ אֵינֶנִּי לְבָדִי כִּי אָבִי עִמָּדִי:

33) לִג) וְאֵנִי בִּדְבָרִים הָאֵלֶּה בָּאתִי לְהַגִּיד לָכֶם כִּי בִי שָׁלוֹם יְהִי־לָכֶם בְּעוֹלָם צָרָה תִּבּוֹאֲתֶכֶם אֶךְ־הַתְּאֲזָרוּ עִז אֲנִי נִצַּחְתִּי אֶת־הָעוֹלָם:

פרק יז

1) א) אֶת־אֵלֶּה דְּבַר יֵשׁוּעַ וַיֵּשָׂא עֵינָיו לְמָרוֹם וַיֹּאמֶר אָבִי גִדֹּל כְּבוֹד בְּנֶךְ כִּי בָא מוֹעֵד וּבְנֶךְ יִגְדֹּל כְּבוֹדְךָ:

2) ב) כַּאֲשֶׁר אֵתָהּ תִּמְשִׁילָהּ בְּכָל־בֶּשֶׂר לְתֵת חַיִּי עוֹלָם לְכָל אֲשֶׁר־נִתְּתָה לוֹ:

3) ג) וְמֵה חַיִּי עוֹלָם אֲשֶׁר יִדְעוּ אֹתָךְ כִּי אֵתָהּ לְבָדְךָ אֶל־אֲמֶת וְאֶת־יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּ:

4) ד) אֶת־כְּבוֹדְךָ גִּדֹּלְתִי בָאָרֶץ כְּלִיתִי אֶת־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר נִתְּתָה לִי לַעֲשׂוֹתָהּ:

5) ה) וְעִתָּה כְּבָדְנִי־נָא עִמָּךְ אָבִי בְּכְבוֹד אֲשֶׁר הִיָּה־לִּי עִמָּךְ טָרָם נַעֲשׂוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

6) ו) הוֹדַעְתִּי אֶת־שִׁמְךָ לְאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אֹתָם נִתְּתָה־לִּי מִן־הָעוֹלָם לָךְ הָיוּ וְאֵתָהּ נִתְּתָם לִי וְהֵם אִמְרָתְךָ יִנְצְרוּ:

7) ז) יִדְעִים הֵם כִּי־כָלָם אֲשֶׁר נִתְּתָה לִי מֵאֵתְךָ הַמָּה:

8) ח) כִּי שְׁמִתִּי לְפָנֵיהֶם אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שְׁמַתָּ בִּפִּי וְהֵם שָׁמְעוּ וַיִּכִּירוּ בְּאֲמֶת כִּי מֵאֵתְךָ יֵצְאִיתִי וַיֹּאמִינוּ כִּי אֵתָהּ שְׁלַחְתָּנִי:

9) ט) וְאֵנִי בַעֲדָם מִפְּנִיעַ לֹא בַעַד הָעוֹלָם אֶפְגַּע בָּךְ כִּי אִם־בַּעַד אֵלֶּה אֲשֶׁר נִתְּתָה לִי כִּי־לָךְ הַמָּה:

10) י) וְכָל־שְׁלִי שְׁלָךְ וְשְׁלָךְ שְׁלִי אֲשֶׁר בָּם אֶתְפָּאֵר:

11) יא) לֹא אֲגִיד עוֹד בָּאָרֶץ וְהֵם גָּרִים בָּאָרֶץ וְאֵנִי בָא אֵלֶיךָ אָבִי קֹדֶשִׁי שֹׁמֵר בְּשִׁמְךָ אֶת־אֵלֶּה אֲשֶׁר נִתְּתָה לִי לְמַעַן יִהְיוּ אֶחָד כְּמוֹנִי:

12) יב) בְּהִיוֹתִי עִמָּהֶם בְּעוֹלָם שְׁמַרְתִּי אֹתָם בְּשִׁמְךָ כָּל אֲשֶׁר נִתְּתָה לִי שְׁמַרְתִּי וְלֹא־אֶבֶד אֶחָד מֵהֶם זוּלָתִי בֶן־הָאֲבִדוֹן לְמִלְאֵת דְּבַר־הַכְּתוּב:

13) יג) וְעִתָּה הִנְנִי בָא אֵלֶיךָ וְהַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דְּבַרְתִּי בָאָרֶץ לְמִלְאֵת נַפְשָׁם שְׁמַחְתִּי:

14) יד) אֲנִי נִתְּתִי לָהֶם דְּבָרְךָ וְהָעוֹלָם שָׁנָא אֹתָם יַעַן כִּי לֹא מִן־הָעוֹלָם הֵם כַּאֲשֶׁר גַּם־אֲנִי לֹא מִן־הָעוֹלָם אֲנִי:

15) טו) וְאֵנִי אֵינֶנִּי מִפְּנִיעַ בַּעֲדָם כִּי תִקַּח מִן־הָעוֹלָם רַק כִּי אִם־תִּצְיִלָם מִן־הָרָע:

16) טז) לֹא מִן־הָעוֹלָם הֵם כַּאֲשֶׁר גַּם־אֲנִי לֹא מִן־הָעוֹלָם אֲנִי:

17) יז) קֹדֶשׁ אֹתָם בְּאֲמֶתְךָ דְּבָרְךָ אֲמֶת:

18) יח) כַּאֲשֶׁר אֵתָהּ שְׁלַחְתָּנִי בְּעוֹלָם כֵּן אֲנִי שְׁלַחְתִּים בְּעוֹלָם:

19) יט) וּבַעֲדָם הִקְדַּשְׁתִּי אֶת־נַפְשִׁי וְכֵן גַּם־הֵם אֶת־נַפְשָׁם בְּאֲמֶת יִקְדִּישׁוּ:

20) כ) אוֹלָם לֹא בַעַד־אֵלֶּה לְבָדָם אֲנִי מַעֲתִיר לָךְ כִּי אִם־גַּם־בַּעַד אֵלֶּה אֲשֶׁר יֹאמִינוּ בִּי עַל־פִּי דְּבָרָם:

21) כא) לְמַעַן יִהְיוּ כָלָם לְאֶחָד כַּאֲשֶׁר אֵתָהּ אָבִי בִּי וְאֵנִי בָךְ כֵּן יִהְיוּ גַם־הֵם בָּנוּ לְבַעֲבוֹר יֹאמִין הָעוֹלָם כִּי אֵתָהּ שְׁלַחְתָּנִי:

22) כב) וְאֵנִי נִתְּתִי לָהֶם אֶת־הַכְּבוֹד אֲשֶׁר נִתְּתָה לִי לְבַעֲבוֹר יִהְיוּ לְאֶחָד כַּאֲשֶׁר גַּם אֲנַחְנוּ אֶחָד:

(23) כִּנָּה) אָנִי בָּהֶם וְאַתָּה בִּי לְמַעַן יִהְיוּ תַּמִּים בְּאַחַד וּלְמַעַן יָדַע הָעוֹלָם כִּי אַתָּה שְׁלַחְתָּנִי וְכִי אֶהְבֶּתָ אֹתָם כַּאֲשֶׁר אֶהְבֶּתָנִי:
 (24) כִּד) וְאָנִי חִפְצָתִי אָבִי כִּי אֵלֶּה אֲשֶׁר נָתַתָּה לִּי יִהְיוּ עִמִּי גַם־הֵם בַּאֲשֶׁר אֶהְיֶה לְמַעַן יֵרְאוּ אֶת־כְּבוֹדִי אֲשֶׁר נָתַתָּה לִּי כִּי אֶהְבֶּתָ אֹתִי טָרָם הַיּוֹסֵד אַרְצָה:
 (25) כִּה) אָבִי תַּצְדִּיק הֵן הָעוֹלָם אֵינָנו יָדַע אֶתָּה וְאָנִי יָדַעְתִּיךָ וְאֵלֶּה יָדְעִים כִּי אַתָּה שְׁלַחְתָּנִי:
 (26) כִּו) הוֹדַעְתִּי לָהֶם אֶת־שְׁמִי וְכֵן אוֹסִיף לְהוֹדִיעֵם לְמַעַן תִּתְּנֵה־בָם הָאֶהְבָּה אֲשֶׁר אֶהְבֶּתָנִי וְגַם־אָנִי אֶהְיֶה בְּתוֹכָם:

פרק יח

(1) א) וַיִּכַּל יֵשׁוּעַ לְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֵּצֵא עִם־תַּלְמִידָיו אֶל־עֵבֶר לַנַּחַל קֶדְרוֹן וַיָּבֹא לָגֹן אֲשֶׁר שָׁם הוּא וְתַלְמִידָיו:
 (2) ב) וַיְהוּדָה הַמַּסְגִּיר יָדַע אֶת־הַמָּקוֹם הַהוּא כִּי יֵשׁוּעַ וְתַלְמִידָיו פְּעָמִים רַבּוֹת נִזְעְרוּ שָׁם:
 (3) ג) וַיִּקַּח יְהוּדָה אֶת־הַגִּדּוֹר וְאֶת־הַמְּשָׁרְתִּים אֲשֶׁר לְרָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַפְּרוּשִׁים וַיָּבֹא שָׁם בְּגִירוֹת וּלְפִידִים וְכָל־נֶשֶׁק:
 (4) ד) וַיֵּשׁוּעַ יָדַע אֵת כָּל־אֲשֶׁר יִבְאֲנוּ וַיֵּצֵא וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֶת־מִי תִּבְקְשׁוּן:
 (5) ה) וַיַּעֲנוּ אוֹתוֹ אֶת־יֵשׁוּעַ הַנִּצְרִי וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ אָנִי הוּא וַיְהוּדָה הַמַּסְגִּיר עָמַד אֲצֵלָם:
 (6) ו) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר אָמַר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ אָנִי הוּא וַיִּסְגּוּ אַחֲרָיו וַיִּפְּלוּ אַרְצָה:
 (7) ז) וַיִּוָּסֶף וַיִּשְׁאַל אֹתָם אֶת־מִי תִּבְקְשׁוּ וַיֹּאמְרוּ אֶת־יֵשׁוּעַ הַנִּצְרִי:
 (8) ח) וַיַּעַן יֵשׁוּעַ הֲלֹא אָמַרְתִּי לָכֶם כִּי אָנִי הוּא עַל־כֵּן אִם־אֵתִי תִּבְקְשׁוּ הַנִּיחוּ לְאֵלֶּה וַיֵּלְכוּ:
 (9) ט) לְהִקִּים הַדְּבָר אֲשֶׁר אָמַר מֵאֵלֶּה אֲשֶׁר נָתַתָּה לִּי לֹא־אֶבֹּד לִי אֶךְ־אַחַד:
 (10) י) וַחֲרַב הָיְתָה בְּיַדִּי שִׁמְעוֹן פִּטְרוֹס וַיִּשְׁלַף אֶתָּה וַיִּדְּ אֶת־עֵבֶד הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּקְצֹץ אֶת־אָזְנוֹ הַיְּמָנִית וְשָׁם הָעֵבֶד מָלְכוּס:
 (11) יא) וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֶל־פִּטְרוֹס חָשֵׁב חֲרָבָה אֶל־גִּדְּנָה הָאֵם אֶת־כּוֹס אֲשֶׁר נָתַן־לִי אָבִי אָנִי לֹא־אֶשְׁתָּנָה:
 (12) יב) וְהַגִּדּוֹר וְשֵׁר הָאֵלֶּף וּמְשָׁרְתֵי הַיְּהוּדִים תִּפְשׁוּ אוֹ אֶת־יֵשׁוּעַ וַיֹּאסְרוּהוּ:
 (13) יג) וַיִּלְכְּבוּהוּ בְּרֵאשׁוֹנָה אֶל־חֲנָן כִּי הוּא הָיָה חֹתֵן קַיָּפָא הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל בַּשָּׁנָה הַהִיא:
 (14) יד) הוּא קַיָּפָא אֲשֶׁר בַּעֲצָתוֹ לַיְּהוּדִים הַגִּיד כִּי טוֹב אֲשֶׁר יֹאבֵד אִישׁ־אַחַד בְּעַד כָּל־הָעָם:
 (15) טו) וְשִׁמְעוֹן פִּטְרוֹס וְתַלְמִיד אַחֵר הָלְכוּ אַחֲרֵי יֵשׁוּעַ וְהַתַּלְמִיד הַהוּא נֹדַע הָיָה לַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיָּבֹא עִם־יֵשׁוּעַ לַחֲצַר הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל:
 (16) טז) וּפִטְרוֹס עָמַד מִחוּץ לַשַּׁעַר וַיֵּצֵא הַתַּלְמִיד הָאֲחֵר הַנֹּדַע לַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיְדַבֵּר אֶל־הַשַּׁעֲרָת וַיָּבֹא אֶת־פִּטְרוֹס הַבֵּיתָה:
 (17) יז) וַתֹּאמֶר הָאִמָּה הַשַּׁעֲרָת אֶל־פִּטְרוֹס הֲלֹא גַם־אַתָּה מִתַּלְמִידֵי הָאִישׁ הַזֶּה וַיֹּאמֶר לֹא אָנִי:
 (18) יח) וְשָׁם עָמְדוּ הָעֲבָדִים וְהַמְּשָׁרְתִּים וַיַּכְּעֲרוּ נִחְלִים לְהַתְּחַמֵּם מִפְּנֵי הַקֶּר וַיַּעֲמִד גַּם־פִּטְרוֹס עִמָּהֶם וַיִּתְּחַמֵּם:
 (19) יט) וַיִּשְׁאַל הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֶת־יֵשׁוּעַ עַל־תַּלְמִידָיו וְעַל־תּוֹרָתוֹ:
 (20) כ) וַיַּעַן אוֹתוֹ יֵשׁוּעַ אֲנֹכִי לְעֵין הַשֶּׁמֶשׁ דְּבַרְתִּי אֶל־הָעוֹלָם וְתַמִּיד לְמִדָּתִי בְּבֵית־הַכִּנְסָת וּבְבֵית הַמִּקְדָּשׁ אֲשֶׁר שָׁם כָּל־הַיְּהוּדִים נִקְהָלִים וְלֹא־דְבַרְתִּי דָּבָר בִּסְתֵּר:
 (21) כא) וְלִמָּה־זֶה תִּשְׁאַלְנִי שְׁאֵל־נָא אֶת־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר שָׁמְעוּ דְּבָרֵי הַנֶּם יָדְעִים אֶת־אֲשֶׁר הוֹרִיתִי:

22 (כב) וַיְהִי כַּדְּבָרוֹ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּבֶן אַחֶר הַמִּשְׁרָתִים הָעֶמֶד שָׁם אֶת־יֵשׁוּעַ עַל־הַלְחִי וַיֹּאמֶר הַכְּזֹאת תַּעֲנֶה אֶת־הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל:

23 (כג) וַיַּעַן אֹתוֹ יֵשׁוּעַ אִם־רָעָה דְּבַרְתִּי עֲנֵה בִּי אֶת־הָרָעָה וְאִם־נִכְוֹנָה עַל־מָה הִכִּיתָנִי:

24 (כד) וַחֲנֹן שָׁלַח אֹתוֹ אֶסּוּר אֶל־קִיפָא הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל:

25 (כה) וְשִׁמְעוֹן פֶּטְרוֹס עֹמֵד וּמִתְחַמֵּם וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲלֹא גַם־אַתָּה מִתְלַמִּידִיו וַיִּכְחַשׁ וַיֹּאמֶר לֹא אֲנִי:

26 (כו) וְאַחֶר מֵעֲבָדֵי הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל מוֹדֵעַ לְאִישׁ הָהוּא אֲשֶׁר קִצֵּץ פֶּטְרוֹס אֶת־אָזְנוֹ אָמַר אֵלָיו הֲלֹא אֲנִי רֵאִיתִיךָ עִמּוֹ בִּגְזֵן:

27 (כז) וַיֹּסֶף פֶּטְרוֹס וַיִּכְחַשׁ וּבִרְגַע זֶה קָרָא הַתִּרְנָגֹל:

28 (כח) וַיּוֹלִיכּוּ אֶת־יֵשׁוּעַ מִבֵּית קִיפָא אֶל־בֵּית הַמִּשְׁפָּט כַּעֲלוֹת הַבִּקֹּר וְהֵם לֹא בָּאוּ לְתוֹךְ בֵּית הַמִּשְׁפָּט לְבַלְתִּי יִטְמְאוּ וְלֹא יוּכְלוּ לֵאכֹל אֶת־הַפֶּסַח:

29 (כט) וַיֵּצֵא פִּילָטוֹס אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר מַה־שִּׁטְנָה תִּבְיֹאוּ עַל־הָאִישׁ הַזֶּה:

30 (ל) וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לֹא־הָיָה זֶה פֹּעֵל־אֶנּוֹן לֹא הִסְגֵּרְנוּ אֹתוֹ בִּידֵיךָ:

31 (לא) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פִּילָטוֹס קָחוּ אֹתוֹ אִתְּם וְשִׁפְטֻהוּ עַל־פִּי תוֹרַתְכֶם וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִיְהוּדִים אֵין־לָנוּ כֹּחַ לְהַמִּית נֶפֶשׁ אָדָם:

32 (לב) לְמַלְאֲתֵי דְבַר יֵשׁוּעַ אֲשֶׁר הִגִּיד מַה־יְהִיָּה מוֹתוֹ אֲשֶׁר יוֹמֶת:

33 (לג) וַיָּשֶׁב פִּילָטוֹס אֶל־בֵּית הַמִּשְׁפָּט וַיִּקְרָא אֶל־יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַאֲתָה הוּא מֶלֶךְ הִיְהוּדִים:

34 (לד) וַיַּעַן יֵשׁוּעַ הַמֶּלֶכֶךָ אַתָּה דָּבָר בֶּן אוֹ כֵּן הִגִּידוּ־לְךָ עָלַי אֲחֵרִים:

35 (לה) וַיַּעַן פִּילָטוֹס הַכִּי יְהוּדִי אֲנֹכִי הֵן עֹמֵד וְרֹאשֵׁי הַכֹּהֲנִים הַסְּגִירוּךָ בְּיָדֵי מָה עָשִׂיתָה:

36 (לו) וַיַּעַן יֵשׁוּעַ מַלְכוּתִי אֵינְנָה מִן־הָעוֹלָם הַזֶּה אֱלֹו מִן־הָעוֹלָם הַזֶּה הִיתָה מַלְכוּתִי מִשְׁרָתִי יִלְחֲמוּ לִי לְבַלְתִּי אֲנֹתָן בִּידֵי הִיְהוּדִים אֵךְ עָתָה מַלְכוּתִי אֵינְנָה מִפָּה:

37 (לז) וַיֹּאמֶר אֵלָיו פִּילָטוֹס אִם־כֵּן מֶלֶךְ אַתָּה וַיַּעַן יֵשׁוּעַ אַתָּה אָמַרְתָּ כִּי־מֶלֶךְ אֲנִי לְזֹאת נוֹלְדִיתִי וְלְזֹאת בָּאתִי בְּעוֹלָם לְהַעֲדִיר עַל־הָאָמֶת מִי אֲשֶׁר לְאָמֶת יִשְׁמַע אֶת־קוֹלִי:

38 (לח) וַיֹּאמֶר אֵלָיו פִּילָטוֹס מָה הִיא הָאָמֶת וְאַחֲרֵי דְבָרוֹ כְּזֹאת שָׁב אֶל־הִיְהוּדִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲנִי לֹא־מַצְאָתִי בּוֹ עוֹן:

39 (לט) וְהִנֵּה זֶה הַחֹק מֵאֵז לְשַׁלַּח לָכֶם בַּפֶּסַח אַחֶר מִהַאֲסִירִים לְחַפְּשִׁי וְעָתָה אִם־טוֹב בְּעֵינֵיכֶם אֲשַׁלַּח לָכֶם אֶת־מֶלֶךְ הִיְהוּדִים:

40 (מ) וַיּוֹסִיפוּ וַיִּצְעֲקוּ לֵאמֹר לֹא אֶת־זֶה כִּי אִם אֶת־בֶּרֶאֱבָא וּבֶרֶאֱבָא הָיָה שׁוֹדֵד:

פרק יט

1 (א) אֵז יִקַּח פִּילָטוֹס אֶת־יֵשׁוּעַ וַיִּסֹּר אֹתוֹ בִּשְׁוֹטִים:

2 (ב) וְאַנְשֵׁי הַצֹּבָא שָׂרְגוּ כֶּתֶר קוֹצִים וַיְשִׁימוּ עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּלְבִּישׁוּהוּ מְעִיל אֲרָגְמָן:

3 (ג) וַיִּנָּשׂוּ אֵלָיו וַיִּקְרְאוּ יַחֲדָא מֶלֶךְ הִיְהוּדִים וַיִּכְתּוּ עַל־הַלְחִי:

4 (ד) וַיָּשֶׁב פִּילָטוֹס וַיֵּצֵא תַּחוּצָה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הִנֵּה אוֹצִיאֲנִי לְפָנֵיכֶם לְבַעֲבוֹר תִּדְּעוּ כִּי לֹא־מַצְאָתִי בּוֹ עוֹן:

5 (ה) וַיֵּצֵא יֵשׁוּעַ תַּחוּצָה נֶשֶׂא כֶּתֶר הַקּוֹצִים וּמְעִיל הָאֲרָגְמָן עָלָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פִּילָטוֹס הִנֵּה הַנֶּגֶבֶר:

6 (ו) וְרָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַמְשֻׁרְתִּים כִּרְאוֹתָם אֹתוֹ צָעְקוּ לֵאמֹר הַצֵּלֵב הַצֵּלֵב אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פִּילָטוֹס קַחוּ אֹתוֹ אִתְּם וְהַצְלִיבוּהוּ כִּי אֲנִי לֹא־מַצְאֵתִי בּוֹ עֹון:

7 (ז) וַיַּעֲנוּ אֹתוֹ הַיְּהוּדִים הַזֶּה יִשְׁלָנוּ תוֹרָה וּלְפִי תוֹרַתְנוּ מִשְׁפָּט־מִנֹּת לוֹ כִּי־מִתְאַמֵּר לֵאמֹר בֶּן־הָאֱלֹהִים הוּא:

8 (ח) כַּשְׁמַע פִּילָטוֹס אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּירָא יֹתֵר מֵאֹד:

9 (ט) וַיָּשָׁב וַיָּבֹא אֶל־בֵּית הַמִּשְׁפָּט וַיֹּאמֶר אֶל־יֹשְׁוֵעַ אִי מִזֶּה אַתָּה וַיִּשְׁוֶע לֹא־עָנָה אֹתוֹ מֵאוּמָה:

10 (י) וַיֹּאמֶר אֲלָיו פִּילָטוֹס הָאֵלִי לֹא תִדְבֹּר הֲלֹא תִדַּע כִּי יָדִי רַב־לִי לְשַׁלְחָךְ וְרַב־לִי לְצִלְבָּךְ:

11 (יא) וַיַּעַן אֹתוֹ יֹשְׁוֵעַ אֵין־לָךְ כֹּחַ עָלַי לֹלֵא נִתֵּן־לָךְ מַעַל עַל־כֵּן עֹון מִסְגִּירִי בְּיָדֶיךָ גָּדוֹל מֵעֹנֶךָ:

12 (יב) וְעַל־זֹאת בִּקֵּשׁ פִּילָטוֹס לְשַׁלְחוֹ וְהַיְּהוּדִים צָעְקוּ וַאֲמָרוּ אִם־תִּשְׁלַח אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה אֵינְךָ אֹהֵב אֶת־הַקַּיֶּסֶר כִּי הַמִּתְקוֹמִם לִהְיוֹת לְמֶלֶךְ הוּא מִתְקוֹמִם עַל־הַקַּיֶּסֶר:

13 (יג) כַּשְׁמַע פִּילָטוֹס אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הוֹצִיא אֶת־יֹשְׁוֵעַ הַחוּצָה וַיָּשָׁב עַל־כֹּסֶא הַמִּשְׁפָּט בַּמָּקוֹם הַנִּקְרָא מִרְצַפֶּת אֲבָנִים וּבַעֲבֵרִית גִּבְתָּא:

14 (יד) וַיֹּאמֶר אֶל־הַיְּהוּדִים בְּעָרֵב הַפֶּסַח הַהוּא כַּשְׁעָה הַשְּׁשִׁית הַזֶּה מְלַכְכֶּם:

15 (טו) וַיַּצְעֲקוּ הַיֵּצֵא הַיֵּצֵא אֹתוֹ צֵלֵב אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פִּילָטוֹס הַצֵּלֵב אֶת־מְלַכְכֶּם וַיַּעֲנוּ רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים אֵין־לָנוּ מֶלֶךְ כִּי אִם־הַקַּיֶּסֶר:

16 (טז) אֲזַ נִתְּנוּ בְיָדָם לְצֵלֵב אֹתוֹ וַיִּקְחוּ אֶת־יֹשְׁוֵעַ וַיּוֹלִיכוּהוּ:

17 (יז) וַיִּשְׂאוּ אֹתוֹ אֶת־עֵץ צֵלְבוֹ וַיְבִיֵּאוּהוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַנִּקְרָא מְקוֹם הַגִּלְגֹּלֶת וּבַעֲבֵרִית גִּלְגֹּלְתָא:

18 (יח) וַיַּצְלְבוּ אֹתוֹ שָׁם וּשְׁנֵי אֲנָשִׁים אֲחֵרִים עִמּוֹ מֵעֵבֶר מִזָּה וּמִזָּה וַיִּשְׁוֶע בֵּין שְׁנֵיהֶם:

19 (יט) וַיִּכְתֹּב פִּילָטוֹס כְּתָבֶת עַל־לֻחַ וַיִּשְׁיִמָּהוּ עַל־הַצֵּלֵב יֹשְׁוֵעַ הַנִּצָּרִי מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים:

20 (כ) וַיְהוּדִים רַבִּים קָרְאוּ אֶת־הַכְּתָבֶת כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר נִצָּלֵב־שָׁם יֹשְׁוֵעַ קְרוֹב לְעִיר וְהַכְּתָבֶת כְּתוּבָה עִבְרִית רוֹמִית וְיוֹנִית:

21 (כא) וַיֹּאמְרוּ רָאשֵׁי כַּהֲנֵי הַיְּהוּדִים אֶל־פִּילָטוֹס אַל־תִּכְתֹּב מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים רַק כִּי אָמַר אֲנִי מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים:

22 (כב) וַיַּעַן פִּילָטוֹס אֶת־אֲשֶׁר כְּתַבְתִּי כְּתַבְתִּי:

23 (כג) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר צִלְּבוּ אֲנָשֵׁי הַצָּבָא אֶת־יֹשְׁוֵעַ וַיִּקְחוּ אֶת־בְּגָדָיו וַיַּחְלְקוּם אַרְבָּעָה רַבַּע לְאִישׁ אִישׁ וְגַם אֶת־כְּתֻנְתּוֹ וְהַכְּתָנֶת לֹא הָיְתָה תְּפוּרָה כִּי אִם־מַעֲשָׂה אָרֶג מִשְׁפָּה עַד־הַשֶּׁפָּה:

24 (כד) וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ לֹא נִקְרָעָה אֵתָּה אֶךְ נַפִּילָה עָלֶיהָ גּוֹרֵל לְמִי תִהְיֶה לְהָקִים דָּבָר הַכְּתוּב וַיַּחְלְקוּ בְּגָדֵי לָהֶם וְעַל־לְבוּשֵׁי יַפִּילוּ גּוֹרֵל וַיַּעֲשׂוּ־כֵן אֲנָשֵׁי הַצָּבָא:

25 (כה) וְעַל־יָד צֵלֵב יֹשְׁוֵעַ עָמְדוּ אִמּוֹ וְאַחֹת אִמּוֹ וּמְרִים אִשֶּׁת קְלוֹפָס וּמְרִים הַמַּגְדָּלִית:

26 (כו) וַיִּירָא יֹשְׁוֵעַ אֶת־אִמּוֹ וְאֶת־תִּלְמִידוֹ אֲשֶׁר אֹהֵב עֲמָדִים אָצְלוֹ וַיֹּאמֶר אֶל־אִמּוֹ אִשָּׁה רְאִי זֶה בְּנִי:

27 (כז) וְאַחֵר אָמַר אֶל־תִּלְמִידוֹ רְאֵה זֹאת אִמְךָ וַיֹּאסְפָה הַתִּלְמִיד אֶל־בֵּיתוֹ מִהַיּוֹם הַהוּא וּמָעַלְתָּ:

28 (כח) וַיִּשְׁוֶע בְּדַעְתּוֹ אַחֲרֵי־כֵן כִּי נִשְׁלַם כָּל־דָּבָר אֶךְ לְמַלְאֲתָא אֶת־הַכְּתוּב אָמַר צָמְאֵתִי:

29 (כט) וְשָׁם עָמַד כָּלִי מִלֹּא חֲמִץ וַיִּטְבְּלוּ סָפּוֹג בַּחֲמִץ וַיִּשְׁיִמוּ עַל־רֹאשׁ אֲזוּב וַיַּגִּיעוּהוּ אֶל־פִּיו:

30 (ל) וַיִּטַּעַם יֹשְׁוֵעַ מִן־הַחֲמִץ וַיֹּאמֶר נִשְׁלַם וַיֵּט אֶת־רֹאשׁוֹ וַיִּפְקֹד אֶת־רוּחוֹ:

31 (לא) וְהַיְּהוּדִים חָשׂוּ לְבִלְתִּי הַשָּׂאֵר אֶת־הַפְּגָרִים עַל־הָעֵץ בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת כִּי־עָרֵב שַׁבַּת הָיָה וְהַשַּׁבָּת הַהוּא גָּדוֹל הוּא עַל־כֵּן שָׂאֵלוּ מִפִּילָטוֹס לְשַׁבֵּר אֶת־שׁוֹקֵיהֶם כִּי יָמוּתוּ וּלְהוֹרִידָם מִן־הָעֵץ:

- 32) (לב) וַיָּבֹאוּ אַנְשֵׁי הַצֵּבָא וַיִּשְׁכְּרוּ אֶת־שׁוּקֵי הָאָחֵר וְאֶת־שׁוּקֵי הַשְּׁנִי אֲשֶׁר נִצְּלָבוּ עִמּוֹ:
 33) (לג) וַיָּבֹאוּ אֶל־יֵשׁוּעַ וַיִּירָאוּ כִּי־כָבֵד מֵת וְלֹא שִׁכְרוּ אֶת־שׁוּקָיו:
 34) (לד) אָךְ אַחֵר מֵאֲנָשֵׁי הַצֵּבָא דָּקְרוּ בַּחֲנִית בְּצִדּוֹ וַיֵּצֵא דָם וּמִים:
 35) (לה) וְהַמַּעִיד עַל־זֶה רָאָה אֶת־הַדָּבָר וַעֲדוּתוֹ נֶאֱמָנָה וְהוּא יָדַע כִּי אֱמֶת יִהְיֶה חֲפּוֹ לְבַעֲבוֹר תַּאֲמוּנֵינוּ גַם־אֵתָם:
 36) (לו) וְכַל־זֶה הָיָה לְקִים אֶת־הַכְּתוּב וַעֲצֵם לֹא־תִשְׁכְּרוּ בּוֹ:
 37) (לז) וְעוֹד כְּתוּב לֵאמֹר וְהִבְטוּ אֵלָיו אֶת אֲשֶׁר־דָּקְרוּ:
 38) (לח) וַיְהִי אַחֵר הַדָּבָרִים הָאֵלֶּה יוֹסֵף מִן־הַרְמְתִּים הוּא אֲשֶׁר הָיָה תַלְמִיד יֵשׁוּעַ בְּסֶתֶר מִירְאָתוֹ אֶת־הַיְּהוּדִים וַיִּשְׁאַל מֵאֵת פִּילָטוֹס לְתֶת־לוֹ לְשֹׂאת אֶת־גּוֹפֶת יֵשׁוּעַ:
 39) (לט) וַיִּתֵּן־לוֹ פִּילָטוֹס רִשְׁיוֹן וַיָּבֵא וַיִּשָּׂא אֶת־גּוֹפֶת יֵשׁוּעַ וְנִקְדִּימוֹן אֲשֶׁר לְפָנִים בָּא אֶל־יֵשׁוּעַ בְּלִילָהּ בָּא גַם־הוּא וְהִבִּיא סָמִים בְּלוּלִים מִרְוֹאֵהֶלֹת כְּמֵאָה לִיטְרִין:
 40) (מ) וַיִּקְחוּ אֶת־גּוֹפֶת יֵשׁוּעַ וַיַּעֲטוּהָ בְּתַכְרִיכִים אֲשֶׁר מָלְאוּ בְשָׂמִים כְּדֶרֶךְ קְבוּרַת הַיְּהוּדִים:
 41) (מא) וּבִמְקוֹם אֲשֶׁר נִצְּלָב־שָׁם הָיָה גֵן וּבּוֹ קֶבֶר חָדָשׁ אֲשֶׁר עוֹד לֹא־נִקְבְּרָ בּוֹ אִישׁ:
 42) (מב) וּבַהֲיֹת הַיּוֹם עָרַב שָׁבַת לַיְּהוּדִים וְהִקְבֵּר קָרוֹב קָבְרוּ בּוֹ אֶת־יֵשׁוּעַ:

פרק כ

- 1) (א) וַיְהִי בְּאַחֵר בַּשָּׁבַת וַתָּבֵא מֵרִים הַמַּגְדָּלִית לַפָּנוֹת בֶּקֶר בַּחֲשֻׁכָּה אֶל־הַקֶּבֶר וַתֵּרָא אֶת־הָאֶבֶן מְגוֹלָלָה מֵעַל־הַקֶּבֶר:
 2) (ב) וַתֵּרֶץ וַתָּבֵא אֶל־שִׁמְעוֹן פֶּטְרוֹס וְאֶל־הַתַּלְמִיד הָאֲחֵר אֲשֶׁר אָהַב אֹתוֹ יֵשׁוּעַ וַתֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הִנֵּה נִשְׂאוּ אֶת־אֲדָמֵינוּ מִן־הַקֶּבֶר וְנִנְחֵנוּ לֹא יָדַע אָנָּה שָׁמוּ אֹתוֹ:
 3) (ג) וַיֵּצֵא פֶטְרוֹס וְהַתַּלְמִיד הָאֲחֵר וַיֵּלְכוּ אֶל־הַקֶּבֶר:
 4) (ד) וּשְׁנֵיהֶם רָצוּ יַחַד וַיִּמְהַר הַתַּלְמִיד הָאֲחֵר לָרוּץ וַיַּעֲבֵר אֶת־פֶּטְרוֹס וַיָּבֵא רֵאשׁוֹן אֶל־הַקֶּבֶר:
 5) (ה) וַיִּשָּׁח וַיִּשְׁקֶף אֶל־תּוֹכוֹ וַיִּירָא אֶת־הַתַּכְרִיכִים מְנָחִים לְבָדָם וְלֹא יָרַד פְּנִימָה:
 6) (ו) וְגַם־שִׁמְעוֹן פֶּטְרוֹס בָּא אַחֲרָיו וַיֵּרַד אֶל־הַקֶּבֶר וַיִּירָא אֶת־הַתַּכְרִיכִים מְנָחִים לְבָדָם:
 7) (ז) וְהַמַּטְפַּחַת אֲשֶׁר הָיְתָה עַל־רֹאשׁוֹ אֵינָנָה עִם־הַתַּכְרִיכִים כִּי אִם־צְנוּפָה לְבָדָה בְּמָקוֹם אֲחֵר:
 8) (ח) וַיֵּרַד שָׁם גַּם־הַתַּלְמִיד הָאֲחֵר אֲשֶׁר־בָּא רֵאשׁוֹן אֶל־הַקֶּבֶר וַיִּירָא וַיֵּאָמֶן:
 9) (ט) כִּי עַד־עַתָּה לֹא־הִבִּינוּ עוֹד אֶת־הַכְּתוּבִים כִּי נָכוֹן לוֹ לָקוֹם מִן־הַמַּתִּים:
 10) (י) וַיָּשֻׁבוּ הַתַּלְמִידִים וַיֵּלְכוּ אֶל־בֵּיתָם:
 11) (יא) וּמֵרִים עֲמָדָה מִחוּץ לְקֶבֶר וַתֵּבֶ וַיְהִי בְּכּוֹתָהּ וַתִּשָּׁח וַתִּשְׁקֹף אֶל־תּוֹךְ הַקֶּבֶר:
 12) (יב) וַתֵּרָא שְׁנֵי מַלְאָכִים עֹטִים לְבָנִים וַיֵּשְׁבִים בְּמָקוֹם אֲשֶׁר שָׁמוּ אֶת־גּוֹפֶת יֵשׁוּעַ אַחֵד מִרְאֲשֵׁתָיו וְאֶחָד מִרְגְּלָתָיו:
 13) (יג) וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ אִשָּׁה לָמָּה תִּבְכִּי אֲלֵיהֶם כִּי נִשְׂאוּ אֶת־אֲדָמִי מִזֶּה וְלֹא אָדַע אָנָּה שָׁמָּה:
 14) (יד) עוֹד הִיא מְדַבֶּרֶת כְּזֹאת וַתִּפֶּן מֵאַחֲרֶיהָ וַתֵּרָא אֶת־יֵשׁוּעַ עֹמֵד וְלֹא יָדְעָה כִּי הוּא יֵשׁוּעַ:
 15) (טו) וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ יֵשׁוּעַ אִשָּׁה לָמָּה תִּבְכִּי אֶת־מִי תִּבְקְשִׁי וְהִיא חֲשֵׁבָה כִּי־נֹטֵר הֵנֶן הוּא וַתֹּאֶר אֵלָיו אֲדָמִי אִם־אַתָּה נִשְׂאָתָּ אֹתוֹ מִזֶּה הַיָּדֶה־נָּא לִּי אֵיפֹא שִׁמְתָּ אֹתוֹ וְנָאִי אֵלֶךְ וְאֶשְׁאַנּוּ:
 16) (טז) וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ יֵשׁוּעַ מֵרִים וַתִּפֶּן וַתֹּאמֶר אֵלָיו עֲבָרִית רַבּוּנִי אֲשֶׁר יֹאמַר רַבִּי:

- 17) וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶּ יֵשׁוּעַ אֶל־תַּנְעִי בִי כִי עוֹד לֹא עָלִיתִי אֶל־הָאֵב אֶךְ לְכִי אֶל־אֲחִי וְאֹמְרִי אֲלֵיהֶם הִנְנִי עֹלָה אֶל־אֲבִי וְאֲבִיכֶם אֶל־אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵיכֶם:
- 18) וַתָּבֹא מְרִים הַמְּגִדְלִית וַתִּגְדֹּל לַתְּלַמִּידִים כִּי־רָאָתָהּ אֶת־הָאֲדוֹן וְכִי כָזְאת דִּבֶּר אֵלֵיהֶּ:
- 19) וַיְהִי בַּעֲרֵב בַּשָּׁבֶת הַהוּא כַּאֲשֶׁר נִסְגְּרוּ דְלֹתוֹת הַבַּיִת אֲשֶׁר נִקְבְּצוּ שָׁם הַתְּלַמִּידִים מִיִּרְאָתָם אֶת־הַיְּהוּדִים וַיָּבֹא יֵשׁוּעַ וַיַּעֲמֵד בְּתוֹכָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם:
- 20) וְאַחֲרָיִי דִּבְרוּ כְּזֹאת הִרְאָם אֶת־יָדָיו וְאֶת־צִדּוֹ וַיִּשְׁמְחוּ הַתְּלַמִּידִים בִּרְאוּתָם אֶת־הָאֲדוֹן:
- 21) (כֹּא) וַיּוֹסֶף יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שָׁלוֹם לָכֶם כַּאֲשֶׁר שָׁלַח אֹתִי הָאֵב בֶּן הַנְּנִי שְׁלַח אֶתְכֶם:
- 22) (כִּב) וְאַחֲרָיִי דִּבְרוּ כְּזֹאת וַיִּפַּח בָּהֶם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם קַחוּ לָכֶם אֶת־רוּחַ הַקִּדְּשׁ:
- 23) (כִּג) אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר תִּסְלְחוּ לוֹ אֶת־חֲטָאָיו וְנִסְלַח לוֹ וְאִם תִּשְׁתִּיתוּם עָלָיו עָלָיו יִהְיֶה:
- 24) (כִּד) וְתוֹמָא הַנִּקְרָא דִּידוּמוּס אֶחָד מִשְׁנִים הָעָשָׂר לֹא־הָיָה עִמָּהֶם בָּבֵל יֵשׁוּעַ:
- 25) (כִּה) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו יֵתֵר הַתְּלַמִּידִים רְאִינוּ אֶת־הָאֲדוֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אִם־לֹא אָרְאָה אֶת־מִדְקָרוֹת הַמַּסְמְרִים בְּיָדָיו וְלֹא אֶתְקַע אֶת־אֶצְבָּעִי בְּנִקְבֵי הַמַּסְמְרִים הָאֵלֶּה וּבִכְדִּי לֹא אָנֹכִי בְּצִדּוֹ לֹא אֶאֱמִינָה:
- 26) (כִּו) וּמִקְצֵה שְׁמוֹנֶת יָמִים נִקְהְלוּ הַתְּלַמִּידִים בַּבַּיִת פְּנִימָה עוֹד הַפַּעַם וְתוֹמָא עִמָּהֶם וַיָּבֹא יֵשׁוּעַ כַּאֲשֶׁר סָגְרוּ הַדְּלֹתוֹת וַיַּעֲמֵד בְּתוֹכָם וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם:
- 27) (כִּז) וְאַחֵר אָמַר אֶל־תוֹמָא הוֹשֵׁט אֶת־אֶצְבָּעְךָ הִנֵּה וּרְאָה אֶת־יָדִי וְהוֹשֵׁט אֶת־יָדְךָ וּמִשְׁנִי בְּצִדִּי וְאֶל־תְּהִי חֶסֶד אֲמוּנָה כִּי אִם־הָאֲמֵן תֹּאמְרִין:
- 28) (כִּח) וַיַּעַן תוֹמָא וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנִי וְאֱלֹהֵי:
- 29) (כִּט) וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ יַעַן אֲשֶׁר רָאִיתָנִי הָאֲמֵנָה תוֹמָא אֲשֶׁרִי אֵלֶּה הַמֵּאֲמִינִים וְרָאוּ לֹא רָאוּ:
- 30) (ל) וְגַם־מוֹפְתִים אֲחֵרִים רַבִּים עָשָׂה יֵשׁוּעַ לְעֵינֵי תְלַמִּידָיו אֲשֶׁר לֹא־נִכְתְּבוּ בַּסֵּפֶר הַזֶּה:
- 31) (לֹא) אֶךְ־אֵלֶּה נִכְתְּבוּ לְבַעֲבוֹר תֹּאמְרֵינוּ כִּי יֵשׁוּעַ הוּא הַמָּשִׁיחַ בֶּן־הָאֱלֹהִים וּלְבַעֲבוֹר יִהְיֶה לָכֶם חַיִּים עַקֵּב אֲמוּנַתְכֶם בְּשִׁמּוֹ:

פרק כא

- 1) (א) וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיּוֹסֶף יֵשׁוּעַ לְהִרְאוֹת אֶל־תְּלַמִּידָיו עַל־יָם טַבֵּרְיָה וְכֵה נִרְאָה אֲלֵיהֶם:
- 2) (ב) כַּאֲשֶׁר יָשְׁבוּ וַיִּחְדּוּ שְׁמֵעוֹן פֶּטְרוֹס וְתוֹמָא הַנִּקְרָא דִּידוּמוּס וְנַתְנָאֵל מִקְנָה אֲשֶׁר בְּגִלְלִיל וּבְגִי וּבְדִי וּשְׁנַיִם אֲחֵרִים מִתְּלַמִּידָיו:
- 3) (ג) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁמֵעוֹן פֶּטְרוֹס הִנְנִי הֹלֵךְ לְדִיג וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו עִמָּךְ גִּלְדָּה גַם־אֲנַחְנוּ וַיֵּצְאוּ מִיָּד וַיֵּרְדּוּ אֶל־הָאֲגִינָה וְלֹא לָכְדוּ מֵאוּמָה בְּלִילָה הוּא:
- 4) (ד) הַבֹּקֶר אֹר וְהִנֵּה יֵשׁוּעַ עֹמֵד עַל־שֵׁפֶת הַיָּם וְהַתְּלַמִּידִים לֹא יָדְעוּ כִּי יֵשׁוּעַ הוּא:
- 5) (ה) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ בְּנֵי הַיֵּשׁ־לָכֶם דִּבֶּר לְאָכֹל וַיַּעֲנוּ וַיֹּמְרוּ אֵין:
- 6) (ו) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פָּרְשׁוּ אֶת־הַמַּכְמֶרֶת מִיָּמִין לְאֲגִינָה וּמִצָּאתָם וַיִּפְרְשׁוּ וְלֹא־יָכְלוּ עוֹד לְמַשְׁכָּה מֵרֵב דָּגִים:
- 7) (ז) וְהַתְּלַמִּיד הַהוּא אֲשֶׁר יֵשׁוּעַ אָהָבוֹ אָמַר אֶל־פֶּטְרוֹס הָאֲדוֹן הוּא וְכַשְׁמַע שְׁמֵעוֹן פֶּטְרוֹס כִּי הוּא הָאֲדוֹן וַיַּעֲט אֶת־מַעִילוֹ כִּי עָרַם הָיָה וַיִּתְנַפֵּל אֶל־הַיָּם:
- 8) (ח) וַיִּתֵּר הַתְּלַמִּידִים בָּאוּ בְּאֲגִינָתָם כִּי לֹא הִרְחִיקוּ מִן־הַיִּבְשָׁה כִּי אִם־כְּמֵאֲתִים אָמָה וַיִּמָּשְׁכוּ אֶת־הַמַּכְמֶרֶת עִם־הַדָּגִים:
- 9) (ט) וַיֵּצְאוּ אֶל־הַיִּבְשָׁה וַיִּרְאוּ גִחְלִי־אֵשׁ עֲרוּכִים שָׁם וְדָג עֲלֵיהֶם וְכַפֵּר לָחֶם:
- 10) (י) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ הִבִּיאוּ הֵלֶם מִן־הַדָּגִים אֲשֶׁר לָכְדִיתֶם עִתָּה:

11 (יא) וַיַּעַל שְׁמֵעוֹן פֶּטְרוֹס וַיִּמְשֹׁךְ אֶת־הַמַּכְמֶרֶת אֶל־הַיִּבְשָׁה וְהָיָא מְלֵאָה דָּגִים גְּדוֹלִים מְאֹד וַחֲמִישִׁים וּשְׁלֹשָׁה וּבְכָל־זֹאת לֹא נִקְרָעָה הַמַּכְמֶרֶת מֵרֹב הַדָּגִים:

12 (יב) וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם יֵשׁוּעַ בָּאוּ אֲכָלוּ אַרְחַת הַבֶּקֶר וְאִין גַּם־אֶחָד בְּתַלְמִידִים אֲשֶׁר מְלֹאז' לְבוֹ לִשְׁאֹל מִי אֶתָּה כִּי יָדְעוּ אֲשֶׁר הוּא הָאָדוֹן:

13 (יג) וַיָּבֹא יֵשׁוּעַ וַיִּקַּח אֶת־הַלֶּחֶם וַיִּתֵּן לָהֶם וְגַם אֶת־הַדָּגָה:

14 (יד) וְזֹאת הַפֶּעַם הַשְּׁלִישִׁית אֲשֶׁר־נִרְאָה יֵשׁוּעַ אֶל־תַּלְמִידָיו אַחֲרֵי קוּמוֹ מִן־הַמָּתִים:

15 (טו) וַיְהִי אַחֲרֵי אַרְחָתָם וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֶל־שְׁמֵעוֹן פֶּטְרוֹס שְׁמֵעוֹן בֶּר־יוֹנָה הָאֱהָב אֶתָּה אֲתִי יִתֵּר מְאֹלָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֵן אֲדֹנִי אֶתָּה יָדַעְתָּ כִּי אֶהְבֶּתִּיךָ וַיֹּאמֶר אֵלָיו נָהַל אֶת־עֲלוֹתִי:

16 (טז) וַיֹּאמֶר אֵלָיו פֶּעַם שְׁנִית שְׁמֵעוֹן בֶּר־יוֹנָה הָאֱהָב אֶתָּה אֲתִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֵן אֲדֹנִי אֶתָּה יָדַעְתָּ כִּי אֶהְבֶּתִּיךָ וַיֹּאמֶר אֵלָיו נָחָה אֶת־צֹאנִי:

17 (יז) וַיֹּאמֶר אֵלָיו פֶּעַם שְׁלִישִׁית שְׁמֵעוֹן בֶּר־יוֹנָה הָאֱהָב אֶתָּה אֲתִי וַיִּתְעַצֵּב פֶּטְרוֹס אֶל־לְבוֹ כִּי אָמַר אֵלָיו פֶּעַם שְׁלִישִׁית הָאֱהָב אֶתָּה אֲתִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנִי אֶתָּה אֶל־כָּל יָדַעְתָּ אֶתָּה יָדַעְתָּ כִּי אֶהְבֶּתִּיךָ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ רַעָה אֶת־צֹאנִי:

18 (יח) אָמֵן אָמֵן אָנִי אָמַר לָךְ בְּעוֹד נֶעַר הָיִיתָ בִּינְדָךְ חֲגֹרֶת אֶת־מְתָנִיךָ וַתֵּלֶךְ אֶל־אֲשֶׁר חָפְצָתָ וְכִי תִזְקֵן תַּפְרֹשׁ כַּפֶּיךָ וְאַחֲרַיִךְ וּנְשָׂאָךְ אֶל־אֲשֶׁר לֹא תַחְפֹּץ:

19 (יט) וְאוּלָם כְּזֹאת הוּא דִּבֵּר בְּרָמְזוֹ לוֹ בְּאִיזָה מִנֹּת הוּא יָמוּת אֲשֶׁר יִגְדַּל בּוֹ כְּבוֹד אֱלֹהִים וְאַחֲרֵי דִבְרוֹ כְּזֹאת אָמַר אֵלָיו לָךְ אַחֲרָי:

20 (כ) וַיִּפֹּן פֶּטְרוֹס וַיִּרְא אֶת־תַּתְּלִמִּיד אֲשֶׁר יֵשׁוּעַ אֶהְבּוֹ הֵלֶךְ אַחֲרֵיהֶם וְהוּא אֲשֶׁר נָפַל עַל־צִנּוֹאוֹ בְּמִשְׁתָּה הָעָרִב וַאֲמַר אֲדֹנִי מִי הוּא־זֶה אֲשֶׁר יִסְגִּירָךְ:

21 (כא) וַיְהִי בִּרְאוּת אֹתוֹ פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֶל־יֵשׁוּעַ אֲדֹנִי וְזֶה מָה אַחֲרִיתוֹ:

22 (כב) וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ אִם־חָפְצָתִי כִּי יִשְׁאַר עַד־אֲשֶׁר אָבֹא אַךְ מַה־לָּךְ לָךְ אַחֲרָי:

23 (כג) עַל־כֵּן יָצָא הַדִּבְרֵי הַזֶּה בֵּין הָאֲחִים כִּי תַתְּלִמִּיד הָהוּא לֹא יָמוּת וַיֵּשׁוּעַ לֹא אָמַר־לוֹ כִּי לֹא־יָמוּת רַק אָמַר אִם־חָפְצָתִי כִּי־יִשְׁאַר עַד־אֲשֶׁר אָבֹא אַךְ מַה־לָּךְ:

24 (כד) זֶה הוּא תַתְּלִמִּיד הַנֶּתֶן אֶת־עֲדוּתוֹ לְאַלְהָה וְהוּא אֲשֶׁר כָּתַב כָּל־אַלְהָה וַיִּדְעֵנוּ כִּי עֲדוּתוֹ נֶאֱמָנָה:

25 (כה) וְעוֹד יֵשׁ מַעֲשִׂים רַבִּים אַחֲרֵים אֲשֶׁר עָשָׂה יֵשׁוּעַ אַךְ אִם־יִכְתְּבוּ כָּלָם אַחֲרֵי אַחֲרֵי אַחֲרֵי יִחְשַׁב לְבָבִי כִּי לֹא תִכִּיל כָּל־הָעוֹלָם אֶת־הַסְּפָרִים אֲשֶׁר יִכְתְּבוּן אָמֵן:

מעשי השליחים

- (א) הנה הספר הראשון תאופילוס כתבתי בו כל אשר עשה ישוע וכל אשר הורה מיום החלו: (ב) עד היום אשר נעלה מאתנו אחרי תתו את מצותיו ברוח הקדש אל שליחיו אשר בחר בהם:
- (ג) ואשר אחרי ענותו התיצב עליהם חי באתות רבים בהנלות נלות אליהם ארבעים יום וידבר על מלכות האלהים:
- (ד) וכאשר סעד עמם יחדיו צוה אתם לאמר לא תצאו מירושלים כי אם תוחילו אל דבר האב אשר שמעתם מפי:
- (ה) כי יוחנן טבל במים ואתם תטבלו ברוח הקדש בעוד לא כביר אחרי הימים האלה:
- (ו) ויהי בהתאספם יחד וישאלהו לאמר אדנינו התשיב בעת הזאת את המלכות לישראל:
- (ז) ויאמר אליהם לא לכם לדעת את העתים ואת המועדים אשר יעד האב בממשלתו:
- (ח) אבל תתאזרו עז כנח עליכם רוח הקדש והייתם עדי בירושלים ובכל יהודה ובשמרון ועד קצה הארץ:
- (ט) ככלתו לדבר את הדברים האלה נעלה מהם ועיניהם ראות וישאחו ענן מנגד עיניהם:
- (י) וביטו אחריו בעלתו השמימה והנה שני אנשים לבשי לבן נצבים עליהם ואמרים:
- (יא) אנשי הנליל למה זה אתם עמדים ומביטים השמימה ישוע זה אשר לקח מעליכם ויעל למרום כן יבא כאשר ראיתם אתו עלה למרום:
- (יב) ונפנו וילכו ירושלימה מן ההר הנקרא הר הזיתים הקרוב לירושלים בדרך תחום שבת:
- (יג) ויבאו ויעלו אל העליה אשר גרו שם פטרוס ויוחנן ויעקב ואנדרי פילפוס ותומא בר תלמי ומתתיהו יעקב בן חלפי ושמעון הקנאי ויהודה בן יעקב:
- (יד) כל אלה שקדו יחדיו על התפלה ובתחנונים בלב אחד עם הנשים עם מרים אם ישוע ועם אחיו:
- (טו) בימים ההם ופטרוס קם בתוך האחים הנקתלים אשר היה מספרם כמאה ועשרים ויאמר:
- (טז) אנשים אחים נכון היה כי יקום דבר הכתוב אשר רוח הקדש דבר מקדם בפי דוד על יהודה אשר היה למנהל ללכדי ישוע:
- (יז) כי נמנה אתנו והעבדה הזאת נפלה לו בגורלו:
- (יח) והנה הוא קנה לו שדה בשכר פשעו ויפל מלא קומתו ארצה ויפקע בתנוך וכל מעיו נשפכו:
- (יט) והדבר נודע לכל יושבי ירושלים כי לבעבור זאת נקרא השדה שהוא בשפתם חקל דמא כי הוא שדה דמים:
- (כ) כי כתוב בספר התהלים תהי טירתו נשמה ואל יהי בה ישב ועוד ופקדתו יקח אחר:
- (כא) ועל כן נכון לנו כי מן האנשים האלה אשר הלכו אתנו כל ימי חיות ישוע אדנינו יוצא ונא לפנינו:
- (כב) החל מטבילת יוחנן עד היום אשר לקח ממנו אשר אחד מהם יהיה עמנו לעד על תקומתו:
- (כג) ויעמידו שנים את יוסף הנקרא בר שבא ומכנה יוסטוס ואת מתתיהו:

24 (כד) וַיִּתְּפֹלְלוּ וַיֹּאמְרוּ אֵתְּהָּ יְהוָה יִדְעַ כָּל־לִבָּבוֹת הִרְאֵנוּנָא אֶת־הָאֶחָד מִן־הַשָּׁנִים אֲשֶׁר אֵתְהָּ בְּחֶרֶת בּוֹ:

25 (כה) כִּי יִקַּח גּוֹרֵל הָעֲבוּדָה הַזֹּאת וּמִלְאָכוֹתֶיהָ אֲשֶׁר יְהוּדָה שָׁטָה מֵעָלֶיהָ וַיִּלָּךְ לְמִקְוָמוֹ שָׁלוֹ:

26 (כו) וַיִּפְּלוּ עֲלֵיהֶם גּוֹרָלוֹת וַיִּפֹּל הַגּוֹרֵל עַל־מִתְתִּיָּהוּ וַיִּמָּנֶה עִם־אֶחָד עָשָׂר הַשְּׁלִיחִים:

פרק ב

1 (א) וּבִיּוֹם מְלֹאת שִׁבְעַת הַשָּׁבָעוֹת נֶאֱסָפוּ כָּלֶם לֵב אֶחָד בְּמִקְוֹם אֶחָד:

2 (ב) וְהִנֵּה קוֹל שְׁאוֹן מִן־הַשָּׁמַיִם פֶּתָאם שְׁאֵן כְּשֹׁאֹן רַעַשׁ גָּדוֹל וַיִּמָּלֵא כָּל־בֵּית שִׁבְתָּם אֹתוֹ:

3 (ג) וַתֵּרָאִינָה אֲלֵיהֶם לִשְׁנוֹת כְּמִרְאָה אִשׁ אֲשֶׁר נִפְלְגוּ וּנְחָתוּ אַחַת אַחַת עַל אֶחָד אֶחָד מֵהֶם:

4 (ד) וַיִּמָּלְאוּ כָּלֶם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וַיִּחְלְלוּ לְדַבֵּר בְּלִשְׁנוֹת אַחֲרוֹת וַיּוֹצִיאוּ מַלְּיִם מִפִּיהֶם כַּאֲשֶׁר שָׁם בָּהֶם הָרוּחַ:

5 (ה) וַיהוּדִים יִרְאוּ אֱלֹהִים גָּרוּ בִירוּשָׁלַיִם מִכָּל־אַרְצוֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר תַּחַת הַשָּׁמַיִם:

6 (ו) וַיְהִי בְּהִשְׁמַע קוֹל הַשְּׁאוֹן הַהוּא וַיִּתְּאֲסָפוּ עִם־רַב וַתְּהִי מְבוּכָה בֵּינֵיהֶם כִּי־אִישׁ אִישׁ מֵהֶם שָׁמַע אֹתָם מְדַבְּרִים בְּלִשׁוֹן אַרְצוֹ:

7 (ז) וַיִּשְׁתּוּמְמוּ כָּלֶם וַיִּתְּמְהוּ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אֶחָיו הֲלֹא כָּל־הַמְּדַבְּרִים הָאֵלֶּה בְּנֵי הַגָּלִיל הֵמָּה:

8 (ח) וְאֵיךְ נִשְׁמַע מִפִּיהֶם וְכָל־אֶחָד מֵאֹתָנוּ שֹׁפֵת־אַרְץ מוֹלְדָתָנוּ:

9 (ט) שֹׁפֵת פָּרָס וּמְדֵי וְעִילָם יִשְׁבִּי אֶרֶם נַהֲרִים וַיְהוּדָה וְקִפּוֹדְקִיָּא פְּנָטוּס וְאַסְיָא:

10 (י) פְּרוּגִיָּא וּפְמִפּוּלִיָּא מִצְרִים וְחָבֵל לֹב עַל־יַד קוֹרִינִי וְגָרִים וַיְהוּדִים הַבָּאִים מִרוּמֵי:

11 (יא) גַּם־שֹׁפֵת כְּרֹתִי וְעָרַב אֲשֶׁר אֲנַחֲנוּ לְלִשְׁנוֹתֵינוּ שְׁמַעִים אֹתָם מְסַפְּרִים אֶת־נִפְלְאוֹת הָאֱלֹהִים:

12 (יב) וַיִּשְׁתּוּמְמוּ כָּלֶם וַיִּבְהֲלוּ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ מַה־זֹּאת:

13 (יג) וְאַחֲרֵים לָעֲנוּ לָמוּ וְאָמְרוּ כִי־מֵלְאֵי תִירוּשׁ הֵמָּה:

14 (יד) אַז יָקוּם פֶּטְרוֹס וְאַחַד הָעָשָׂר עָמָּו וַיֵּשֶׂא אֶת־קוֹלוֹ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם דַּעוּ לָכֶם זֹאת אִישׁ

יְהוּדָה וְכָל־יִשְׁבִּי יְרוּשָׁלַיִם הָאֲזִינוּ אִמְרָתִי:

15 (טו) כִּי לֹא שְׂבוּרִים אֵלֶּה כַּאֲשֶׁר תַּחֲשַׁבּוּן אֹתָם כִּי הֲלֹא הַשָּׁעָה הַשְּׁלִישִׁית בֵּיּוֹם הוּא:

16 (טז) אֵךְ זֶה הוּא הַדָּבָר הָאָמּוּר בִּיד־יוֹאֵל הַנָּבִיא:

17 (יז) וְהִנֵּה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים נָאִם יְהוָה אֲשַׁפּוּד אֶת־רוּחִי עַל־כָּל־בָּשָׂר וְנִבְּאוּ בְּנִיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם

וּבַחֲזוֹרֵיכֶם חֲזִינוֹת יִרְאוּ וְזִקְנֵיכֶם חֲלוֹמוֹת יַחֲלֹמוּן:

18 (יח) וְגַם עַל־עַבְדִּי וְעַל־שִׁפְחוֹתִי בְיָמִים הָהֵמָּה אֲשַׁפּוּד אֶת־רוּחִי וְנִבְּאוּ:

19 (יט) וְנָתַתִּי מוֹפְתִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְאוֹתוֹת בָּאָרֶץ מִתַּחַת דָּם נָאִשׁ וְתִימְרוֹת עֶשֶׂן:

20 (כ) הַשָּׁמַשׁ יִהְיֶה לְחֹשֶׁךְ וְהַיָּרֵחַ לְדָם לִפְנֵי יוֹם יְהוָה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא:

21 (כא) וְהִנֵּה כָּל אֲשֶׁר־יִקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה יִמָּלֵט:

22 (כב) אֲנִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל הַקְּשִׁיבוּ לְדִבְרֵי אֵלֶּה הִנֵּה יִשׁוּעַ הַנִּצָּרִי אִישׁ נֶאֱמָן לָכֶם מֵאֵת הָאֱלֹהִים

בְּגִבּוּרוֹת בְּנִפְלְאוֹת וּבְמוֹפְתִים אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים עַל־יְדוֹ לְעֵינֵיכֶם כַּאֲשֶׁר יַדְעֹתֶם גַּם־אֹתָם:

23 (כג) הוּא זֶה אֲשֶׁר מְסוּד אֱלֹהִים וּמִדְּעָתוֹ מְקַדֵּם נִגְזָר עָלָיו לְהַנָּתֵן לְמוֹת וְאֹתָם בְּיַד בְּלִיעַל

הוֹקֵעֶתָם וְהַמִּיתָם אֹתוֹ:

24 (כד) וְאֱלֹהִים הַתִּיר חֲבִלֵי הַמוֹת וַיִּקִּימָהוּ מִן־הַמוֹת כִּי הַמוֹת לֹא עָצַר כַּח לְהַחְזִיק בּוֹ:

25 (כה) כִּי־עָלָיו אָמַר דָּוִד שְׁוִיתִי יְהוָה לְנִגְדִי תָמִיד כִּי מִימִינִי בִלְ־אֲמוּט:

- (26 ב) לְכֵן שָׁמַח לְבִי וַתִּגַּל לְשׁוֹנִי אֶף־בְּשָׂרִי יִשְׁכֵּן לְבִטְחִי:
 (27 ב) כִּי לֹא־תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשָׂאוֹל לֹא־תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרֹאשׁוֹת שָׁחַת:
 (28 כח) הוֹדַעְתָּנִי אַרְחֹת חַיִּים תִּשְׁבִּיעַנִי שְׁמַחוֹת אֶת־פָּנֶיךָ:
 (29 כט) אֲנָשִׁים אֲחִים תִּנְּנוּ לִי פֶתַח־חַוֹן פֹּה לְדַבֵּר אֲלֵיכֶם לְעֵינֵי כָל עַל־דָּוִד רֹאשׁ הָאֲבוֹת כִּי גַם־מֵת וְגַם־נִקְבֵּר וְקִבְּרוּ עִמָּנוּ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה:
 (30 ל) וְהוּא בִּהְיוֹתוֹ נָבִיא וַיֵּדַע כִּי שְׂבוּעָה נִשְׁבַּע לוֹ אֱלֹהִים לְהוֹשִׁיב אֶחָד מִיִּצְאָי יֵרָכֹז לְהַקִּים אֶת־הַמָּשִׁיחַ כָּפִי תִבְשָׁר עַל־כִּסְאוֹ:
 (31 לא) וּבְחַזֹּתוֹ זֹאת מִקְרָם דִּבֶּר עַל־תְּקוּמַת הַמָּשִׁיחַ כִּי לֹא־תַעֲזֹב נַפְשׁוֹ לְשָׂאוֹל וּבִשְׂרוֹ לֹא־יִרְאֶה שָׁחַת:
 (32 לב) הוּא יֵשׁוּעַ זֶה אֲשֶׁר אֱלֹהִים תְּקִימוּ מִן־הַמֵּתִים וְאַנְחֵנוּ כָּלֵנוּ עֲדִים לוֹ:
 (33 לג) וַעֲתָה כִּי־נִשָּׂא לִימִין הָאֱלֹהִים וְאֶת־הַבִּטְחַת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ לָקַח מֵאֵת אָבִיו שִׁפְךָ אֶת־הַרוּחַ הַזֶּה כֹּאֲשֶׁר אַתֶּם רֹאִים וּשְׁמַעִים:
 (34 לד) כִּי דָוִד לֹא עָלָה הַשְּׁמִימָה וְהוּא בָּפִיו אָמַר נָאִם יִהְיֶה לֵאדֹנִי שֹׁב לִימִינִי:
 (35 לה) עַד־אֲשִׁית אִיבֶיךָ הָדָם לְרִגְלֶיךָ:
 (36 לו) עַל־כֵּן יַדַּע־נָא כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּאַמֶּת כִּי שֵׁם אֱלֹהִים לְאֶדוֹן וּלְמָשִׁיחַ אֶת־יֵשׁוּעַ זֶה אֲשֶׁר אַתֶּם הוֹקְעֵתֶם:
 (37 לז) וַיְהִי כְשִׁמְעֶם וַיִּנֶּעַ הַדִּבֶּר כַּמְדִּקְרוֹת חָרָב אֶל־לִבָּם וַיֹּאמְרוּ אֶל־פֶּטְרוֹס וְאֶל־יֵתֶר הַשְּׁלִיחִים אֲנָשִׁים אֲחִים מָה אֵיפּוֹא נַעֲשֶׂה:
 (38 לח) וַיֹּאמֶר פֶּטְרוֹס אֲלֵיהֶם שׁוּבוּ מִדְּרָכֵיכֶם וְהִטְבְּלוּ כָל־אִישׁ מִכֶּם בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ לְסְלִיחַת חַטָּאתֵיכֶם וְאֶת־מַתְּנַת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ תִּשְׁיֻנוּ:
 (39 לט) כִּי דָבַר תִּהְבֹּטְחָה לָכֶם הוּא וְלִבְנֵיכֶם וְלִכָּל־הַדְּרוֹתִיקִים לְכָל־אֲשֶׁר יִקְרָא אַתֶּם לוֹ יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ:
 (40 מ) וְכֵן בִּדְבָרִים רַבִּים אַחֲרֵים הֵעִיד בָּם וַיִּזְהִירֵם לֵאמֹר הַמְּלִטוּ־לָכֶם מִן־הַדּוֹר הָעֹקֵשׁ הַזֶּה:
 (41 מא) וַיִּשְׁמְעוּ אֶל־דִּבְרוֹ בְּשִׂמְחָה וַיִּטְבְּלוּ עַד־אֲשֶׁר נִוְסְפוּ עֲלֵיהֶם בַּיּוֹם הַהוּא כְּשִׁלְשֶׁת אֲלָפֵי נַפְשׁ:
 (42 מב) וְשִׁקְדִים הָיוּ תָמִיד עַל־תּוֹרַת הַשְּׁלִיחִים בְּהַתְחַבְּרוֹתָם אֲלֵיהֶם וּבַפָּרֹס לַחֲמֹם וּבַתְּפִלָּתָם:
 (43 מג) וַיִּרְאֶה נִפְלָה עַל־כָּל־הַנִּשְׁמָה וּמוֹפְתִים וְאֹתוֹת רַבִּים נַעֲשׂוּ בְיַד־יְהוֹשִׁיעַ הַשְּׁלִיחִים:
 (44 מד) וְכָל־הַמַּאֲמִינִים יֵשְׁבוּ כְּאֲחִים יַחְדָּו וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם נְתָנוּ לַהֲיוֹת לְנַחֲלַת כָּלָם:
 (45 מה) וַיִּמְכְּרוּ אֶת־אֲחֻזָּתָם וְאֶת־קִנְיָנָם וַיַּחֲלִקוּ אֹתָם לְכָלֶם לְאִישׁ אִישׁ כָּפִי מַחֲסָרוֹ:
 (46 מו) וּמִדֵּי יוֹם בַּיּוֹם זֶה דָּרָכָם תָּמִיד לְבַקֵּר בַּהֲיָכָל בְּלֵב אֶחָד וּלְחַמֵּם פָּרוֹסוֹ בְּבִתְיָהֶם וַיֹּאכְלוּ לֶחֶם חָקִים בְּשִׂמְחָה וּבְתָם לֵבָב:
 (47 מז) וַיִּבְרְכוּ אֶת־הָאֱלֹהִים וַיִּמְצְאוּ חֵן בְּעֵינֵי כָל־הָעָם וְהָאֶדוֹן הוֹסִיף יוֹם יוֹם עַל־הַעֲדָה אֶת־הַנוֹשְׁעִים:

פרק ג

- (1 א) וּפֶטְרוֹס וַיּוֹחֲנָן עָלוּ אֶל־בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לַעֲת הַתְּפִילָּה בַּשָּׁעָה הַתְּשִׁיעִית:
 (2 ב) וְאִישׁ פֶּסַח מִבֶּטֶן אֱמוֹ הוֹבֵא שְׁמָה אֲשֶׁר הוֹשִׁיבֵהוּ יוֹם יוֹם לִפְנֵי שַׁעַר הַיְּהִיכָל הַנִּקְרָא שַׁעַר הַתְּפָאֶרֶת לְבַקֵּשׁ נְדָבוֹת מִזֵּד בָּאִי הַיְּהִיכָל:

3) ג) ובראתו את־פֶּטְרוֹס ואת־יוֹחָנָן בָּאִים אֶל־הַחֵיכָל וַיִּבְקֹשׁ מִיָּדָם נְדָבָה:

4) ד) וַיֵּשֶׁם פֶּטְרוֹס אֶת־עֵינָיו עָלָיו וְכֵן גַּם־יוֹחָנָן וַיֹּאמֶר הַבִּישָׁה אֵלֵינוּ:

5) ה) וַיִּפֹּן אֲלֵיהֶם בְּתַחֲלָתוֹ כִּי יֵשִׁיג מִיָּדָם מְאוּמָּה:

6) ו) וַיֹּאמֶר פֶּטְרוֹס כְּסָף וְזָהָב אֵין־לִי אֲבָל אֵת אֲשֶׁר בְּיָדִי אֶתֶּן־לָךְ בְּשֵׁם־יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ הַנִּצָּרִי קוֹם וְהִתְהַלֵּךְ:

7) ז) וַיָּאֲחֹז בְּיַד יְמִינוֹ וַיִּקְיֶמְהוּ וּפִתְאֹם הִתְחַזְקוּ רַגְלָיו וַקְרֹסְלָיו:

8) ח) וַיִּדְלַג מִתַּחְתָּיו וַיַּעֲמֹד וַיִּתְהַלֵּךְ וַיָּבֹא עִמָּהֶם אֶל־הַחֵיכָל הוֹלֵךְ וּמְדַלֵּג וּמַשְׁבִּיחַ אֶת־הָאֱלֹהִים:

9) ט) וַיִּרְאֻהוּ כָל־הָעָם מִתְהַלֵּךְ וּמַשְׁבִּיחַ אֶת־הָאֱלֹהִים:

10) י) וַיִּכְרִירוּ אֹתוֹ כִּי הוּא זֶה הַיֹּשֵׁב לִפְנֵי הַחֵיכָל לִפְנֵי שַׁעַר הַתַּפְּאֶרֶת לְבִקֵּשׁ נְדָבוֹת וַיִּמְלְאוּ תַמְהוֹן וּפְלָצוֹת עַל־אֲשֶׁר נַעֲשָׂה לוֹ:

11) יא) והוא כי דבק אחרי פֶּטְרוֹס וַיּוֹחָנָן וְכָל־הָעָם רָצוּ אֲלֵיהֶם אֶל־הָאוּלָם הַנִּקְרָא אוּלָם שְׁלֹמֹה וַיֵּשְׁמוּ עַד־מְאֹד:

12) יב) וַיִּרְא פֶּטְרוֹס וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶל־הָעָם אֲנֹשִׁי יִשְׂרָאֵל לָמָּה תִשְׁתַּוְּמָמוּ עַל־זֹאת וְלָמָּה תִּבְיטוּ אֵלֵינוּ כֹּאֲלוֹ הוּא מִתְהַלֵּךְ בְּכַחַנּוֹ אוֹ בְּצַדִּיקָתּוֹ:

13) יג) אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הַגָּדִיל כְּבוֹד יֵשׁוּעַ עֲבָדוֹ אֲשֶׁר אַתֶּם הַסֹּנְדָתָם אֹתוֹ וְכַחֲשֶׁתֶם בּוֹ לִפְנֵי פִילָטוֹס כֹּאֲשֶׁר שָׁפַט לְשַׁלְּחוֹ לַחֲפָשִׁי:

14) יד) וְאַתֶּם כַּחֲשֶׁתֶם בְּקָדוֹשׁ וּבְצַדִּיק וּשְׁאֵלְתֶם כִּי־יִחַן לָכֶם אִישׁ רִצָּח:

15) טו) וְאַתֶּם־שֶׁר הַחַיִּים הִרְגַּתֶּם אֲשֶׁר אֱלֹהִים הַקִּים אֹתוֹ מִן־הַמָּתִים וַאֲנַחְנוּ עֲדָיו:

16) טז) וּבְאִמּוֹנָתָנוּ בְּשִׁמּוֹ שָׁמוֹ נָתַן כַּח לְאִישׁ הַזֶּה אֲשֶׁר אַתֶּם רֹאִים וּמַכִּירִים כִּי עַל־יָדוֹ נִתְּנָה־לוֹ אִמּוֹנָתָנוּ מִרְפָּא לַעֲצָמוֹתָיו לְעֵינֵי כָלֶכֶם:

17) יז) וְעַתָּה אֲחִי יִדְעָתִי כִּי בִבְלִי־דַעַת עֲשִׂיתֶם גַּם־אַתֶּם גַּם־שָׁרִיכֶם:

18) יח) אֲבָל הַדָּבָר כִּי יַעֲנֶה הַמָּשִׁיחַ הַקִּים אֱלֹהִים כֹּאֲשֶׁר הִגִּיד מִקֶּדֶם בְּיַד־כָּל־נְבִיאָיו:

19) יט) עַל־כֵּן שׁוּבוּ סוּרוּ מִדַּרְכֵיכֶם לְמַעַן תִּמְחִינָה חַטֹּאתֵיכֶם וְתִבְאֲנָה עֲתוֹת מְשִׁיבוֹת נֶפֶשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה:

20) כ) וַיִּשְׁלַח אֶת־יֵשׁוּעַ מְשִׁיחוֹ אֲשֶׁר מִבֶּשֶׁר לָכֶם מִקֶּדֶם:

21) כא) אֲשֶׁר יִקְבְּלֻהוּ זִבּוּל הַשָּׁמַיִם עַד־אֲשֶׁר יָשׁוּב הַכֹּל עַל־מְכוֹנוֹ כֹּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים בְּיַד־נְבִיאָיו הַקְדּוֹשִׁים מִיָּמֹת עוֹלָם:

22) כב) הֵן מֹשֶׁה אָמַר אֶל־אֲבוֹתֵינוּ נִבְיָא מִקֶּרֶב אַחֲיֶיכֶם כָּמֹנִי יָקִים לָכֶם יְהוָה אֱלֹהִים אֵלָיו תִּשְׁמָעוּן כָּכָל אֲשֶׁר יִדְבֹר אֲלֵיכֶם:

23) כג) וְהָיָה כָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא־תִשְׁמַע אֶל־הַנְּבִיא הַהוּא וְנִכְרְתָה מֵעַמּוּיָהּ:

24) כד) וְגַם כָּל־הַנְּבִיאִים מִשְׁמוּאֵל וְהַבָּאִים אַחֲרָיו אֲשֶׁר נִבְאוּ כָלָם הִגִּידוּ דְּבָרֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה:

25) כה) אַתֶּם בְּנֵי הַנְּבִיאִים וְהַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת אֱלֹהִים עִם־אֲבוֹתֵיכֶם לֵאמֹר אֶל־אַבְרָהָם וְנִבְרָכוּ בְּזֶרַעַךְ כָּל מַשְׁפָּחוֹת הָאָדָמָה:

26) כו) וְלָכֶם הַקִּים אֱלֹהִים אֶת־עֲבָדוֹ יֵשׁוּעַ רֹאשְׁנָה וַיִּשְׁלַחְהוּ לְבָרֶךְ אֶתְכֶם כִּי תָשׁוּבוּ אִישׁ אִישׁ מֵעֲוֹנוֹתֵיכֶם:

פרק ד

- 1 (א) ויהי כדברם אל־העם ויקומו עליהם הפתנים ושר צבא ההיכל והצדוקים:
- 2 (ב) כי־צר להם על־אשר הורו לעם ועל־אשר הגדו בישוע את־תחית המתים:
- 3 (ג) וישלחו ידיהם בם ויתנום במשמר עד־למחר כי־כבר הגיע הערב:
- 4 (ד) אך רבים משמעי דברי הבשורה האמינו ויהי מספר האנשים כחמשת אלפים:
- 5 (ה) ויהי ממחרת ויקהלו השרים הזקנים והסופרים בירושלים:
- 6 (ו) ויחנן הכהן הגדול וקינפה ויוחנן נאלצנסדרוס וכל־אשר למשפחת בית הכהן הגדול:
- 7 (ז) ויעמידו אתם בתוך וישאלים לאמר בכח־מי או בשם־מי עשיתם כזאת:
- 8 (ח) ופטרוס מלא רוח הקדש ענה אתם לאמר שמעוני שרי העם והזקנים:
- 9 (ט) כי־נחקר היום על־אדות מעשה טוב לידוע חלי ובמי באתהו ישועה:
- 10 (י) וידע לכם כלכם ולכל־עם ישראל כי־בשם ישוע המשיח הנצרי אשר אתם צלבתם ואלהים הקימו מן־המתים בשמו הוא עמד לפניכם בריא אולם:
- 11 (יא) זאת היא האבן אשר מאסותם אתם הבונים ותהי לראש פנה:
- 12 (יב) ואין ישע בליתו כי לא־נתן שם אחר לבני אדם תחת השמים אשר־בו נושעה:
- 13 (יג) ויהי כאשר ראו אמן לב פטרוס ויוחנן וגם־הבינו כי הדיוטים הם ולא מלמדי ספר בן תמיהו עליהם וכירום כי היו עם־ישוע:
- 14 (יד) ובראתם את־האיש הנרפא עמד עמהם לא יכלו לענות בם דבר:
- 15 (טו) ויצוו אתם לצאת אל־מחוץ לסנהדרין וינעצו ביניהם:
- 16 (טז) ויאמרו מה־נעשה לאנשים האלה כי מופת ברור נעשה על־ידיהם גלוי הוא לכל־ישרי ירושלים ואין לכחש:
- 17 (יז) אך פן־תפרץ השמועה ופשטה בעם ננערה בם לבלתי דבר עוד לאיש בשם הזה:
- 18 (יח) ויקראו אתם ויצוו עליהם לבלתי דבר דבר ולא ללמד בשם ישוע:
- 19 (יט) ויענו אתם פטרוס ויוחנן ויאמרו הכי טוב בעיני האלהים כי נשמע אליכם משמע אליו שפטונא אתם:
- 20 (כ) כי לא נוכל לחדל מדבר את אשר ראינו ושמענו:
- 21 (כא) והם הוסיפו לגער־בם וישלחום מבלי מצא ידים לענוש אתם מיראתם את־העם כי כלם נתנו כבוד לאלהים על־דבר המעשה ההוא:
- 22 (כב) כי למעלה מארבעים שנה היה האיש אשר נעשה־עמו אות הרפואה:
- 23 (כג) ויהי כאשר שלחו ויבאו אל־אחיהם ויספרו להם את אשר אמרו אליהם ראשי הפתנים והזקנים:
- 24 (כד) והם שמעו וישאו את־קולם בלב אחד אל־אלהים ויאמרו יהנה אתה הוא אשר עשית את־השמים ואת־הארץ ואת־הים ואת־כל־אשר־בם:
- 25 (כה) ובפי עבדך דוד אבינו אמרת ברית הקדש למה רגשו גוים ולאמים יהגוד־ריך:
- 26 (כו) ויתיצבו מלכי־ארץ ורוזנים נוסדו־יחד על־יהנה ועל־משיחו:
- 27 (כז) כי באמת על־ישוע עבדך הקדוש אשר אתה נסכת נוסדו יחדו בעיר הזאת גם־הנדרוס ופנטיוס פילטוס עם־הגוים ועממיה ישראל:
- 28 (כח) ויעשו את אשר יעשה לפי ידך ולפי עצתך אשר חרצת מקדם:

- (29) כטו) ועתה יהיה השקיפה אל-נערתם ותנה לעבדיך לדבר ודברך ביד רמה:
 (30) לו) כי תשלח ידך לרפא חולים ולעשות אתות ומופתים בשם ישוע עבדיך הקדוש:
 (31) לא) ויהי בהתפללם ויגנע המקום אשר נקתלו שמה וימלאו כלם רוח הקדש וידברו דבר האלהים ביד רמה:
 (32) לב) וקהל המאמינים היה להם לב אחד ונפש אחת ולא אמר איש מהם על-שלו כי לו הוא כי אם-את-אשר היה להם לנחלת כלם:
 (33) לג) והשליחים נתנו עדותם על-תחנת האדון ישוע בעז גדול וחו רב הוצק על-פני כלם:
 (34) לד) ולא נמצא בהם איש חסר מאומה כי כל-בעלי שדות ובתים מכרו אתם ויביאו את-כסף מחירם:
 (35) לה) אשר שמו לרגלי השליחים להחלל לאיש איש כרי מחסרו:
 (36) לו) ויוסף אשר קראו לו השליחים בר-נבא על-כי הוא מוכיח כנביא איש לוי מארץ קפרוס:
 (37) לז) מכר את-השדה אשר היה לו ויבא וישם את-כספו לרגלי השליחים:

פרק ה

- (1) א) ואיש אחד חנניה שמו ושם אשתו שפירא מכר את-אחזתו:
 (2) ב) ויסתר חלק מן-המחיר ואשתו ידעת וחלק אחד הביא וישם לרגלי השליחים:
 (3) ג) ויאמר פטרוס למה-זה חנניה מלא השטן את-לבך לכחש ברוח הקדש ולהסתיר מן-מחיר השדה:
 (4) ד) הלא לך הנה עד לא-נמכר וגם-אחרי המכרו הלא הנה בידך למה מלאך לבך לעשות כן לא באנשים שקרת כי אם-באלהים:
 (5) ה) כשמע חנניה את-הדברים האלה ניפל ארצה ותצא נשמתו ויראה גדולה נפלה על כל-השמעים:
 (6) ו) ויקומו הנערים ויאספו אתו ויציאנה ויקברנה:
 (7) ז) ויהי כמשלש שעות ותבוא אשתו ולא ידעה את אשר נעשה:
 (8) ח) ויען פטרוס ויאמר אליה הגיד-לי תבעד כסף זה מכרתם את-השדה ותאמר הן בעד כסף זה:
 (9) ט) ויאמר אליה פטרוס למה-זה קשרתם יחד לנסות את-רוח יהוה הנה רגלי המקברים את-אישך בפתח ונשאוך גם-אותך החוצה:
 (10) י) ותפל פתאם לרגליו ותצא נשמתה ויבאו הנערים וימצאה כי מתה ויוציאו אתה ויקברה אצל אישה:
 (11) יא) ותהי יראה גדולה על כל-הקהל ועל כל-השמעים את-הדבר הזה:
 (12) יב) ואתות ומופתים רבים נעשו בקרב העם על-ידי השליחים ויקתלו כלם בלב אחד באילם שלמה:
 (13) יג) ומשאר האנשים אין איש אשר מלאו לבו לדבקה-בם אך-יקרו בעיני העם:
 (14) יד) ומאמינים רבים נספחו על-האדון המון אנשים ונשים:
 (15) טו) עד כי-נשאו את-החולים אל-הרחבות והשכבות במטות ומשכבות באמרים כי פטרוס יעבר שמה וצלז ינטה על-אחדים מהם:

16 (טז) וְגַם־הַמִּזְבֵּחַ עִם מִן־הָעָרִים אֲשֶׁר מִסְבִּיב לִירוּשָׁלַיִם נִהְרֹו וַיָּבִיאוּ אֶת־הַחֹלִים וְאֶת־הַנְּעָנִים תַּחַת יְדֵי רוּחוֹת טָמְאוֹת וְכָל־ם נִרְפָּאוּ:

17 (יז) וַיֵּקֶם הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְכָל־הַנְּלָוִים עָלָיו וְהֵם מַעֲדַת הַצְדֻקִּים וַיִּמָּלְאוּ קִנְיָה:

18 (יח) וַיִּשְׁלְחוּ אֶת־יְהוֹדָה בְּשָׁלִיחִים וַיִּתְּנוּם בְּמִשְׁמֵר הַקֹּהֵל:

19 (יט) וַיְהִי בַלֵּילָה וַיִּפְתַּח מֶלֶאךָ יְהוֹנָתָן אֶת־דִּלְתֵי בֵּית־הַכֶּלֶא וַיּוֹצִיָאם וַיֹּאמֶר:

20 (כ) לָכוּ וְעַמְדוּ בַּהֵיכָל וְדַבְּרוּ אֶל־הָעָם אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַחַיִּים הָאֵלֶּה:

21 (כא) וַיִּשְׁמְעוּ וַיִּשְׁכַּיְמוּ בַּבֶּקֶר וַיָּבֹאוּ אֶל־הַהֵיכָל וַיִּלְמְדוּן וַיָּבֹא הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאֲשֶׁר אֹתוֹ וַיִּקְהִלוּ אֶת־הַסֵּנֶהֶדְרִין וְאֶת־כָּל־זִקְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלְחוּ לְהָבִיא אֹתָם מִבֵּית הַכֶּלֶא:

22 (כב) וְהַמְשָׁרְתִּים בָּאוּ וְלֹא מִצָּאוּם בְּבֵית הַכֶּלֶא וַיִּשְׁבּוּ וַיְגִידוּ לֵאמֹר:

23 (כג) מִצָּאוּנוּ אֶת־בֵּית הַכֶּלֶא סָגוּר וּמִסְגָּר וְאֶת־הַשְּׁמָרִים עֹמְדִים עַל־מִשְׁמָרְתָּם לִפְנֵי הַשָּׁעָרִים וְנִפְתַּח וְנִרְאָ וְאֵין אָדָם בְּבֵית פְּנִימָה:

24 (כד) וְהַכֹּהֵן וְשֵׁר צָבָא הַהֵיכָל וְרָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים בְּשִׁמְעָם אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה נִבְכּוּ עַד־מָאֹד לֵאמֹר מַה־יִּהְיֶה מִכָּל־אֵלֶּה:

25 (כה) אַז בָּא אִישׁ אֶחָד וְהִגִּיד לָהֶם לֵאמֹר הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר נָתַתֶּם בְּבֵית הַכֶּלֶא הֵנּם עֹמְדִים בַּהֵיכָל וּמוֹרִים אֶת־הָעָם:

26 (כו) וַיֵּלֶךְ שֵׁר הַצָּבָא עִם־מְשָׁרְתָיו וַיִּקְחֵם אֶת־לֹא בַחֲזָקָה כִּי יֵרְאוּ מִפְּנֵי הָעָם פֶּן יִסְקְלוּ:

27 (כז) וַיָּבִיאוּ אֹתָם וַיַּעֲמִידוּם לִפְנֵי הַסֵּנֶהֶדְרִין וַיִּשְׁאַל אֹתָם הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל לֵאמֹר:

28 (כח) הֲלֹא צִוְּהָ צִוְּנוּ עָלֵיכֶם לְבַלְתִּי הוֹרֵת בְּשֵׁם הַזֶּה וְאַתֶּם הִנֵּה מַלְאֲתֶם אֶת־יְרוּשָׁלַיִם תּוֹרַת פִּיכֶם וּבִקְשַׁתֶּם לְהָבִיא עָלֵינוּ דֵם הָאִישׁ הַזֶּה:

29 (כט) וַיַּעַן פֶּטְרוֹס וְהַשְּׁלִיחִים וַיֹּאמְרוּ הֲלֹא עָלֵינוּ לִשְׁמֹעַ אֶל־מִצְוֹת אֱלֹהִים מִשְׁמַע אֶל־מִצְוֹת אָנָּשִׁים:

30 (ל) אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הַקִּים אֶת־יֵשׁוּעַ אֲשֶׁר שָׁלַחְתֶּם בּוֹ יָד וַתַּתְּלוּ אֹתוֹ עַל־הָעֵץ:

31 (לא) אֹתוֹ הָרִים אֱלֹהִים בִּימֵינוּ לָשֵׁר וּלְמוֹשִׁיעַ לְיִשְׂרָאֵל לְהָשִׁיב אֶת־לִבָּם וּלְסַלּוֹחַ לָהֶם אֶת־חַטְאֵיהֶם:

32 (לב) וְאַנְחָנוּ עֲדִים וְכֵן רוּחַ הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר חָלַק אֱלֹהִים לִשְׁמֹעַ עַד עַל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:

33 (לג) וַיְהִי כְשִׁמְעָם וַיִּנֶּע הַדְּבָר וַיִּנֶּע נַפְשָׁם וַיִּתְּנִכְלוּ אֹתָם לְהַמִּיתָם:

34 (לד) וַיֵּקֶם אֶחָד מִן־הַפְּרוֹשִׁים מִקֶּרֶב הַסֵּנֶהֶדְרִין וּשְׁמוֹ גִּמְלִיאֵל מוֹרֵה הַתּוֹרָה וְנִכְבָּד בְּעֵינֵי כָל־הָעָם וַיִּצֹו לְהוֹצִיא אֶת־הַשְּׁלִיחִים מִלִּפְנֵיהֶם מַעַט מִזֶּעֶר:

35 (לה) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אָנָּשֵׁי יִשְׂרָאֵל הַשְּׁמָרוּ לָכֶם בְּאֲשֶׁר אֹתָם אֲמָרִים לַעֲשׂוֹת לְאָנָּשִׁים הָאֵלֶּה:

36 (לו) כִּי לִפְנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה קָם תּוֹרָס אֲשֶׁר הַתְּנַשָּׂא לֵאמֹר אֲנִי הוּא הַנֶּבֶר וְכֹאֲרַבַּע מֵאוֹת אִישׁ הִתְלַקְטוּ אֵלָיו עַד אֲשֶׁר־נִהְרַג וְכָל־הַנְּלָוִים עָלָיו נִפְצּוּ וְהָיוּ כְּלֹא הָיוּ:

37 (לז) וְאַחֲרָיו קָם יְהוֹנָתָן הַגָּלִילִי בִימֵי הַמַּפְקָד אֲשֶׁר הִדִּיחַ עִם־רֶב אַחֲרָיו וְגַם־הוּא נָפַל וְכָל־הַנְּלָוִים עָלָיו נִפְּזָרוּ:

38 (לח) וְעַתָּה אֲנִי אֹמֵר אֲלֵיכֶם חֲדָלוּ לָכֶם מִן־הָאָנָּשִׁים הָאֵלֶּה וְהִנִּיחוּ לָהֶם כִּי אִם־מֵאָדָם יִצָּאָה הַעֲצָה וְהַתְּפַעֲלָה הַזֹּאת הוֹפֵר תוֹפֵר:

39 (לט) וְאִם־מֵאֵת אֱלֹהִים יִצָּאָה לֹא תוּכְלוּ לְהַפִּירָהּ פֶּן־תִּמָּצְאוּ נִלְחָמִים בָּאֱלֹהִים:

40 (מ) וַיִּשְׁמְעוּ בְּקוֹלוֹ וַיִּקְרְאוּ אֶל־הַשְּׁלִיחִים וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר יָסְרוּ אֹתָם וַצּוּוּ עֲלֵיהֶם לְבִלְתִּי דַבֵּר עוֹד בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ שְׁלָחוֹם לְדַרְכָּם:

41 (מא) וְהֵם יָצְאוּ שְׂמָחִים מִלִּפְנֵי הַסֵּנֶה־דְרִין עַל־כִּי נִחְשְׁבוּ רְאוּיִם לְשֵׁאת חֶרֶפָה עַל־שְׁמוֹ:

42 (מב) וְלֹא חָדְלוּ יוֹם לְלַמֵּד בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ אוֹ בְּבֵתֵי אֲנָשִׁים וּלְבַשֵּׁר בְּשׁוּרַת יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:

פרק ו

1 (א) וְהַתִּלְמִידִים גָּבְרוּ הַלּוֹךְ וְגָבַר בִּימֵי הֵהָם וַיֵּלְנוּ הַתִּלְמִידִים הַיּוֹנִיִּם עַל־הַעֲבָרִיִּים לֵאמֹר כִּי הִתְעַלְמוּ מֵאֲלֻמְנוּתֵיהֶם וְלֹא נָתַנוּ לָהֶן יוֹם יוֹם אֶת־מַחְסוֹרָן:

2 (ב) וַיִּקְרְאוּ שְׁנֵי הָעָשָׂר אֶל־קָהֵל הַתִּלְמִידִים וַיֹּאמְרוּ לֹא־נִכּוֹן לָנוּ לַעֲזוֹב אֶת־דִּבְרֵי הָאֱלֹהִים וּלְעַבֵּד עֲבֹדַת הַשְּׁלַחְנוֹת:

3 (ג) עַל־כֵּן אֶחָיוֹנוּ לָכֵן חָזוּ מִכָּם שְׁבָעָה אֲנָשִׁים יָדְעִים מְלֵאֵי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וּמְלֵאֵי חֻכְמָה וְאֹתָם נִבְקִידָה עַל־הָעֲבָדָה הַזֹּאת:

4 (ד) וַאֲנַחְנוּ עַל־מִשְׁמַרְתִּי הַתַּפְלָה נַעֲמִדָה וְעַל־עֲבֹדַת דִּבְרֵי הַבְּשׁוּרָה:

5 (ה) וַיִּישָׁב הַדָּבָר בְּעֵינֵי כָל־הַקָּהֵל וַיִּבְחָרוּ אֶת־סֹטָפָנוֹס אִישׁ מְלֵא אֱמוּנָה וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־פִּילָפּוֹס וְאֶת־פְּרוּכּוֹרוֹס וְאֶת־נִיקָנוֹר וְאֶת־טִימוֹן וְאֶת־פְּרָמֶנֶס וְאֶת־נִיקָלָס גֵּר אֲנָטוֹכִיָּא:

6 (ו) אֶת־אֵלֶּה הָעֲמִידוֹ לִפְנֵי הַשְּׁלִיחִים וְהֵם הִתְפַּלְּלוּ וְסָמְכוּ אֶת־יְדֵיהֶם עֲלֵיהֶם:

7 (ז) וַיְהִי דִבְרֵי אֱלֹהִים הֵלֶךְ הַלֵּךְ וּפָרַץ וּמִסְפָּר הַתִּלְמִידִים הַלּוֹךְ וְרַב עַד־מָאֵד בִּירוּשָׁלַיִם וּבְסֶהֱמוֹן רַב מִן־הַכְּהֲנִים נָטוּ אַחֲרֵי הָאֱמוּנָה:

8 (ח) סֹטָפָנוֹס אִישׁ מְלֵא חֶסֶד וּגְבוּרָה עָשָׂה אֹתוֹת וּמִפְתִּים גְּדֹלִים בְּקֶרֶב הָעָם:

9 (ט) וַיָּקוּמוּ אֲנָשִׁים מִבֵּית־הַכִּנְסָת אֲשֶׁר עַל־שֵׁם־הַלִּיבֶרְטִינִים יַחֲשָׁב וְהַקוֹרִינִיִּם וְהָאֲלֶכְסַנְדְּרִיִּים וּמִן־בְּנֵי קִילִיקִיָּא וְאַסִּיָּא וַיִּתְּנֻכְחוּ עִם־סֹטָפָנוֹס:

10 (י) וְלֹא יָכְלוּ לְהָשִׁיב עַל־דִּבְרֵי חֻכְמָתוֹ אֲשֶׁר־הִבִּיעַ לָהֶם רוּחוֹ:

11 (יא) וַיּוֹשִׁיבוּ אֲנָשִׁים נִגְדּוֹ אֲשֶׁר הִעֲדָהוּ לֵאמֹר שְׁמַעְנוּ אֹתוֹ מִדְּבַר דִּבְרֵי גְדוּפִים בְּמִשְׁחָה וּבֵאלֹהִים:

12 (יב) וַיַּעֲזְרוּ אֶת־הָעָם וְאֶת־הַזִּקְנִים וְאֶת־הַסּוֹפְרִים וַיָּקוּמוּ עָלָיו וַיִּתְּפָשׂהוּ וַיְבִיֵּאֵהוּ לִפְנֵי הַסֵּנֶה־דְרִין:

13 (יג) וַיּוֹשִׁיבוּ עֲדֵי־שֹׁקֶר וַיַּעֲדָהוּ לֵאמֹר הָאִישׁ הַזֶּה לֹא יַחְדַּל מִדְּבַר גְּדוּפִים עַל־הַמָּקוֹם הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה וְעַל־הַתּוֹרָה:

14 (יד) כִּי שְׁמַעְנוּ אֹתוֹ אֹמֵר יֵשׁוּעַ הַנִּצָּרִי הוּא יַהֲרוֹס אֶת־הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּמְרֹר אֶת־הַחֻקִּים אֲשֶׁר נָתַן־לָנוּ מֹשֶׁה:

15 (טו) וַיָּשִׁימוּ כָל־הַיּוֹשְׁבִים בַּסֵּנֶה־דְרִין אֶת־עֵינֵם בּוֹ וַיִּרְאוּ אֶת־פָּנָיו כְּפָנֵי מְלֶאךָ אֱלֹהִים:

פרק ז

1 (א) וַיֹּאמֶר הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל הַאֲמָנֶם בֶּן הַדָּבָר:

2 (ב) וַיַּעַן וַיֹּאמֶר שְׁמַעְנוּנִי אַחִי וְאַבּוֹתַי אֵל אֱלֹהֵי הַכְּבוֹד נִרְאָה אֶל־אַבְרָהָם אָבִינוּ בַּהֲיוֹתוֹ בְּאֶרֶם נְהָרִים טָרַם יָשָׁב בְּחָרָן:

3 (ג) וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֵךְ־לֶךְ מֵאֶרֶצְךָ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּבֵא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאָךְ:

4 (ד) אַז יָצָא מֵאֶרֶץ כַּשְׂדִּים וַיָּשָׁב בְּחָרָן וְאַחֲרֵי מוֹת אָבִיו הִעֲבִיר אֹתוֹ מִשָּׁם אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אֹתָם יֹשְׁבִים בָּהּ כִּיּוֹם הַזֶּה:

5(ה) וְלֹא־נָתַן לוֹ נִחְלָה בָּהּ עַד־מָרְדֵךְ כַּף־רִגְלֹא אֵף אָמַר לְתַתָּהּ לוֹ לֹא־חָזָה וּלְזָרְעוֹ אַחֲרָיו בְּטָרֵם הָיָה־לוֹ זָרַע:

6(ו) וְכֹה אָמַר אֱלֹהִים כִּי־יָגֵר יִהְיֶה זָרְעוֹ בָּאָרֶץ לֹא לָהֶם וַעֲבָדוּם וְעָנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה:

7(ז) וְגַם אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דֵּן אֲנֹכִי אָמַר אֱלֹהִים וְאַחֲרֵי־כֵן יֵצְאוּ וַיַּעֲבֹדֵנִי בְּמָקוֹם הַזֶּה:

8(ח) וַיִּתֵּן־לוֹ אֶת בְּרִית הַמִּילָה וְאָז נוֹלַד־לוֹ יִצְחָק וַיִּמָּל אֹתוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי וַיִּצְחָק הוֹלִיד אֶת־יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב אֶת־שְׁנַיִם הָעָשָׂר רָאשֵׁי הָאָבוֹת:

9(ט) וַיָּקֵנְאוּ רָאשֵׁי הָאָבוֹת בַּיּוֹסֵף וַיִּמְכְּרוּ אֹתוֹ לְהַבְיֹאוֹ מִצְרַיִמָּה וְאֱלֹהִים הָיָה עִמּוֹ:

10(י) וַיּוֹשַׁע־לוֹ מִכָּל־צָרוֹתָיו וְחַן וְחַכְמָה נָתַן־לוֹ לְעֵינָי פָּרְעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיְשִׁיתָהוּ עַל־מִצְרַיִם וְעַל כָּל־בֵּיתוֹ:

11(יא) וַיָּבֹא רָעַב בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וּבָאָרֶץ כְּנָעַן וְצָרָה גְדוֹלָה וְלֹא־מָצְאוּ אָבוֹתֵינוּ טָרֶף לְבֵיתָם:

12(יב) וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב כִּי יֹשֶׁ־שָׁבֵר בְּמִצְרַיִם וַיִּשְׁלַח אֶת־אָבוֹתֵינוּ פַּעַם אַחַת:

13(יג) וּבַפַּעַם הַשְּׁנִית הַתּוֹנֵדַע יוֹסֵף אֶל־אָחָיו וַתּוֹנֵדַע לְפָרְעָה מִשְׁפַּחַת יוֹסֵף:

14(יד) וַיִּשְׁלַח יוֹסֵף וַיִּקְרָא אֵלָיו אֶת־יַעֲקֹב אָבִיו וְאֶת־כָּל־מוֹלְדָתוֹ חָמֹשׁ וְשִׁבְעִים נָפֶשׁ:

15(טו) וַיֵּרֶד יַעֲקֹב מִצְרַיִמָּה וַיָּמָת שָׁם הוּא וְאֲבֹתֵינוּ:

16(טז) וַיִּנְשְׂאוּ שְׁכֵמָה וַיִּקְבְּרוּ בְּקֶבֶר אֲשֶׁר קָנָה אֲבֹרָהֶם בְּמַחִיר כֶּסֶף מִיַּד בְּנֵי־חַמּוֹר בְּשָׂכָם:

17(יז) וַיְהִי כֹאֲשֶׁר קָרְבוּ הַיָּמִים אֲשֶׁר הִבְטִיחַ אֱלֹהִים בְּשִׁבְעָתוֹ לְאֲבֹרָהֶם וַיֵּרֶב הָעָם בְּמִצְרַיִם וַיַּעֲצֻמוּ בְּמָאֹד מְאֹד:

18(יח) עַד כִּי־קָם מֶלֶךְ חָדָשׁ בְּמִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־יָדַע אֶת־יוֹסֵף:

19(יט) הוּא הִתְחַכֵּם לְבָנֵי מִשְׁפַּחַתָּנוּ וַיִּלְחֹץ אֶת־אָבוֹתֵינוּ לְנָטֵשׁ אֶת־עַלְלֵיהֶם לְבִלְתִּי הַחֲיוֹתָם:

20(כ) בָּעֵת הַהִיא נוֹלַד מֹשֶׁה וַיְהִי־טוֹב לְאֱלֹהִים וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים נִצָּפָן בְּבֵית אָבִיהוּ:

21(כא) וְאַחֲרֵי נָטַשׁ אֶסְפָּה אֹתוֹ בַּת־פָּרְעָה וַתִּגְדָּלְהוּ לָהּ לְבֵן:

22(כב) וַיְהִי מִשְׁכִּיל בְּכָל־חֲכָמַת מִצְרַיִם שְׂגִיא־כֹחַ בְּדַבָּרָיו וּרְב־פַּעֲלִים:

23(כג) וּכְאֲשֶׁר מָלְאוּ־לוֹ אַרְבָּעִים שָׁנָה שָׁם עַל־לְבּוֹ לִפְקֹד אֶת־אָחָיו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

24(כד) וַיֵּרָא אִישׁ אֶחָד מֵהֶם מִכָּה עַל־לֹא־דָבָר וַיִּגַּן עָלָיו וַיִּקָּם נִקְמַת הַמִּכָּה וַיִּיָּד אֶת־הַמִּצְרִי:

25(כה) וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ כִּי יִבְיֶנּוּ אָחָיו אֲשֶׁר עַל־יָדוֹ תָּבוֹא לָהֶם תְּשׁוּעַת אֱלֹהִים וְהֵם לֹא הִבִּינוּ:

26(כו) וַיֵּצֵא בַּיּוֹם הַשְּׁנִי וַהֲנֶה שְׁנֵי אֲנָשִׁים נָצִים וַיִּבְקֹשׁ לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם וַיֹּאמֶר הֲלֹא אֲנָשִׁים אֲחִים אֹתָם לָמָּה תַעֲשֹׁקוּ אִישׁ אֶת־אָחָיו:

27(כז) וַהֲשִׁלַּח יָד בְּאָחָיו הִדְפּוּ לֵאמֹר מִי שָׁמָּה לְאִישׁ שֶׁר וְשִׁפְט עָלֵינוּ:

28(כח) הִלְהִירָגְנִי אַתָּה אָמַר כְּאֲשֶׁר הִרְגִּיתָ אֶת־הַמִּצְרִי:

29(כט) וְעַל־הַדָּבָר הַזֶּה בָּרַח מֹשֶׁה וַיָּגֵר בָּאָרֶץ מִדְיָן וַיּוֹלַד שָׁם שְׁנֵי בָנִים:

30(ל) וְכִמְלֹאֶת לוֹ אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיֵּרָא אֵלָיו מֶלֶךְ אֶדְוֶן בְּמִדְבַּר הַר סִינַי בְּלִבַּת־אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֶּנֶה:

31(לא) וַיֵּרָא מֹשֶׁה וַיִּתְמַה עַל־הַמֶּרְאָה וַיִּסָּר לְרֹאוֹת וַהֲנֶה קוֹל יְהוָה מִדְבַּר אֵלָיו:

32(לב) אֲנֹכִי אֱלֹהֵי אָבִיךָ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב וַיַּחֲרֹד מֹשֶׁה כִּי יֵרָא מִהַבֵּית:

33(לג) וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה שֶׁל גַּעְלִיךָ מַעַל רִגְלִיךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמְתָּ־קֶדֶשׁ הוּא:

34(לד) רָאָה רְאִיתִי אֶת־עַנִּי עָמִי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם וְאֶת־צַעֲקָתָם שָׁמַעְתִּי וְאֵרַד לְהַצִּילָם וְעַתָּה לָכֵה וְאַשְׁלַחְךָ מִצְרַיִמָּה:

35 (לה) הוא משה אשר כחשוּבו לאמר מי שמוך לשר ושפט אתו שלח אלהים ביד המלאך הנראה אליו בסנה להיות לשר ולגאל:

36 (לו) והוא הוציאם ויעש אותות ומפתים במצרים ובנים־סוף ובמדבר ארבעים שנה:

37 (לז) הוא משה אשר אמר לבני ישראל נביא מאחיקם פמני יקים לכם יהוה אלהיכם אליו תשמעון:

38 (לח) הוא אשר היה בקהל ובמדבר עם־המלאך הדבר אליו בהר סיני ועם־אבותינו והוא קבל תורת חיים לתת־לנו:

39 (לט) ואבותינו לא אָבו לשמע לו כי המרו את־רוחו ויתנו את־לפם לשוב מצרימה:

40 (מ) ויאמרו אל־אהרן עשה־לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי־זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה־היה לו:

41 (מא) ויעשו עגל בימים ההם ויעלו עלות למסכה ויצחקו לפני מעשי ידיהם:

42 (מב) ואלהים סר מעליהם ויתנם לעבד את־צבא השמים ככתוב בספר הנביאים הזבחים ומנחה הנשטם־לי במדבר ארבעים שנה בית ישראל:

43 (מג) ונשאתם את סבת מלך ואת־ככב אלהיכם ריפן הצלמים אשר עשיתם להשתחות להם והגליתי אתכם מהלאה לבבל:

44 (מד) ואבותינו משכן העדות היה להם במדבר אשר עשה משה כתבנית אשר ראה כפי אשר צוה אתו אלהים המדבר אליו:

45 (מה) ואבותינו עם־יהושע בראשם לקחו וביארו אתם אל־ארצות הגוים אשר הורישם אלהים מפני אבותינו עד־ימי דוד:

46 (מו) והוא מצא חן בעיני אלהים ויתן את־לבו למצא משכנות לאלהי יעקב:

47 (מז) ושלמה בנה־לו בית:

48 (מח) אך אל עליון לא ישב בבתים מעשי ידים כאשר אמר הנביא:

49 (מט) השמים כסאי והארץ הדם רגלי אי־זה בית אשר תבנו־לי אמר יהוה ואי־זה מקום מגורתי:

50 (נ) הלא את־כל־אלה ידי עשיתה:

51 (נא) קשי ערף כבדי לב וערלי און ממרים הויתם תמיד עם־רוח הקדש גם־אתם גם־אבותיכם:

52 (נב) מי מן־הנביאים לא רדפו אתו אבותיכם הלא הרגו את־המבשרים מקדם כי בא יבא הצדיק אשר אתם הסגרתם ותהיו לו למרצחים:

53 (נג) אתם אשר קבלתם את־התורה מלפני רבבת קדש ולא שמרתם:

54 (נד) ויהי כשמעם את־הדבר הזה ויגע עד־נפשם ויחרקו עליו שניהם:

55 (נה) והוא מלא רוח הקדש ויבט השמימה וירא את־כבוד אלהים ואת־ישוע עמד לימין האלהים:

56 (נו) ויאמר הנני ראה את־השמים נפתחים ואת בן־האדם עמד לימין האלהים:

57 (נז) ויזעקו בקול גדול ויאטמו את־אזניהם ויפלו עליו יחד:

58 (נח) ויוציארו אל־מחוז לעיר וירגמו אתו אבן והעדים הפשיטו את־מעיליהם לרגלי נער אחד ושמו שאול:

59 (נט) וירגמו את־סטפנוס והוא משוע וקרא ישוע אדני קח־נא את־רוחי:

60 (ס) וַיִּכְרַע עַל-בִּרְכָּיו וַיִּקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי תָשֵׁת עֲלֵיהֶם חֲטָאת וַיְהִי כַּאֲשֶׁר אָמַר אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה וַיִּישָׁן:

פרק ח

- 1 (א) וּשְׂאוּל נָטָה אַחֲרֵיהֶם לְהַמִּיתוֹ וְאֶת-הָעֵדָה בִּירוּשָׁלַיִם רָדְפוּ בָּעֵת הַהִיא עַד-מָאד וַיִּפְּצוּ כָּלֶם לְכָל-עֵבֶר בִּיהוּדָה וּבְשֹׁמְרוֹן וְזוֹלָתִי הַשְּׁלִיחִים לְבָדֶם נִשְׁאָרוּ:
- 2 (ב) וְאֲנָשִׁים חֲסִידִים נִשְׂאוּ אֶת-סֹטְפָנוֹס וַיִּקְבְּרוּהוּ וַיִּסְפְּדוּ עָלָיו מִסְפַּד גָּדוֹל:
- 3 (ג) וּשְׂאוּל רָדַף אֶת-הָעֵדָה עַד-חֲרָמָה הַלֵּךְ מִבֵּית לְבֵית וְסָחוּב אֲנָשִׁים וְנָשִׁים לְתַתָּם בְּבֵית הַכֶּלָּא:
- 4 (ד) וְהַנְּפֻצִים שָׁטוּ בָּאָרֶץ וַיִּשְׁמִיעוּ אֶת-דְּבַר הַבְּשׂוּרָה:
- 5 (ה) וַיֵּרֶד פִּילְפּוֹס אֶל-עִיר שֹׁמְרוֹן וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵיהֶם אֶת-קְרִיאַת הַמְּשִׁיחַ:
- 6 (ו) וַיִּקְשֹׁב הַמּוֹן הָעָם אֶל-אַמְרֵי פִילְפּוֹס בְּלֵב אֶחָד כִּי שָׁמְעוּ גַם-רָאוּ אֶת-הָאֲתוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה:
- 7 (ז) כִּי רַבִּים הָיוּ שָׁם אֲשֶׁר רוּחוֹת הַטְּמָאָה דִּבְקֻוּ בָּם וְהֵנָּה יֵצְאוּ מֵהֶם יֵצֵא וְצֶעֶק בְּקוֹל גָּדוֹל וַיִּכְּבִּי עֲצָמוֹת וּפְסָחִים רַבִּים עַל-יְדוּ גִרְפָּאוּ:
- 8 (ח) וַתְּהִי שִׁמְחָה גְדוֹלָה בְּעִיר הַהִיא:
- 9 (ט) וְאִישׁ הָיָה בְּעִיר וּשְׁמוֹ שִׁמְעוֹן אֲשֶׁר מִלְּפָנִים הִגְדִּיל מַעֲשָׂהוּ בְּכַשְׁפּוֹ עַד-אֲשֶׁר שָׁמְמוּ עָלָיו הַשֹּׁמְרוֹנִים בְּאֲשֶׁר הוּא אָמַר כִּי-אִישׁ גָּדוֹל הוּא:
- 10 (י) וְכָלֶם הִקְשִׁיבוּ אֵלָיו מִקְטוֹן וְעַד-גָּדוֹל לֵאמֹר זֶה כַּחוֹ כַּח אֱלֹהִים כִּי רַב הוּא:
- 11 (יא) וְהֵם נִתְנוּ-לוֹ אֶזֶן קִשְׁבָּת כִּי יָמִים רַבִּים בְּכַשְׁפּוֹ הָיָה מַפְלִיא לַעֲשׂוֹת לְעֵינֵיהֶם:
- 12 (יב) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הֵאֱמִינוּ לְפִילְפּוֹס אֲשֶׁר בָּשָׂר לָהֶם אֶת-מַלְכוּת הָאֱלֹהִים וְאֶת-שֵׁם יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ וַיִּטְבְּלוּ גַם-אֲנָשִׁים וְגַם-נָשִׁים:
- 13 (יג) וַיָּאֲמֶן שִׁמְעוֹן גַּם-הוּא וַיִּטְבֵּל וַיִּסְתַּפַּח עַל-פִּילְפּוֹס וּבִרְאָתוֹ אֶת-אֲתוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה וְאֶת-מַפְתֵּי הַגְּדָלִים וַיִּשְׁתַּוּמֶם עַד-מָאד:
- 14 (יד) וַיְהִי כַּשְּׁמַע הַשְּׁלִיחִים אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַיִם כִּי-קִבְּלָה שֹׁמְרוֹן אֶת-דְּבַר הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁלְחוּ אֵלֵיהֶם אֶת-פֶּטְרוֹס וְאֶת-יֹהָנָן:
- 15 (טו) וַיֵּרְדּוּ וַיִּתְפַּלְּלוּ בַּעֲדָם כִּי תִנּוּחַ עֲלֵיהֶם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ:
- 16 (טז) כִּי עַד-עַתָּה לֹא צָלְחָה עַל-אִישׁ מֵהֶם רַק כִּי-נִטְבְּלוּ הָיוּ בְּשֵׁם הָאֱדוֹן יֵשׁוּעַ:
- 17 (יז) וַיִּסְמְכוּ אֶת-יְדֵיהֶם עֲלֵיהֶם וַתֵּנַח עֲלֵיהֶם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ:
- 18 (יח) וַיְהִי כִּרְאוֹת שִׁמְעוֹן כִּי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ נִתְּנָה בָּהֶם אַחֲרֵי אֲשֶׁר סָמְכוּ הַשְּׁלִיחִים אֶת-יְדֵיהֶם עֲלֵיהֶם וַיִּקְרַב לָהֶם כְּסָף:
- 19 (יט) וַיֹּאמֶר תִּנּוּ-לִי אֶת-הַכַּחַשׁ הַזֶּה גַּם-אֲנִי לְמַעַן תִּצְלַח רוּחַ הַקֹּדֶשׁ עַל-כָּל-אֲשֶׁר אֶסְמֶךָ אֶת-יְדֵי עָלָיו:
- 20 (כ) וַיֹּאמֶר אֵלָיו פֶּטְרוֹס אָבֹד תֹּאבֹד אֶתָּה עִם-כָּסְפְּךָ בְּאֲשֶׁר חָשַׁבְתָּ נַפְשְׁךָ כִּי תִקְנָה מֵתָת הָאֱלֹהִים בְּכָסְפְּךָ:
- 21 (כא) אֵין-לְךָ חֵלֶק וְנַחֲלָה בַּדְּבָר הַזֶּה כִּי לֹא יֵשֶׁר לָבֶךָ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים:
- 22 (כב) וְעַתָּה שׁוּבָה מִרְעִיתְךָ וְהִתְפַּלֵּל אֶל-יְהוָה אוּלִי יִסְלַח לְךָ לְנִכְלִי לָבֶךָ:
- 23 (כג) כִּי בְמִרוּרֹת רֹאשׁ רְאִיתִיךָ וּבְמוֹ חֲרָצְבוֹת רָשָׁע:

- (24) (כד) וַיַּעַן שְׁמַעוֹן וַיֹּאמְרוּ הֶעֱתִירוּ בְעָדֵי אֶל־יְהוָה לְבִלְתִּי יָבֹא עָלַי דָּבָר מִכָּל אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם:
- (25) (כה) וְהֵם דִּבְּרוּ דָּבָר יְהוָה הָעֵד וַדְּבַר וַיָּשָׁבוּ יְרוּשָׁלַיִם אַחֲרֵי אֲשֶׁר הִשְׁמִיעוּ אֶת־דְּבַר הַבְּשׂוּרָה בְּכַפָּרִים רַבִּים אֲשֶׁר לַשְּׁמָרְנִים:
- (26) (כו) וַיְדַבֵּר מִלֵּאדֹּי יְהוָה אֶל־פִּילפּוֹס לֵאמֹר קוּם לֵךְ־לָךְ הַנִּנְבָּה בַּדֶּרֶךְ הַנִּשְׁמָה הַיְרֵדֶת מִירוּשָׁלַיִם בְּאֵד עֲזָתָה:
- (27) (כז) וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ וְהָנָה אִישׁ גִּבּוֹר חֵיל כּוּשִׁי לְפָנָיו סָרִיס הַמֶּלֶכָה קִנְדֵּק מֵאֶרֶץ כּוּשׁ וְהוּא שָׂר לְכָל־בֵּית אוֹצָרָה אֲשֶׁר בָּא יְרוּשָׁלַיִם לְהַשְׁתַּחֲוֹת שָׁמָּה:
- (28) (כח) וְעַתָּה הוּא שָׁב לְדַרְכּוֹ יוֹשֵׁב בְּמִרְכָּבָתוֹ וְקָרָא בְּסֹפֶר יִשְׁעֵיהוּ הַנְּבִיא:
- (29) (כט) וַיֹּאמֶר הָרוּחַ אֶל־פִּילפּוֹס נָטָה לָךְ וְהִתְחַלֵּךְ אֲצֹל הַמִּרְכָּבָה הַזֹּאת:
- (30) (ל) וַיֵּרָץ אֵלָיו פִּילפּוֹס וַיִּשְׁמַע כִּי הוּא קָרָא בְּסֹפֶר יִשְׁעֵיהוּ הַנְּבִיא וַיֹּאמֶר הֲכִי יָדַעְתָּ אֶת־אֲשֶׁר אַתָּה קָרָא:
- (31) (לא) וַיֹּאמֶר אֵיכָה אָדַע בְּלִתִּי אִם־יִוְרְנִי אִישׁ וַיִּבְקֹשׁ אֶת־פִּילפּוֹס לַעֲלוֹת וּלְשַׁבֵּת אֹתוֹ:
- (32) (לב) וְזֶה הוּא הַכְּתוּב אֲשֶׁר קָרָא בְּסֹפֶר כְּשֶׁה לְטָבַח יוֹבֵל וּכְרַחֵל לְפָנָיו גְּזֻזִיָּה נֶאֱלָמָה וְלֹא יִפְתַּח פִּיו:
- (33) (לג) בְּשִׁפְלוֹ מִשְׁפָּטוֹ לָקַח וְאֶת־דּוֹרוֹ מִי יִשׁוּחַח כִּי נִגְזַר מֵאֶרֶץ חֲיָיו:
- (34) (לד) וַיַּעַן הַסָּרִיס וַיֹּאמֶר אֶל־פִּילפּוֹס אֲשָׁאֲלֶה־נָּא מִמֶּךָ עַל־מִי מִדְּבַר הַנְּבִיא עַל־נַפְשׁוֹ אוֹ עַל־אִישׁ אֲחֵר:
- (35) (לה) וַיִּפְתַּח פִּילפּוֹס אֶת־פִּיו וַיַּחֲל מִן־הַכְּתוּב הַזֶּה וַיִּגְדֵּלֻ אוֹ אֶת־בְּשׂוּרַת יִשׁוּעַ:
- (36) (לו) וַיְהִי בְּנִסְעָם בַּדֶּרֶךְ וַיָּבֹאוּ אֶל־מִים וַיֹּאמֶר הַסָּרִיס הַנֶּה־מִים לְפָנֵינוּ מִה־יַּעֲצֵרְנִי מִהֲטָבֵל:
- (37) (לז) וַיֹּאמֶר פִּילפּוֹס אִם־מֵאֲמִין אַתָּה בְּכָל־לִבְבְּךָ מֵתֵר־לָךְ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲנִי מֵאֲמִין כִּי יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ בֶּן־הָאֱלֹהִים הוּא:
- (38) (לח) וַיֵּצֵאוּ וַתַּעֲמֹד הַמִּרְכָּבָה וַיֵּרְדּוּ שְׁנֵיהֶם אֶל־הַמִּים גַּם־פִּילפּוֹס גַּם־הַסָּרִיס וַיִּטְבֵּל אֹתוֹ:
- (39) (לט) וַיְהִי בַעֲלוֹתָם מִן־הַמִּים וַיֵּשָׂא רוּחַ יְהוָה אֶת־פִּילפּוֹס וְהַסָּרִיס לֹא רָאִהוּ עוֹד וַיַּעֲבֵר שְׁמֹחַ לְדַרְכּוֹ:
- (40) (מ) וּפִילפּוֹס נִמְצָא בְּאֲשְׁדּוֹד וַיַּעֲבֵר וַיִּבְשֹׁר אֶת־הַבְּשׂוּרָה בְּכָל־הָעָרִים עַד־בָּאוּ קְסָרִין:

פרק ט

- (1) (א) וְשָׂאוּל עוֹדְנֵנוּ עוֹרֵר זַעַם וּמָוֶת בַּחֲמַת אָפוֹ עַל־תַּלְמִידֵי הָאֲדוֹן וַיֵּלֶךְ אֶל־הַכַּהֵן הַגָּדוֹל:
- (2) (ב) וַיִּשְׁאֵל סָפְרִים מִמֶּנּוּ אֶל־בְּתִי הַכִּנְסֶת אֲשֶׁר בְּדַמְשֶׁק לְהַחֲזִיק בִּידוֹ כִּי יִמְצָא תַעִים בַּדֶּרֶךְ הַהוּא אֲנָשִׁים אוֹ נָשִׁים לְהַבִּיאָם אֶסְוִירִים יְרוּשָׁלַיִם:
- (3) (ג) וַיְהִי הוּא הֵלֶךְ וְקָרַב אֶל־דַּמְשֶׁק וְהָנָה אוֹר מִן־הַשָּׁמַיִם זָרַח עָלָיו כְּכָרֶק מִסָּבִיב:
- (4) (ד) וַיַּפֵּל עַל־פָּנָיו אֶרְצָה וַיִּשְׁמַע קוֹל מִדְּבַר אֵלָיו שָׂאוּל שָׂאוּל לָמָּה־זֶּה תִּרְדָּפֵנִי:
- (5) (ה) וַיֹּאמֶר מִי אַתָּה אֲדֹנִי וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי יִשׁוּעַ אֲשֶׁר אַתָּה רֹדֵף קִשָּׁה לָךְ לִבְעֹט בַּדְּרַבָּנוֹת:
- (6) (ו) וְהוּא חָרַד וַנִּבְעַת וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי מִה־תַּחֲפֹץ וְאֵעֲשֶׂה וַיַּעַן הָאֲדֹן אֲ קוּם לָךְ וְלָךְ הָעִירָה וְשֵׁם יֹאמֶר אֵלֶיךָ אֶת־אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה:
- (7) (ז) וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הִלְכוּ אֹתוֹ עָמְדוּ כִּנְאֻלָּמִים כִּי שָׁמְעוּ אֶת־הַקּוֹל וְאִישׁ לֹא רָאוּ:
- (8) (ח) וַיָּקָם שָׂאוּל מִן־הָאֶרֶץ וַיִּפְתַּח אֶת־עֵינָיו וְלֹא רָאָה כָּל־מְאוּמָה וַיַּחֲזִיקוּ בִידוֹ וַיּוֹלִיכֵהוּ דַמְשֶׁק:
- (9) (ט) וּשְׁלֹשֶׁת יָמִים לֹא הָיָה לוֹ אוֹר עֵינָיו וְלֹא אָכַל וְלֹא שָׁתָה:

- (10) וְתִלְמִיד אֶחָד הָיָה בְּדַמְשֶׁק וּשְׁמוֹ חֲנָנִיָּה וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאֲדֹנָן בִּמְרָאָה חֲנָנִיָּה וַיֹּאמֶר הֲנִי אֲדֹנִי:
- (11) וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאֲדֹנָן קוּם וְלֵךְ אֶל־הֶרְחוֹב הַנִּקְרָא הֶרְחוֹב הַיָּשָׁר וּדְרֹשׁ בְּבֵית יְהוּדָה אַחֲרֵי אִישׁ טָרָסִי וּשְׁמוֹ שָׁאוּל כִּי הֵנוּ מִתְּפִלָּל:
- (12) וְהוּא חָזָה בַּמַּחֲזָה אִישׁ בָּא אֵלָיו וּשְׁמוֹ חֲנָנִיָּה אֲשֶׁר שָׁם אֶת־יָדָיו עָלָיו לְהִשָּׁבֵלֹו אֹרַח עֵינָיו:
- (13) וַיַּעַן חֲנָנִיָּה וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי שָׁמַעְתִּי מִפִּי רַבִּים עַד־כַּמָּה הֶרְבֵּה הָרַע הָאִישׁ הַזֶּה לְקְדוּשֵׁיךָ אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלָּיִם:
- (14) וְגַם־פָּה יֵשׁ כַּח בִּידוֹ מִפִּי רָאשֵׁי הַכְּהֻנִּים לְאַסֹּר אֶת־כָּל הַקְּרָאִים בְּשִׁמְךָ:
- (15) וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאֲדֹנָן לֵךְ כִּי־כָלִי חֲפֵץ הוּא אֲשֶׁר בַּחֲרָתִי בּוֹ לְשֵׂאת אֶת־שְׁמִי לִפְנֵי גוֹיִם וּמַלְכִּים וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל:
- (16) וְאַנִּי אֲרֹאֲהוּ עַד־כַּמָּה לֹו לְהַתְּעִנּוֹת בַּעֲבוּר שְׁמִי:
- (17) וַיֵּלֶךְ חֲנָנִיָּה וַיָּבֹא הַבֵּיתָה וַיִּשֶׁם אֶת־יָדָיו עָלָיו וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אַחִי הִנֵּה הָאֲדֹנָן יֹשׁוּעַ הַנִּקְרָא אֵלֶיךָ בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר־בָּאתָ הִנֵּה שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ כִּי תִפְקַחְנָה עֵינֶיךָ וְתִמְלֹא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ:
- (18) וַיִּכְרַנְעוּ נִפְלוּ מֵעַל עֵינָיו כַּקְּשָׁשִׁים וַתִּפְקַחְנָה וַיָּקָם וַיִּטָּבֵל:
- (19) וַיֹּאכַל לֶחֶם וַיִּתְחַזַּק וַיֵּשֶׁב שָׁאוּל עִם־הַתִּלְמִידִים יָמִים אַחֲרֵים בְּדַמְשֶׁק:
- (20) וַיִּמָּהֵר וַיִּקְרָא בְּבִתִּי־הַכְּנֻסֶת בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ לֵאמֹר כִּי־הוּא הַמְּשִׁיחַ בֶּן־הָאֱלֹהִים:
- (21) וְכָל־הַשְּׂמַעִים נִבְּהָלוּ לֵאמֹר הֲלֹא זֶה הוּא אֲשֶׁר הִשְׁמִיד בִּירוּשָׁלַיִם אֶת־הַקְּרָאִים בְּשֵׁם הַזֶּה וּלְבַעֲבוֹר זֹאת בָּא גַם־הֵנָּה לְהוֹלִיךָ אִתָּם אֲסוּרִים אֶל־רָאשֵׁי הַכְּהֻנִּים:
- (22) וַיְהִי שָׁאוּל הוֹלֵךְ וְחֹזֵק וּמִסְכֵּסֵךְ אֶת־הַיְּהוּדִים בְּדַמְשֶׁק כִּי הוֹרָה לָהֶם דִּי בָּאָר כִּי־זֶה הוּא הַמְּשִׁיחַ:
- (23) וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים רַבִּים וַיִּקְשְׁרוּ עָלָיו הַיְּהוּדִים לְהַרְגּוֹ:
- (24) וַיִּנְדַּע לְשָׁאוּל קִשְׁרָם וְכִי גַם־שֹׁמְרִים הֵם אֶת־הַשְּׁעָרִים יוֹמָם וּלְיָלָה לְהַרְגּוֹ:
- (25) וַיִּקְחוּ אֹתוֹ הַתִּלְמִידִים לְיָלָה וַיּוֹרִידוּהוּ בַסֵּל מֵעַל הַחוֹמָה:
- (26) וַיָּבֹא יְרוּשָׁלַיִם וַיִּבְקֹשׁ לְדַבְּקָה בַתִּלְמִידִים וְהֵם כָּלָם יָרְאוּ מִפָּנָיו וְלֹא הֶאֱמִינוּ כִּי־תִלְמִיד הוּא:
- (27) וַיִּקַּח אֹתוֹ בֶּרֶךְ־נֶפֶא וַיְבִיֵּאוּהוּ אֶת־הַשְּׁלִיחִים וַיְסַפֵּר לָהֶם אֵת אֲשֶׁר־רָאָה בַּדֶּרֶךְ אֶת־הָאֲדֹנָן וְאֶת־אֲשֶׁר דִּבֶּר אִתּוֹ וְכִי גַם־קָרָא בְּדַמְשֶׁק בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ לְעֵינָיו כָּל־:
- (28) וַיְהִי אִתָּם יוֹצֵא וְבָא בִירוּשָׁלַיִם:
- (29) וַיִּקְרָא בְּשֵׁם הָאֲדֹנָן יֵשׁוּעַ לְעֵינָיו הַשְּׁמִשׁ וַיִּתְּנֹכַח עִם־הַיְּהוּדִים הַיּוֹנִנִים וְהֵם בִּקְשׁוּ אֶת־נַפְשׁוֹ לְקַחְתָּהּ:
- (30) וַיִּנְדַּע הַדָּבָר אֶל־הָאֲחִים וַיְבִיֵּאוּהוּ לְקֶסְרִין וּמִשָּׁם שְׁלַחְהוּ אֶל־טָרְסוֹס:
- (31) וַיְהִי שְׁלוֹם לְעֵרַת אֲדֹנִי וַתִּכַּן עַל־כַּנָּה בְּכָל־אֶרֶץ יְהוּדָה וּבְגָלִיל וּבְשֹׁמְרוֹן וּכְאֲשֶׁר הִתְהַלְכוּ בִּירְאֵת יְהוָה וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ מְנַהֵל אִתָּם כֵּן רַבּוּ וְכֵן עָצְמוּ:
- (32) וּפְטָרוֹס הָלַךְ הָלַךְ וְסָבַב מִמָּקוֹם לְמָקוֹם וַיִּפְקֹד גַּם אֶת־הַקְּדוּשִׁים הַיּוֹשְׁבִים בְּלֹד:
- (33) וַיִּמְצָא שָׁם אִישׁ נִכְהָעֵצְמוֹת וּשְׁמוֹ אָנִיס שָׂכַב עַל־עַרְשׁ דְּוִי זֶה שִׁמְנָה שָׁנִים:
- (34) וַיֹּאמֶר אֵלָיו פְּטָרוֹס אָנִיס הֲלֹא יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ רִפְּאֵךְ קוּם הֲצַע־לֶךָ עַרְשְׁךָ וַיָּקָם פְּתָאם:
- (35) וַיִּרְאוּ אֹתוֹ כָּל־יֹשְׁבֵי לֹד וַיִּשְׁבִּי הַשָּׂרֹון וַיָּשׁוּבוּ אֶל־הָאֲדֹנָן:

36 (לו) וביפו היתה תלמידה אחת ושמה טביא ובשפת עבר צביה והיא רבת פעלים טובים וצדקות אשר פזרה:

37 (לי) ויהי בימים ההם ותחלה ותמת וירחצו אותה וישכיבה בעליה:

38 (לז) ולד קרבה ליפו ותתלמידים שמעו כי-פטרוס שמה וישלחו אליו שנים אנשים ויפצרו-בו לאמר באה-נא אלינו אל-תאחר:

39 (לט) ויגם פטרוס וילך ויבא אתם ויעלוהו אל-העליה והנה כל-האלמנות עמדו עליו בבכי להראותו את-הכפתנת ואת-השמלות אשר עשתה להן צביה בעודה עמהן:

40 (מ) ויוצא פטרוס את-כלם החוצה ויכרע על-ברכיו ויתפלל ויפן אל-המטה ויאמר טביא קומי ותפקח את-עיניה ותרא את-פטרוס ותשב:

41 (מא) וישלח את-ידו ויקימה ואחר קרא לקדושים ולאלמנות ויעמידה חיה לפניהם:

42 (מב) והדבר הזה נודע לכל-ישבי יפו ויאמינו רבים באדון:

43 (מג) וישב ימים רבים ביפו בבית שמעון הבורסי:

פרק י

1 (א) איש היה בקסרין קרנליוס שמו הוא שר-מאה בצבא החיל אשר קראו לו הנדוד האיטלקי:

2 (ב) והוא איש חסיד וירא אלהים עם-כל-ביתו ופזר נתן לעם לרב ויתפלל לאלהים תמיד:

3 (ג) ויהי היום כשעה התשיעית והנה מלאך אלהים נראה אליו במחזה ויאמר קרנליוס:

4 (ד) ויבט אליו ויירא ויאמר מה אדני מצוה וימר אליו תפלתך וצדקתך עלו לזכרון לפני אלהים:

5 (ה) ועתה שלח-לך אנשים אל-יפו וקרא אילך את-שמעון המכנה כיפא:

6 (ו) הלא הוא מתגורר עם-איש אחד ושמו שמעון הבורסי וביתו עמד על-שפת הים הוא יאמר לך את-אשר עליך לעשות:

7 (ז) וילך המלאך כאשר כלה לדבר אליו והוא קרא אל-שנים מעבדי ביתו ואל-איש חיל אחד ירא אלהים מן-העמדים לפניו תמיד:

8 (ח) ויספר להם את כל-הדברים האלה וישלחם יפו:

9 (ט) ויהי ממחרת כאשר הלכו בדרך הדרך וקרוב אל-העיר ויעל כיפא להתפלל כשעה הששית על-הנג:

10 (י) וירעב ויתאו להשיב נפשו ובעוד הכינו לו אכל ותעטף נפשו במראות אלהים:

11 (יא) וירא את-השמים פתוחים ותבה אחת פיריעה גדולה קשורה בארבע כנפותיה יורדת ותנח על-פני הארץ:

12 (יב) ובתוכה מכל-חית השדה והלכת על-ארבע ורמש האדמה ועוף השמים:

13 (יג) ויהי אליו קול קום כיפא זבח ואכל:

14 (יד) ויאמר כיפא חלילה לי אדני כי מעודי לא בא אל-פי בשר פגול או שקץ טמא:

15 (טו) והנה קול אליו שנית את-אשר טהר אלהים לא תשקץ אתה:

16 (טז) ותחזיון הזה שלש שלש פעמים ותשב התבה ותעל השמימה:

17 (יז) ותפעם רוח כיפא לדעת מה הוא המחזה אשר חזה והנה האנשים שלוחי קרנליוס מבקשים בית שמעון ועמדים על-הפתח:

18 (יח) וַיִּקְרְאוּ וַיֹּאמְרוּ הַמִּתְגֹּדֵר בְּזֶה שְׁמֵעוֹן הַמִּכְנָה כִּיפָא:

19 (יט) וַיִּבְעֹד כִּיפָא הִנֵּה בִלְבָבוֹ עַל־דְּבַר הַמִּחְזָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָרוּחַ הִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים מִבְּקָשִׁים אֵתְךָ:

20 (כ) וַעֲתָה קוּם רֵד וְלֵךְ אִתָּם וְאַל־תִּפְסַח הִנֵּה וְהִנֵּה כִּי אֲנֹכִי שְׁלֹחִים:

21 (כא) וַיֵּרֶד כִּיפָא אֶל־הָאֲנָשִׁים הַנִּשְׁלָחִים אֵלָיו מֵאֵת קַרְנִילִיּוֹס וַיֹּאמֶר אֲנִי הָאִישׁ אֲשֶׁר אִתָּם מִבְּקָשִׁים עַל־מָה בָּאתֶם:

22 (כב) וַיַּעֲנוּ לֵאמֹר קַרְנִילִיּוֹס אֶחָד מִשְׁרֵי הַמַּאֲוֹת אִישׁ צָדִיק וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֲשֶׁר לוֹ שֵׁם טוֹב בְּכָל־עַם הַיְּהוּדִים נִתְּנָה לוֹ מִצְוֹת וְהִנֵּה מִפִּי מִלָּאךְ קְדוֹשׁ לִקְרֹא לְךָ אֶל־בֵּיתוֹ לְבַעֲבֹד וְשִׁמְעַ מִנְּדַבְרֹתֶיךָ:

23 (כג) וַיִּקְרָא אִתָּם וַיְלִינוּ אֹתוֹ בְּבֵית וַיְהִי מִמִּחְרַת וַיָּקָם כִּיפָא וַיֵּלֶךְ אִתָּם וְאַחֲרֵיהֶם מִן־הָאֲחִים אֲשֶׁר בְּיָפוֹ הִלְכוּ עִמּוֹ:

24 (כד) וַלְמִחְרָתוֹ בָּאוּ אֶל־קֶסְרִין וְקַרְנִילִיּוֹס חָכָה לָהֶם וַעֲמֹ קָרְבִּיו וּמִידְעָיו אֲשֶׁר הִקְהִילָם בְּבֵיתוֹ:

25 (כה) וַיְהִי כְּבּוֹא כִיפָא וַיֵּצֵא קַרְנִילִיּוֹס לִקְרֹאתוֹ וַיַּפֵּל לְרִגְלָיו וַיִּשְׁתַּחוּ:

26 (כו) וַיָּקָם אֹתוֹ כִּיפָא וַיֹּאמֶר קוּם נָא גַם־אֲנִי אֲנוֹשׁ אֲנִי:

27 (כז) וַיְדַבֵּר אֹתוֹ וַיָּבֵא הַחֲדָרָה וַיַּמְצֵא רַבִּים נִקְהָלִים שָׁמָּה:

28 (כח) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אִתָּם יָדְעֶתֶם כִּי לֹא־נִכְוֹן לְאִישׁ יְהוּדִי לְקָרֵב אֶל־אִישׁ נָכְרִי לְדַבָּקָה בּוֹ וְאֱלֹהִים הִרְאֵנִי לְבִלְתִּי קְרֹא שֶׁקֶץ אוֹ טָמֵא לְכָל־בֶּן־אָדָם:

29 (כט) עַל־כֵּן לֹא נִמְנַעְתִּי מִבּוֹא אֲלֵיכֶם כִּי קָרֵאתֶם לִי וַעֲתָה אֲשַׁאלָה עַל־מַה־זֶּה קָרֵאתֶם לִי לְבּוֹא:

30 (ל) וַיֹּאמֶר קַרְנִילִיּוֹס לִפְנֵי אַרְבָּעָה יָמִים יִשְׁבְּתִי בְּצוּם עַד־הַשָּׁעָה הַזֹּאת וְכֹאֲשֶׁר הִתְפַּלַּלְתִּי בְּבֵיתִי בַּשָּׁעָה הַתְּשִׁיעִית וְהִנֵּה אִישׁ עֹטָה אוֹר נֹצֵב עָלַי:

31 (לא) וַיֹּאמֶר תִּפְלְתֶךָ קַרְנִילִיּוֹס שָׁמַע אֱלֹהִים וַיִּזְכֹּר־לְךָ אֶת־צְדָקְתֶיךָ:

32 (לב) וַעֲתָה שְׁלַח אֶל־יָפוֹ וּקְרֹא אֵלֶיךָ אֶת־שְׁמֵעוֹן הַמִּכְנָה כִּיפָא הֲלֹא הוּא מִתְגֹּדֵר בְּבֵית שְׁמֵעוֹן הַבּוֹרְסִי עַל־שִׁפְתַּת הַיָּם אֲשֶׁר בְּבּוֹאוֹ יְדַבֵּר־לְךָ:

33 (לג) וְאַמְהָר וְאַשְׁלַח אֵלֶיךָ וְאַתָּה הִיטַבְתָּ כִּי־בָאתָ וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ כָּלְנוּ פֹה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים לְשִׁמְעַ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתָ מֵאֵת יְהוָה:

34 (לד) וַיִּפְתַּח כִּיפָא אֶת־פִּיו וַיֹּאמֶר עֲתָה אָמֵן יָדְעִיתִי כִּי אֵין נוֹשֵׂא פָנִים עִם־אֱלֹהִים:

35 (לה) כִּי אִם־אִישׁ הִנֵּה אֹתוֹ וּפָעַל צָדֵק מִכָּל־גּוֹי וְגוֹי יִפִּיק רָצוֹן מִמֶּנּוּ:

36 (לו) וְהוּא שְׁלַח דְּבָרוֹ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְבַשֵּׁר אִתָּם שְׁלוֹם בֵּינָם וַיִּשְׁמַע הַמְּשִׁיחַ הוּא אֲדוֹן כָּל:

37 (לז) כִּי הֲלֹא יָדְעֶתֶם אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר קָרָה בְּאַרְץ יְהוּדָה הַחֹל בְּגָלִיל אַחֲרֵי קְרִיאַת יוֹחָנָן לְטַבִּילָתוֹ:

38 (לח) אֵת אֲשֶׁר־מָשַׁח אֱלֹהִים אֶת־יִשְׁוֹעַ הַנָּצְרִי בְּרוּחַ קְדָשׁוֹ וַיְגַבְּרֵהוּ וְהוּא הִלֵּךְ בְּאַרְץ הַלֵּךְ וַעֲשֶׂה טוֹב וְאֶת־הַרְצוּצִים תַּחַת יָד הַשָּׁטָן שְׁלַח חֲפָשִׁי כִּי הָאֱלֹהִים הָיָה עִמּוֹ:

39 (לט) וְאַנְחָנוּ עֲדִים עַל־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה בְּאַרְץ הַיְּהוּדִים וּבִירוּשָׁלַיִם וְעַל־אֲשֶׁר הֵם הִרְגֵּהוּ וַיִּתְּלוּ אֹתוֹ עַל־הָעֵץ:

40 (מ) וְאֹתוֹ הָקִים אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיַּתְּגֵּהוּ לְהַגְלוֹת לְעֵינֵי הָרָאִים:

41 (מא) לא לעיני כל־העם כי אם־לעיני העדים אשר בחר בם אלהים מקדם ואנחנו הם אשר אכלנו ושתינו עמו אחרי קומו מן־המיתים:

42 (מב) והוא צוה אתנו לקרא באזני העם ולהעיד לפניהם כי זה הוא אשר נתנו אלהים לשפט החיים והמיתים:

43 (מג) וגם כל־הנביאים מעידים עליו כי שמו יתיה לכל־המאמינים בו לסליחת עון:

44 (מד) עוד כיפא מדבר את־הדברים האלה ורוח הקדש צלחה על־כל השמעים דברו:

45 (מה) והנמולים המאמינים אשר באו עם־כיפא התמחו תמחו כי־מתנת רוח הקדש גם על־הגוים נשפכה:

46 (מו) כי שמעו אתם מדברים בלשנות ונתנים גדר לאלהים:

47 (מז) ויען פטרוס ויאמר היוכל איש לעצר במים לבלתי וטבלו אנשים אלה אשר צלחה רוח הקדש עליהם כמותם כמנו:

48 (מח) ויצו אתם כי וטבלו בשם ישוע המשיח והם בקשהו כי ישב עמם ימים אחדים:

פרק יא

1 (א) והשליחים והאחים אשר ביהודה שמעו כי גם־הגוים קבלו את־דבר האלהים:

2 (ב) ופטרוס בא ירושלים וילינו עליו הנמולים לאמר:

3 (ג) בית אנשים ערלים באת ותתערב־בם לאכל אתם לחם:

4 (ד) ויחל פטרוס ויספר להם דבר דבר על־אפניו לאמר:

5 (ה) מתפלל הייתי בעיר יפו ותפל עלי הרוח וארא במחזה והנה־תבה אחת כיריעה גדולה קשורה בארבע כנפותיה ירדת מן־השמים ותבא עדי:

6 (ו) ואפן להביט ואבין וארא בה בהמת הארץ וחית השדה החלכת על־ארבע ורמש האדמה ועוף השמים:

7 (ז) ואשמע גם־קול מדבר אלי קום כיפא זבח ואכל:

8 (ח) ואמר חלילה לי אדני כי מעודי לא־בא אל־פי בשר פגול או שקץ טמא:

9 (ט) ויען הקול שנית מן־השמים את־אשר טהר האלהים לא תשקץ אותה:

10 (י) והחזיון הזה נראה אלי שלש פעמים ואחרי־כן הורם הכל ויעל השמימה:

11 (יא) וכמעט רגע והנה שלשה אנשים עמדים על־פתח הבית אשר היינו שם כי נשלחו אלי מקסרין:

12 (יב) והרוח דבר בי ללכת אתם ולא לפסח הנה והנה וילכו אתי גם־ששת האחים האלה ונבא אל־בית האיש:

13 (יג) ויגד־לנו את אשר־ראה מלאך נצב בביתו אשר צוה אתו לאמר שלח אל־יפו וקרא אליך את־שמעון המכונה כיפא:

14 (יד) והוא ידבר אליך דברים אשר תושע בם אתה וכל־ביתך:

15 (טו) וכאשר תחלתי לדבר ותצלח עליהם רוח הקדש כאשר צלחה עלינו בתחלה:

16 (טז) ואזכר את־דבר האדון אשר אמר יוחנן טבל במים ואתם תטבלו ברוח הקדש:

17 (יז) ועתה אחרי אשר נתן להם אלהים את־המתנה הזאת כאשר נתן גם־לנו המאמינים באדון

ישוע המשיח אני מי אני כי אבא לכלוא את־האלהים:

18 (יח) ויהי כששמעם את־הדברים האלה ויחרישו ויתנו כבוד לאלהים לאמר אכן גם־לגוים נתן אלהים לשוב לדרך־החיים:

19 (יט) והנפוצים מפני הצרה אשר עברה עליהם על־דברת סטפנוס הלכו עד־פינוקיא וקפרוס ואנטיוכיא ולא הגידו דבר הבשורה לאיש זולתי ליהודים לבדם:

20 (כ) ומהם היו אנשי קפרוס וקוריני אשר באו אנטיוכיא וידברו גם־אל־היוונים ויבשרום את־האדון ישוע:

21 (כא) ויד יהוה היתה עליהם ורבים במספר האמינו וישובו אל־האדון:

22 (כב) ושמועתם באה אל־אזני העדה אשר בירושלים וישלחו את־ברנבא אל־אנטיוכיא:

23 (כג) ויבא וירא את־חסד האלהים וישמח וידבר על־לב כלם לדבקה באדון ברית נכון:

24 (כד) כי איש טוב היה ומלא רוח הקדש ואמונה ועם־רב נספחו על־האדון:

25 (כה) וילך משם אל־טרסוס לבקש את־שאול:

26 (כו) וימצא־הו ויביא־הו אנטיוכיא וישבו שם שנה תמימה בקרב הקהל וילמדו תורה לרבים אז הוחל באנטיוכיא לקרא לתלמידים משיתיים:

27 (כז) ויהי בימים ההם ויגדו נביאים מירושלים אנטיוכיא:

28 (כח) ויקם אחד מהם ושמו אנבוס והרות דבר בו כי רעב גדול יהיה בכל־הארץ הוא הרעב אשר בא בימי קלודיוס:

29 (כט) ויתגדבו התלמידים לשלח איש מהם כאשר תשיג ידו לעזור לאחים הישבים ביהודה:

30 (ל) ויעשו כן וישלחו נדבת ידם אל־הזקנים על־יד ברנבא ושאול:

פרק יב

1 (א) בעת ההיא שלח הורדוס המלך את־ידו באנשי העדה לענותם:

2 (ב) ויהרג את־יעקב אחי יוחנן בקרב:

3 (ג) וירא כי־טוב הדבר בעיני היהודים ויוסף ויתפש גם־את־פטרוס ותימים ימי חג־המצות:

4 (ד) ויחזק־בו ויתגהו בבית הפלא וישמרו־הו ארבע מחלקות אנשי הצבא ארבעה ארבעה כל־מחלקה כי אמר להעמידו לפני העם אחרי הפסח:

5 (ה) ויהי פטרוס עצור בבית פלאו אף העדה העתירה בעדו אל־אלהים בחזקה:

6 (ו) ואחרי אשר חפץ הורדוס להביאו למשפט בלילה שהוא שכב פטרוס על־משכבו בין שני אנשים חמשים אסור בשנים כבלים ושמרי בית הפלא נצבים על־הסף:

7 (ז) והנה מלאך יהוה נצב עליו ואור נגה בלשכתו ויגע בכף ירך פטרוס ויעירו־הו לאמר קום מהר וימסו אסוריו מעל ידיו:

8 (ח) ויאמר אליו המלאך חגר מתניך ונעליך שים בגליך ויעש כן ויאמר אליו ואת־מעילך עטה ולך אחרי:

9 (ט) ויצא וילך אחריו ונפשו לא ידעה אם־אמת הוא אשר נעשה לו ביד המלאך כי כחזיון נראה בעיניו:

10 (י) ויעברו את־טור השמרים הראשונים ואת־טור השניים ויבאו אל־שער הברזל ויצא העירה אשר נפתח לפניהם מאליו ויצאו בו ויעברו רחוב אחד ויעל המלאך מעליו פתאם:

11 (יא) ויאמר פטרוס כשוב דעתו אליו עתה ידעתי אל-נכון כי שלח יהוה את-מלאכו ויצילני מכף הורדוס ומכל-צדית עם-היהודים:

12 (יב) עודנו מדבר אל-לבו ויבא אל-בית מרים אם יוחנן המכנה מרקוס ושם רבים נקהלים ומתפללים:

13 (יג) ויךפק על-דלת השער ותבא נערה אחת לקול הדפק ושמה רודי:

14 (יד) ותכר את-קול פטרוס ומשמחתה לא-פתחה לו את-הדלת כי אם-רצה הביתה ותגד להם כי-פטרוס עמד על-הפתח:

15 (טו) ויאמרו אליה משתגעה את והיא אמרה לא כי-כן הדבר אז אמרו כי-מלאכו הוא:

16 (טז) ופטרוס הוסיף לדפק ויפתחו ויראו אתו ויהי לפלא בעיניהם:

17 (יז) ויגף ידו להם לחשות ויספר להם את אשר-הוציאו האדון מבית הפלא ויאמר הגידו זאת ליעקב ולאחים ויצא וילך-לו למקום אחר:

18 (יח) הבקר אור ומהומה רבה היתה בין אנשי הצבא לאמר מה-היה לפטרוס:

19 (יט) והורדוס דרש אתו ולא מצאו ויחקר את-השמרים ויתן דתו להמיתם ויגרד מיהודה אל-קסרין וישב שם:

20 (כ) אז חרה אפו בצורים ובצדנים והם באו אליו בלב אחד וידברו על-לב בלסטוס אשר על-חדר המלך להפגיע בעדם ולעשות שלום להם כי מארץ המלך הוציאו להם את-שקר רעבון ארצותם:

21 (כא) ויהי היום יום מועד וילבש הורדוס בגדי מלכות וישב על-כסא המשפט וישא אליהם מדברתיו:

22 (כב) ויריעו האם לאמר קול אלהים הוא ולא קול אדם:

23 (כג) ויבהו מלאד-יהוה כנגע כי לא-נתן כבוד לאלהים ויאכלהו תולעים וימת:

24 (כד) וידבר אלהים עליה עליה ורב:

25 (כה) וישובו בר-נבא ושאויל מירושלים אחרי אשר מלאו את-פקדתם הנתונה להם ויקחו אתם את-יוחנן המכנה מרקוס:

פרק יג

1 (א) ויהיו בקהל אשר באנטיוכיא נביאים ומלמדים ואלה שמותם בר-נבא ושמעון הנקרא גם-נינר ולוקיוס הקוריני ומנחם אשר היה אמן עם-הורדוס טטרך ושאויל:

2 (ב) ובעבודתם את-יהוה ובצומם היה דבר רוח הקדש הבדילונא לי את-בר-נבא ואת-שאויל לעשות במלאכה אשר קראתם לה:

3 (ג) ויצומו ויתפללו ויסמכו את-ידיהם עליהם וישלחום:

4 (ד) וילכו שליחי רוח הקדש האלה אל-סלוקיא ושם ירדו באניה לבא אל-קפרוס:

5 (ה) בבואם עירה סלמים הגידו את-דבר האלהים בבתי-הכנסת אשר ליהודים וגם-יוחנן היה עמם לשרתם:

6 (ו) ויהי כאשר תמו לסבב בכל-האי עד-פפוס וימצאו שם איש מכשף ונביא-שקר והוא איש יהודי ושמו בר-ישוע:

(7) הוא הִיָּה עִם־סֶרְגִּיּוֹס פּוֹלוֹס נֹצִיב הָאִי וְזֶה אִישׁ חֲכָם־לֵב קָרָא אֶת־בֶּר־נִבָּא וְאֶת־שָׂאוּל לְבּוֹא אֵלָיו לִשְׁמַע מִפִּיהֶם דְּבַר הָאֱלֹהִים:

(8) ח) וְאֵלִימָא הַמְכַשֵּׁף כִּי־כֵן מִתְרַגֵּם שְׁמוֹ הָיָה לָהֶם לְשָׁטֵן כִּי יוֹם לְהִסָּב אֶת־הַנֹּצִיב מִהָאֲמִין:

(9) ט) רַק שָׂאוּל אֲשֶׁר נִקְרָא גַם־פּוֹלוֹס מָלֵא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ הַשְּׂנִיחַ אֵלָיו:

(10) י) וַיִּקְרָא הוּי בֶן־בְּלִיעֵל מָלֵא כָל־עֲרָמָה וּמִרְמָה וְשׁוֹנֵא כָל־צֶדֶק הָכִי לֹא תִחַדֵּל עוֹד מַעֲקֵשׁ אֶת־דְּרָכֵי יְהוָה הַיֹּשָׁרִים:

(11) יא) וְעַתָּה הִנֵּה יִדְּיָהוּנָה תִּנֵּעַ בָּךְ וְהִיִּיתָ עוֹד עַד לְמֵלֶאכִימִים וְאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ לֹא תִרְאֶה וּבֶן רִנֵּעַ כְּדִבְרוֹ הָיִיתָ עָלָיו אֶפְלָה וְחֻשְׁכָּה וַיִּתַּע וַיִּגְשֵׁשׁ אָנָּה וְאָנָּה לְמִצָּא אִישׁ לְנַחֲתוֹ בִּידּוֹ:

(12) יב) כְּרֹאוֹת הַנֹּצִיב אֶת־אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה הָאֲמִין וַיִּשְׁתַּאֲה לְתוֹרַת הָאֲדוֹן:

(13) יג) וַיָּשָׁב פּוֹלוֹס וְהַנְּלוּיִם עָלָיו מִפָּפּוֹס בְּאֲנִיָּה וַיַּעֲלוּ אֶל־פֶּרְגִי אֲשֶׁר בְּפִמְפּוֹלִיָּא וְשֵׁם נִפְרַד יוֹחָנָן מַעֲלִיָּהֶם לְשׁוּב יְרוּשָׁלַיִם:

(14) יד) וְהֵם נָסְעוּ מִפֶּרְגִי וַיֵּלְכוּ אֶל־אַנְטִיּוֹכְיָא אֲשֶׁר בְּפִיסִידְיָא וַיָּבֹאוּ כְּיוֹם הַשַּׁבָּת אֶל־בֵּית־הַכְּנֶסֶת וַיִּשְׁבּוּ:

(15) טו) וַיְהִי אַחֲרֵי הַקְּרָא בַּתּוֹרָה וּבִנְבִיא וַיִּשְׁלַחוּ רָאשֵׁי בֵּית־הַכְּנֶסֶת לֵאמֹר לָהֶם אֲנָשִׁים אַחִים אִם־יֵישׁ לָכֶם דְּבַר לְהוֹכִיחַ אֶת־הָעָם דִּבְרוּ:

(16) טז) וַיַּעֲמֹד פּוֹלוֹס וַיִּנְפֹף יָדוֹ וַיֹּאמֶר אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְגַם־הַיִּרְאִים אֶת־הָאֱלֹהִים שְׁמַעוּנִי:

(17) יז) אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי הָעָם הַזֶּה הוּא בָּחַר בְּאַבְרָהָמָה וַיִּרְם קָרָן לָעָם בְּהִיוֹתָם גֵּרִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהוּא הוֹצִיאָם מִשָּׁם בְּזֹרַע נְטוּיָה:

(18) יח) וַיִּשָּׂא אַתָּם וַיַּכְלִכֵּם אַרְבָּעִים שָׁנָה בַּמִּדְבָּר:

(19) יט) וַיִּשְׁמַד מִפְּנֵיהֶם שִׁבְעָה גּוֹיִם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיַּפֵּל לָהֶם בַּחֲבֹל אֶת־אַדְמָתָם לִירֶשֶׁת נַחֲלָה:

(20) כ) אַחֲרֵי־כֵן נָתַן לָהֶם שְׁפָטִים לְשַׁפְּטֵם כְּאַרְבַּע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה עַד־שְׁמוּאֵל הַנְּבִיא:

(21) כא) בְּיָמָיו שָׁאֵלוּ לְמַלְךְ עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ וְהָאֱלֹהִים נָתַן לָהֶם אֶת־שָׂאוּל בֶּן־קִישׁ אִישׁ יָמִינִי לְמַלְךְ עֲלֵיהֶם אַרְבָּעִים שָׁנָה:

(22) כב) וְאַחֲרֵי הִסִּירוּ אוֹתוֹ מִמֶּלֶךְ הַקִּים אֶת־דָּוִד לְמַלְךְ עֲלֵיהֶם אֲשֶׁר אָמַר עָלָיו וַיַּעֲדֵנוּ מִצָּאֵתִי אֶת־דָּוִד בֶּן־יִשִׁי אִישׁ כָּל־כְּבִי אֲשֶׁר כָּל־חַפְצֵי יִשְׁלִים:

(23) כג) מִזֶּרְעוֹ הֵבִיא הָאֱלֹהִים כְּדִבְרוֹ אֶת־יֵשׁוּעַ לִישְׂרָאֵל לְמוֹשִׁיעַ:

(24) כד) וַיְהִי אַחֲרֵי קִרְא יוֹחָנָן אֶל־כָּל־עַם יִשְׂרָאֵל לְתִשְׁבּוּבָה וּלְהִטָּבֵל לִפְנֵי בָּאוּ:

(25) כה) וּכְכֹלּוֹת יוֹחָנָן אֶת־מְרוּצָתוֹ אָמַר וּמִה־תִּחְשְׁבוּן עָלַי מִי־אֲנִי לֹא אֲנִי הוּא כִּי הִנֵּה אַחֵר בָּא אַחֲרֵי וְהוּא אֲשֶׁר קָלַתִּי מִהִתְרַלּוֹ שְׂרוּד נַעֲלִיו אֲשֶׁר בְּרִנְגְלִיו:

(26) כו) אַתָּם אֲנָשִׁים אַחִים זֶרַע אֲבֹרָהֶם וְכָל־יִרְאֵי אֱלֹהִים הַנִּמְצָאִים בְּתוֹכְכֶם אֵלֵינוּ דְּבַר הַיְשׁוּעָה הַזֹּאת שְׁלוּחַ:

(27) כז) כִּי־הִישָּׁבִים בִּירוּשָׁלַיִם וְרָאשֵׁיהֶם יַעַן אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ אוֹתוֹ וְאֶת־דְּבָרֵי הַנְּבִיאִים הַנִּקְרָאִים מִדֵּי שַׁבָּת בְּשַׁבְּתוֹ מִלֹּא אוֹתָם בְּמִשְׁפָּטָם אֲשֶׁר שִׁפְטָהוּ:

(28) כח) וְאַף כִּי־לֹא מִצָּאוּ־בוֹ חֲטָא מִשְׁפָּט־מִוֶּת בִּקְשׁוֹ מֵאֵת פִּילָטוֹס לְהַמִּיתוֹ:

(29) כט) כְּבִצְעָם אֶת־הַכֹּל אֲשֶׁר כָּתוּב עָלָיו הוֹרְדָהוּ מֵעַל הָעֵץ וַיִּשְׁכְּבֵהוּ בִּקְבֹר:

(30) ל) וְהָאֱלֹהִים הִקְיָמוּ מֵעַם־הַמֵּתִים:

- 31 (לא) והוא ימים רבים נגלה נגלה אל-אשר עלו עמו מהנליל לירושלים ואשר עתה כיום הם עדים לו נגד העם:
- 32 (לב) וכה אנחנו מודיעים לכם כי שבועתו לאבתינו:
- 33 (לג) הקים אלהים עתה לבנינו את-דברו בהקימו את-ישוע כאשר גם כתוב במזמור השני בני אתה אני היום ילדתיך:
- 34 (לד) ובדבר אשר הקים אתו מבין המתים אשר לא ישוב עוד לשחת-בלי כה אמר אתן לכם חסדי דוד הנאמנים:
- 35 (לה) על-כן הוא אמר עוד במזמור אחר לא-תתן חסידך לראות שחת:
- 36 (לו) כי דוד אחרי לכתו בדרתיו בעצת אלהים הוא גנע ונאסף אל-אבותיו וירא שחת:
- 37 (לז) אך-זה אשר האלהים הקימו הוא לא-ראה שחת:
- 38 (לח) לכן אנשים אחרים יודע לכם כי על-יד-זה הנד לכם סליחת החטאים:
- 39 (לט) כי-בכל אשר לא-נצדקתם בתורת משה כל-המאמין יצדק-בו:
- 40 (מ) לכן השמרו לכם פן-יבוא עליכם אשר כתוב בנביאים:
- 41 (מא) ראו אתם בזים והתמהו ושמנו כי-פעל פעל אני בימיכם פעל אשר לא תאמינו כי-יספר לכם:
- 42 (מב) ויהי בצאתם ויבקשום לדבר אליהם בדברים האלה עוד שנית גם-כיום השבת האחר:
- 43 (מג) בהפדר הקהל נטו יהודים רבים וגרים הנראים את-יהנה וילכו אחרי פולוס ובר-נבא והם אמרו להם ויזהירו להיות דבקים בחסד האלהים:
- 44 (מד) ויהי כיום השבת האחר ותקהל כמעט כל-העיר לשמע את-דבר יהנה:
- 45 (מה) אולם פראות היהודים את-המון העם נהפך לבם לקנאה ויהיו מלעיבים בפולוס וכל-דבריו עצבו:
- 46 (מו) ויענו אתם פולוס ובר-נבא באמץ לב ויאמרו היה תהיו אתם הראשונים להשמיעכם את-דבר האלהים ואתם הנכם בזים לו הלא מריכם ענה בכם כי לא נחשבים אתם להכתב לחיי עולם לכן סבנו מכם ונשע אל-הגוים:
- 47 (מז) כי כה צוה עלינו האדון לאמר ונתתיך לאור גוים להיות לישועה עד-קצה הארץ:
- 48 (מח) וישמעו הגוים וישמחו ויהללו את-דבר יהנה ויאמינו כלם אשר נפקדו לחיי עולם:
- 49 (מט) ויהי דבר יהנה נפרץ בכל-המקום מסביב:
- 50 (נ) רק היהודים הצו ונסיתו את-הנשים הנקרות ויראות יהנה ואת-ראשי העיר לקצף-קצף על-פולוס ועל-בר-נבא ויגרשום מגו גבולם:
- 51 (נא) והם נערו את-אבק רגליהם עליהם וילכו לאיקניון:
- 52 (נב) והתלמידים נמלאו שמחה ורוח הקדש:

פרק יד

- 1 (א) ויהי באיקניון ויבאו שניהם אל-בית-הכנסת אשר ליהודים ויפליאו ללמד עד כי-המון רב מן-היהודים ומן-היננים נאמנו והאמינו:
- 2 (ב) רק היהודים אשר לא היו מאמינים מסכו רגז וכעס בלב הגוים על-האחרים:

3) וגם האריכו במקום הזה וידברו באמץ לב בשם יהוה המעיד על־דבר חסדו ויתן אתות ומופתים בידם לעשתם:

4) (ד) והמון העיר חלק לבם ויחצו ויהי חצוי אחרי היהודים ויחצוי אחרי השליחים:

5) (ה) אז נוסדו יחד הגוים והיהודים עם־ראשיהם ויתנכלו להבזותם ולסקלם:

6) (ו) וינלה להם הדבר וימלטו לערי לוקוניא אל־לוסטרא ואל־דרך וסביבותיהן:

7) (ז) ויבשרו שמה את־דבר הבשרה:

8) (ח) ושם בלוסטרא נמצא איש נכה רגלים פסח ישב מיום הנלדו ולא־יָדע לכת מעודו:

9) (ט) וישמע את־פולוס בדברו והוא הביט עליו וידע כי הוא מאמין וכשר להנשע:

10) (י) וישא את־קולו ויקרא קום ועמד קוממיות על־רגליך ויקפץ ויקם ויתהלך:

11) (יא) כראות המון העם את־מעשה פולוס וירימו קולם ויאמרו בלשון לוקונית אכן הדמו האלהים לבני־האדם ויָרדו אלינו:

12) (יב) ויקראו לבר־נבא בל ולפולוס קראו הרמיס באשר הוא ראש המדברים:

13) (יג) וכן בית־בל אשר נכח העיר הביא פרים ועטרות לפני השער ויבקש הוא והמון העם לזבח להם זבח:

14) (יד) כשמע זאת בר־נבא ופולוס השליחים קרעו בגדיהם וירצו אל־בינות העם:

15) (טו) ויצעקו ויאמרו אתם אנשים למה תעשו כזאת הלא גם־אנחנו בני־אדם כמוכם תכונה אחת לכלנו ואנחנו מלמדים אתכם את־דברי המלאכות למען תנזרו מאחרי לא־אלהים אלה ודבקתם באלהים חיים עשה שמים וארץ ואת־הים ואת־כל־אשר־בם:

16) (טז) ואשר בימי קדם הניח לכל־הגוים ללכת בדרכיהם אשר בחרו:

17) (יז) אף כי־לא מנע עדותיו כי טוב הוא בדתו להם מטר ארצכם מן־השמים ושנות רב־תבואות למלא נפשתיכם מחיה ושמחה:

18) (יח) ואף גם־בדברים כזאת היתה יגיעתם רבה להשקיט את־המון העם מזבח להם זבח:

19) (יט) והנה אנשים יהודים באו מאנטיוכיא ומאיקניון וידיחו את־המון העם וירגמו את־פולוס באבנים וישמטוהו אל־מחוץ לעיר כי אמרו מת הוא:

20) (כ) ויהיו התלמידים עטרים אליו ויקם וישב העירה וביום המחרת יצא עם־בר־נבא ויָלך לדרך:

21) (כא) ויבשרו בעיר ההיא את־הבשרה ויעשו תלמידים הרבה ואחר־כן שבו אל־לוסטרא ואיקניון ואנטיוכיא:

22) (כב) ויאמצו שם את־לב התלמידים ויזהירו לעמד באמונתם ולהאמין כי רק־בדי עמל ותלאה זה באננו אל־מלכות האלהים:

23) (כג) ויבחרו להם אנשים זקנים בכל־עדה ועדה ויתפללו ויצומו ויפקידו ביד האדון אשר האמינו־בו:

24) (כד) והמה עברו בפסדיא ויבאו אל־פמפוליא:

25) (כה) וידברו את־הדבר בפרגי ויָרדו משם אל־אטליא:

26) (כו) ומשם הלכו דרך־ים ויבאו אל־אנטיוכיא אשר שם הפקדו בחסד אלהים על־המלאכה אשר כלו לעשות עד־תמה:

27 (כו) ובבאם שמה אספו את העדה ויספרו את כל אשר עשה להם האלהים וכי פתח לגוים את השער אשר מאמינים יבאו בו:

28 (כח) וישבו עם התלמידים משך ימים לא מעט:

פרק טו

1 (א) ומתי מספר באו מארץ יהודה ויזכירו את האחים אם לא המול תמלו במצות תורת משה לא תושעו:

2 (ב) ויתנכחו הרבה פולוס וברנבא עמהם ויקש הריב ותהי עצתם עלה יעלו פולוס וברנבא ואנשי מספר אחרים ירושלימה והביאו את דבר הריב עד השליחים והזקנים:

3 (ג) ותצא העדה עם לשלחם והמה נסעו דרך פיניקיא ודרך שמרון ה'לך וספר את תשובת הגוים ויתנו בלב כל האחים שמחה גדולה:

4 (ד) ויהי כבאם ירושלימה ויקבלו אתם העדה והשליחים והזקנים והם ספרו את הגדלות אשר עשה האלהים עמהם:

5 (ה) ויקומו אחדים מעדת הפרושים אשר גם הם היו מן המאמינים ויאמרו אך המול ימלו וגם יצוו לשמר את תורת משה:

6 (ו) ויקהלו השליחים והזקנים להתייעץ על הדבר הזה:

7 (ז) ויהי ברבות דברי הריב ויקם פטרוס ויאמר אליהם אנשים אחים אתם ידעתם כי לפני ימים רבים בי בחר האלהים מקרבכם אשר מפי ישמעו הגוים את דבר הבשרה ונאמינו:

8 (ח) והאלהים ידע הלבבות הקים עדות בהם וניתן את רוח הקדש גם עליהם כאשר נתנו עלינו:

9 (ט) ולא הבדיל בינינו וביניהם ויחטא את לבותם על ידי האמונה:

10 (י) ועתה אפוא מה תנסו את האלהים להביא צורי התלמידים בעל אשר גם אבותינו גם אנחנו לא יכלנו שאתו:

11 (יא) אבל מאמינים אנחנו כי בתסד ישוע המשיח אדנינו נישע גם אנחנו וגם הם:

12 (יב) ויחרישו כל הקהל החרש ושמע את ברנבא ואת פולוס מספרים כי הפליא האלהים לעשת על ידיהם את האתות ואת המופתים בקרב הגוים:

13 (יג) הם כלו לספר ויחרישו ויעקב ענה ויאמר אנשים אחים שמעו לי:

14 (יד) כה ספר שמעון איך למבראשונה פקד האלהים את הגוים לקחת לו מקרבם עם לשמו:

15 (טו) ועדים הם לדברים האלה דברי הנביאים ככתוב:

16 (טז) אחרי זאת אשוב ואקים את סכת דוד הנפלת והריסתי אקים ובניתיה:

17 (יז) למען ידרשו את יהוה שארית אדם וכל הגוים אשר נקרא שמי עליהם נאם יהוה עשה כל אלה:

18 (יח) נודעים לאלהים מעולם כל מעשיו:

19 (יט) על כן חרצתי כי אין להפחיד את הגוים השבים ובאים אל האלהים:

20 (כ) כי אם כתב להם אשר יבדלו משקוצי האילים ומן נאפים ומן הנחנק ומן הדם:

21 (כא) כי יש למשה מאז ועד היום קראי שמו בכל עיר ועיר והוא נקרא בבתי הכנסת בכל שבת ושבת:

- (22 כב) וַיִּישַׁר בְּעֵינֵי הַשְּׁלִיחִים וַהֲזָקְנִים וְכָל־הָעֵדָה לִבְחֹר מֵהֶם אַנְשִׁים לְשַׁלְּחָם אֶל־אַנְטִיּוֹכְיָא עַם־פּוֹלוֹס וְעַם־בְּרִנְבָּא אֶת־יְהוּדָה הַמְּכֻנָּה בֶּרֶשׁבָּא וְאֶת־סִילָא נְשָׂאֵי פָנִים בְּתוֹךְ הָאֲחִים:
- (23 כג) וַיִּכְתְּבוּ סֵפֶר וְנָתַן עַל־יָדָם לֵאמֹר אֲנַחְנוּ הַשְּׁלִיחִים וְזָקְנֵי הָאֲחִים הִנֵּנוּ פֹקְדִים לְשָׁלוֹם אֶת־הָאֲחִים מִבֵּין־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר בְּאַנְטִיּוֹכְיָא וּבְסוּרְיָא וּבְקִילִיקְיָא:
- (24 כד) שְׁמַע שְׁמַעְנוּ כִּי מִתִּי מִסְפָּר יֵצְאוּ מִקֶּרְבֵּנוּ אֲלֵיכֶם וְהֵם מְשֻׁגִּים אֶתְכֶם וְאֶת־לִבְכֶם יִסְכְּסְכוּ בְּאַמָּרָם לָכֶם לְהַמּוֹל וּלְשַׁמֵּר אֶת־הַתּוֹרָה אֲשֶׁר לֹא צִוִּינוּ אֹתָם:
- (25 כה) לָכֵן יַעֲצֵנוּ כָּלֵנוּ לֵב אֶחָד לִבְחֹר אַנְשִׁים לְשַׁלְּחָם אֲלֵיכֶם עִם־אַהוּבֵינוּ עַם־בְּרִנְבָּא וּפּוֹלוֹס:
- (26 כו) אַנְשִׁים אֲשֶׁר נָתַנוּ אֶת־נַפְשָׁם בְּעַד־שֵׁם אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
- (27 כז) לָכֵן שְׁלַחְנוּ אֶת־יְהוּדָה וְאֶת־סִילָא אֲשֶׁר בְּמוֹ־פִיהֶם וַיֵּיָדוּ לָכֶם כְּזֹאת:
- (28 כח) כִּי טוֹב לִפְנֵי רִיחַ הַקֹּדֶשׁ וְכֵן לִפְנֵינוּ לִבְלִי הַכְּבֹד עָלֵיכֶם עוֹד מִשָּׂא בִלְתִּי אִם אֶת־הַחֲקִים הָאֵלֶּה לְבַדָּם אֲשֶׁר לֹא יוּכְלוּן לַעֲבֹר:
- (29 כט) חָדְלוּ לָכֶם מִזִּבְחֵי אֱלִילִים וּמִן־הַדָּם וּמִן־הַנֶּחֱנֵק וּמִן־נֹאפִים אִם־מֵאֵלֶּה תִּשְׁמְרוּ וְהֵייתֶם עֹשֵׂי טוֹב וְשָׁלוֹם לָכֶם:
- (30 ל) וְהָאֲנָשִׁים שָׁלְחוּ וְהֵם בָּאוּ אֶל־אַנְטִיּוֹכְיָא וַיֹּאסְפוּ אֶת־הָעָם וַיִּתְּנוּ לָהֶם אֶת־הַסְּפָר:
- (31 לא) וַיְהִי בְּקֶרְאָם בּוֹ וַיִּשְׁמְחוּ כִּי־נִחְמוּ:
- (32 לב) וַיְהוּדָה וְסִילָא אֲשֶׁר הָיוּ גַם־הֵם מִן־הַנְּבִיאִים הוֹכִיחוּ אֶת־הָאֲחִים בְּרַב דְּבָרִים וַיֹּאמְצוּם:
- (33 לג) וְכַמְּלֹאת יְמֵי שְׁבֻתָּם שָׁם שָׁלְחוּ מֵעַם־הָאֲחִים בְּשָׁלוֹם לָשׁוּב אֶל־אַלֶּה אֲשֶׁר שָׁלְחוּם אֲלֵיהֶם:
- (34 לד) וַיּוֹאֵל סִילָא לְשֻׁבַת שָׁם עוֹד:
- (35 לה) וּפּוֹלוֹס וּבְרִנְבָּא נִשְׁאַרוּ בְּאַנְטִיּוֹכְיָא לִמָּד וּדְבַר אֶת־דְּבַר־יְהוָה הֵם וְעוֹד אַחֲרֵיהֶם יַחְדָּו:
- (36 לו) וַיְהִי אַחֲרֵי יָמִים מִסְפָּר וַיֹּאמֶר פּוֹלוֹס אֶל־בְּרִנְבָּא הִבָּה וְנִשׁוּבָה וּבֵאנוּ אֶל־אַחֵינוּ בְּכָל־הָעָרִים אֲשֶׁר הִבֵּאנוּ שָׁם אֶת־דְּבַר יְהוָה וְנִרְאָה מָה אֹתָם וְנִדְעָה:
- (37 לז) וַיִּבְקֹשׁ בְּרִנְבָּא לְקַחַת עִמָּהֶם גַּם אֶת־יוֹחָנָן הַמְּכֻנָּה מִרְקוֹס:
- (38 לח) אַפֶּס כִּי פּוֹלוֹס כָּהֵן בּוֹ בָּאֲמָרוֹ לֹא־יִתְּכֵן לָשׁוּב לְקַחַת עִמָּהֶם אִישׁ אֲשֶׁר נִפְרַד מֵעַמָּם בְּפִמְפוּלְיָא וְלֹא הָלַךְ אִתָּם לְמִלְאכָה:
- (39 לט) וַיִּתְּעֹבְרוּ אִישׁ בְּאַחֵיו וַיִּתְּפְּרוּ וַיִּקַּח בְּרִנְבָּא אֶת־מִרְקוֹס וַיִּסַּע בְּאַנְיָה אֶל־קֶפְרוֹס:
- (40 מ) וּפּוֹלוֹס לָקַח־לוֹ אֶת־סִילָא וּבְרוּךְ לְחֹסֵד יְהוָה מֵאֵת הָאֲחִים וַיִּסַּע וַיֵּלֶךְ:
- (41 מא) וַיַּעֲבֹר בְּסוּרְיָא וּבְקִילִיקְיָא וַיֹּאמֶץ אֶת־הָעֲדוּת:

פרק טז

- (1 א) וַיָּבֵא גַם אֶל־דִּרְבִּי וְאֶל־לוּסִטְרָא וְהֵנָּה־שָׁם תִּלְמִיד אֶחָד וּשְׁמוֹ טִימוֹתִיוֹס בֶּן־אִשָּׁה יְהוּדִית מֵאַמֶּנֶת וְאָבִיו יוֹנִי:
- (2 ב) וַיְהִי רָצוֹי הָאֲחִים בְּלוּסִטְרָא וּבְאִיקֶנִּיוֹן וַיִּשְׁבְּחוּהוּ:
- (3 ג) וַיִּישַׁר בְּעֵינֵי פּוֹלוֹס לְהַלִּיכֵהוּ עִמּוֹ בְּדַרְכּוֹ לְמַסְעָיו וַיִּקַּח וַיָּמַל אֹתוֹ לְמַעַן תִּהְיוּדִים אֲשֶׁר בְּמִקְמוֹת הָהֵם יַעַן כָּלָם יָדְעוּ אֶת־אָבִיו כִּי יוֹנִי הוּא:
- (4 ד) וּבְכָל־מְקוֹם בָּאָם הוֹרוּ לָהֶם לְקַבֵּל עֲלֵיהֶם רַק־אֶת־הַמִּצּוֹת אֲשֶׁר קִיְּמוּ הַשְּׁלִיחִים וְהַזָּקְנִים בִּירוּשָׁלַיִם:
- (5 ה) וַתִּתְחַזְּקֶנָּה הָעֲדוּת בְּאַמּוּנָה לְהֵאמִין וַיִּרְבַּ מִסְפָּרָן הָלֶךְ וַרְבַּ מִיּוֹם אֶל־יוֹם:

6(ו) וַיַּעֲבְרוּ בְּפְרוּגֵיָא וּבְאַרְץ גִּלְטֵיָא כִּי הֵנִיָּאם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ מַדְבֵּר אֶת־הַדְּבַר בְּאַסְיָא:

7(ז) וְהֵם בָּאוּ עַד־מוּסְיָא וַיִּנְסוּ לַעֲשׂוֹת דְּרָכָם אֶל־בֵּיתוֹנֵיָא וְלֹא־נִתְּנָם רוּחַ יֵשׁוּעַ לַעֲבֹר:

8(ח) וַיִּטְוִי מִמוּסְיָא וַיֵּרְדּוּ אֶל־טְרוּאָס:

9(ט) וְאֶל־פּוֹלוֹס נִרְאָה חֲזוֹן לְיִלְהָ וַיֵּרָא אִישׁ מוֹקְדוֹן עֹמֵד לְפָנָיו מִבְּקֵשׁ וְאָמַר עֲבֹר־נָא אֶל־מַקְדוֹנֵיָא וְעֲזְרֵנוּ:

10(י) וְאַחֲרֵי רְאוּתוֹ אֶת־הַחֲזוֹן הָיָה עִם־לִבְבָנוּ לְהַחֲיִשׁ בָּאֲנוּ אֶל־מַקְדוֹנֵיָא בְּאֲשֶׁר הָיִטֵּב יַדְעָנוּ כִּי נִקְרָאנוּ מֵאֱלֹהִים לְבִשֵּׁר שֵׁם אֶת־הַבְּשׁוּרָה:

11(יא) וַנֵּצֵא אֶת־טְרוּאָס וַנָּבֵא בְּאַנְיָה דֶּרֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־סְמוּת־רִקְיָא וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי אֶל־נְפּוֹלִיס:

12(יב) וּמִשָּׁם אֶל־פִּילִפִּי הָעִיר הָרְאשׁוֹנָה עַל־קֶצֶה גְבוּל מַקְדוֹנֵיָא וְרֵאשִׁית מוֹשָׁב לְאַנְשֵׁי שְׂדֵי וַנִּשָּׁב בָּהּ יָמִים מִסְּפָר:

13(יג) וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיט יֵצְאָנוּ אֶת־הַשַּׁעַר עַל־יַד הַנָּהָר אֶל־מְקוֹם זֶה דְּמִינוּ שְׁשָׁם בֵּית הַתְּפִילָה וַנִּשָּׁב וַנְּדַבֵּר אֶל־הַנָּשִׁים אֲשֶׁר הִתְאַסְּפוּ שָׁמָּה:

14(יד) וְאִשָּׁה יִרְאֵת־אֱלֹהִים לוֹדִיָא שְׁמָהּ רַכֶּלֶת בְּאַרְנָמָן מַעִיר תַּאֲטִירָא הִיא הַקְּשִׁיבָה וַתִּשְׁמַע וַיְהִיָּה פֶתַח אֶת־לְבָהּ לְהַקְשִׁיב אֶל־דְּבָרֵי פּוֹלוֹס:

15(טו) וַיְהִי כִּי נִטְבְּלָה הִיא וּבֵיתָהּ וַתְּדַבֵּר אֵלָינוּ לֵאמֹר אִם כֹּה תַחֲשַׁבְנִי לְמַאֲמִינָה בְּאֶדְוֹן בְּאוֹיֵנָא אֶל־בֵּיתִי וּשְׁבוּר־בוּ וַתֹּאמֶר בָּנוּ:

16(טז) וַיְהִי כִּבְאֲנוּ לְבֹא בֵּית הַתְּפִילָה וַתַּפְּנֹשְׁנוּ שְׂפָחָהּ וְהִיא רוּחַ לָהּ לְגִלּוֹת נִצְרוֹת וַעֲשֵׂה הוּן יִקָּר לְאַדְרִיָּה בְּקַסְמִיָּה:

17(יז) וַתְּהִי הַלֶּכֶת אַחֲרֵי פּוֹלוֹס וְאַחֲרֵינוּ קָרָא וְאָמַר הִנֵּה הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה עֹבְדִים לָאֵל עֲלִיּוֹן וְאֶת־דֶּרֶךְ הַיִּשׁוּעָה אֶתְכֶם יִלְמְדוּן:

18(יח) כֹּה עֲשֵׂתָה יָמִים רַבִּים וַיִּקֶּץ פּוֹלוֹס בַּעֲשֻׂתָהּ כִּזְאת וַיִּפֹּן וַיֹּאמֶר אֶל־הָרוּחַ בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ הַמָּוְשִׁית אֲנִי מִצְוֶה לָצֵאת מִקִּרְבָּהּ וַיֵּצֵא הָרוּחַ כִּרְנַע:

19(יט) בְּרֵאוֹת אֲדְרִיָּה כִּי תוֹחֶלֶת הוֹנֵם אֶבְדָּה וַיִּתְּפֹשׂוּ אֶת־פּוֹלוֹס וְאֶת־סִילָא וַיִּמְשְׁכוּם אֶל־פְּקוּדוֹת הָעִיר הַשְּׁעָרָה:

20(כ) וַיִּתְּנֵהֶמוּם לְפָנָי הָרָאשִׁים וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה מִתַּעֲתָעִים אֶת־עֵירָנוּ כִּי יְהוּדִים הֵם:

21(כא) לְמַד לְמַדוּ דְּבִרְיָדָת אֲשֶׁר לֹא כְדִתִּינוּ לַעֲשׂוֹתָם כִּי אֲנַחְנוּ רוֹמִיִּים אֲנַחְנוּ:

22(כב) וַיִּקֶּם הַמּוֹן הָעָם עֲלֵיהֶם וְהָרָאשִׁים קָרְעוּ אֶת־בְּגָדָם מֵעֲלֵיהֶם וַיֵּצְאוּ לִיִּסְרָם בִּשְׁוֹטִים:

23(כג) וְאַחֲרֵי הַכּוֹת אֹתָם מִכּוֹת רַבּוֹת הַשְּׁלִיכָם אֶל־בֵּית הַכְּלָא וּפְקִיד הַכְּלָא צִוָּה הַחֲזֹק עֲלֵיהֶם מִשְׁמָר:

24(כד) וְהוּא אַחֲרֵי צִוּתוֹ בֶּן הַחֲבִיאָם בְּמַחְבְּאֵי הַכְּלָא וַיִּשֶׁם רִגְלֵיהֶם בְּסֹד:

25(כה) וַיִּתְּפִלּוּ פּוֹלוֹס וְסִילָא בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה וַיִּשְׁיֲרוּ לְאֱלֹהִים וַיִּשְׁמְעוּ לָהֶם הָאֲסִירִים:

26(כו) וַיְהִי פֶתָאָם רַעַשׁ גָּדוֹל עַד כִּי נָעוּ מוֹסְדֵי בֵּית הַכְּלָא וּפֶתָאָם נִפְתְּחוּ כָל־הַדִּלְתוֹת וְאֲסוּרֵי הָאֲסִירִים נִמְסּוּ:

27(כז) וּפְקִיד הַכְּלָא נִעֹזֵר גְּבָהֵל מִשְׁנָתוֹ וַיֵּרָא אֶת־הַדִּלְתוֹת כָּלָן וְהִנֵּה פֶתַחַת וַיִּשְׁלַף חֶרֶב לְסַפּוֹת אֶת־נַפְשׁוֹ בַּחֲשָׁבוּ כִּי הָאֲסִירִים נִמְלָטוּ:

28(כח) וַיֵּשֶׂא פּוֹלוֹס אֶת־קוֹלּוֹ וַיִּקְרָא חֲדָל אֶל־תַּעֲשׂ לָךְ מְאוּמָה רָע כִּי הִנֵּה אֲנַחְנוּ פֹּה כְּלָנוּ:

29 (כט) ויצו להביא נר להאיר-לו ויהי נחפז לבא אל-הבית פנימה והוא חרד ומרעיד ויפל לרגלי פולוס וסילא:

30 (ל) ויוציאם ויאמר רבותי מה-אעשה להושיע את-נפשי:

31 (לא) והם אמרו האמינה באדון ישוע המשיח ותושע נפשך ונפש ביתך:

32 (לב) ויגידו-לו את-דבר יהוה ולכל-אשר-אתו בביתו:

33 (לג) ויקחם אליו בעת הזאת בעוד לילה וירחץ את-פצעיהם ויטבל הוא וכל-אשר-לו מבלי-בש:

34 (לד) ויביאם את-ביתו ויערך לפניהם שלחן וישמח הוא וכל-ביתו כי הפך לבם להאמין באלהים:

35 (לה) ויהי באור היום וישלחו הראשים את-עבדי הפקדות לאמר שלח את-האנשים האלה:

36 (לו) ויגד פקיד הכלא את-הדבר לפולוס הנה שלחו אלי הראשים לתתכם לצאת מזה ועתה צאו ולכו לשלום:

37 (לז) ויאמר פולוס אליהם יסר יסרונו בלא-דין ומשפט לעיני כל אף כי-אנשי רומי אנחנו וגם-השליכנו אל-הכלא ועתה אנחנו מוצאים דחופים בסתר לא-כן הם יבאו והוציאנו מזה:

38 (לח) וישיבו עבדי הפקדות את-הדברים האלה אל-הראשים וייראו יען שמעו כי אנשי רומי הם:

39 (לט) ויבאו וירצו ויוציאום ויבקשום לעזוב את-העיר:

40 (מ) ויצאו מבית הכלא ויבאו ביתה לודיא ואחרי ראותם את-האחים ודברם להם נחמים יצאו ויסעו:

פרק יז

1 (א) ויהי אחרי נסעם באמפפוליס ובאפלוניא באו אל-תסלוניקי ושם בית-כנסת ליהודים:

2 (ב) ופולוס כאשר הספין בא אליהם ניתפח עמהם בהבן במקרא שלשת ימי שבתות:

3 (ג) הוא באר להם את-הכתובים ויבוננם כי-כן נגזר אשר יענה המשיח ויקום מעם המתים וכי-זה ישוע אשר בשמו אני קרא לכם הוא זה המשיח:

4 (ד) ויט לבב מספר אחריו וידבקו בפולוס ובסילא וגם-יונים רבים אשר יראו את-האלהים ונשים נכבדות במספר לא-מעט:

5 (ה) ויקנאו בהם הסוחרים שביהודים וילקטו להם מספר אנשים ריקים מן-השוקים ויקראו מלא להיות מהומה בעיר ואז נסבו על-בית יסון ויהינו להוציאם החוצה אל-העם:

6 (ו) ויהי כי לא-מצאום ויסחו את-יסון ואחרים מן-האחים עד-לפני ראשי העיר ויקראו אלה המרגיזים את-כל-הארץ מקצה הגה הם באו גם-הנה:

7 (ז) ויסון הוא המאסר אתם בצל קרתו ואלה כלם מעברים על-דתי הקיסר וגם-כי אמרים ישנו מלך אחר והוא ישוע:

8 (ח) ויהיו מיראים את-העם ואת-ראשי העיר אשר שמעו את-זאת:

9 (ט) והם לקחו ערבה מאת יסון ומאת האחרים וישלחום:

10 (י) והאחים החישו מפלט לפולוס וסילא לילה וישלחום אל-ברואה והם כבאם שמה באו אל-בית-הכנסת אשר ליהודים:

11 (יא) ואלה היו טובים מיהודי תסלוניקי כי לקחו את־הדבר בלב מלא רצון ויחקרו בכתובים יום יום לדעת אם כדברם כן־הוא:

12 (יב) ורבים מהם האמינו ונשים גבירות יוניות ואנשים במספר לא־מעט:

13 (יג) כשמע היהודים בתסלוניקי כי גם־בברואה פולס משמיע את־דבר אלהים ויבאו ויצו את־המון העם גם־פה:

14 (יד) והאחים החישו למלט את־פולס ויהי הוא הלך עד־הים וסילא וטימותיוס נשארו בזה:

15 (טו) ואשר ארחו לחברה עם־פולס הוליכהו עד אתינס אשר שם שם פולס בפיהם צו לסילא ולטימותיוס כי־יבאו אליו עד־מִהרה והם שבו וילכו:

16 (טז) עוד פולס מצפה לקראת באם באתינס ורוחו התמרמר בקרבו ממראה עיניו כי מלאה העיר אלילים:

17 (יז) וידבר על־ככה עם־היהודים בבית־הכנסת ועם־יראי אלהים וגם־בשער יום יום עם־כל־הנמצאים שמה:

18 (יח) ויתערבו אתו גם־אחרים מחכמי בית אפיקורוס המכחשים ומחכמי בית האסונה המצניעים ויהי אלה אמרים לו מה־לאויל שפתים הנה מה הוא אמר להניד ואלה כפי הנשמע הוא מלמד דעת אלהים זרים יען כי־בשר את־ישוע ואת־תחית המתים:

19 (יט) ויגקחו אל־האריופגוס ויאמרו מי־יתן וידענו מה־היא התורה החדשה אשר אתה מלמד:

20 (כ) כי־דברים זרים אתה קורא באזנינו על־כן אנחנו מבקשים לדעה מה היא:

21 (כא) והאתיניים כלם וגם־הנכרים המתגוררים בקרבם הם הכינו לבם רק לחדשות אם־כה לספר או כה לשמע מה־יספר:

22 (כב) ופולס העמד בתוך האריופגוס בתוך ויאמר אתם אנשי אתינס ראה ראיתי אתכם כי לבכם עמכם בכל אשר תגהגו:

23 (כג) כי בהתהלכי כה ועל־עבדתיכם לאלהיכם אני התפננתי וארא גם־מזבח ועליו כתוב לאלהים לא־ידענהו והנה הלז אשר תכבדון אתו ולא תדענהו אתו אני מודיע אתכם:

24 (כד) האלהים אשר ברא את־העולם וכל אשר־בו הוא אדני השמים והארץ לא ישב במקדשים אשר עשו לו ידים:

25 (כה) אף לא־יכלכלהו ידי אדם כמו אם צרך לפניו למי ומי הלא הוא הנותן חיים ונשמה והכל לכל:

26 (כו) והוא עשה מידם אחד את־כל בני־אדם לשבת על־כל־פני האדמה וימדד מידת מיהם ולמושבותיהם גבולות הציב:

27 (כז) למען אשר ידרשו אחרי אלהים אולי ימששנהו וימצאנהו אף כי־רחוק איננו מכל־אחד ממנו:

28 (כח) כי־בו אנחנו חיים מתעוררים והזים כאשר גם־שררו מכם אנשים כי בני־אלהים אנחנו:

29 (כט) ואף גם־בהיותנו בני אלהים חלילה לנו מחשב כי דמה האלהים לזהב לכסף או לאבן או לתבנית כל מעשה אדם חרש וחשב:

30 (ל) את־ימי אין־דעת העביר אפוא אלהים ועל־כן הוא מצוה את־בני האדם עתה כי בא יבאו אליו מכל־קצות הארץ:

31 (לא) כי הוא הקדיש יום מועד לשפט־בו תבל בצדק על־יד איש אשר בחר בו ויתגהגו נאמן

לכל בהקיצו אתו מעם-המתים:

(32) לב) ויהי כשמעם אתו מדבר מקום המתים אלה לעגור-לו ואלה אמרו עוד נשמעך על-ככה שנית:

(33) לג) ויצא פולוס מתוכם וילך:

(34) לד) וקצת אנשים דבקו אחריו ונאמינו וביניהם גם-דיינוסיוס אחד מהשפטים מן-אריזפגוס ואשה אחת אשר שמה דמריס ועוד אחרים עמהם:

פרק יח

(1) א) אחר הדברים האלה עזב את-אתינס ויבא אל-קורנתוס:

(2) ב) וימצא שם איש יהודי אשר הנה שמו עקילס והוא יליד פונטוס ועתה זה מקרוב בא מאיטליא עם-פריסקלה אשתו כי מאת קלודיוס יצא צו אל-כל-היהודים להעלות מקרב רומי ולעזבה ויבא אליהם אל-מעונם:

(3) ג) ויען כי היו בעלי מלאכה אחת על-פן הואיל לשבת עמהם ועשה במלאכה והם ארנים מסכות לאהלים:

(4) ד) ובכל-שבת ושבת דבר עם-היהודים בבית-הכנסת וילמד דעת גם-את-היהודים וגם-את-היננים:

(5) ה) ויהי כבא אליו סילא וטמותיוס ממקדוניא התגדב פולוס כלו רק לדבר הדבר בהראתו ליהודים ברור כי ישוע הוא המשיח:

(6) ו) והם כי מרו וגם-גדפו וינער הוא את-חצונו ויאמר אליהם דמכם בראשכם ואני נקי מכם אלכה-לי עתה אל-הגונים:

(7) ז) וילך משם ויבא ביתה איש אחד טיטוס יוסטוס הנה שמו הנה ירא אליהם וביתו אצל בית-הכנסת:

(8) ח) וקריספוס ראש בית-הכנסת האמין באדון הוא וכל-ביתו עמו ועוד קורנתים רבים כאשר שמעו כן האמינו ויטבילו:

(9) ט) ודבר האדון הנה אל-פולוס בתזון לילה אל-תירא כי אם-תדבר ולא תחרש:

(10) י) כי-עמד אנכי ואיש לא יגע בדך לרעה כי עם-רוב לי בעיר הזאת:

(11) יא) וישב שם שנה וששה חדשים וילמד אתם את-דבר האלהים:

(12) יב) ויהי אז גליון נציב מדינת אכיא והיהודים כלם יחד קמו על-פולוס ויעמידוהו לפני כסא המשפט:

(13) יג) ויאמרו האיש הזה מפתה את-העם לעבד את-האלהים בעבדה אשר לא כתורה:

(14) יד) ואולם אד-הואיל פולוס לפתח שפתיו וגליון הקדימו ויאמר אל-היהודים לו אם-הנה דין רשע או דבר בליעל כי-אז נשאתי את-פניכם אתם היהודים כמשפט:

(15) טו) אפס כי-רק בתוכחות על-מליון על-שים שמות ועל-תורתכם אתם נדונים הבו לכם עצה אתם לבדכם לדעת מה הטוב ואני אין נפשי להיות שפט על-הדבר הזה:

(16) טז) ויגרש אתם מלפני כסא המשפט:

(17) יז) ויתפשו כלם את-סוסתניס ראש בית הכנסת ויבאו לפני-כסא המשפט וגליון ראה ויהי כלא ראה:

18 (יח) וַיִּתְּמָהּמָה שָׁם פּוֹלוֹס עוֹד יָמִים רַבִּים אַחֵר כֵּן נִפְרַד מֵעַם הָאֲחִים וַיָּשָׁב בְּאַנְיָה לְלֶכֶת אֶל־סוּרְיָא וְהוּא לָקַח עִמּוֹ אֶת־פְּרִי־סִקְלָה וְאֶת־עֻקִּילָס וַיַּגִּלַּח אֶת־רֹאשׁוֹ בְּקִנְבָּרִי כַּמְּלֹאת יָמֵי נְדָרוֹ אֲשֶׁר נָדָר:

19 (יט) וַיָּבֹאוּ לְאַפְסוֹס וַיִּנְיַחֲם שָׁם וְהוּא בָּא אֶל־בֵּית־הַכְּנֶסֶת וַיַּדְבֵּר־שָׁם אֶל־הַיְּהוּדִים:

20 (כ) וְהֵם חָלוּ אֶת־פָּנָיו כִּי יֵאָרִיד לְשִׁבֶּת בְּתוֹכָם רַק הוּא לֹא גָאוֹת לָהֶם:

21 (כא) כִּי אִם־נִפְרַד מֵעַמָּם בְּאֹמְרוֹ חֵיב אָנִי לַחֲגֹת אֶת־הַחֹג הַבָּא בִּירוּשָׁלַיִם וְאַחֲרֵי־כֵן אֲשׁוּבָה אֲלֵיכֶם אִם־יִרְצֶה יְהוָה וַיֵּלֶךְ דֶּרֶךְ יָם מֵאַפְסוֹס:

22 (כב) וַיָּבֹא אֶל־קֶסְרִין וַיַּעַל לְפָקֶד אֶת־הָעֵדָה לְשָׁלוֹם וַיָּשָׁב לְרֵדֶת אֶל־אַנְטִיּוֹכְיָא:

23 (כג) וַיְהִי שָׁם יָמִים אַחָדִים וַיֵּצֵא מִשָּׁם וַיַּעֲבֵר הַלֵּךְ וַעֲבַר בְּאַרְצָן גִּלְטַיָּא וּפְרוּגִיָּא וַיֵּאמֶץ אֶת־כָּל־הַתְּלַמִּידִים:

24 (כד) וַאֲיֵשׁ אֶחָד יְהוּדִי בָּא אֶל־אַפְסוֹס שְׁמוֹ אֶפּוֹלוֹס וְאֶלְכְּסִנְדְּרִיָּא עִיר מוֹלְדֹתוֹ אִישׁ דְּבָרִים וּמְהִיר בְּכַתוּבִים:

25 (כה) וְהוּא יָדַע אֶת־דֶּרֶךְ הָאֲדוֹן וְרוּחוֹ כִּלְחֹט יֵצֵא וַיַּדְבֵּר וַיִּלְמַד הֵיטֵב אֶת־דְּבָרֵי יֵשׁוּעַ רַק הוּא לֹא יָדַע כִּי אִם־טְבִילַת יוֹחָנָן לְבָדָה:

26 (כו) וְהוּא הִחֵל לְהַשְׁמִיעַ דְּבָרָיו בְּאֹמֶץ לֵב בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וַיִּשְׁמְעוּ אֹתוֹ פְּרִי־סִקְלָה וְעֻקִּילָס וַיָּבִיֵּאוּהוּ אֶל־בֵּיתָם וַיְבַנְּנוּהוּ אֶת־דֶּרֶךְ הָאֱלֹהִים עוֹד יוֹתֵר מִפְּרֹשׁ:

27 (כז) וּבְנִטּוֹת לְבָבוֹ לְלֶכֶת אֶל־אַכְיָא וַיַּעֲזֹרוּהוּ הָאֲחִים וַיִּכְתְּבוּ אֶל־הַתְּלַמִּידִים לֵאסֹף אֹתוֹ אֲלֵיהֶם וְהוּא כְּבֹאוֹ שָׁמָּה עֹזֵר הַרְבֵּה לְאֲשֶׁר הִפְּנוּ לְהֵאמִין עַל־יְדֵי הַחֹסֶד:

28 (כח) כִּי הוּא גָבַר עַל־הַיְּהוּדִים בְּפָנֵי־כָל וַיִּכַּח בְּכַתוּבִים כִּי יֵשׁוּעַ הוּא הַמָּשִׁיחַ:

פרק יט

1 (א) וַיְהִי בַּהֲיוֹת אֶפּוֹלוֹס בְּקוֹרִנְתוֹס וּפּוֹלוֹס אַחֲרֵי עָבְרוּ בְּאַרְצוֹת הָעֵלִיּוֹת בָּא אֶל־אַפְסוֹס וַיִּמְצָא־שָׁם תְּלַמִּידִים אַחָדִים:

2 (ב) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲבֵא בָּא גַם־רוּחַ הַקֹּדֶשׁ עֲלֵיכֶם כְּאֲשֶׁר הָיִיתֶם לְמַאֲמִינִים וְהֵם עֲנוּהוּ גַם כִּי־יֵשׁ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ אֲנַחְנוּ לֹא שָׁמְעָנוּ עוֹד:

3 (ג) וַיֹּאמֶר וְעַל־מָה אֶפּוֹא אֲתֶם נִטְבַּלְתֶּם וַיֹּאמְרוּ עַל־הַטְּבִילָה לְיוֹחָנָן:

4 (ד) וַיֹּאמֶר פּוֹלוֹס יוֹחָנָן הַטְּבִיל בַּטְּבִילַת הַתְּשׁוּבָה וַיִּגֹּד לָעַם כִּי־הֵאֱמִין וַיֵּאֱמִינוּ בְּהִלְזֵי אֲשֶׁר יָבֹא אַחֲרָיו וְהִלְזֵי הוּא זֶה הַמָּשִׁיחַ יֵשׁוּעַ:

5 (ה) כְּשָׁמְעָם אֶת־זֹאת שָׁבוּ נִטְבְּלוּ עַל־שֵׁם הָאֲדוֹן יֵשׁוּעַ:

6 (ו) וּפּוֹלוֹס סָמַךְ יָדָיו עֲלֵיהֶם וַיִּנַּח עֲלֵיהֶם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וַיַּדְבֵּרוּ בִּלְשׁוֹנוֹת וַיִּתְּנָבְאוּ:

7 (ז) וַיְהִי מִסְפָּרָם כִּשְׁנַיִם עָשָׂר אִישׁ:

8 (ח) וַיָּבֹא אֶל־בֵּית־הַכְּנֶסֶת וַיִּגֹּד דְּבָרָיו בְּאֹמֶץ לֵב שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים בְּנִכְחוֹת וְשׁוֹם שָׁכַל עַל־אֲדוֹת מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:

9 (ט) וַיְהִי כִּי־נִמְצְאוּ בָהֶם אַחָדִים עַרְלֵי לֵב אֲשֶׁר מֵאֲנוּ לְהֵאמִין וְגַם־טְפָלוּ דְבַר מֵרַע עַל־הַדֶּרֶךְ הַזֶּה לְפָנֵי הָעָם וַיִּשְׁטַּמְעוּ אֲלֵיהֶם וְגַם־אֶת־הַתְּלַמִּידִים הַבְּדִיל מֵתוֹכָם וְהוּא הָיָה מְדַבֵּר יוֹם יוֹם בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ אֲשֶׁר לְטוֹרְנוֹס:

10 (י) וַיְהִי הוּא עֹשֶׂה כְּזֶה שְׁנַתִּים יָמִים עַד כִּי־שָׁמְעוּ כָּל־יֹשְׁבֵי אֲסִיָּא אֶת־דְּבַר הָאֲדוֹן יֵשׁוּעַ כִּי־הוּא הַמָּשִׁיחַ:

- 11 (יא) והאלהים עשה נפלאות גדולות על־ידי פולוס:
 12 (יב) כי גם־חגרות ומטפחות יזע מעל עור בשרו הניחו על־החולים וסר חלים והריוחות הרעות מנגם גרשו:
 13 (יג) וגם־היו אנשים יהודים מלחשי מתהלכים בארץ והם נועזו להזכיר שם האדון ישוע אל־אשר רוחות רעות נאחזו בקרבם בקראם אני משביעכם בשם ישוע אשר פולוס יקראהו:
 14 (יד) והם אשר כה עשו הם היו שבעת בני סקנה יהודי וראש כהנים:
 15 (טו) ויען הרוח הרעה ויאמר אליהם ידעתי את־ישוע ואת־פולוס אני מכיר רק אתם מי אתם:
 16 (טז) ויתנפל עליהם האיש אשר הרוח הרעה בקרבו ויחזק מהם ויכריעם עד כי־עירמם ונמחצים נסו מן־הבית ההוא:
 17 (יז) וינדע הדבר לכל־היהודים והיוונים היושבים באפסוס ופחד על־כלם ויגדל שם האדון ישוע:
 18 (יח) וגם רבים מן־המאמינים באו להתנודות ולגלות את־מעשיהם אשר עשו:
 19 (יט) ורבים אשר שעו בהבלי שוא הביאו ספריהם וישרפום באש לעיני־כל וימנו מספר שנים ויהי חמישים אלף כסף:
 20 (כ) ודבר־יהנה נשגב עד־למאד ונעלה הלך ועלה:
 21 (כא) ויהי בכלות הדברים האלה ויתן פולוס אל־לבו להתהלך במקדוניא ובאכיא ומשם והלאה עד־ירושלים ויאמר אחרי היותי שמה ראה אראה עוד את־רומי:
 22 (כב) וישלח שנים נערים ממשרתיו את־טימותיוס ואת־ארסטוס ללכת לפגיו אל־מקדוניא והוא אחר עוד ימי מספר באסיא:
 23 (כג) בעת ההיא קם שאון לא־מעט על־דברת דרך יהנה:
 24 (כד) כי איש אחד דמטריוס שמו חרש כסף הוא היה עשה מקדשי־כסף קטנים בתבנית המקדש לשם ארטמים ויסבב בזה לחרשים משכרת לא־מצער:
 25 (כה) ויקבץ אתם עם־עזרי מלאכתם ויאמר אנשים אתם ידעתם כי במלאכה הזאת רכשנו לנו את־לחמנו ואת־טובנו:
 26 (כו) והנה עיניכם ראות ואזניכם שמעות כי־לא רק באפסוס לבדה כי אם־גם בכל־אסיא פולוס הנה מפתה המון עם־רב להסירם מאחרי אלהיהם כי יאמר אמר לא־אלהים המה אשר תעשינה ידים:
 27 (כז) ועתה המעט הרעה הזאת לבדה להלקח מידינו המלאכה הזאת כי אם־עוד רעת הרעות תפתח על־המקדש לאלהות הגדולה ארטמים כי לאפס ולאין יחשב ויכל כבוד הודה אשר יכבדוה כל־אסיא וכל־ישובי תבל:
 28 (כח) ויהי כשמעם את־הדברים האלה וימלאו חמה ויתנו קולם ויקראו גדולה ארטמים לעם באפסוס:
 29 (כט) ונתהם העיר ותמלא רעש גדול והם כלם השתערו כאיש אחד אל־בית־המשחק ויחזיקו בניוס ובארסטרכוס אנשים מקדונים תהלכים עם פולוס לשמרו בדרך:
 30 (ל) ופולוס חפץ לצת אל־העם רק התלמידים לא נתנוהו:
 31 (לא) וגם־אחרים ראשי עם מאסיא אשר אתבוהו גם־הם שלחו לו להזהירו כי ימנע מהלך אל־בית־המשחק:

32 (לב) ויהי הם שאגים אלה זאת ואחרים אחרת כי הנה ההמון נבוך ורבים גם-לא ידעו בשלמה הם נזעקו:

33 (לג) ויובא מבינות העם אלכסנדרוס כי היהודים שמוותו בראשם וישא אלכסנדרוס את-ידו לאות כי חפץ הוא להשיב אמרים לפני העם:

34 (לד) וינודע להם כי-הוא יהודי וישאו כלם קול חזק וכמו שתים שעות קראו ולא דמו גדולה ארטמים לעם באפסוס:

35 (לה) ויהם סופר העיר את-העם ויאמר אתם אנשי אפסוס מי הוא האיש אשר לא ידע כי העיר אפסוס משרת את-ארטמים הגדולה ואת-תבניתה אשר נפלה מן-השמים:

36 (לו) והנה כי זאת אמונה ואין מי להכזיבה הלא יאתה לכם לשקט ממהומה ומעשות מאומם בטרם תחשבו:

37 (לז) כי אתם הבאתם את-האנשים האלה הנה והם לא בזו את-המקדשות ואף-לא בזו לאלהותנו:

38 (לח) ואם דבר ריב לדמטריוס והחרשים אשר אתו עם-אישמי הלא יש בקרבנו משפט ונציבים נצבים עלינו הבה יקראו הם לבדם עליהם לשפטים ושפטים:

39 (לט) ואם עוד לכם כלכם לבקש דבר הנה בהתאסף כל-העם לפי חק יצא משפטכם ודינכם:

40 (מ) כי היום אנחנו נתנים ביראה פן-יתגלל עלינו עון מרד להבאישנו בגלל היום הזה מה-לנו לגל מעלינו חטאת אשר לא חטאנו בלתי אם המהומה הזאת:

41 (מא) וככלאתו לדבר שלח את-הקהל:

פרק כ

1 (א) ויהי אחרי המהומה ופולוס אסף את-התלמידים וידבר על-לבם ובברכתו אתם לשלום נפרד מהם ויצא ללכת אל-מקדוניה:

2 (ב) ואחרי עברו במדינות ההן ואמצו את-לבותם במדברתיו הרבים בא אל-ארץ יון:

3 (ג) ויהי אחרי שבתו שם שלשה חדשים ותשאאו רוחו ללכת אל-סוריא רק מאשר טמנו לו היהודים מוקש על-כן נועץ לשוב בדרך מקדוניה:

4 (ד) וילוו אליו ללוותו בדרך עד-אסיא סופטרוס בן-פולס הברואי ומהתסלניקים ארטרכוס וסקונדוס וניוס הדרך וטימותיוס ומאסיא טוכיקוס וטרופימוס:

5 (ה) ואלה הלכו לפניו ויחכו לנו בטרואס עד-באנו:

6 (ו) ואנחנו עברנו מפילפי באגניה אחרי תם חג-המצות ונתי בדרך חמישה ימים עד-באנו אליהם אל-טרואס ונשב-שם שבועת ימים:

7 (ז) ביום הראשון בשבת ואנחנו נאספים לפרס את-הלחם ופולוס נשא מדברתיו אליהם וען הנה עם-לבבו ללכת מהם ביום המחרת וירב מדברתיו עד חצי הלילה:

8 (ח) ונרות רבים האירו בעליה אשר שם היינו נאספים:

9 (ט) והנה נער אחד ושמו אבטוכוס בשבתו על-סף החלון בהאריך פולוס להטיף אמרותיו גם שנתו ותתקפהו השנה ויפל ארצה מן-העליה אשר גבה לה שלש קומות וישאאו והוא מת:

10 (י) וירד פולוס ויתמודד עליו ויחזק-בו ויאמר אל-נא תצעקו כי עוד נשמתו בו:

11 (יא) וישב ויעל ויפרס את-הלחם ויאכל וירב לדבר אתם עד-עלות השחר וילך:

- (12) (יב) וְאֶת־הַנֶּעֱר הָעֶלְיוֹ חַי וַיִּתְּנֵנָחֲמוּ בּוֹ לֹא־מָעֹט:
- (13) (יג) וַאֲנַחְנוּ קִדְּמֵנוּ לְרֵדֶת בְּאַנְיָה וַנַּעֲבֹר אֶל־אֶסּוּס לְכְנוּס שָׁם אֵלֵינוּ אֶת־פּוֹלוֹס כִּי־כֵן צָוָה וְהוּא אֹנֶה לָּבֹא שָׁם רִגְלֵי דֶרֶךְ הַיְּבֵשָׁה:
- (14) (יד) וַיִּפְגַּשׁ אֶתָּנוּ בְּאֶסּוּס וַנִּקַּח אֹתוֹ אֵלֵינוּ וַנָּבֹא אֶל־מִיטוֹלִינִי:
- (15) (טו) מִשָּׁם עָבְרָנוּ בְּאַנְיָה וַנָּבֹא בַּיּוֹם הַמָּחָר אֶל־נֹכַח כְּיוֹס וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי עָבְרָנוּ אֶל־סָמוּס וַנֵּלֶךְ בְּטְרוֹנוֹלִיּוֹן וַנָּבֹא לְמַחֲרָתוֹ אֶל־מִילִיטוּס:
- (16) (טז) כִּי־עָיַן פּוֹלוֹס לְחַלּוֹף עַל־פָּנַי אֶפְסוּס לְבָלִי הָיִיתָ לוֹ סָבָה לְהִתְמַהֵמָה בְּאֶסְיָא בְּאֲשֶׁר הָיָה נֶחֱפֹז בְּכָל־יָכָלָתוֹ לְהִגִּיעַ עַד־יְרוּשָׁלַּיִם לַיּוֹם חֲגֵה־הַשַּׁבָּעוֹת:
- (17) (יז) וּמִמִּילִיטוּס שָׁלַח אֶל־אֶפְסוּס לְקַרֵּא אֶת־זִקְנֵי הָעֵדָה לְבָאֵם אֵלָיו שָׁמָּה:
- (18) (יח) וּכְבֹּאֵם אָמַר אֲלֵיהֶם אַתֶּם יָדַעְתֶּם אֶת־דֶּרֶךְ כִּי וּפַעַלְתִּי לְפָנֵיכֶם בְּכָל־הַיָּמִים אֲשֶׁר יֵשְׁבַתִּי בְּתוֹכְכֶם לְמֶן־הַיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר דָּרַכְתָּ כִּי־רִגְלִי עַל־אֲדָמַת אֶסְיָא:
- (19) (יט) אֲשֶׁר עָבַדְתִּי אֶת־הָאֱדוֹן בַּעֲנוּת גְּדוּלָּה וּבִדְמָעוֹת בְּתִלְאוֹת אֲשֶׁר מִצָּאֵנִי עַל־יְדֵי הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר יָקִשׁוּ לִי:
- (20) (כ) אֲשֶׁר לֹא־כַחַדְתִּי מִכֶּם כָּל־הַטּוֹב לָכֶם כִּי אִם־הִנֵּחְתִּי וְאֶלְמָדְכֶם מָה הַטּוֹב בַּחוּצוֹת וּבִבְתֵּימִים:
- (21) (כא) יַעַן קָרָאתִי גַם־לַיְּהוּדִים וְגַם־לַיּוֹנִים כִּי יֵשׁוּבוּן אֶל־הָאֱלֹהִים וְהֶאֱמִינוּ בְּאֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
- (22) (כב) וְעַתָּה הִנְנִי מִמְּשֹׁךְ עַל־פִּי הָרוּחַ לְהֵלֶךְ יְרוּשָׁלַיִמָּה וְאַנִּי לֹא יָדַעְתִּי דְּבַר־מָה יִקְרַנִּי שָׁם:
- (23) (כג) זֹלָתִי אֲשֶׁר־רוּחַ הַקֹּדֶשׁ יִנָּבֵא עָלַי בְּכָל־עִיר וְעִיר לֵאמֹר כִּי־כַבָּלִים וְחַבָּלִים נָכְנוּ לִי:
- (24) (כד) אֲבָל־נִפְשִׁי לֹא תִיקָר לִי מִתַּתָּה לְמַעַן מִלֵּא וְכִלָּה אֶת־מְרוּצָתִי וְאֶת־פִּקְדוֹתִי הַשׁוֹמָה עָלַי מֵאֵת הָאֱדוֹן יֵשׁוּעַ לְהוֹדִיעַ אֶת־בְּשֶׁרֶת חֹסֵד אֱלֹהִים:
- (25) (כה) וְעַתָּה הִנֵּה־נָא יָדַעְתִּי כִּי אַתֶּם כָּלְכֶם אֲשֶׁר בִּימֵי מַהֲלָכִי וּמִסָּעֵי הוֹרִיתִי אֶתְכֶם אֶת־מַלְכוֹת הָאֱלֹהִים כִּי לֹא־תִסְפּוּן עוֹד לָרְאוֹת אֶת־פָּנַי:
- (26) (כו) עַל־כֵּן עַד אָנֹכִי הַיּוֹם בְּפָנֵיכֶם כִּי־נִקִּי אֲנֹכִי מִדָּמַי כָּלְכֶם:
- (27) (כז) כִּי אֲנִי מִבְּלִי כַחַד דְּבַר הוֹדַעְתִּי אֶתְכֶם אֶת־עֲצַת הָאֱלֹהִים כְּתִמָּה:
- (28) (כח) שִׁיתוּ לְבַבְכֶם עָלֵיכֶם וְעַל־כָּל־הָעֵדָר אֲשֶׁר רוּחַ הַקֹּדֶשׁ הִקְיָמְכֶם לְמִנְהִיגִים לוֹ לְרַעוֹת אֶת־עֲדַת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר קָנָה־לוֹ בְּדָמוֹ:
- (29) (כט) אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי אַחֲרֵי מוֹתִי יִפְּלוּ בָכֶם זַאֲבֵי־טָרֶף אֲשֶׁר עַל־הָעֵדָר לֹא־יִחַמְּלוּ:
- (30) (ל) גַּם־כִּי יָקוּמוּ מִקִּרְבְּכֶם אֲנָשִׁים אֲשֶׁר תִּהְפְּכוֹת יַדְבְּרוּ לְהַתְעוֹת אֶת־הַתַּלְמִידִים אַחֲרֵיהֶם:
- (31) (לא) עַל־כֵּן עוֹרוּ וְזָכְרוּ כִּי שָׁלַשׁ שָׁנִים יוֹמָם וּלְיָלָה אֲנִי בִדְמָעוֹתִי לֹא חִדַּלְתִּי מִהוֹכַח וּמֵאֲמִץ אֶת־כָּל:
- (32) (לב) וְעַתָּה אֲחִי הִנְנִי מִפְּקִיד אֶתְכֶם בְּיַד הָאֱלֹהִים וּדְבַר חֲסִדּוֹ אֲשֶׁר־לוֹ הִפַּח לְהַקִּימְכֶם וּלְתַת לָכֶם נַחֲלָה בְּקִרְבַּב כָּל־הַקְּדוֹשִׁים:
- (33) (לג) כִּסֵּף וְזָהָב וּשְׁמָלֹת לֹא בִקְשָׁתִי מֵאֵת כָּל־אִישׁ:
- (34) (לד) וְאַתֶּם הֲלֹא יָדַעְתֶּם כִּי בַּעֲדִי וּבַעֲדָה אֲשֶׁר הָיוּ עִמִּי אֵלֶּה שְׁתֵּי יָדַי עָשׂוּ מַחֲנִיָּה:
- (35) (לה) כִּי בְּכָל וְכָל הִרְאִיתִי אֶתְכֶם כִּי־אֵד יַעֲבֹד אִישׁ וְעָשָׂה בְּמִלְאָכָה לְנַפְשׁוֹ וְגַם־לְנַפְשׁ הָאֲבִיוֹן וְהָיוּ לָכֶם לְזָכְרוֹן דְּבָרֵי הָאֱדוֹן יֵשׁוּעַ כִּי־הוּא אָמַר טוֹב נָתַן מִקָּחַת:

36) לזו) ככלתו לדבר כרע על-ברכיו ויתפלל עם-כלם יחדו:

37) לזו) והם כלם בכו הרבה בכה ויפלו על-צוארי פולוס וישקוהו:

38) לחו) ויותר נעצבו אל-לבם על-הדבר אשר דבר כי לא-יוסיפון עוד לראות את-פניו וילכו אחרי עד-הספינה וישלחוהו:

פרק כא

1) א) ויהי אחרי נפרדנו מהם ונעבר באניה באנו דרך ישרה אל-קוס וביום המחרת אל-רודוס ומשם אל-פטרה:

2) ב) שם מצאנו אניה מתעתרת להלך אל-פינוקיא ונרד-בה ונעבר:

3) ג) ואחרי אשר נשקף לנו האי קפרוס אשר עזבנהו לשמאלנו נטינו אל-סוריא ונניע אל-צור כי-שם העלה המשא אשר הובא באניה:

4) ד) ואנחנו במצאנו את-התלמידים ישבנו שם עמהם שבעת ימים והם אמרו אל-פולוס בנות עליהם הרוח כי לא-יעלה לירושלים:

5) ה) ויהי כי מלאו לנו ימי שבתנו יצאנו ללכת בשלחם אתנו כלם עם-נשיהם ובניהם עד-מחוץ לעיר ועל-החוף כרענו יחדו ונתפלל:

6) ו) ונברך איש את-רעהו ונרדנו באניה והם שבו לביתם:

7) ז) ונעש את-דרךנו מצר ונבא אל-עכו שם שאלנו לשלום האחים ונשב עמם יום אחד:

8) ח) וממחרת אנחנו אשר היינו אם פולוס יצאנו ונלך אל-קסרין אשר שם באנו אל-בית פילפוס המבשר והוא אחד מהשבעה ונשב עמו:

9) ט) ולו ארבע בנות בתולות והן מתנבאות:

10) י) ויהי כשבתנו פה ימים אחדים ונביא אחד ירד עד-פה מיהודה ושמו אנבוס:

11) יא) והוא בא אלינו ויקח את-אזור פולוס ויאסר-בו את-ידי ואת-רגליו ויאמר פה אמר רוח הקדש בכה יאסרו היהודים בירושלים את-האיש אשר-לו האזור הזה והסגירהו בידי הגוים:

12) יב) לשמע הדברים האלה חלינו את-פניו אנחנו ואנשי העיר כי-יחדל מעלות לירושלים:

13) יג) ופולוס ענה למה תעשו כה כי תכפו ותכאיבו את-לבי ואני הנני נכון לא-רק לתת גוי לאסרים כי אם-גם להקריב נפשי למיתים בירושלים בעד-שם האדון ישוע:

14) יד) ויהי כי לא-אבה לשמע ונחרש ממנו ונאמר רצון יהוה יעשה:

15) טו) ואחרי הימים האלה נשאנו את-אשר לנו ונסע לעלות ירושלים:

16) טז) ויעלו עמנו גם-תלמידים אחדים מקסרין ואלה הביאו אתם את-מנסון הקפרוסי והוא תלמיד זקן ויואל האיש ויתנונו לשבת עמו:

17) יז) ויהי כבאנו ירושלים קבלנו האחים בשמחה:

18) יח) וממחרת לקחנו פולוס ונלך אל-יעקב וכל-הזקנים גם-הם באו:

19) יט) וישאל להם לשלום ואחרי-כן החל לספר באזניהם מהחל ועד-כלה את אשר הגדיל האלהים לעשות בקרב הגוים בעבדתו אשר עבדו:

20) כ) וישמעו ויברכו את-האלהים ויאמרו אליו הלא ראה אתה אחינו כי כמה אלפים מן-היהודים היו למאמינים וכלם מחזיקים בתורה בקנאה גדולה:

21 (כא) וְהֵם שָׁמְעוּ עָלֶיךָ כִּי אַתָּה לְמִדָּתְךָ אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים הַיּוֹשְׁבִים בְּקֶרֶב הַגּוֹיִם לְסוּר מֵאַחֲרֵי מוֹשֶׁה וְגַם־כִּי אָמַרְתָּ אֲשֶׁר לֹא יָמֹולוּ אֶת־בְּנֵיהֶם וּבְדַרְכֵי הַתּוֹרָה לֹא יֵלְכוּ:

22 (כב) וְעַתָּה מִה־נַּעֲשֶׂה כִּי שָׁמַע יִשְׁמְעוּן כִּי־בָאתָ:

23 (כג) לָכֵן עָשִׂה כְּאֲשֶׁר נֹאמַר אֵלֶיךָ יִשְׁנֶם אֶתְנוּ אַרְבַּעַה אַנְשִׁים אֲשֶׁר נָדָר נְזִירִים עָלֵיהֶם:

24 (כד) אַתֶּם קָחָה אֵלֶיךָ וְהִתְקַדְשְׁתָּ גַם־אַתָּה אִתָּם וּמִכִּסֵּף תִּתֵּן לָהֶם אֲשֶׁר יִגְלְחוּ אֶת־שָׁעֲרָם וְזָרָם וּבָזָה יָדְעוּ כָּלֶם כִּי אֶדְ־שְׁמוּעַת שְׁוֹא הִיא אֲשֶׁר שָׁמְעוּ עָלֶיךָ בְּאֲשֶׁר גַּם־אַתָּה תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת כְּכָל־הַפֶּתוּב בַּתּוֹרָה:

25 (כה) וְעַל־אֲדוֹת הַגּוֹיִם הַמֵּאֲמִינִים אֲנַחְנוּ כְּכַר צוּיָנוּ עִם־הַסֵּפֶר כִּי הֵם אֶת־כָּל־אֱלֹה לֹא יִשְׁמְרוּ וְרַק יִבְדְּלוּ מִזִּבְחֵי אֱלִילִים וּמִן־הַדָּם וּמִן־הַנִּחְנֵק וּמִן־הַנֶּאֱפִים:

26 (כו) וַיִּקַּח פּוֹלוֹס אֶת־הָאֲנָשִׁים וַיִּתְּקֵדֵשׁ אִתָּם מִמַּחֲרַת וַיָּבֹא עִמָּהֶם אֶל־הַמִּקְדָּשׁ לְהַגִּיד כִּי־מָלְאוּ יָמֵי טְהָרָתָם וְעוֹד עָלֵיהֶם רַק לְהֵבִיא אִישׁ אִישׁ אֶת־קָרְבָּנוֹ:

27 (כז) בְּמִלֵּאת שְׁבַעַת הַיָּמִים וַיֵּרְאוּהוּ הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר מֵאֲסִיָּא כִּי בָא אֶל־הַמִּקְדָּשׁ וַיַּעֲזְרוּהוּ אֶת־כָּל־הַהֲמוֹן וַיִּשְׁלַחוּהוּ אֶת־יָדֵיהֶם:

28 (כח) וַיִּזְעְקוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל חוֹשׂוּ לַעֲזֹרָה הִנֵּה הָאִישׁ אֲשֶׁר בְּכָל־מְקוֹם בָּאוּ הוּא מְלַמֵּד סֵדְרָה לְהַסִּירָם מִהָעֵם מִהַתּוֹרָה וּמִהַמְּקוֹם הַזֶּה וְעַתָּה עוֹד הֵבִיא יוֹנִים אֶל־הַמִּקְדָּשׁ וַיִּטְמֵא אֶת־הַמְּקוֹם הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה:

29 (כט) כִּי לִפְנֵי זֶה רָאוּ אֶת־טְרוּפִימוֹס הָאֶפֶסִי מִתְּהַלֵּךְ עִמּוֹ בְּעִיר וַיִּחָשְׁבוּ כִּי־פּוֹלוֹס הֵבִיֵּאוּהוּ גַם אֶל־הַמִּקְדָּשׁ:

30 (ל) וַתִּרְעַשׂ כָּל־הָעִיר וְכָל־הָעָם הִתְקַבְּצוּ וַיִּתְּפְּשׂוּ אֶת־פּוֹלוֹס וַיִּסְחָבוּהוּ מִתּוֹךְ הַמִּקְדָּשׁ הַחוּצָה וְהִדְלִתוּת בֶּן־רֶגַע סָנְרוֹ:

31 (לא) וַיְהִי כִּי אָמְרוּ לְהַמִּיתוֹ וַיִּגְדַּל לְשׂר הָאֱלֹף כִּי יְרוּשָׁלַיִם כֻּלָּה הִתְקוּמָהָ:

32 (לב) וְהוּא הִצְבִּיא מִבְּלִי־בוֹשׁ חָבֵל אַנְשֵׁי צָבָא וְשָׂרֵי מֵאוֹת וַיִּרְץ אֶל־תּוֹךְ הָעָם וְהֵם רָאוּ אֶת־שַׂר־הָאֱלֹף וְאֶת־אַנְשֵׁי הַצָּבָא וַיִּחְדְּלוּ מִזִּבְכּוֹת אֶת־פּוֹלוֹס:

33 (לג) וְשַׂר־הָאֱלֹף הַקָּרִיב וַיִּחַזְקֵם וַיִּצְוּ לֵאסְרוֹ בִּשְׁנָיִם כְּבָלִים וַיִּשְׁאֵל מִי הוּא־זֶה וּמִזֶּה אֲשֶׁר עָשָׂה:

34 (לד) וַיַּעַן הָעָם וַיִּקְרְאוּ אֵלָה כֹּה וְאֵלָה כֹּה וַיַּעַן אֲשֶׁר לֹא יָכוֹל לְהַצִּיל דָּבָר לְאַמְתּוֹ כִּי רַב הַשָּׂאוֹן עַל־כֵּן צָנָה לְהֵבִיאוּהוּ אֶל־הַמִּצִּיּוֹדָה:

35 (לה) בְּהִנְיָעָם אֶל־הַמַּעֲלֹת נִשְׂאָהוּ אַנְשֵׁי הַצָּבָא לְפָלְטוֹ מִתַּגִּרַת הָעָם כִּי עֲצָמָה מָאֵד:

36 (לו) כִּי עִם־רַב הַתְּרַצְּצוֹ אַחֲרָיו בְּקֶרֶאֱם הַחֶרֶם אֹתוֹ:

37 (לז) וַיְהִי טָרֶם הוּבָא פּוֹלוֹס אֶל־תּוֹךְ הַמִּצִּיּוֹדָה וְהוּא אָמַר אֶל־שַׂר־הָאֱלֹף הַתַּתְּנִי לְדַבֵּר אֵלַיךָ דְּבַר־מָה וַיֹּאמֶר הַיּוֹדֵעַ אֶתָּה לְדַבֵּר יוֹנִית:

38 (לח) הַאִינְךָ אֶתָּה אִישׁ מִצְרִים הֵהוּא אֲשֶׁר זֶה מִקְרֹב הַקִּים מָרְד וַיּוֹצֵא אַרְבַּעַת אֲלָפִים אַנְשֵׁי דָמִים אַחֲרָיו הַמְּדַבְּרָה:

39 (לט) וַיֹּאמֶר פּוֹלוֹס לֹא כִי־אֲנִי יְהוּדִי יָלִיד עִיר טָרְסוֹס אֲזָרְחָ עִיר מְהֻלָּלָה בְּקִילִיקְיָא וְאַנְכִי אֲבִקְשֶׁךָ תַּנְיִינָא לְדַבֵּר אֶל־הָעָם:

40 (מ) וּבִכְתַּת אֹתוֹ לְדַבֵּר הַתִּנְצֵב פּוֹלוֹס עַל־הַמַּעֲלֹת וַיִּנְפֹּף יָדוֹ אֶל־מוֹל הָעָם וַתְּהִי דְמִיָּה גְדוּלָּה וַיִּדְבֹּר אֲלֵיהֶם בְּעִבְרִית לֵאמֹר:

פרק כב

- 1 (א) אנשים אחים ואבות שמעוֹנָא ואדברה למען לפניכם אצטדק:
- 2 (ב) כשמעם כי בעברית ידבר אליהם ויוסיפו עוד להתחריש והוא אמר:
- 3 (ג) איש־יהודי אנכי בעיר טרסוס בקיליקיא ילדתי פה בעיר הזאת גדלתי לרגלי גמליאל וימלאני למודי תורת אבותינו לכל־חקה גם־הייתי מקנא לאלהים כאשר הנכם אתם היום כלכם:
- 4 (ד) ואנכי רדפתי את־הדרך הזה עד־למות ואנשים גם־נשים אסרתי ואתנם בבית הכלא:
- 5 (ה) כאשר כה־יעידון־לי גם־הכהן הגדול וכל־בית הזקנים אשר אמצוֹ־לי באגרותיהם אל־האחים ללכת לדמשק להביאם גם־משם אסורים לירושלים למען יענשו:
- 6 (ו) אני בדרך קרוב לבא דמשק והנה בחצי היום פתאם אור גדול משמים נגה עלי ויסבני:
- 7 (ז) ואפל ארצה ואשמע קול מדבר אלי שאול שאול למה תרדפני:
- 8 (ח) ואען אני מי אתה אדני ויאמר אלי אני ישוע הנצרי אשר אתה מרדף:
- 9 (ט) ואשר היו עמי ראו את־האור וייראו רק את־הקול המדבר אלי לא שמעו:
- 10 (י) ואמר ומה אפוא אעשה אדני ויאמר האדון אלי קום ולך לדמשק ושם יגד לך כל אשר תצוה לעשות:
- 11 (יא) ואני לא־יכלתי לראות בעיני כי־כהו מפני נגה האור וינחוני ביד החלכים עמי ואבא לדמשק:
- 12 (יב) ושם איש ושמו חנניה ירא אלהים כפי התורה ורצוי לכל־היהודים הישבים שם:
- 13 (יג) והוא בא אלי וינש ויאמר אחי שאול פקח עיניך וראה וברגע הזה נפקחו עיני ואראהו אתו לפני:
- 14 (יד) ויאמר אלהי אבותינו בחר בך לדעת את־רצונו ולראות את־הצדיק ולשמע את־קולו מפיו:
- 15 (טו) כי היה תהיה־לו לעד נגד כל־האדם בדרך אשר ראית ואשר שמעת:
- 16 (טז) ועתה למה תתמהמה קום הטבל והתרחץ מחטאתיך בקראך בשם האדון:
- 17 (יז) ויהי בשובי לירושלים ואני התפללתי במקדש ורוח יהוה יהוה לבשתני:
- 18 (יח) וארא אתו מדבר אלי חושה מהרה מירושלים כי את־עדותך עלי לא־ינקחו:
- 19 (יט) ואמר אדני הלא הם יודעים היטב כי אני הוא אשר את־מאמיניך כלאתי בבתי כלאים ובבתי־הכנסת הביתים:
- 20 (כ) ובהשפך דם־סטפנוס ערך גם־אני עמדתי שם נטיתי אחריהם להמיתו ואת־בגדי מרצחיו אני נטיתי:
- 21 (כא) ויאמר אלי לך כי במרחקים אל־הגוים אני אשלחך:
- 22 (כב) וישמעו אתו עד־הדרך הזה ואז נתנו קולם ויקראו הפחד יפחד איש כזה מעל־פני האדמה אין לו חיים:
- 23 (כג) ויהי הם שאגים ופשטים את־בגדיהם ומעפרים בעפר עד־למעלה:
- 24 (כד) ויצו שר האלף להביאו אל־תוף המצודה ושם צוה עליו לענותו במכות אכזריות למען ינדע לו על־מה ככה עליו התרגזו:
- 25 (כה) ויהי בהאסרו להענותו ויאמר פולוס אל־שר־המאה הנצב עליו האף אמנם יש־לכם הרשיון לענות אזרח רומי ומה־גם בלא־דין ומשפט:

26 (כו) וְשֵׁר הַמֵּאָה בְּשָׁמְעוֹ כְּזֹאת מִהֵר אֶל־שֵׁר־הָאֶלֶף וַיִּסְפֹּר־לוֹ וְגַם־אָמַר רְאֵה מָה אֶתָּה אֹמֵר לַעֲשׂוֹת כִּי הָאִישׁ הַזֶּה אֲזַרְח רֹמִי הוּא:

27 (כז) וַיָּבֹא שֵׁר־הָאֶלֶף וַיֹּאמֶר אֵלָיו אָמַר־לִי הָאִמָּנָם כִּי אֲזַרְח רֹמִי אֶתָּה וַיֹּאמֶר כַּדְבָּרָךְ:

28 (כח) וַיַּעַן שֵׁר־הָאֶלֶף אֲנִי קָנִיתִי לִי זְכוּת אֲזַרְח כְּזֹאת בְּכֶסֶף מָלֵא וְאֲנִי הַשִּׁיב פּוֹלוֹס אֲנִי גַם־לִדְתִּי בָּהּ:

29 (כט) וְעַד־מִהֵרָה הִרְפּוּ מִמֶּנּוּ הַמְּבַקְשִׁים לַעֲנוֹתוֹ וְשֵׁר הָאֶלֶף פָּחַד בְּשָׁמְעוֹ כִּי זֶה אֲשֶׁר אָסְרוּ אֲזַרְח רֹמִי הוּא:

30 (ל) בַּיּוֹם הָאֶחָד נִכְסָף לְבָרֶר־לוֹ אֶת־הַדָּבָר לְאִמָּתוֹ עַל־מָה יִרְשִׁיעוּ אֹתוֹ הַיְּהוּדִים וַיִּתִּירָהוּ וַיִּצְוּ לְהַתְּאֲסֹף רָאשֵׁי הַכְּהֻנִּים וְכָל־הַסִּנְהֶדְרִין וְהוּא הוֹרִיד אֶת־פּוֹלוֹס וַיַּעֲמִדְהוּ לִפְנֵיהֶם:

פרק כג

1 (א) וּפּוֹלוֹס נָתַן עֵינָיו עַל־הַסִּנְהֶדְרִין וַיֹּאמֶר אֲנָשִׁים אַחִים אֲנִי בָּלֵב טָהוֹר הִתְהַלַּכְתִּי לִפְנֵי אֱלֹהִים עַד־הַיּוֹם הַזֶּה:

2 (ב) וַתִּנָּבִיחַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל צִוָּה אֶת־הָעֹמְדִים עָלָיו לְהַכְתּוֹ עַל־פִּיו:

3 (ג) וַיֹּאמֶר אֵלָיו פּוֹלוֹס וְאַתָּה יָכֹחַ אֱלֹהִים אֶתָּה קִיר טוֹחַ הֵן אֶתָּה יֹשֵׁב פֹּה לְשַׁפְּטֵנִי עַל־פִּי הַתּוֹכָה וְהִנֵּה צוִּיתָ לְהַכְתּוֹ בְּלֹא־מִשְׁפָּט:

4 (ד) וַיֹּאמְרוּ הָעֹמְדִים שֵׁם הַגֵּם אֶת־הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל לֵאמֹר אֶתָּה מְקַלֵּל:

5 (ה) וַיֹּאמֶר פּוֹלוֹס אַחִי לֹא יָדַעְתִּי כִּי הוּא הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל כִּי־כְתוּב וְנָשִׂא בַעֲמֻד לֹא תֹאֵר:

6 (ו) וּפּוֹלוֹס יָדַע כִּי מִפְּלִגְתָּם הָאֶחָת צִדּוּקִים וּמִפְּלִגְתָּם הַשְּׁנִית פְּרוּשִׁים וַיִּתֵּן קוֹלוֹ וַיֹּאמֶר בְּתוֹךְ הַסִּנְהֶדְרִין אֲנָשִׁים אַחִים אֲנִי פְרוּשׁ בֶּן־פְרוּשׁ וְעַל־תִּקְוָתִי לְתַחֲנִית הַמֵּתִים אֲנִי לְמִשְׁפָּט הַנָּשָׂאִי:

7 (ז) בְּאָמְרוֹ כְּזֹאת פָּרְצָה מְרִיבָה בֵּין הַפְּרוּשִׁים וּבֵין הַצִּדּוּקִים וְהָאֶסְפָּה נִקְרָעָה לִקְרָעִים:

8 (ח) כִּי הַצִּדּוּקִים אָמְרוּ אֵין תַּחֲנִית הַמֵּתִים וְאֵין מְלָאכִים וְאֵף־אֵין רוּחַ וְהַפְּרוּשִׁים אָמְרוּ יֵשׁ וַיֵּשׁ כָּל־אֶלֶּה:

9 (ט) וַיָּקָם שְׂאוֹן גָּדוֹל וְהַסּוֹפְרִים הַפְּרוּשִׁים עָמְדוּ וַיִּתְּנֻכְחוּ וַיֹּאמְרוּ אֵין אֲנַחְנוּ מִצָּאִים אֲנִי בְּאִישׁ הַזֶּה אִם כֹּחַ רוּחַ דָּבָר אֵלָיו אוֹ מְלָאךְ אֲנַחְנוּ לֹא נָרִיב אֶל־אֱלֹהִים:

10 (י) וַיְהִי כִי־חָזַק הָרִיב וְשֵׁר־הָאֶלֶף דָּאָג לְפּוֹלוֹס פֶּן־יִטְרַפְּהוּ בְּאַפָּם וַיִּצְוּ אֶת־אֲנָשֵׁי הַצָּבָא לְקַחְתּוֹ מִבֵּינָתָם וּלְהַשְׁבּוֹ אֶל־הַמְּצוּדָה:

11 (יא) וּבְלִילָה הַהוּא נִרְאָה אֵלָיו הָאֶדּוֹן וַיֹּאמֶר חֲזֵק כִּי כְּאֲשֶׁר הָעִידְתָּ לִּי בִירוּשָׁלַיִם כֵּן תַּעֲיִדְנִי גַם־בְּרֹמִי:

12 (יב) וַיְהִי בַּהַיּוֹת יוֹמָם וַיְהִיְהוּדִים נֹסְדוּ וַיֵּשְׂאוּ בְּאֶלֶּה נִפְשָׁם אִם יֹאכְלוּ וְאִם יִשְׁתּוּ עַד אִם־הִמִּיתָם אֶת־פּוֹלוֹס:

13 (יג) וַיְהִי הַבָּאִים בַּשְּׁבוּעָה הָאֶלֶּה הַזֹּאת יוֹתֵר מֵאֲרֻבָּעִים אִישׁ:

14 (יד) וְהֵם הִלְכוּ אֶל־רָאשֵׁי הַכְּהֻנִּים וְאֶל־הַזִּקְנִים וַיֹּאמְרוּ אֲנַחְנוּ נִשְׁפָּעְנוּ בַּשְּׁבוּעָה אֶלֶּה לְבִלְתִּי בֹא אֶל־פִּינוּ מֵאוֹם עַד אִם־הִמִּתְנוּ אֶת־פּוֹלוֹס:

15 (טו) עַל־כֵּן אַתֶּם וְהַסִּנְהֶדְרִין אָמְרוּ לְשֵׁר־הָאֶלֶף כִּי יוֹרִידְהוּ מִחֵר אֲלֵיכֶם כִּמוֹ אִם אַתֶּם תַּפְצִּיז לְחַקֵּר הַיִּטֵּב אֶת־מִשְׁפָּטוֹ וְדִינוּ וְאֲנַחְנוּ נִהְיָה נִכְנָים לְהִמִּיתוֹ בְּטָרֶם יָגִיעַ אֲלֵיכֶם:

16 (טז) וַיִּנָּדַע דָּבָר הַצִּדִּיקָה הַזֹּאת לְבֶן־אַחֻת פּוֹלוֹס וַיִּמָּהֵר וַיָּבֹא אֶל־הַמְּצוּדָה וַיִּגֵּד לְפּוֹלוֹס:

- 17 (יז) וַיִּקְרָא פּוֹלוֹס אֶל־אֶחָד מִשְׂרֵי הַמַּאֲוֹת וַיֹּאמֶר לוֹ קַח אֶת־הַנֶּעֶר הַזֶּה וְהִבֵּא אֹתוֹ אֶל־שַׂר־הָאֵלֶּף כִּי־דָבָר לוֹ אֵלָיו:
- 18 (יח) וַיִּקְחֵהוּ וַיְבִיאוּהוּ אֶל־שַׂר־הָאֵלֶּף וַיֹּאמֶר פּוֹלוֹס הָאִסִּיר קָרָאֲנִי אֵלָיו וַיִּבְקֹשְׁנִי לְהִבִּיא אֶת־הַנֶּעֶר הַזֶּה לִפְנֵיךָ בְּאִשֶּׁר דָּבָר לוֹ לְהַגִּיד לָךְ:
- 19 (יט) וַיִּחְזַק שַׂר הָאֵלֶּף בְּיָדוֹ וַיִּטְהוּ הַצִּדָּה וַיִּשְׁאַלְהוּ מִה־דָּבָר לֹאֵט עִמָּךְ לְגִלּוֹתוֹ לִי:
- 20 (כ) וַיֹּאמֶר כֹּה־חִבְּלוּ הַיְּהוּדִים עֲצָה בְּסִתֵּר לְבַקֵּשׁ מֵאַתָּה לְהוֹרִיד אֶת־פּוֹלוֹס מִחָר אֶל־הַסֵּנְהֶדְרִין כִּמוֹ אִם־חָפֵץ אַתָּה לַחְקֹר הִיטֵב אֶת־מִשְׁפָּטוֹ וְדִינוּ:
- 21 (כא) וְעַתָּה אַתָּה אֶתָּה אֶל־תִּשְׁמַע לָהֶם כִּי יוֹתֵר מֵאַרְבָּעִים אָנָּשִׁים יֵאָרְבוּ לוֹ וְהֵם נִשְׁבָּעוּ בִּשְׁבוּעַת אֱלֹה לְבַלְתִּי אֲכַל וְשָׁתוּ עַד אִם־הִמִּיתָם אֹתוֹ וְעַתָּה הֵם מוֹכְנִים וּמִיַּחְלִים לְמוֹ־פִיךָ:
- 22 (כב) וְשַׂר־הָאֵלֶּף שָׁלַח אֶת־הַנֶּעֶר וַיְצַוֵּהוּ מִהַגִּיד לְאִישׁ אֶת־אֲשֶׁר הוֹדַע אֹתוֹ:
- 23 (כג) וַיִּקְרָא לְשְׁנֵי שָׂרֵי מַאֲוֹת וַיֹּאמֶר הָעֲמִידוּ מֵאַתֵּם אָנָּשִׁי צָבָא חֲלוּצִים וְנִכְנָסִים לְלָכֶת לַקְּסָרִין וְשִׁבְעִים פְּרָשִׁים וּמֵאֲתֵם נִשְׂאִי רִמָּחִים בַּשָּׂעָה הַשְּׁלִישִׁית בְּלִילָה יִהְיוּ נִכְנָסִים:
- 24 (כד) גַּם־בִּהְמוֹת מִשָּׂא תְּבִיאוּ לְשֹׂאת אֶת־פּוֹלוֹס וְלְהִבִּיאוֹ שְׁלֹם אֶל־הַפָּחָה אֶל־פִּילִיכֶס:
- 25 (כה) וַיִּכְתֹּב אֲנֶרֶת וּבָה כְּדִבְרֵים הָאֵלֶּה:
- 26 (כו) מִמֶּנִּי קְלוּדִיוֹס לוּסִיאַס אֶל־פִּילִיכֶס הַפָּחָה וְהַנִּכְבֵּד עַד־מָאֹד בְּרָכָה וְשָׁלוֹם:
- 27 (כז) אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה אֲשֶׁר הַיְּהוּדִים תִּפְשׁוּהוּ וַיֹּאמְרוּ לְהִמִּיתוֹ אֹתוֹ הִצַּלְתִּי בְּמַהְרִי עִם־אָנָּשִׁי הַצָּבָא יַעַן שָׁמַעְתִּי כִּי־אֲזַרְחָ רֹמִי הוּא:
- 28 (כח) וּבְאִשֶּׁר חָפְצָתִי לְדַעַה עַל־דָּבָר מָה הֵם מַרְשִׁיעִים אֹתוֹ הִקְרַבְתִּיו לִפְנֵי הַסֵּנְהֶדְרִין:
- 29 (כט) וְאִשְׁמַע כִּי רַק עַל־אֲדוֹת דָּבָר רִיב בַּחֲקָרֵי תוֹרָתָם הֵם מַרְשִׁיעִים אֹתוֹ וְלֹא עַל־דִּבְרֵי־אֹנָן לְהִיּוֹת רָשָׁע לָמוֹת אוֹ אִסִּיר עָנִי בְּכַבְלֵי בְּרָזָל:
- 30 (ל) וַיְהִי כִּי הִגִּד לִי אֲשֶׁר פּוֹנְגוּ לְהַשְׁחִיתוֹ מִהֲרָתִי וְאֲשַׁלְּחֵהוּ אֵלָיְךָ וְגַם אֶת־שִׁטְנִיו יַעֲדֹתִי לְבֹא וּלְדַבֵּר לִפְנֵיךָ שְׁלוֹם:
- 31 (לא) וַיִּקְחוּ אָנָּשִׁי הַצָּבָא אֶת־פּוֹלוֹס כְּאֲשֶׁר צִוּוּ וַיְבִיאוּהוּ בַּעֲזוֹד לִילָה אֶל־אַנְטִיפַטְרִיס:
- 32 (לב) וּמִמְחֶרֶת נִתְּנוּהוּ עַל־יַד הַפְּרָשִׁים וְהֵם שָׁבוּ אֶל־הַמְּצוּדָה:
- 33 (לג) וְאֵלֶּה בָּאוּ אֶל־קְסָרִין וַיִּתְּנוּ אֶת־הָאֲנֶרֶת אֶל־יַד הַפָּחָה וְגַם אֶת־פּוֹלוֹס הָעֲמִידוֹ לִפְנָיו:
- 34 (לד) וַיְהִי בְּקִרְאוֹ וַיִּשְׁאַל מֵאִי־זוֹ מְדִינָה הוּא וַיִּשְׁמַע כִּי־מְקִילִיקָא הוּא:
- 35 (לה) וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֶבְחֶנְךָ אַחֲרַי בֹּא הִנֵּה גַם־שִׁטְנִיךָ וַיְצִו לְשִׁמְרוֹ בְּבֵית הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר לְהוֹרְדוֹס:

פרק כד

- 1 (א) וַיְהִי אַחֲרֵי חֲמִישֶׁה יָמִים וַיֵּרֶד חֲנַנְיָה הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְהַזְקֵנִים וְאִישׁ אֶחָד יָדַע דָּבָר טֶרֶטְלוֹס שָׁמוֹ וַיִּלְנֵו עַל־פּוֹלוֹס לִפְנֵי הַפָּחָה:
- 2 (ב) הוּא נִקְרָא וְטֶרֶטְלוֹס תַּחֲל לְשִׁטְנוֹ וַיֹּאמֶר אֲשֶׁר עַל־יָדֶךָ הִשְׁקַט וּבִטְחָה לָנוּ וּתְבִאֲנָה טוֹבוֹת הָרִבָּה לָעָם הַזֶּה יַעַן הַשְׁפַּלְתָּ לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ בָּשׂוּם שָׂכָל:
- 3 (ג) עַל־זֶה אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ פִּילִיכֶס הַנִּכְבֵּד וּמְבָרְכִים אַתָּה בְּכָל־יוֹם וּבְכָל־מָקוֹם:
- 4 (ד) וְאֵילָם לְמַעַן תִּדּוֹל מִהוֹגִיעֶךָ הָרִבָּה עַל־כֵּן אֲשַׁחֲרֶךָ בְּקֶצֶר מְלִים כִּי תִשְׁמַעְנוּ בְּרַב חֶסֶדְךָ:
- 5 (ה) אֲנַחְנוּ מִצָּאֵנוּ אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה כְּדָבָר יְהִלְךָ מִשְׁלַח מְדָנִים בֵּין כָּל־הַיְּהוּדִים בְּכָל־הָאָרֶץ וְהוּא מִנְהִיג לְמַפְלָגַת הַנָּצָרִים:

6 (ו) וְגַם־הוּא חָמַס מְזֻמָּה לְחַלֵּל אֶת־הַמִּקְדָּשׁ וְאֶנְחֵנוּ תִפְשְׁנָהוּ וְנֹאמֶר לַעֲשׂוֹת בּוֹ מִשְׁפָּט כְּתוּב בְּתוֹרָתֵנוּ:

7 (ז) וַיָּבֹא לוֹסִיאָס שַׂר־הָאֵלֶף בֶּיֶד־חֲזָקָה וַיִּגְזְלֵהוּ מִיָּדֵנוּ וְאֶת־שִׁטְנֵינוּ צִוָּה לְבֹא עֲדִיף:

8 (ח) וְהִנֵּה פִּיּו יַעֲנֶה בּוֹ אִם־תִּחְקְרֵהוּ וְאַתָּה תִּבְחַן וַיִּדְעַתְּ אֶת־הַתְּלוּנָה אֲשֶׁר אֶנְחֵנוּ מְלִינִים עָלָיו:

9 (ט) וְהַיְּהוּדִים הִעֲדוּ וַיֹּאמְרוּ בָנִים הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:

10 (י) וּפּוֹלוֹס עָנָה בְּתֵת לוֹ הַפָּחָה אוֹת לַעֲנוֹת מִדַּעְתִּי כִּי שָׁפַט אַתָּה לָעַם הַזֶּה זֶה שָׁנִים רַבּוֹת עַל־כֵּן אֶעֱנֶה צְדִיקִי בִּי בָּלֵב נָכוֹן וּבְטוֹחַ:

11 (יא) הַנֶּקֶל לָךְ לְדַעַת כִּי עוֹד לֹא חָלְפוּ יוֹתֵר מִשָּׁנִים עָשָׂר יוֹם מִיּוֹם עָלִיתִי לִירוּשָׁלַיִם לְהַשְׁתַּחֲוֹת:

12 (יב) וְהֵם לֹא מִצְאֵנִי מִשִּׁיחַ עִם־אִישׁ בַּמִּקְדָּשׁ אוֹ־מִסַּבֵּב דָּבָר לְהִזְעֵק הָעָם אֶף לֹא־בְּכַתִּי־הַכְּנֶסֶת אוֹ בְּעִיר:

13 (יג) וְכֵן גַּם־לֹא יוּכְלוּ לְהוֹכֵחַ לְפָנֶיךָ כִּי אָמַת הַתְּלוּנָה אֲשֶׁר הֵם מְלִינִים עָלַי:

14 (יד) אוּלָם אֶת־זֹאת אֲנִי מוֹדֶה לְפָנֶיךָ כִּי אֲנִי בַּדֶּרֶךְ הַהִיא אֲשֶׁר יִקְבֹּוּהָ מִפְּלִגָּה בָּהּ אֲנִי עֹבֵד אֶת־אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְכִי אֲנִי מֵאֲמִין בְּכָל־הַכְּתוּב בְּתוֹרָה וּבִנְבִיאִים:

15 (טו) וְזֹאת תִּקְנוּתִי בִּי לֵאלֹהִים אֲשֶׁר גַּם־הֵם מְחֻזְקִים בָּהּ כִּי כָל־מַתִּי עוֹלָם יְקוֹמּוֹן לְתַחֲנוּת הַמַּתִּים לְצַדִּיקִים וְלָרָשָׁעִים יַחֲדוּ:

16 (טז) וְאַל־זֶה הָיִיתִי עֹמֵל תָּמִיד לְהִיוֹתִי בֶרֶךְ־לִבְּכָה לְפָנֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

17 (יז) וְאַחֲרֵי שָׁנִים רַבּוֹת בָּאתִי יְרוּשָׁלַיִם בְּנִדְבוֹת לַעֲנִי עַמִּי וּלְהַקְרִיב קָרְבָּן:

18 (יח) וְכֵה אַחֲרֵי הַתְּקַדְּשָׁתִי מִצְאֵנִי בַּמִּקְדָּשׁ וְלֹא בַּמִּקְהִלוֹת עִם וְלֹא בַּתְּשָׁאוֹת הַמּוֹן רַב:

19 (יט) וַיְהוּדִים אֶחָדִים מֵאֶסְיָא הֵם אֲשֶׁר עָלִיהֶם הָיָה לְקֹרֵא אֱלִיף עָלֵי אִם כָּל־דָּבָר פֶּשַׁע בִּי מִצְאוֹ:

20 (כ) וְאוּלָם הִגִּד וַיִּגִּדוּ כֹה הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה מִה־עוֹל נִמְצָא בִּי בְּעַמְדִּי לְפָנֵי תְּסַנְהֶדְרִין:

21 (כא) אִם רַק־בְּגִלָּל הַדָּבָר הָאֶחָד אֲשֶׁר־פָּצוּ שִׁפְתֵי בְּעַמְדִּי בִּינִיהֶם עַל־דָּבָר תַּחֲנוּת הַמַּתִּים הִבִּיאֲתֶם אֹתִי הַיּוֹם בַּמִּשְׁפָּט לְפָנֶיכֶם:

22 (כב) וַיַּעַן אֲשֶׁר יָדַע הֵיטֵב פִּילִיכֶס אֶת־הַדָּבָר וַיּוֹעֲרֶם לְיוֹם מוֹעֵד אַחֵר וַיֹּאמֶר בָּבֹא אֵלַי לוֹסִיאָס שַׂר־הָאֵלֶף וְהוֹצֵאֲתִי אֶת־מִשְׁפָּטְכֶם לְאוֹר:

23 (כג) וְאַת־שַׂר הַמָּאָה צִוָּה לְתֵת אוֹתוֹ בַּמִּשְׁמֶר וְהִנָּחָה יַעֲשֶׂה־לוֹ לְהַנִּיחַ אֶת־מִידָּעָיו לְבֹא אֵלָיו וּלְשָׂרְתּוֹ:

24 (כד) וְאַחֲרֵי יָמִים אֶחָדִים בָּא פִּילִיכֶס וּדְרוֹסָלָה אִשְׁתּוֹ הַיְּהוּדִיָּה וַיֵּצֵאוּ לְהוֹצִיא אֵלָיו אֶת־פּוֹלוֹס וַיִּשְׁמַע אוֹתוֹ עַל־דָּבָר הָאֲמוּנָה בַּמִּשְׁיחַ:

25 (כה) וּכְדָבְרוֹ עַל־עֲשֵׂה צֶדֶק עַל־הַצָּנֵעַ לָכֶת וְעַל־יוֹם הַדִּין הָעֵתִיד לָקֵץ הַיָּמִים וַיִּתְּרֵד פִּילִיכֶס וַיַּעַן לָךְ־נָא עֲתָה עַד־אֲמַצָּא עֵת־לִי וְקָרֵאתִי לָךְ:

26 (כו) וּבְכָל־זֶה הוּא גַם דָּמָה לְסַבֵּב אֲשֶׁר פּוֹלוֹס יִשְׁקַל עַל־יָדוֹ מִשָּׂאת כֶּסֶף לְמַעַן וַתִּירָהוּ וְעַל־כֵּן קָרָאוּ אֵלָיו פְּעָמִים רַבּוֹת וַיִּדְבֵּר עִמּוֹ:

27 (כז) וַיְהִי מִקֵּץ שָׁנָתִים יָמִים וַיָּקָם פֶּרְקִיוֹס פֶּסְטוֹס תַּחַת פִּילִיכֶס וַיַּעַן אֲשֶׁר חָפֵץ פִּילִיכֶס לְהַפִּיק רְצוֹן מֵאֵת הַיְּהוּדִים הַנִּיחַ אֶת־פּוֹלוֹס בְּבֵית הַכֶּלֶא וַיַּעֲזִבֵהוּ:

פרק כה

- 1 (א) ויהי אחרי שלשה ימים כבא פסטוס אל-המדינה ויעל מקסרין לירושלים:
- 2 (ב) וילנו ראשי הכהנים ואצילי היהודים באזניו על-פולוס ויפצרו-בו:
- 3 (ג) וישאלו מאתו לגמל להם תחסד נגדו כי יצוה להביאהו לירושלים וען כי התנכלו-בו להשחיתו בדרך:
- 4 (ד) ופסטוס ענה הן פולוס עצור במשמרת בקסרין וכי גם-הוא מהר ישוב שמה:
- 5 (ה) ועוד אמר ואדיריכם אשר בכם עתה ירדו-נא גם-הם אחרי ואם עון באיש הזה שם הם יעידהו:
- 6 (ו) ואחרי אשר לא האריך לשבת עמם רק שמנה ימים או עשרה שב אל-קסרין וממחרת ליום שובו ישב על-כסאו למשפט ויצו להביא את-פולוס לפניו:
- 7 (ז) אך הוא הובא ויסבו אתו היהודים הבאים מירושלים וישיאו עליו עונות רבים וכבדים אשר לא-יכלו להעמידם על-דבר אמת:
- 8 (ח) ופולוס הצטדק לאמר לא לתורת היהודים ולא למקדש ואף לא להקיסר עד מה חטאתי:
- 9 (ט) ופסטוס בבקשו להפיק רצון מאת היהודים הוא ענה ואמר אל-פולוס הוש את-נפשך כיתובא לירושלים להשפט שם על-הדבר הזה לפני:
- 10 (י) ויאמר פולוס לפני כס המשפט להקיסר אני עמד ופה יעשה משפטי ליהודים לא עשיתי מאום רע כאשר גם-אתה היטב ידעת:
- 11 (יא) אם-כה רשעתי פעלתי און ואני בן-מות הנני נכון למות ואם לא-כן כאשר המה ירשיעני אין איש אפוא אשר ימלאנו לבו לתתני בידם אל-הקיסר אני קרא:
- 12 (יב) אז נועץ פסטוס את-אנשי עצתו ואחר-יכן אמר אל-הקיסר קראת ואל-הקיסר תלך:
- 13 (יג) ויהי אחרי ימים אחדים ויבא המלך אנרפס עם-פרניקה אל-קסרין לפקד את-פסטוס לשלום:
- 14 (יד) ובשבתם שם מספר ימים הודיע פסטוס למלך את-דברי פולוס ויאמר לו איש אחד אסיר נמצא פה אשר פיליכס השאירו אחריו:
- 15 (טו) ואני בבאי לירושלים הלינו עליו באזני ראשי הכהנים וזקני היהודים ויפצרו-בי לגמר-לו משפט-מות:
- 16 (טז) ואען אתם כי אין זאת דרך הרומיים להוציא נפש איש לשחתה בטרם יעמדו מרשיעיו בפניו עין בעין להמצא לו ידים לגל מעליו את-אשר שתו עליו אם יוכל:
- 17 (יז) לכן בהקבצם הנה אז מבלי-בוש ישבתי ממחרת ליום שובי על-כסא המשפט ואצו להביא את-האיש:
- 18 (יח) אבל בקום שטניו לשטנו נלאו למצא תוכחות אמת להגלות עליו עונותיו כפי אשר יחלתי:
- 19 (יט) רק בדברי חקר בעבודת אלהיהם סבבהו ועל-דבר איש אחד ישוע שמו שהוא כבד מת ופולוס אמר כי הוא חי עליו היו נדונים:
- 20 (כ) ואני כי נפלאו ממני תכונות הריבת האלה ואשאלהו אם ישאהו לבו ללכת לירושלים להשפט שם על-אלה:
- 21 (כא) אבל פולוס שאל להותר במשמרת עד-צאת משפטו מלפני אנוסטוס על-כן צויתי להתחזק בו עד-אשר אשלחהו להקיסר:

(כב) וַיֹּאמֶר אֲנִירֶפֶס אֶל־פֶּסְטוֹס גַּם־אֲנִי נִכְסַף נִכְסַפְתִּי לִשְׁמַע אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה וַיֹּאמֶר מִחֵר וְאַתָּה תִשְׁמָעֵנִי:

(כג) וַיְהִי מִמִּחְרַת וַיָּבֹאוּ אֲנִירֶפֶס וּבְרַנִּיקָה בְּכַבּוֹד גָּדוֹל אֶל־בֵּית הַמִּשְׁפָּט עִם־שְׂרֵי הָאֵלֶף וְטוֹבֵי הָעִיר וּפֶסְטוֹס צִוָּה וַיּוֹבֵא פוֹלוֹס:

(כד) וַיֹּאמֶר פֶּסְטוֹס הַמֶּלֶךְ אֲנִירֶפֶס וְעַל־הָאֲנָשִׁים כַּחַ אַתֶּם־הַנֶּכֶם רֹאִים אֶת־זֶה אֲשֶׁר עָלָיו צֶעֶק וַיִּצְעֲקוּ אֵלַי כָּל־הַחֲמוֹן הַיְּהוּדִים בִּירוּשָׁלַיִם וּבְעִיר הַזֹּאת כִּי־חָיו לֹא יִחְיֶה עוֹד:

(כה) וְאֲנִי מִצָּאֵתִי כִי לֹא־מָאוּם עָשָׂה לְהוֹמַת עַל־כֶּכָּה וְהוּא גַם־הוּא קָרָא אֶל־אֲנוֹסְטוֹס עַל־כֵּן גִּמַּרְתִּי לְשַׁלְּחוֹ אֶל־הַקִּיסָר:

(כו) רַע לֹא־יִדְעָתִי דְּבָרִים בְּרָרִים עַל־אֲדוֹתָיו לְכַתְּבָם לֵאדָנִי וּבִגְלָל זֶה הָעֲמֻדָתִיו לִפְנֵיכֶם וּבִיּוֹתֵר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אֲנִירֶפֶס וְאַחֲרֵי הַבְּחִנּוֹ אִדַּע מָה אֶכְתֹּב:

(כז) כִּי לֹא־כָאִשׁר הִדְבָּר לְשַׁלֵּחַ אִישׁ אֲסוּר בְּחֻבְלֵי חֲטָאתוֹ מִבְּלִי הוֹדַע מָה הִיא חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר נֶאֱחָז בָּהּ:

פרק כו

(א) וְאֲנִירֶפֶס אָמַר אֶל־פוֹלוֹס הִנֵּה נָתוּן לָךְ לְדַבֵּר כָּל לְמַעַן תִּצְטַדֵּק אַז הָרִים פוֹלוֹס אֶת־יָדוֹ וַיִּצְטַדֵּק לֵאמֹר:

(ב) הַמֶּלֶךְ אֲנִירֶפֶס בְּאֲשֶׁרֵי הַיּוֹם לְהִיּוֹת תַּחְנָה לְהַצְטַדֵּק לִפְנֵיךְ עַל־כָּל אֲשֶׁר הִיְהוּדִים יִרְשִׁיעֵנִי:

(ג) כִּי כָל־חֻקֵּי הַיְּהוּדִים וְחֻקֵּי מִשְׁפָּטֵיהֶם אֶתָּה יָדַע הַיָּטִב וּבָכֵן אֶתְחַנֶּן־לָךְ תִּקְשִׁיבָה לִי בְּאָרְךָ רִוְחָךְ:

(ד) אֶת־אַרְחוֹת חַיִּי מֵאִזְ הַחֲלָתִי לְלָכֶת בָּהֶם מִנְעוּרִי בְּקָרֵב עָמִי וּבִירוּשָׁלַיִם כָּל־עַם הַיְּהוּדִים יִדְעִים:

(ה) וְאֲשֶׁר מַעֲוִדֵי הֵם וַכִּירוּ בִי לֹא יֹאבֹו וַיַּעֲדֵנִי כִי חֵבֵר הָיִיתִי לַעֲדַת הַפְּרוּשִׁים הַדְּבָקִים בַּתּוֹרָה לְכָל־מִשְׁפָּטֵיהָ וּפְקוּדֵיהָ בְּכָל־מְאֹדָם וּכְמוֹתָם חִיִּיתִי:

(ו) וְעַתָּה עַל־דְּבַר תּוֹחֲלָתִי לְמִלְּאֵת דְּבַר הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר דִּבֶּר לְאַבְתִּינוֹ אֲנִי עֹמֵד הַיּוֹם לְמִשְׁפָּט:

(ז) אִם לֹא כָל־שָׁנִים עָשָׂר שְׁבָטֵינוּ מִיַּחֲלִים כֵּן וּמִתְפַּלְלִים עַל־כֶּכָּה לִילָה וַיּוֹמֶם בְּגִלָּל הַתּוֹחֲלָתִי הַזֹּאת הַמֶּלֶךְ הַיְּהוּדִים יִרְשִׁיעֵנִי:

(ח) הָאֲמֹנֶם אֵינְכֶם מֵאֲמִינִים כִּי אֱלֹהִים מַחְיֶה מֵתִים:

(ט) וְאֲנִי גַם־אֲנִי דְּמִיתִי לְהַכְזִיב אֶת־שֵׁם יְשׁוּעַ הַנִּצְרִי וּלְמַרְרָהוּ תִרְבָּה:

(י) אֲשֶׁר כֵּן עָשִׂיתִי בִירוּשָׁלַיִם וְרַבִּים מִהַקְדוּשִׁים כָּלֵאתִי בְּבִתִּי הַכִּלְאִים בְּרִשְׁיוֹן אֲשֶׁר קִבַּלְתִּי מֵאֵת רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְכִי הוֹמַתוּ נָתַתִּי צֶדֶק לְמִשְׁפָּטָם:

(יא) וּבְכָל־בְּתִי־הַכִּנְסָה הוֹסַפְתִּי לִיִּסְרָה אַתֶּם פְּעָמִים רַבּוֹת וְאַכְבִּיד יָדֵי עַלְיָהֶם עַד־לְחַרֵּף וְכַח בְּשִׁטָּף אֲפִי הִצִּיקוּתִי לָהֶם גַּם־בְּעָרִים מְחוּץ לָאָרֶץ:

(יב) לְבַעֲבוֹר עֲשׂוֹת כֶּכָּה הִלַּכְתִּי לְדַמְשֶׁק בְּרִשְׁיוֹן הַכֹּהֲנִים הָרֹאשִׁים וּבְמִלְאָם אֶת־יָדֵי:

(יג) וַיְהִי בַדֶּרֶךְ לַעֲת הַצֹּהָרִים הַמֶּלֶךְ וְהַנָּה אֹרֶךְ מִן־הַשָּׁמַיִם וְנָגַהּ לֹא גָדוֹל מִנְּגִהַת הַשָּׁמַשׁ וַיִּגַּהּ בְּעַדִּי וּבְעַד הַחֲלָכִים עָמִי:

(יד) אֲנַחְנוּ כָּלָנוּ נִפְלְנוּ לָאָרֶץ וְאֲנִי שָׁמַעְתִּי קוֹל קָרָא אֵלַי בְּעִבְרִית שְׁאוּל שְׁאוּל מַה תִּרְדָּף־לִי קִשָּׁה לָךְ לְהַכּוֹת הַדֶּרֶךְ אַחֲוֹר:

(טו) וְאָמַר אֲנִי מִי אַתָּה אֲדוֹן וַיֹּאמֶר הָאֲדוֹן אֲנִי יְשׁוּעַ אֲשֶׁר אַתָּה רִדְף־לִי:

- 16 (טז) אָבֵל קוּם וְעִמַּד עַל־רִגְלֶיךָ כִּי עַל־כֵּן נִרְאִיתִי אֵלֶיךָ לְבַחֵר־בָּךְ לְמִשְׁרַת וְעַד לְאַשֶׁר רָאִיתִי וְאַשֶׁר אֶרְאֶה עוֹד:
- 17 (יז) לְהַצִּילְךָ מִן־הָעַם וּמִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אֲשַׁלְּחֶךָ אֵלֵיהֶם:
- 18 (יח) לְפַקֵּחַ אֶת־עֵינֵיהֶם וּלְהַשִּׁיבָם מִחֹשֶׁךְ לְאוֹרָה וּמִשְׁלֹטוֹן הַשָּׁטָן אֶל־הָאֱלֹהִים לְמַעַן יִמָּצְאוּ אֶת־סְלִיחַת הַחַטָּאִים וְנִחַלָה בְּקֶרֶב הַקְּדוֹשִׁים בְּהַאֲמִינָם בִּי:
- 19 (יט) עַל־כֵּן הִמְלִיךְ אֲנִי אֶגְרָפָס לֹא הַמְרִיתִי בַּמֶּרְאֶה אֲשֶׁר הִרְאִיתִי מִן־הַשָּׁמַיִם:
- 20 (כ) כִּי אִם־אֶל־הַיֹּשְׁבִים בְּדִמְשֶׁק רֹאשׁוֹנָה וּבִירוּשָׁלַיִם וּבְכָל־אֶרֶץ הַיְּהוּדִים וְגַם־לְגוֹיִם קָרָאתִי לָשׁוּב וּבֹא אֶל־הָאֱלֹהִים בַּעֲשֵׂה טוֹב כִּיאוֹת לְשָׁבִים בְּאַמֶּת:
- 21 (כא) בַּעֲבוּר זֶה תִּפְשׁוּנִי הַיְּהוּדִים בַּמֶּקְדָּשׁ וַיִּבְקְשׁוּ לְהַמִּיתֵנִי:
- 22 (כב) וּבַעֲזָרִי מֵעַם הָאֱלֹהִים עוֹדְנִי חַי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה וְאֲנִי מַעֲיֵד וּמְלַמֵּד בְּפָנַי קָטָן וְגָדוֹל רַק אֶת־זֶה אֲשֶׁר גַּם־הַנְּבִיאִים וְגַם־מֹשֶׁה דִּבְּרוּ כִּי־הָיָה יְהוָה:
- 23 (כג) אֲשֶׁר הִמְשִׁיחַ יַעֲנָה וְרֹאשׁוֹן יָקוּם מֵעַם־הַמֵּתִים לְהָאֶרֶץ־אֹרֶךְ בְּקֶרֶב הָעָם וּבְקֶרֶב הַגּוֹיִם:
- 24 (כד) וַיְהִי הוּא כֹה מַצְטַדֵּק וּפְסֻטוֹס קָרָא בְּקוֹל רָם מְשַׁנֵּעַ אֶתָּה פּוֹלוֹס זֶה חֲכָמְתְּךָ הַרְבֵּה עֲשֵׂתָה לָּךְ שֶׁנֶּעוֹן:
- 25 (כה) וּפּוֹלוֹס אָמַר לֹא פְסֻטוֹס הַנִּכְבָּד לֹא מְשַׁנֵּעַ אֲנֹכִי כִּי אִם־דִּבְרֵי אַמֶּת נִכְחִים לְמַבִּין אֲנִי דִּבֵּר:
- 26 (כו) וְהִמְלִיךְ אֲשֶׁר שָׁשׁ אֲנִי לְדִבֵּר לְפָנָיו הוּא יָדַע אֶת אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי וְאֲנִי נֹכַחְתִּי כִּי לֹא־נִסְתָּר מִמֶּנּוּ דִּבֵּר מִכָּל־הַדִּבְרִים הָאֵלֶּה כִּי לֹא־בְמַחְבֹּא הָיוּ וְנִנְעָלָמִים:
- 27 (כז) הַמֶּאֱמִין אֶתָּה הִמְלִיךְ אֲנִי אֶגְרָפָס בְּנִבְיָאִים אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי מֶאֱמִין הֵנָּה:
- 28 (כח) וְאֲנִי אֶגְרָפָס אָמַר אֶל־פּוֹלוֹס בְּמַעַט אֶתָּה אָמַר לְפַתַּחְנִי כִּי־הָיִיתָ אֹהֶיָה מֶאֱמִין בְּמִשְׁיַחְךָ כְּמוֹדִי:
- 29 (כט) וַיֹּאמֶר פּוֹלוֹס זֹאת שְׁאֵלְתִּי מֵאֵת הָאֱלֹהִים כִּי־בְמַעַט אוֹ־בְהַרְבֵּה לֹא אֶתָּה לְבַדְּךָ כִּי־אִם גַּם־כָּל־הַשָּׁמַעִים אֵתִי הַיּוֹם יְהִי כְּמִנִּי חוּץ מִן־הַזִּקִּים הָאֵלֶּה:
- 30 (ל) בְּדַבְּרוֹ הַדִּבֵּר הַזֶּה וַיָּקָם הִמְלִיךְ וְהִפְתָּחָה וּבְרִנִּיקָה וְהַיֹּשְׁבִים אֶתָּם:
- 31 (לא) וּבִלְכַתָּם נִדְּבָרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וַיֹּאמְרוּ אִכֵּן הָאִישׁ הַזֶּה לֹא־עָשָׂה דִּבֵּר לְהָיִיתָ לוֹ דִּין רָשָׁע לְמוֹת אוֹ לְהֶאֱסֵר בַּזִּקִּים:
- 32 (לב) וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶגְרָפָס אֶל־פְּסֻטוֹס שְׁלַח יִשְׁלַח הָאִישׁ הַזֶּה אִם־לֹא קָרָא אֶל־הַקִּיסָר לַעֲשׂוֹת לוֹ מִשְׁפָּטוֹ:

פרק כז

- 1 (א) וַיְהִי כִּי־נִכְוֶן הַדִּבֵּר לְהַעֲבִירָנוּ אִיטָלְיָא וַיִּמָּסֵר פּוֹלוֹס עִם־מַסְפָּר אַסִּירִים אַחֲרֵים עַל־יַד שַׂר־הַמָּאָה מַצְבָּא אֲגוֹסְטוֹס וּשְׁמוֹ יוּלִיּוֹס:
- 2 (ב) וַנֵּרָד בְּאַנְיָה אֲדָרְמַטִּית אֲשֶׁר נִשְׂאֲתָנוּ עַל־פָּנָיו עָרִי הַיָּם בְּאַסִּיָּא וְנַעֲבֵר וְאֲתָנוּ בְּחִבְרַתָנוּ אֲרִסְטָרְכוֹס הַמִּקְדוֹנִי מִתְסִלוֹנִיקִי:
- 3 (ג) וּמִמַּחֲרַת בָּאנוּ אֶל־צִידוֹן וַיִּזְלִיּוּס הַתַּחֲסֹד עִם־פּוֹלוֹס וַיִּתְּנָהוּ לְלָכַת אֶל־אַהֲבָיו לְהָשִׁיב נַפְשׁוֹ עַל־יָדָם:
- 4 (ד) וְנַעֲבֵר מִזֶּה וְנָסַב מִנְגֵּד לֹאִי קַפְרוֹס יַעַן הִלֵּךְ הָרוּחַ אֶל־עֵבֶר פָּנֵינוּ:
- 5 (ה) אַחֲרֵי כֵן עָבְרָנוּ בֵּינָם מִמּוֹל קִילִיקְיָא וּפְמִפּוֹלִיָּא וְנָבֹא אֶל־מוֹרָא אֲשֶׁר בְּלוֹקִיָּא:
- 6 (ו) וְשָׁם מָצָא שַׂר־הַמָּאָה אֲנִיָּה אֶלְכְּסַנְדֵּרִית מַעֲדַת לֵאִיטָלְיָא וַיִּקְחָנוּ וַיְבִיאָנוּ אֵלֶיהָ:

7) (ז) רק אנִיִּתְנוּ הַתְּנֵהְלָה לְאַטָּה יָמִים רַבִּים וּבִיגִיעָה הִנֵּעֲנוּ עַד־לִפְנֵי קְנִידוֹס וְהָרוּחַ לֹא נִתְּנָנוּ לְקִרְבָּה אֶל־הַחוּף וְנַעֲבֹר אֶצֶל קְרִיטִי מִמּוֹל סְלִמוֹנִי:

8) (ח) וְכֹה הָיִינוּ עַמְלִים לְאַחֲזוֹ דְרָכֵנוּ עַל־פְּנֵי הַחוּף לְאַרְכּוֹ עַד־בֹּאֲנוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר קָרָא לוֹ יִפְה־מְבוֹאִים וּקְרוּבָה לוֹ הָעִיר לְסִיָּא:

9) (ט) וַיִּרְבוּ בֵּין כֹּה וְכֹה הַיָּמִים וַיּוֹרְדֵי הָיָם לֹא יַעֲבְרוּ עוֹד לְבָטַח כִּי גַם־הַצּוֹם כָּבֹד עָבַר וַיִּזְהִירָם פּוֹלוֹס:

10) (י) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַתֶּם אַנְשִׁים הִנֵּה אֲנִי רֹאֶה כִּי עַל־דְּרָכֵנוּ הִזָּה רָעָה נִשְׁקָפֶת לְסַבֵּב נֶזֶק גָּדוֹל וְלֹא רַק לְאַנְיָה וּלְמִשְׁאָה יֵשׁ דָּאָנָה כִּי אִם־גַּם לְנַפְשֵׁינוּ:

11) (יא) וְשֶׁר הַמָּאָה שָׁמַע אֶל־רַב הַחֲבֵל וְאֶל־בַּעַל הָאֲנִיָּה וְאֶל־דְּבָרֵי פּוֹלוֹס לֹא־שָׁמַע:

12) (יב) וּבַהֲיוֹת מְבוֹא הָיָם לֹא טוֹב לְחַרְף־בּוֹ עַל־כֵּן יַעֲצוּ רַבֵּי הָאֲנָשִׁים לְחַלֵּף מִזֶּה בְּחֻשְׁבָּם אוֹלִי עוֹד יוּכְלוּ לְהִגִּיעַ עַד־לְפִינִיכֶם לְחַרְף־שָׁם וְהוּא מְבוֹא הָיָם בְּקְרִיטִי בְּקֶרֶן מַעֲרָב הַנוֹטָה גַם־לְצַפּוֹן וְגַם־לְדָרוֹם:

13) (יג) וַיַּעַן כִּי־נִשְׁבַּח רוּחַ מִדְרוֹם רַק לְאֵט עַל־כֵּן קוּי לְהִגִּיעַ עַד־מַחוּז חַפְצָם וַיַּעֲלוּ אֶת־הָעוֹגִינִים וַיַּעֲבְרוּ מִקְרוֹב לְשִׁפְתַת קְרִיטִי:

14) (יד) וַיְהִי מֵהָר אַחֲרֵי־כֵן וַיִּסְעַר סַעַר גָּדוֹל אֶל־מוֹל הָאִי וְשֵׁם הַסַּעַר הָהוּא נִקְרָא אוֹרִיקְלִידוֹן:

15) (טו) וְהָאֲנִיָּה סַעְרָה וַתִּדָּח וּמִאֲשֶׁר לֹא עֲצָרָה כַּח לַעֲמֹד בְּפָנֵי הַסַּעַר עַל־כֵּן אֶסְפְּנוּ אֶת־יָדֵינוּ מִעֲבָדָה לְמַעַן תִּלָּךְ אֶל־אֲשֶׁר יִתְעַנָּה הַסַּעַר:

16) (טז) כֹּה עֲבָרָה דְּחוּפָה בְּמַרוּצָתָה לְצַלַע אִי־קָטָן הַנִּקְרָא קִלְאוּדָה וּבְרִי־עַמֵּל הַחֲזָקָנוּ בְּסָפִינָה:

17) (יז) אַתָּה מְשַׁכּוֹ אֲלֵיהֶם וַיְכַוְּנוּ תַּחְבּוּלוֹת לְעֹזְרָה וַיַּחֲבֹשׂוּ אֶת־הָאֲנִיָּה בַּעֲבָתִים וּמִירָאָתָם פֶּן־תִּוָּטַל עַל־רֶכְסֵי הַחוּל הוֹרִידוּ אֶת־הַמִּפְרָשִׁים וְנַעֲבֹר הַלָּאָה:

18) (יח) וְכֹאֲשֶׁר טָלְטְלָנוּ בַּסַּעַר אָנָּה וְאָנָּה טָלְטְלָה נּוֹרָאָה מְאֹד הִחֲלוּ מִמַּחֲרַת לְהִקָּל עַל־הָאֲנִיָּה וַיִּטְּלוּ אֶת־כָּל־הַמִּשְׁאָא אֶל־הָיָם:

19) (יט) וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי הִטְּלוּ בִידֵיהֶם גַּם אֶת־כָּל־כְּלֵי הָאֲנִיָּה:

20) (כ) וַיָּמִים מִסְפָּר אֲשֶׁר אֵין שָׁמַשׁ בַּיּוֹם וַיִּרְחַ וּכּוֹכְבִים בְּלִילָה וְהַסַּעַר הוֹלֵךְ וְזַעַף אֲזַ אֲבָדָה גַם־שְׂאֵרִית תִּקְוֹתֵנוּ לְהִנָּצַל:

21) (כא) וּבִאֲשֶׁר מָנְעוּ כָּלָם אֲכַל מִפִּיהֶם וַיַּעֲמֹד פּוֹלוֹס בְּתוֹכָם וַיֹּאמֶר אַתֶּם אַנְשִׁים טוֹב הֵייתֶם עֹשִׂים אִם־לַעֲצָתִי שָׁמַעְתֶּם לְבִלִּי־עֶזֶב אֶת־קְרִיטִי כִּי אֲזַ לֹא הִשְׁיִנְנוּ הַנֶּזֶק הַזֶּה:

22) (כב) וְעַתָּה אֲאָמְצְכֶם בְּמוֹ־פִי לֹא תִתְמוּנְנוּ וְלֹא תִמָּסּוּ כִּי גַם־נַפְשׁ אַחַת מִכֶּם כָּלְכֶם לֹא־תֵאבֹד וּזְלָתִי רַק הָאֲנִיָּה לְבָדָה:

23) (כג) כִּי־בְלִילָה הַזֶּה נִרְאָה אֵלִי מִלְּאֹד הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־לוֹ אֲנִי וְאַתּוֹ אֶעֱבֹד:

24) (כד) וַיֹּאמֶר אֶל־תִּירָא שְׂאוּל כִּי לִפְנֵי הַקִּיסָר תִּתְנַצֵּב וְהָאֱלֹהִים נָתַן־לָךְ מַתָּנָה נַפְשׁוֹת כָּל־הָעֹבְרִים עִמָּךְ:

25) (כה) לָכֵן הִתְחַזְקוּ־נָא אַתֶּם אַנְשִׁים וְאֲנִי בְּאֱלֹהִים בְּטַחְתִּי כִּי כֹאֲשֶׁר הִנֵּד לִי כֵן גַּם־יְהִי:

26) (כו) וְאוּלָם אֶל־אַחַד הָאִיִּים נִדְחָה:

27) (כז) וּבְלִיל הָאֶרְבָּעָה עָשָׂר מָאֵז הִשְׁלַכְנוּ כֹּה וְכֹה בָּיָם אֶדְרִיָּה בַּחֲצִי תִלְיָלָה וְלֵב הַמַּלְחִים אָמַר לָהֶם כִּי־הָאֲנִיָּה קִרְבָּה לִיבִשְׁתַּת אֶרֶץ:

28 (כח) ויורידו את־העֶפְרַת ויַעֲלוּ ויִמְצְאוּ מִדַּת הָעֵמֶק עֲשָׂרִים קוֹמָה ויִרְחֲקוּ מֵעֵט וישִׁנּוּ עוֹד ויִמְצְאוּ רֶק קוֹמֹת חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה:

29 (כט) אֵדָה הֵם יָרְאוּ פֶן־יִפְגְּעוּ בַצּוּרִי מִכְשׁוֹל וישְׁלִיכוּ מֵאַחֲרֵי הָאֵנִיָּה אַרְבַּעַה עוֹנִינִים ויִזְחִילוּ לְאוֹר הַבֶּקֶר:

30 (ל) וְהַמְלָחִים יִזְמוּ לְבִרְחָה מֵעַל הָאֵנִיָּה ויִגְשׁוּ לְהַתִּיר אֶת־הָעֶבְרָה וּלְהוֹרִידָה בְּהַעֲרִימָם לֵאמֹר כִּי גַם־מֶרְאֵשׁ הָאֵנִיָּה יוֹרִידוּ אֶת־הָעוֹנִינִים:

31 (לא) אָבֵל פּוֹלוֹס אָמַר אֶל־שֵׁר הַמֶּאֱחָ וְאֶל־אֲנָשֵׁי הַצָּבָא אִם־אֵלֶּה לֹא יוֹתֵרוּ בָאֵנִיָּה לֹא תוֹכְלוּ לְהַנְצִל:

32 (לב) אִזְ כָּרְתוּ אֲנָשֵׁי הַצָּבָא אֶת־מִיתְרֵי הָעֶבְרָה וְהָיָה נִפְלָה אֶל־הֵימָּה:

33 (לג) וּבִטְרָם אוֹר הַבֶּקֶר הַפָּצִיר בָּם פּוֹלוֹס לְבָרוֹת לָחֶם אָמַר לָהֶם זֶה הַיּוֹם הָאֲרַבְעָה עֶשֶׂר אֲשֶׁר אַתֶּם נֹעֲנִים מִבִּלְתִּי אֲכַל אוֹ טַעַם מֵאוֹמָה:

34 (לד) עַל־כֵּן אֲנִי מִפְצִיר בָּכֶם לִסְעֵד לְבַבְכֶּם וּבְזֹאת תִּנָּצְלוּ כִּי לֹא־יִפֹּל מִשְׁעָרוֹת רֹאשְׁכֶם כָּלְכֶם אַף־אַחֵר אֲרַצָּה:

35 (לה) וְאַחֲרֵי דִבְרוּ כְּזֹאת לָקַח לָחֶם וַיּוֹדֶה עָלָיו לֵאלֹהִים לִפְנֵי כָלָם וַיִּפְרֹס וַיַּחֲל לֶאֱכֹל:

36 (לו) וַתְּחִי רוּחַ כָּלָם וַיִּקְחוּ לָחֶם גַּם־הֵם וַיֹּאכְלוּ:

37 (לז) וְכָל־מִסְפַּר הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר בָּאֵנִיָּה מֵאֲתִים וְשִׁבְעִים נֶפֶשׁ וְשֵׁשׁ נִפְשׁוֹת:

38 (לח) וַיְהִי אַחֲרֵי אֲכָלָם לְמֵלֵא נֶפֶשָׁם הִקְלוּ עוֹד מֵעַל הָאֵנִיָּה וישְׁלִיכוּ גַם־אֶת־הַצָּדָה אֶל־הֵימָּה:

39 (לט) הַבֶּקֶר הָיָה וְהֵם לֹא־הִכִּירוּ אֶת־הָאֲרֶץ כִּי אִם־רָאוּ לְשׁוֹנִיִּם וְחוּף רַחֲב יָדִים וַיּוֹעֲצוּ לְהִבִּיא

שָׁם אֶת־הָאֵנִיָּה אִם־יֻכְלוּ:

40 (מ) וַיִּקְצְצוּ אֶת־הָעוֹנִינִים לְעֹזְבָם בָּיִם גַּם־הִתִּירוּ אֶת־הַמְשׁוֹשִׁים מִמֶּאֱסָרָם וַיִּפְרְשׁוּ אֶת־הַמִּפְרָשׁ לִפְנֵי הָרוּחַ לְהַרְיֵץ אֶת־הָאֵנִיָּה אֶל־הַחוּף:

41 (מא) וְהָאֵנִיָּה נִהְדָּפָה עַל־מְקוֹם לֹא־עָמוּק תַּחְתִּיָּה וַיִּדְבֶּק רֹאשָׁהּ בַּקָּרָקַע מִבְּלִי לְמוֹשׁ וְנָגְלִי הָיָה הַנִּיעוּ בַּחִילָם אֶת־אֲחוּרִיָּה וַתִּשָּׁבֵר לְשִׁבְרִים:

42 (מב) וַיֹּאמְרוּ אֲנָשֵׁי הַצָּבָא לְהִרְגַּם אֶת־הָאֲסִירִים פֶּן־יִשְׁחֲחוּ בַּיָּמִים וַיִּמְלְטוּ:

43 (מג) וְשֵׁר הַמֶּאֱחָ בְּחִפְצוֹ לְהַצִּיל אֶת־פּוֹלוֹס לֹא נָתַן לְבַצֵּעַ מִזְמָתָם וְגַם־צָוָה מִי הִירֵעַ לְשָׁחוֹת

וַתִּנָּפֵל רֹאשָׁנָה אֶל־הַיָּם לְהַנְצִל אֶל־הַיִּבְשָׁה:

44 (מד) וְהַנְּשָׂאִים יַחֲזִיקוּ בַקָּרָשִׁים וּשְׂאֵר שִׁבְרֵי הָאֵנִיָּה לְהַצִּיל אֶת־נֶפֶשָׁם וַיְהִי כֵן וַיִּמְלְטוּ כָלָם

אֶל־הַיִּבְשָׁה:

פרק כח

1 (א) וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר נִמְלְטוּ שְׁמַעְנוּ כִּי מְלִיטִי שֵׁם הָאִי הָזֶה:

2 (ב) וְהַלְעִזִּים הִטִּיבוּ עִמָּנוּ עַד־לְמָאֵד כִּי־בָעֲרוּ אֵשׁ לְהַחֲמִלָנוּ וַיֹּאסְפוּ אֶת־כָּלְנוּ אֵלֵיהֶם מִפְּנֵי

הַנֶּשֶׁם אֲשֶׁר הָאָרִיךְ לָרֶדֶת וּמִפְּנֵי הַקָּר:

3 (ג) וּפּוֹלוֹס אָסַף מְלֵא יָדָיו נֶצְרִים וַיִּתְּנֵם עַל־הַמוֹקֵד וְהִנֵּה הַשִּׁתְּרַג צָפַע עַל־יָדוֹ בְּפִגְעוֹ־בָהּ בְּנוֹסוֹ

מִפְּנֵי הַחֹם:

4 (ד) כִּרְאֵת הַלְעִזִּים אֶת־הַזִּחַל מִצָּמֶד עַל־יָדוֹ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ אָכֵן רָצַח הוּא הָאִישׁ הַזֶּה

כִּי נִקְמַת הָאֱלֹהִים דְּבִקְתּוֹ לְבִלְתִּי תַחֲיוֹתוֹ אַחֲרֵי כִי־נִצַּל מִמוֹת בָּיִם:

5 (ה) אָבֵל הוּא הַשְּׁלִיךְ אֶת־הַזִּחַל אֶל־הָאֵשׁ וְלֹא־נִעְשְׂתָה מֵאוֹמָה רָע:

6 (ו) וְהֵם עוֹד מְחִכִּים לְרֹאוֹת כִּי יֵצֵבֶה בְּשָׂרוֹ אוֹ כִּי יַפֹּל וְיָמֹת וּכְחֻכּוֹתָם כַּה־עַד־בוֹשׁ וַיֵּרְאוּ כִּי לֹא־נִגְעָה בּוֹ רָעָה אִזְ חָשְׁבוּ אַחֲרֵת וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים הוּא:

7 (ז) וּבִקְרִבַת הַמָּקוֹם הַהוּא הִיָּתָה אַחֲזֵת־שָׂדֶה לְקָצִין הָאִי וְשָׁמוֹ פּוֹבְלִיּוֹס וְהוּא לְקַחְנוּ אֵלָיו וַיִּכְלְפֻנוּ בְּלֵב טוֹב שְׁלֹשָׁה יָמִים:

8 (ח) וַיְהִי אָבִי פּוֹבְלִיּוֹס נָפַל לְמִשְׁכָּב בַּחֲלָתוֹ בַּקִּדְחַת וּבַחֲלֵי הַמַּעֲוִים וַיָּבֹא אֵלָיו פּוֹלּוֹס וַיִּתְּפֹלֶל בְּעָדוֹ וַיִּשֶׁם יָדָיו עָלָיו וַיִּרְפָּאֵהוּ:

9 (ט) וְאַחֲרֵי עֲשֵׂתוֹ כִּזֹּאת בָּאוּ אֵלָיו גַּם־מִכָּל־הָאִי אֲשֶׁר לָהֶם כָּל־חֲלֵי וְגַם־הֵם נִרְפָּאוּ:

10 (י) וַיִּתְּנוּ לָנוּ מִתְּנוֹת רַבּוֹת וּבְעִבְרָנוּ מֵהֶם מָלְאוּ לָנוּ כָּל־מַחֲסְרֵינוּ עַל־הַדֶּרֶךְ:

11 (יא) וְאַחֲרֵי שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים עִבְרָנוּ מִשֶּׁם בָּאֵנִיָּה אֶלְכְּסַנְדֵּרִית אֲשֶׁר שָׁבְתָה שֵׁם כָּל־יָמוֹת הַחֹרֶף וְהִיא נִשְׂאת אוֹת עַל־נִסָּה תְּאוֹמִים:

12 (יב) וַנִּבְּאֵהוּ אֶל־סַרְקוֹסָא וַנִּשָּׁב־שָׁם שְׁלֹשָׁה יָמִים:

13 (יג) מִשֶּׁם עִבְרָנוּ וַנָּסֹב וַנִּבְּאֵהוּ אֶל־רִגְיוֹן וּבִנְסֵעַ מִמַּחֲרַת רוּחַ מִדְּרוֹם בָּאֵנוּ בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי אֶל־פּוֹטִיוֹלִי:

14 (יד) שָׁם מָצְאֵנוּ אֲחִים וְהֵם שָׁחֲרָנוּ לְשִׁבְתָּה אִתָּם שְׁבַע־יָמִים וְאַחֲר־כֵּן הִלְכָנוּ לְבֹא רֹמִי:

15 (טו) וַיִּשְׁמָעוּ שֵׁם הָאֲחִים כִּי אָנַחְנוּ בָּאִים וַיֵּצְאוּ לְקִרְאָתָנוּ עַד־שַׁעַר אֶפִּיּוֹס וְעַד־שְׁלֹשָׁת מִלּוֹנִים וּפּוֹלּוֹס רָאָה אִתָּם וַיִּבְרָךְ אֶת־הָאֱלֹהִים וַתַּחֲי רוּחוֹ:

16 (טז) כְּבֹאֵנוּ רֹמִי מָסַר שֶׁר הַמָּאָה אֶת־הָאִסִּירִים אֶל־יָד שֶׁר צָבָא שְׁמָרִי רֹאשׁ הַקִּיסָר וְרַק פּוֹלּוֹס הִחֵן בַּחֲסֵד לְשִׁבְתָּה לְבִדּוֹ עִם־אִישׁ צָבָא אֶחָד לְשִׁמְרוֹ:

17 (יז) וַיְהִי אַחֲרֵי שְׁלֹשָׁת יָמִים וַיִּקְרָא אֵלָיו אֶת־רֹאשֵׁי הַיְּהוּדִים וּבְבֹאָם אָמַר אֲלֵיהֶם אַנְשִׁים אֲחִים אֵף כִּי־לֹא פָשַׁעְתִּי בְּעַמִּי וּמִתּוֹרַת אֲבוֹתֵינוּ לֹא רָשַׁעְתִּי בְּכָל־זֹאת אֲסָרוֹנִי בִירוּשָׁלַיִם וַיִּתְּנוּנִי בְיָדֵי הַרֹמִיִּים:

18 (יח) וְהֵם בַּחֲנוּנֵי חֲקָרוֹנִי וַיִּבְקְשׁוּ לְשַׁלְּחָנִי לְמִדְּבָר יַעֲן לֹא־נִמְצָא בִּי חַטָּא מִשְׁפָּט־מוֹת:

19 (יט) וְהַיְּהוּדִים הִקְשׁוּ לְשַׁטְנִי עַל־כֵּן הָיִיתִי אָנוּס לְקָרֵא אֶל־הַקִּיסָר רַק לֹא־לְהִלָּשִׁין אֶת־עַמִּי עַל־דְּבָר:

20 (כ) בְּגִלְל הַדֶּבֶר הַזֶּה קָרָאתִי אִתְּכֶם אֵלִי לְרֹאשְׁכֶם וּלְדַבֵּר אִתְּכֶם לְמַעַן תִּקְנוּ יִשְׂרָאֵל אֲנִי אֲסוּר בְּכָבֹל הַזֶּה:

21 (כא) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לֹא אֲנָרוֹת בָּאוֹנוּ מִיְּהוּדָה וְאֵף לֹא־אֶחָד מִן־הָאֲחִים בָּא לְהוֹדִיעַ עָלֶיךָ אוֹ לְדַבֵּר־בְּךָ דְּבָר רָע:

22 (כב) וְעַתָּה הִנֵּה אָנַחְנוּ מִבְּקָשִׁים לְשָׁמַע מִפִּיךָ אֶת־אֲשֶׁר עִם־לְבָבְךָ בְּשִׁבְכָּךָ שָׁמַע שָׁמַעַנוּ עַל־הַמְּפִלָּנָה הַזֹּאת כִּי יִמְרוּהָ בְּכָל־הַמְּקוֹמוֹת:

23 (כג) וַיִּקְדִּישׁוּ לוֹ יוֹם מוֹעֵד וּבַיּוֹם הַהוּא בָּאוּ אֵלָיו רַבִּים אֶל־בֵּית מְלֹנּוֹ אִזְ דְּבָר אֲלֵיהֶם אֶת־דְּבָרֵי מַלְכוּת הָאֱלֹהִים בְּאֵר הַיֵּטֵב גַּם־הוֹכִיחַ לְמַכְבִּיר עַל־אַמֶּת יְשׁוּעַ מִתּוֹרַת מֹשֶׁה וְהַנְּבִיאִים מִהַבְּקָר עַד־הָעָרֶב:

24 (כד) וַיְהִיו בָּהֶם אֲשֶׁר הִפְנוּ לְהִתְאַמֵּין בְּדַבְּרָיו וְאֲשֶׁר פָּנוּ מֵעַמּוֹ וְלֹא הִתְאַמִּינוּ:

25 (כה) וַיָּשׁוּבוּ לְלִכְתָּ וְהֵם נְדוֹנִים עַל־אֲדוּתָיו וּפּוֹלּוֹס דְּבָר עוֹד רַק אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הֵיטֵב דְּבָר רוּחַ הַקֹּדֶשׁ עַל־פִּי יִשְׁעִיהוּ הַנְּבִיא לְאַבְתִּיכֶם לֵאמֹר:

26 (כו) לֵךְ וְאִמְרָתָ לְעַם הַזֶּה שָׁמַעוּ שָׁמַעוּ וְאִל־תִּבְנִינוּ וְרָאוּ רָאוּ וְאִל־תִּדְּעוּ:

27) (כז) כי שָׁמַן לִב־הָעַם הַזֶּה וְאֶזְנֵי כְּבָדוֹ מִשְׁמוּעַ וְאֶת־עֵינָיו הִשַּׁע פָּן־יִרְאֶה בְּעֵינָיו וּבְאֶזְנָיו וְשָׁמַע וּלְבָבוֹ יָבִין וְשָׁב וְאַרְפָּאֵהוּ:

28) (כח) לָכֵן דָּעוּ כִּי אֱל־הַגּוֹיִם נִשְׁלַחַה תְּשׁוּעַת אֱלֹהִים וְהֵם יִשְׁמְעוּ:

29) (כט) הוּא כֹלָה לְדַבֵּר וְהַיְּהוּדִים הִלְכוּ מֵעַלְיוֹ בְּתַכְחוֹת דְּבָרִים בִּינִיָּהֶם:

30) (ל) וְהוּא יֹשֵׁב שְׁתֵּים עָשָׂר תְּמִימוֹת בְּמַעֲנָתוֹ אֲשֶׁר שָׁכְרָה לוֹ וַיִּקְבַּל אֶת־כָּל־אֲשֶׁר בָּאוּ אֵלָיו:

31) (לא) וַיִּקְרָא אֶת־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים וַיִּלְמַד אֶת־דִּרְכֵי יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדִינָיו בְּלֵב אֱמוּנִים בְּאֵין מִפְּרִיעַ:

אָנֶרֶת פּוֹלוֹס הַשְּׁלִיחַ אֶל־הַרֹמָיִים

אָנֶרֶת פּוֹלוֹס הַשְּׁלִיחַ אֶל־הַרֹמָיִים

- 1 (א) פּוֹלוֹס עֹבֵד יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ שְׁלִיחַ נִבְחָר וּמִקֹּדֶשׁ לְבָשָׁר אֶת־בְּשֶׁרֶת הָאֱלֹהִים:
- 2 (ב) אֲשֶׁר מִקֶּדֶם הִגִּיד אֹתָהּ עַל־פִּי נְבִיאָיו בְּכַתְבֵּי הַקֹּדֶשׁ:
- 3 (ג) עַל־דָּבָר בָּנוּ אֲשֶׁר יֵצֵא מִזֶּרַע דָּוִד לְפִי בִשְׂרָו:
- 4 (ד) וְהוֹכֵן בֶּן־הָאֱלֹהִים בְּגִבּוּרָה לְפִי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ בַּהֲקִיצוֹ מִן־הַמָּתִים הוּא יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדֹנֵינוּ:
- 5 (ה) וְעַל־יָדוֹ נָתַן לָנוּ חַן וּמִלְאָכוֹת־יְהוָה לְהַטּוֹת אֶת־לֵב כָּל־הַגּוֹיִם לְאִמּוּנָה בַעֲבוּר שְׁמוֹ:
- 6 (ו) וּבְתוֹכָם הֵנִיכֶם גַּם־אַתֶּם קָרִיאִי יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
- 7 (ז) כָּל־הַקָּהָל בְּרוֹמֵי יְדִידֵי אֱלֹהִים בַּחֲרִירוֹ וּקְדָשָׁיו חֹסֵד וְשָׁלוֹם יִתֵּן לָכֶם אֱלֹהִים אֲבִינוּ וַיֵּשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדֹנֵינוּ:
- 8 (ח) בַּפֶּתַח דְּבָרֵי אוֹדָה אֶת־אֱלֹהֵי בִישׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בַּעַד־כָּלְכֶם כִּי אִמּוּנַתְכֶם שָׁמְעָה בְּכָל הָעוֹלָם:
- 9 (ט) וְהָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּבִשְׁרָת בָּנוּ אֲנִי עֹבֵד אֹתוֹ בְּרוּחִי וְנַפְשִׁי הוּא עֲדִי כִּי לֹא־חָדַלְתִּי מִהַזְכִּיר אֹתְכֶם:
- 10 (י) וּמַעֲתִיר אֲנִי תָמִיד בַּתְּפִלוֹתַי לְמַתִּי אֲפּוֹא אֲצַלִּיחַ דְּרָכֵי בְּרָצוֹן אֱלֹהֵי לְבוֹא אֲלֵיכֶם:
- 11 (יא) כִּי־נִכְסָף נִכְסַפְתִּי לְרֹאשְׁתֶּךָ וּלְהַאֲצִיל מִן־מַתְנַת הָרוּחַ עֲלֵיכֶם לְהוֹסִיף לָכֶם אִמָּן:
- 12 (יב) וְגַם־כֵּן לְהַתְנַחֵם עִמָּכֶם יַחְדָּו בְּאִמּוּנַת אִישׁ וְאִישׁ מִמֶּנּוּ כְּמוֹכֶם כְּמִנִּי:
- 13 (יג) וְאִין־נַפְשִׁי לְהַעֲלִים מִכֶּם אַחִי כִּי־רַבּוֹת נִתְּתִי אֶת־לְבִי לְבוֹא אֲלֵיכֶם לְמַצֵּא לִי מַעֲט פָּרִי גַם־בָּכֶם כְּמוֹ גַם־בְּיֹתֵר הַגּוֹיִם וְנִמְנַעְתִּי עַד־עַתָּה:
- 14 (יד) הִנֵּה בַעַל חוֹב אֲנִי לְבָנֵי הַיּוֹנִים וְגַם־לְבָנֵי עַם לְעֹז לְבָנֵי בִינָה וְלְבָנֵי בְלִי־בִינָה:
- 15 (טו) וּבָכֵן נִכּוֹן אֲנִי לְפִי יִכְלָתִי לְהַגִּיד אֶת־הַבְּשָׂרָה גַם־לָכֶם בְּנֵי רוֹמִי:
- 16 (טז) כִּי לֹא־אֲבוֹשׁ מִבְּשֶׁרֶת הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר גִּבּוּרֶת אֱלֹהִים הִיא לְתַשׁוּעָה אֶל־כָּל־מַאֲמִין הַיְּהוּדִי בְּרֹאשׁ וְגַם־הַיּוֹנִי:
- 17 (יז) כִּי־בָּהּ נִגְלְתָה צִדְקַת אֱלֹהִים מִמָּקוֹר אִמּוּנָה לְמַעַן נַחֲיָה בְּאִמּוּנָה כַּפְּתוּב וְצִדִּיק בְּאִמּוּנָתוֹ יִחְיָה:
- 18 (יח) וְחֲרוֹן אֱלֹהִים מִשְׁמַיִם נִשְׁקָף עַל־עֹשֵׂי רָשָׁעָה וּבְנֵי עוֹלָה הַכּוֹבְשִׁים אֶת־הָאֶמֶת בַּעֲוֹלָתָהּ:
- 19 (יט) כִּי דַעַת אֱלֹהִים בְּרוּרָה בְּקִרְבָּם כִּי גִלָּה לָהֶם אֱלֹהִים:
- 20 (כ) כִּי חֲבִיזִין עֲזוֹ נִצַּח גִּבּוּרָתוֹ וְאֱלֹהוּתוֹ נוֹדְעוֹ וַיֵּצְאוּ לְאוֹרָה עַל־יְדֵי פְעֻלוֹתָיו מִיּוֹם בְּרָא אָרֶץ וְשָׁמַיִם עַד־כִּי אִין־לָהֶם פֶּה לְהַצְטַדֵּק:
- 21 (כא) כִּי יָדְעִים הֵם אֶת־הָאֱלֹהִים וְלֹא נָתְנוּ לוֹ כְּבוֹדוֹ אַף־לֹא הוֹדּוּ לוֹ כִּי אִם־בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם יַהֲבִילוּ וְלִבָּם הִנְבָּעַר הַלֵּךְ חֲשָׁכִים:
- 22 (כב) וַיִּתְּאוּרוּ כִּי חֲכָמִים הֵם עַל־כֵּן נִבְעָרוּ:
- 23 (כג) וַיִּמְירוּ כְבוֹד אֲדֹנֵי אֵל עוֹלָם בְּדִמּוּת תַּבְּנִית אָדָם בֶּן־תְּמוּתָהּ וְתַבְּנִית עוֹף הַשָּׁמַיִם וְחֹלֶלֶת עַל־אַרְבַּע וְרִמָּשׁ הָאֲדָמָה:
- 24 (כד) עַל־כֵּן אֱלֹהִים הַסְּגִירָם בְּיַד שָׂרָרוֹת לָבָם לְטַמְּאָה וּלְחַלֵּל בְּשָׂרָם הֵם בִּינֵיהֶם:

25) (כה) אֲשֶׁר הִמִּירוּ אֱלֹהֵי אֲמֶת בְּשֹׁקֶר וַיִּירָאוּ וַיַּעֲבְדוּ אֶת־הַנּוֹצֵר עַל־פְּנֵי הַיּוֹצֵר בְּרוּךְ הוּא לְעוֹלָם וָעֶד אָמֵן:

26) (כו) בַּעֲבוּר זֹאת הַסִּגְיָרָה אֱלֹהִים בְּיַד קִלּוֹן תְּשׁוּקָתָם כִּי גַם־נָשִׂיהֶם הִחֲלִיפוּ אֶרֶח חֻקָּתָן בְּאֶרֶח זָר:

27) (כז) כַּאֲשֶׁר גַּם־הַנִּבָּרִים חָדְלוּ מִבּוֹא אֶל־הַנָּשִׁים כְּדֶרֶךְ כָּל־הָאָרֶץ וַתִּבְעַר־בָּם אֵשׁ תַּאֲוָתָם אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וְגִבֹּר בְּגִבֹּר יִתְעַלְּלוּ לְקִיקְלּוֹן וַעֲקֹב תַּעֲתִיעֵיהֶם לְקַחוּ דִּי־גִמּוּל בְּנִפְשׁוֹתָם:

28) (כח) וְכַאֲשֶׁר לֹא חָפְצוּ הַשָּׂכֵל וַיִּדַּע אֶת־הָאֱלֹהִים כֵּן עָזְבָם בְּמַשׁוּבַת לִבָּם לַעֲשׂוֹת אֶת אֲשֶׁר־לֹא יַעֲשֶׂה:

29) (כט) עַד אֲשֶׁר מָלְאוּ כָל־עוֹלָה זָנוּת רָשָׁע בָּצַע וְאָנוּן וְגַם־קִנְיָה וְרֻצַּח מְדוֹן וּרְמִיָּה וּמִזְמָה:

30) (ל) כָּלֵם מַלְשִׁינִים וְהַלְכֵי רְכִיל שִׁנְאֵי אֱלֹהִים וְהוֹלְלִים גָּאִים וְרִהֲבִים חֲרָשֵׁי מַשְׁחִית וּמְמָרִים לְהוֹרִיָּהֶם:

31) (לא) חֲסָרֵי דַעַת וּמְפִירֵי בְרִית אַכְזָרִים נָטְרֵי שִׁנְאָה אֲשֶׁר חֲנִינָה לֹא יִדְעוּ:

32) (לב) וְהֵם אֶף־כִּי יָדְעִים מִשְׁפָּט אֱלֹהִים כִּי־הֵעֲשִׂים מַעֲשִׂים כְּאֵלֶּה בְּגִימּוֹת הֵם בְּכָל־זֹאת לֹא לִבָּד כִּי יַעֲשׂוּם כִּי־אֵם גַּם־יֵאֻשְׁרוּן עוֹד עֲשִׂיהֶם:

פרק ב

1) (א) עַל־כֵּן בֶּן־אָדָם קָטָן אוֹ גָּדוֹל אֵין צָדִיקָה לֵךְ לַהֲיוֹת שָׁפֵט כִּי בַדְּבָר אֲשֶׁר תִּרְשִׁיעַ אֶת־רַעְךָ תִּרְשִׁיעַ גַּם אֶת־נַפְשְׁךָ אַחֲרֵי אֲשֶׁר גַּם־אַתָּה הַשָּׁפֵט עֲשִׂיתָ כַּמַּעֲשָׂהוּ:

2) (ב) וְאִנְחֵנוּ הָלֹא יִדְעֵנוּ כִּי בְּמִישְׁרִים יִשְׁפֹּט אֱלֹהִים כָּל־פֶּעַל־יָדָיו:

3) (ג) וְאַתָּה בֶּן־אָדָם בְּשִׁפְטֶךָ אַתָּם וְכַמַּעֲשִׂיהֶם גַּם־אַתָּה עֲשֶׂה תַתְּאֹמַר אֶל־לִבְךָ כִּי תִמְלֹט מִמִּשְׁפָּט אֱלֹהִים:

4) (ד) אוֹ הַתְּבוּז רַב טוֹבוֹ וְחִמְלָתוֹ וְאֶרֶךְ אָפּוֹ וְלֹא תִתְּבוּנֵן כִּי־בְטוֹבוֹ הוּא מְדַרְיָקָךְ לְשׁוֹב אֵלָיו:

5) (ה) וּבִשְׁרָרוֹת לִבְךָ וּבַעֲרֻפְךָ הַקָּשָׁה תִצְבֹּר־לְךָ עֲבָרָה לַיּוֹם הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּהַגְלוֹת נִגְלוֹת צְדָקַת מִשְׁפָּט אֱלֹהִים:

6) (ו) אֲשֶׁר יִגְמַל לְאִישׁ אִישׁ כַּמַּפְעָלָיו:

7) (ז) חֲנִי עוֹלָם לְשִׁקְדֵי עֲשֶׂה־טוֹב שְׁחָרִי כְבוֹד וְהִדָּר אֲשֶׁר לֹא יַעֲבֹר לְנֶצַח:

8) (ח) וְזַעַף וַעֲבָרָה לְבָנֵי מָרִי הַמִּמְאָנִים לְשִׁמְעַ וְדְבָרֵי אֲמֶת וְלַעֲשׂוֹת עוֹל יְהִינּוּ:

9) (ט) צָרָה וְצוּקָה לְכָל־נֶפֶשׁ אִישׁ תַּפְעֵל רָע הִיְהוּדֵי בְּרָאשׁ וְגַם־הִינּוּ:

10) (י) וְכְבוֹד וְהִדָּר וְשָׁלוֹם לְכָל־פֶּעַל טוֹב הִיְהוּדֵי בְּרָאשׁ וְגַם־הִינּוּ:

11) (יא) כִּי אֵין־מִשָּׂא פָנִים עִם־הָאֱלֹהִים:

12) (יב) כִּי כָל־אֵלֶּה אֲשֶׁר חָטְאוּ בְּכָל־תּוֹרָה גַּם בְּכָל־תּוֹרָה יֹאבְדוּ וְאֵלֶּה אֲשֶׁר חָטְאוּ וְתוֹרַת אֲדָנִי אַתָּם עַל־פִּי הַתּוֹרָה הַזֹּאת יִשְׁפָּטוּ:

13) (יג) כִּי לֹא שִׁמְעֵי הַתּוֹרָה צְדִיקִים הֵם לְפָנֵי אֱלֹהִים כִּי אִם־שִׁמְרֵי הַתּוֹרָה יִצְדָּקוּ:

14) (יד) כִּי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם אוֹר תּוֹרָה וְעֹשִׂים כְּדְבָרֵי הַתּוֹרָה עַל־פִּי אוֹר דַּעְתָּם הֵם אֲשֶׁר תּוֹרָה אֵין לָהֶם יְהִיו תּוֹרָה לְנַפְשָׁם:

15) (טו) בְּהִרְאֵתָם כִּי מִשְׁפָּט הַתּוֹרָה כְּטוֹב עַל־לִוְחַ לִבָּם כַּאֲשֶׁר דַּעְתָּם תִּגִּיד לָהֶם וְעֲשִׂתְנוּתִיהֶם תְּלִיפּוֹת שְׁטָנוֹת אוֹ מִזְכּוֹת אִשָּׁה אֶת־אַחֲוָתָהּ:

16 (טז) ביום ההוא אשר ישפט אלהים את־סתרי בני אדם על־פי ישוע המשיח כאשר הודעתו בבשרתי:

17 (יז) ואתה כי נקראת בשם יהודי ותשט מבטחך בתורה ובאלהים תתהלל נפשך:

18 (יח) כי ידעת את־רצונו ותבין להבדיל בין־טוב לרע להיותך משכיל בתורה:

19 (יט) ולבך בטוח כי אתה הוא המנהל לעורים ואור לישבי חשך:

20 (כ) מורה לפתאים אלוף לילדים וחונם תכנית בדת ואמת בתורה:

21 (כא) ואתה המאלף את־אחרים הלא תאלף את־נפשך אתה הקרא לא־תגנב התגנב אתה:

22 (כב) אתה האמר לא־תנאף התנאף אתה אשר תשקץ את־האלילים התמעל מעל בקדש:

23 (כג) אתה כי תתהלל בתורה תתחלל שם האלהים וסור מן־התורה:

24 (כד) כי בגללכם שם אלהים מחלל בגוים כמו שכתוב:

25 (כה) כי אמן המולה להועיל לך אם־תשמר את־התורה אך אם את־התורה הפרת הלא מולתך לערלה נהיתה:

26 (כו) ואם הערל יעשה כמשפט התורה ערלתו למולה תחשב־לו:

27 (כז) והערל הזה מלדה העשה כמשפט התורה ידן אתך אשר ישלך ספר המצוה ואות ברית המולות ואת־התורה הפרת:

28 (כח) כי לא־זה הוא יהודי אשר לעינים ולא זאת היא המולה אשר למראה בבשר:

29 (כט) אך זה יהודי אשר בתוך לבו הוא יהודי והמולה מולת הלבב היא לפי רוח הדבר ולא לפי אות הכתב אשר תהלתו לא מבני אדם כי אם מאלהים:

פרק ג

1 (א) אם כן אפוא מה־יתרון ליהודי ומה־בצע לו בברית המולות:

2 (ב) רב מאד מפל־עבר ויתרון הראש כי־הפקדו אתם דברי אלהים:

3 (ג) ומה אפוא אם־מקצתם לא האמינו ההפר יפר חסר אמונתם את־אמונת אלהים:

4 (ד) חלילה אך אלהים נאמן הוא וכל־אדם כזב כפתיב למען־תצדק בדבריה ותרצה בהשפטך:

5 (ה) אך אם־יודע עז צדקת אלהים על־ידי פשעינו מה־נאמר אלהי עול הוא אשר יעיר חמתו עלינו כדרך בני־אדם אני מדבר:

6 (ו) חלילה כי אם־כן איך־ישפט אלהים את־הארץ:

7 (ז) ואם־פשעי וכחשי באלהים יתן־לו עז וכבוד משנה למה־זה אצא רשע בהשפטי:

8 (ח) אך הלא זה הוא דבר מנדינו המוציאים דבתנו רעה לאמר כי אנחנו אמרים נעשה רע בגלל הטוב אשר יבא בעקבו אלה הם אשר בהשפטם יאשמו:

9 (ט) ומה עתה הוש יתרון לנו אפס ואין כי לפני כן הוכחנו כי יהודים ויננים בעון המה יחד:

10 (י) כפתיב אין צדיק אין גם־אחד:

11 (יא) אין משכיל אין דרש את־אלהים:

12 (יב) הכל סר יחדו נאלחו אין עשה־טוב אין גם אחד:

13 (יג) קבר־פתות גרנם לשונם יחליקון חמת עכשויב תחת שפתימו:

14 (יד) אשר אלה פיהם מלא ומרות:

15 (טו) רגליהם ימתרו לשפך־דם:

16 (טז) שֶׁד וְשֹׁבֵר בְּמִסְלוֹתָם:

17 (יז) וְדֶרֶךְ שְׁלוֹם לֹא יָדְעוּ:

18 (יח) אֵין פֶּחֶד אֱלֹהִים לִנְגֹד עֵינֵיהֶם:

19 (יט) וְאֵנְחָנוּ יָדְעָנוּ כִּי כָל־אֲשֶׁר תִּגִּיד הַתּוֹרָה לֹאֵלָה אֲשֶׁר קִבְּלוּ אֶת־הַתּוֹרָה תָּשִׂים דְּבָרֶיהָ וּבִזְזָת יִסְכֹּר כָּל־פֶּה וְכָל־הָאָרֶץ תֵּאָשֶׁם לִפְנֵי אֱלֹהִים:

20 (כ) יַעַן בְּמַעֲשִׂים אֲשֶׁר צִוְּתָה הַתּוֹרָה לֹא יִצְדָּק כָּל־בָּשָׂר לִפְנֵיו כִּי מִמְקוֹר הַתּוֹרָה יֵצֵאָה דַּעַת הַחֹטָא:

21 (כא) וְעַתָּה מִבְּלָעֲדֵי הַתּוֹרָה יֵצֵאָה צְדָקַת אֱלֹהִים לְאוֹר אֲשֶׁר הִעִידוּ עָלֶיהָ הַתּוֹרָה וְהַנְּבִיאִים:

22 (כב) וְצְדָקַת אֱלֹהִים בְּאִמּוּנַת יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ נְתוּנָה לְכָל־בְּנֵי אָדָם לְבְנֵי אֱמָנִים כָּלָם כִּי אֵין־מִבְדִּיל:

23 (כג) כִּי־כָלָם חָטְאוּ וַיִּסָּגּוּ מֵאַחֲרֵי כְבוֹד אֱלֹהִים:

24 (כד) וּבְחִנּוֹ חֲנֹם כָּלָם יִצְדָּקוּ כִּי־פָדָה אֹתָם יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:

25 (כה) הוּא אֲשֶׁר הִקְדִּישׁוּ אֱלֹהִים מִקְדָּם לְכַפֹּר עָלֵינוּ בְּדָמּוֹ עַל־פִּי אִמּוּנָתָנוּ לְבַעֲבוֹר גִּלּוֹת אֶת־צְדָקָתוֹ וְחִמְלָתוֹ בְּאֲשֶׁר סָלַח לַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ מִיָּמֵי קֶדֶם:

26 (כו) וְגַם לְגִלּוֹת אֶת־צְדָקָתוֹ לַעֲתָה כִּזְזָת כִּי הוּא הַצַּדִּיק וְהוּא הַמַּצְדִּיק אֶת־הַמֵּאֲמִין בְּיִשׁוּעַ:

27 (כז) אֵיחָ אִפּוּא עַתָּה גָּאוֹן הַמִּתְהַלָּלִים אֵין כָּל־מֵאוּמָה עַל־פִּי אֵיזָה חֹק עַל־פִּי חֹק־הַמַּעֲשֶׂה לֹא כִּי אִם עַל־פִּי חֹק־הָאִמּוּנָה:

28 (כח) לְכֵן חָרַצְנוּ לְאֹמֶר בְּאִמּוּנָה יִצְדָּק אִישׁ מִבְּלָעֲדֵי הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר עַל־פִּי הַתּוֹרָה:

29 (כט) הָאֱלֹהִים לִיהוּדִים לְבָד הוּא וְלֹא לְגוֹיִם אַכֵּן גַּם־אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הוּא:

30 (ל) כִּי הוּא אֱלֹהִים אֶחָד אֲשֶׁר יִצְדִּיק אֶת־הַמּוֹלִים בְּאִמּוּנָה וְאֶת־הָעֲרִלִים גַּם־כֵּן עַל־יְדֵי הָאִמּוּנָה:

31 (לא) הֵכִי נִפִּיר אֶת־הַתּוֹרָה בְּאִמּוּנָתָנוּ חֲלִילָה אֵךְ נִקִּים אֶת־הַתּוֹרָה:

פרק ד

1 (א) וּמִה־נֹאמֶר עַל־אַבְרָהָם אָבִינוּ מִה־יִתְרוֹן מָצָא בְּמַעֲשָׂהּ:

2 (ב) כִּי לֹו־נִצְדָּק אַבְרָהָם בְּמַעֲשָׂיו נֶאֱמַר־לוֹ תְהִלָּה אֶךְ־לֹא לִפְנֵי אֱלֹהִים:

3 (ג) כִּי מִה־דִּבֶּר הַתּוֹרָה וְהָאֱמִן אַבְרָהָם בְּאֱלֹהִים וַיַּחֲשֹׁבָהּ לוֹ צְדָקָה:

4 (ד) וְלֹאִישׁ אֲשֶׁר מַעֲשָׂהוּ בִידּוֹ לֹא יַחֲשֹׁב שִׁכְרוֹ כְּמִתְנַת חֲנָם כִּי אִם־כְּשִׁלְמַת חוֹב:

5 (ה) אֶךְ אִישׁ אֲשֶׁר מַעֲשָׂה יְדִיו אֵין אֹתוֹ וְהוּא מֵאֲמִין בַּמַּצְדִּיק אֶת־הַרְשָׁע עֻקֵּב אִמּוּנָתוֹ וְאִמּוּנָתוֹ זֶה תַּחֲשֹׁב לַצְדָּקָה:

6 (ו) כְּאֲשֶׁר גַּם־דָּוִד מֵאֲשֶׁר אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר אֱלֹהִים יִצְדִּיקָנוּ לֹא עַל־פִּי פָעֵלוּ:

7 (ז) אֲשֶׁר־י נְשִׁי־פֶשַׁע כְּסוּי חֹטָאָה:

8 (ח) אֲשֶׁר־י אָדָם לֹא־יַחֲשֹׁב יִהְיֶה לוֹ עוֹן:

9 (ט) וְאֲשֶׁר הִזָּה לְמִי לְנִמּוּלִים אוֹ גַם־לְעֲרִלִים יַעַן נִקְרָא בְּזָה כִּי אִמּוּנַת אַבְרָהָם נַחֲשֹׁבָהּ לוֹ לַצְדָּקָה:

10 (י) וּמִתִּי נַחֲשֹׁבָהּ־לוֹ כֵּן אַחֲרֵי הַמָּלוֹ אוֹ טָרָם הַמָּלוֹ לֹא אַחֲרֵי הַמָּלוֹ כִּי אִם־טָרָם הַמָּלוֹ:

11 (יא) ואות ברית המולות נשא להיות לו לחותם צדקתו עקב אשר האמין בעודנו ערל למען יהיה לאב לכל-המאמינים אף כִּי־הם ערלים אשר גם־אמונתם תחשב להם לצדקה:

12 (יב) והוא אב לנמולים אף־לא רק לנמולים לבדם כִּי־אם־גם לאלה ההלכים בעקבות אמונתו אשר התהלך אברהם אבינו בעודנו ערל:

13 (יג) כי לא בגלל התורה באה ההבטחה לאברהם ולזרעו להיות יורש הארץ כי אם־בגלל צדקת אמונתו:

14 (יד) כי אם־בעלי התורה יורשים הם אמונה תהיה לריק והבטחה ללא־דבר:

15 (טו) כי מפאת התורה יצא תקצף כי באשר אין תורה אין פשע:

16 (טז) על־כן בדרך אמונה תמצא למען תכון בחסד וההבטחה תהיה נכונה לכל־הזרע לא לבני התורה לבדם כִּי־אם גם־לבני אמונת אברהם אשר הוא אב לכלנו:

17 (יז) כפתוב כי אב המון גוים נתתיך לפני אלהים זה בטח בו לבו חנן חיים למתים ותקרא לאין פיש:

18 (יח) ואף כי לא נראה פתח תקנה החזיק בתקנתו להנחיל אב־המון גוים כאשר נאמר כה יהיה זרעך:

19 (יט) וכאשר לא התרפה באמונתו הביט אל־בשרו אשר היה כמת בהיותו כבן־מאת שנה ואל־רחם שרה אשר בלה:

20 (כ) ורוחו לא נפלגה בקרבו מבלי אמן בדבר אלהים כי אם־התנבר באמונתו ונתון כבוד לאלהים:

21 (כא) ונפשו ידעת מאד כי תשיג יד אל למלאת את אשר דבר:

22 (כב) ועל־כן נחשבה לו לצדקה:

23 (כג) ולא נכתב רק למענו לבדו כי לו נחשבה:

24 (כד) כי אם־גם למעננו אשר כן תחשב־לנו המאמינים במקום את־ישוע אדנינו מן־המתים:

25 (כה) אשר נמסר למות בפשעינו והקם על לצדקה לנו:

פרק ה

1 (א) על־כן כאשר נצדקנו באמונה שלום ישפֹת־לנו אלהים על־ידי ישוע המשיח אדנינו:

2 (ב) אשר גם על־ידו מצאנו בדרך אמונה את־שער החסד אשר אנחנו באים בו ובעז האלהים נרים קרן כאשר קוינו לו:

3 (ג) ולא־זאת לבד כי אם־גם בצרה נרים ראש אחרי אשר ידענו כי־צרה תוליד את־עצר רוח:

4 (ד) ועצר הרוח את־בחינת לב ובחינת הלב את־תקנת נפש:

5 (ה) והתקנה לא תבוש באשר הוצק בלבנו אהבת־אל ברוח קדשו אשר נתן עלינו:

6 (ו) כי בעוד היינו רפי ידים מת המשיח בעתו בעד החטאים בנפשותם:

7 (ז) הן תיקר לאדם נפשו מתתו אתה בעד נפש צדיק ובעד הצדקה אולי איש מתנרב ועצר־כח למות בעדה:

8 (ח) ואלהים נלה אהבתו לעינינו כי בעוד היינו חטאים נתן המשיח את־נפשו בעדנו:

9 (ט) אף כִּי־עתה אחרי אשר נצדקנו בדמו תושיע לנו ידו להמלט מחרון־אף:

10 (י) כי אם־בעוד אויבים היינו אנחנו התרצנו אל־האלהים במות בנו אף כִּי־אחרי אשר רצה בנו בחיינו בנו נושע:

- (11) וְלֹא־זֹאת לְבַד כִּי אִם־גַּם רָמָה קִרְנֵנוּ בְּאַל־הִים עַל־יְדֵי יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדֹנֵינוּ אֲשֶׁר בּוֹ לָקַח רָצוֹן מִיָּדֵינוּ:
- (12) (יב) לָכֵן כַּאֲשֶׁר הַחֲטָא עָלָה בְּאַרְצָן עַל־יְדֵי אָדָם אֶחָד וְהַמּוֹת בָּא לְרִגְלֵי הַחֲטָא כֵּן פָּנַע הַמּוֹת בְּכָל־בְּנֵי אָדָם בַּאֲשֶׁר כָּלָם חֲטָאוּ:
- (13) (יג) כִּי נִמְצָא חֲטָא בְּאַרְצָן גַּם־לִפְנֵי מִתֵּן הַתּוֹרָה וְאִף כִּי חֲטָא לֹא יִחַשֵׁב בְּבִלִי־תוֹרָה:
- (14) (יד) בְּכָל־זֹאת שָׁלַט הַמּוֹת מֵאָדָם עַד־מֹשֶׁה גַּם־בַּפִּשְׁעִים אֲשֶׁר פָּשְׁעוּ לֹא נִדְּמָה לַפִּשַׁע אָדָם הוּא הָאָדָם הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר בְּדִמּוּתוֹ כָּצִלְמוֹ הָאָדָם הָאַחֲרוֹן הַתְּעֵתֵד לָבוֹא:
- (15) (טו) אָפֶס כִּי אֵין עֶרְךָ הַפִּשַׁע כְּעֶרְךָ מִתְּנַת חַנּוּם כִּי אִם־בַּפִּשַׁע אֶחָד מֵתוּ רַבִּים כְּמֹה פְּעָמִים יִתֵּר עַל־הַמּוֹדָה יוֹעִיל לְרַבִּים חֶסֶד אֱלֹהִים וּמִתְּנַת יָדוֹ עַל־פִּי חֶסֶד הָאִישׁ הָאֶחָד יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
- (16) (טז) וְלֹא כַּמִּשְׁפָּט הַנִּחְרָץ בְּגִלָּל הַפִּשַׁע הָאֶחָד נִתְּנָה לָנוּ הַמִּתָּת כִּי הַמִּשְׁפָּט יֵצֵא לְהַרְשִׁיעַ אֶת־כָּלָם בַּפִּשַׁע אֶחָד וְהַמִּתָּת הִיא לְטַהֵר אֶת־כָּלָם מִפִּשְׁעֵים רַבִּים:
- (17) (יז) כִּי אִם־בַּפִּשַׁע הָאֶחָד שָׁלַט הַמּוֹת בְּנוֹ עַל־יְדֵי הָאֶחָד אִף כִּי־נִשְׁאִי שְׁפַעַת הַחֶסֶד וּמִתְּנַת הַצִּדְקָה וּמִשְׁלוֹ בַּחַיִּים עַל־יְדֵי הָאֶחָד הוּא יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
- (18) (יח) לָכֵן כַּאֲשֶׁר בַּפִּשַׁע אִישׁ אֶחָד נִשְׁפָּטוּ כָל־בְּנֵי־אָדָם וַיֵּאֱשָׁמוּ כֵּן גַּם־בַּצִּדְקָת אִישׁ אֶחָד יִזְכּוּ כָל־בְּנֵי־אָדָם לַחַיִּי צִדְקָה:
- (19) (יט) כִּי כַּאֲשֶׁר בַּהֲפָצֵר אִישׁ אֶחָד רַבִּים יֵצְאוּ אֲשָׁמִים כֵּן גַּם־בַּהֲקִשָּׁב הָאֶחָד רַבִּים יֵצְאוּ נְקִיִּים:
- (20) (כ) וְכֵן כֹּה בָּאָה הַתּוֹרָה לְבַעֲבוֹר יִגְדֹּל הַפִּשַׁע אֶךְ בַּאֲשֶׁר גְּדֹל הַפִּשַׁע שָׁם גְּדֹל הַחֶסֶד יִתֵּר מְאֹד:
- (21) (כא) וְכַאֲשֶׁר שָׁלַט הַחֲטָא בַּמּוֹת כֵּן יִמְשַׁל הַחֶסֶד עַל־יְדֵי הַצִּדְקָה לַחַיִּי עוֹלָם בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדֹנֵינוּ:

פרק ו

- (1) (א) וּמִה־נֹאמַר עֲתָה הִנֵּעַמַד עוֹד בַּחֲטָאָה לְמַעַן יִגְדֹּל הַחֶסֶד:
- (2) (ב) חֲלִילָה אֲנִיחֵנוּ אֲשֶׁר כַּמֵּתִים נִחְשְׁבָנוּ לַחֲטָא אִיךְ נִחְיָה־בוֹ עוֹד:
- (3) (ג) הֲלֹא יָדַעְתֶּם כִּי כָלָנוּ הַנִּטְבָּלִים בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בְּמוֹתוֹ נִטְבָּלְנוּ:
- (4) (ד) וְכַאֲשֶׁר נִטְבָּלְנוּ בְּמוֹתוֹ כֵּן נִקְבְּרָנוּ עִמּוֹ וְכַאֲשֶׁר אָבִי־כָל בְּכַבּוּדוֹ הִקִּימוֹ מִן־הַמֵּתִים כֵּן גַּם־עָלֵינוּ לָקוּם לְהַתְּחַלֵּךְ לִפְנֵינוּ בַּחַיִּים חַדָּשִׁים:
- (5) (ה) כִּי אִם־הֵינּוּ דְּבָקִים בּוֹ פְּעֻנָּפִים בְּעֵץ וְנִחְשָׁבִים כְּמוֹ־מֵתִים בְּמוֹתוֹ הֲלֹא נִשְׁוּה־לוֹ גַּם־בַּתְּקוּמָה:
- (6) (ו) בְּדַעַתְנוּ כִּי הָאָדָם הַקָּדְמוֹנִי בְּקִרְבָנוּ נִתְּלָה כְּמֹהוּ לְמַעַן יִחְדַּל עֵצָם הָאָדָם הַחֲטָא הַזֶּה לְבִלְתִּי נִהְיָה עוֹד עֹבְדִים לַחֲטָא:
- (7) (ז) כִּי הַמֵּת חָפְשִׁי הוּא מִן־הַחֲטָא:
- (8) (ח) וְהִנֵּה אִם־מֵתִים אֲנִיחֵנוּ עִם־הַמָּשִׁיחַ סְמוּךְ לִבְנוֹ כִּי גַם־נִחְיָה עִמּוֹ:
- (9) (ט) בְּדַעַתְנוּ כִּי הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר קָם מִן־הַמֵּתִים לֹא יִישֵׁן עוֹד וְלֹא יִשְׁלַט־בוֹ הַמּוֹת שְׁנִית:
- (10) (י) כִּי בַּאֲשֶׁר מֵת הוּא פַּעַם אַחַת לַחֲטָא וּבַאֲשֶׁר חַי תִּי הוּא לֹא־לֵהִים:
- (11) (יא) כֵּן חֲשַׁבּוּ נִפְשָׁם גַּם־אַתֶּם מֵתִים לַחֲטָאָה וְחַיִּים לֹא־לֵהִים בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדֹנֵינוּ:
- (12) (יב) אַל־יִשְׁלַט אֲבוֹא הַחֲטָא בְּבִשְׂרָכֶם הַחֲלִיךְ לַמּוֹת לְנִשְׁוֹת אַחֲרָיו בַּתְּאֲנוּת:

13 (יג) וְאַל־תִּתְּנוּ אֶת־אֲבָרֵיכֶם לְהִיּוֹת כְּלִי־אֹנֶן לַחֲטָא אֲדָהּ תִּקְרִיבוּ אֶת־נַפְשְׁכֶם לְאֱלֹהִים כְּחַיִּים מִן־הַמֵּתִים וְאֶת־אֲבָרֵיכֶם כְּלִי צָדָקָה לְאֱלֹהִים:

14 (יד) וְהַחֲטָא לֹא יִשְׁתַּרֵּר עֲלֵיכֶם כִּי אֵינְכֶם תַּחַת יַד־הַתּוֹרָה כִּי אִם־תַּחַת יַד תּוֹרַת חֹסֶד: 15 (טו) וּמָה אֲפּוֹא הִכִּי נֶחֱטָא יַעַן תַּחַת יַד־הַתּוֹרָה אֵין אֲנַחְנוּ עוֹד כִּי אִם־תַּחַת יַד תּוֹרַת חֹסֶד חֲלִילָה:

16 (טז) הֲלֹא יָדַעְתֶּם כִּי לְמִי אֲשֶׁר תִּפְּקוּ נַפְשְׁכֶם כַּעֲבָדִים סָרִים לְמַשְׁמַעְתּוֹ לוֹ אַתֶּם לַעֲבָדִים כַּאֲשֶׁר אֵלָיו תִּשְׁמַעוּן אִם עֲבָדִים לַחֲטָא וְלִמּוֹת וְאִם לְשִׁמְעָה בְּקוֹל אֲדֹנָי וְלַצָּדָקָה:

17 (יז) וּבְרוּךְ הוּא אֱלֹהִים כִּי אַחֲרֵי הֵיוֹתְכֶם עֲבָדִים לַחֲטָא שְׁמַתֶּם עַל־לִבְכֶם לְשִׁמְעָה וְלִשְׁמֹר אֶת־הַתּוֹרָה הַהִיא כְּצוּרְתָהּ אֲשֶׁר קִבַּלְתֶּם עֲלֵיכֶם:

18 (יח) וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר יֵצְאֲתֶם לַחֲפָשִׁי מִיַּד־הַחֲטָא לַעֲבָדֵי הַצָּדָקָה הֵייתֶם:

19 (יט) כְּדֶרֶךְ בְּנֵי־אָדָם אֲנִי מְדַבֵּר בַּעֲבוּר רַפְיוֹן בְּשַׂרְכֶם כִּי כַּאֲשֶׁר הִקְרַבְתֶּם אֲבָרֵיכֶם לְתוֹעֵבָה וְעוֹלָתָה לַעֲשׂוֹת עוֹל כֵּן הִקְדִּישׁוּנָא אֲבָרֵיכֶם כִּיּוֹם לְמַעֲשֵׂה הַצָּדָקָה לְמַעַן תִּהְיוּ קְדוֹשִׁים:

20 (כ) כִּי־בְהִיוֹתְכֶם לְפָנִים עֲבָדִים לַחֲטָא נִפְרָדִים הֵייתֶם מִצָּדָקָה:

21 (כא) וּמָה־פָּרִי מֵצֵאתָם אִזּוֹ מִהַמַּעֲשִׂים הָהֵם אֲשֶׁר תִּפְּלְמוּ מֵהֶם כִּיּוֹם כִּי עָקַב אֱלֹהֵי אַבְרָהָם:

22 (כב) אֲדָהּ עָתָה כִּי־יֵצְאֲתֶם לַחֲפָשִׁי מִיַּד הַחֲטָא וְתִהְיוּ עֲבָדִים לְאֱלֹהִים הֲלֹא תִשְׁאוּ פְרִיכֶם בְּקֹדֶשׁ וְעַקְב־זֶה חַיִּי עוֹלָם:

23 (כג) כִּי מִשְׁכַּרְתְּ הַחֲטָא אַבְדּוֹן וּמַתַּת אֱלֹהִים חַיִּי נָצַח בְּיִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדֹנֵינוּ:

פרק ז

1 (א) הֲלֹא יָדַעְתֶּם אַחִי כִּי לִידְעֵי הַתּוֹרָה אֲנִי מְדַבֵּר כִּי הַתּוֹרָה מְשַׁלֶּת בְּאָדָם כָּל־עוֹד חַי הַנִּהְיָ:

2 (ב) כִּי אִשָּׁה בַּעֲלַת־בַּעַל צְרוּרָה הִיא עַל־פִּי הַתּוֹרָה בְּחַיִּי בַּעֲלָהּ וְכִי־יָמוּת הַבַּעַל יֵצְאָה לָהּ מִתּוֹרַת הַבַּעַל:

3 (ג) וְעַל־כֵּן אִם תִּדַּע אִישׁ אַחֵר בַּעֲדֵי בַּעֲלָהּ חַי נֶאֱפֶת יִקְרָא לָהּ אֲדָהּ אַחֲרֵי מוֹת הַבַּעַל חֲפָשִׁית הִיא מִן־הַתּוֹרָה וְלֹא נֶאֱפֶת הִיא בְּהִיוֹתָהּ לְאִישׁ אַחֵר:

4 (ד) לָכֵן אַחִי גַם־אַתָּה כְּמֵתִים נִחְשַׁבְתֶּם לַתּוֹרָה בְּבִשָּׁר הַמָּשִׁיחַ הַמָּת וּתְקוּמוֹ וְתִהְיוּ לְאַחֵר הֲלֹא הוּא אֲשֶׁר קָם מִן־הַמֵּתִים לְמַעַן עֲשׂוֹת פְּרִי לְאֱלֹהִים:

5 (ה) כִּי כָל־עוֹד רִדְפָנוּ חַיִּי בְּשָׂרִים קָרָאָה מִצְוַת הַתּוֹרָה לְתִשׁוּקוֹת אֹנֶן בְּקִרְבָּנוּ אֲשֶׁר הִתְנַדְּנוּ בָנוּ וְנַעַשׂ פְּרִי לְמוֹת:

6 (ו) אֲדָהּ עָתָה נִחְלָצְנוּ מִיַּד הַתּוֹרָה וּמוֹסְרוֹתֶיהָ הַשְּׁלַכְנוּ מִמֶּנּוּ אַחֲרֵי אֲשֶׁר מִתְּנֵנוּ לָהּ וּבִכְּנָן עָלֵינוּ לַעֲבֹד אֶת־יְהוָה בְּרוּיָהּ הַחֲדָשָׁה וְלֹא לְפִי־טַעַם הַמַּלּוֹת הַנוֹשְׁנוֹת בַּתּוֹרָה:

7 (ז) וּמָה־נֶּאֱמַר עָתָה הִכִּי הַתּוֹרָה חֲטָא הִיא חֲלִילָה אָפֶס חֲטָא לֹא יָדַעְתִּי אִם לֹא עַל־פִּי הַתּוֹרָה כִּי לַחֲמוֹד לֹא יָדַעְתִּי לוֹלֵא אִמְרָה הַתּוֹרָה לֹא תַחֲמוֹד:

8 (ח) וְהַחֲטָא מֵצֵא־לוֹ תֹאנָה בַּמִּצְוָה וַיַּעֲזֹר בִּי כָל־תֹּאנָה כִּי מִבְּלַעֲדִי הַתּוֹרָה הַחֲטָא כְּמַת הוּא:

9 (ט) וְאַנִּי חַי הֵייתִי לְפָנִים בְּלֹא־תּוֹרָה וּכְבוֹא הַמִּצְוָה קָם הַחֲטָא וַיַּחֲוֶי וְאַנְכִּי נִפְלֵיתִי מֵת:

10 (י) וְהַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר חַיִּים בָּהּ נִמְצְאָה־לִּי כְּמוֹת:

11 (יא) כִּי־הַחֲטָא בַּמִּצְוָה תֹאנָה בַּמִּצְוָה הַשְּׂמִינִי וּבִיַּד הַמִּצְוָה הִיא הַרְגָנִי:

12 (יב) וּבִכְּנָן הַתּוֹרָה קֹדֶשׁ וְהַמִּצְוָה קֹדֶשׁ וְשָׂרָה וְטוֹבָה:

- 13 (יג) הכי נהפכה-לי הטובה למנות חלילה אף החטא הוא למען יודע כֹּאשֶׁר הוא בְּהִיאוֹ לִי אֶת־הַמּוֹת מִן־הַטּוֹבָה כִּי לִנְכַח הַמִּצְוָה יִגְדַּל וַיַּעֲלֶה הַחֲטָא לַחֲטָאָה גְּדֹלָה עַד־מְאֹד:
- 14 (יד) כִּי נִוְדַע לָנוּ כִּי־הַתּוֹרָה תּוֹרַת רוּחַ הִיא וְאֲנִי בָשָׂר אֲנִי נִמְכַּרְתִּי לַחֲטָא:
- 15 (טו) כִּי הִדְבַּר אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה אֲרָאָה וְלֹא אֲבִין כִּי לֹא־כֹאשֶׁר רָצְתָה נַפְשִׁי עָשִׂיתִי כִּי אִם־אֶת־אֲשֶׁר שָׁנְאֵתִי זֹאת עָשִׂיתָ יְדִי:
- 16 (טז) וּבַעֲשׂוֹתִי הִדְבַּר אֲשֶׁר לֹא־חָפְצָתִי־בוֹ הִנְנִי נָתַן עֲדוּת לַתּוֹרָה כִּי טוֹבָה הִיא:
- 17 (יז) וְעַתָּה לֹא־עוֹד אֲנֹכִי בַּעַל הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה כִּי אִם־הַחֲטָא הַשֶּׁכֶן בְּקֶרְבִּי:
- 18 (יח) כִּי בְּקֶרְבִּי וּבְשָׂרִי יִדְעָתִי לֹא יִשְׁכֵּן־טוֹב בְּאֲשֶׁר הַחֲפֵץ לַעֲשׂוֹת טוֹב נִמְצָא עִמָּדִי אֶךְ לְבַצֵּעַ אֶת־חָפְצִי לֹא תִמְצָא יְדִי:
- 19 (יט) כִּי אֲנִי עֹשֶׂה אֶת־הַדְבָּר הַטּוֹב כֹּאשֶׁר חָפְצָתִי אֶךְ אֶת־הָרָע אֲשֶׁר לֹא חָפְצָתִי יְדִי תִבְצָעֶנָּה:
- 20 (כ) וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר עֹשֶׂה אֲנִי אֶת־הַדְבָּר אֲשֶׁר לֹא חָפְצָתִי לֹא אֲנֹכִי עוֹד בַּעַל הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה כִּי אִם־הַחֲטָא הַשֶּׁכֶן בְּקֶרְבִּי:
- 21 (כא) זֶה הוּא הַחֵק אֲשֶׁר מִצָּאֵתִי בְּנַפְשִׁי כֹאשֶׁר אֲחַפֵּץ לַעֲשׂוֹת טוֹב כֵּן הָרָע יַעֲמֹד נִגְדִי:
- 22 (כב) כִּי בְּתוֹרַת אֱלֹהִים חָפְצִי כְּחֲפֵץ הָאָדָם הַפְּנִימִי:
- 23 (כג) אֶךְ תּוֹרָה אַחֲרַת אֲנִי מוֹצֵא בְּקֶרֶב מַעֲי הַנִּלְחָמַת בְּתוֹרַת שְׁכָלִי וְנַפְשִׁי בְּשָׁבִי הִלְכָה לִפְנֵי תּוֹרַת הַחֲטָא אֲשֶׁר בְּקֶרֶב מַעֲי:
- 24 (כד) אוֹי לְגִבּוֹר אֲמָלִל כְּמִנִּי מִי יִצְלִלְנִי מִגּוֹף הַמּוֹת הַלְּזֹה:
- 25 (כה) אוֹדָה הַפַּעַם אֶת־אֱלֹהִים בִּישׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדֹנֵינוּ וּבְכֵן אֶפּוֹא עֹבֵד אֲנִי בְּרוּחִי אֶת־תּוֹרַת הָאֱלֹהִים וּבְבִשְׂרִי אֶת־תּוֹרַת הַחֲטָא:

פרק ח

- 1 (א) עַל־כֵּן אֶפּוֹא אֵין־אֲשֻׁמָּה לְדַבְּקִים בִּישׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ הַמַּתְהַלְכִּים שְׁלֹא כְּבָשָׂר אֲלֵא לְפִי הָרוּחַ:
- 2 (ב) כִּי תּוֹרַת רוּחַ הַחַיִּים בִּישׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ חִלְצָה אֶת־נַפְשִׁי מִתּוֹרַת הַחֲטָא וְהַמּוֹת:
- 3 (ג) כִּי אֶת־אֲשֶׁר לֹא שָׁתָה הַתּוֹרָה כִּי קִצְרָה יָדָה לְכַבֵּשׂ אֶת־הַבָּשָׂר שֶׁת אֱלֹהִים בְּשָׁלַחוֹ אֶת־בְּנוֹ בְּדִמּוֹת בָּשָׂר הָאָדָם הַחֲטָא לְקַרְבָּן עַל־הַחֲטָא וּשְׁפָטוֹ לְהַתֵּם הַחֲטָא בְּבִשְׂרוֹ:
- 4 (ד) לְמַעַן תּוּקַם צְדָקַת הַתּוֹרָה בְּנוֹ תִּהְלָכִים בְּדֶרֶךְ הַחַיִּים לְפִי־הָרוּחַ וְלֹא לְפִי־הַבָּשָׂר:
- 5 (ה) כִּי תִהְלָכִים לְפִי־הַבָּשָׂר יִהְיֶה בְּדַבְּרֵי הַבָּשָׂר וְתִהְלָכִים לְפִי־הָרוּחַ בְּדַבְּרֵי הָרוּחַ:
- 6 (ו) כִּי הִגִּיז הַבָּשָׂר מוֹת וְהִגִּיז הָרוּחַ חַיִּים וְשְׁלוֹם:
- 7 (ז) יַעַן הִגִּיז הַבָּשָׂר פָּרָה שָׁנְאָה אֱלֹהִים כִּי לֹא נִכְנַע מִפְּנֵי תוֹרָתוֹ וְגַם־לְהַפְנוֹעַ לֹא יוּכָל:
- 8 (ח) וְאַלֶּה אֲשֶׁר חַיִּי בְּשָׂרִים חַיִּיהֶם לֹא יוּכְלוּ לְהַפִּיק רְצוֹן מֵאֱלֹהִים:
- 9 (ט) וְאַתֶּם לֹא חַיִּי בְּשָׂרִים חַיִּיכֶם כִּי אִם־חַיִּי הָרוּחַ אִם רַק רוּחַ הָאֱלֹהִים שֶׁכֵּן בְּתוֹכְכֶם אֶל־נִכּוֹן אֶךְ מִי אֲשֶׁר אֵין לוֹ רוּחַ הַמְּשִׁיחַ לֹא לוֹ הוּא:
- 10 (י) וְאִם־הַמְּשִׁיחַ יֵשׁ בְּכֶם הִנֵּה הַגּוֹף מֵת עִקֵּב הַחֲטָא אֶךְ הָרוּחַ חַי עִקֵּב הַצְּדָקָה:
- 11 (יא) וְאִם־רוּחַ אֵל הַמְּקִיִּם אֶת־יִשׁוּעַ מִן־הַמָּתִים יִשְׁכֵּן בְּכֶם הֲלֹא הוּא אֲשֶׁר הִקִּים אֶת־יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ מִן־הַמָּתִים וְתָן חַיִּים גַּם־לְעַצְמוֹתֵיכֶם תִּלְקַחְתֶּם לְמוֹת בְּרוּחַ הַהוּא הַשֶּׁכֶן בְּכֶם:
- 12 (יב) לָכֵן אַחִי לֹא לְבָשָׂר נִדְרְנוּ לַחַיּוֹת חַיִּי בְּשָׂרִים:
- 13 (יג) כִּי אִם־חַיִּי בְּשָׂרִים תַּחֲיוּ מוֹת תָּמִתוּן וְאִם בְּרוּחַ תִּכְחִידוּ אֶת־מַעֲלָלִי הַבָּשָׂר תִּיָּה תַחֲיוּן:
- 14 (יד) כִּי כָל־אַלֶּה אֲשֶׁר בְּרוּחַ אֱלֹהִים יוּכְלוּ בְנֵי אֱלֹהִים הַמָּה:

15 (טו) כי לא רוח עבדות קבלתם אשר תשובו ליראה כי אם רוח כמשפט הבנים אשר בו אנו קראים אבא אבינו:

16 (טז) הוא הרוח הנותן עדות לנפשנו כי בני אלהים הננו:

17 (יז) ואם בנים גם ירשים אנחנו ירשי נחלת אלהים חלק כחלק עם המשיח אם אמנם נתענה עמו למען גם עמו נקבד:

18 (יח) כי שקלתי סבל הזמן הזה ואיננו שזה להשקל עם הכבוד הפא אשר יראה עלינו:

19 (יט) כי גם עיני הבריא תלויות בצפייתה עד יגלה כבוד בני האלהים:

20 (כ) כי לא ברצונה נכבשה הבריא להבלישוא כי אם ברצון הכבש אתה אשר הניח לה פתח תקנה:

21 (כא) כי תנאל מעבדותה ומשחיתותיה לדרור לצבי ולכבוד עם בני האלהים:

22 (כב) כי הבריא כללה ידענו כי תאנק תזעק בחבליה עד עתה:

23 (כג) ולא היא לבדה כי אם גם אנו אשר לקחנו ראשית החלק כפרי בפורים במתנת הרוח גם אנו נאנחים בנפשנו ומחכים למשפט הבנים לפדות גוינתנו:

24 (כד) כי תשועתנו עד כה רק בתקנה היא אולם תקנה נראה לעינים לא עוד תקנה היא כי דבר אשר יראה אדם בעיניו למה יקנה לו עוד:

25 (כה) אך אם נקנה לדבר אשר לא ראינו נוחיל לו הוחיל ודומם עד בואו:

26 (כו) וכזאת גם הרוח עזר יעזר לנו ברפיונו כי מה אפוא להתפלל לא גרע כאשר נכון לנו אך הרוח שהוא מפגיע בעדנו באנחות עמקו מספר:

27 (כז) והבחן לבות הוא ידע מה הגיון הרוח אשר כלב אלהים בעד קדשיו יפגיע:

28 (כח) וכל המעשים ידענו כי יעזרו יחדו לטובה לאהבי אלהים הקראים בסוד עצתו:

29 (כט) כי את אלה אשר ידע מקדם אתם יעד גם מאז כי ישוו לדמות בנו לבעבור יהיה הוא הבכור לאחים רבים:

30 (ל) ואת אלה אשר יעד מאז אתם גם קרא ואת אלה אשר קרא אתם גם הצדיק ואת אלה אשר הצדיק אתם גם כבוד:

31 (לא) ומה נאמר עתה על זאת אם אלהים לנו מי יתיצב בפנינו:

32 (לב) הן הוא לא חמל על בן סגלתו כי אם הסגירו בעד פלנו הכי עמו לא יתן לנו כל משאלותינו כרב חסדו:

33 (לג) מי ישית חטאת על בחירי האלהים הן האלהים הוא המצדיק:

34 (לד) מי הוא זה המרשיע הלא ישוע המשיח מת נחי וגם ישב לימין האלהים וגם הוא מפגיע בעדנו:

35 (לה) מי יפרידנו מאהבת המשיח האם צר מציק ורדף או רעבון ומערמה פי חרב וכל מוקשי מות:

36 (לו) ככתוב כי עליה הננו כל היום נחשבנו כצאן טבחה:

37 (לז) ובכל אלה יתר הרבה ממנצחים יכל נוכל ביד האהב את נפשנו:

38 (לח) כי בטחתי כי לא מות ולא חיים לא מלאכי אל לא שרי הצבא לא אלה אשר ישנם ולא אלה אשר עתידים לבא ולא גברי כח:

39 (לט) ולא רום ולא עמק ולא איזה יקום אחר יהיה לאל ידם להפרידנו מאהבת האלהים אשר בישוע המשיח אדנינו:

פרק ט

- 1 (א) הִנֵּה אֵמֶת אֲנִי דֹבֵר בְּמִשִּׁיחַ וְלֹא אֶכְזֹב וְחֻקֵּי לִבִּי יַעֲדִידוּן לִי בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ:
- 2 (ב) כִּי צָר לִי מְאֹד וְכָל־הַיּוֹם לִבִּי עָלֵי דָוִי:
- 3 (ג) עַד אֲשֶׁר־בִּקְשָׁה נַפְשִׁי לֵאמֹר לֹו הַחֲרָם יַחֲרִים הַמִּשִּׁיחַ אֹתִי תַחַת אֲחִי שְׂאֲרִי וּבְשָׂרִי:
- 4 (ד) אֲשֶׁר הֵם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלָהֶם מִשְׁפַּט הַבְּנִים וְהַכְּבוֹד וְהַבְּרִיתוֹת מִתֵּן הַתּוֹרָה עֲבַדְתָּ הַקֹּדֶשׁ וְדִבְרֵי הַהִבְטָחוֹת:
- 5 (ה) הָאֲבוֹת לָהֶם הֵם וְהַמִּשִּׁיחַ לִפְנֵי־בָשָׂרוֹ מֵהֶם יֵצֵא אֲשֶׁר עַל־הַכֹּל הוּא הָאֱלֹהִים הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד אָמֵן:
- 6 (ו) אֲפֹס לֹא־כֵן הִדְבֵּר וְדִבַּר־אֱלֹהִים לֹא נָפַל אֲרָצָה כִּי לֹא־כָלָם אֲשֶׁר מִיִּשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵלִים הֵם:
- 7 (ז) וְלֹא כָל־זֶרַע אֲבֵרָהֶם בְּנִים הֵם כִּי אֵךְ בִּיִצְחָק יִקְרָא לָךְ זֶרַע:
- 8 (ח) וְזֶה יוֹרְנִי כִּי לֹא בְנֵי־הַבָּשָׂר בְּנֵי אֱלֹהִים הֵם כִּי אִם־רַק בְּנֵי הַהִבְטָחָה וַיִּחְשְׁבוּ לְזֶרַע:
- 9 (ט) כִּי זֶה דִּבֶּר הַהִבְטָחָה לְמוֹעֵד אָשׁוּב וּלְשָׂרָה בֵּן:
- 10 (י) וּמִלְכָּד זֹאת גַּם־רִבְקָה בְּהִיוֹתָהּ הָרָה בֶּן־יִחִיד לְיִצְחָק אָבִינוּ:
- 11 (יא) בְּטָרִם נוֹלְדוּ וְלָדִיָּה עַד לֹא־עָשׂוּ מְאוּמָה מְטוֹב עַד־רַע לְמַעַן תִּקּוּם עֲצַת אֱלֹהִים לִפְנֵי־בְחִירָתוֹ לֹא עָקַב מַעֲשִׂים כִּי אִם־כְּרִצוֹן הַבַּחֵר:
- 12 (יב) הִנֵּה לָהּ כִּי־רַב יַעֲבֹד צָעִיר:
- 13 (יג) כִּפְתוּב וְאֵהֵב אֶת־יַעֲקֹב וְאֶת־עֲשׂו שִׁנְאֵתִי:
- 14 (יד) וּמִה־נֹּאמַר עָתָה הִכִּי יֵשׁ עוֹלָתָה בְּאֱלֹהִים חָלִילָהּ:
- 15 (טו) כִּי אֶל־מִשָּׁה אָמַר וַחֲמֹתִי אֶת־אֲשֶׁר אָחִי וְרַחֲמֹתִי אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם:
- 16 (טז) וּמִפְּנֵי זֶה אֵין הִדְבֵּר בֵּינָהּ הָרָצָה וְלֹא בֵּינָהּ הָרֶץ כִּי אִם־בֵּינָהּ אֱלֹהֵי הַחֲנִינָה:
- 17 (יז) כִּי־כֵן הַכְּתוּב אֵמַר לְפָרְעָה בַּעֲבוּר זֹאת הָעַמּוּדָתִיךָ בַּעֲבוּר הָרֹאֲתֶיךָ אֶת־כַּחַי וְלְמַעַן סַפֵּר שְׁמִי בְּכָל־הָאָרֶץ:
- 18 (יח) וְזֶה יוֹרָה לָנוּ כִּי אֶת־אֲשֶׁר יִרְצָה יַחֲנֶנּוּ וְאֶת־אֲשֶׁר יִרְצָה יַכְבִּיד אֶת־לְבוֹ:
- 19 (יט) וְכִי תֹאמַר אֵלֵי הֲלֹא רָצוֹנִי אֵין לְהַפְרִיעַ וְאִם־כֵּן לְמַה־זֶּה יִפְקֹד עִוֹן:
- 20 (כ) אֲבָל מִי אֵתָּה הוּא בֶן־אָדָם כִּי תִרְיֵב רִיב עִם־הָאֱלֹהִים הֵיאֵמַר יֵצֵר לְמַה־זֶּה כֹּה יֵצֵרְתָּנִי:
- 21 (כא) הָאֵין שְׁלֹטוֹן לְיֵצֵר הַחֹמֶר לַעֲשׂוֹת מִגִּלָּם הַהוּא כָּלִי אֶחָד לְכְבוֹד וְכָלִי אֶחָד לְקָלוֹן:
- 22 (כב) וּמִה אִפּוּא אִם־חֲפֵץ הָאֱלֹהִים לְהִרְאוֹת אֶת־זַעֲמוֹ וּלְהוֹדִיעַ אֶת־גְּבוּרָתוֹ וַיִּשָּׂא בְּאָרְךָ רוּחוֹ אֶת־כָּלִי הַזֶּעֶם אֲשֶׁר נִכּוֹנִי לְאַבְדוֹן:
- 23 (כג) וְאֶת־עֲשֶׂר תִּפְאָרְתּוֹ הוֹדִיעַ בְּכָלִי הַחֲנִינָה אֲשֶׁר הִכִּינָם מֵאֵז לְכְבוֹד:
- 24 (כד) וְכָלִי הַחֲנִינָה אֲנַחֲנוּ אֵלֶּה אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ לֹא מִן־הַיְּהוּדִים לְבָדֶם כִּי אִם־גַּם מִן־הַגּוֹיִם:
- 25 (כה) כַּאֲשֶׁר גַּם־דִּבֶּר בְּהוֹשַׁע אֶקְרָא לְלֹא־עַמִּי עַמִּי:
- 26 (כו) וּלְלֹא־רַחֲמָה רַחֲמָה וְהִנֵּה בְּמָקוֹם אֲשֶׁר־יֹאמַר לָהֶם לֹא־עַמִּי אַתֶּם שֵׁם יִקְרָאוּ בְּנֵי אֱלֹהִי:
- 27 (כז) וַיִּשְׁעִיָּה קָרָא עַל־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כִּי אִם־יִהְיֶה מִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּחֲסוֹל תִּהְיֶה שְׂאֵר יֵשׁוּב בּוֹ:
- 28 (כח) כְּלִיּוֹן חֲרוּץ שׁוֹטֵף צִדְקָה כִּי כָּלָה וַיִּנְחָרְצָה אֹדְנִי עֲשֵׂה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ:
- 29 (כט) וְכַאֲשֶׁר אָמַר יִשְׁעִיָּה לְפָנַי לִי יִהְיֶה צָבָאוֹת הוֹתִיר לָנוּ זֶרַע כִּסְדָּם הֵינּוּ לַעֲמֻרָה דְּמִינוּ:

30 (ל) ועתה מה־נאמר כי הגוים אשר לא רדפו את־הצדקה השיגו צדקה היא הצדקה אשר ממקור אמונה:

31 (לא) ובני ישראל אשר רדפו את־תורת הצדקה לא השיגו את־תורת הצדקה:

32 (לב) ויען־מה יען כי־לא באמונה רדפו כי ממעשי התורה בפעלות ויתננפו באבן נגף:

33 (לג) כפתוב הנני יסד בציון אבן נגף וצור מכשול והמאמין בו לא יבוש:

פרק י

1 (א) אחי תאנות לפי ותפלתי לאלהים בעד ישראל אשר יושעו:

2 (ב) כי עדות אני להם כי קנאת אלהים אתם אך לא־בהשכל:

3 (ג) כי מאשר צדקת אלהים השפילו ויתאמצו להקים צדקת נפשם לא נכנע לבם לפני צדקת אלהים:

4 (ד) כי תכלית התורה הוא המשיח לצדקה לכל־המאמין בו:

5 (ה) כי משה כתב על־הצדקה לפי משפטי התורה אשר יעשה אתם האדם וחי בהם:

6 (ו) והצדקה ממקור האמונה תקרא כזאת אל־תאמר בלבבך מי יעלה השמימה זה הוא להוריד את־המשיח:

7 (ז) או מי־יגיד שאלה זה הוא להעלות את־המשיח מן־המיתים:

8 (ח) ומה היא אמרת כי קרוב אליך הדבר בפיה ובלבבך וזה הוא דבר האמונה אשר אנחנו מבשרים:

9 (ט) כי אם־בפיה תודה כי ישוע הוא האדון ובלבבך תאמין כי אלהים תקימו מן־המיתים תושע:

10 (י) כי בלבבו יאמין בו האדם והיה־לו לצדקה ובפיהו יודה־לו והיה־לו לישועה:

11 (יא) כי הפתוב אמר והמאמין בו לא יבוש:

12 (יב) ואין מבדיל בין־יהודי לינוני כי הלא הוא אדון־כל ורב חסד לכל־קראיו:

13 (יג) כי־כל אשר־יקרא בשם יהוה ימלט:

14 (יד) אכן איך יקראו אליו אשר לא האמינו־בו ואיך יאמינו־בו אשר לא שמעו עליו ואיך ישמעו באין מגיד:

15 (טו) ואיך יגידו אם־אין שלח אתם כפתוב מה־נאוו רגלי מבשר שלום מבשר טוב:

16 (טז) אך לא־כלם שמעו אל־הבשרה כי ישעיהו אמר יהוה מי האמין לשמעתנו:

17 (יז) אשר לזאת האמונה באה מפי השמועה והשמועה היא בדבר אלהים:

18 (יח) אך אני אמר הכי לא שמעו הלא בכל־הארץ יצא קולם ובקצה תבל מליהם:

19 (יט) ועוד אני אמר הכי לא ידע ישראל ומקדם אמר משה אני אקניאכם בלא־עם בגוי נבל אכעיסכם:

20 (כ) וישעיה יעז לאמר נמצאתי ללא בקשני נגליתי ללוא שאלוני:

21 (כא) ועל־ישראל הוא אמר פרשתי ידי כל־היום אל־עם סורר ומרה:

פרק יא

1 (א) ואני אמר כיום הכי השליך אלהים את־עמו מעל־פניו חלילה גם־אנכי ישראל־אני מזרע

אברהם למטה בנימין:

2) (ב) לא־השליך אֱלֹהִים מֵעַל־פָּנָיו אֶת־עַמּוֹ אֲשֶׁר יָדְעוּ מִקֶּדֶם הֲלֹא יִדְעֶתֶם אֶת־אֲשֶׁר יֹאמַר הַכָּתוּב בְּאַלְיָהוּ בְּהִתְאוֹנְנוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי אֱלֹהִים לֵאמֹר:

3) (ג) יִהְיֶה אֶת־נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ וְאֶת־מִזְבְּחֶיךָ הָרְסוּ וְאוֹתָר אֲנִי לְבָדִי וַיִּבְקְשׁוּ אֶת־נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ: 4) (ד) וְמָה יַעֲנֶה אֹתוֹ דְּבַר אֱלֹהִים הַשְׁאֲרֵתִי לִי שְׁבַעַת אֲלָפִים אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־כָרְעוּ עַל־בְּרָכִים לְבָעַל:

5) (ה) וְכֵן גַּם־בִּיּוֹם הַזֶּה הַשְׁאִיר לוֹ שְׁאֲרִית כַּאֲשֶׁר בָּחַר בָּהֶם בְּחָסֶד: 6) (ו) וְאִם בְּחָסֶד לֹא עָשָׂה זֹאת עוֹד בְּשֹׁכֵר מַעֲשֵׂה כִּי אִם־כֵּן הַחֶסֶד אֵינָנו עוֹד חֶסֶד וְאִם־הִיְתָה מִתּוֹךְ הַמַּעֲשִׂים אֵינָנו־עוֹד חֶסֶד כִּי אִם־כֵּן הַמַּעֲשֵׂה יִחְדַּל לִהְיוֹת מַעֲשֵׂה: 7) (ז) וְעַתָּה מָה אַפּוֹא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הִשִּׁיגוּ אֶת־אֲשֶׁר בִּקְשׁוּ רַק הִנֵּבְחָרִים הִשִּׁיגוּ וְהַנּוֹתָרִים הָכּוּ בַּעֲוֹנוֹן:

8) (ח) כִּכְתוּב נָתַן לָהֶם יְהוָה רוּחַ תְּרוּמָה עֵינִים לֹא לִרְאוֹת וְאָזְנוֹם לֹא לִשְׁמֹעַ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה: 9) (ט) וְדוֹר אֹמֵר יְהִי שְׁלַחְנָם לִפָּח וּלְרֶשֶׁת וּלְמוֹקֵשׁ וּלְשִׁלּוּמִים לָהֶם: 10) (י) תַּחֲשַׁכְנָה עֵינֵיהֶם מִרְאוֹת וּמִתְנִיָּהֶם תְּמִיד הַמַּעַד: 11) (יא) וְאֲנִי אֹמֵר כִּיּוֹם הַכִּי נִוְקְשׁוּ לְמַעַן יִפְּלוּ וְלֹא יוֹסִיפוּ קוֹם חֲלִילָה אֵךְ בְּמַפְלָתָם יֵצְאוּ יְשׁוּעָה לְגוֹיִים לְמַעַן הַקְּנִיָּאִם:

12) (יב) אֵךְ אִם־מַפְלָתָם הִיְתָה תְּשׁוּעַת הָעוֹלָם וְנִזְקָם לְחֵיל גּוֹיִם אֵף כִּי קוֹמָם וְהֵם מְלֵאִים: 13) (יג) וְאַלִּיכֶם הַגּוֹיִם אֲנִי דִבֵּר אַחֲרֵי אֲשֶׁר שְׁלַיַח לְגוֹיִים אֲנִכִּי אֶת־מִשְׁמַרְתִּי אֲכַבְּדָהּ: 14) (יד) אוֹלֵי אֲקִנִּיא אֶת־בְּנֵי עַמִּי וּבְשָׁרֵי וְהוֹשַׁעְתִּי לְאַחֲרִים מֵהֶם: 15) (טו) כִּי אִם־מֵאֲשֶׁר נִדְּחוּ בָּאָה עַת רְצוֹן לִישְׁבֵּי תִבֵּל מָה־אַפּוֹא תִהְיֶה לָעַת יִקְבְּצוּ הֲלֹא חַיִּים מִן־הַמֵּתִים:

16) (טז) וְאִם־רֵאשִׁית הָעֵרֶסָה קָדַשׁ כֵּן גַּם־הָעֵרֶסָה וְאִם־שָׂרֵשׁ הָעֵץ קָדַשׁ כֵּן גַּם־עֲנָפָיו: 17) (יז) וְכִי נִקְטְפוּ מִן־הָעֲנָפִים וְאַתָּה זֵית הַיַּעַר נִטְעַת בְּמִקְוָם וְתִתְעַרָּה בְּשָׂרְשׁ הַזֵּית וּבְדִשְׁנוֹ: 18) (יח) אַל־תִּתְנַשֵּׂא עַל־הָעֲנָפִים וְאִם־תִּתְנַשֵּׂא זָכַר כִּי לֹא אַתָּה תִּשָּׂא אֶת־הַשָּׂרֵשׁ כִּי אִם־הַשָּׂרֵשׁ יִשָּׂא אֶתְךָ:

19) (יט) וְהֵן תַּעֲנֶה הֲלֹא נִקְטְפוּ הָעֲנָפִים לְהַרְכִּיב אֹתִי עֲלֵיהֶם: 20) (כ) כֵּן דְּבַרְתָּ הֵן נִקְטְפוּ בְּחָסֶד אֲמוּנָתָם וְאַתָּה נֹצֵב בְּאַמוּנָתְךָ אַל־יִגְבַּהּ לִבְךָ כִּי אִם־יָרָא: 21) (כא) כִּי אִם־לֹא חָמַל אֱלֹהִים עַל־הָעֲנָפִים הָאֲזָרְחִים הֲלֹא גַם־עָלֶיךָ לֹא־יִחַמַּל: 22) (כב) שׁוּר־נָא אַפּוֹא חֶסֶד אֱלֹהִים וּמִשְׁפָּטוֹ הַנּוֹרָא לְאַלֶּה הַנּוֹקְשִׁים מִשְׁפָּט נּוֹרָא וּלְךָ חֶסֶד אֱלֹהִים אִם־אַרְחוֹת חֶסֶד תִּשְׁמַר וְאִם־אֵין גַּם־אַתָּה תִּגְדַּע:

23) (כג) וְגַם־הֵם אִם־לֹא יִחְזִיקוּ בְּחָסֶד אֲמוּנָתָם יִטְעוּ כִּי־יִכַּל אֱלֹהִים לָשׁוּב לְטַעַת אַתֶּם: 24) (כד) כִּי אִם־אַתָּה נִקְטַפְתָּ מִזֵּית הַיַּעַר בְּאַדְמַת מוֹלְדָתוֹ וְנִטְעַת בְּמוֹזֵית טוֹב אֲשֶׁר לֹא כְּחֶקֶךָ אֵף־כִּי הָעֲנָפִים הָאֲזָרְחִים בְּמוֹזֵיתָם יִטְעוּ: 25) (כה) כִּי אֵין־נַפְשִׁי לְכַסּוֹת מִכֶּם אַחִי אֶת־הַסּוֹד הַזֶּה פֶּן־תִּהְיוּ חֲכָמִים בְּעֵינֵיכֶם כִּי יִשְׂרָאֵל הִכָּה בַּעֲוֹנוֹן מִקְצָה אֶחָד עַד כִּי־יָבֹא מְלֹא הַגּוֹיִם:

26) (כו) וּבִכֵּן כָּל־יִשְׂרָאֵל יִנְשַׁע כִּכְתוּב וּבָא מִצִּיּוֹן גּוֹאֵל וַיָּשִׁיב פָּשַׁע מִיַּעֲקֹב: 27) (כז) וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם כִּי־אֶסְלַח לַעֲוֹנָם: 28) (כח) הֵן בְּדִבְרֵי הַבְּשׁוּרָה שְׁנוּאִים הֵם בְּגִלְלָתָם אֵךְ בְּדִבְרֵי הַבְּחִירָה אֱהוּבִים הֵם בְּגִלְלֵי הָאָבוֹת: 29) (כט) כִּי לֹא־יִנָּחֶם אֱלֹהִים עַל־מִתְנַת יָדוֹ וְעַל־קְרִיאַת פִּיהוּ:

- (30) ל) כי כאשר גם אתם לפנים לא האמנתם באלהים ועתה רחמתיכם עקב חסר אמונתם:
 (31) לא) כן גם הם לא האמינו עתה למען עקב רחמיכם גם הנה ירחמו:
 (32) לב) כי הסגיר אלהים את כלם ללא אמונה למען ירחם על כלם:
 (33) לג) מה עמק תהום החכמה והדעת לאלהים מי יחקר משפטיו ודרךיו מי ימצא:
 (34) לד) כי מיתכן את רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו:
 (35) לה) או מיתקדים לתת אליו וישלם לו:
 (36) לו) כי הפל מידו הפל בו והפל לו הוא אשר לו הכבוד לעולם ועד אמן:

פרק יב

- (1) א) ועתה אני מתחנן אלכם אחי ברחמי אלהים להקדיש את גויותיכם כקרבת חי וקדוש לרצון לאלהים כי בזאת תשכילו לעבד אתו:
 (2) ב) ואלתהיו דומים לבני העולם הזה כי אסתנו לבכם להתחדש ונהפכתם לענשים אחרים ועיניכם לאלהים לבחן מה הוא רצונו הטוב והנעים והשלם:
 (3) ג) כי על פי רוח החרון הנתון לי אקרא לאיש איש מכם לבלתי יעריך את נפשו יתר מאשר נכון לו כי אם העריך והציג לפי מדת האמונה אשר מדר לו אלהים:
 (4) ד) כי כאשר יצרים רבים לנו בגוף אחד ולא לכל היצרים משמרת אחת:
 (5) ה) כן רבים אנחנו לגוף אחד במשיח ואיש איש ממנו כיצור לחברו:
 (6) ו) וכן לנו מתנות שנות לפי רוח החרון הנתון לנו אם נבואה נתנבא לפי קו אמונתנו:
 (7) ז) מי העמד לשרת ישראל כאיש חיל וכן המורה יורה כמשפט:
 (8) ח) המוכיח ישכיל פיהו בתוכחתו הנתן ידבנו לבו במתנת ידו העמד בראש העדה ועמד כאיש חרוץ והגמל חסד וגמל בטוב לב:
 (9) ט) אל תהי אהבתכם בשפת חלקות שנאו את הרע ודבקו בטוב:
 (10) י) אהבו איש את אחיהו ממקור רחמיכם וכבדו איש את חברו יותר מנפשכם:
 (11) יא) שקדו על מעשיכם ואל תעצלו התאששו ברוח ועבדו את יהוה:
 (12) יב) שמחו בתקנה הוחילו בצרה חזקו ואמצו בתפלה תמיד:
 (13) יג) התחברו למלאות מחסרי הקדושים וחושו להביא ארחים לבתיכם:
 (14) יד) ברכו את רדפכם ברכו ואל תקללו:
 (15) טו) שמחו עם השמחים ובכו עם הבכים:
 (16) טז) שיתו את לבכם לחשב איש איש כלבב אחיו אל תתלכו בגדלות מכם התרועעו עם עננים ואל תהיו חכמים בעיניכם:
 (17) יז) אל תגמלו לאיש רעה תחת רעה חושו לעשות את הטוב בעיני כל:
 (18) יח) ואם יש מקום כאשר יש לאל ידכם השלימו עם כל אדם:
 (19) יט) אל תתנקמו ידידים כי אסתנו מקום לחרון אף כי כתוב לי נקם אני אשלם אמר יהוה:
 (20) כ) ואם רעב שנאך האכילהו לחם ואם צמא השקהו מים כי נתלים אתה חתה על ראשו:
 (21) כא) אל תקבש לפני הרע כי אם קבש את הרע לפניך בטוב:

פרק יג

- (א) כָּל־נֶפֶשׁ תִּכְנַע לִפְנֵי מִמְשָׁלֶת הָרָאשִׁים כִּי־אֵין מִמְשָׁלָה זִוְלָתִי הַנִּתְּוֹנָה עַל־פִּי הָאֱלֹהִים וּמֵאֲתֹו נִהְיֹו הַמִּמְשָׁלוֹת אֲשֶׁר יִשְׁנֹן:
- (ב) לָכֵן כָּל־הַמֻּרְד בַּמִּמְשָׁלָה הַמְרָה בַּפְקִדָּת אֱלֹהִים וְהַמְּמָרִים יִשְׂאוּ עֹנָם בְּרָאשָׁם:
- (ג) כִּי־הַשְׁלִיט אֵינְנוּ לַמַּחֲתָה לַמַּעֲשִׂים טוֹבִים כִּי אִם־לָרָעִים וְכִי־תֹאכְּלָה כִּי־מִמְשָׁלָתוֹ לֹא־תִהְיֶה לָּךְ לַמַּחֲתָה עֲשֵׂה טוֹב וּתְהַלֵּלָה תִּשָּׂא מִלִּפְנֵי:
- (ד) כִּי־מִשְׁרַת אֱלֹהִים הוּא לְטוֹב לָךְ אִפְסִי אִם־אֶנּוּן פַּעֲלָתִי יֵרָא כִּי לֹא־חֲנָם יִשָּׂא אֶת־חֲרָבוֹ וּמִשְׁרַת אֱלֹהִים הוּא הַנִּשְׁפָּט בְּזַעַם אֶת־פָּעֵל אֶנּוּן:
- (ה) לָכֵן נִכּוֹן לָכֶם לְהִכְנַע לֹא מִפְּנֵי הַזַּעַם לְבִדּוֹ כִּי־אִם נִם־מִפְּנֵי מוֹסֵר הַלֵּב:
- (ו) אֲשֶׁר בַּעֲבוּר זֶה אַתֶּם מְשַׁלְּמִים נִם אֶת־הַמָּס כִּי־מִשְׁרָתִי אֱלֹהִים הֵם הַשְׁקִדִּים עַל־הַדְּבָר הַזֶּה:
- (ז) הָבוּ לְכָל־אִישׁ אֶת־אֲשֶׁר לוֹ הַמָּס לְאֲשֶׁר־לוֹ הַמָּס הַמָּכֵס לְאֲשֶׁר־לוֹ הַיֵּרָאָה לְאֲשֶׁר־לוֹ הַיֵּרָאָה וְהַכְּבוֹד לְאֲשֶׁר־לוֹ הַכְּבוֹד:
- (ח) לֹא תִלְיִנוּ אֶתְכֶם כָּל־חֹוב בְּלָתִי אֶתְכֶם אָדָם לְחַבְרוֹ כִּי הָאֱהָב אֶת־חֲבֵרֹו קִיָּם אֶת־הַתּוֹרָה:
- (ט) כִּי־הִנֵּה לֹא תִנְאָף לֹא תִרְצַח לֹא תִגְנֹב לֹא תַעֲנֶה עַד שֶׁקֶר לֹא תַחְמוֹד עִם כָּל־מִצְוֹת אַחֲרוֹת יִכִּיל אֶתֶּן הַכֶּתוּב וְאֶתְהַבֵּת לְרַעַךְ כְּמוֹד:
- (י) הָאֶתְהַבֵּה לֹא תַעֲשֶׂה רָע לְרַע עַל־כֵּן הָאֶתְהַבֵּה הִיא קִיָּוִם הַתּוֹרָה:
- (יא) וְאֵף אֶת־הַזִּמָּן לֹא תִגְבְּרוּ כִּי בָּא הַמוֹעֵד לְהִקְיֵן מִשְׁנָה כִּי יִשׁוּעָתְנוּ קִרְבָּה לָנוּ עֵתָה מִיּוֹם אֲשֶׁר תַּחֲלִנוּ לְהֵאֱמִין:
- (יב) הַלִּילָה חֲלָף הַלֵּךְ לוֹ וְהַיּוֹם הַיּוֹעַ נַעֲזֹבֶה־נָּא אֶת־פָּעֲלִי הַחֲשֹׁךְ וְכָלִי נִשְׁקֵה הָאוֹר נַחֲגֶרָה:
- (יג) וּבְמִישְׁרֵים נִתְּחַלֵּךְ כְּמוֹ־בִיּוֹם לֹא בְמִרְצֹח סְרוּחִים וְשִׁכְרוֹן לֹא־בְזִמָּה וְעִנְבִּים וְלֹא־בְזִדּוֹן וּקְנָאָה:
- (יד) אֵךְ רוּחַ יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדִינְנוּ תִלְבֹּשׁ אֶתְכֶם וְלֹא תִמְלָאוּ מִשְׁאֲלוֹתֵיכֶם לְפִי תַאֲנוֹת הַבֶּשֶׂר:

פרק יד

- (א) אִישׁ רַפָּה יָדִים בְּאַמוּנָה קַבְּלָהוּ בְּתוֹכְכֶם וְלֹא לְחַקְרֵי לֵב לְשַׁעֲיִפּוֹ וְעִשְׁתַּנְתּוּ:
- (ב) יֵשׁ מֵאֱמִין כִּי כָל־דְּבָר נִכּוֹן לוֹ לְאַכֹּל וּרַפָּה יָדִים זֶה יֹאכֵל יָרֵק:
- (ג) הָאֹכֵל כָּל־מֵאֲכָל אֶל־יָבוֹז לְאֲשֶׁר אֵינְנוּ אֹכֵל וְאֲשֶׁר אֵינְנוּ אֹכֵל אֶל־יִשְׁפֹּט אֶת־הָאֹכֵל כִּי־נִשְׂא פָּנָיו אֱלֹהִים:
- (ד) מִי אַתָּה כִּי־תִשְׁפֹּט עֶבֶד לֹא־לָךְ הֵן לֹא־דָנִיו הוּא כִּי יָקוּם וְכִי־יִפֹּל וְהוּא יָקוּם כִּי־רַב כַּחַ יִהְיֶה לְהַקִּימוֹ:
- (ה) יֵשׁ מְבַדִּיל יוֹם מֵעַל יוֹם וְיֵשׁ אֲשֶׁר יוֹם כִּיּוֹם נַחֲשָׁב־לוֹ יִהְיֶה־נָּא כָּל־אִישׁ סְמוּךְ לְבוֹ בְּרַעְתּוֹ:
- (ו) הַמְּכַבֵּד יָמִים לִיהְנֹה הוּא מְכַבְּדֵם וְאֲשֶׁר אֵינְנוּ מְכַבֵּד יָמִים לְמַעַן יִהְיֶה אֵינְנוּ מְכַבְּדֵם הָאֹכֵל אֹכֵל לְשֵׁם יִהְיֶה כִּי־יִוָּדָה לוֹ וְאֲשֶׁר אֵינְנוּ אֹכֵל לְשֵׁם אֱלֹהִים וְיִהוּדָנוּ:
- (ז) כִּי אֵין־אִישׁ מֵאֲתָנוּ יַחֲיָה לְנִפְשׁוֹ וְאֵין־אִישׁ יָמוּת לְנִפְשׁוֹ:
- (ח) כִּי אִם־נַחֲיָה נַחֲיָה לִיהְנֹה וְכִי־נָמוּת נָמוּת לִיהְנֹה לָכֵן כִּי־נַחֲיָה וְכִי־נָמוּת לִיהְנֹה הַנְּנוּ:
- (ט) כִּי הִלָּא בַּעֲבוּר זֹאת מֵת הַמְּשִׁיחַ וַיָּקָם וַחֲיִי לְהַשְׁתַּרֵּר בְּאֲדוֹן עַל־הַמֵּתִים וְעַל־הַחַיִּים:

10 (י) ואתה למה־זה תשפט את־אחיי או מדוע תבזו אתה לאחיי וכלנו למשפט נעמד לפני כסא דין אלהים:

11 (יא) כי כתוב חי־אני נאם יהוה כי לי תכרע כל־ברך וכל־לשון תודה לאלהים:

12 (יב) על־כן כל־איש ואיש לנפשו ישיב את־אלהים דבר:

13 (יג) ועתה לא נשפט עוד איש את־אחיו כי אם־נחרץ משפט לבלתי תת איש לפני אחיו מוקש או מכשול:

14 (יד) ידעתי גם־ידעתי ביטוע אדנינו כי־אין דבר טמא מאליו ורק־טמא הוא למי אשר יחשבנו לטמא:

15 (טו) ואם־יעצב אחיי במאכלי אינך הלך עוד בארח אהבה אל־תשחת במאכלי את־אחיי אשר המשיח מת בעדו:

16 (טז) ואל־תתן ישרת נפשך לגדופים:

17 (יז) כי־מלכות אלהים איננה מאכל ומשתה כי אם־צדקה שלום וחסד ברוח הקדש:

18 (יח) והעבד את־המשיח באלה רצוי הוא לאלהים ונחמד בעיני אנשים:

19 (יט) על־כן נרדפה־נא דרכי שלום לכוונן איש את־רעהו:

20 (כ) אל־תהרס פעל אלהים על־דברת מאכל כל־דבר הוא טהור ורק רע הוא לאשר יאכלנו להתנקם בנפשו:

21 (כא) טוב לא־לאכל בשר לא־לשתות יין ולא־לעשות דבר אשר יהיה מכשול לב לאחיי או אשר יוקשבו או ידיו תרפינה:

22 (כב) יש־לך אמונה תהי־לך לבדיך לפני האלהים אשרי האיש אשר לבו לא ירשיענו באשר יבחר־לו:

23 (כג) אך אם־יאכל ולבו נפלג עליו ונשא עונו יען כי לא באמונה מעשהו וכל אשר נעשה בבלי אמונה חטא הוא:

פרק טו

1 (א) ואנחנו גברי כח עלינו המצוה לשאת רפיון דלי כח ולא לחוש לחפץ נפשנו:

2 (ב) ואיש איש מאתנו יחוש לחפץ רעהו לטוב־לו לבעבור יבנה ממנו:

3 (ג) כי גם־המשיח לא חש לנפשו כי אם־חש לאשר כתוב וחרפות חורפיה נפלו עלי:

4 (ד) וכל־אשר נכתב מקדם נכתב למוסר לנו להחזיק בתקנה בארץ אפים ובתנחומות הכתובים:

5 (ה) ואל ארץ אפים אבי התנחומים יתן לכם לב אחד לאיש כאחיו כי ידע המשיח:

6 (ו) ובלב אחד ופה אחד תכבדו יחדו את־אלהים אבי אדנינו ישוע המשיח:

7 (ז) על־כן קבלו נא איש את־רעהו כאשר גם־המשיח קבל אתכם לכבוד האלהים:

8 (ח) ואני אמר כי ישוע המשיח היה למשרת את־הנמולים בעבור אמת אלהים להקים דבריו אל־האבות:

9 (ט) והגוים גם־הם יכבדו את־האלהים על־חסדו בכתוב על־כן אודך בגוים ולשמך אומרה:

10 (י) ועוד כתוב הרנינו גוים עמו:

11 (יא) ועוד הללו את־יהוה כל־גוים שבחוהו כל־האמים:

12 (יב) וישעיה אמר עוד והיה שרש ישי והעמד למשל בעמים אליו גוים יקוו:

- 13 (יג) ואלהי התקווה ימלא אתכם כל־שמחה ושְׁלוֹם בְּאֱמוּנַתְכֶם לְהוֹסִיף חֵיל בְּתִקְוָה בְּעֵז רוּחַ הַקֹּדֶשׁ:
- 14 (יד) וְגַם־בְּכֶם אֲחִי בְּטִחָה נִפְשִׁי מְאֹד כִּי־אַתֶּם מְלֵאִים חֶסֶד שְׁלָמִים בְּכָל־דַּעַת וּנְכֻנִּים לְהַזְהִיר אִישׁ אֶת־אֲחִיו:
- 15 (טו) וְאֲנִי בִּיתֵר עֵז כְּתִבְתִּי אֲלֵיכֶם עַל־אֲדוֹת דְּבָרִים אֲחֵרִים כְּמִזְכִּיר אֲנִי לְפָנֵיכֶם אֲחֵרֵי אֲשֶׁר הִטָּה אֱלֹהִים אֵלַי חֶסֶד:
- 16 (טז) וְאַהֲבָה לְמִשְׁרַת יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בֵּין הַגּוֹיִם וְאֶכְתֵּן לְבָשׁוֹרַת הָאֱלֹהִים בְּעָבוּר יַעֲלֶה קָרְבָּן הַגּוֹיִם לְרָצוֹן מִקֹּדֶשׁ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ:
- 17 (יז) וּבְכֵן יִשְׁלִי לְהַתְחַלֵּל בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בַּחֲפָצִים אֲשֶׁר לְאֱלֹהִים:
- 18 (יח) כִּי לֹא־נִסִּיתִי לְדַבֵּר דֶּבֶר אֲשֶׁר לֹא בָצַע הַמָּשִׁיחַ עַל־יָדַי לְהַטּוֹת אֵלָיו אֶת־לֵב הַגּוֹיִם בְּאִמְרֵי פִי וּבַעֲלִילוֹת יָדַי:
- 19 (יט) בְּגִבּוֹרַת הָאֲתוֹת וְהַמִּפְתִּים בְּעֵז רוּחַ אֱלֹהִים עַד אֲשֶׁר מְלֵאָה הָאָרֶץ בְּשִׁרַת הַמָּשִׁיחַ מִירוּשָׁלַם וּסְבִיבוֹתֶיהָ עַד אֱלוֹרִיקוֹן:
- 20 (כ) וְכֵן שָׁמַתִּי מִנִּמְת פָּנִי לְבָשָׂר אֶךְ בְּמִקְמוֹת אֲשֶׁר שֵׁם הַמָּשִׁיחַ עוֹד לֹא נִקְרָא שֵׁם לְבִלְתִּי אֲבָנָה עַל־יִסוּד אֲחֵרִים:
- 21 (כא) כִּי אִם־כִּכְתוּב אֲשֶׁר לֹא־סִפֵּר לָהֶם רָאוּ וְאֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ הִתְבּוֹנְנוּ:
- 22 (כב) וְאֲשֶׁר לְזֹאת נַעֲצְרֹתִי זְמַן רַב מִבּוֹא אֲלֵיכֶם:
- 23 (כג) אָבֵל עָתָה אֲחֵרֵי אֲשֶׁר אֵין־לִי עוֹד מָקוֹם בְּגִלְיֹלוֹת הָאֶלֶּה וּתְשׁוּקָתִי גְדוֹלָה לָבוֹא אֲלֵיכֶם זֶה שָׁנִים רַבּוֹת:
- 24 (כד) אָבּוֹא אֲלֵיכֶם בְּלִכְתִּי לְסַפֵּר כִּי מָקוֹה אֲנִי לְרְאוּתְכֶם בְּעֶבְרִי לְשַׁבַּע שְׁמֵחוֹת אֶת־פָּנֵיכֶם לְמַעַט אַחֵר תִּשְׁלַחֲנִי לְדַרְכִּי:
- 25 (כה) אָפֶס כִּיּוֹם הִנְנִי הֹלֵךְ יְרוּשָׁלַיִמָה לְהֵבִיא שָׁם מַחְיָה לְקַדּוּשִׁים:
- 26 (כו) כִּי־יֵשֶׁר תִּדְבָּר בְּעֵינֵי הַמַּקְדוֹנִים וְהָאֲכִיִּים לְהָרִים מִשָּׂאת גִּדְּבָה אֶל־אֲבִיוֹנֵי יְרוּשָׁלַם הַקְדּוּשִׁים:
- 27 (כז) וְהַדְּבָר הַזֶּה יֵשֶׁר בְּעֵינֵיהֶם וְגַם־חֹבֵב הֵם מְשִׁיבִים לָהֶם כִּי אִם־הַגּוֹיִם נֹאחֲזוּ בְּנַחֲלָתָם בַּחֲבָרִים בַּחֲנֵי הָרוּחַ הֲלֹא גַם־עָלִיהֶם לְהַחֲיָתָם בַּחֲנֵי בָשָׂרִים:
- 28 (כח) וְכֹאֲשֶׁר אֲכַלֶּה אֶת־הַדְּבָר וְהַפָּרִי הַזֶּה יִהְיֶה בְיָדָם אֶל־נִכּוֹן אֲעַבְרָה דֶּרֶךְ עֲלֵיכֶם לְסַפֵּר:
- 29 (כט) וּכְבֹאִי אֲלֵיכֶם יָדַעְתִּי כִּי־בְמֵלֶא בְּרַכְתָּה שְׁלִבְשׁוֹרַת־הַמָּשִׁיחַ אֲבָאָה:
- 30 (ל) וְאֲנִי מִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם אֲחִי בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדִינִנוּ וּבְאַהֲבַתְכֶם הַנְּתוּנָה לָכֶם מִרוּחַ הַקֹּדֶשׁ לְהִתְאַמֵּץ וּלְהַתְפַּלֵּל אֵתִי אֶל־אֱלֹהִים בְּעֵד נִפְשִׁי:
- 31 (לא) כִּי יִמְלֹטְנִי מִיַּד הַמַּמְרִים בָּאָרֶץ יְהוּדָה וְיִתְּנִי לְגִמֹּר עֲבָדְתִּי לְרָצוֹן לְקַדּוּשִׁים בִּירוּשָׁלַם:
- 32 (לב) וְלָבֹא אֲלֵיכֶם בְּלֵב שְׂמֵחַ בְּרָצוֹן אֱלֹהִים לְהַנְפִּישׁ שָׁם עִמָּכֶם:
- 33 (לג) וְאֵלֶּהי הַשְׁלוֹם יִהְיֶה עִם־כָּלְכֶם אָמֵן:

פרק טז

- 1 (א) וְהִנְנִי מַפְגִּיעַ בְּעֵד אַחֲתָנוּ הַבָּאָה לְפָנֵיכֶם הִיא פּוֹיֶבָה מִשְׁרַת אֶת־הָעֵדָה בְּקִנְיָרִי:

2 (ב) אָנָא קבֿלוּה־נָא בַּאֲדִינִי כַּמְשַׁפֵּט לְאַנְשֵׁי קִרְשׁ וְתַמְכוּהָ בְּכָל־דְּבָר אֲשֶׁר תַּחֲסֹר עִמָּכֶם כִּי גַם־הִיא תִּמְכֶּה בְּיָדִי וּבְיָדֵי רַבִּים זִוְלָתִי:

3 (ג) שְׂאֵלוּ לְשָׁלוֹם פְּרִי־סְקָלָא וְעִקִּילָס חֲבֵרֵי בַּעֲבַדְתַּת יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:

4 (ד) אֲשֶׁר נָתַנּוּ צִנְאָרִם בְּעַד נַפְשִׁי וְלֹא־אֲנִי לְבָדִי מִכִּיר טוֹבָתָם כִּי אִם־גַּם כָּל־קְהִילוֹת הַגּוֹיִם:

5 (ה) וְגַם אֶל־הָעֵדָה בְּבֵיתָם תִּשְׂאֵלוּ לְשָׁלוֹם שְׂאֵלוּ לְשָׁלוֹם אַפִּינְטוּס יְדִידִי הֲלֹא הוּא רֹאשִׁית פְּרִי אֶסְיָא לַמָּשִׁיחַ:

6 (ו) שְׂאֵלוּ לְשָׁלוֹם מְרִים אֲשֶׁר עָמְלָה לָכֶם עָמַל רַב:

7 (ז) שְׂאֵלוּ לְשָׁלוֹם אַנְדְּרוֹנִיקוּס וַיּוֹנִס קְרָבִי אֲשֶׁר נֶאֱסְרוּ אֹתִי בַּמִּשְׁמֶר וְגַם־יָצָא שְׁמַעֲם בֵּין הַשְּׁלִיחִים וְהֵם דְּבִקּוּ לִפְנֵי בַּמָּשִׁיחַנוּ:

8 (ח) שְׂאֵלוּ לְשָׁלוֹם אַמְפִּלִּיאָס יְדִידִי בַּאֲדִינִי:

9 (ט) שְׂאֵלוּ לְשָׁלוֹם אוֹרְבֵּנוּס חֲבֵרֵנוּ בַּעֲבַדְתַּת הַמָּשִׁיחַ וְלְשָׁלוֹם סֵטְכִיס יְדִידִי:

10 (י) שְׂאֵלוּ לְשָׁלוֹם אַפִּלִּיס הַנָּאֶמֶן בַּמָּשִׁיחַ שְׂאֵלוּ לְשָׁלוֹם בְּנֵי בֵּית אָרִיסְטוֹבָלוּס:

11 (יא) שְׂאֵלוּ לְשָׁלוֹם הַרְוִדִיוֹן קְרָבִי שְׂאֵלוּ לְשָׁלוֹם בְּנֵי בֵּית נֶרְקִיסוּס הַדְּבָקִים בַּאֲדִינִי:

12 (יב) שְׂאֵלוּ לְשָׁלוֹם טְרוֹפִינָה וְטְרוֹפָסָה הַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂיהֶן בַּאֲדִינִי שְׂאֵלוּ לְשָׁלוֹם פֶּרְסִיס הָאֶהוּבָה אֲשֶׁר הִרְבֵּתָה פַּעֲלֶיהָ בַּאֲדִינִי:

13 (יג) שְׂאֵלוּ לְשָׁלוֹם רוֹפּוּס בְּחִיר אַדִּינִי וְלְשָׁלוֹם אָמוּ כָאָם לִי:

14 (יד) שְׂאֵלוּ לְשָׁלוֹם אָסוֹנְקִרִיטוּס פְּלִיגֹון הֶרְמָס פֶּטְרוּבָס וְהֶרְמִיס וְהָאֲחִים אֲשֶׁר עִמָּהֶם:

15 (טו) שְׂאֵלוּ לְשָׁלוֹם פִּילוֹלוֹגוּס וַיּוֹלָא נִירָנָס וְאַחֲזוֹתוֹ וְאוֹלוֹמָפָס וְכָל־הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר אִתָּם:

16 (טז) שְׂאֵלוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ לְשָׁלוֹם בְּנִשְׁקֵת הַקֶּדֶשׁ כָּל־קְהִילוֹת מְשִׁיחָנוּ דְּרִשׁוֹת לְשָׁלוֹם לָכֶם:

17 (יז) וְאַנִּי מְזַהֵיר אֶתְכֶם אַחֵי הַשְּׁמָרוּ לָכֶם מִמַּשְׁלַחֵי מִדְּנִים וּמוֹקְשִׁים לְהַפִּךְ אֶת־הַלְקָח אֲשֶׁר לַמִּדְתָּם סוֹרִינָא מַעֲלִיהֶם:

18 (יח) כִּי אֲנִשִּׁים כָּאֵלָה לֹא יַעֲבְדוּ אֶת־אַדִּינִי יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ כִּי אִם־אֶת־כְּרִשָּׁם וּבִשְׁפַת חִלְקוֹת וּחִלְקִלְקוֹת יְדִיחוּ אֶת־לְבוֹת הַתְּמִימִים:

19 (יט) וְנוֹדַע לְכָל כִּי־יֵשׁ לָכֶם לֵב שְׁמַע וְעַל־כֵּן שָׁשׂ אֲנִי עֲלֵיכֶם אֲךָ חֲפָצְתִּי כִּי תִהְיוּ חֲכָמִים לַעֲשׂוֹת טוֹב וְתִמְיָמִים מַעֲשׂוֹת רָעָה:

20 (כ) וְאַל־הִי הַשָּׁלוֹם יִדְכָּא אֶת־הַשָּׁטָן כֹּה מַהֵר תַּחַת רִגְלֵיכֶם חֲסֹד יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אַדִּינִי יִהְיֶה עִמָּכֶם:

21 (כא) טִימּוֹתִיוֹס חֲבֵרֵי וְלוֹקִיוֹס וַיִּסּוֹן וְסוֹסְפָטְרוּס קְרוּבִי דְּרִשִּׁים לְשָׁלוֹמְכֶם:

22 (כב) וְאַנִּי טְרִטִיוֹס סֹפֵר הָאֶנְרֶת הַזֹּאת שְׂאֵל לְשָׁלוֹמְכֶם בַּאֲדִינִי:

23 (כג) גִּיּוֹס בַּעַל הַמֶּלּוֹן־לִי וְלְכָל־הַקָּהָל דְּרִשׁ לְשָׁלוֹמְכֶם אֶרֶסְטוּס סֶכֶן הָעִיר וּקְנֶרְטוּס אַחִינוּ שְׂאֵלִים לְשָׁלוֹמְכֶם:

24 (כד) חֲסֹד אַדִּינִי יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ עִם־כָּלְכֶם אָמֵן:

25 (כה) וְהוּא אֲשֶׁר הִפָּח בְּיָדוֹ לְכוֹנֵן אֶתְכֶם בְּבִשְׂרָתִי הִיא בִּשְׂרַת יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ כָּפִי הַתְּנִילוֹת הַסּוֹד אֲשֶׁר הִיָּה כְּמִס מִימֵי קָדָם:

26 (כו) וְאֲשֶׁר נִגְלָה כִּיּוֹם עַל־פִּי כְּתָבִי הַנְּבִיאִים בַּפְּקֻדָּת אֱלֹהֵי עוֹלָם וְהִנֵּה לְכָל־הַגּוֹיִם לַחֲטוֹת אֶת־לִבָּם אֶל־אַמוֹנָתוֹ:

27 (כז) הוּא אֵל יָדְעוֹת לְבָדּוֹ וְלֹא תִכְבּוֹד בִּישׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ לְעוֹלָם וָעַד אָמֵן:

אגרת פולוס הראשונה אל-הקורנתים

- 1 (א) פולוס השליח אשר בחר-בו ישוע המשיח ברצון אלהים אני וסוסתנים אחינו:
- 2 (ב) אל-עדת אלהים בקרנתוס הבחירים והקדשים אשר בישוע המשיח התקדשו עם כל-הקראים בכל-מקום בשם ישוע המשיח הוא אדניהם ואדנינו:
- 3 (ג) חסד ושלום יתן לכם אלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח:
- 4 (ד) אברך את-אלהי תמיד על-חסדו אשר גמל עליכם בישוע המשיח:
- 5 (ה) כי בו מצאתם און לכם בכל-מדה והשכל:
- 6 (ו) כְּאִשֶּׁר עָדוּת הַמָּשִׁיחַ נֶאֱמָנָה בָכֶם:
- 7 (ז) עַד אֲשֶׁר-לֹא חִסְרָתֶם מְאוּמָה מְכָל-מִתְת־יָהּ וְעֵינֵיכֶם צִפִּיּוֹת לַהֲגָלוֹת נִגְלוֹת פָּנֵי אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
- 8 (ח) אֲשֶׁר גַּם-הוּא יְכוֹנֵן אֶתְכֶם עַד-הַקֵּץ לְבִלְתִּי יִמָּצָא בָכֶם שָׁמַץ דְּבַר בְּיוֹם אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
- 9 (ט) כִּי נֶאֱמַן הוּא הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִקְרָאתֶם בּוֹ לְדַבָּקָה בְּבָנוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדֹנֵינוּ:
- 10 (י) וְאֲנִי דֹרֵשׁ מִכֶּם אַחִי בְּשֵׁם אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ לְדַבֵּר בְּלָכֶם פֶּה אֶחָד וְאֶל-תִּתְגַּדְּרוּ לְפָלְגוֹת כִּי אִם-הִתְחַבְּרוּ יַחְדָּו בְּלֵב אֶחָד וּבְעֶצֶה אֶחָת:
- 11 (יא) כִּי הִנְדֹּד־לִי אַחִי מִפִּי בְנֵי-בֵית כְּלוּזָה כִּי־דְבָרִי רִיבוֹת בְּשַׁעְרֵיכֶם:
- 12 (יב) וְהִנֵּה זֶה דְּבָרִי אִישׁ אִישׁ מִכֶּם אָמַר אֲנִי לְפּוֹלוֹס אוֹ אֲנִי לְאֶפּוֹלוֹס אוֹ אֲנִי לְכִיפָא אוֹ אֲנִי לְמָשִׁיחַ:
- 13 (יג) הֲכִי נִחַלַק הַמָּשִׁיחַ הַנִּצָּלָב פּוֹלוֹס בַּעֲדְכֶם אוֹ הַנִּטְבָּלְתֶּם בְּשֵׁם פּוֹלוֹס:
- 14 (יד) שׁוֹשׁ אָשִׁישׁ בְּאֱלֹהִים כִּי לֹא־טְבַלְתִּי אִישׁ מִכֶּם זֹלָתִי קֶרֶסְפוֹס וְנָיוֹס:
- 15 (טו) פֶּן־יֵאמְרוּ כִּי־נִטְבַּלְתֶּם בְּשָׁמִי:
- 16 (טז) אֲדָּ טְבַלְתִּי גַם אֶת־בְּנֵי־בֵית סִטְפָנוֹס וּמִלְכָּד אֵלֶּה אֵינֶנִּי יָדַע עוֹד אִם־טְבַלְתִּי אִישׁ אֲחֵר:
- 17 (יז) כִּי לֹא שָׁלַחֲנִי הַמָּשִׁיחַ לְטַבֵּל כִּי אִם־לְבָשָׁר וְלֹא־בְחֻמַּת שְׁפָתַיִם פֶּן־יִהְיֶה צָלָב הַמָּשִׁיחַ לְתָהוּ:
- 18 (יח) כִּי־פָתַנָם הַצָּלָב כַּפְתִּיּוֹת הוּא לְאֹבָדִים וְלָנוּ הַנּוֹשָׁעִים הוּא גְבוּרַת אֱלֹהִים:
- 19 (יט) כִּי־כָתוּב אֲאָבֵד חֻמַּת חֻמַּיִם וּבִינַת גְּבוּנִים אֶסְתִּיר:
- 20 (כ) אֵיךְ חָכָם אֵיךְ סֹפֵר אֵיךְ שָׁקֵל חֻקְרֵי הָעוֹלָם הֲלֹא סָפַל אֱלֹהִים אֶת־חֻמַּת הָעוֹלָם הַזֶּה:
- 21 (כא) כִּי אַחֲרֵי אֲשֶׁר הָעוֹלָם בְּחֻמָּתוֹ לֹא יָדַע אֶת־הָאֱלֹהִים בָּאָה חֻמַּת אֱלֹהִים וּרְצוֹנוֹ בְּסִכְלוֹת הַבְּשָׂרָה לְהוֹשִׁיעַ אֶת־הַמֵּאֱמִינִים:
- 22 (כב) כִּי הִיְהוּדִים שְׂאֵלִים אוֹת וְהֵינִנִּים מִבְּקָשִׁים חֻמָּה:
- 23 (כג) וְנֶאֱנַחְנוּ מִבְּשָׂרִים בְּאֲזִינֵיהֶם הַמָּשִׁיחַ הַנִּצָּלָב לִיְהוּדִים לְמַכְשׁוֹל וְלִיּוֹנִים לְסִכְלוֹת:
- 24 (כד) אֲדָּ לְבַחֲרִים גַּם־לִיְהוּדִים גַּם־לִיּוֹנִים מָשִׁיחַ גְּבוּרַת אֱלֹהִים וְחֻמַּת אֱלֹהִים:
- 25 (כה) כִּי סִכְלוֹת אֱלֹהִים טוֹבָה מִחֻמַּת אָדָם וּרְפִיוֹן יְדֵי אֱלֹהִים אֵיתָן מַלְכָּה גָבֵר:
- 26 (כו) הֲלֹא תֵרְאוּ מִי אַתֶּם אַחִי קְרוֹאִי־יָהּ לֹא רַבִּים חֻמַּיִם לְעֵינֵי בָשָׂר לֹא רַבִּים גְּבִרֵי תִיל וְלֹא רַבִּים גְּדִיבֵי אֶרֶץ:

27 (כז) כי הפתאים בעיני העולם בחר בם אלהים להכלים את החכמים ורפי הנדלים בעיני העולם בם בחר להכלים את האיתנים:

28 (כח) ודלת עם הארץ והנבזים אשר כאפס נחשבו בחר בם אלהים לעשות לאפס את האמר אני ואפסי עוד:

29 (כט) למען לא יתהלל כל־בשר לפני האלהים:

30 (ל) אך אתם מאתו הנכם בישוע המשיח אשר הנה לנו לחכמה מיד האלהים לצדקנו לקדשנו ולפדות את־נפשנו:

31 (לא) וכן יקום הדבר כפתיב המתהלל יתהלל ביהנה:

פרק ב

1 (א) ואני כאשר באתי אליכם אחי לא במליצת השפחה ולא בותרון החכמה באתי להגיד לכם את־עדות אלהים:

2 (ב) כי נחרצה בלבי לבלי התבונן ביניכם אל־דבר אחר כי אם־אל־ישוע המשיח אל־הנצל:

3 (ג) ואני הייתי עמכם בלא־כח בפחד וברעה גדלה:

4 (ד) ולא הנה דברי וקריאתי לפתחכם באמרי חכמת־אנשים כי אם־בתעודה נאמנה מפי הרוח ומפי הגבורה:

5 (ה) למען תכון אמונתכם בגבורת אלהים ולא בחכמת אנשים:

6 (ו) ודברי חכמה אנחנו מדברים בין השלמים אפס לא מחכמת בני העולם הנה ולא מחכמת שריהם אשר לאפס ותהו נחשבו:

7 (ז) כי אם־מדברים אנחנו סתרי חכמת אלהים ורזי עולם אשר צפן לנו מראש מקדמי ארץ לכבודנו:

8 (ח) היא החכמה אשר לא ידעה איש משרי העולם הנה כי לו ידעו לא הוקיעו את־אדון הקבוד:

9 (ט) אך כפתיב אשר־עין לא־ראתה ואין לא שמעה ולא עלה על־לב איש אשר־הכין האלהים לאתביו:

10 (י) וכל־אלה גלה לנו אלהים על־פי רוחו כי הרוח חקר הכל אף עמק חקר אלהים ימצא:

11 (יא) כי מי מבני אדם ידע את אשר בלב האדם בלתי רוח האדם אשר בקרבו בן אין־איש ידע את אשר בלב האלהים בלתי רוח האלהים לבדו:

12 (יב) ואנחנו אין אתנו רוח העולם כי אם־רוח אלהים דבר בנו לבעבור נדע את־המתנות הנתנות לנו מיד האלהים:

13 (יג) וגם לא במלות אשר תורה חכמת אנשים נדבר כי אם־מלות רוח הקדש על־לשוננו ואת אמרי רוח באר נבאר על־פי אמרי רוח:

14 (יד) אפס בן־אדם בן־בשר ודם לא יקשיב לאמרי רוח האלהים כי־כסכלות הם בעיניו והשכל לא יוכל כי רוח אין בו אשר רק על־ידו ישפטו:

15 (טו) אך איש אשר רוח בו ישפט כל־דבר והוא לא־ישפט מאיש:

16 (טז) כי מי־תכן את־רוח יהנה ואיש עצתו יודיענו אכן אתנו רוח המשיח:

פרק ג

- (1) א) ואני לא יכלתי אז לדבר אליכם אחי כאנשי רוח כי אם-כבני בשר ודם כעללים במשיח:
- (2) ב) הרויתי אתכם חלב ולא נתתי לכם לחם כי לא-היה בכם פח לאכל וגם עד-היום פח לכם אין:
- (3) ג) כי עוד היום בני בשר אתם כי כאשר תתגדרו בקנאה ומריבה הלא בני בשר הנכם ובדרכי בני אדם תתהלכו:
- (4) ד) וכאשר יאמר אחד מכם אני לפולס והשני יאמר אני לאפולס הלא ילדי בשר הנכם:
- (5) ה) מי הוא אפולס ומי-הוא פולס משרתים הם אשר על-פיהם האמנתם איש איש כאשר נתן לו האדון:
- (6) ו) אני נטעתי ואפולס הרנה אבל האלהים הפכה:
- (7) ז) על-כן במה נחשב הנטע והמרנה במה נחשב הוא כי האלהים הוא המפכה:
- (8) ח) והנטע והמרנה כאחד הם ואיש איש יקח את-שכרו לפי עמלו:
- (9) ט) אנחנו עשים עם-האלהים במלאכתו ואתם שדה אלהים ובנין אלהים:
- (10) י) ואני בחסד אל אשר גמל עלי יסדתי את-היסוד כאמן משכיל ואיש אחר בנה עליו אך יראה אם הוא-בנה כמשפט:
- (11) יא) כי לא-יוכל איש ליסד יסוד אחר זולתי יסוד המוסד הלא הוא ישוע המשיח:
- (12) יב) ואיש כיי-בנה על-היסוד הזה בנין זהב או כסף או אבני חפץ או עצים וחציר וקש:
- (13) יג) מעשה כל-איש יודע באחריתו כי היום יוציא לאור אחרי אשר באש יבחן כי כל-מעשה איש האש תצרפנו:
- (14) יד) אם-יעמד מעשהו כאשר בנה יקח-לו שכר עמלו:
- (15) טו) ואם-מעשהו ישרף יאבד שכר עמלו אך הוא ינצל כאוד מצל מאש:
- (16) טז) הלא ידעתם כי אתם משכן אלהים ורוח אלהים שכן בתוכם:
- (17) יז) איש כיי-ישחית את-משכן אלהים האלהים ישחיתנו כיי-משכן אלהים קדוש הוא והמשכן ההוא אתם הם:
- (18) יח) אל-יתעה איש את-נפשו מי בכם אשר לחכם יתחשב בעולם הזה יהי לכסיל למען יחכם:
- (19) יט) כיי-תכמת העולם הזה כסילות היא בעיני האלהים כיי-כן כתוב לכד חכמים בערמם:
- (20) כ) ועוד יהנה ידע מחשבות חכמים כי המה הבל:
- (21) כא) לכן אל-יתהלל המתהלל בבני אדם כי הכל לכם:
- (22) כב) אם-פולס אפולס או כיפא אם-תבל חיים או מות אם היום או עתידים כלם לכם המה:
- (23) כג) ואתם למשיח והמשיח לאלהים:

פרק ד

- (1) א) והנה כל-אדם יכירנו כי משרתים למשיח אנחנו ופקידים על-בתי סוד אלהים:
- (2) ב) אכן כל-פקיד עוד ידרש מידו להיות נאמן על-משמרתו:
- (3) ג) ואני אף כמעט נחשב לי היותי נשפט במשפטכם או בדיון כל-בני חלוף כאשר אינני שפט לנפשי גם-אני:
- (4) ד) כי אינני ידע מה עמדי אפס בזאת לא אצדק עוד אך שפטי הוא יהנה:

(5ה) על-כן אל-תשפטו דבר לפני עתו עד כי-יבוא האדון אשר יוציא תעלמות מני-חשך ומזמות לב יגלה לעין השמש ואז ישא איש איש תהלתו מלפני אלהים:

(6 ו) ובזאת אחי נשאתי את-אמרתי עלי ועל-אפולוס להועיל לכם לבעבור תלמדו ממנו לבל יחשב-איש את-ערפו יתר מעל-המדה הכתובה פה ולבל תהבלו לתת יתר שאת לאיש בפני-רעהו:

(7 ז) ואתה מי נתנך עליון על-חבריו מה בנך אשר לא קבלת ואם-קבלת למה-זה תתפאר בחלקך כמו לא קבלת:

(8 ח) הנה אתם כיום שבעתם עשרתם מלכתם מפלעדינו מי יתן ומלך תמלכו ומלכנו עמכם גם-אנחנו:

(9 ט) כי אנחנו השליחים חשבתו בלבבי נתננו אלהים בשפל המדרגה כלקוחים למנות כי לשחק היינו תחת כל-השמים לעיני צבא המרום ולעיני בני האדם:

(10 י) כסילים אנחנו למען המשיח ואתם חכמים במשיח אנחנו חלשים ואתם גבורים אתם נכבדים ואנחנו נבזים:

(11 יא) ועד-היום הזה אנחנו רעבים גם-צמאים ערמים מפים ונדרים:

(12 יב) בעמל כפנו ניגע ונעבד כי יקללנו נכרך וכי ירדפנו נתן בעפר פינו:

(13 יג) הם מנודים ואנחנו תפלה ונהי כדמן על-פני הארץ וכסוחה בעיני כל עד-היום הזה:

(14 יד) ולא להכלימכם כתבתי כדברים האלה כי אם-להוכיח אתכם על-פניכם בפני שאתה נפשי:

(15 טו) כי אם-גם-רבבות מורים לכם במשיח לא אבות רבים לכם כי בישוע המשיח אנכי הולדתי אתכם על-ידי הבשרה:

(16 טז) ועל-כן אני דרש מכם ללכת בעקבותי:

(17 זי) בעבור זאת שלחתי אליכם את-טימותיוס בני ידידי הנאמן באדנינו להזכיר לפניכם את-ארחות חיתי במשיח כאשר גם-כן אני מזרה לכל-עדה ועדה במקומות מושבתיהן:

(18 יח) יש מהבלים אתכם לאמר כי לא-אבוא אליכם:

(19 יט) אך הנני בא אליכם בקרב הימים אם-ירצה יהנה ואז לא-אחוש לדברי המהבילים כי אם-אראה מה-גבורתם:

(20 כ) כי לא בדבר שפתים תכן מלכות האלהים כי אם-בגבורה:

(21 כא) ועתה מה-רצונכם אם פה אבוא אליכם בשבט מוסר או באהבה וענות רוח:

פרק ה

(1 א) מפייכל יצאה השמועה כי-זנות בקרבכם וזנות אשר אין גם-בקרב הגוים כי-יגלה איש את-ערנות אביו:

(2 ב) ואתם תרחיבו פה ולא תתאבלו עד-אשר הכרת יכרת האיש העשה זאת מעדתכם:

(3 ג) ואנכי אף כי מרחוק אני הנני עמד אצלכם ברוחי וכדין ביניכם כבר חרצתי משפט העשה זאת:

(4 ד) כי תתאספו בשם אדנינו ישוע המשיח וגם-רוחי בתוכם עם-גבורה מאת אדנינו ישוע המשיח:

(5 ה) ואז תתנו את-האיש הזה לידי השטן לבלות את-הבשר ולהביא תשועה לרוח ביום ישוע אדנינו:

- 6 (א) לא־טוב הַדָּבָר אֲשֶׁר תַּתְּהַלְלוּ בְּמוֹפְיָכֶם הֲלֹא יִדְעֵתֶם כִּי שָׂאֵר מַעַט יַחְמִיץ אֶת־כָּל־הָעֲרִיסָה:
- 7 (ז) בָּעֲרוּ אֶת־הַשָּׂאֵר הַיֵּשֶׁן מִקֶּרְבָּכֶם לְמַעַן תִּתְּיוּ לַעֲרִיסָה חֲדָשָׁה לְחַלֵּת מִצָּה כִּי גַם־מְשִׁיחַ זָבַח פִּסְחָנוּ הֶקְרַב בַּעֲדָנוּ:
- 8 (ח) וּבִכֵּן נָחַג אֶת־הַחֹג לֹא־בִשָּׂאֵר יֵשֶׁן וְלֹא־בִשָּׂאֵר רָע וְרָשָׁע כִּי אִם־בְּמִצּוֹת תֵּם וְאַמֵּת:
- 9 (ט) כְּתַבְתִּי אֲלֵיכֶם בְּמִכְתָּבִי לְבַל תִּתְּעָרְבוּ עִם־אֲנָשִׁי זְנוּנִים:
- 10 (י) לֹא אֲמַרְתִּי כְּזֹאת עַל־אֲנָשִׁי זְנוּנִים בְּעוֹלָם אוֹ עַל־בָּצְעֵי בָצַע וְאֲנָשִׁי חָמָס וְעֹבְדֵי אֱלִילִים כִּי אִם־כֵּן חֲמִצּוֹה עֲלֵיכֶם לְצֹאת מִן־הָעוֹלָם:
- 11 (יא) אָבֹל כְּתַבְתִּי כְּזֹאת לְבַל תִּתְּעָרְבוּ עִם־אִישׁ אֲשֶׁר בָּשָׂם אָח יִקְרָא וְהוּא אִישׁ זְנוּנִים אוֹ־בָצַע בָּצַע אוֹ־עֹבֵד אֱלִילִים אוֹ מְגִדֵּף אוֹ סָבֵא יֵיָן אוֹ אִישׁ חָמָס הוּא הָאִישׁ אֲשֶׁר עִמּוֹ לֹא תֹאכְלוּ:
- 12 (יב) כִּי מִה־לִּי לִשְׁפֹט אֶת־אַלְהָה אֲשֶׁר מַחוּץ לַעֲדֹתָנוּ רַק אֵלָהָה אֲשֶׁר בְּקֶרְבָּנוּ הֵם אֹתָם אִתָּם שִׁפְטִים:
- 13 (יג) אָבֹל אֵלָהָה אֲשֶׁר מַחוּץ אֲלֵהִים יִשְׁפֹט אֹתָם וְאַתָּם בָּעֲרוּ אֶת־הָרַע מִקֶּרְבָּכֶם:

פרק ו

- 1 (א) הִיָּעַז אִישׁ מִכֶּם אֲשֶׁר־לוֹ רִיב עִם־רֵעֵהוּ לְהִקְרִיב אֶת־מִשְׁפָּטוֹ לִפְנֵי בְנֵי עוֹלָה וְלֹא לִפְנֵי אֲנָשִׁי קִדָּשׁ:
- 2 (ב) הֲלֹא יִדְעֵתֶם כִּי הַקְּרוֹשִׁים שִׁפְטֵי תָבֹל וְאִם־אֹתָם תִּשְׁפָּטוּ תָבֹל הַנִּקְלָתָם לִשְׁפֹט דָּבָר קָטָן:
- 3 (ג) הֲלֹא יִדְעֵתֶם כִּי נִשְׁפָּט גַּם אֶת־הַמְּלָאכִים וְאֵף כִּי־בְדָבָרִים הַנִּנְעִים בְּמַחֲתָנוּ:
- 4 (ד) וְאַתָּם כַּאֲשֶׁר רִיב־לָכֶם בְּדָבָר מַחֲתָה תוֹשִׁיבוּ אֲנָשִׁים רִיקִים בַּעֲדָה לִשְׁפָטֵיכֶם:
- 5 (ה) לְבִשְׁתֶּכֶם אֲנִי מְדַבֵּר הֲכִי אֵין חָכָם בְּקֶרְבָּכֶם הֲכִי אֵין גַּם־אַחַד אֲשֶׁר יָדוּ מִשְׁנֵת לִשְׁפֹט בֵּין אִישׁ לְאַחִיו:
- 6 (ו) וְהִנֵּה אָח נִשְׁפָּט אֶת־אַחִיו לִפְנֵי אֲנָשִׁים אֵין־אַמוּנָה בָּם:
- 7 (ז) וְעַתָּה רַע הַדָּבָר מְאֹד כִּי תִרְיְבוּ אִישׁ בַּעֲמִיתוֹ מְדוּעַ לֹא־טוֹב לָכֶם הָיִיתָ עֲשׂוּקִים מְדוּעַ לֹא־טוֹב הָיִיתָ רְצוּצִים:
- 8 (ח) וְאַתָּם תַּעֲשֻׁקוּ וְתִרְצְצוּ אֵף אֶת־אַחֵיכֶם:
- 9 (ט) הֵאֵם לֹא יִדְעֵתֶם כִּי בְנֵי־עוֹלָה לֹא יִירָשׁוּ אֶת־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים אֶל־תִּתְּעוּ אֶת־נַפְשְׁכֶם כָּל־בְּנֵי זְנוּנִים אוֹ עֹבְדֵי אֱלִילִים אוֹ־מְגִנְאֵפִי אוֹ־קִדָּשִׁים אוֹ־נִתְּנֵי שְׂכָבְתָם בְּזָכָר:
- 10 (י) אוֹ־נִנְבִּים אוֹ־בָצְעֵי בָצַע אוֹ סָבֵא יֵיָן אוֹ־מְגִדָּפִים אוֹ אֲנָשִׁי חָמָס כָּל־אַלְהָה לֹא יִירָשׁוּ אֶת־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
- 11 (יא) וְאֲנָשִׁים כְּאֵלָה הָיוּ בָכֶם לִפְנֵים אָבֹל רַחֲצֵתֶם נִקְדָּשְׁתֶּם וְנִצְדַקְתֶּם בָּשָׂם יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדֹנֵינוּ וּבְרוּחַ אֱלֹהֵינוּ:
- 12 (יב) תָּכֹן לִפְנֵי אָבֹל לֹא תָכֹן לְהוֹעִיל לִי תָכֹן לִפְנֵי אָבֹל לֹא אֶהְיֶה עֹבֵד לְאַחַד מֵהֶם:
- 13 (יג) הָאֲכָל לִבְטָן וְהַבְטָן לְאָכֹל וְהָאֱלֹהִים יֹאבֵד גַּם־אֶת־שְׁנֵיהֶם וְהַגּוֹף אֵינָנו לְזִנוּת כִּי אִם־קִדָּשׁ לְאֲדוֹן וְהָאֲדוֹן לַגּוֹף:
- 14 (יד) וְהָאֱלֹהִים הַקִּים אֶת־הָאֲדוֹן וְגַם־אוֹתָנוּ יָקִים בְּגִבּוֹרָתוֹ:

15 (טו) הלא ידעתם כי עצמתיכם אברי המשיח הם הכי אקח אברי המשיח לעשותם לאברי זונה חלילה:

16 (טז) הכי לא ידעתם כי הנצמד לזונה נהיה עמה לבשר אחד כמו שנאמר והיו שניהם לבשר אחד:

17 (יז) והנצמד לאדון נהיה עמו לרוח אחד:

18 (יח) נוסו אפוא מן הזנות כל-חטא אשר יחטא האדם הוא מחויב לבשרו ואיש זנונים את-חטאו בבשרו יתננו:

19 (יט) הכי לא ידעתם כי בשרכם הוא משכן רוח הקדש בקרבכם אשר נתן לכם אלהים וכי לא-שילכם אתם:

20 (כ) כי במחיר נקניתם על-כן כבדו את-האלהים בבשרכם וברוחכם אשר לאלהים המה:

פרק ז

1 (א) ועל-אדות אשר-כתבתם הנני אמר טוב לאיש לבל ינע באשה:

2 (ב) אך להרחיק את-הזנות כל-איש יקח-לו אשה וכל-אשה תנשא לבעל:

3 (ג) האיש ימלא חפצי אשתו כמשפט וכן האשה לבעלה:

4 (ד) אין לאשה שלטון על-בשרה כי אם-בעלה וכן אין לבעל שלטון על-בשרו כי אם-אשתו:

5 (ה) אל-תגרעו מנת אשה עם-אישה בלתי אם-תכינו לבכם לתענית ולתפלה לימים מזמנים

ואחר תשובו ותבאו לשבת יחדו פן-ינסה אתכם השטן ותאותכם תפריך-פריך:

6 (ו) וזאת אני מדבר בדרך רשיון ולא כדבר מצוה:

7 (ז) כי הואלתי לו יהיו כל-בני אדם כמני אך אלהים חלק לכל-איש מנת חלקו לזה בכה ולזה בכה:

8 (ח) ולאנשים אשר נשים אין להם או לאלמנות הנני אמר טוב-להם כי ישבו בנפם כמני:

9 (ט) ואם-לא יעצרו בתאותם ידבקו איש באשה כי-טוב הדבק מבער בתאותו:

10 (י) ולאשר בנשואים הנני מצוה אך לא אנכי כי אם-האדון לבל תפריד אשה מבעלה:

11 (יא) ואם-תפריד תשב לבדה או תתרחצ אל-בעלה ואיש אל-ישלח את-אשתו:

12 (יב) ולשאר האחים אמר אנכי ולא האדון כי-תהיה לאח אשה אשר איננה מאמנת ורצונה לשבת עמו אל-ישלחנה:

13 (יג) ואשה כי-יהיה לה בעל אשר איננו מאמין ורצונו לשבת עמה אל-תעזבנו:

14 (יד) כי האיש אשר איננו מאמין יקדש באשתו והאשה אשר איננה מאמנת תקדש בבעלה כי אם-לא-כן יחשבו בניכם כטמאים אך עתה טהורים המה:

15 (טו) אבל אם-יפריד הוא אשר איננו מאמין יפריד-לו והאח והאחות אינם משעבדים עוד במצבם כזה כי האלהים קרא אתנו לשלום:

16 (טז) כי מה-תדעי אשה אם-תושיעי לבעלה או מה-תדע אתה האיש אם-תושיע לאשתך:

17 (יז) ועתה כל-אדם יתהלך רק כפי אשר-חלק לו האדון וכפי אשר-קראו אלהים וכן-מצוה אני בכל-הקהילות:

18 (יח) אם-יקרא איש נמול אל-ימשך את-ערכתו ואם-ערל הוא אל-ימול:

19 (יט) המולה כאין כי אם-משמרת מצות אלהים:

20 (כ) כל-איש על-משמרתו יקום לא יעזבנה בהקראו:

- (21 בא) אם-נקראת בהיותך עבד אל-תראג ואם-תשיג ירך לצאת לחפשי טוב-לך כי תצא:
 (22 כב) כִּי-עבד אשר האדון קראו בן-חרים הוא לאדון וכמו-כן בן-חרים בהקראו עבד הוא למשיח:
 (23 כג) במחיר נקניתם אל-תחיו עבדי אדם:
 (24 כד) אחי כל-איש כאשר נקרא ישמר-לו את-מעמדו הראשון לפני האלהים:
 (25 כה) ועל-דבר הבתולות אין-לי מצוה מפי האדון רק אחנה דעתי לכם אחרי אשר-הקימני האדון בחמלתו לאיש אמונים לפניו:
 (26 כו) והנני אמר בצוק העתים הבאות טוב ונכון לאדם לשבת באשר הוא:
 (27 כז) אם-דבקת באשה אל-תבקש להפדר ממנה ואם-נפרדת מאשה אל-תבקש אחרת:
 (28 כח) ואם-אשה לקחת לך לא תטאת ובתולה כִּי-תבעל אין בה עון אך-צרה תמצאם ובשרם עליהם יכאב ואני חמלה מלתי עליכם:
 (29 כט) כזאת אני אמר אחי כי העת לא תמשך עוד עד-אשר אלה אשר נשאו להם נשים יהיו כאשר לא נשאו:
 (30 ל) והבכים כלא בכים והשמחים כלא שמחים והקנים כלא קנו קנין:
 (31 לא) והמצצים שדי העולם הנה כאינם מצאים כל-טעם כי תאר העולם הנה כליל יחלה:
 (32 לב) ואני תפצתי למנע דאנה מכס איש אשר אין-לו אשה דאג לחפצי שמים איך ייטב בעיני האדון:
 (33 לג) ובעל אשה דאג לחפצי הארץ איך ייטב בעיני האשה:
 (34 לד) וכן נבדלת אשת איש מן-בתולה זאת אשר לא-יָדעה איש דאגת לחפצי האדון להיות טהורה בנפשה וברוחה ובעלת-בעל דאגת לחפצי הארץ איך תיטב בעיני בעלה:
 (35 לה) וכזאת אני מדבר להועיל לנפשכם לא להשליך מוקש לפניכם כי אם-למען תחיו נכנים ושרים על-עבדת אדנינו באין מעצור:
 (36 לו) וכי-יחשב אדם כי בתו הבתולה תהיה לחרפה אם-יעברו ימי נעוריה וכי-הדבר נחוי לתתה לאיש יעשה כאשר עם-לבבו ותננה להנשא ואין בו עון:
 (37 לז) והוא אשר עמד סמוך בלבבו אין מציק לו ומשל הוא ברצונו ויגזר-אמר לשמר את-בתו הבתולה היטיב לעשות:
 (38 לח) על-כן הנתן אתה לאיש טוב עשה ואשר איננו נתן אתה עשה טוב ממנו:
 (39 לט) האשה צרורה לבעלה מן-התורה כל-עוד אישה חי וכי-יישן המנות תוכל להנשא רק לאשר תבחר-בו לפני האדון:
 (40 מ) אולם על-דעתי אשריה אם-תשוב לבדה ולבבי יחשב כי גם-בי רוח אלהים:

פרק ח

- (1 א) ועל-דבר אלילים הן נודע כי יש-דעת לכלנו אך דעת תוסיף גאונה ואהבה משיבת נפש:
 (2 ב) כי יחשב-איש דהוא נבון דבר עוד לא-יבין דבר לאשרו כאשר נכון-לו:
 (3 ג) אבל אם-יאהב את-אלהים אלהים הוא יבוננהו:
 (4 ד) ועל-דברת אכל מזבחי האלילים ידענו כי-אליל כאין הוא בעולם וכי אין אלהים זולתי אחר:

- (5) ה) ואף כִּי־יֵשׁ נִקְרָאִים אֱלֹהִים אִם־בְּשִׁמּוֹם וְאִם־בְּאָרֶץ כִּמוֹ הֵם אֱלֹהִים רַבִּים וְאֲדֹנִים רַבִּים:
 (6) ו) בְּכָל־זֹאת לָנוּ רַק־אֱלֹהִים אֶחָד הוּא אֲבִי־עַד אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ הַכֹּל וְלוֹ אֲנַחְנוּ וְאֶדְרוֹן אֶחָד יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר הַכֹּל עַל־יָדוֹ וְעַל־יָדוֹ גַּם־אֲנַחְנוּ:
 (7) ז) אֵךְ לֹא כָלָם קָנוּ הַדַּעַת הַזֹּאת כִּי־יֵשׁ אֲשֶׁר לָבָם פָּנָה אֶל־אֱלִילִים עַד־הַיּוֹם הַזֶּה וְאֲכָלִים מִזִּבְחָם אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לְאֱלִיל עַד־אֲשֶׁר לָבָם הִנָּבוּב יִטְמָא:
 (8) ח) וְהִנֵּה אֲכָל לֹא יִקְרְבוּנוּ אֶל־אֱלֹהִים אִם־לֹא נֹאכַל לֹא יִבּוֹאֲנוּ חֹסֶר וְאִם־נֹאכַל לֹא־נִמְצָא יִתְרוֹן:
 (9) ט) אֵךְ הִשְׁמָרוּ לָכֶם פֶּן־תִּתֵּן שְׂרִירוֹת לָבָכֶם מִכְּשׁוֹל לְאִין אוֹנִים:
 (10) י) כִּי אִם־אֵתָּה אִישׁ דַּעַת וְתִשָּׁב אֶל־הַשְּׁלָחַן בְּהִיכָל הָאֱלִילִים הֲלֹא רָאִךְ חֹסֶר אוֹנִים יִפְתָּה בְּלִבּוֹ לְאֲכָל מִזִּבְחֵי הָאֱלִילִים:
 (11) יא) וּבָכֵן בְּיִתְרוֹן דַּעְתָּךְ יֵאבֹד אַחִיךָ חֹסֶר אוֹנִים אֲשֶׁר נָתַן הַמְּשִׁיחַ נַפְשׁוֹ בַּעֲדֹ:
 (12) יב) וְאִם־כָּכָה אַתֶּם חֲטָאִים לְאַחִיכֶם וּתְדַכְּאוּ אֶת־לָבָם הִנָּבוּב לַמְּשִׁיחַ אַתֶּם חֲטָאִים:
 (13) יג) עַל־כֵּן אִם־מֵאֲכָלִי יִהְיֶה לְמוֹקֵשׁ לְאַחִי לֹא־אֲכָל בְּשָׂר לְעוֹלָם פֶּן־אֲחִי יִנְקֹשׁ־בוֹ:

פרק ט

- (1) א) הֲכִי לֹא חָפְשִׁי אָנִי הֲכִי לֹא־שְׁלִיחַ אָנִי הֲכִי לֹא רְאִיתִי אֶת־יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדִינִנוּ אוֹ הֲאִין אַתֶּם פֹּעֵל יָדִי בְּאֲדִינִנוּ:
 (2) ב) אִם־אִינִנִּי שְׁלִיחַ לְאַחֲרִים לָכֶם אָנִי הוּא זֶה אַחֲרִי אֲשֶׁר אַתֶּם כְּחוֹתָם בְּיָדִי לִפְנֵי אֲדִינִנוּ כִּי־צִיר שְׁלַח אָנִי:
 (3) ג) וְכֹזֶאת אָנִי מִצְטַדֵּק נֶגֶד חֻקְרֵי מַעֲשֵׂי:
 (4) ד) הֲאִין שְׁלִטוֹן בְּיָדִינוּ לְאֲכָל וּלְשִׁתּוֹת:
 (5) ה) הֲאִין שְׁלִטוֹן בְּיָדִינוּ לְהַלִּיד עִמָּנוּ אִשָּׁה מִבְּנוֹת בְּרִיתָנוּ כִּי־תֵר הַשְּׁלִיחִים וְאַחִי הָאֲדֹרֹן וְכִיפֹא:
 (6) ו) אוֹ הֲרַק־לִי וּלְבֶר־נָפֹא לְבָד אִין שְׁלִטוֹן לְחַדֵּל מִמְּלָאכָה:
 (7) ז) מִי הוּא הַיֵּצֵא בְּצָבָא וְאַת־נַפְשׁוֹ יִכְלֹכַל מִשְׁלוֹ מִי יִטַּע כֶּרֶם וְלֹא יֹאכַל מִפְּרִיו אוֹ מִי יִרְעֶה צֹאן וְלֹא יֹאכַל מִחֶלֶב הַצֹּאן:
 (8) ח) הֲכִי רַק כְּדָרְךָ בְּנִי אָדָם אָנִי מְדַבֵּר כְּדְבָרִים הָאֵלֶּה הֲלֹא גַם־הַתּוֹרָה אִמְרַת בֵּן:
 (9) ט) כִּי כְּתוּב בַּתּוֹרָה מֹשֶׁה לֹא־תַחֲסֹם שׁוֹר בְּדִישׁוֹ הַלְשֹׁנִים דְּאֵג אֱלֹהִים:
 (10) י) אוֹ לְטוֹבַתָּנוּ דְּבַר כָּל־דְּבָרֵינוּ אָכֵן לְטוֹבַתָּנוּ כְּתוּב זֶה כִּי תַחֲרֹשׁ יַחֲרֹשׁ בַּתְּקוּהָ וְתִדְּשׁ יְדוּשׁ בַּתְּקוּהָ כִּי יִקַּח חֶלְקוֹ:
 (11) יא) וְאֲנַחְנוּ כִּי־זִרְעֵנוּ בְּכֶם זִרְעַ שְׁמִים הָרַב הוּא בְּעֵינֵיכֶם כִּי־נִקְצֹר קִצִּיר אֶרֶץ:
 (12) יב) וְאִם אַחֲרִים יִשְׁלְּחֵם חֶלֶק וְצִדְקָה בְּכֶם אֵךְ כִּי אֲנַחְנוּ וּבְכָל־זֹאת לֹא נִנְעֵנוּ בְּאֲשֶׁר לָכֶם כִּי אִם־סִבְלָנוּ כָּל־סִבֵּל לְבִלְתִּי נָתַן מַעֲצָר לְבִשׁוּרַת הַמְּשִׁיחַ:
 (13) יג) הֵן יִדְעֵתֶם כִּי עֲבָדֵי עֲבַדְתָּ הַקֹּדֶשׁ אֲכָלִים מִן־הַקֹּדֶשׁ וּמִשְׁרָתִי הַמְּזִבֵּחַ לְקַחִים חֶלְקִים בַּמְּזִבֵּחַ:
 (14) יד) וְכֵן צִוָּה גַם־הָאֲדֹרֹן כִּי מִבְּשָׂרֵי הַבִּשּׁוּרָה עַל־הַבִּשּׁוּרָה יַחֲיוּן:
 (15) טו) וְאֲנִי בְּאַחַת מֵאֵלֶּה לֹא נִנְעֵתִי וְגַם לֹא־כְתַבְתִּי כֹזֶאת לְבַעֲבוֹר סִבְבֵּי לִי אֶת־פְּנֵי הַדְּבָר כִּי־טוֹב לִי הַמּוֹת מֵאֲשֶׁר יִשִּׁית אִישׁ אֶת־תַּפְאֲרָתִי לְרִיק:
 (16) טז) וְאִם מִבְּשָׂר אֲנִי לִי לְהַתְּפָאֵר כִּי־יָד חֲזָקָה תִּאֲלָצֵנִי וְאוּי־לִי אִם־לֹא אֲבִשָּׁר:

17 (יז) ואם בחפץ לב אעשה זאת יש שכר לפעלתי ואם בלא חפץ לב הלא כהנת הבשורה הפקדה אתי:

18 (יח) ומה אפוא שכרי הלא רק לבשר את-בשורת המשיח בלא-מחיר ולא לשלם באשר לכם עקב בשורתי:

19 (יט) ואף כִּי-חפשי אני מכל-אדם הייתי עבד לכלם למען קנות לב רבים:

20 (כ) ליהודים הייתי כיהודי לקנות את-היהודים לבעלי התורה כבעל תורה אף כי לא-הייתי בעל תורה לקנות את-בעלי התורה:

21 (כא) ולאלה אשר הם בלא-תורה כמו בלא-תורה אף כי לא-הייתי בלא-תורה לפני האלהים כי תורת המשיח תורתי לקנות את-אלה אשר הם בלא-תורה:

22 (כב) לרפי ידים הייתי כרפה ידים לקנות את-רפי הידים כל הייתי לכל למען אושיע לקצתם מכל-עבד ופנה:

23 (כג) וכל-אלה אני עשה בעבור הבשורה למען יהיה חלקי בה:

24 (כד) הן ידעתם כִּי-במרוץ ירוצו הרצים כלם ורק-אחד מהם ישיג את-שכר המנצח ככה רוצו והשגתם את-השכר גם-אתם:

25 (כה) ודרך עירי מערכה להנזר מכל-דבר אשר ליתרה יחשב והם רצים לעטרת בת-חלוף ואנחנו לעטרת עולם:

26 (כו) ואני כה הנני רץ ולא כממשש בחשקה כה לחם בזרעתי ולא כחצב בפני הרוח:

27 (כז) אך אענה את-נפשי ואת-בשרי אכבש פן-אהיה קרא לאחרים ולנפשי יקרא אין-חפצי-בה:

פרק י

1 (א) ואני לא אחריש מהודיעכם אחי כי אבותינו היו כלם תחת הענן וכלם עברו בתוך הים:

2 (ב) וכלם נטבלו בענן ובים לפני משה:

3 (ג) ויאכלו כלם מן-לחם השמים ההוא:

4 (ד) גם-שתו כלם מן-משקה השמים ההוא כי שתו מן-צור תישועה החלד אחריהם והצור הזה הוא המשיח:

5 (ה) אבל רבים לא רצה בם אלהים כִּי-נפלו פגריהם במדבר:

6 (ו) וכל-זה נתן-לנו למופת לבלי נתאנה תאנה רעה כאשר התאוו המה:

7 (ז) ואת-הפסילים לא תעבדו כאשר עבדו אנשים מקצותם כפתוב וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק:

8 (ח) וזנים לא נהיה כאשר זנו אנשים מהם ויפלו ביום אחד שלשה ועשרים אלף:

9 (ט) ואת-המשיח לא ננסה כאשר אנשים מהם נסו את-יהוה וינשכום הנחשים:

10 (י) ולא תלנו כאשר הלינו אנשים מהם ויאבדו ביד המשתית:

11 (יא) וכל-אלה מצאו אתם להיות למופת וגם-נכתבו למוסר לנו אשר באנו עד-קצי עולמים:

12 (יב) על-כן החשב כי הוא עמד נכון וזהר לבלתי יפל:

13 (יג) עוד לא-עברה מסה עלכם זולתי כאשר תמצא לבני אדם ונאמן הוא האלהים אשר לא

יתן לנסתכם יתר מדי כחכם וגם-ביום מסה יכין לכם מפלט כאשר תוכלון שאת:

14 (יד) לכן אהובי נפשי נוסו מעבדת אלילים:

- (טו) 15) הנה כמו אל־אנשים גבונים אֲדַבְּרָה שְׁמַעו־נָא מִלְּתִי:
- (טז) 16) כּוֹס הַבְּרָכָה אֲשֶׁר עָלֶיהָ אָנוּ מְבָרְכִים הֲלֹא הִיא הַמִּחְבֶּרֶת אֲתָנוּ אֶל־דִּם הַמְּשִׁיחַ וְהַלֶּחֶם אֲשֶׁר אָנוּ פֹרְסִים הֲלֹא הוּא הַמִּחְבֵּר אֲתָנוּ אֶל־בָּשָׂר הַמְּשִׁיחַ:
- (יז) 17) כִּי אֲנַחְנוּ הַרְבִּים הָיִינוּ לְבָשָׂר אֶחָד כָּמוֹ לֶחֶם אֶחָד אַחֲרֵי אֲשֶׁר בָּלַחַם אֶחָד הָיִינוּ כָּלָנוּ חֲבֵרִים:
- (יח) 18) רְאוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּעֲבֹדְתָם עֲבֹדַת בָּשָׂרִים הֲלֹא אֲכָלִי הַזִּבְחִים חֲבֵרִים הֵם בְּמוֹזֶבֶח:
- (יט) 19) וְמָה אֲנִי אֹמֵר הַכִּי־זֶבַח אֱלִילִים שְׂרַשׁ דְּבָר בּוֹ אוֹ כִּי־אֱלִיל יִשְׁבּוּ שְׂרַשׁ דְּבָר:
- (כ) 20) אֲבָל אֶת־אֲשֶׁר יִזְבְּחוּ הַגּוֹיִם לַשָּׂדִים הֵם זִבְחִים וְלֹא לֵאלֹהִים וְאֵין לִי חֶפֶץ כִּי־תִהְיוּ אִתָּם חֲבֵרֵי הַשָּׂדִים:
- (כא) 21) לֹא תוֹכְלוּ לִשְׁתּוֹת מִכּוֹס הָאֵדוֹן וּמִכּוֹס הַשָּׂדִים לֹא תוֹכְלוּ לְהִתְחַבֵּר לְשִׁלְחַן הָאֵדוֹן וּלְשִׁלְחַן הַשָּׂדִים:
- (כב) 22) אוֹ הַכִּי־נָעִיר חֲמַת קִנְאָת הָאֵדוֹן הַבְּרִב־כַּחַּ יִגְבֵּר אִישׁ עָלָיו:
- (כג) 23) הַכֹּל נָכוֹן לִי אֲבָל לֹא הַכֹּל לְהוֹעִיל הַכֹּל נָכוֹן אֲבָל לֹא הַכֹּל לְהַבְנוֹת מִמֶּנּוּ:
- (כד) 24) אֶל־יִבְקֹשׁ אִישׁ טוֹבַת נַפְשׁוֹ לְבָדּוֹ כִּי אִם־גַּם־טוֹבַת רַעְהוּ:
- (כה) 25) כָּל־הַנִּמְכָּר בַּשּׁוּק אֲתוֹ תֹאכְלוּ וְאֶל־תִּדְרֹשׁוּ לְחַקְרֵי־לֵב:
- (כו) 26) כִּי לִיהְנֹה הָאֶרֶץ וּמִלּוֹאָהּ:
- (כז) 27) וְאִם־יִקְרָא אִתְּכֶם אֶחָד הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אֵינָם מְאֻמִּינִים וְתִרְצוּ לָלֶכֶת לְבֵיתוֹ אֲכַל תֹּאכְלוּ מִכָּל־אֲשֶׁר יוֹשֵׁם לַפְּנִיָּה וְאֶל־תִּדְרֹשׁוּ לְחַקְרֵי־לֵב:
- (כח) 28) וְכִי־יֹאמֵר אֵלֵיכֶם אִישׁ זֶה הוּא זֶבַח לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ בַּעֲבוּר זֶה אֲשֶׁר הִגִּיד לָכֶם וּבַעֲבוּר חַקְרֵי־לֵב כִּי לִיהְנֹה הָאֶרֶץ וּמִלּוֹאָהּ:
- (כט) 29) וְאֲנִי אֹמֵר חַקְרֵי־לֵב לֹא חַקְרֵי לִבָּד כִּי אִם־חַקְרֵי־לֵב הָאֶחָד כִּי לְמַה־זֶּה תִּחְשַׁב חֲפָשְׁתִּי לְחֻטָּאָה בְּמִחְשַׁבַת לֵב אַחֵר:
- (ל) 30) אִם־אֲכַלְתִּי וּבִרְכַּתִּי לְמַה־זֶּה יִחְרַפְנִי עַל־אֲשֶׁר אֲנִי מְבָרֵךְ:
- (לא) 31) עַל־כֵּן אִם תֹּאכְלוּ וְאִם־תִּשְׁתּוּ אוֹ תַעֲשׂוּ מְאוּמָה עֲשׂוּ כָל־מַעֲשֵׂיכֶם לְכָבוֹד אֱלֹהִים:
- (לב) 32) אֶל־תִּהְיוּ לְמַכְשׁוֹל לַפָּנִי הַיְּהוּדִים וְלֹא לַפָּנִי הַיִּנּוּסִים וְלֹא לַפָּנִי קָהֵל אֱלֹהִים:
- (לג) 33) כָּאֲשֶׁר גַּם־אֲנֹכִי בְּכָל־מַעֲשֵׂי הַנָּנִי לְהִיטִיב לְכֻלָּם וְלֹא טוֹבַת נַפְשִׁי אֲנִי דֹרֵשׁ כִּי אִם־טוֹבַת רַבִּים לְמַעַן יוֹשְׁעוּ:

פרק יא

- (א) 1) וְעַתָּה לְכוּ אַחֲרֵי כַּאֲשֶׁר אֲנִי הֵלֵךְ אַחֲרֵי הַמְּשִׁיחַ:
- (ב) 2) וְהִנְנִי מִשְׁבַּח אִתְּכֶם כִּי־זִכְרְתֶם אֹתִי בְּכָל־עֵת וְכִי־שִׁמְרְתֶם אֶת־הַתּוֹרָה הַנִּמְסְרוֹת כַּאֲשֶׁר מִסְרְתִי לָכֶם:
- (ג) 3) אֲדָּךְ זֹאת חֲפָצְתִּי כִּי־תִדְעוּן כִּי־רֹאשׁ כָּל־אִישׁ הוּא הַמְּשִׁיחַ וְרֹאשׁ הָאִשָּׁה הוּא הָאִישׁ וְרֹאשׁ הַמְּשִׁיחַ הוּא הָאֱלֹהִים:
- (ד) 4) כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר יִתְפַּלֵּל אוֹ יִתְנַבֵּא וְרֹאשׁוֹ מְכֹסָה בּוֹזָה אֶת־רֹאשׁוֹ:
- (ה) 5) וְכָל־אִשָּׁה אֲשֶׁר תִּתְפַּלֵּל אוֹ תִתְנַבֵּא וְאֶת־רֹאשָׁהּ לֹא כִסְתָהּ אֶת־רֹאשָׁהּ בּוֹזָה כָּמוֹ אִם־גִּלְחָה אֶת־רֹאשָׁהּ:

6(ו) כי אם-האשה לא תתכסה למה גם-לא תגז ראשה ואם-חרפה היא לאשה לגז או לגלח שערותיה תתכסה:

7(ז) והאיש איננו מצוה לכסות את-ראשו בהיותו צלם אלהים וכבודו אכל האשה היא כבוד האיש:

8(ח) כי אין-האיש לקח מן-האשה כי אם-האשה מן-האיש:

9(ט) גם לא-נברא האיש בעבור האשה כי אם-האשה בעבור האיש:

10(י) על-כן חובת האשה לשאת כסות על-ראשה מפני המלאכים:

11(יא) אכן אין האשה מבלעדיו האיש ואין האיש מבלעדיו האשה לפני אדנינו:

12(יב) כי כאשר האשה מן-האיש כן-גם-האיש על-ידי האשה והכל מאלהים:

13(יג) שפטינוא בנפשכם הכי נאנה לאשה באין כסות ראש להתפלל אל-האלהים:

14(יד) הן גם-הטבע יורה לכם כי חרפה לאיש לגדל פרע שער ראשו:

15(טו) אבל האשה כי תגדל פרע פאר הוא לה כי-לכסות נתן לה הפרע:

16(טז) ואם-יבחר איש לעזרר מדנים לא-זה הדרך לנו ולא לקהלות האלהים:

17(יז) וכאשר אשמיעכם פה דברי לא אשבח אתכם אחרי אשר תקהלו יחדיו לא לטובה כי אם-לרעה:

18(יח) וזה תחלת דברי כאשר תקהלו בקהל הן שמעתי כי-יש מחלקות ביניכם ולמקצת השמועה האמיתי:

19(יט) כי לא תחדלנה המחלקות מקרבכם למען יודעו הנאמנים בכם:

20(כ) ועתה כאשר תתאספו יחדיו לא-זה הדרך לאכל מלחם האדון:

21(כא) כי כל-איש בפרה יקדים לאכל חלקו ואחר רעב והשני שתה שפור:

22(כב) האין לכם בתים לאכל ולשתות שמה או אם-תבויזו לקהל האלהים והוביש פני אלה

אשר אין-בידם מאומה מה אמר לכם הכי אשבחכם עקב זאת לא אשבח אתכם:

23(כג) כי אנכי מן-האדון קבלתי כאשר גם-מסרתי לכם כי האדון ישוע בלילה אשר-הסגירו

אתו לקח לחם:

24(כד) ויברך ויבצע ויאמר קחו אכלו זה הוא בשרי הנבצע בעדכם זאת עשו לזכרני:

25(כה) וכמו-כן אחרי אכלם לקח את-הכוס ויאמר הכוס הזאת היא הפרית החדשה בדמי זאת

עשו בכל-עת אשר תשתו לזכרני:

26(כו) כי בכל-עת אשר תאכלו את-הלחם הזה ושתו את-הכוס הזאת תשמיעו מות אדנינו עד

כי יבוא:

27(כז) על-כן מי אשר יאכל מלחם האדון או-ישתה מכוסו ולבו לא נכון עמו מעל מעל בבשר

אדנינו ובדמו:

28(כח) אבל יבחן אדם את-נפשו ואז מן-הלחם יאכל ומן-הכוס ישתה:

29(כט) כי האכל והשתה שלא כראוי אכל ושתה לאשמתו כי את-בשר האדון לא הבדיל לו

כמשפט:

30(ל) על-כן רבים נכאים וחלים בכם ורבים ישגי עפר:

31(לא) אכן אם-נבחן את-נפשנו לא נשפט:

32(לב) ואף אם-נשפט יסר ייסרנו יהנה למען לא נאשם עם-העולם:

33(לג) לכן אחי כאשר תתאספו יחדיו לאכל הוחדלו איש לרעהו:

34) (לד) ומי אשר ירעב יאכל בביתו ולא יהיה לכם און ועצרה ויתר הדברים אשרכם בפניכם בבאי:

פרק יב

- 1) (א) ועל-דבר מתנות הרוח אחי אין את-נפשי להעלים מכם דבר:
- 2) (ב) אתם ידעתם כי לפני גוים הייתם נמשכים אחרי אליילים אלמים כאשר אחריהם נמשכתם:
- 3) (ג) על-כן אודיע לכם כי אין איש אשר רוח אלהים דבר-בו אשר יאמר על-ישוע כי חרם הוא ולא יוכל איש לקרא לישוע בשם אדון אם-לא ברוח הקדש:
- 4) (ד) ושנות הנה מתנות הקסד אבל אחד הוא הרוח:
- 5) (ה) ושנות הנה עבודות הקדש אבל אחד הוא האדון:
- 6) (ו) ושנות הנה הפעלות אבל אחד הוא האלהים הפעל הכל בכל:
- 7) (ז) ולכל-איש ואיש נתנה התגלות הרוח לטובת כלם:
- 8) (ח) יש אשר ינתן-לו ברוח אמרי חכמה ואחר ינתן-לו אמרי דעת ברוח שהוא:
- 9) (ט) לאחר אמונה ברוח שהוא ולאחר ינתן לרפא חלים ברוח שהוא:
- 10) (י) לזה עלילות נפלאות ולזה דברי נבואה לזה לבחן את-הרוחות לזה לדבר בלשנות שנות ולזה פתרון לשנות:
- 11) (יא) ואת-כל-אלה פעל הרוח האחד שהוא הנתן לאיש איש מנת-חלקו לפי רצונו:
- 12) (יב) כי כאשר הנוף אחד הוא ובו אברים רבים וכל-אברי הנוף אף כירבים הם כלם נוף אחד כן גם-המשיח:
- 13) (יג) כי גם-אנחנו נטבלנו כלנו ברוח אחד לנוף אחד אם-יהודים אם-יונים אם-עבדים או בני חורים ורוח אחד השקה אתנו כלנו:
- 14) (יד) כי הנוף לא אבר אחד הוא כי אם-אברים רבים:
- 15) (טו) אם-תאמר הרגל אחרי אשר לא יד אני אינני מן-הנוף הבעבור זאת לא מן-הנוף היא:
- 16) (טז) ואם-תאמר האזן אחרי אשר לא עין אני אינני מן-הנוף הבעבור זאת לא מן-הנוף היא:
- 17) (יז) אם-הנוף כלו יהיה עין איה יהיה אז השמע ואם-כלו יהיה שמע איה יהיה אז הריח:
- 18) (יח) ועתה שם אלהים את-האברים אבר אבר בנוף לפי רצונו:
- 19) (יט) לוי-היו כלם אבר אחד איכה יהיה אז הנוף:
- 20) (כ) והנה אפוא האברים רבים הם והנוף אחד:
- 21) (כא) ולא תוכל העין לאמר אל-היד אין לי דבר חפץ בך וגם לא הראש אל-הרגלים לאמר דבר חפץ לי ככן אין:
- 22) (כב) אף גם-נוספות נמצא כל-עוד וראו אברי הנוף כרפים כן דרושים הם לחפצינו עד-מאד:
- 23) (כג) ואת-אלה אשר נחשב כאי-כבוד בנוף להם נתן כבוד רב ולמבשינו עוד יתר שאת:
- 24) (כד) כי לחלקים הניפים בנו אין מחסור אכן מערכי הנוף ערך אלהים ונתן כבוד רב לאי-כבוד:
- 25) (כה) לבלתי תהיה מחלקת בנוף ולמען ידאגו האברים זה לזה:
- 26) (כו) אם-יתענה אבר אחד יתענו כל-האברים עמו ואם-יכבד אבר אחד ישישו עמו כל-האברים:

27) (כו) ואתם גוף המשיח ואבריו כל־אחד בחלקו:

28) (כח) ומהם הקים אלהים בתוך העדה בראשנה שליחים בשנית נביאים בשלישית מורים ואחר־כן אלה אשר נתן להם לעשות נפלאות לרפא חלים להביא עזרה לעמד בראש העדה ולדבר בלשנות שנות:

29) (כט) הכלם שליחים אם־כלם נביאים או כלם מורים או עשי נפלאות:

30) (ל) הלכלם נתן לרפא חלים או לדבר בלשנות או לפתר לשנות:

31) (לא) ואתם בקשו בכל־מאדכם מתנות טובות אלה ואני אורה לכם דרך מאד נעלה:

פרק יג

1) (א) אם־בשפת אנשים או מלאכים אדבר ואהבה אין־בי אז נחשת המיה אני או צלצלי תרועה:

2) (ב) ואם־נבואה בי וכל־רו אני מבין וכל־דעת ואם־אמונה כלה לי היא להעתיק הרים ממקומם ואהבה אין־בי אני אז כאין:

3) (ג) אם־אפזר כל־הוני לרעבים ואת־בשרי אתן למאכלת אש ואהבה אין־בי כל־זה לא יועילני מאומה:

4) (ד) האהבה תאריך אף ומלאה חנינה האהבה לא תקנא האהבה לא תתנשא ולא תלבש גאות:

5) (ה) לא ימצא בה שמץ־דבר ולא תבקש את אשר־לה לא תתקצף ולא תחרש רעה:

6) (ו) לא תשיש בעולתה כי אם־משושה עלי־אמת:

7) (ז) כל־דבר תשא כל־דבר תאמין כל־דבר תקנה ולכל־דבר תטה שכמה לסבל:

8) (ח) האהבה לא־תחדל לנצח אף כי־נבואות תכלינה ולשנות תפחדנה ודעת אין־עוד:

9) (ט) כי־אך חלק קטן ידענו וחלק קטן נבאנו:

10) (י) וכאשר בוא תבוא תכלית כל־אלה החלק הקטן יחלף:

11) (יא) בעוד ילד הייתי דברתי כילד בינותי כילד והייתי כילד וכאשר הייתי לאיש הסרתי מעלי דברי ילדות:

12) (יב) כי עתה ראים אנחנו במראה ובחידות ואז נראה פנים אל־פנים עתה ידעתי חלק קטן ואז אדע כאשר נודעתי גם־אני:

13) (יג) ועתה תעמדה שלש־אלה אמונה תקנה ואהבה והגדלה בהן היא האהבה:

פרק יד

1) (א) ואתם רדפו אהבה בקשו בכל־מאדכם מתנות הרוח ועל־כל־אלה להתנבאות:

2) (ב) כי המדבר בלעגי לשון לא אל־אנשים הוא מדבר כי אם־אל־אלהים כי אין־איש שמע והוא יביע חידות ברוח:

3) (ג) והמתנבא מטיף לאנשים דברים משיבי נפש מוסר טוב ודברי נחמים:

4) (ד) המדבר בלשון ישיב נפשו והמתנבא ישיב נפש העדה:

5) (ה) ומי יתן והיה מתן הלשנות לכלכם ואף עוד יתר כי־תהיו כלכם נביאים כי גדול המתנבא מבעל הלשון זולתי אם־יפתר דבריו ועדתו תבנה ממנו:

6) (ו) ועתה כי־אבוא אליכם אחי וכי־אדבר בלשנות מה־אועיל לכם אם־לא אדבר דברי כחזה או מורה דעה כנביא או מבין שמועה:

7) (ז) גַם-כָּלִים נִתְּנִי קוֹל אֲשֶׁר אֵין בָּהֶם נִשְׁמַת חַיִּים כְּמוֹ חֲלִיל אוֹ כְּנֹר אִם-לֹא יִתְּנוּ קוֹל מִפְּרֹשׁ מִי יָבִין מַה-יִּהְיֶה הַחֲלִיל אוֹ מַה-יִּהְיֶה הַכְּנֹר:

8) (ח) גַם-הַשּׁוֹפָר אִם-יִתֵּן-קוֹל בְּלִתי בְּרוּר מִי יִחַלץ לַמַּלְחָמָה:

9) (ט) וְכֵן גַם-אַתֶּם אִם לֹא-תוֹצִיאוּ בַלְשׁוֹנְכֶם מִלִּים בְּרָרוֹת מִי יָבִין מוֹצֵא שְׁפָתֵיכֶם הֲלֹא תִהְיוּ אֲזַ בְּמַדְבָּרִים אֶל-הָרוּחַ:

10) (י) לוֹ תִהְיֶינָה לְשׁוֹנוֹת רַבּוֹת כְּהִנָּה וְכְהִנָּה בְּאֶרֶץ לֹא תִמָּצֵא אַחַת מִהֵן עִמָּקָה מִהָבִין קוֹל מִלִּיהָ:

11) (יא) וְאִם-אֲנִי אֵינִי מִבֵּין פֶּשֶׁר הַמַּלּוֹת אֲזַ אֶתִּיהָ בְּעֵינֵי הַמַּדְבָּר כְּנִלְעַג לְשׁוֹן וְכֵן יִהְיֶה בְּעֵינֵי גַם-הוּא:

12) (יב) כֵּן גַם-אַתֶּם בְּבִקְשְׁכֶם מִתְּנוֹת הָרוּחַ דְּרִשׁוּ טוֹבַת הָעֵדָה לְכוֹנְנָה בֵּיתָר עֹז:

13) (יג) לָכֵן הַמַּדְבָּר בַּלְשׁוֹן יִתְפַּלֵּל לְהִיוֹת גַם-פֶּתֶר דְּבָרָיו:

14) (יד) וְאַף אִם-אֶתְפַּלֵּל בַּלְשׁוֹן רוּחַ שְׁפָתֵי יִתְפַּלֵּל וְתִבְנוּת לִבִּי לֹא תִגֹּב תִּנּוּכָה:

15) (טו) וְמָה אֶפּוֹא עֵתָה אֶתְפַּלֵּל בְּרוּחַ שְׁפָתֵי וְאֶתְפַּלֵּלָה גַם-בְּתִבְנוּת לִבִּי אֲזַמְרָה בְּרוּחַ שְׁפָתֵי וְאֲזַמְרָה גַם-בְּתִבְנוּת לִבִּי:

16) (טז) כִּי-לֹאֵל כֵּן כְּאֲשֶׁר תִּבְרָךְ בְּרוּחַ שְׁפָתֶיךָ וְהִדְיוּט עֹמֵד בְּמִקְוֹמוֹ לִפְנֶיךָ אֵיךְ יַעֲנֶה אָמֵן לְבַרְכָּתְךָ בְּכָלִי דַעַת מָה אַתָּה אֹמֵר:

17) (יז) אָמֵן אַתָּה תִּשְׁיֵב כִּי-תִבְרָךְ אֵךְ רַעַף לֹא יִבְנֶה מִמֶּךָ:

18) (יח) אוֹדָה לֵאלֹהִים כִּי יִשְׁ-לִי מִתַּת הַלְשׁוֹן יֵתֵר עַל-כָּלְכֶם:

19) (יט) אֲבָל בִּקְהֵל אֲבַחֵר לְדַבֵּר חֲמֵשׁ מִלִּים בְּתִבְנוּת לִבִּי לְהוֹרֹת אֶת-הַשְּׁמַעִים מִרַבּוֹת מִלִּים בַּלְעֲנִי לְשׁוֹן:

20) (כ) אַחִי אֶל-תִּהְיוּ כִילְדֵי בִּינָה וְרַק כִּילְדִים אֶל-תִּרְעוּ אֵךְ בִּינָה הָיוּ שְׁלָמִים:

21) (כא) כְּתוּב בַּתּוֹרָה כִּי בַלְעֲנִי שְׁפָה וּבַלְשׁוֹן אַחֲרֵת אֲדַבֵּר אֶל-הָעָם הַזֶּה וְגַם-בְּזֹאת לֹא-אָבּוֹא שְׁמוֹעַ אֵלִי אֹמֵר יִהְיֶה:

22) (כב) עַל-כֵּן הַלְשׁוֹנוֹת הֵן לְאוֹת לֹא לְמַאֲמִינִים כִּי אִם-לְאִינָם מַאֲמִינִים וְתִנּוּכָה אֵינָנָה לְאִינָם מַאֲמִינִים כִּי אִם-לְמַאֲמִינִים:

23) (כג) וְהִנֵּה אִם-תִּקְהֵל כָּל-הָעֵדָה כְּאַחַד וְכָלְכֶם יִדְּבְרוּ בַלְשׁוֹנוֹת וּבָאוּ שְׁמָה הִדְיוּטִים אוֹ אֲנָשִׁים אִינָם מַאֲמִינִים הֲלֹא יֹאמְרוּ כִי-מִשְׁנָעִים אַתֶּם:

24) (כד) אֵךְ אִם-יִתְּנָבְאוּ כָלְכֶם וּבָא שְׁמָה חֶסֶד אֲמוּנָה אוֹ הִדְיוּט הוּא יִשְׁמַע תּוֹכַחַת מִפִּי כָלְכֶם וּמִשְׁפָּט מִפִּי כָלְכֶם:

25) (כה) וּבְכֵן סִתְרִי לְבֹו יִנְלוּ וְהוּא יִפֹּל עַל-אִפּוֹ אֲרֻצָּה יִשְׁתַּחֲוֶה לֵאלֹהִים וַיַּעֲנֶה לֵאמֹר אָכֵן יֵשׁ אֱלֹהִים בְּקִרְבָּכֶם:

26) (כו) וְעֵתָה מַה-אֶפּוֹא אַחִי כְּאֲשֶׁר תִּקְהֵלוּ יִחַדּוּ וְכָל-אִישׁ מִכֶּם יִשְׁ-אִתּוֹ מִזְמֹר אוֹ מוֹסֵר בְּפִיו אוֹ דְּבַר חֲזוֹן אוֹ נִיב לְשׁוֹן אוֹ פֶּשֶׁר דְּבַר יִהְיִי הַכֹּל לְטוֹבַת הַקְּהֵל:

27) (כז) וְכִי-יִדְּבַר אִישׁ בַּלְשׁוֹן יִהְיוּ הַמַּדְבָּרִים שְׁנִים אוֹ שְׁלֹשָׁה וְלֹא יֵתֵר וְזֶה אַחֵר זֶה יִדְּבָרוּ וְאַחֵר יִפְתָּר:

28) (כח) וְאִם-אֵין פֶּתֶר אֲזַ יָדִים בִּקְהֵל וְאֶל-נִפְשׁוֹ וְאֶל-אֱלֹהִים יִדְּבַר:

29) (כט) וְהִנּוּבִיאִים יִדְּבְרוּ שְׁנִים אוֹ שְׁלֹשָׁה וְהִנּוּשָׁאִרִים יִבְחֲנוּ דְּבָרֵיהֶם:

30) (ל) וְכִי נִגְלָה דְּבַר לְאַחַד הַיִּשְׁבִּים שֵׁם אֲזַ יִשְׁתַּק הֶרְאֵשׁוֹן:

- (31) לא) כי תוכלו כלכם להתנבאות זה אחר זה למען ילמדו כלם וכלם ינחמו:
 (32) לב) הלא רוחות הנביאים עצורים לפי חפץ הנביאים:
 (33) לג) כי אלהים לא אלהי המבוכה הוא כי אם-אלהי השלום כמו בכל-קהלות הקדושים:
 (34) לד) נשיכם תשתקנה בקהל כי אין-להן רשיון לדבר שם כי אם-להכנע כאשר אמרת גם-התורה:
 (35) לה) ואם-חפצן ללמד דבר תשאלנה את-בעליהן בבית כי-חרפה היא לאשה לדבר בקהל:
 (36) לו) או מה-תחשבו המכם יצא דבר אלהים או בא אליכם לבדכם:
 (37) לי) איש כי-יתחשב לנביא או איש אשר רוח בו בין יבין את אשר-אני כתב אליכם כי-מצות האדון היא:
 (38) לח) ומי אשר לא יבין זאת לא יבין:
 (39) לט) על-כן אחי בקשו בכל-מאדכם להתנבא ומדבר בלשנות אל-תכלאו:
 (40) מ) אך הכל כמשפט יעשה ובסדרים נכונים:

פרק טו

- (1) א) ואני הנני מודיע לכם אחי עוד הפעם את-הבשרה אשר קראתי באזניכם הלא היא אשר קבלתם ובה אתם דבקים:
 (2) ב) וגם-בה תושעון אם-תחזיקו בדבר כאשר הנדתי לכם כי-לולא כן האמנתם לריק:
 (3) ג) בראשית כל-דבר מסרתי לכם כאשר גם-אנכי קבלתי כי-מת המשיח בעונינו כפי כתבי הקדש:
 (4) ד) וכי נקבר ויקם ביום השלישי כפי כתבי הקדש:
 (5) ה) וכי נראה אל-פיפא ואחרי-כן אל-שנים העשר:
 (6) ו) ואחרי-כן נראה אליהם יותר מחמש מאות אחים כאשר רבם עודם חיים עד-היום הנה ומקצתם נמו שנתם:
 (7) ז) ואחרי-כן נראה אל-יעקב ואחרי-כן אל-השליחים כלם:
 (8) ח) ואחר נראה גם-אלי אשר-כנפל אנכי:
 (9) ט) כי צעיר אני בין השליחים עד אשר-קטנתי מהקרא שליח כי רדפתי את-עדת אלהים:
 (10) י) אבל בחסד אלהים הנני כאשר אני וחסדו עלי לא-היה לריק כי-יותר מכלם עמלתי ולא אני כי אם-חסד אלהים אשר עמדי:
 (11) יא) ועתה אם אני או הם כזאת אני קראים וכזאת אתם האמנתם:
 (12) יב) ואחרי אשר נקרא כי-המשיח קם מן-המתים איך יאמרו אנשים מכם כי-תקומה למתים אין:
 (13) יג) ואם-אין תקומה למתים גם-המשיח לא קם:
 (14) יד) ואם לא קם המשיח אז הכל קריאתנו והכל גם-אמונתכם:
 (15) טו) ואף נמצא עדי שקר לאלהים אחרי אשר עדים היינו לאלהים כי הקים את-המשיח ולא הקימו אם-אמת הדבר כי-המתים לא יקומו:
 (16) טז) כי אם-לא יקומו המתים גם-המשיח לא קם:
 (17) יז) ואם לא קם המשיח אמונתכם הכל וחסאיכם עודם עליכם:
 (18) יח) ואף הישנים במשיח אבד נצחם:

- 19 (יט) אם־רק בחיים האלה שָׁמְנוּ מַחֲסֵנוּ בַּמָּשִׁיחַ אֲזַי עֲנִיִּים מְרֹדִים אֲנַחְנוּ מִכָּל־אָדָם:
- 20 (כ) וְעַתָּה הַמָּשִׁיחַ הֵנּוּ קָם מִן־הַמָּתִים רִאשִׁית הַבְּכוֹרִים מִן־יִשְׁנֵי הַמָּוֶת:
- 21 (כא) כִּי־כַאֲשֶׁר הַמָּוֶת בָּא עַל־יְדֵי אָדָם כֵּן עַל־יְדֵי אָדָם תִּקְוַמַּת הַמָּתִים:
- 22 (כב) וְכַאֲשֶׁר כָּלָם מָתוּ בְּאָדָם כֵּן כָּלָם יַחְיוּ בַּמָּשִׁיחַ:
- 23 (כג) וְאִישׁ אִישׁ בְּסֹדֶר נִכּוֹן־לוֹ הַמָּשִׁיחַ הוּא רִאשִׁית הַבְּכוֹרִים וְאַחֲרֵי־כֵן הַמַּאֲמִינִים בַּמָּשִׁיחַ יִקְוֻמוּ לַעֲתָ בּוֹאוֹ:
- 24 (כד) אַחֲרֵי־כֵן הֵקֵץ בַּהֲשִׁיבוֹ אֶת־הַמַּלְכוּת אֶל־הָאֱלֹהִים הָאֵב בַּיּוֹם אֲשֶׁר יִכְחִיד כָּל־מִשְׁרָה וְכָל־שְׁלֹטוֹן וְגִבּוֹרָה:
- 25 (כה) כִּי־הוּא מֶלֶךְ יִמְלֹךְ עַד כִּי־יָשִׁית כָּל־אֵיכָיו תַּחַת רַגְלָיו:
- 26 (כו) וְהָאֵיב הָאֲחֵרוֹן אֲשֶׁר יִכָּחֵד הוּא הַמָּוֶת:
- 27 (כז) כִּי־כָל שֵׁת תַּחַת רַגְלָיו וְכַאֲשֶׁר נֶאֱמַר כָּל שֵׁתָה תַּחַת רַגְלָיו מוֹדַעַת זֹאת כִּי־הַכֹּל הוֹשֵׁת תַּחְתָּיו מִלְּבַד הַשֵּׁת כָּל:
- 28 (כח) וְכַאֲשֶׁר יִכְבַּשׂ אֶת־כָּל אֲזַנ־הַבֵּן יוֹשֵׁת תַּחַת הַשֵּׁת־כָּל תַּחַת רַגְלָיו לְמַעַן יִהְיֶה הָאֱלֹהִים הַכֹּל בְּכָל:
- 29 (כט) אִם לֹא־כֵן אִם אֵין תִּקְוָמָה לַמָּתִים מִחַיּוּעִילּוֹ הַנִּטְבָּלִים בְּעַד הַמָּתִים לְמַה־זֶּה יִטְבְּלוּ בְּעַדָם וְהֵם לֹא יִקְוֻמוּ לְעוֹלָם:
- 30 (ל) וְלְמַה־זֶּה מְשַׁלִּיכִים אֲנַחְנוּ אֶת־נַפְשֵׁנוּ מִנֶּגֶד בְּכָל־רֶגַע וְרֶגַע:
- 31 (לא) בַּעֲלִיצָתִי אֲשֶׁר אֶעֱלֶצָה בָּכֶם אַחִי לִפְנֵי יְשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדִינִנוּ הִנְנִי נִשְׁבַּעְתִּי כִּי־אֲנֹכִי הוֹלֵךְ לְמוֹת יוֹם יוֹם:
- 32 (לב) וְגַם־בְּאַפְסוֹס הָכִי כְּדֶרְכִּי אֲנוֹשׁ נִלְחַמְתִּי עִם־חַיָּתוֹ יַעַר מִה־יִּתֵּן וּמִה־יּוֹסִיף לִי זֶה אִם־הַמָּתִים לֹא יִקְוֻמוּ נֹאכָל וְנִשְׁתָּה כִּי־מִמָּחָר נָמוּת:
- 33 (לג) אֶל־תִּשְׁעוּ בַּדְּבָרִי שֶׁקֶר חֲבֵרַת אֲנָשִׁים רָעִים תִּסְלֹף אַרְחוֹת יִשְׂרָאֵל:
- 34 (לד) הַתַּעֲזָרוּ וְאֶל־תַּחֲטְאוּ כִּי־יֵשׁ אֲנָשִׁים אֲשֶׁר אֵין־בָּהֶם דַּעַת אֱלֹהִים לְבִשְׁתַּכֶּם אֲנִי אֲמַר כְּזֹאת:
- 35 (לה) וְכִי־יֹאמַר אִישׁ אֵיךְ יִקְוֻמוּ הַמָּתִים מִה גּוֹיָתָם בְּבוֹאָם:
- 36 (לו) סָכַל הֵן תִּזְרַע אֲשֶׁר תִּזְרַע לֹא יִחְיֶה בְּלֹתִי אִם־יָמוּת רֹאשְׁנָה:
- 37 (לז) וְאֵת אֲשֶׁר תִּזְרַע לֹא תִזְרַע הָעֵצָם הַהוּא אֲשֶׁר אַחֲרֵי־כֵן יִצְמַח כִּי אִם־נִרְגַר עָרֶם חֲטָה אוֹ זֶרַע אַחֵר:
- 38 (לח) רַק אֱלֹהִים יִתֵּן־לוֹ גּוֹיָה כְּפִי רְצוֹנוֹ לְכָל־זֶרַע וְזֶרַע גּוֹיָה לְמִינֶהּ:
- 39 (לט) וְלֹא כָל־בָּשָׂר וּבָשָׂר אֶחָד הוּא כִּי בָשָׂר אָדָם לְמִינוֹ וְכֵן בָּשָׂר בְּהֵמָה בָּשָׂר עוֹף וּבָשָׂר דְּגָיִם כָּל־אֶחָד לְמִינֶהּ:
- 40 (מ) וְיֵשׁ גּוֹיּוֹת בַּשָּׁמַיִם וְיֵשׁ גּוֹיּוֹת בָּאָרֶץ אֵךְ כְּבוֹד הַגּוֹיּוֹת אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם שְׁנָה הוּא מִכְּבוֹד הַגּוֹיּוֹת אֲשֶׁר בָּאָרֶץ:
- 41 (מא) יֵשׁ כְּבוֹד אֶחָד לְשִׁמְשׁ וְכְבוֹד אַחֵר לִירֵחַ וְכְבוֹד אַחֵר לְכּוֹכָבִים כִּי־כּוֹכָב מְכּוֹכֵב שְׁנָה בְּכְבוֹדוֹ:
- 42 (מב) וְכִמוֹ־כֵן בַּתִּקְוַמַּת הַמָּתִים נִזְרַע בְּשַׁחַת־בְּלִי וְקָם לַחַיִּי־עַד:
- 43 (מג) נִזְרַע בְּלֹא־כְבוֹד וְקָם בְּכְבוֹד נִזְרַע בְּלֹא־כֹחַ וְקָם בְּכֹחַ:
- 44 (מד) נִזְרַע גּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה וְקָם גּוֹ אֲשֶׁר רוּחַ הוּא יִשְׁגּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה וְיִשְׁגּוֹ אֲשֶׁר רוּחַ הוּא:

- 45 (מה) וכן כתוב ויהי האדם הוא האדם הראשון לנפש חיה והאדם האחרון לרוח מחיה:
- 46 (מו) ולא זה הראשון אשר רוח הוא כי אם זה אשר נשמתו באפיו ואחריו זה אשר רוח הוא:
- 47 (מז) האדם הראשון הוא עפר מן האדמה והאדם השני הוא האדון מן השמים:
- 48 (מח) כמו הראשון עפר כן גם בניו עפר הם וכמו השני מן השמים כן גם אלה אשר לו מן השמים הם:
- 49 (מט) וכאשר לבשנו דמות האדם אשר יסודו מעפר כן נלבשה דמות האדם אשר מוצאתיו משמים:
- 50 (נ) וכזאת אני אמר אחי כי אין בכח בשר נדם לרשת מלכות האלהים ובן-כליון לא ינחל אי-כליון:
- 51 (נא) ראו הנני מנלה סוד לא כלנו נישן המות אך עצם נפשותינו ישנה לכלנו:
- 52 (נב) ברנע כשית עין במשך היבל תרועה אחרנה כי יתקע בשופר והמתים יקיצו לחיי עולם ועצם נפשותינו ישנה:
- 53 (נג) כי בן-כליון זה יעטה אי-כליון ובן-מות זה ילבש אל-מות:
- 54 (נד) וכאשר בן-כליון יעטה אי-כליון ובן-מות ילבש אל-מות אז יקום דבר הכתוב בלע המות לנצח:
- 55 (נה) איזה נצחך מות איזה שבט אונך שאול:
- 56 (נו) שבט המות הוא החטא וכח החטא היא התורה:
- 57 (נז) אך ברוך הוא האלהים אשר נתן לנו תשובה נצחת ביד ישוע המשיח אדנינו:
- 58 (נח) על-כן היו נכנים ומיסדים אחים אהובים ולא תתמוטטו ובעבודת אדנינו הוסיפו לעבד יום יום אחרי אשר ידעתם כי לא לריק פעלתכם באדנינו:

פרק טז

- 1 (א) ועל-אדות קבצת הנדבות לקדשים כאשר צויתי את-הקהלות בגלטיא כן תעשו גם-אתם:
- 2 (ב) באחד בשבת כל-איש מכם כאשר תמצא ידו ירים את-נדבתו להיות לפקדון אתו ולא-תרימו את-הנדבות בבאי:
- 3 (ג) והיה כאשר אבוא אשלח את-האנשים הטובים בעיניכם עם-אגרות להביא את-נדבתכם לירושלים:
- 4 (ד) ואם-יכשר הדבר ללקח גם-אנכי אז ילכו הם עמדי:
- 5 (ה) ואני אבא אליכם מן-מקדוניה כי דרך מקדוניה אאברה:
- 6 (ו) ואולי אגור בתוכם או גם-אחרף ימי החרף עמכם למען תשלחוני אז אל-אשר אני הולך:
- 7 (ז) כי אין רצוני כיום לראתכם בארץ נטה ללון כי אם-אקנה לשבת עמכם ימים מספר אם-ירצה יהוה:
- 8 (ח) ובאפסוס אתמהמה עד-חג השבועות:
- 9 (ט) כי-שם נפתח לי שער גדול המלאכה גדולה והמתקוממים רבים:
- 10 (י) וכי יבוא טמותיוס ותנהוגא לשבת בתוכם בבלי-פחד כי-מלאכת יהוה הוא עשה כמהו כמני:
- 11 (יא) ולכן אל-יבזהו איש אך שלחונו בשלום ואלי יבוא כי אחכה-לו עם-האחים:

12 (יב) וְעַל־אֲדוֹת אַפּוּלוֹס אַחִינוּ הִנֵּה הַפְּצָרָתִי בּוֹ מְאֹד לְבּוֹא אֵלֵיכֶם עִם־הָאֲחִים וְאִין לוֹ כָּל־רְצוֹן לְבּוֹא עִתָּהּ בֹּא יְבּוֹא לְעִת־מִצָּא:

13 (יג) שְׁקִדּוֹ עֲמָדוֹ בְּדֶרֶךְ אֲמוּנָה הִתְאַשְּׁשׁוּ וַעֲשׂוּ חֵיל:

14 (יד) וְכָל־מַעֲשֵׂיכֶם עֲשׂוּ מֵאֲהָבָה:

15 (טו) וְאֲנִי הִנְנִי דֹרֵשׁ מִכֶּם אָחִי הֲלֹא יִדְעֶתֶם אֶת־בֵּית סֹטְפָנוֹס כִּי־הֵם רִאשִׁית פְּרִי אֲכִיָּא וְכִי הִקְדִּישׁוּ אֶת־נַפְשָׁם לְשָׁרֵת אֶת־הַקְּדוֹשִׁים:

16 (טז) אֲשֶׁר עַל־כֵּן לְאֲנָשִׁים כָּאֵלֶּה תְּסוּרוּ לְמַשְׁמַעְתָּם גַּם־אַתֶּם וּלְכָל־פֶּעַל וְעִבֵּד כְּמוֹתָם:

17 (יז) וְאֲנִי שְׂמַחְתִּי עַל בּוֹא סֹטְפָנוֹס וּפְרִטוֹנָטוֹס וְאֲכִיקוֹס כִּי הִמָּה מְלָאוּ אֶת־מַחֲסְרֵי תַּחְתִּיכֶם:

18 (יח) וְכִי־הִנִּיחוּ אֶת־רוּחֵי וְרוּחָכֶם יַחְדָּו עַל־כֵּן דַּעוּ יָקָר עֵרֶךְ אֲנָשִׁים כָּאֵלֶּה:

19 (יט) קַהְלוֹת אֲסִיָּא שְׂאֵלוֹת לָכֶם לְשָׁלוֹם עֲקִילָס וּפְרִי־סְקָא וְגַם־הָעֵדָה אֲשֶׁר בְּבֵיתָם יֹאמְרוּ לָכֶם רַב שָׁלוֹם בְּאֲדִינֵנוּ:

20 (כ) הָאֲחִים כָּלֶם שְׂאֵלִים לָכֶם לְשָׁלוֹם שְׂאֵלוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ לְשָׁלוֹם בְּנִשְׁקַת הַקִּדְּשׁ:

21 (כא) אֲנִי פּוֹלוֹס שְׂאֵל לָכֶם לְשָׁלוֹם בְּכֹתֵב יָדִי:

22 (כב) מִי אֲשֶׁר אֵינְנוּ אֹהֵב אֶת־הָאֲדוֹן יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ יַחֲרֵם מָרֵן אֲתָא:

23 (כג) חֲסֵד יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדִינֵנוּ עֲלֵיכֶם:

24 (כד) וְאֶהְבְּתִי עִם־כָּלֶכֶם בִּישׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲמֵן:

אגרת פולוס השנית אל-הקורנתיים

- (1) א) פולוס שלח ישוע המשיח ברצון אלהים אני וטימותיוס אחינו אל-עדת אלהים בקרנתוס ואל-כל-הקדושים אשר בארץ אכיא:
- (2) ב) חסד ושלום יתן לכם אלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח:
- (3) ג) ברוך הוא האלהים אבי אדנינו ישוע המשיח אבי הרחמים ואלהי כל-נחמה:
- (4) ד) המנחם אתנו בכל-צרה והנחן לנו כח לנחם אחרים בכל-צרתם בתנחומים אשר נחמנו מאת אלהים:
- (5) ה) כי כאשר עצמו מכאבינו בעבור המשיח כן על-ידי המשיח יעצמו הנחמים לנו:
- (6) ו) אם-אפפו עלינו רעות נחם וישע יצאו לכם מהן ואם-נמצא נחם אתם הם המנחמים כיי-נגדל כחכם מסבלות הצרות האלה אשר נסבל גם-אנחנו:
- (7) ז) ויש-לנו תקווה נאמנה ברעתנו כי כאשר חלק לכם בצרה כן יהיה לכם חלק גם-בנחמה:
- (8) ח) כי אין-נפשנו להעלים מכם אחינו את-הצרות אשר עברו עלינו באסיא כי כבדו ממנו עד-מאד וכי-כשל כח הסבל עד כי-גם לחיינו אמרנו נואש:
- (9) ט) ואנחנו דברנו עם-לבנו לאמר משפט-מות נגזר עלינו לבלתי נבטח עוד בנפשנו כי אם-באלהים המנחם את-המתים:
- (10) י) אשר הצילנו מן-המות הקשה הנה כי מציל הוא ולו הוחלנו כי יצילנו עוד:
- (11) יא) כי גם-אתם תחושו לעזר-לנו בתפלתכם ובזאת רבים יודו לאלהים על-מתנת החסד אשר נתן לנו בתפילת רבים:
- (12) יב) וזאת היא תהלתנו אשר לבנו לעדות לנו כי בנקיון פנים ובנפש זכה כלב אלהים התהלכנו בקרב הארץ ואף כי-בקרב מחניכם ולא בחכמת פשר ודם כי אם-בחסד אלהים:
- (13) יג) כי לא-כתבנו אליכם דבר זולתי את אשר אתם קראים ומקימים וגם הוחלתי כיי-תקימו דברי עד-הקץ:
- (14) יד) וכאשר חיינו לתהלה לאנשים מכם המפירים אתנו כן אתם לתהלה לנו ביום ישוע אדנינו:
- (15) טו) ובבטחון הנה הנה את-לבבי לבוא אליכם אז לתת לכם לוית-חן שנית:
- (16) טז) ולעבר דרך עליכם אל-מקדוניה וממקדוניה לשוב אליכם ואתם תשלחוני אז אל-ארץ יהודה:
- (17) יז) וכאשר הנה כן את-לבבי הכי בזאת נמהר לב הייתי או הכי היתה מחשבותי במחשבת פשר ודם ויהי בפי הן ולא לא והן כאחד:
- (18) יח) על-אמונת אלהים כי-דברנו אליכם לא הנה הן ולא:
- (19) יט) כי בן-האלהים ישוע המשיח אשר אני וסלונוס וטימותיוס קראנו אתו ביניכם הוא לא הנה הן ולא כי רק-אמת בו:
- (20) כ) ובו כל-הבטחות אלהים אמת ואמן על-ידינו לכבוד אלהים:
- (21) כא) כי-אלהים הוא אשר הקימנו במשיח עמכם וימשחנו במשחת קדשו:
- (22) כב) וגם-הנה לנו למחסה עז ואת-רוחו נתן בלבנו לערבון לנו:

23 (כג) ואני לאלהים אקרא לעדות לי כי מחמלתי עליכם לא-באתי אל-קרנתוס עד-עתה:
 24 (כד) כי לא להשתרר על-אמונתכם הגנו כי אם-רק כחברים להגדיל טובכם אשר באמונה
 אתם חיים:

פרק ב

1 (א) ואני שמתי על-לבי לבלתי שוב אליכם עוד בעצבון:
 2 (ב) כי אם-אני אעציבכם בעצבי מי אפוא ישמחני עוד הכי הוא ישמחני אשר נעצב על-ידי:
 3 (ג) וכזאת הנה כתבתי פן-אתעצב אל-לבי בבאי בקרבכם תחת אשר הוחלתי לשמח בכם
 ואבטח בכלכם כי שמחתי היא שמחת כלכם:
 4 (ד) ואני מרב יגון ומצוקת לב כתבתי כזאת ובשטר דמעות ולא למען תעצבו כי אם-רק למען
 תדעו את-האהבה העזה אשר אהבתי אתכם:
 5 (ה) ואם-איש מכם נתן עצבת לא רק אתי לבדי העציב כי אם-מבלי אכביר מלים כמעט
 אתכם כלכם העציב:
 6 (ו) אך די לאיש שהוא הזעם אשר זעמוהו רבים:
 7 (ז) על-כן אפוא שובו תנו חנינה לאיש שהוא ודברו על-לבו פן-יבלע ביגונו כי רב הוא:
 8 (ח) ולזאת אני שאל מאתכם פקדו-נא אתו באהבתכם:
 9 (ט) וגם-לבעבור זאת כתבתי כי-מנסה אני לדעת הישכם שמעים אל-כל-מצותי:
 10 (י) ואיש אשר אתם תסלחו-לו אסלחו-לו גם-אני כי אני אם-סלחתי מאומה סלחתי את-אשר
 סלחתי למענכם לפני המשיח:
 11 (יא) פן-יעקבנו השטן כי לא-נעלמו ממנו מזמותיו:
 12 (יב) וכאשר באתי אל-טרואס על-דבר בשרת המשיח אשר נפתח-לי שם שער באדנינו:
 13 (יג) לא-נחה רוחי בקרבי כי לא-מצאתי שם את-טיטוס אחי ואפן נאלץ מאתם אל-מקדוניה:
 14 (יד) אך ברוד הוא האלהים הנותן לנו תשועה במשיחנו תמיד וריח דעתו יזיל על-ידינו
 בכל-מקום:
 15 (טו) כי אנחנו ריח הניחח העלה מאת המשיח לאלהים בין בתוך הנשעים ובין בתוך האבירים:
 16 (טז) לאלה ריח המנות למנות ולאלה ריח החיים לחיים ומי-הוא נכון לכהנה כזאת:
 17 (יז) כי אנחנו לא כרבים ההפכים דברי אלהים כי אם-בישרת לבב לפני אלהים ובאלהים
 אנחנו מדברים במשיח:

פרק ג

1 (א) הנחל עוד הפעם לחותכם מי-אנו החפץ לנו כאנשים אחרים בכתבי מליצה אליכם או
 מכם:
 2 (ב) אתם אנרתנו חרותה על-לבנו אשר כל-אדם מבין וקרא בה:
 3 (ג) כאשר מודעת זאת כי אתם אנרת המשיח ערוכה על-ידינו וכתובה לא בדיו כי אם-ברוח
 אלהים חיים לא על-לחות אבנים כי אם-על-לחות לב בשר:
 4 (ד) ובטחון רב כזה יש-לנו באלהים על-ידי משיחנו:
 5 (ה) לא כי פח לנו לקיים כל-דבר כפי העלה על-רוחנו כי אם-פחנו מאת האלהים:

- (6) וְאֵשֶׁר גַּם-כַּחַת נָתַן לָנוּ לְהִיּוֹת כְּהִנִּי בְרִית הַחֲדָשָׁה לֹא לִפִּי הָאֲתִיּוֹת כִּי אִם-לִפִּי הָרוּחַ כִּי-הָאוֹת מִמִּית וְהָרוּחַ מִחַיָּה:
- (7) וְאִם-הִכְהֵנָה אֲשֶׁר מוֹת בָּהּ וְאֲשֶׁר חֲרוּתָהּ בְּאֲתִיּוֹת עַל-הָאֲבָנִים מְלֹאָה כְבוֹד עַד-כִּי לֹא יִכְלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְהִבִּיט אֶל-פָּנַי מִשֶּׁה מִפָּנַי אֹר פָּנָיו אֲשֶׁר לֹא יַעֲמֵד לְנִצָּח:
- (8) אַף כִּי יָאֲתָה כְבוֹד לְהִכְהֵנָה אֲשֶׁר בָּהּ חַי רֹיחַ:
- (9) וְאִם-תִּכְבֹּד הִכְהֵנָה אֲשֶׁר תוֹרְתָהּ דִּין הֵלֵא תִכְבֹּד הִכְהֵנָה אֲשֶׁר צִדְקָה תוֹרְתָהּ בְּכְבוֹד מִשְׁנָה:
- (10) כִּי בְמָה נִחְשָׁב כְבוֹד הִכְהֵנָה הָרֵאשֶׁנָּה נֶגֶד עֵרֶךְ הִכְהֵנָה אֲשֶׁר-לָהּ יֵתֵר שְׂאֵת:
- (11) וְאִם-בְּתַחֲלוּף כְבוֹדָהּ הִיא אַף כִּי-זֹאת הָעֲמֻדָה לְנִצָּח:
- (12) עַל-כֵּן בְּהִיּוֹת לָנוּ תִקְנָה כְּזֹאת פִּינוּ יִבִּיעַ עֵתָק:
- (13) וְלֹא כִמְשָׁה אֲשֶׁר נָתַן מִסּוּהָ עַל-פָּנָיו וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִכְלוּ לְהִתְבּוֹנֵן אֶל-תִּכְלִית תוֹרָתוֹ הַבָּאָה עַד-קִצָּה:
- (14) כִּי כְבֹד לָבָם וְעַד-הַיּוֹם הַזֶּה כֹּאֲשֶׁר יִקְרְאוּ דְבָרֵי הַבְּרִית הַיִּשְׁנָה עוֹד הַמִּסּוּהָ הַהוּא לְנֶגֶד עֵינֵיהֶם כִּי לֹא יִסּוּר בְּלִתִּי בְּמִשִּׁיחַ:
- (15) הֵם יִהְיוּ בְּתוֹרַת מִשֶּׁה וְהַמִּסּוּהָ כִּמְכֻסָּה עַל-לָבָם עַד-הַיּוֹם הַזֶּה:
- (16) אֵךְ כֹּאֲשֶׁר יָשׁוּב יִשְׂרָאֵל אֶל-הָאֲדוֹן אִזְּ הַמִּסּוּהָ יוֹסֵר:
- (17) וְאֲדִינֵנוּ הוּא הָרוּחַ וּמִי אֲשֶׁר-בּוֹ רוּחַ אֲדִינֵנוּ חֲפָשִׁי הוּא:
- (18) וְאִנְחֵנוּ כְּלָנוּ בְּלִי מְכֻסָּה עַל-פָּנֵינוּ רְאִים כְבוֹד אֲדִינֵנוּ כִּמוֹ בְּרָאִי מוֹצֵק וְצִלְמָנוּ יִשְׁנָה יְדָמָה לְצֶלֶם הַהוּא וְיַעֲלֶה מְכֻבֹּד אֶל-כְבוֹד מְלִפְנֵי אֲדוֹן הָרוּחַ:

פרק ד

- (1) עַל-כֵּן בְּהִיּוֹת לָנוּ כְּהֵנָה כְּזֹאת בְּחֶסֶד אֵל לֹא נַחַת מִפָּנֵי-כָל:
- (2) מִנִּסְתָּרוֹת הַמִּבְשׁוֹת פָּנַי בַּעֲלִיָּהֶן נִרְחַק בַּעֲקֻבוֹת עֲקָבָה לֹא גִלָּף וְעַל-דְּבַר הָאֱלֹהִים לֹא נִטְפַל שִׁקָּר כִּי אִם-לְגִלּוֹת אֶת-הָאֱמֶת בְּאֵנוּ וּבְזֹאת נִפְיֵק רְצוֹן מִלֵּב כָּל-בְּנֵי אָדָם לִפְנֵי אֱלֹהִים:
- (3) וְאִם גַּם-בְּשִׁרְתָּנוּ מִסּוּהָ עַל-פָּנֵיהָ הַמִּסּוּהָ הוּא רַק לְעֵינֵי הָאֲבָדִים:
- (4) אֲשֶׁר עוֹר אֱלֹהֵי הָעוֹלָם הַזֶּה עֵינֵי אֱלֹהָ אֲשֶׁר לֹא אָמֵן בָּם לְבִלְתִּי יִנָּה עֲלֵיהֶם אֹר כְבוֹד בְּשִׁרַת הַמִּשִּׁיחַ אֲשֶׁר הוּא צֶלֶם הָאֱלֹהִים:
- (5) כִּי לֹא עָלִינוּ כִּי אִם-עַל-יְשׁוּעַ הַמִּשִּׁיחַ נֹאמַר כִּי הוּא הָאֲדוֹן וְלִמְעַנּוּ אֲנִחְנוּ עֲבָדֵיכֶם:
- (6) כִּי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר אָמַר וַיּוֹפֵעַ אֹר מֵאֶפֶל הוּא הַדֹּלִיק גֵּרוֹ בְּחֲדָרֵי לְבָנוֹ לְהַפִּיץ אֹר וַעַת כְּבוֹדוֹ בְּפָנֵי יְשׁוּעַ הַמִּשִּׁיחַ:
- (7) וְהָאוֹצֵר הַזֶּה לָנוּ בְּכָלִי חֶרֶשׁ לְמַעַן תֵּת יֵתֵר עִז לְאֱלֹהִים וְלֹא לָנוּ:
- (8) נִלְחָצִים אֲנִחְנוּ מִכָּל-עֵבֶר אֵךְ לֹא רְצוּצִים נִבְכִּים וְלֹא נוֹאֲשִׁים:
- (9) נִרְדָּפִים וְלֹא נַעֲזָבִים נִדְחִים וְלֹא אֲבָדִים:
- (10) וְאֶת-מוֹת הָאֲדוֹן יְשׁוּעַ נִשְׁאִים אֲנִחְנוּ תְּמִיד בְּנַפְשָׁנוּ לְמַעַן יִגְלוּ בְּנַפְשָׁנוּ גַם-חַיֵּינוּ:
- (11) כִּי נִתּוּנִים אֲנִחְנוּ לְמוֹת כָּל-יָמֵי חַיֵּינוּ בַּעֲבוּר יְשׁוּעַ לְמַעַן יִגְלוּ גַם-חַיֵּי יְשׁוּעַ בְּבִשְׁרָנוּ בְּשׁוֹר כָּלָה:
- (12) וּבִכֵּן כֹּאֲשֶׁר עָלִינוּ גִּדְל כַּחַת הַמוֹת כֵּן עָלִיכֶם כַּחַת הַחַיִּים:

13) יג) אך בהיות בנו רוח האמונה שהוא כדבר הכתוב האמנתי כי-אדבר לכן מאמינים אנחנו וגם-נדברה:

14) יד) אחרי אשר ידענו כי המקים את-האדון ישוע הוא גם-ימים אתנו עם-ישוע וגם-יעמידנו עמכם לפני:

15) טו) וכל-אלה בעבורכם למען יוסיפו רבים להודות לכבוד האלהים רב חסדו:

16) טז) ועל-כן אפוא לא נחת מפני-כל אף אם-האדם החיצון נמק בנו הנה האדם הפנימי יחליף כח יום יום:

17) זי) כי ענינו אשר קל הוא ועבר כרנע עז נצח יתן-לנו כבוד מאד נעלה:

18) יח) כי לא לדברים הנראים אנו מצפים כי אם-לאשר אינם נראים כי הנראים לימים חרוצים ואשר אינם נראים עד-עולמי עד:

פרק ה

1) א) כי ידענו אם יתהרס בית חמר אהל נפשנו יתן לנו בית מאת האלהים אשר איננו בנוי בידים כי בית עולם הוא במרום:

2) ב) כי פה בבתי הנפש נאנחים אנחנו ושאים להתלונן בצל המעון העליון:

3) ג) ואם נתלונן שם לא נהיה עוד כעירמם מבלי מחסה:

4) ד) כי כל-עוד נתגורר פה בבתי הנפש אנחנו מסבלים ונאנקים ולא לחליפת חליצתנו אנחנו מתאווים כי אם-להיות מלפשים לבעבור יבלע תמות במו-החיים:

5) ה) והאלהים הוא אשר הכינו לכל-זאת ואת-רוחו נתן לערבון לנו:

6) ו) ובזאת אנחנו סמוכים תמיד וגם-ידעים כי כל-עוד אשר נשכן בנזיה נשכן כמו גלים מעל פני האדון:

7) ז) כי באמונה אנו הלכים ולא למראה עינים:

8) ח) ויש-לנו על-מי להסמך ותאות לבנו גדלה להרחיק נדד מן-הנזיה ולהתלונן בצל האדון:

9) ט) על-כן נתאמץ אם-מקרוב או-מרחוק להיות לו לרצון:

10) י) כי כלנו מתעתדים לעמד לפני כסא משפט המשיח לקחת איש איש כמעשהו אשר עשה בעודו בבשרו אם-טוב ואם-רע:

11) יא) ואחרי אשר יראת יהוה לנגד עינינו נפתח את-בני האדם ליראה אתו ובישרת לבבנו ידעים אנחנו לאלהים אוחילה כי כן ידעים אנחנו גם-לכם:

12) יב) ולא באנו בזאת לרומם נפשנו לפניכם עוד הפעם כי אם-לשים לכם ידים להתפאר בנו ולתת לכם פתחון פה נגד המתפארים לעינים וללבב אין מאומה:

13) יג) ואף אם-נחשבנו כמשתוללים כן היינו לאלהים ואם כמחכמים כן היינו לכם:

14) יד) כי-אהבת המשיח חזקה עלינו להוציא משפט כזה אם-אחד מת בעד כלם אז כלם כמתים נחשבו:

15) טו) והוא מת בעד כלם למען יחיו כלמו לא לנפשם כי אם-לו אשר מת וקם בעדם:

16) טז) על-כן מעתה לא-נרע עוד איש לפי בשרו ואף המשיח אם-ידענהו לפי בשרו לא-נרעהו עוד עתה:

17) זי) כי מי למשיח בריאה חדשה הוא קדמניות תלפו והנה הכל חדש הוא:

18 (יח) וְכָל־זֹאת מִיַּד אֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְּנָנוּ לְהַתְרִצוֹת אֵלָיו בְּמַשִּׁיחַ וַעֲבַדְתָּ הַסְּלִיחָה הַזֹּאת שָׁם עָלֵינוּ:

19 (יט) כִּי הֵן אֱלֹהִים הָיָה בְּיָשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ לְסַלֵּחַ לִבְנֵי הָעוֹלָם וְלֹא־לְזָכֹר לָהֶם אֶת־חַטָּאתֵיהֶם וְתוֹרַת הַסְּלִיחָה הַזֹּאת הַפְּקִיד בְּיָדֵינוּ:

20 (כ) וְאֵם כֵּן אֶפְּוֹא מְלִיצֵי הַמָּשִׁיחַ אֲנַחְנוּ כִּמּוֹ אִם־אֱלֹהִים מִתְחַנֵּן אֵלֵיכֶם עַל־פִּינוּ אֲנַחְנוּ מִחֲלִים אֶת־פְּנִיכֶם בְּשֵׁם הַמָּשִׁיחַ הַתְּרִצוּנָא אֶל־הָאֱלֹהִים:

21 (כא) הוּא אֲשֶׁר לֹא־יָדַע חַטָּאת אֹתוֹ עָשָׂה לְחַטָּאת בַּעֲדָנוּ לְמַעַן נִהְיָה אֲנַחְנוּ בּוֹ לְצַדִּיקַת אֱלֹהִים:

פרק ו

1 (א) וְאֲנַחְנוּ כְּעֹשִׂים עִמּוֹ בְּמַלְאכָתוֹ מְבַקְשִׁים מִכֶּם אַל־נָא תִשְׂאוּ חֶסֶד־אֵל לְרִיק:

2 (ב) כִּי הוּא אָמַר בְּעֵת רָצוֹן עֲנִיתִיךָ וּבַיּוֹם יְשׁוּעָה עֲזַרְתִּיךָ הִנֵּה עָתָה עֵת רָצוֹן הִנֵּה עָתָה יוֹם יְשׁוּעָה:

3 (ג) וְלֹא נָתַן מְכַשֵּׁל לַפְּנִי־כָל פֶּן־תִּחְשַׁב עַבְדָּתְנוּ לְשִׁמְצָה:

4 (ד) אוּלָם בְּכָל־מַעֲמַד נַעֲמַד לְעֵינֵי הָרְאִים כְּמִשְׁרָתֵי־אֵל בְּרַב עֶצֶר רוּחַ בְּלִחָץ בְּמִצּוֹק וּבְחֶסֶד כָּל:

5 (ה) בְּמַהֲלָמוֹת בְּבִתֵּי כָלָאִים בְּמַהוּמוֹת בַּתְלָאוֹת בְּבִלִי־שְׁנָה בְּלִילָה וּבְהַתְעַנּוֹת בַּיּוֹם:

6 (ו) בְּכָר לֵב בְּאוֹר הַדַּעַת וּבְאֶרֶךְ רוּחַ בְּחִנִּינָה בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וּבְאַהֲבָה בְּלֹא לֵב וְלֵב:

7 (ז) בְּדַבְרֵי אֱמֶת בְּגִבּוּרַת אֱלֹהִים וּבְכָלִי נֶשֶׁק הַצִּדִּיקָה מִיָּמִין וּמִשְׁמָאל:

8 (ח) בְּכַבּוֹד וּבְקִלּוֹן בְּדַבָּה רָעָה וּבְשִׁמְעַת תַּהֲלָה כְּמַתְעִים וְנֶאֱמָנִים:

9 (ט) כְּבִנֵּי בְלִי־שֵׁם וְאֲנָשֵׁי שֵׁם כְּמַתִּים וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ חַיִּים כְּמַכִּים וְלֹא מוֹמְתִים:

10 (י) כְּנִעְצָצִים וּשְׁמִחִים תָּמִיד כְּרָשִׁים וּמַעֲשִׂירֵי רַבִּים כְּאִין לָהֶם מְאוּמָה וַיֵּשׁ לָהֶם כָּל:

11 (יא) וְאַתֶּם יוֹשְׁבֵי קִרְנָתוֹס פִּינוּ פִּתְחָנוּ לָכֶם אַף לִבְנוֹי רָחֵב:

12 (יב) לֹא־צָר הוּא מִהֲכִיל אֶתְכֶם אֶף מַעֲיָכֶם וְרַחֲמֵיכֶם צָרוּ מִהֲכִיל אֶתְנוּ:

13 (יג) וְאֲנִי כִּמּוֹ אֶל־בָּנִים אֲנִי מְדַבֵּר הַשִּׁיבּוֹ גְּמוּל וְהִרְחִיבּוֹ לִבְכֶּם גַּם־אַתֶּם:

14 (יד) אַל־תִּצְמְדוּ לַמַּהֲרָסִי אֲמוּנָה לַמִּשְׁךְ עִמָּם בַּעַל אֶחָד כִּי מַה אֲחֻנָּה בֵּין צִדִּיק לְרָשָׁע וּמַה

בְּרִית בֵּין אוֹר לַחֹשֶׁךְ:

15 (טו) בְּמַה יִּשְׁוֶה הַמָּשִׁיחַ לְבִלְיָעַל אוּ מַה חֶלֶק לְשֹׁמֵר אֲמוּנָה עִם־מַהֲרָס אֲמוּנָה:

16 (טז) מַה־קָּשֶׁר לְהִיכָל אֱלֹהִים עִם־אֱלִילִים כִּי־אֲנַחְנוּ הִיכָל אֱלֹהִים חַיִּים כְּאֲשֶׁר אָמַר הָאֱלֹהִים

וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכָם וְהִתְחַלַּכְתִּי בְּתוֹכָם וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים וְהֵם יִהְיוּ־לִי לְעָם:

17 (יז) עַל־כֵּן צֵאוּ מִתּוֹכָם וְהִבְרּוּ נֶאֱם־יְהוָה וְטִמָּא אַל־תִּנְעֻוּ וְאֲנִי אֶקְבֵּל אֶתְכֶם:

18 (יח) וְהָיִיתִי לָכֶם לְאֵב וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי לְבָנִים וּלְבָנוֹת נֶאֱם־יְהוָה צְבָאוֹת:

פרק ז

1 (א) לָכֵן יָדִידִים בַּהֲיוֹת לָנוּ הַבִּטְחוֹת אֵלֶּה נִשְׁתַּהֵר נַפְשָׁנוּ מִכָּל־טַמְאָת בְּשָׁר וָרוּחַ וְנַעֲלָה בַקֹּדֶשׁ

בְּיִרְאַת אֱלֹהִים:

2 (ב) שְׂאוּנוּ־נָא לֹא עֲשִׂקְנוּ לֹא חִבְלָנוּ וְלֹא עָקְבָנוּ אִישׁ:

3 (ג) וְלֹא לְהַאֲשִׁימְכֶם אֲנִי מְדַבֵּר כִּי הֲלֹא קִדְּמָתִי לֵאמֹר כִּי שְׂמוּרִים אַתֶּם בְּלִבְנוּ גַם־בְּמִנּוֹת

גַם־בְּחַיִּים:

4(ד) אַרְשֶׁת שְׁפָתַי נִמְרָצָה אֲלֵיכֶם וְאֶתְפָּאֵר בְּכֶם עַד־מָאֵד וּבְכָל־צָרְתָּנוּ מְלֹאתִי נַחֵם וְדִי שְׁמֹחוֹת שְׁבַעַתִּי:

5(ה) כִּי בְּבֹאֵנוּ מִקְדוֹנִיָּא לֹא־הָיָה שְׁלוֹם בְּבִשְׁרֵנוּ כִּי אִם־צָרָה מְכַל־עֵבֶר מִחוּץ חָרֵב וּמִחֲדָרִים אִימָה:

6(ו) אֲדָּ זִקְרָה כְּפוּפִים אֱלֹהִים אֲשֶׁר סָמַךְ לָנוּ בְּיַד טִיטוֹס בְּבֹאוֹ:

7(ז) וְלֹא בְּבֹאוֹ בְּלִבָּד כִּי אִם־גַּם בְּתַנְחוּמִים אֲשֶׁר מָצָא בִּינֵיכֶם בְּהַגִּידוֹ לָנוּ אֶת־חֹשֶׁק לְבָבְכֶם אֶת־יְגוֹנְכֶם וְאֶת־קִנְאֲתְכֶם לִי אֲשֶׁר עַל־כֵּן הוֹסִיף שְׁמִיחָה בְּלִבִּי:

8(ח) וְאִם גַּם־הָעֲצָבִתִּי אֶתְכֶם בְּאַנְדָּתִי לֹא אֶנְחֶם עִתָּה אֲף כִּי־נִחַמְתִּי אֹז בְּרֹאתִי כִּי־הָאֲנָרֶת הָיָה הָעֲצִיבָה אֶתְכֶם לְזִמְן מָה:

9(ט) וְעִתָּה אֲנִי שְׂמִיחָה לֹא עַל־עֲצָבְכֶם כִּי אִם־עַל־עֲצָבְכֶם לְתַשׁוּבָה אַחֲרֵי אֲשֶׁר נִעְצָבְתֶּם לְפִי רְצוֹן אֱלֹהִים לְבִלִּי הָיִיתֶם לָכֶם כָּל־נֶזֶק עַל־יְדֵנוּ:

10(י) כִּי הָעֲצָב לְפִי רְצוֹן אֱלֹהִים מוֹלִיד לְתַשׁוּבָה וְלְתַשׁוּעָה אֲשֶׁר עַל־זֹאת לֹא יִנְחֶם אִישׁ אֶדָּ עֲצָב לְפִי־דֶרֶךְ הָעוֹלָם יוֹלִיד לְמוֹת:

11(יא) הֲלֹא תֵרְאוּ פָרִי עֲצָבְכֶם אֲשֶׁר כָּרְצוֹן אֱלֹהִים כִּי עוֹרֵר אֶתְכֶם לְשָׂקֵד עַל־דְּבָרֵינוּ אֲף לְהַצְטִידֵק וְאֲף לְהַתְקַצֵּף אֲף לִירְאָה וְאֲף לְאַהֲבָה אֲף לְקִנְיָאָה וְאֲף לְנִקְמָה הוֹכַחְתֶּם כִּי־נִקְיִים הָיִיתֶם מִכָּל וְכָל בְּעִנְיֵן הַחֹא:

12(יב) וְעַל־כֵּן כְּאֲשֶׁר כָּתַבְתִּי אֲלֵיכֶם לֹא כָתַבְתִּי בְּעִבּוֹר זֶה אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־הִרְעָה וְלֹא בְּעִבּוֹר זֶה אֲשֶׁר סָבַל אֶת־הִרְעָה כִּי אִם־בְּעִבּוֹר הִרְאֵתְכֶם כִּמָּה אַתֶּם חֲרָדִים עָלֵינוּ לְפָנֵי הָאֱלֹהִים:

13(יג) וּבְעִבּוֹר־זֹאת תַּנְחוּמִים יִשְׁעִשְׁעוּ נַפְשֵׁנוּ בְּתַנְחוּמֵיכֶם וְרַב שְׁמֹחוֹת שְׁבַעַנוּ בְּשִׂמְחַת טִיטוֹס אֲשֶׁר כָּלְכֶם יַחְדּוֹ הִנַּחְתֶּם אֶת־רוּחוֹ:

14(יד) וְאֲנִי לֹא אֲבוֹשׁ מֵאֲשֶׁר הִלַּלְתִּיכֶם לְפָנָיו כִּי כְּאֲשֶׁר כָּל־דְּבָרֵינוּ אֲלֵיכֶם דְּבָרֵי אֱמֶת הֵם כֵּן הוֹקֵם דְּבַר הַתְּהִלָּה אֲשֶׁר הִלַּלְתִּיכֶם לְפָנֵי טִיטוֹס:

15(טו) וְגַם־הוּא נִכְמְרוּ רַחֲמָיו אֲלֵיכֶם יֵתֵר מְאֹד וַיִּזְכֹּר כִּי כָלְכֶם יַחְדּוֹ הִקְשַׁבְתֶּם לְקוֹלוֹ וְכִי קִבַּלְתֶּם אֹתוֹ בִּירְאָה וּבַחֲרָדָה:

16(טז) וְאֲנִי שְׂמִיחָה כִּי בְּכָל־דְּבַר לְבִי בְּכֶם בְּטוֹחַ:

פרק ח

1(א) וְהִנֵּנוּ מוֹדִיעִים אֶתְכֶם אַחִים כִּי גִבֹּר חֶסֶד אֵל עַל־קַהֲלוֹת מִקְדוֹנִיָּא:

2(ב) כִּי כְּאֲשֶׁר הִגִּדִיל כּוֹר צָרְתֶּם כֵּן נִדְּלָה שְׂמִיחָתְכֶם וְרַב עָנִים הִרְבָּה שְׁפַעַת נִדְּבָתְכֶם:

3(ג) וְאֲנִי עַד הִנֵּנִי כִּי לְפִי־עֶרְךָ כָּחֶם אוֹ גַּם־יֵתֵר מִדִּי־כָחֶם כְּנִדְּבִי לִבִּי:

4(ד) בְּקִשּׁוֹ מִמֶּנּוּ בְּתַנְחוּנִים רַבִּים עַל־דְּבַר נִדְּבָתְכֶם זֶה חֶסֶדְכֶם וְחֶלֶק עֲבָדְתְּכֶם לְקְדוּשִׁים:

5(ה) וְגַם־עָשׂוּ יֵתֵר מֵאֲשֶׁר קוִינּוּ כִּי בְּתַחֲלָה הִקְדִּישׁוּ נַפְשָׁם לְאַדְרִיָּנוּ וְלָנוּ בְּרְצוֹן הָאֱלֹהִים:

6(ו) וְלְפִי־זֹאת בְּקִשְׁנוּ מֵאֵת טִיטוֹס כְּאֲשֶׁר הִחַל מֵאֵז כֵּן יִכְלֶה מַעֲשֵׂה הַחֶסֶד הַזֶּה בְּכֶם:

7(ז) וְהִנֵּה כְּאֲשֶׁר חֶלֶק רַב לָכֶם בְּכָל בְּאֻמוֹנָה בְּתוֹרָה וּבְדַעַת בְּכָל־מַאֲמָצִי כַח וּבְאַהֲבָה אֲשֶׁר תֵּאֱהָבֵנוּ כֵּן תִּרְבּוּ חֶלְקְכֶם גַּם־בְּחֶסֶד הַזֶּה:

8(ח) וְלֹא כְּדָבַר מִצְוָה אֲנִי אֹמֵר כִּי אִם־לְנִסְתָּתְכֶם בְּמַאֲמָצִי כַח אַחֲרִים לְרֹאוֹת אִם־אֶהְבְּתְכֶם זָכָה:

9(ט) כִּי־יִדְעַתֶּם אֶת־חֶסֶד יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדִינּוּ כִּי עָשִׂיר הָיָה וַיְהִי לָרֶשׁ לְמַעַנְכֶם אֲשֶׁר עָקַב רִישׁוֹ תַעֲשִׂירוֹ:

- 10 (י) וְאֵנִי מִחוּה דַעְתִּי בְּדָבָר הַזֶּה לְהוֹעִיל לָכֶם אַחֲרֵי אֲשֶׁר תַּחֲלֹתֶם זֶה שָׁנָה לֹא רַק לַעֲשׂוֹת חֶסֶד כִּי אִם-גַּם לַעֲשׂוֹת בְּחֶפְזָא לֵב:
- 11 (יא) וְעַתָּה הַשְׁלִימוּ אֶת-הַמַּעֲשֵׂה וְכִלּוּ אֶת-הַמְּלָאכָה לְפִי רוּחְכֶם הַנְּדִיבָה כַּאֲשֶׁר תִּמְצָא יְדְכֶם:
- 12 (יב) כִּי אִישׁ אֲשֶׁר רוּחוֹ נְדִיבָה יִהְיֶה לְרִצּוֹן כַּפִּי אֲשֶׁר יִשְׁלָאֵל יְדוֹ וְלֹא-כַפִּי אֲשֶׁר אֵין-לֵאֵל יְדוֹ:
- 13 (יג) כִּי לֹא לְרוּחָה לְאַחֲרִים וּלְמַעֲמָסָה עֲלִיכֶם דְּבָרֵי:
- 14 (יד) כִּי אִם-בְּקוֹן הַשָּׁנָה הַיּוֹם יִתְּרָה לָכֶם לְמֵלֵא מַחְסְרֶם וּלְעַת אַחֲרֵת יִתְּרָתֶם תִּהְיֶה לְמֵלֵא מַחְסְרְכֶם לְמַעַן יִהְיֶה קוֹ שָׁנָה:
- 15 (טו) כְּכַתּוּב וְלֹא הָעֵדִיף הַמַּרְבָּה וְהַמְמַעִיט לֹא הִחְסִיר:
- 16 (טז) וְאֵנִי אוֹדָה אֶת-אֱלֹהִים אֲשֶׁר נָתַן בְּלֵב טִיטוֹס לְחוּשׁ לָכֶם כְּזֹאת:
- 17 (יז) כִּי לֹא רַק אֶת-פִּקְדָּתֵנוּ שָׁמַר כִּי אִם-רַב פַּעֲלִים הָיָה הַלֵּךְ אֲלֵיכֶם מִרִצּוֹן נִפְשׁוֹ:
- 18 (יח) וַנִּשְׁלַח עִמּוֹ אֶת-אַחֵינוּ אֲשֶׁר נֹדַע לְתַהֲלָה בְּבִשְׂרָה בְּכָל-הַקְּהָלוֹת:
- 19 (יט) וּמִלְבָּד זֹאת נִבְחַר גַּם-הוּא מֵאֲנָשֵׁי הַקְּהָלוֹת לְלָכֶת עִמָּנוּ בַּעֲבֹדָתֵנוּ לְאַסֵּף הַנְּדָבוֹת לְכָבוֹד אֲדִינֵנוּ וּלְעֲזָרָתֵנוּ:
- 20 (כ) וְאַף גַּם-לְהַרְחִיק מֵעֲלֵינוּ דְּבָה רָעָה עַל-דְּבַר הַכֶּסֶף הָרַב אֲשֶׁר אִסְפָּנוּ בַּעֲבֹדָתֵנוּ:
- 21 (כא) כִּי-חֲשָׁנוּ לְהַשְׁגִּיחַ מִה-טוֹב גַּם-בְּעֵינֵי הָאֲדוֹן וְגַם-בְּעֵינֵי בְנֵי-אָדָם:
- 22 (כב) וַנִּשְׁלַח עִמָּהֶם אֶת-אַחֵינוּ אִישׁ אֲמִיץ כַּחַ אֲשֶׁר בָּחֲנוּ אֹתוֹ פְּעָמִים רַבּוֹת בְּדַרְכִּים שְׁנַיִם וְעַתָּה הוֹסִיף אֲמִץ לָבוֹ בְּבִטְחוֹנוֹ בְּכֶם כִּי רַב הוּא:
- 23 (כג) וְהֵנָּה עַל-דְּבַר טִיטוֹס חֵבֵר הוּא לִי וְתַמְנָד יָדִי בַּעֲבֹדָתִי בְּקִרְבְּכֶם וְכֵן עַל-דְּבַר אַחֵינוּ הֵלֵא הֵם שְׁלוּחֵי הַקְּהָלוֹת לְכָבוֹד מִשִּׁיחָנוּ:
- 24 (כד) עַל-כֵּן תַּחֲוּי עֲדוּת אֶהְבְּתְכֶם לָהֶם וְאֲשֶׁר גַּם-נִתְּפָאֵר בְּכֶם נִגְדַּ פְּנֵי הַקְּהָלוֹת:

פרק ט

- 1 (א) אֲמַנָם עַל-דְּבַר מִשְׁמַרְתָּנוּ לְכַלְכֵּל אֶת-הַקְּדוּשִׁים אֶד-לְמוֹתָר לִי לְכַתֵּב אֲלֵיכֶם:
- 2 (ב) כִּי יַדְעָתִי נְדָבַת לְבָבְכֶם אֲשֶׁר הָיְתָה לְתַהֲלָה בְּפִי מֵאֲז לְפָנֵי קַהֵּל מַקְדוֹנִיָּא לֵאמֹר כִּי זֶה שָׁנָה אֲשֶׁר אֲכִיָּא נָכוֹן לָבָה לְהַתְנַדֵּב וְכִי גַם-קִנְאָתְכֶם עוֹרְרָה לֵב רַבִּים:
- 3 (ג) אָבֵל שְׁלַחְתִּי אֲלֵיכֶם אֶת-הָאֲחִים לְמַעַן לֹא תִהְיֶה תַּחֲלָתְכֶם בְּפִי בְּדָבָר הַזֶּה לְרִיק וּלְמַעַן תִּהְיוּ נִכְנִים כַּאֲשֶׁר אֲמַרְתִּי:
- 4 (ד) כִּי אִם-יָבוֹאוּ אֲנָשֵׁי מַקְדוֹנִיָּא עִמִּי וַיִּמְצְאוּ כִּי אֵינְכֶם נִכְנִים אֵינְנִי אֹמֵר כִּי אַתֶּם תִּבְשׁוּ אֶד אֲנַחְנוּ הֵלֵא גִבּוּשׁ מִמְּבִטְחָנוּ:
- 5 (ה) עַל-כֵּן חֲשַׁבְתִּי כִּי עָלִי תִּדְבָּר לְהַעִיר אֶת-הָאֲחִים לְקָדָם לָבוֹא אֲלֵיכֶם לְהַכִּין מִסַּת נְדָבַת יְדְכֶם כְּמִדְבָּר מֵאֲז לְהִיּוֹת עֲרוּכָה כְּמִסַּת יָד נְדִיב וְלֹא כִיד כִּילִי:
- 6 (ו) כִּי הֵנָּה תִּזְרַע זֶרַע רְזוּן וְתִזְרַע בֵּיד נְדִיבָה יִקְצַר נְדִיבוֹת:
- 7 (ז) כָּל-אִישׁ יִתֵּן כַּאֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לָבוֹ לֹא בְּעֵין רָעָה וְלֹא בְּאֵס כִּי הַנָּתַן בְּלֵב טוֹב יֶאֱהַב אֹתוֹ אֱלֹהִים:
- 8 (ח) וַיֵּד אֱלֹהִים מִשְׁנֵת לְשִׁפְתָא לָכֶם כָּל-חֶסֶד לְמֵלֵא דִּי מַחְסְרְכֶם כָּל-הַיָּמִים וּלְתַת לָכֶם חֵיל לַעֲשׂוֹת כָּל-טוֹב:

- 9 (ט) כְּכָתוּב פִּזֹר נָתַן לְאַבְיוֹנִים צָדָקְתּוֹ עֲמֻדַת לְעַד:
 10 (י) וְהִנֵּתָן זֶרַע לְזֶרַע וְלֶחֶם לְאֹכֵל כֹּחַ יִתֵּן וְכֹחַ יוֹסֵף לָכֶם אֶת־זֶרְעֲכֶם וְאֶת־פְּרִי צָדָקְתְּכֶם יִרְבֶּה:
 11 (יא) כִּי תִתְּבָרְכוּ בְּכָל־מַעֲשֵׂה נְדִיבוּת לְהַשְׁמִיעַ תְּהִלַּת אֱלֹהִים עַל־יָדֵינוּ:
 12 (יב) כִּי־עֲבַרְתָּ הַצָּדָקָה הַזֹּאת לֹא לְבַד מִחֲסוֹר הַקְדוּשִׁים תִּמְלֹא כִּי אִם־גַּם־תִּפְתַּח פִּי רַבִּים לְהוֹדוֹת לְאֱלֹהִים:
 13 (יג) וּבְמַעֲשֵׂה הַצָּדָקָה הַזֹּאת יִתְּנוּ לְאֱלֹהִים כְּבוֹד עַל־אֲשֶׁר נִכְנַע לְבָבְכֶם לְקַבֵּל עֲלֵיכֶם בְּשֵׁרֶת הַמְּשִׁיחַ וְעַל־נְדָבַת יָדְכֶם לְאוֹת אַחְוָה לָהֶם וְלְכָל־אַבְיוֹנֵי אָדָם:
 14 (יד) וְהֵם יִתְּפַלְּלוּ בְּעַדְכֶם כִּי נִפְשָׁם דְּבָקָה בְּנַפְשְׁכֶם בְּעִבּוֹר חֶסֶד אֵל אֲשֶׁר גָּבַר עֲלֵיכֶם:
 15 (טו) בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהִים הַנֵּתָן לָנוּ מִתֵּן עֲצוּם מִסְפָּר:

פרק י

- 1 (א) וְאַנִּי פּוֹלוֹס בְּנֹעַם מְשִׁיחֵנוּ וּבְעֲנוּתוֹ הִנְנִי דֹרֵשׁ מִכֶּם לְאֲשֶׁר פָּנִים בְּפָנִים שָׁפַל הָיִיתִי לְפָנֵיכֶם וּמִרְחוֹק יֵצֵא עֵתָק מִפִּי:
 2 (ב) וְלֹאֵת אֲנִי דֹרֵשׁ מִכֶּם אֶל־תִּתְּנוּ לִי תַאֲנָה בְּבוֹאִי לְהוֹצִיא עֵתָק מִפִּי בְּעִזּוֹז לְבִי כְּאֲשֶׁר מִתְּעַתֵּד אֲנִי לִקְרֹאת אֵלֶּה הָאֹמְרִים כִּי חֲנִי בְּשָׂרִים חֲנִינוּ:
 3 (ג) כִּי בַחֲנִי בְּשָׂרֵנוּ לֹא כְּדֶרֶךְ בָּשָׂר וְדָם יֵצֵא לִקְרֹאת נָשֶׁק:
 4 (ד) כִּי גַם־כָּלִי נִשְׁקָנוּ אֵינָם כָּלִי בָּשָׂר כִּי אִם־חֲזָקִים לְאֱלֹהִים לְהִרְס מִבְּצָרִים:
 5 (ה) לְהַפִּיר מַחֲשָׁבוֹת עֲרוּמִים לְהַשְׁפִּיל כָּל־נָאֵא אֲשֶׁר יִנָּאֶה עַל־דַּעַת אֱלֹהִים וּלְהַלְיֹךְ כָּל־לֵב בְּשִׁבְי לְהַכְנִיעוֹ לְפָנֵי הַמְּשִׁיחַ:
 6 (ו) וְנִכְנָיִם אֲנַחְנוּ לְבָא בְּמַשְׁפָּט עִם כָּל־הַמַּאֲנִים לְשִׁמְעַ אִם רַק־אַתֶּם תְּשִׁימוּ שָׁכֶם אַחֵד:
 7 (ז) הַתְּשַׁפְּטוּ לְמִרְאָה עֵינַי מִי הוּא אֲשֶׁר סָמוּךְ לְבֹו כִּי לְמַשִּׁיחַ הוּא יָשׁוּב יִתְּבוּנָן בְּנַפְשׁוֹ כִּי־כֹאֲשֶׁר הוּא לְמַשִּׁיחַ כֵּן גַּם־אֲנַחְנוּ לְמַשִּׁיחַ:
 8 (ח) וְגַם לֹא אֲבוּשׁ אִם אוֹסִיף עוֹד לְהִתְהַלֵּל בְּשִׁלְטוֹן אֲשֶׁר נָתַן־לָנוּ אֲדִינֵנוּ לְבָנוֹת אֶתְכֶם וְלֹא לְפָרוּץ בְּכֶם:
 9 (ט) אֵךְ לֹא יַחֲשַׁבְנִי אִישׁ כְּמַחְרִיד אֶתְכֶם בְּאַנְרוֹת:
 10 (י) בְּעִבּוֹר הָאֹמְרִים עָלַי הִנֵּה אֲנֵרוֹתַי נִכְבָּדוֹת וְקִשּׁוֹת וּמִרְאָה פָנָיו רַע וְנִיבּוֹ נִבְזָה:
 11 (יא) כִּי הַחֲשֵׁב כְּזֹאת הֲלֹא יָדַע כִּי־כָל־שׁוֹן אֲנֵרְתָנוּ מִרְחוֹק כֵּן נִשְׁמַר לַעֲשׂוֹת כְּאֲשֶׁר נִבּוֹא פָנִים בְּפָנִים:
 12 (יב) כִּי לֹא נָעַז לְהִתְחַשֵּׁב וּלְהִתְמַשֵּׁל כְּאֲנָשִׁים הַמִּתְהַלְּלִים בְּמוֹ־פִיָּהֶם הֵן הִמָּה חֲסָרֵי לֵב הַמְּדַדִּים נַפְשָׁם בְּמִדַּת נַפְשָׁם וְעַרְכֵי עַרְכָּם בְּעַרְכָּם:
 13 (יג) וְאַנַּחְנוּ לֹא נִתְהַלֵּל לְבִלִּי־חַק כִּי אִם־לְפִי קוֹ הַמִּדָּה אֲשֶׁר חָלַק־לָנוּ אֱלֹהִים בְּמִדָּה זֹו אֲשֶׁר תִּתְּנֵנוּ לְנִשְׁתָּ אֵלֵיכֶם:
 14 (יד) כִּי לֹא עֲבָרְנוּ חַק כְּאֵלּוּ אֵין לָנוּ לְנִשְׁתָּ אֵלֵיכֶם כִּי הֲלֹא בְּשֵׁרֶת הַמְּשִׁיחַ כְּבָר קִדְּמָנוּ לְחַנִּיעַ עַד־יְכֶם:
 15 (טו) וְלֹא נִתְהַלֵּל לְבִלִּי־חַק לְנִנְעַ בְּנִחְלַת יִגִּיעַת אַחֲרִים אֲבָל יֵשׁ־לָנוּ תִקְוָה כִּי־תִרְבֶּה אֲמוּנַתְכֶם וְכֵן יִגְדַל כְּבוֹדְנוּ בְּכֶם לְפִי קוֹ הַמִּדָּה כְּלָה עַד־לְמַעְלָה רֹאשׁ:
 16 (טז) וְגַם־נִבְשָׂר אֶת־הַבְּשָׂרָה מִכֶּם וְהִלָּאָה כִּי לֹא נִבּוֹא לְהִתְהַלֵּל בַּחֲבָלִים נָפְלוּ לְאַחֲרִים:
 17 (יז) אֵךְ הַמִּתְהַלֵּל יִתְהַלֵּל בִּיהִנָּה:

18) יח) כי לא זה הוא אשר פיו ישבחנו נאמן הוא כי אם-זה אשר ישבחנו פי יהוה:

פרק יא

- 1) א) אחלי שאוני-נא מעט באולתי אך ידעתי כי נשא תשאני:
- 2) ב) כי קנאתי לכם קנאת אלהים ויעדתי אתכם לאיש הוא המשיח אשר לפניו הנני להעמידכם כבתולה תמה:
- 3) ג) אך יראתי כי כאשר השיא הנחש את-חנה בערמתו כן גם-אתם פן-תסירו את-לבכם ואת-תמתכם מאחרי המשיח:
- 4) ד) לו איש הבא אליכם יגיד לכם ישוע אחר אשר לא הנדנו או כי תקחו רוח אחרת אשר לא-לקחתם או בשרה אחרת אשר לא-קבלתם אז תוכלו להכיל דבריו:
- 5) ה) אבל חשבתי כי לא נפל אני מראשי השליחים אף לא בדבר אחד:
- 6) ו) אם כערל שפתים אני במדברי לא-כן אני בדעת כי כל-אשר בלבי הלא נודע לכם בפני כל-אדם:
- 7) ז) החטא חטאתי כי השפלתי נפשי למען אתם תרימו ראש כי הבאתי לכם בשרת אלהים בלא-כסף:
- 8) ח) שלותי קהלות אחרות כי לקחתי מהן שכר פעלתי לעבד אתכם חנם:
- 9) ט) ובהיותי עמכם ואחסר לא הלאיתי איש כי די מחסרי מלאו האחים אשר באו ממקדוניה ואשתמר מאד מהיות עליכם למשא וכן אוסיף להשתמר:
- 10) י) כאשר המשיח ואמתו לי הוא כן לא תעצר ממני תהלתי זו בגלילות אכיא:
- 11) יא) ועל-מה-זה אשתמר העל אשר לא אהבתי אתכם האלהים הוא יודע:
- 12) יב) אך כאשר עשיתי כן אוסיף לעשות להעביר תאנה מן-המבקשים תאנה למען יוכלו להתחשב בתהלתם כמנו:
- 13) יג) כי אנשים כאלה שליחי שקר הם עשי רמיה המתחפשים לשליחי המשיח:
- 14) יד) ואין זה פלא אחרי אשר גם-השטן מתחפש למלאך אור:
- 15) טו) על-כן לא דבר גדול הוא אם יתחפשו גם-משרתיו למשרתי צדק אשר באחריתם מפרי מעליהם יאכלו:
- 16) טז) ועוד אני אמר אל-יחשבני איש לאויל כי אם-כן אף כאויל שאו פני ואתהלל מעט גם-אני:
- 17) יז) את אשר אני דבר לא מפי האדון הוא כי אם-דברי כאחו בסכלות לאשר סמוך לבי בתהלתי:
- 18) יח) אחרי אשר רבים מתהללים בדרךך בשר נדם אתהלל גם-אני:
- 19) יט) כי תשאני את-האוילים בחפץ לב יען חכמים אתם:
- 20) כ) כי הלא תשאנו אם-יעבד אתכם איש אם-יבלע אתכם איש אם-יעשק אתכם אם-יתנשא עליכם או יכה אתכם על-הלחי:
- 21) כא) לבשתנו אני דבר כמו אם רפי ידים היינו לעשות כאלה אבל כאשר יעזי איש את-פניו הנה כאחו בסכלות אני אמר אעזי פני גם-אני:
- 22) כב) אם הם עברים כן גם-אני אם הם ישראלים כן גם-אני אם הם זרע אברהם כן גם-אני:

- 23 (כג) אם הם משרתי המשיח כסר טעם אני דבר אני עלה עליהם ברב עמל בבתי כלאים פעמים רבות במהלמות לאין ספרות ופעם אחרי פעם בשערי מות:
- 24 (כד) חמש פעמים הפיתי מידי היהודים ארבעים חסרה אחת:
- 25 (כה) שלש פעמים הפיתי בשוטים פעם אחת סקלתי באבנים שלש פעמים נשברה אגיתי וכיום תמים הייתי במצלות ים:
- 26 (כו) במסעות רבים ומגור מסביב משטף מים מגור מפני שדדים מגור מפני בני עמי מגור מפני גוים מגור בעיר מגור במדבר מגור בים ומגור בקרב אחי שקר:
- 27 (כז) בעמל ובתלאה ובכלי-שנה פעמים הרבה בכלי-לחם ובכלי-מים וגם רבות עניתי בצום נפשי ובכלי שמלה לעורי בקרה:
- 28 (כח) מלבד המון צרכי יום יום ודאגת כל-הקהלות אשר עלי היו כלנה:
- 29 (כט) מי חלה ולא חליתי מי נכשל ולא בערה אש בהניגי:
- 30 (ל) אם-עלי להתהלל אתהלל בתחלואי:
- 31 (לא) הנה האלהים האב לישוע המשיח אדונינו ברוך הוא לעולם ועד הוא ידע כי לא אשקר:
- 32 (לב) ובדמשק הנציב אשר לארטס המלך שמר שם אלה-עיר התיא ללכדני:
- 33 (לג) ובסל בעד החלון הורידו אתי מעל החומה ונמלטתי מידו:

פרק יב

- 1 (א) אמנם לא להועיל לי להתהלל אך באתי לספר מראות וחזיונות מאת האדון:
- 2 (ב) זה ארבע-עשרה שנה ידעתי איש במשיח ולא יכלתי לדעת אם-בגוף היותו או-מחוץ לגוף כי פליאה דעת ממני אלהים הוא ידע והאיש שהוא עלה לרקיע השלישי:
- 3 (ג) את-האיש שהוא ידעתי אם-בגוף היותו או-מחוץ לגוף לא יכלתי לדעת אלהים הוא ידע:
- 4 (ד) ואל-תוך הפרדס עלה וישמע אשר עצמו מספר ואין פח בלשון אדם למללם:
- 5 (ה) באיש שהוא אתהלל ובנפשי לא אתהלל זולתי בתחלואי:
- 6 (ו) ואף לו-תפצתי להתהלל לא-הייתי ככסיל אחרי אשר אמת אני מדבר אך אעצר במלין פן-יחשב איש ערכי למעלה מאשר יראה-בי או מאשר ישמע ממני:
- 7 (ז) ולכלתי אתנשא בתעצמות החזיונות יתר מדי נתן-לי קוץ מכאב בבשרי והוא מלאך השטן להפחתי באגרוף פן-אתנשא יתר מדי:
- 8 (ח) ועל-זאת התחננתי אל-האדון זה שלש פעמים להסירה ממני:
- 9 (ט) ויאמר אלי חסדי רב-לך כי לאין אונים אשלים גבורתי על-כן מטוב לב אתהלל בתחלואי למען תמצא בי גבורת המשיח:
- 10 (י) ועל-כן רצתה נפשי בתחלואים ובגדופים ולהיות נרדף ולשבת במצוק ובחסר כל למען המשיח כי אם-נפונתי אז גבור אני:
- 11 (יא) הייתי לכסיל בהתהללי אך אתם אלצתוני כי עליכם הנה להללני יען לא-נפל אני מראשי השליחים אף כירכאין אני:
- 12 (יב) אמנם האתות כי אני הוא השליח נעשו בקרבכם בכל-ארץ רוח במופתים ובנפלאות ובעלילות נשגבות:
- 13 (יג) כי-במה נפלים אתם מיתר הקהלות אם-לא באשר לא הונעתי אתכם סלחוי-לי לעותתי זאת:

14 (יד) הנני נכון לבוא אליכם פעם שלישית ולמשא לא אהיה עליכם כי לא הונכם אני מבקש כי אם-את לבכם כי לא משפט הבנים לאצר אוצרות לאבותם כי אם-האבות לבניהם:

15 (טו) ואני הנני נתן לכם את-אשר לי בחפץ לבבי וגם את-נפשי אתנה אף כי-כאשר אוסיף לאהבה את-נפשכם בן תמעיטו לאהבה את-נפשי:

16 (טז) אבל לו יהי-כן אנכי לא הייתי לכם למעמסה רק בהיותי ערום לכדתי אתכם בערמה:

17 (יז) האם הונית אתכם על-ידי אח מאחר מאלה אשר שלחתי אליכם:

18 (יח) הפציתי בטיטוס ללכת וגם-אחד האחים שלחתי אתו האם-הונה אתכם טיטוס הלא ברוח אחת ובארח אחד צעדינו כוננו:

19 (יט) אולי עודכם חשבים כי הננו מצטדקים לפניכם אבל דברינו נגד פני האלהים ומשיחו כי כל-אלה רק בגללכם ידידים להפנות ממנו:

20 (כ) כי ירא אנכי בבאי פן-אמצאכם לא כלבבי ואתם תמצאוני לא כלבכם פן-אמצא בכם מריבה וקנאה עברה ומדון הולכי רכיל ומוציאי דבה גאון ידים ומהומה רבה:

21 (כא) פן-בבאי עוד ישפילני אלהי לפניכם והתעצבתי אל-לבי על-רבים מהם אשר-חטאו כבר ולא שבו מן-התועבה ומן-הזנות ומן-הנבלה אשר עשו:

פרק יג

1 (א) הנני בא אליכם פעם שלישית על-פי שנים עדים או על-פי שלשה עדים כל-דבר:

2 (ב) הן אמרתי מאז וכמו מקרוב כאשר הייתי עמכם בפעם השנית בן גם-עתה מרחוק טרם באי הנני מגיד וכתב לכל-אשר חטאו כבר ולכל-יתר אנשי קהלתכם כי לא-אוסיף לחוס בשובי אליכם:

3 (ג) יען לבחן אתם מבקשים אם-המשיח דבר בי אשר לא קצרה ידו לכם כי כגבור הוא בקרבכם:

4 (ד) כי אף-אם-נצלב כאנוש אנוש חי הוא בגבורת אלהים וכן בו גם-אנחנו קצרי-יד הננו אך חיים עמו בגבורת אלהים לטוב לכם:

5 (ה) נסו את-נפשכם אם-באמונה אתם עומדים והבחנו או הטרם תדעו מנפשכם כי ישוע המשיח בקרבכם אם-לא סיגים אתם:

6 (ו) ואני הוחלתי כי תשפילו אשר לא כסף נמאס אנחנו:

7 (ז) ואל-האלהים נתפלל לבלתי תעשון כל-דע לא למען הודע כי אנחנו מזקקים כי אם-למען תעשון אתם את-הטוב אף כי-אנחנו פסיגים נחשב:

8 (ח) כי לא נוכל עשות דבר לנגד האמת כי אם-בעד האמת:

9 (ט) כי גם-נגילה אם גברי כח אתם אף כי אנחנו כדלי כח נחשב כי אל-הדבר הזה אנו מתפללים להיותכם שלמים:

10 (י) ועל-כן כתבתי את-הדברים האלה בעודני רחוק מכם למען בבאי לא יהיה-לי מקום לדבר אתכם קשות לפי הפח אשר נתן לי האדון לבנות אתכם ולא לפרוץ בכם:

11 (יא) ועתה שישו אחי היו תמימים והתחזקו יחדו את-לבכם ואת-השלום אהבו ואלהי האהבה והשלום יהיה עמכם:

12 (יב) שאלו לשלום איש את-אחיו בנשיקת הקדש:

13 (יג) הקדושים כלם שאלים לשלום לכם:

14) יד) חֶסֶד אֲדִינִי יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ וְאַהֲבַת הָאֱלֹהִים וְלִוֵּית רוּחַ הַקֹּדֶשׁ עִם־כָּלְכֶם אָמֵן:

אגרת פולוס השליח אל-הנלטים

- 1 (א) פולוס שליח שלח לא מאת אנשים ולא על-פי אנשים כי אם-על-פי ישוע המשיח ואלהים אבי-כל אשר הקימו מן-המתים:
- 2 (ב) וכל-האחים אשר אתי אל-קהלות נלטיא:
- 3 (ג) חסד ושלוש יתן לכם אלהים אבינו וישוע המשיח אדנינו:
- 4 (ד) אשר-נתן את-נפשו לכפר על-חטאתינו ולהצילנו מן-העולם הרע הזה כרצון אלהים אבינו:
- 5 (ה) אשר-לו הכבוד לעולם ועד אמן:
- 6 (ו) תמהוון אחזוני כי-כה מהרה סרתם מאחרי הקרא אתכם בחסד משחנו ותלכו אחרי בשרה אחרת:
- 7 (ז) והיא איננה בשרה אבל יש אנשים העכרים אתכם והמבקשים לבלל בשרת המשיח בלל והפך על-פניה:
- 8 (ח) אכן אם-גם אנחנו או-מלאך מן-השמים ישמיעכם בשרה אחרת אשר לא השמענוה יחרם:
- 9 (ט) כזה אמרנו מאז וכן אני אמר עוד-הפעם ואם ישמיעכם איש בשרה מבלעדי זו אשר קבלתם יחרם:
- 10 (י) כי המפתה אנשים אני עתה או מדבר דברי לפני אלהים האם להפיק רצון מבני אדם אני מבקש כי לו-בקשתי להפיק רצון מבני אדם לא הייתי עבד למשיח:
- 11 (יא) ואני מגיד לכם אחי כי הבשרה אשר נודעה לכם מפי לא ממקור אדם יצאה:
- 12 (יב) כי גם-אנכי לא מפי אדם קבלתיה ולא הרני בן-אנוש כי אם-בחזון מאת ישוע המשיח:
- 13 (יג) כי הלא-שמעתם הליכותי לפני בדת היהודית ואת-עדת אלהים רדפתי לבלע ולהשחית:
- 14 (יד) והוספתי דעת בדעות היהודית מרבים בבני גילי בקרב עמי וקנאה גדולה קנאתי לקבלת אבותי:
- 15 (טו) אך האלהים אשר הבדילני ממעי אמי ואשר קראני בחסדו:
- 16 (טז) כאשר חפץ לגלות לי את-בני לבשר ישועתו בגוים לא נועצתי עם-בשר ודם אף לא כרנע:
- 17 (יז) וגם לא-עליתי ירושלימה אל-השליחים אשר קדמוני כי אם-הלכתי לערב ומשם שבתי לדמשק:
- 18 (יח) ומקץ שלש שנים עליתי אז ירושלימה לראות את-כיפא ואשב עמו חמשה עשר יום:
- 19 (יט) ולא-ראיתי איש אחר מן-השליחים זולתי יעקב אחי האדון:
- 20 (כ) וזאת אני כתב פה נגד אלהים ולא אכזב:
- 21 (כא) ואחרי-כן באתי אל-גלילות ארם וקילקיא:
- 22 (כב) אבל קהלות המשיח אשר בארץ יהודה לא נודעתי להם פנים בפנים:
- 23 (כג) אך-זאת שמעו כי-זה האיש אשר רדפם מאז מבשר כיום בשרת האמונה אשר הכחידה מקדם:
- 24 (כד) ויתנו כבוד לאלהים בגללי:

פרק ב

- 1 (א) ומקץ ארבע עשרה שנה עליתי עוד ירושלימה עם בר-נבא וגם את-טיטוס לקחתי עמדי:
- 2 (ב) ואני עליתי שמה כאשר צויתי בחזון ודברי הבשרה כאשר קראתי בקרב הגוים שמתי לפניהם ואחר-כן לפני קריאי העדה לבד למען לא יהיה לריק אשר אחיש לעשות ואשר חשתי מאז:
- 3 (ג) וגם-טיטוס אשר עמדי כיינוני הוא לא נטל עליו להמול:
- 4 (ד) בעבור אחי שקר אשר התגנבו ויבאו לתור את-החפש אשר-לנו בישוב המשיח למען העבדנו:
- 5 (ה) ולא-נפתה לבנו להכנע מפניהם אף-לא כרנע למען יעמד עמכם קשט הבשרה לעולם:
- 6 (ו) ולאלה המסלאים בערכם אם ערכם כן או כן לא שמתי את-לבי אליהם לא ישא פני-איש והמסלאים האלה לא הוסיפו לי מאומה:
- 7 (ז) אך להפך הם ראו כי-פקדה נתנה-לי לבשר בקרב הערלים כאשר נתנה לפטרוס לבשר בקרב הנמולים:
- 8 (ח) כי-הנחנן כח לפטרוס להיות שלוח אל-הנמולים הוא נתן לי כח להיות שלוח אל-הגוים:
- 9 (ט) וכאשר ראו יעקב וכיפא ויוחנן הנחשבים לעמודי הקהלה כי-חסד אל עלי נתנו לי ולבר-נבא את-יד מינם לאות אחנה לאמר כי אנחנו גלד אל-הגוים והם אל-הנמולים:
- 10 (י) אך אם-נזכר את-העניים אשר גם-שקדתי לעשות כן:
- 11 (יא) אבל בבא כיפא לאנטיוכיא הוכחתי על-פניו כי נמצא בו דבר אשמה:
- 12 (יב) כי עד-לא באו אנשים מאת יעקב אכל יחדו את-הגוים אך אחרי באם נבדל מהם ויפרד מיראתו את-הנמולים:
- 13 (יג) וכן גם-שאר היהודים התכחשו עמו עד כי-גם-בר-נבא נתפש בכחשם:
- 14 (יד) ואני בראתי כי לא ילכון נכחה לפי בשרת האמת אמרתי אל-כיפא לעיני-כל אם-אתה היהודי תלך בדרך הגוים ולא בדרך היהודים מדוע זה תאלץ את-הגוים להתנהד:
- 15 (טו) הן מזרע היהודים נולדנו ולא מזרע הגוים החטאים בנפשותם:
- 16 (טז) ואחרי אשר ידענו כי לא-יצדק איש בחקות התורה כי אם-באמונת ישוע המשיח גם-אנחנו באנו להאמין בישוב המשיח למען נצדק באמונת המשיח ולא בחקות התורה כי בחקות התורה לא יצדק כל-בשר:
- 17 (יז) ועתה כי נבקש צדקתנו במשיח ובכל-זאת עון ימצא בנו היתה המשיח כהן לעון חלילה:
- 18 (יח) כי אם-אשוב ואבנה את-אשר הרסתי הנני מעיד בנפשי כי פשע אני:
- 19 (יט) כי-פמת נחשבת לי לתורה על-פי התורה למען אחיה לאלהים:
- 20 (כ) הנני צלוב עם-המשיח וחי אנכי אך לא-אנכי כי אם-המשיח חי בי ורוח החיים אשר בבשרי כיום קניתי באמונתי בבן-האלהים אשר אהב אתי ויתן את-נפשו כפרי:
- 21 (כא) לא אעשה את-חסד האלהים לאין כי אם-תמצא צדקה על-ידי התורה אז המשיח מת חנם:

פרק ג

- 1 (א) הוי גלטיים סכלים מי השמין בכשפים לבכם משמע אל-האמת אחרי אשר ישוע המשיח הצלוב היה חרות בתוככם כמו על-לוח לעיניכם:

2 (ב) רק זאת חפצתי לשמע מפיהם איך קבלתם את־הרוח עקב חקות התורה או עקב כח האמונה:

3 (ג) האם כזאת נסבלתם אחרי אשר החלתם להיות אנשי רוח תשלימו עתה בחקות הבשר:

4 (ד) למה־זה נשאתם עמל רב חנם אם לא לעזר הוא ולא להועיל:

5 (ה) הנה המאציל מן־הרוח עליכם או העשה בכם נפלאות היעשה כזאת בחקות התורה או בכח האמונה:

6 (ו) כאשר גם־אברהם האמין באלהים ויחשבה לו צדקה:

7 (ז) על־כן דעו־נא כי־בני האמונה בני אברהם המה:

8 (ח) והמקרא צפה מראש כי עתיד להצדיק את־הגוים באמונה הקדים לבשר את־אברהם לאמר ונברכו בך כל־הגוים:

9 (ט) על־כן רק אנשי אמונה יתברכו עם־אברהם איש אמונים:

10 (י) אבל הבטחים על־מצות התורה ימצאו קללה בצדה כי כתוב ארור אשר לא־יקים את־כל־הדברים הכתובים בספר התורה לעשות אותם:

11 (יא) וכי על־ידי התורה לא־יצדק איש לפני אלהים דבר ברור הוא כי־צדיק באמונתו יחיה:

12 (יב) והתורה לא אמונה תבקש כי אם־את־האדם אשר יעשה את־משפטיה וחי בהם:

13 (יג) המשיח פדה את־נפשנו מקללת התורה באשר היה לקללה תחתינו כי כתוב ארור כל־התלוי על־העץ:

14 (יד) ובזאת על־ידי ישוע המשיח גם־הגוים יתברכו בברכת אברהם והרוח אשר אמר אלהים לתתו נקבל עקב אמונה:

15 (טו) אחי בדרך בני־אדם אני מדבר גם־ברית אשר כרת אחד האנשים ויקים אתה כמשפט לא יפירנה איש ולא ישנה־בה דבר:

16 (טז) והנה ההבטחות נאמרו לאברהם ולזרעו ולא־אמר ולזרעיו ברבים כי אם־ולזרעו ביוחד והוא המשיח:

17 (יז) וזה הדבר אשר אמרתי כי הברית אשר כרת אלהים במשיח מקדם ויקים אתה לא תוכל התורה הנתונה אחרי ארבע מאות ושלשים שנה להפיר אתה ער־שים את־ההבטחה לאין:

18 (יח) כי אם־תנתן המורשה בכח התורה לא־תהיה עוד בכח ההבטחה אבל לאברהם נתנה אלהים בהבטחה לפי־חסד:

19 (יט) אם־כן למה־זה נוספה התורה למען יודע הפשע כי־רב הוא עד כי־יבוא הזרע אשר־לו משפט ההבטחה וזאת התורה ערוכה על־פי המלאכים ונתונה ביד איש הבנים:

20 (כ) אבל איש בנים לא לאחד הוא ואלהים הוא אחד:

21 (כא) ועתה הכי התורה נגד הבטחות אל חלילה כי לו נתנה תורה אשר בכחה לתת חיים אז היתה גם־הצדקה ביד התורה:

22 (כב) אבל כתבי הקדש יגידון כי כל־אדם חטא ובזאת באמונת ישוע המשיח תבוא ההבטחה אל־המאמינים:

23 (כג) ולפני בא האמונה היינו שמרים במשמר תחת ידי התורה כאסירי האמונה העתידה להגלות:

24 (כד) ובכן היתה לנו התורה לאמנת לנהגנו אל־המשיח אשר משם נצדק באמונה:

- (25) כה) אך עתה אחרי אשר נגלתה האמונה לא עוד אנחנו תחת יד האמנה:
 (26) בו) כי-כלכם בני אלהים אתם עקב אמונתכם בישוע המשיח:
 (27) בז) כי כל-אלה מכם אשר נטבלו בשם המשיח לבשו את-המשיח:
 (28) בח) ואין עוד פה לא יהודי ולא יוני לא עבד ולא בן-חורים לא זכר ולא נקבה כי כלכם
 אחד בישוע המשיח:
 (29) בט) ואם-למשיח אתם זרע אברהם הנכם ויורשי המורשה לפי ההבטחה:

פרק ד

- (1) א) ואני אמר תיורש כל-עוד הוא ילד איננו משנה מעבד אף כי-הוא אדון כל-הנחלה:
 (2) ב) והוא נתון בידי בן-משק הפית ופקידיו עד היום שהוא אשר יעד לו אביו:
 (3) ג) כן גם-אנחנו בימי הילדות כעבדים היינו ליסדות הראשים השפלים בחלד:
 (4) ד) אך כאשר מלאו הימים שלח אלהים את-בנו אשר נולד מרחם אשה ואשר נתון תחת
 משטר התורה:
 (5) ה) לפדות את-הנתונים תחת משטר התורה למען נקבל משפט הבנים:
 (6) ו) ויען בנים אתם שלח אליכם אלהים את-רוח בנו בקרב לבבנו אשר תקראו-בו אבינו אבינו:
 (7) ז) על-כן אינך עוד עבד כי בן אתה ואם-כן גם-יורש נחלת האלהים על-ידי המשיח:
 (8) ח) והנה לפנים טרם ידעתם את-האלהים השתחוויתם ללא-אלהי אמת:
 (9) ט) ועתה אחרי אשר ידעתם את-האלהים ואף גם-גודעתם לו איך תשובו אל-היסדות השפלים
 האמללים כי תחפצו לעבדם עוד:
 (10) י) אתם שמרים ימים וחדשים ומועדים ושנים:
 (11) יא) ואני יראתי כי כחי כליתי בכם לריק:
 (12) יב) היו-נא כמני כאשר גם-אני כמוכם ראו הנני מתחנן אליכם אחי כי מעודכם לא עשיתם-לי
 רעה:
 (13) יג) ואתם ידעים כי בלא כח בעצמותי הודעתיו אתכם את-הבשרה בתחילה:
 (14) יד) ובכור עניי הצרף בשרי לא מאסתם ולא געלתם גי כמלאך אלהים ראיתם פני כראות
 פני ישוע המשיח:
 (15) טו) ואיה אפוא עתה אשרכם עד אני לכם כי בהדרש מכם גם-עיניכם תנקרין לתתן-לי:
 (16) טז) האם לאויב הייתי עתה בעבור האמת אשר אניד לכם:
 (17) יז) לא טובה קנאת המקנאים לכם החפצים להפריד בין תדבקים למען בהם תדבקון:
 (18) יח) טוב הוא לקנא תמיד לדבר טוב ולא לבד בראתכם את-פני:
 (19) יט) ילדי עוד הפעם חבלי לדה יאחזני עליכם עד אשר-יוצר בכם המשיח:
 (20) כ) וזה חפצי עתה להיות עמכם ולשנות את-קולי כי במבוכה אני על-אדותיכם:
 (21) כא) אמרו לי אתם החפצים להיות תחת משטר התורה האם לא תבינו דברי התורה:
 (22) כב) הן כתוב כי שני בנים היו לאברהם האחד מן-השפחה והשני מן-הנבירה:
 (23) כג) בן-השפחה נולד בדרך כל-בשר ובן-הנבירה בדרך אלהים:
 (24) כד) ואלה הדברים הם למשל כי שתי בריות הנה האחת מהר סיני הילדת ילדיה לעבדות
 וזאת היא הנר:
 (25) כה) כי הנר היא הר סיני בערב ודמתה לירושלים כיום כאשר היא בעבדותה עם-בניה:

26 (כו) אַךְ יְרוּשָׁלַיִם אֲשֶׁר לְמַעַלָּה הִיא עִיר הַחֹפֶשׁ וְהִיא הָאֵם לְכָלֵנוּ:

27 (כז) כִּי כְתוּב:

28 (כח) רְנִי עֶקְרָה לֹא יִלְדָה פֶּצְחִי רְנָה וְצִהְלִי לֹא-חֲלָה כִּי-רַבִּים בְּנֵי-שׁוֹמְמָה מִבְּנֵי בְעוּלָה:

29 (כט) אִילָם אַחִי כִּי-צָחַק בֶּן בְּנֵי הַהִבְטָחָה אֲנַחְנוּ:

30 (ל) וְכֹאֲשֶׁר הִנּוּלָד אִזְּ כִּדְרֹךְ כָּל-בָּשָׂר רָדַף אֶת-הַנּוּלָד עַל-פִּי רוּחַ אֱלֹהִים בֶּן גַּם-עֵתָה:

31 (לא) אָבֵל מָה אָמַר הַכְּתוּב גֵּרֶשׁ הָאֵמָה הַזֹּאת וְאֶת-בָּנָהּ כִּי לֹא יִירָשׁ בֶּן-הָאֵמָה הַזֹּאת עִם בֶּן-הַגְּבִירָה:

32 (לב) עַל-כֵּן אַחִי לֹא-בְנֵי הָאֵמָה אֲנַחְנוּ כִּי אִם-בְּנֵי-חֹרִים:

פרק ה

1 (א) עַל-כֵּן עָמְדוּ הֵכָן בַּחֹפֶשׁ אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ הַמָּשִׁיחַ וְאֶל-תִּתְפָּשׂוּ עוֹד בְּעַל הָעֲבָדוֹת:

2 (ב) הִנֵּה אֲנִי פּוֹלֹס מִגִּיד לָכֶם אִם-תִּמְוָלוּ הַמָּשִׁיחַ לֹא-לְהוֹעִיל לָכֶם:

3 (ג) וְעוֹד אֲנִי מְזַהֵר כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר יִמּוֹל מִצְוָה הוּא לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה:

4 (ד) נִפְרָדִים מֵעַם הַמָּשִׁיחַ אַתֶּם הַמַּצְטַדְקִים בַּתּוֹרָה וְנִסּוּג מֵאַחֵר הַחֹסֵד:

5 (ה) כִּי-אֲנַחְנוּ בְּרוּחַ וּבְאֵמוּנָה נִשָּׂא עֵינֵינוּ אֶל-צִדְקָה כַּאֲשֶׁר קוִיֵּנוּ לָהּ:

6 (ו) כִּי לִפְנֵי יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֵין-יֵתֵר עֵץ לֹא לְמוֹלָה וְלֹא לַעֲרָלָה כִּי אִם-לְאֵמוּנָה בְּעֵלֶת פְּעָלִים בְּאַהֲבָה:

7 (ז) וְאַתֶּם מְרוֹצְתֵכֶם טוֹבָה הִיָּתָה מִי סָנֵר עֲלֵיכֶם מִהַשֵּׁג אֶת-הָאֵמָת:

8 (ח) לֹא מִפִּי הַקָּרָא אֶתְכֶם דְּבָרֵי מִפְתִּיכֶם יֵצְאוּ:

9 (ט) מַעֲט שָׂאֵר יִחְמִיץ אֶת כָּל-הָעֲרִיסָה:

10 (י) וְאֲנִי בִטָּח בָּכֶם לִפְנֵי אֲדֹנָינוּ כִּי מַחֲשָׁבָה זָרָה לֹא תַעֲלֶה עַל-לִבְכֶּם אַךְ הָעֶכֶר אֶתְכֶם וַיְהִי מִי שִׁיחִיָּה עֹנֵה יֵשָׁא:

11 (יא) וְאֲנִי אַחִי אִם עוֹד אֶקְרָא לְהַמּוֹל עַל-מַה-זֶּה אֲנִי נִרְדָּף הֲלֹא סָר מִכְשׁוֹל הַצָּלִיב וְאֵינְנוּ:

12 (יב) מִי-יִתֵּן אִפּוֹא וּמִסְלָפִי דְרָכֵיכֶם יִמְלוּ:

13 (יג) כִּי דְרוֹר נִקְרָא לָכֶם אַחִי אַךְ לֹא דְרוֹר לְהַחֲטִיא אֶת-בְּשָׂרְכֶם כִּי אִם-לַעֲבֹד אִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ בְּאַהֲבָה:

14 (יד) כִּי כָל-הַתּוֹרָה תּוֹקֵם בְּמִצְוָה הָאֶחָת הַזֹּאת וְאַהֲבַת לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ:

15 (טו) אַךְ אִם-תִּנְשָׁכוּ וְתֹאכְלוּ אִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ רָאוּ פֶן-אִישׁ בֵּיד רֵעֵהוּ תִסָּפּוּ:

16 (טז) וְאֲנִי הִנְנִי אָמַר הַתְּהַלְכוּ כְּאֲנָשֵׁי רוּחַ וְאִזְּ לֹא תִמְלְאוּן אֶת תְּאֵנוֹת הַבָּשָׂר:

17 (יז) כִּי הַבָּשָׂר מִתְאֵנוֹה אֶת-אֲשֶׁר לֹא יֹאכֶה הָרוּחַ וְהָרוּחַ אֶת-אֲשֶׁר לֹא יֹאכֶה הַבָּשָׂר כִּי שְׁנֵיהֶם צָרִים זֶה לָזֶה עַד אֲשֶׁר לֹא תוּכְלוּן עֲשׂוֹת כַּאֲשֶׁר תַּחֲפֹצוּ:

18 (יח) וְאִם-תִּלְכוּן כַּאֲשֶׁר יוֹלְכֶכֶם הָרוּחַ אֵינְכֶם עוֹד תַּחַת מִשְׁטֵר הַתּוֹרָה:

19 (יט) וּמַעַלְלֵי הַבָּשָׂר יְדוּעִים וְאַלֶּה הֵם נְאוּף זִנוּת זִמָּה וְעִנְבִּים:

20 (כ) עֲבֹדַת אֱלִילִים וּכְשָׁפִים אֵיבָה מְרִיבָה וְקִנְיָאָה כַּעַשׂ מִדּוֹן מַחֲלָקָת וּמִפְלָגוֹת:

21 (כא) מִשְׁטָמָה וְרִצָּח וְדָרְכֵי סְבָאִים וְזוּלָלִים וְעוֹד אַחֲרֵים כְּמוֹהֶם אֲשֶׁר עֲלִיהֶם אֲנִי אָמַר כַּאֲשֶׁר מֵאִזְ אֲמַרְתִּי כִּי-עָשִׂי אֱלֹה לֹא יִירָשׁוּ מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:

22 (כב) וּפְרִי הָרוּחַ הוּא אַהֲבָה שְׂמֻחָה וְשָׁלוֹם אַרְךָ אַפִּים נְדִיבוּת חֶסֶד וְאֵמוּנָה:

23 (כג) עֲנוּהַ וְהַצָּנֵעַ לִכְתּוּב וּלְמִדּוֹת כָּאֵלֶּה אֵין תּוֹרָה:

- 24 (כד) ומי אשר לישוע המשיח הם הצליבו את הבשר עם כל תשוקתו ותאוותו:
 25 (כה) אם חיי הרוח בנו גלגה גם בארחות הרוח:
 26 (כו) וכבוד שוא לא נרדף להתנודות איש ברעהו או לקנא איש ברעהו:

פרק ו

- 1 (א) אחי אם איש מכם נלכד ועשה אחת מאלה אשר לא תעשינה אתם אנשי רוח הקם תקימו אתו בענות רוח וזכרת פן תלכד במסה גם אתה:
 2 (ב) שאו עליכם איש סבל רעהו ובזאת תשמרו את תורת המשיח:
 3 (ג) ואיש כי יחשב בעיניו כמה נחשב הוא בהיותו כבלימה מתעה הוא את נפשו:
 4 (ד) אך יבחן איש את מעשהו ואז ישמח במעשיו לבדו ולא לנכח רעהו:
 5 (ה) כי איש איש כבוד משאו ישא:
 6 (ו) התלמיד למלמדו רעה יתן חלק מכל טובו:
 7 (ז) אל תשאו נפשתיכם האלהים אין להתל בו כי באשר יזרע איש כן יקצר:
 8 (ח) כי הוצרע לבשרו יקצר קציר בשרו כליון חרוץ והוצרע לרוח יקצר קציר הרוח חיי עולם:
 9 (ט) ואנחנו בל תרפינה ידינו בעשות טוב כי נקצר בעתו אם לא נרפה:
 10 (י) ועל כן אפוא בעוד יש לנו ידים נטיבה נא לכל בני אדם ועל כלם לבני בית האמונה:
 11 (יא) ראו מה רב המכתב הזה אשר כתבתי אליכם בידי:
 12 (יב) אלה המבקשים להתנפות לעינים יאלצו אתכם להמול רק למען בלי ירדפו על דבר צלב המשיח:
 13 (יג) והנמולים ההם את התורה אינם שמרים רק חפצים כי תמולו למען יתהללו בבשרכם:
 14 (יד) ואני חלילה לי מהתהלל זולתי בצלב ישוע המשיח אדנינו אשר בו העולם צלוב לי ואני צלוב לעולם:
 15 (טו) כי במשיח ישוע אין יתר עז לא למולה ולא לערלה כי אם לבריאח חדשה:
 16 (טז) וכל המישרים לכת לפי קנה המדה הזאת שלום וחסד עליהם ועל ישראל עם האלהים:
 17 (יז) מעתה והלאה אל ילאני עוד איש כי אות חותם הארון ישוע נשא אני בבשרי:
 18 (יח) אחי חסד ישוע המשיח אדנינו עם רוחכם אמן:

אגרת פולוס השליח אל-האפסיים

- 1 (א) פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים אל-הקדושים באפסוס ואל-אשר נאמן לבם לפני ישוע המשיח:
- 2 (ב) חסד ושלום יתן לכם אלהים אבינו וישוע המשיח אדנינו:
- 3 (ג) ברוך הוא האלהים אבי אדנינו ישוע המשיח אשר ברח אהנו משמי מעונו בכל-ברכת הנפש במשיח:
- 4 (ד) כאשר בו בחרנו עד לא נוסדה ארץ להיות קדשים ותמימים לפניו:
- 5 (ה) ובאהבתו יעדנו מראש להיות לו לבנים על-ידי ישוע המשיח כחפץ לבו הטוב:
- 6 (ו) לתפארת עז חסדו אשר-נמל עלינו בידיו:
- 7 (ז) כי-בו נמצא פדות וסליחה לחטאתינו בדמו השפוך כחמון חסדיו:
- 8 (ח) אשר הרבה עלינו בכל-חכמה ובינה:
- 9 (ט) ויודע לנו את-סוד רצונו פעצתו הטובה היעוצה בלבם מקדם:
- 10 (י) לקבץ במשיח במלאות ימי הפקדה כל אשר בשמים וכל אשר בארץ והיו בו לאחדים:
- 11 (יא) וגם על-ידו נחזיק במורשה כאשר נבחרנו לה מאז מטעם העשה כל פעצת חפצו:
- 12 (יב) למען יראה עלינו הדר כבודו בהיות אנחנו הראשנים אשר בטחנו במשיח:
- 13 (יג) ובו בטחים גם-אתם אחרי אשר שמעתם את-דבר האמת את-דבר הבשרה לתשועתכם וכאשר האמנתם בו כן גם-נחתמים אתם ברוח הקדש כאשר דבר:
- 14 (יד) אשר ערבון הוא למורשתנו עד אשר-תנאל והיתה-לנו לאחזה לתהלת שם כבודו:
- 15 (טו) ואשר על-כן גם-אנכי אחרי שמעי את-אמונתכם בישוע אדנינו ואהבתכם לכל-הקדושים:
- 16 (טז) לא חדלתי מהודות בעדכם ולהזכירכם בתפלותי:
- 17 (יז) כי אלהי ישוע המשיח אדנינו אבי הכבוד יתן לכם רוח החכמה והחזון לדעת אתו:
- 18 (יח) ולהאיר עיני שכלכם להשכיל מה היא תקנות קרואיו ומה חסן כבוד לקדשיו בנחלתו:
- 19 (יט) ומה עצם גדל גבורתו אשר פעל בנו המאמינים בו לפי תקף עזו:
- 20 (כ) הוא אשר פעל במשיח באשר הקימו מן-המתים ויושיבהו לימינו בפרום:
- 21 (כא) גבורה מכל-משרה ושלטון וגבורה וממשלה ומכל-אשר נקרא בשם גם-בעולם הזה וגם-בעולם הבא:
- 22 (כב) וכל שתי תחת רגליו ויתגהו לראש לכל-העדה:
- 23 (כג) אשר היא גוייתו ומלאו כי מלא הוא את-כל בכל:

פרק ב

- 1 (א) גם-אתם אשר מתים הייתם בפשעיכם וחסאתיכם:
- 2 (ב) כי-בארחותם הלכתם לפנים כמנהג בני העולם הזה וכרצון שר חיל הרוחות מתחת השמים הוא הרוח המתעורר בלב בנים לא-אבו שמוע:
- 3 (ג) וכמוהם גם-אנחנו רדפנו תאות בשרים למלא משאלות הבשר והלב הרע עד אשר-נדמינו בדרכי חיינו לשאר בנים עוררי זעם:

- (ד) 4) אַךְ אֵל מְלֹא רַחֲמִים בָּרַב אֶהְבְּתוּ אֲשֶׁר אָהַב אֶתְּנוּ:
 (ה) 5) הֶחֱיֵינוּ עִם־הַמְּשִׁיחַ בְּהִיּוֹתְנוּ מֵתִים בַּפְּשָׁעִים וְאֵךְ בַּחֲסֹד נִוְשַׁעְתָּם:
 (ו) 6) כִּי הִקְיָמְנוּ בְּיִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ וַיִּתֵּן־לָנוּ לְשִׁבְתָּ עִמּוֹ בַּמָּרוֹם:
 (ז) 7) לְהִרְאוֹת בְּיָמִים יְבוֹאוּ אֶת־גִּדְּלָ עֶשֶׂר חֲסִדוֹ אֲשֶׁר־נָמַל עָלֵינוּ לְטוֹבָה בְּיִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ:
 (ח) 8) כִּי־בַחֲסֹד נִוְשַׁעְתָּם עָקַב אֲמוֹנַתְכֶם וְלֹא מִיֶּדְכֶם הִיָּתָה זֹאת לָכֶם כִּי־מִתַּת אֱלֹהִים הִיא:
 (ט) 9) לֹא בְשֹׁכֵר מַעֲשִׂיכֶם פֶּן־יִתְהַלֵּל אִישׁ:
 (י) 10) כִּי אֲנַחְנוּ מַעֲשֵׂה יָדָיו נִוְצָרְנוּ בְּיִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ לְמַעֲשִׂים טוֹבִים אֲשֶׁר הֵכִין לָנוּ מִקֵּדָם לְלֶכֶת בָּם:
 (יא) 11) עַל־כֵּן זָכְרוּ זֹאת כִּי־נִגְוִים עָרְלֵי בָשָׂר הָיִיתֶם לְפָנִים וְהִנֵּקְרָאִים נְמוּלֵי בָשָׂר אֲשֶׁר הוּא מַעֲשֵׂה יָדִים קָרָאוּ לָכֶם עָרְלִים:
 (יב) 12) וְכִי־בָעֵת הַהִיא הָיִיתֶם בְּלֹא מְשִׁיחַ נִכְרִים לְכָל־אֲזָרַח בִּישְׂרָאֵל וְזָרִים לְכָל־בְּרִית וְהִבְטָחָה בְּאַפְסֵי תַקְוָה וּבְלֹא אֱלֹהִים בְּאֶרֶץ:
 (יג) 13) אַךְ בְּיִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אַתֶּם הִרְחַקְתֶּם מֵאֵז נִקְרַבְתֶּם כְּיוֹם בְּרֵם הַמְּשִׁיחַ:
 (יד) 14) כִּי הוּא שְׁלוֹמְנוּ אֲשֶׁר עָשָׂה שָׁנִים לְאַחַד וְאֶת־הַקִּיר הַמַּבְדִּיל בֵּינֵינוּ הָרַס:
 (טו) 15) כִּי־בִבְשָׁרוֹ מָחָה אֶת־הָאִיבָה וְאֶת־מִצּוֹת הַחֻקִּים בַּתּוֹרָה וַיַּעַשׂ שָׁנִים לְאִישׁ־אֶחָד חֹדֶשׁ בְּנִפְשׁוֹ וּבְזֹאת עָשָׂה לָנוּ שְׁלוֹם:
 (טז) 16) כִּי עַל־הַצָּלִיב הִשְׁלִים שְׁנֵיהֶם בָּנוּ אֶחָד אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּמַּח אֶת־הָאִיבָה בְּנִפְשׁוֹ:
 (יז) 17) וַיָּבֵא וַיְבַשֵּׂר שְׁלוֹם לְרַחוּקִים וְשְׁלוֹם לְקְרוֹבִים:
 (יח) 18) כִּי־בּו נִפְתַּח לְשָׁנֵינוּ מִבּוֹא לְגִשֵּׁת בְּרוּחַ אֶחָד אֶל־אֲבִינוּ:
 (יט) 19) עַל־כֵּן אֵינְכֶם עוֹד גָּרִים וְתוֹשָׁבִים כִּי אִם־אֲזָרְחֵי הָעִיר בְּקָרֵב הַקְדוּשִׁים וּבְנֵי בֵית הָאֱלֹהִים:
 (כ) 20) בְּנוֹיִם עַל־מוֹסְדוֹת הַשְּׁלִיחִים וְהַנְּבִיאִים שֶׁשָּׁם יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ הָיָה לְרֹאשׁ פָּנָה:
 (כא) 21) וּבּו כָל־הַבִּגְדִין חָבֵר וַיִּגְדֵּל לְהִיכָל קְדוֹשׁ בִּיהוָה:
 (כב) 22) וּבּו נִבְנִיתֶם גַּם־אִתְּם לְמִשְׁכַּן אֱלֹהִים בְּרוּחַ:

פרק ג

- (א) 1) בַּעֲבוּר זֹאת אַפּוֹא אָנִי פּוֹלוֹס הַנְּנִי אֲסִיר יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ לְמַעַנְכֶם הַגּוֹיִם:
 (ב) 2) הֵלֹא שָׁמַעְתֶּם כִּי נִתְּנָה לִי פְקֻדָּתִי בַּחֲסֹד אֵל בַּעֲבוּרְכֶם:
 (ג) 3) וְכִי הוֹדִיעַ לִי הַסּוֹד בַּמַּחֲזָה כַּאֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְפָנִים בְּלִשׁוֹן קַצָּרָה לֵאמֹר:
 (ד) 4) אִם תִּקְרָאוּ דְּבָרֵי תוֹכְלוּ לְהַכִּיר כִּי הִדַּעַת אִתִּי בְּסוֹד הַמְּשִׁיחַ:
 (ה) 5) אֲשֶׁר לֹא נֹדַע לְבָנֵי אָדָם בְּדִירוֹת מִקְדָּם כַּאֲשֶׁר נִגְלָה כְּיוֹם לְשְׁלִיחָיו הַקְדוּשִׁים וְלַנְּבִיאָיו עַל־פִּי הָרוּחַ:
 (ו) 6) כִּי יִקְחוּ הַגּוֹיִם חֶלֶק גַּם־הֵם בְּנִחְלָתוֹ לְהִיּוֹת כְּאֲבָרִים בְּגוֹיָתוֹ וְחַבְרִים לְפָנֵי יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ לְקַבֵּל הַבְּטָחָתוֹ עַל־פִּי הַבְּשָׂרָה:
 (ז) 7) אֲשֶׁר הָיִיתִי לֵה לְמַשְׁרַת בְּמִתְנַת חֲסֹד אֱלֹהִים אֲשֶׁר נָתַן לִי לְפִי פַעֲלַת גְּבוּרָתוֹ:
 (ח) 8) אָנִי הַצֹּעֵר בַּצִּעִירִים בֵּין הַקְדוּשִׁים נָתַן לִי הַחֲסֹד הַזֶּה לְבַשֵּׂר אֶל־הַגּוֹיִם חֶסֶן הַמְּשִׁיחַ כִּי־רַב הוּא לֵאמֹן חֶקֶר:

9 (ט) וְלִהְיֶיךָ עֵינִי-כָל לְדַעַת עֶרֶךְ הַסּוּד אֲשֶׁר צָפוֹן הָיָה מֵעוֹלָם בְּאֱלֹהִים יוֹצֵר הַכֹּל עַל-יְדֵי יִשְׁוֹעַ הַמְּשִׁיחַ:

10 (י) וּבִזְזָת יִנְדַע עַל-פִּי הָעֵדָה לִרְאִשֵׁי הַצָּבָא וּלְגִבּוֹרֵי כַח בְּמָרוֹם נִפְלְאוֹת חֲכָמַת אֱלֹהִים:

11 (יא) כְּעֵצָה אֲשֶׁר יַעַן מִקְרָם בְּיִשְׁוֹעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדוֹנֵינוּ:

12 (יב) אֲשֶׁר בּוֹ נוֹסִיף אֱמִץ לְגִשֶׁת אֵלָיו בְּאִמּוּנָתוֹ בְּלֵב נָכוֹן:

13 (יג) עַל-כֵּן זֹאת אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶל-נָא תַתְּעַטְפוּ בְּצִרּוֹתַי אֲשֶׁר אֶפְפוּנִי לְמַעַנְכֶם כִּי זֹאת הִיא תִפְאֶרֶתְכֶם:

14 (יד) עַל-כֵּן אֶכְרַעַה עַל בִּרְכֵי לִפְנֵי אָבִי אֲדוֹנֵינוּ יִשְׁוֹעַ הַמְּשִׁיחַ:

15 (טו) אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמוֹ עַל כָּל-צָבָאוֹתָיו בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

16 (טז) וְהוּא יִתֵּן לָכֶם כְּפִי-חֶסֶן כְּבוֹדוֹ לְהִתְאַזֵּר בְּגִבּוּרָה עַל-פִּי רוּחוֹ בְּאָדָם הַפְּנִימִי:

17 (יז) וְהַמְּשִׁיחַ יִשְׁכֵּן בְּקֶרֶב לְבָבְכֶם בְּאִמּוּנָה כִּי תִשְׁרִישׁוּ וְתִנְסְדּוּ בְּאַהֲבָה:

18 (יח) אַז תּוּכְלוּ לְהִשְׁכִּיל עִם כָּל-הַקְּדוֹשִׁים מִה־הוּא הָרֹחֵב וְהָאֶרֶץ וְהַגִּבָּה וְהָעֵמֶק:

19 (יט) וְלְהִתְבּוֹנֵן בְּאַהֲבַת הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר מַדְעֵת נִשְׁגָּבָה עַד-אֲשֶׁר תִּמְלֹאוּ מִכָּל-מְלֵא הָאֱלֹהִים:

20 (כ) וְהוּא אֲשֶׁר יָדִיו רַב לוֹ לְעוֹרֵר בְּכַח לְבָנוּ וּלְעֲשׂוֹת לָנוּ יֵתֵר עַל-כָּל-מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ וּמַחְשְׁבוֹתֵינוּ:

21 (כא) לוֹ הוּא הַכְּבוֹד בְּתוֹךְ הָעֵדָה וּבִישְׁוֹעַ הַמְּשִׁיחַ מְדוּרָה לְדוֹר וּמִהָעוֹלָם וְעַד-הָעוֹלָם אָמֵן:

פרק ד

1 (א) וְאֲנִי אֶסִּיר הָאֲדוֹן אֶפְצֵר בְּכֶם לְלַכֵּת כְּנֶאֱנָה לְמַצֵּב הַקְּרָאִים כְּמוֹכֶם:

2 (ב) בְּהַצְנַע וַעֲנִנָה בָאֶרֶץ אֲפֹם וּלְשֹׂאֵת אִישׁ אֶת-רַעְיוֹנוֹ בְּאַהֲבָה:

3 (ג) לְשִׁקֵּד וּלְשֹׁמֵר לִיחַד רוּחְכֶם בְּמַחְפָּרַת הַשְּׁלוֹם:

4 (ד) לְהִיּוֹת כְּאֲבָרִים בְּגוֹף אֶחָד וּבְרוּחַ אֶחָד כְּאֲשֶׁר גַּם-נִקְרְאוּתֶם לְמַצְבְּכֶם בְּתַקְנָה אֶחָת:

5 (ה) אֲדוֹן אֶחָד אִמּוּנָה אֶחָת וּטְבִילָה אֶחָת:

6 (ו) אֵל אֶחָד וְאָבִי-כָל אֲשֶׁר הוּא עַל-כָּל וְעִם-כָּל וּבְתוֹךְ כָּלְכֶם:

7 (ז) אֶדְ לְאִישׁ אִישׁ מִמֶּנּוּ חֵלֶק מִנֵּת חֶסֶד כְּמִדַּת מִתְּנַת הַמְּשִׁיחַ:

8 (ח) עַל-כֵּן הוּא אָמַר עָלָה לְמָרוֹם שְׂבִי וַיִּתֵּן מִתְּנוֹת לְאָדָם:

9 (ט) וְכִי נֹאמַר כִּי-עָלָה אֵין זֶה כִּי אִם-יִרֵד בְּרֹאשְׁנָה לְתַחְתִּיּוֹת אֶרֶץ:

10 (י) הִיִּרֵד הוּא הָעָלָה לְמַעְלָה מִכָּל-שָׁמַי מָרוֹם לְמֵלֵא אֶת-הַכֹּל:

11 (יא) וְהוּא נָתַן אֶת-אֱלֹהֵי הַיְּהוּדִים וְאֶת-אֱלֹהֵי נְבִיאִים וְאֶת-אֱלֹהֵי מִבְּשָׂרִים וְאֶת-אֱלֹהֵי רִעִים וּמוֹרִים:

12 (יב) לְהַשְׁלִים אֶת-הַקְּדוֹשִׁים לְמֵלֵאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לְמַעַן יִבְנֶה גּוֹף הַמְּשִׁיחַ:

13 (יג) עַד אֲשֶׁר כָּלְנוּ נִבּוֹא לִיחַד לְבָבְנוּ בְּאִמּוּנָה אֶחָת וּבִדְעַת בֶּן-הָאֱלֹהִים וְהִינֵנוּ לְאָדָם שָׁלֵם בְּמִדָּה כְּמֵלֵא קוֹמַת הַמְּשִׁיחַ:

14 (יד) לְבִלְתִּי נִהְיָה עוֹד עוֹלָלִים נִדְפָּים וְנִגְרָשִׁים מִפְּנֵי כָל-רוּחַ בְּתוֹרַת אֲנָשִׁים וְתַרְמִיתֶם אֲשֶׁר בִּנְכָלֵיהֶם יִצּוּדוּ חֲרָם:

15 (טו) כִּי אִם-נִחְזֹק בְּאִמַּת מֵאַהֲבָה וְהִלְכְנוּ הַלּוֹךְ וְגִדּוֹל לִפְנֵי הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר הוּא הָרֹאשׁ:

16 (טז) וְבוֹ מְדָבֵק וּמִקְשָׁר כָּל-הַגּוֹף עִם כָּל-פֶּרְקָיו וְחִלְקָיו אֶל-נָכוֹן אֲשֶׁר בְּאַהֲבָה יַעֲבֹדוּן לְהַגְדִּילוֹ וּלְהַאֲדִירוֹ כְּדֵי כְחָם:

17) וְעַתָּה הֵעֵדְתִּי בָכֶם לִפְנֵי הָאָדוֹן לֵאמֹר אֶל־תִּלְכוּ כִּי־תָר הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַחֲרַי הַבְּלִי שָׁוָא לָבָם הַלֵּךְ:

18) יח) מֵאֹרֶךְ דַּעַתְם חֲשׂוֹד וַחֲנִי אֱלֹהִים מוֹזְרִים לָהֶם עֵקֶב אֲשֶׁר הִקְשׁוּ רִוְחָם בְּאֻלְתָּם:

19) יט) הֵם אֲשֶׁר טָפַשׁ לָבָם וַיִּתְּמְכּוּ לַעֲשׂוֹת כָּל־נִבְלָה וַתּוֹעֵבָה וְלֹא יָדְעוּ שְׂבָעָה:

20) כ) וְאַתֶּם לֹא כִזְאת לַמִּדָּתָם דְּרָכֵי הַמָּשִׁיחַ:

21) כא) אִם רַק מִקְשִׁיבִים הָיִיתֶם לְקוֹלוֹ וְלִמּוֹדֵי דְבָרוֹ אַתֶּם כִּי הֵם אָמֶת בִּפְנֵי יְשׁוּעַ:

22) כב) וְעַן עֲזַבְתֶּם דְּרָכֵיכֶם הָרָאשִׁנִּים עַד־לְהִסִּיר מֵעַל־יֶכֶם אֶת־הָאָדָם הַקָּדְמָנִי הַנִּשְׁחָת וְהַנִּתְעָה בַּתְּאוֹתָיו:

23) כג) לְהִתְחַדֵּשׁ בְּרוּחַ חֲדָשָׁה בְּקָרֵב לָבָכֶם:

24) כד) וְלִלְבֹּשׁ אֶת־הָאָדָם הַחֲדָשׁ הַנִּבְרָא בְּצֶדֶק וּבְקִדְשׁ בְּאֵמֶת כָּלֵב הָאֱלֹהִים:

25) כה) עַל־כֵּן הִרְחִיקוּ שִׁקָּר מִכֶּם וּדְבָרוֹ אָמֶת אִישׁ אֶת־רֵעֵו כִּי אֲבָרִים אֲנַחְנוּ אִישׁ לְאָחִיו:

26) כו) רִגְזוּ וְאֶל־תִּחַטְּאוּ וְלֹא תִבּוֹא הַשָּׁמֶשׁ בְּעוֹד רִגְזוּ בְּאַפְכֶם:

27) כז) פֶּן־תִּתְּנוּ מָקוֹם לְשָׁטָן:

28) כח) מִי שֶׁנִּנְבֵּא אֶל־יֹסֵף לְגִנֹּב עוֹד כִּי אִם־יַעֲמַל לַעֲשׂוֹת טוֹב בְּיָדָיו לִהְיוֹת לוֹ לְתֵת לְאֶבְיוֹן:

29) כט) כָּל־דְּבַר בְּלִיעַל לֹא־יֵצֵא מִפִּיכֶם כִּי אִם־דְּבָרִים טוֹבִים וְנִכְחִים לְהַשִּׁיב נֶפֶשׁ וּלְתַת־חַן לְשִׁמְעֵיהֶם:

30) ל) וְאֶל־תַּעֲצֹבוּ אֶת־רוּחַ הַקִּדְשׁ הוּא רוּחַ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בּוֹ נַחֲתָמִים אַתֶּם עַד יוֹם הַנֶּאֱלָה:

31) לא) וְהִרְחִיקוּ מִכֶּם כָּל־מְרִירוֹת לֵב וַחֲרוֹן אָף רִגְזוּ וַתִּלְוֶנָה וְנִאֲצָה עִם כָּל־דְּבַר רָע:

32) לב) אֲבָל חֲנֻנִים תִּהְיוּ זֶה לָזֶה מִרְחָמִים וְסִלְחִים אִישׁ לְאָחִיו כֹּאֲשֶׁר גַּם־הָאֱלֹהִים סָלַח לָכֶם בְּמָשִׁיחַ:

פרק ה

1) א) לָכֵן אַחֲרַי אֱלֹהֵיכֶם תִּלְכוּ כְּבָנִים אֲהוּבִים:

2) ב) וּבְאַהֲבָה תְּכִינּוּ צַעֲרֵיכֶם כֹּאֲשֶׁר גַּם־הַמָּשִׁיחַ אָהַב אֶתְנוּ וַיִּתֵּן אֶת־נַפְשׁוֹ תַּחַת נֶפֶשׁנוּ לְקַרְבָּן וְנִזְבַּח לְרִיחַ נִיחָח לְאֱלֹהִים:

3) ג) אַךְ זְנוּת וְכָל־זִמָּה וּבִצְעַת לֹא יִשְׁמַע עַל־פִּיכֶם כֹּאֲשֶׁר נָכוֹן לְאִנְשֵׁי קִדְשׁ:

4) ד) וְכֵן לֹא דְבָרֵי נִבְלָה וְלֹא הוֹלָלוֹת וַתִּהְלָה אֲשֶׁר לֹא לְתַפְאֶרֶת לָכֶם כִּי אִם־אִמְרֵי תִהְלָה:

5) ה) כִּי־זֹאת יָדַעַתְּ תִּדְעוּ כִּי כָל־אִישׁ זִנָּה וְטָמֵא אוֹ אָהַב בִּצְעַת מַעֲשָׂקוֹת אֲשֶׁר הוּא כְּעֹבֵד אֱלִילִים אֵין לָהֶם נִחְלָה בְּמַלְכוּת מְשִׁיחֵנוּ וְאֱלֹהֵינוּ:

6) ו) אֶל־תִּתְּנוּ לָבָכֶם לְשִׁנּוֹת בְּדְבָרֵי מַהֲבָלִים כִּי בְגִלְלָה יִשְׁלַח אֱלֹהִים חֲרוֹן אַפּוֹ בְּבָנִים סוֹדְרִים:

7) ז) עַל־כֵּן לֹא תִהְיוּ חִבְרִים לָהֶם:

8) ח) כִּי־חֲשָׁכָה הָיִיתֶם לְפָנִים וְעַתָּה נִהַפְכֶתֶם לְאוֹרָה בְּאֲדִינֵנוּ הַתִּתְּלִכ־נָא כְּבָנֵי־אוֹר:

9) ט) וְזֶה פְרִי הָרוּחַ הוּא עֲשׂוֹת חֶסֶד לְכָל וְצֶדֶק וְאֵמֶת:

10) י) וּבְחֻזן מַה־יֵּיטֵב בְּעֵינֵי אֲדִינֵנוּ:

11) יא) וְאֶל־תִּתְּעָרְבוּ בְּמַעֲלָלֵי רִיק וַחֲשָׁד כִּי אִם־הוֹכַח תּוֹכִיחוּן אַתֶּם:

12) יב) כִּי אֶת־אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים בְּמַחֲשָׁד חֲרָפָה הִיא לְסִפּוֹר:

13) יג) אַךְ כֹּאֲשֶׁר יִנְכְּחוּ אֲזִי יִגְלוּ לְאוֹר מָה הֵם לְאוֹר הַמְּגִלָּה אַתֶּם:

- 14 (יד) ועל־זה נאמר קום לך נרדם הקיצה מן־המתים והמשיח יזרח עליך:
- 15 (טו) ועתה תשימו עין על־דרכיכם להיטיב לכת ולא כאוילים כי אם־פחכמים:
- 16 (טז) די עדנא זבנין בעבור כי רעים הימים:
- 17 (יז) ולא תהיו חסרי לב כי אם־תשכילו לדעת מה חפץ אדנינו:
- 18 (יח) ואל־תסבאו יין אשר רוח עושים בקרבם רק המלאו רוח עליון:
- 19 (יט) ואמרו בנפשכם תהלות ושירות וזמרות יה שירו וזמרו בלבבכם ליהנה:
- 20 (כ) ועל־הפל הודו לאלהינו אבינו תמיד בשם ישוע המשיח אדנינו:
- 21 (כא) הכנעו איש מפני אחיו ביראת אלהים:
- 22 (כב) והנשים נכנעות תהיינה מפני בעליהן כמו מפני האדון:
- 23 (כג) כי הבעל הוא־ראש האשה כמו גם־המשיח ראש העדה והוא המושיע לגויתו:
- 24 (כד) אך כאשר נכנעת העדה מלפני משיחה כן גם־הנשים תכנענה מלפני בעליהן בכל־ארחותן:
- 25 (כה) ואתם אנשים אהבו את־נשיכם כאשר גם־המשיח את־עדתו אהב וניתן את־נפשו תחת נפשה:
- 26 (כו) למען יקדשנה בדברו אחרי אשר־רחץ אתה במקנה מים:
- 27 (כז) להקים לו עדה נקבדה ברה ותמימה מבלי בהרת או פחחת וכל־מום אין בה:
- 28 (כח) כן המצוה על־האנשי לאהבה את־נשיהם כגופם כי האהב את־אשתו הוא אהב את־עצמו ואת־בשרו:
- 29 (כט) כי מעולם לא־שנא איש את־בשרו רק מכלכל ומפנק אתו כאשר גם־המשיח את־עדתו:
- 30 (ל) כי־אברי גופו אנהנו מבשרו ומעצמו:
- 31 (לא) על־כן יעזב־איש את־אביו ואת־אמו ודבק באשתו והיו שניהם לבשר אחד:
- 32 (לב) גדול הסוד הזה ואני מדבר על־המשיח ועל־עדתו:
- 33 (לג) אך גם־אתם איש איש מכם יאהב את־אשתו כנפשו והאשה את־בעלה תירא:

פרק ו

- 1 (א) שמעו בנים בקול ילדיכם באדנינו כי דבר ישר הוא:
- 2 (ב) כבד את־אביך ואת־אמך זאת המצוה הראשנה אשר שברה בצדה:
- 3 (ג) למען ייטב לך ולמען יאריכון ימיה על־האדמה:
- 4 (ד) והאבות אל־תעירו חמת בניכם כי אם־תגדלו במוסר אדנינו ובתוכחתו:
- 5 (ה) ואתם עבדים הקשיבו לקול אדניכם אדני גוייתכם ביראה ורעדה ובתם־לב כמו למשיח:
- 6 (ו) ולא בעבדה למראה עינים להפיק רצון מבני אדם כי אם־כעבדי המשיח העשים רצון אלהים בכל־נפשם:
- 7 (ז) ועבדים משוב לב כעבדי אדנינו ולא כעבדי אנשים:
- 8 (ח) הלא ידעתם כל־דבר טוב אשר יעשה אתו האדם אדנינו ישלם־לו אם־עבד הוא או בן־חורים:
- 9 (ט) וגם־אתם אדנים כן תעשו להם חדלו מגער־בם באשר ידעתם כי גם־להם ולכם אדון בשמים אשר אין עמו משוא פנים:
- 10 (י) ויתר הדברים אחי הנני אמר התעוררו באדנינו ובעז גבורתו:
- 11 (יא) חגרו כלי־נשק אלהים למען תוכל לקום לפני נכלי השטן:

12 (יב) כי לא עם-בשר ודם מלחמה לנו אך עם-אלופים ואילים שליטי ארץ מאפליה ומלאכי רעים אשר במרומים:

13 (יג) על-כן קחו לכם כלי-נשק אלהים ותוכלו להתנצב בפני הקמים עליכם ביום רע ולהשאר נצבים בכלות כל-קרב:

14 (יד) עמדו-נא מתניכם חגורי אמת ושריון צדק לבושכם:

15 (טו) ופעמיכם יפות בנעלים לבשר בשרת השלום:

16 (טז) ובכל ערכו מגן האמונה אשר תוכלו לכבות בו חצים להטים מיד הצר:

17 (יז) והתנצבו בכבע הישועה ובחרב הרוח אשר הוא דבר האלהים:

18 (יח) והתפללו בכל-עת כל-תפלה ותחינה מקרב לב ורוח ושקדים תהיו להעתיר ולהתחנן בעד כל-הקדושים:

19 (יט) וגם-בעד נפשי כי יושם דבר בפי ועז כי-אפתח שפתי להגיד סוד הבשרה:

20 (כ) הבשרה אשר אני מלאכה אסור בכבלים ולהנחן-לי למלל ביד רמה פאשר נכון לי:

21 (כא) אך לבעבור תדעון מה עמדי וכל-אשר אני עשה הנה טוביקוס האח האהוב והמשרת הנאמן לאדנינו יגיד לכם כל:

22 (כב) כי לדבר הזה שלחתי אליכם להודיעכם מה מעשינו ולנחם את-לבכם:

23 (כג) שלום אהבה ואמונה אל-האחים מאת אלהים אבינו ומאת ישוע המשיח אדנינו:

24 (כד) חסד לכל-האהב את-אדנינו ישוע המשיח באהבה נצחת:

אגרת פולוס השליח אל-הפיליפיים

- 1 (א) פולוס וטימותיוס עבדי ישוע המשיח אל-כל-הקדושים בישוע המשיח הישבים בפלפי עם-זקניהם ומשרתיהם:
- 2 (ב) חסד ושלום יתן לכם אלהים אבינו וישוע המשיח אדנינו:
- 3 (ג) אברכה את-אלהי בכל-עת אשר אזכר אתכם:
- 4 (ד) ואעלצה תמיד בכל-הפלותי כאשר אתפלל בעד כלכם:
- 5 (ה) אתם הנגלים אל-הבשרה למן-היום הראשון ועד-עתה:
- 6 (ו) ובזאת אני בטח כי הוא אשר החל לפעל דבר טוב בכם גם-הוא יכלנו עד-יום וישוע המשיח:
- 7 (ז) כן חשבה נפשי עליכם במישורים כי בקרב לבבי אשא אתכם אם בשבתי בבית האסורים או מדי דברי להצדיק את-הבשרה ולהאדירה כי דבקים אתם בי כלכם בחבלים נפלו לי בחסד:
- 8 (ח) הן אלהים לי לעד כמה ארחמכם ברחמי ישוע המשיח:
- 9 (ט) ועל-זאת אתפלל כי-תרבה אהבתכם הלוך ורב בכל-דעה והשכל:
- 10 (י) להקיר ולהבדיל בין טוב לרע להיות ברי לב ולא למוקש עד-יום המשיח:
- 11 (יא) מלאים פרי צדק על-ידי ישוע המשיח לכבוד אלהים ותפארתו:
- 12 (יב) ואני חפץ כי תדעון אחי זאת אשר באתני באה רק להועיל להליכות הבשרה:
- 13 (יג) עד אשר נשמע בשער הבירה ובכל-שאר המקומות כי אסיר אני למען המשיח:
- 14 (יד) ואחים רבים הדבקים באדנינו לבשו אמן רב לנכח מוסרי וישמיעו ביתר עז את-דבר האלהים בכלי-פחד:
- 15 (טו) אמנם יש מגידים עדות המשיח מקנאה ומריבה ויש מגידים מרוח נדיבה:
- 16 (טז) ואלה המגידים עדות המשיח ממריבה ולא בתם-לב יחשבו להוסיף לחץ למוסרי:
- 17 (יז) אלה המגידים מאהבה ידעים כי להוציא צדקת הבשרה לאור אנכי עמד פה:
- 18 (יח) אך מה אפוא עתה אם-בלשון רמיה או בשפת אמת תלא מפל-עבר הנד המשיח על-פיהם ועל-זה עלו אני וניל תגיל נפשי:
- 19 (יט) כי בתפלתכם וברוח ישוע משיחנו הנתון לי ידעתי כי גם-זאת תהיה-לי לישועה:
- 20 (כ) כאשר הוחלטתי כי בכל-דרכי לא אבוש משברי וכל-מבטחי כאז בן עתה כי ירום המשיח במו-נפשי אם-בבחיים אם-במות:
- 21 (כא) כי חיתי הוא המשיח והמות הוא לרוחתי:
- 22 (כב) אכן אם ונתנו לי חיי בשרי להביא עוד פרי עמלי אז לא אדע מה אבחר:
- 23 (כג) כי נלחץ אני בין שתים נפשי כלתה להפריד להיות עם-המשיח אשר הוא טוב לי מכל:
- 24 (כד) אפס להאריך חיי בשרי יתר טוב הוא לכם:
- 25 (כה) ובזאת אני בטח ויודע כי אותר פה וישבתי עם-כלכם למרבה האמונה והשמחה לכם:
- 26 (כו) ותפארתכם לפני ישוע המשיח תגדל כי כאשר אשובה אליכם:
- 27 (כז) רק שימו דרככם כאשר יאתה לבשרת המשיח וכי אבוא לראתכם או לשמע און מרחוק אז אמצא כי רוח אחד בכם ונפש אחת להלחם יחדו מלחמות אמונת הבשרה:

28 (בח) וְאַל-תִּירָאוּ וְאַל-תַּעֲרְצוּ מִפְּנֵי הַקָּמִים עֲלֵיכֶם זֶה הוּא לָהֶם לְאוֹת כְּלִיּוֹן וְלָכֶם לְתִשׁוּעָה וְגַם-זֹאת יֵצֵאָה מֵעַם הָאֱלֹהִים:

29 (בט) אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם גַּם-לְהֶאֱמִין בַּמָּשִׁיחַ וְגַם-לְהַתְעַנּוֹת בְּגִלְלוֹ:

30 (ל) וְנִפְתּוּלֵי אֱלֹהִים נִפְתַּלְתֶּם כָּמֶנִי כְּאֲשֶׁר רָאִיתֶם אֹתִי וְכַאֲשֶׁר הִנֵּכֶם שְׁמַעִים עָלַי כִּיּוֹם הַזֶּה:

פרק ב

1 (א) לָכֵן אִם-יֵשׁ נַחֵם מָה בַּמָּשִׁיחַ אִם-יֵשׁ אַהֲבָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ אִם-יֵשׁ חֲבוּר הָרוּחַ אִם-יֵשׁ רַחֲמִים וְחֶסֶדִים:

2 (ב) הַשְׁלִימוּ-נָא שְׁשׁוֹן לִבֵּי וְהִתְאַחֲדוּ בְדַעַת אַחַת אַהֲבָה אַחַת נֶפֶשׁ אַחַת וְלֵב אֶחָד:

3 (ג) אַל-תַּעֲשׂוּ דָבָר בְּמִרְיָכָה אוֹ בְּכַבּוֹד שְׂוֹא כִּי אִם-בְּעֲנוּתְכֶם תִּחְשְׁבוּ אִישׁ אֶת-אָחִיו לְגִדּוֹל מִמֶּנּוּ:

4 (ד) אַל-יַחוּשׁ אִישׁ לְטוֹבַת נֶפֶשׁוֹ לְבַדּוֹ כִּי אִם-גַּם לְטוֹבַת רַעְהוֹ:

5 (ה) וַיְהִי כֵן לְבַכֶּם כָּל-בֹּב יְשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:

6 (ו) הוּא אֲשֶׁר בְּמוֹצָאָתוֹ נִמְצָא בְּדַמוֹת אֱלֹהִים וּבְכָל-זֹאת לֹא חָשַׁב הֵיוֹתוֹ שְׂוֹה לְאֱלֹהִים כְּשֶׁלֵּל לוֹ:

7 (ז) כִּי אִם-הִתְנַצֵּל אֶת-כְּבוֹדוֹ וַיִּלְבֹּשׁ דְּמוּת עֶבֶד וַיְהִי כְּתַבְנִית אֶחָד הָאָדָם:

8 (ח) וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר נִמְצָא כָּאָדָם לְתֹאֵר הִשְׁפִּיל נֶפֶשׁוֹ וַיִּכְנַע עַד-מָוֶת עַד-מָוֶת עַל-הָעֵץ:

9 (ט) עַל-כֵּן גַּם-הָאֱלֹהִים הִרְיָמוֹ עַל וַיִּתֵּן-לוֹ שֵׁם נֶעְלָה מִכָּל-שֵׁם:

10 (י) כִּי לְשֵׁם יֵשׁוּעַ תִּכְרַע כָּל-בֶּרֶךְ אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ וְאֲשֶׁר מִתַּחַת לָאָרֶץ:

11 (יא) וְכָל-לָשׁוֹן תִּשָּׁבַע כִּי יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ הוּא הָאֲדוֹן לְכַבּוֹד אֱלֹהִים הָאָב:

12 (יב) עַל-כֵּן אֶהוּבִי נֶפְשִׁי כְּאֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם אֵלַי תָּמִיד בְּהִיוֹתִי לִפְנֵיכֶם וְגַם-עוֹד יֵתֵר הִרְבֵּה כִּיּוֹם בְּהִיוֹתִי מִרְחוֹק עָבְדוּ בִּירְאָה וּבִרְעָדָה לִישַׁע נַפְשְׁכֶם:

13 (יג) כִּי אֱלֹהִים הוּא הֵנָּתֵן לָכֶם כַּח לַחֲפֹץ וְגַם-לַעֲשׂוֹת כְּחֶפְצוֹ:

14 (יד) וְכָל אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ עֲשׂוּ בְּבָלִי תְלוּנָה וּבְבָלִי מִדּוֹן:

15 (טו) לְבַעֲבוֹר תִּהְיוּ זָפִים וְתַמִּימִים כְּבִנֵּי אֱלֹהִים בְּבָלִי-מוֹם בְּתוֹךְ דּוֹר עֲקָשׁ וּפְתִלְתֵּל אֲשֶׁר-תִּאֲרִיּוּ בִּינֵיהֶם כְּמֵאֲרַת עַל־הָאָרֶץ:

16 (טז) כִּי תִאֲחַזְוֶן בְּדַבַּר הַחַיִּים לִהְיוֹת לִי לְתַפְאֶרֶת כִּיּוֹם הַמָּשִׁיחַ כִּי לֹא חֲשַׁתִּי לָרִיק וְלֹא יִגְעַתִּי לְתַהוֹ:

17 (יז) וְגַם לוֹ יִשְׁפֹּד דָּמִי עַל־זִבְחַ וְעַבְדָּה לְאַמוֹנֵתְכֶם אֲשִׁישׁ עַל-כָּלְכֶם וְאֶגִּילָה:

18 (יח) וְכֵן שִׁישׁוּ גַם-אַתֶּם וְגִילוּ עִמָּדִי:

19 (יט) וְאַנִּי תוֹחַלְתִּי בִישׁוּעַ אֲדִינִנוּ לְשַׁלַּח לָכֶם מִהֶרָה אֶת-טִימוֹתֵיּוֹס לְהָשִׁיב נֶפְשִׁי גַם-אַנִּי כְּאֲשֶׁר אֲדַע מָה עִמָּכֶם:

20 (כ) כִּי זוּלָתוֹ אֵין-אֹתִי אִישׁ כָּל-בִּבִי הוֹדָאג לָכֶם מִמִּקּוֹר נֶפְשׁוֹ:

21 (כא) כִּי כָלִם חֲפָצִי נֶפֶשָׁם יִדְרִשׁוּן וְלֹא חֲפָצִי יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:

22 (כב) וְרַק אֹתוֹ יִדְעֶתֶם כִּי צָרוּף הוּא בַעֲלִיל וְכִבֵּן לִפְנֵי אָבִיו עֶבֶד עַמִּי בְּמִלְאָכוֹת הַבְּשָׂרָה:

23 (כג) אֲקִנָּה כִּי אֲשַׁלְחֶנּוּ לָכֶם בְּקָרֵב הַיָּמִים אַחֲרֵי אֲשֶׁר אֲרַאֶה מַה-יַּעֲשֶׂה בִּי:

24 (כד) אֲךְ בְּאֲדִינִנוּ בְּטַחַתִּי כִּי גַם-אֲזַכִּי אָבוֹא אֲלֵיכֶם מִהֶרָה:

(25) כה) וְרֵאִיתִי כִּי נִכּוֹן הַדָּבָר לְשַׁלַּח לָכֶם אֶת־אֶפְרָודִיטוֹס אַחִי סוֹמֶךְ יָדַי בַּעֲבַדְתִּי וְגִבֹּר עֲמִיתִי בְּמַלְחֻמָּתִי הֵלֹא הוּא הַשְּׁלוֹחַ מִכֶּם וְהַנֶּחֱתָן לִי מִחֹסְרֵי:
 (26) כו) כִּי נִכְסְפָה נַפְשׁוֹ לְכַלְכֶּם וַיִּתְעַצֵּב אֶל־לְבוֹ בַּעֲבוּר אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם כִּי חָלָה:
 (27) כז) כִּי אָמֵן חָלָה חָלָה וְנָטָה לְמוֹת אֶךְ הָאֱלֹהִים הִטָּה אֵלָיו חֶסֶד וְלֹא אֵלָיו לְבוֹדוֹ כִּי אִם־גַּם אֵלַי לְבִלְתִּי הוֹסִיף לִי יְגוֹן עַל־יְגוֹן:
 (28) כח) עַל־כֵּן חֲשַׁתִּי לְשַׁלְּחוֹ לְמַעַן תִּרְאֶהוּ וּתְשִׁישׁוּ בּוֹ וְנִגְרַע יְגוֹן מִמֶּנִּי:
 (29) כט) אֲשֶׁר לְזֹאת קָדְמוּ פָנָיו בְּאֲדֹנֵינוּ בְּשִׁשּׁוֹן רַב וְהָבּוּ כְבוֹד לְאֲנָשִׁים כְּמֹהוּ:
 (30) ל) כִּי הִגִּיעַ עַד־שַׁעְרֵי מוֹת בַּעֲבוּר עֲבֹדַת הַמָּשִׁיחַ וַיִּשְׁלַח נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד לְמַעַן הַמָּנוֹת הַחֹסְרוֹן אֲשֶׁר קָצְרָה יְדְכֶם לְסִמְכָנִי:

פרק ג

(1) א) וַיֵּתֶר הַדְּבָרִים אַחִי הַנְּנִי אָמַר שְׂמַחוּ בְּאֲדֹנֵינוּ הֵן לְכַתֵּב אֲלֵיכֶם מִשְׁנָה דָּבָר לֹא לְטַרַח עָלַי וְטוֹב לָכֶם כִּי אֲשַׁנֵּן דְּבָרִי:
 (2) ב) הַשְּׂמָרוּ מִפְּנֵי הַכְּלָבִים הַשְּׂמָרוּ מִפְּנֵי פִעְלֵי אָנֹן הַשְּׂמָרוּ מִפְּנֵי קְצוּצֵי עָרְלָה:
 (3) ג) כִּי אֲנַחֲנוּ בְּנֵי בְרִית הַמּוֹלֹת אֲנַחֲנוּ אֲשֶׁר נַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהִים בְּרוּחַ וְאֲשֶׁר בִּישׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ נִתְהַלָּל וְלֹא נָשִׁים בְּבִשָּׁר מִבְּטַחֲנוּ:
 (4) ד) אֵף כִּי יִשְׁלִי לְבַטַּח גַּם־בְּבִשָּׁר וְאִם־יִשִּׁים אִישׁ בְּבִשָּׁר מִבְּטַחוֹ הֵלֹא רַב לִי מִמֶּנּוּ:
 (5) ה) נִמּוּל בֶּן־שְׁמֹנֶת יָמִים מִנְזַע יִשְׂרָאֵל מִשְׁבֹּט בִּנְיָמִן עֲבָרִי בֶן־עֲבָרִי וּבְדַת הַתּוֹרָה פָּרוּשׁ:
 (6) ו) מִצַּד הַקְּנָאָה רָדַפְתִּי אֶת־עֲדַת הַמָּשִׁיחַ וּמִצַּד צִדְקַת הַתּוֹרָה לֹא נִמְצָא בִּי שָׁמֶץ דְּבָר:
 (7) ז) אֶךְ־מוֹתֵר כָּל־אֵלֶּה חֲשַׁבְתִּי לִי לְמַחְסוֹר בַּעֲבוּר הַמָּשִׁיחַ:
 (8) ח) כִּי אָמֵן הֵלֹא אֶת־כָּל אַחְשָׁבָה לְחֹסְרוֹן מִפְּנֵי יִתְרוֹן דַּעַת יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדֹנִי אֲשֶׁר הִתְנַצַּלְתִּי בַּעֲבוּרוֹ אֶת־כָּל אֲשֶׁר לִי וּלְדָמֶן חֲשַׁבְתִּים לְמַעַן יִהְיֶה לִי הַמָּשִׁיחַ שְׂכָרִי:
 (9) ט) לְהִמְצָא דְּבֵק בּוֹ אֲנֹכִי אֲשֶׁר צִדְקָתִי אֵינָנָה מִן־הַתּוֹרָה כִּי אִם־מִמְקוֹר אֱמוּנַת הַמָּשִׁיחַ הִיא הַצִּדְקָה מִמְקוֹר אֱלֹהִים בְּאֱמוּנָה:
 (10) י) כִּי אַתּוּ אֲבִקֶּשׁ לְדַעַת עִם־עֹז תְּקוּמָתוֹ לְקַחַת חֵלֶק בְּמִכְאָבָיו וּלְהִיּוֹת כְּמַתְכַּנְתּוֹ בְּמוֹתוֹ:
 (11) יא) אוּלִי אוּכַל לַעֲמֹד לְגוֹרְלִי לְתִקּוּמָה מִן־הַמָּתִים:
 (12) יב) לֹא כִמוֹ אִם־כָּבֹד הַשְּׁנֵתִי חֲפָצִי אוֹ הַנְּעִתִי עַד־תַּכְלִית אַבְל אֲרוּץ אַחֲרָיו אוּלִי אֲשִׁינֶנּוּ כְּאֲשֶׁר בַּעֲבוּר זֶה נֶאֱחָזְתִּי בְּיַד יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ גַּם־אֲנִי:
 (13) יג) אַחִי לֹא אִמְרָתִי בְּלִבִּי כִּי הַשְּׁנֵתִי חֲפָצִי אֶךְ־אֶחָת אִמְרָתִי לְשַׁכַּח אֶת־אֲשֶׁר מֵאֲחֵרִי וּלְנִטּוֹת בְּכָל־מְאֹדִי אֶל־אֲשֶׁר לִפְנֵי:
 (14) יד) וְרַץ אֲנִי אֶל־הַמַּטָּרָה אֶל־שֹׁכֵר הַמְּרוּצָה כְּאֲשֶׁר קָרָאֵנִי אֱלֹהִים וַיְרֹמֶמְנִי בִישׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
 (15) טו) וְעַתָּה כָּל־הַשְּׁלָמִים מֵאֲתָנוּ כִּמוֹ כֵּן יַחֲשָׁבוּ וְאִם־יֵשׁ בֵּינֵיכֶם הַחֲשָׁבִים לֹא־כֵן גַּם־זֹאת יִגְלֶה לָכֶם אֱלֹהִים:
 (16) טז) רַק אֶל־אֲשֶׁר הִנָּעֵנוּ בְּמַסְלָה הַזֹּאת נִתְהַלֵּכָה בְּמַעֲגָל אֶחָד וּבִלְבַב אֶחָד:
 (17) יז) לָכוּ אַחִי בַּעֲקֻבוֹתֵי וְהִתְבּוֹנְנוּ אֶל־הַהֲלָכִים כֵּן כְּאֲשֶׁר הֵינּוּ לָכֶם לְמוֹפֶת:
 (18) יח) כִּי רַבִּים הֵם הַהֲלָכִים אֲשֶׁר אִמְרָתִי לָכֶם עַל־אֲדוֹתָם וְעַתָּה גַּם־בְּכִבִּי אֲנִי אָמַר כִּי־אֲרָבִי צָלִיב הַמָּשִׁיחַ הֵם:

19 (יט) אֲשֶׁר אַחֲרֵיהֶם אֲבִדוֹן וְאַלְהֵיהֶם הוּא הַבֶּטֶן וּכְבוֹדָם בְּבִשְׁתָּם וְאַף־הַגִּיּוֹנָם הַבְּלִי חָלָד:
 20 (כ) כִּי הַגִּיּוֹנָנוּ הַגִּיּוֹן אֲזָרְחִים בְּשִׁמּוֹם אֲשֶׁר מִשָּׁם נַחֲכָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ הוּא יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדֹנֵינוּ:
 21 (כא) אֲשֶׁר יִשְׁנָה אֶת־גּוּפֵנוּ הַשָּׁפֵל וְיִשְׁוּהוּ בְּתֹאֵר גּוֹף כְּבוֹדוֹ כְּפִי־פַעֲלַת כַּחוֹ אֲשֶׁר בִּידוֹ לְשִׁית
 כָּל תַּחַת־רַגְלָיו:

פרק ד

1 (א) עַל־כֵּן אֲחִים אֱהוּבִים מִחֲמַדֵּי נַפְשִׁי מְשׁוֹשׁ לְבִי וְעֵטְרַת רֹאשִׁי עֲמְדוּ הֵכֵן לִפְנֵי אֲדֹנֵינוּ יְדִידִים:
 2 (ב) הִנְנִי דֹרֵשׁ מִן־אַבְהוּדִיָּה וְגַם כֵּן מִן־סוֹנְטִיכִי לְהַתְּהַלֵּךְ בְּלֵב אֶחָד לִפְנֵי אֲדֹנֵינוּ:
 3 (ג) וְאַלִּיךְ חֵבֶר נֶאֱמָן הַנִּצָּמֵד־לִי בַעֲבֹדָה אֶקְרֹא־נָא לְעֹזֵר לָהֵן אֲשֶׁר עָבְדוּ עִמִּי יַחְדָּו בְּמַלְאָכוֹת
 הַבִּשְׁרָה עִם־קְלִימִים וְעִם־יֵתֶר סִמְכֵי יָדֵי אֲשֶׁר שְׁמוֹתֶם בְּסֶפֶר הַחַיִּים:
 4 (ד) שִׁישׁוּ בְּאֲדֹנֵינוּ תָּמִיד וְעוֹד אֲשַׁנָּה לֵאמֹר שִׁישׁוּ בּוֹ מְשׁוֹשׁ:
 5 (ה) עֲנֹת רֹוחְכֶם תּוֹדַע לְכָל־בְּנֵי אָדָם קְרוֹב הוּא אֲדֹנֵינוּ:
 6 (ו) תִּרְחִיקוּ כָל־דָּאָנָה מִכֶּם אֲךָ הוֹדִיעוּ כָל־מִשְׁאֲלוֹתֵיכֶם בַּתְּפִלָּה בַּתְּחֻנָּה וּבַתְּוֹדָה לְאַלְהֵינוּ:
 7 (ז) וְהֶאֱלֹהִים יַצּוּ אֶת־שְׁלוֹמוֹ אֲשֶׁר לֹא יִכְלָנוּ כָל־שָׁכַל לְנַצֵּר אֶת־לִבְכֶם וְאֶת־הַגִּיּוֹן רֹוחְכֶם
 בִּישׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
 8 (ח) סוּף דִּבֶּר אַחִי שִׁימוּ לְבַבְכֶם אֵיזָה דְּבַר אֱמֶת הוּא אֵיזָה נִכְבְּדוֹת בּוֹ וְאֵיזָה מְכוֹנוֹ יִשָּׁר אֵיזָה
 הוּא זֶךְ אֵיזָה הוּא נְחָמֵד וְאֵיזָה לוֹ שֵׁם טוֹב אִם־יֵשׁ מַעֲשֵׂה צְדָקָה אוֹ דְּבַר לוֹ נֶאֱמָה תִּהְלֶה שִׁימוּ
 לְבַבְכֶם לְכָל־אַלֶּה:
 9 (ט) וְכָל אֲשֶׁר לְמַדְתֶּם וּקְבַלְתֶּם וּכְמַעֲשֵׂי אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם אוֹ רְאִיתֶם כֵּן תַּעֲשׂוּ גַם־אַתֶּם וְאַל־הִי
 הַשְׁלוֹם יְהִי עִמָּכֶם:
 10 (י) וְאַנִּי שְׂמֵחַתִּי בְּאֲדֹנֵינוּ עַד־מָאֵד כִּי עוֹד יָגוֹב חִילְכֶם וְתִשְׁמְרוּ עֵין לַחוּשׁ לִי אֲף כִּי־עֵינֵיכֶם
 שְׂמַתֶּם לַחוּשׁ לִי תָּמִיד אֲבָל לֹא הָיוּ לָכֶם יָדִים:
 11 (יא) וְלֹא בַעֲבוּר מַחֲסְרִי אֲנִי דֹבֵר כֵּן כִּי לְמַדְתִּי לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ בְּחִלְקִי:
 12 (יב) יָדַע אֲנִי לַעֲמֹד בְּשָׁפֵל הַמַּדְרִיגָה וְלַעֲמֹד בְּהִיּוֹת לִי דֵי וְהוֹתֵר בְּכָל־מָקוֹם וּבְכָל־עֵת הַסִּפְנֵתִי
 לְשַׁבַּע וְגַם־לָרַעַב לַחֲיוֹת בְּמוֹתֵר וְגַם־בְּמַחֲסוֹר:
 13 (יג) אֶת־כָּל אוֹכַל בֵּיד הַמָּשִׁיחַ הַמְּאֻזְרָנִי חֵיל:
 14 (יד) אֲבָל אַתֶּם הֵיטִבְתֶּם עָשׂוּ כִּי הִתְחַבְּרְתֶּם עִמִּי בְּצָרְתִּי:
 15 (טו) גַּם־דְּעוּ־נָא בְּנֵי פִילִפִּי כְּצֹאתִי מִן־מַקְדוֹנִיָּא בַּתְּחִלַּת הַבִּשְׁרָה לֹא הָיְתָה עֲדָה אֲשֶׁר־בָּאָה
 בְּדַבְּרֵי מִשָּׂא וּמִתָּן עֲמָדִי זֹלָתִי אַתֶּם לְבַדְכֶם:
 16 (טז) כִּי גַם־לְתַסְלוֹנִיקִי שְׁלַחְתֶּם לִי פַעַם וּשְׁתִּים דֵּי מַחֲסָרִי:
 17 (יז) וְלֹא מִתָּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ כִּי אִם־פָּרִיכֶם מִבְּקֵשׁ אֲנִי כִּי יִשְׁנָה לָכֶם לָרֹב:
 18 (יח) אֲךָ עָתָה יֵשׁ־לִי כָל דֵּי וְהוֹתֵר וְאַנִּי מְלֹאתִי כִּי לִקְחָתִי מִיַּד אֶפְּרוֹדִיטוֹס אֶת־אֲשֶׁר שְׁלַחְתֶּם
 לִי לָרִיחַ נִיחַח מִנְחָה עֲרֻבָה לְרָצוֹן לְאַלְהִים:
 19 (יט) וְאַל־הִי יִמְלֹא כָל־מַחֲסְרְכֶם בַּעֲשָׂרוֹ וּבְכַבְּדוֹ בִּישׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
 20 (כ) וְלְאַלְהֵינוּ אֲבִינוּ הַכְּבוֹד לְעוֹלָם וָעַד אָמֵן:
 21 (כא) שְׁאַלוּ לְשָׁלוֹם כָּל־הַקְּדוֹשִׁים בִּישׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ הָאֲחִים אֲשֶׁר עִמָּדֵי שְׁאֵלִים לְשָׁלוֹמְכֶם:
 22 (כב) כָּל־הַקְּדוֹשִׁים שְׁאֵלִים לְשָׁלוֹמְכֶם וּבְרָאשָׁם אֵלֶּה אֲשֶׁר מִבֵּית קִיסָר:

23) בנ) חֲסֵד יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדִינֹנוּ עִם־כָּלְכֶם אָמֵן:

אגרת פולוס השליח אל-הקולסים

- (1א) פולוס שליח ישוע המשיח ברצון האלהים אני וטימותיוס אחינו:
- (2ב) אל-הקדושים והאחים הנאמנים במשיח ישבי קולסא חסד ושלום יתן לכם אלהים אבינו ואדונינו ישוע המשיח:
- (3ג) הנה אנחנו מודים לאלהים אבי ישוע המשיח אדונינו ומתפללים בעדכם תמיד:
- (4ד) אחרי אשר שמענו אמונתכם בישוע המשיח ואהבתכם לכל-הקדושים:
- (5ה) בעבור התקנה הצפויה לכם בשמים אשר שמעתם מאז מפי אמרי אמת בבשרה:
- (6ו) אשר הובאה אליכם כמו גם בכל-הארץ ופריה וענפה באשר היא שם כמו גם-בתוככם למן-היום אשר שמעתם וידע ידעתם חסד אלהים באמת:
- (7ז) וכאשר גם-כן למדתם מפי אפפרס ידינו העבד עמנו יחדיו הוא משרת המשיח נאמן לפניכם:
- (8ח) והוא הגיד לנו את-אהבתכם לפי הרוח:
- (9ט) בעבור זאת גם-אנחנו מן-היום אשר שמענו כזאת לא חדלנו מהתפלל ומהתחנן בעדכם כי תמלאו דעת רצון אל בכל-חכמה ותבונה העליונה:
- (10י) להתהלך כטוב בעיני האדון לכל-חפץ לבו לעשות פרי בכל-מעשה טוב ולהוסיף דעת אלהים:
- (11יא) להתאזר בכל-עז כעז כבודו לכל-תוחלת וארך רוח בלב שמיח:
- (12יב) ולהודות לאבינו אשר הכיננו לקחת חלק בנחלת קדשיו במו-אור:
- (13יג) ואשר הציל את-נפשנו מממשלת החשך ויתן-לנו מקום בממלכת בנו אשר אהב:
- (14יד) ובו נמצא פדות בדם וסליחה לחטאתינו:
- (15טו) והוא צלם אלהים אשר פניו לא יראו ובכור כל-נברא:
- (16טז) כ-י-בו נבראו כל אשר בשמים ואשר בארץ הנגלות והנסתרות אם פסאות וממשלות או כל-משרה ושלטון כלם בו ולמענו נבראו:
- (17יז) והוא קדמון לכל-דבר ועל-פיו הם עומדים כלם:
- (18יח) הוא ראש העדה אשר היא גוייתו וגם-ראש ויבכור שקם מן-המתים להיותו ראשון לכל:
- (19יט) כ-י-כן רצה אלהים אשר בו ישכן מלא הכל:
- (20כ) וכן על-ידו יתפך לב כלם להתרצות אליו אחרי אשר על-ידו בדם הצלב עשה שלום לכלם לכל-אשר בארץ ולכל-אשר בשמים:
- (21כא) וגם-אתם אשר מוזרים הייתם לפנים ואיבים ממקור הלב עקב מעשיכם הרעים:
- (22כב) הפך עתה את-לבכם להתרצות אליו בעצמו ובבשרו במותו להקימכם קדשים לפניו זבים מעון ונקיים מכל-שמץ דבר:
- (23כג) רק אם-תעמדו מיסדים והכן באמונה ולא תרפו מתוחלת הבשרה אשר שמעתם באזניכם ואשר שומעה באזני כל-יצור תחת השמים ואני פולוס הייתי לה למשרת:

24) (כד) ועתה הנני שִׁמַּח בְּעֲנִי כִּי אֶתְעַנֶּה בְּגַלְלָכֶם וְחִלַּק הַנֶּעֱדָר מִן־חֶבְלֵי הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁלִּים אֲנִי בַּבְּשָׂרִי בְּעַד גְּוִיָּתוֹ הֲלֹא הִיא עֲדָתוֹ:

25) (כה) אֲשֶׁר הָיִיתִי לָהּ לַמָּשְׁרֵת כְּפִי־פִקְדֹת אֱלֹהִים הַנְּתוּנָה לִי בַּעֲבוּרְכֶם לְמַלְאֵת אֶת־דְּבַר אֱלֹהִים:

26) (כו) הוּא הַסּוּד אֲשֶׁר צָפוֹן הָיָה מַעוֹלָם וּמִדּוּר דּוּר וְעַתָּה נִגְלָה לְקִדְשָׁיו:

27) (כז) כִּי־חָפֵץ אֱלֹהִים לְהוֹדִיעַם מָה רַב עֲשֹׂר וְכָבוֹד בַּסּוּד הַזֶּה לְגוֹיִם הֲלֹא הוּא הַמָּשִׁיחַ בְּתוֹכְכֶם צָבִי כָל־חַמּוּדָה:

28) (כח) אֲשֶׁר בְּשָׂרְתּוֹ אֲנַחְנוּ מִבְּשָׂרִים לְהַזְהִיר אֶת־כָּל־אִישׁ וּלְלַמְדּוֹ בַּלֵּבב חֲכָמָה עַד־אֲשֶׁר נִצְיָנָנוּ כְּאָדָם שָׁלֵם בַּמָּשִׁיחַ יֵשׁוּעַ:

29) (כט) זֶה הוּא אֲשֶׁר בּוֹ אֲנִי עֹמֵל וְעַד־רַב בְּלֹא לֵב וְלֵב כִּכְח יָדוֹ הַחֲזָקָה עָלַי:

פרק ב

1) (א) וְאֲנִי חֲפִצָּתִי כִּי תִדְעוּן מַה־רַּבּוֹ הַקְּרִבּוֹת אֲשֶׁר עָרַכְתִּי בַּעֲדְכֶם וּבְעַד־אֲנָשֵׁי לִוְדִקָּא וּבְעַד־כָּל אֲשֶׁר לֹא־רָאוּ אֹתִי פָנִים בְּפָנִים:

2) (ב) לְמַעַן יִמָּצְאוּ נַחֵם בְּלִבָּם לְהִיּוֹת קְשׁוּרִים בְּאַהֲבָתָם וּבְכָל־חֶסֶן אֹר שְׂכָלָם יִשְׁפִּילוּ אֶל־נְכוֹן סוּד הָאֱלֹהִים אֲבִינוּ וְסוּד הַמָּשִׁיחַ:

3) (ג) אֲשֶׁר בּוֹ צָפוּנִים כָּל־אֲצָרוֹת הַחֲכָמָה וְהַדַּעַת:

4) (ד) וְכֹזֵאת אֲנִי אֹמֵר פֶּן־יִדְּיַח אֶתְכֶם אִישׁ בְּשַׁפְתִּי חֲלָקוֹת:

5) (ה) כִּי אֶף־אִם בַּבְּשָׂרִי רָחוּק אֲנִי מִכֶּם בְּכָל־זֹאת בְּרוּחִי הַנְּנִי אֲצַלְכֶם וְנַפְשִׁי שְׁמַחָה לְרֹאוֹת סֵדֶר הַלִּיכוֹתֵיכֶם וְתִקַּף אֲמוּנַתְכֶם בַּמָּשִׁיחַ:

6) (ו) עַל־כֵּן כְּאֲשֶׁר קִבַּלְתֶּם אֶת הַמָּשִׁיחַ אֶת־יֵשׁוּעַ אֲדִינְנוּ בְּן־גִּם־תִּתְחַלְכוּ לְפָנָיו:

7) (ז) מִשְׁרִישִׁים וּבְנוּיִם בּוֹ לַעֲמֹד הֵכֵן בְּאֲמוּנָה כְּאֲשֶׁר לְמַדְתֶּם וְלַעֲשׂוֹת חֵיל בְּאֹמְרֵי תוֹדָה:

8) (ח) הַשְּׁמָרוֹ לְכֶם פֶּן־תִּהְיוּ לְשָׁלָל לְמַחְקָרֵי אִישׁ בְּמִשְׁאֹת שׂוֹא לְפִי מִצְוֹת אֲנָשִׁים מְלַמְּדָה בְּדֶרֶךְ הַעוֹלָם וְלֹא כְּדֶרֶךְ הַמָּשִׁיחַ:

9) (ט) כִּי כָל־מְלֹא אֱלֹהִים שָׁכֵן בְּתוֹכּוֹ כִּמּוֹ בְּתוֹךְ גְּוִיָּה:

10) (י) וְאַתֶּם מְמַלְאִים בּוֹ אֲשֶׁר הוּא הָרֹאשׁ לְכָל־מִשְׁרָה וְשִׁלְמוֹן:

11) (יא) וְגַם־בּוֹ נִמְלַתֶם לֹא בַּמּוֹלֶת מְלֹאכֶת יָד כִּי אִם־בְּהִסְרִיכְכֶם אֶת־גְּוִיָּת הַבָּשָׂר הַחוּטָא הֲלֹא הִיא בְּרִית הַמּוֹלֶת לַמָּשִׁיחַ:

12) (יב) אֲשֶׁר נִקְבְּרְתֶם עִמּוֹ בַּטִּבִּילָה וְכֵן גַּם־עִמּוֹ קִמַּתֶם עַל־יְדֵי אֲמוּנַתְכֶם בַּגְּבוּרַת אֱלֹהִים אֲשֶׁר הִקִּימוֹ מִן־הַמֵּתִים:

13) (יג) וְאַתֶּם אֲשֶׁר מֵתִים הָיִיתֶם בַּפֶּשַׁעֵיכֶם וּבַעֲרָלַת בָּשָׂר הִתְחַיָּה גַם־אַתְכֶם עִמּוֹ כִּי סָלַח לְכָל פֶּשַׁעֵינוּ:

14) (יד) וְאַת־סֵפֶר חֲבִנּוֹ הוּא סֵפֶר הַחֲקִים אֲשֶׁר עָנָה בְּנוֹ מִחָה וְהִגּוֹ מִן־הַמַּסְלָה וַיִּתְקַעְהוּ בַּצֶּלֶב:

15) (טו) וַיַּפְשֵׁט שָׂרֵי צְבָאוֹת וְשְׁלִיטֵי תֵבֵל וַיְגַד הַשֶּׁמֶשׁ נִתְּנָם לְרֹאוֹהָ בָּם וְשֵׁם גָּאָה גָּאָה עָלֵיהֶם:

16) (טז) עַל־כֵּן אֵין לְאִישׁ לְהִרְשִׁיעַ אֶתְכֶם עוֹד עַל־דְּבַר מֵאֲכָל וּמִשְׁקָה אוֹ עַל־דְּבַר מוֹעֵד רֹאשׁ חֹדֶשׁ אוֹ שַׁבָּת:

17) (יז) כִּי־הֵם רַק־צִלָּלִים לְדְבָרִים אֲשֶׁר הִתְעַתְּדוּ לָבוֹא וּמְקוֹרָם הוּא בַּמָּשִׁיחַ:

- 18 (יח) אֵל-יֵעֹז אִישׁ לְהַחֲלִיף אֶת-מִשְׁכַּרְתְּכֶם כִּי יִתְאַמֵּר בְּשִׁפְלוּת רֹחַ וְנָתַן כְּבוֹד לַמַּלְאָכִים וְעָמַד בַּדְּבָרִים אֲשֶׁר לֹא רָאוּ עֵינָיו וּמִתְנַשֵּׂא לִשְׂוֹא בַּעֲשָׂתָנֹת בָּשָׂר:
- 19 (יט) וְאִינָנוּ מִחֲזִיק בְּרֹאשׁ אֲשֶׁר מְקַשֵּׁר בּוֹ כָּל-הַגּוֹף בַּפָּרְקִיּוֹ וּמִיִּתְרִיו וּמִמָּנֹנוּ יִמָּצָא אוֹן-לוֹ וַיִּגְדֵּל בְּאֲשֶׁר יִגְדֵּלְנוּ אֱלֹהִים:
- 20 (כ) לָכֵן אִם-מֵתֶם עִם-הַמָּשִׁיחַ בַּעֲזֹבְכֶם יְסוּדוֹת הָעוֹלָם לְמַה-זֶּה בַּעֲזֹבְכֶם חַיִּים בַּעֲוֹלָם תּוֹאִילוּ לָכֵת אַחֲרֵי-צָו לֵאמֹר:
- 21 (כא) לֹא תִקְרַב הָלֶם לֹא תִטְעֶם לֹא תִנָּע:
- 22 (כב) וְהֵם כָּלֶם חֲקִים עֲשִׂיהֶם לֹא יַחֲיוּ בָהֶם כְּמִצְוֹת וַחֲקִיהֶם:
- 23 (כג) אֲשֶׁר לָהֶם מֵרֵאשִׁית פְּנֵי הַחֲכֵמָה מִחוּץ בִּירְאֵת אֱלֹהִים וּבְשִׁפְלוּת רֹחַ וּלְעֲנֹת אֶת-גּוּפָם בְּאֲשֶׁר בָּדְאוּ מִלִּבָּם וְכָל-אֵלֹה לֹא לְכָבוֹד לָהֶם כִּי אִם-בְּשָׂרִם יִמָּצָא חֶפֶץ בָּמוֹ:

פרק ג

- 1 (א) וְעַתָּה אִם-קִמַּמְתֶּם עִם-הַמָּשִׁיחַ בְּקִשְׁוֹ אֶת אֲשֶׁר לְמַעַלָּה אֲשֶׁר שֵׁם הַמָּשִׁיחַ יֹשֵׁב לְיָמִין אֱלֹהִים:
- 2 (ב) שִׁימוּ לְבַבְכֶם לְאֲשֶׁר מַעַל וְלֹא לְאֲשֶׁר בְּאָרֶץ:
- 3 (ג) כִּי-מֵתִים אַתֶּם וְחַיִּיכֶם צְפוּנִים עִם-הַמָּשִׁיחַ בְּאֱלֹהִים:
- 4 (ד) וְכַאֲשֶׁר יוֹפִיעַ הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר הוּא חַיִּינוּ אֲזַי גַּם-אַתֶּם תּוֹפִיעוּ עִמּוֹ בְּכָבוֹדוֹ:
- 5 (ה) עַל-כֵּן הִכְחִידוּ כָּלִי תַאוֹתְכֶם בְּאָרֶץ זְנוּנִים שְׁקוּצִים וְתַשׁוּקוֹת זָרוֹת יִצֹר רָע וְאַהֲבַת בָּצַע אֲשֶׁר דָּמְתָה לַעֲבֹדֶת אֱלִילִים:
- 6 (ו) כִּי בְּגִלָּל אֵלֹה שְׁפוּכָה חַמַּת אֱלֹהִים עַל-בְּנֵי הָמָרִי:
- 7 (ז) וְגַם-אַתֶּם לְפָנִים כְּאֲשֶׁר יִשְׁבַּתֶּם בְּתוֹכָם כֵּן תִּלְכְּתֶם בְּדַרְכֵיהֶם:
- 8 (ח) אַךְ-עַתָּה הִסִּירוּ כָל-אֵלֹה מַעֲלִיכֶם גַּם-אַתֶּם זַעַף וְעִבְרָה וְרִשְׁעָה וְחַרְפּוֹת וְדִבְרֵי נִבְלָה מִפִּיכֶם:
- 9 (ט) אֲלֹ-תִשְׁקְרוּ אִישׁ בַּעֲמִיתוֹ אַחֲרֵי אֲשֶׁר פָּשַׁטְתֶּם אֶת-הָאָדָם הַקָּדְמוֹנִי עִם-פַּעֲלָיו:
- 10 (י) וּלְבִשְׁתֶּם אֶת-הָאָדָם הַחֲדָשׁ הוּא אֲשֶׁר הִתְחַדַּשׁ בְּדַעַת כְּצֶלֶם יִצְרוּ:
- 11 (יא) אֲשֶׁר אֵין-בּוֹ יֹנִי אוֹ יְהוּדִי נִמּוּל אוֹ עֶרְל גִּלְעָג לְשׁוֹן פָּרָא אָדָם עֹבֵד אוֹ בֶן-חֹרִים כִּי הַכֹּל וּבְכָל הוּא הַמָּשִׁיחַ:
- 12 (יב) וְאַתֶּם כְּבַחֲרֵי הָאֱלֹהִים בְּקִדְשָׁיו וַיִּדְיֶדְיוּ לְבָשׁוּ רַחֲמִים וַחֲסָדִים מִמָּקוֹר לְבַבְכֶם רֹחַ שְׁפָלָה עֲנֹהָ וְאֶרֶץ אַפִּים:
- 13 (יג) לְשֵׂאת אִישׁ אֶת-פָּנָיו רַעְהוּ וְלִסְלַח לוֹ לְדַבֵּר רִיב כִּי-יִמָּצָא בִּינֵיכֶם וְכִמוֹ אֲדִינִנוּ סִלַּח לָכֶם כֵּן תִּסְלַחוּ גַם-אַתֶּם:
- 14 (יד) וְעַל-כָּל-אֵלֹה לְבָשׁוּ אֶהְבָּה אֲשֶׁר הִיא אֲגֻדַּת הַתְּמִימִים:
- 15 (טו) וְשָׁלוֹם הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר-נִבְחַרְתֶּם לוֹ בְּגוֹף אֶחָד יִמְשַׁל בְּקָרֵב לְבַבְכֶם וְאַתִּי-טוֹבוֹ תִּפְּרִי:
- 16 (טז) וְתוֹרַת הַמָּשִׁיחַ תִּהְיֶה בְּפִיכֶם תָּמִיד בְּכָל-חֲכֵמָה לְלַמֵּד וּלְעוֹרֵר אִישׁ אֶת-אֲחִיהוּ בַּתְּהִלּוֹת וְשִׁירוֹת וְזִמְרוֹת יְהִי וּמִקְרָב לְבַבְכֶם תְּשִׁירוּ לְאֱלֹהִים בְּתוֹדָה:
- 17 (יז) וְכָל אֲשֶׁר-תַּעֲשׂוּ גַם-בְּדִבְרֵי שְׁפָתִים גַּם-בַּמַּעֲשֶׂה יָדַיִם עֲשׂוּ כָל בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ אֲדִינִנוּ וְלִהְיוֹת עַל-יָדוֹ לְאֱלֹהִים אָבִינוּ:
- 18 (יח) וְאַתְּנָה נָשִׁים הַכְּנַעְנָה לְבַעֲלִיכֶן כְּמִשְׁפָּט לְפָנֵי אֲדִינִנוּ:
- 19 (יט) בַּעֲלֵי אִשָּׁה אֶהְבּוּ אֶת-נַפְשֵׁיכֶם וְלֹא תִהְיוּ לָהֶן לְמִרַת רֹחַ:

- (כ) שִׁמְעוּ בָנִים אֶל־יְלִדֵיכֶם לְכָל אֲשֶׁר יֹאמְרוּן כִּי לְרָצוֹן הוּא לְאַדְנִי:
 (כא) אָבוֹת אֶל־תִּכְעִסוּ אֶת־בְּנֵיכֶם פֶּן־יֹאמְרוּ נוֹאֲשׁ:
 (כב) וְאַתֶּם עֲבָדִים שִׁמְעוּ אֶל־אֲדֹנֵיכֶם אֲדֹנֵי הַבָּשָׂר לְכָל אֲשֶׁר יֹאמְרוּן וְלֹא בַעֲבָדָה לְמַרְאֵה עֵינַיִם לְהַפִּיק רָצוֹן מִבְּנֵי אָדָם כִּי אִם־בְּתֵם־לֵב כִּי־רָאִי יְהוָה:
 (כג) וְכָל אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ עֲשׂוּ בְּכָל־נַפְשְׁכֶם כְּמוֹ לִיהוָה וְלֹא לְבְנֵי־אָדָם:
 (כד) הֵן יִדְעֻתֶם כִּי מֵאֵת יְהוָה תִּקְחוּ שְׂכָרְכֶם וְנִחַלְתֶּם כִּי אֶת־אֲדֹנֵינוּ הַמְּשִׁיחַ אַתֶּם עֲבָדִים:
 (כה) כִּי הַמַּעֲוֹל יִקְצֹר־עוֹל כַּאֲשֶׁר עָשָׂה וְאִין מִשׁוּא פָּנִים:

פרק ד

- (א) וְגַם־אַתֶּם אֲדֹנִים בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט תַּעֲבִידוּן אֶת־עֲבָדֵיכֶם הֵלֹא יִדְעֻתֶם כִּי גַם־לָכֶם אֲדוֹן בְּשָׁמַיִם:
 (ב) הִתְעוֹרְרוּ לְהִתְפַּלֵּל תָּמִיד וְשִׁקְדוּ לְהַעֲתִיר בְּתוֹדָה:
 (ג) וַחֲלוּ אֶת־פָּנֵי הָאֱלֹהִים גַּם־בְּעֲרֹנוּ לִפְתֹּחַ לָנוּ שַׁעַר לְגִיב שְׁפָתֵינוּ לְגִלּוֹת סוֹד הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר בְּגִלְלוֹ אֶסּוּר אָנִי:
 (ד) לְמַעַן יוֹדַע לְכָל כַּאֲשֶׁר אֲבִיעַ כְּמִשְׁפָּט:
 (ה) הִתְהַלְכוּ בְּתוֹבוּנָה בְּקָרֵב אֵלֶּה אֲשֶׁר מִחוּץ לַעֲדָתְנוּ וְזִבְנוּ יַת־עֲדָנָא:
 (ו) יְהִי דְבָרְכֶם מְהוּל בָּחוּן כְּמוֹ מִמְלָח בְּמִלָּח וְתִדְעוּ לְהַשִּׁיב נִכְחוֹת לְכָל־אִישׁ וְאִישׁ:
 (ז) עַל־דִּבְרֵי מַעֲמָדֵי הֵלֹא טוֹכִיקוּס יְגִיד לָכֶם הַכֹּל הוּא אַח אָהוּב וּמִשְׁרֵת נֶאֱמָן גָּבֵר עֲמִיתִי וְעַבְדִּי לְאַדְנִינִי:
 (ח) כִּי לְדָבָר הַזֶּה שְׁלַחְתִּיו אֵלֵיכֶם לְדַעַת אֶת־שְׁלוֹמֵנוּ וּלְדַבֵּר נַחֲמִים עַל־לְבָבְכֶם:
 (ט) וְעִמּוֹ גַּם־אוֹנִיְסִימוּס בֶּן־אַרְצְכֶם אַח נֶאֱמָן וְיִקִּיר לִי הִמָּה יוֹדִיעוּ אֶתְכֶם כָּל־אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה פֹה:
 (י) אַרִיסְטָרְכוֹס אֲשֶׁר הוּא עָצוּר עִמָּדֵי שְׂאֵל לְשְׁלוֹמְכֶם גַּם־מִרְקוֹס בֶּן־אַחֻזָּה בֶּר־נִבָּא אֲשֶׁר נִדְרַשְׁתֶּם לְקַבֵּל פָּנָיו בְּבוֹאוֹ:
 (יא) וְגַם־יִשׁוּעַ הַנִּקְרָא בְּשֵׁם יוֹסֵטוֹס אֲשֶׁר הֵם מִן־הַנְּמוּלִים הֵם לְבָדִים תִּמְכּוּ בְיָדֵי בְּמַלְכוּת הָאֱלֹהִים וְיָשִׁיבוּ אֶת־נַפְשִׁי:
 (יב) אֶפְפָּרְס בֶּן־אַרְצְכֶם וְעַבְדִּי יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ שְׂאֵל לְשְׁלוֹמְכֶם הוּא אֲשֶׁר גָּבֵר בְּתַפְלוּתוֹ בְּכָל־עֵת לְהַעֲמִידְכֶם לִפְנֵי הָאֱלֹהִים שְׁלָמִים וּמִמְלָאִים בְּמִלָּא חֲפָצוֹ:
 (יג) כִּי עַד אָנִי לוֹ אֲשֶׁר קִנְאַתוֹ נִדְלָה לָכֶם וּלְיִשְׁבֵּי לוּדִיקָא וּלְיִשְׁבֵּי הִירְפּוֹלִיס:
 (יד) יְדִידֵנוּ לוֹקֵס הֶרְפָּא וְדִימָס שְׂאֵלִים לְשְׁלוֹמְכֶם:
 (טו) שְׂאֵלוֹ לְשָׁלוֹם אַחֵינוּ אֲשֶׁר בְּלוּדִיקָא וּלְשָׁלוֹם נוּמָפָס וְתִקְהֵל אֲשֶׁר בְּבִיתֶם:
 (טז) אַחֲרֵי קְרִיאַת הָאֲנָגְרָת הַזֹּאת בְּאֲזִנֵּיכֶם תִּנּוּהָ לְהִקְרָא גַם־בְּאֲזִנֵּי קֹהֵל לוּדִיקָא וְהָאֲנָגְרָת אֲשֶׁר לְלוּדִיקָא תִקְרָאוּ בָּהּ גַּם־אַתֶּם:
 (יז) וְיֹאמְרוּ אֶל־אַרְכָּפוֹס זְכוֹר אֶת־מִשְׁמֶרֶת תְּכַהֲנָה אֲשֶׁר לְקַחְתָּ מִלִּפְנֵי הָאֲדוֹן לְמִלְאֲתָהּ:
 (יח) זֹאת שְׂאֵלַת שְׁלוֹם בְּכָתֵב יָדִי אָנִי פוֹלוֹס זְכוֹר לְמוֹסְרֵי וְחֹסְדֵי אֵל עִמָּכֶם אָמֵן:

אגרת פולוס הראשונה אל-התסלוניםיקים

- 1 (א) פולוס וסלנוס וטימותריוס אל-עדת התסלוניםיקים הדבקים באלהים אבינו ובישוע המשיח אדנינו חסד לכם ושלום מאת אלהים אבינו ואדונינו ישוע המשיח:
- 2 (ב) הנה אנחנו מברכים את-האלהים בכל-עת על-כלכם ולא נחדל מהזכיר אתכם בתפלותינו:
- 3 (ג) בזכרנו תמיד לפני אלהינו אבינו את-מעשיכם באמונה את-עבודתכם באהבה ואת-מבטח עזכם בתקוה באדנינו ישוע המשיח:
- 4 (ד) כי ידענו אחים כי בחירי האלהים אתם וידידיו:
- 5 (ה) באשר גם-בשרתנו לא השמענו אתכם בקול דברים לבד כי אם-גם-בגבורה וברוח הקדש ובבטחה עצמה כאשר ראיתם איך הלכנו בתוככם לטוב לכם:
- 6 (ו) ואתם הלכתם בעקבותינו ובעקבות אדנינו ותקבלו את-דברינו ולבכם עלץ ברוח הקדש אף כי-צרה גדולה מצאתכם:
- 7 (ז) עד אשר הייתם למופת לכל-אנשי אמונה במקדוניה ובאכיא:
- 8 (ח) כי מכם יצא קול דבר והנה לא לבד במקדוניה ובאכיא כי אם-גם בכל-מקום יצא שמע אמונתכם באלהים עד אשר לא נותר לנו לדבר-עוד דבר:
- 9 (ט) כי השמעים הגידו בפיהם איך באנו אליכם ואיך עזבתם את-האלילים ותשובו אל-האלהים לעבד אלהים חיים אלהי אמת:
- 10 (י) ולחכות לבנו מן-השמים לישוע אשר הקימו מן-המתים ואשר הוא מצילנו לעתיד לבוא מחרון אף:

פרק ב

- 1 (א) הן נפשכם אחי ידעת כי באנו אליכם לא-היה לריק:
- 2 (ב) כי אחרי התלאה אשר מצאתנו ואחרי אשר התעללו בנו בפילפי הלא ידעתם כי אז מצאנו עז באלהינו להגיד לכם בשרת האלהים נגד צררים רבים:
- 3 (ג) כי לא מפי משנה יצאה עדותנו ולא מקרב טמא שפתיים ולא מלשון רמיה:
- 4 (ד) כי כאשר מצא אלהים לבנו נכון לפניו ויפקד בידיו את-הבשרה כן נדברה לא להפיק רצון מבני-אדם כי אם-מאלהים הבחן לבב:
- 5 (ה) הן ידעתם כי מעודנו לא באנו בשפת חלקות ולא בנגלי בצעי בצע אלהים לנו לעד:
- 6 (ו) גם לא-בקשנו כבוד אנשים לא מיידכם ולא מידי אחרים אף כי-היתה לנו צדקה להעמיס עליכם לכלכלנו כשליחי המשיח:
- 7 (ז) אך בנעמות הלכנו עמכם באמנת אשר תשא את-בנה בחיקה:
- 8 (ח) וכן זה כמה נכסף נכספנו לכם עד אשר-אמרנו לתת לכם גם-בשרת האלהים וגם-נפשנו בעדכם כי-יקררתם בעינינו עד-מאד:
- 9 (ט) הלא תזכרו אחי את-העמל ואת-הניעה איך עבדנו לילה ויומם לבלתי היות למשא על-איש מכם כאשר הנדנו לכם בשרת האלהים:

- 10) י' עדים אתם ועד אלהים כי בקדש בצדק ובתמים הלכנו לפניכם שמרי אמונים:
- 11) י"א) כאשר אתם ידעים כי-כאב אל-בניו בן דברנו דברי מוסר ותנחומים על-לב כל-איש מכם:
- 12) י"ב) ונעיד בכם ללכת בדרך ישרה לפני אלהים אשר קרא אתכם לכבוד מלכותו:
- 13) י"ג) ובעבור זאת גם-אנחנו לא נחדל מהודות את-אלהינו כי האזנתם לדבר האלהים אשר השמענו באזניכם לא כדבר אנשים כי אם-קבלתם אתו כדבר האלהים לאמיתו אשר רב כחו למאמינים:
- 14) י"ד) כי נמשלתם אחי לקהלות האלהים בישוע המשיח אשר-בארץ יהודה כי עם הארץ הציקו לכם כאשר היהודים הציקו להן:
- 15) טו) הלא הם אשר המיתו את-ישוע אדנינו ואת-הנביאים וגם-אתנו גרשו מגו והם לא טובים בעיני אלהים ונלוזים לפני כל-אדם:
- 16) טז) אשר סגרו עלינו מקרא אל-הגוים לתשועה ובזאת מלאה סאת עונם בדרךכם תמיד וחרון אף השיגם עד-לכלה:
- 17) יז) ואנחנו אחי אחרי אשר-רחקנו מכם זה מעט כמסתירי פנים ולא כמרחיקי לב בקשנו מאד לראות את-פניכם בחשק-רב:
- 18) יח) על-כן הואלנו לבוא אליכם אני פולס גם-פעם גם-פעמים והשטן עצרנו:
- 19) יט) כי מה תקנתנו מה שמחתנו ומה עטרת תפארתנו הלא אתם הנכם לפני ישוע המשיח אדנינו בבאו:
- 20) כ) כי הן אתם כבודנו ושמחתנו:

פרק ג

- 1) א) על-כן כל-כל לא יכלנו עוד ונאות להותר באמינס לבדנו:
- 2) ב) ואת-אחינו טימותיוס משרת-אל בבשרת המשיח שלחנו לחזק את-לבכם ולהזהיר אתכם באמונתכם:
- 3) ג) לבלתי ינוע לב-איש מפני הצרות האלה הלא בנפשכם ידעתם כי לזאת יעדנו:
- 4) ד) כי גם-הגדנו לכם מאז בהיותנו אצלכם כי-צרה תבוא עלינו וכן גם-באה כאשר ידעתם:
- 5) ה) ועל-כן גם אני נלאיתי כל-כל ואשלח לרעת על-דבר אמונתכם אם לא נסה המנסה אתכם לתת את-עמלנו לריק:
- 6) ו) ועתה כאשר שב אלינו טימותיוס מכם ויבשרנו על-דבר אמונתכם ואהבתכם כי זכרתם אתנו לטובה בכל-עת וכי תתאווי לראות את-פנינו כאשר גם-אנחנו מתאווים לראות את-פניכם:
- 7) ז) לזאת אפוא אחי בכל-צרות ורעות מצאנו תנחומים בכם בגלל אמונתכם:
- 8) ח) כי חיים אנחנו היום אם רק עמדים אתם הכן לפני אדנינו:
- 9) ט) כי במה-נודה מה-נשיב לאלהים בעבורכם על כל-השמחה אשר שמחנו עליכם לפני אלהינו:
- 10) י) לילה ויומם נעתיר ונתפלל כי ינתן לנו לראות את-פניכם ולהשלים את אשר-לכם באמונתכם:
- 11) י"א) ואלהינו אבינו וישוע המשיח אדנינו וישר את-דרךנו אליכם:

(12) (יב) וְאַתְּכֶם יִרְבֶּה וְכֵן יִתֵּן לָכֶם אֲדֹנָינוּ לְהוֹסִיף בְּאַהֲבַת אִישׁ לְרֵעֵהוּ וּבְאַהֲבַת כָּל-אָדָם כַּאֲשֶׁר גַּם-אֲנַחְנוּ נוֹסִיף לְאַהֲבָה אֶתְכֶם:
 (13) (יג) וְכֵן יִכְוֶנֶן אֶת-לִבְכֶם בְּקֹדֶשׁ וְלֹא יִמָּצֵא בְּכֶם שֹׁמֵץ דָּבָר לִפְנֵי אֱלֹהֵינוּ אֲבִינוּ בַּיּוֹם הַזֶּה וְיִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדֹנָינוּ עִם-כָּל-קֳדָשָׁיו:

פרק ד

(1) (א) סוּף דָּבָר אַחִי נִדְרָשׁ מִכֶּם וְנִזְהִיר אֶתְכֶם בְּשֵׁם יִשׁוּעַ אֲדֹנָינוּ כַּאֲשֶׁר קִבַּלְתֶּם מִפִּינוּ לְהִתְחַלֵּךְ בְּמִישָׁרִים וּלְמָצֵא חֵן בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְכַאֲשֶׁר גַּם-אַתֶּם הַלְכִים כֵּן תַּעֲשׂוּ וְכֵן תוֹסִיפוּ:
 (2) (ב) כִּי יִדְעֲתֶם אֶת-הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר נָתַנוּ לָכֶם בְּשֵׁם יִשׁוּעַ אֲדֹנָינוּ:
 (3) (ג) כִּי זֶה רְצוֹן אֱלֹהִים כִּי קֹדָשִׁים תִּהְיוּ וְתִנָּזְרוּ מִן-הַזָּנוּת:
 (4) (ד) וְכָל-אִישׁ מִכֶּם יִבִּין לְשָׁמֹר כְּלָיו בְּקֹדֶשׁ וּבְכָבוֹד:
 (5) (ה) לֹא-בִתְאוּנָה וְעֹנְבִים כְּדֶרֶךְ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ אֶת-הָאֱלֹהִים:
 (6) (ו) וְלֹא-יִפְרֹץ אִישׁ אֶת-אָחִיו וְלֹא יוֹנֶנּוּ בַּדָּבָר הַזֶּה כִּי נָקָם יִהְיֶה עַל-כָּל-אֶלֶּה כַּאֲשֶׁר הִנָּדְנוּ וְהַעֲיֵדְנוּ בְּכֶם מֵאֲזֶ:
 (7) (ז) כִּי לֹא-לְתוֹעֵבָה קָרָא אֲתָנוּ אֱלֹהֵינוּ כִּי אִם-לְדֶרֶךְ הַקֹּדֶשׁ:
 (8) (ח) וְעַל-כֵּן הַבִּזָּה לֹא אֶת-אָדָם הוּא בִּזָּה כִּי אִם-אֶת-אֱלֹהִים אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם רוּחַ קָדְשׁוֹ:
 (9) (ט) וְעַל-דָּבָר אַהֲבַת אַחִים אֵין-לָנוּ לְכַתֵּב דָּבָר אֲלֵיכֶם כִּי הֲלֹא אַתֶּם לְמוֹדֵי אֱלֹהִים לְאַהֲבָה אִישׁ אֶת-אָחִיו:
 (10) (י) וְכֵן גַּם-עֲשִׂיתֶם לְכָל-אֲחֵיכֶם אֲשֶׁר בְּמִקְדוֹנֵיָא כְּלֵה רַק-נִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם אַחִי כִּי כֵן תַּעֲשׂוּ וְכֵן תוֹסִיפוּ:
 (11) (יא) וְתִתְּאֲמָצוּ לְשִׁבֶת בְּהַשְׁקֵט לַעֲשׂוֹת אִישׁ אֶת-מְלָאכְתּוֹ וּלְחִיּוֹת עַל-יְגִיעַ כַּפָּיו כַּאֲשֶׁר צִוִּינוּ אֶתְכֶם:
 (12) (יב) וּבְכֵן תִּתְּחַלְּכוּ בְּמִישׁוֹר אֶת-אֶלֶּה אֲשֶׁר מִחוּץ לַעֲדָתְנוּ וְלֹא יִחְסֹר לָכֶם כָּל-דָּבָר:
 (13) (יג) וְעַל-דָּבָר יִשְׁנֵי עָפָר חִפְצָנוּ כִּי תִדְעוּן כִּי לֹא לָכֶם לְהִתְאַבֵּל כַּאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אֵין-לָהֶם תִּקְוָה:
 (14) (יד) כִּי כַּאֲשֶׁר נֶאֱמַר כִּי יִשׁוּעַ מֵת וַיָּחִי כֵּן גַּם-אֶת-הַיִּשְׁנִים עַל-יְדֵי יִשׁוּעַ יָקִים אֱלֹהִים לִפְנֵינוּ:
 (15) (טו) כִּי כִּזְזַת אָנוּ אֹמְרִים לָכֶם בַּדָּבָר יִהְיֶה כִּי אֲנַחְנוּ הַנִּשְׁאָרִים פֶּה בַּחַיִּים לְמוֹעֵד הוּא אֲדֹנָינוּ לֹא נִקְדָּם אֶת-הַיִּשְׁנִים:
 (16) (טז) כִּי בְּתִרְעוּתָה יֵרֵד אֲדֹנָינוּ מִן-הַשָּׁמַיִם בְּקוֹל שׁוֹפָר אֱלֹהִים מִפִּי שַׁר-צָבָא הַמָּרוֹם וְהַמְּתִים בְּמָשִׁיחַ יְקוֹמוּ אֲזַי רְאשׁוֹנָה:
 (17) (יז) וְאַחֲרֵי-כֵן אֲנַחְנוּ הַנִּשְׁאָרִים בַּחַיִּים נִלְקָח וְנַעֲלָה עִמָּהֶם יַחְדָּו בַּעֲנָנִים לְקִרְאָת הָאֱדוֹן בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם וְכֵן נִהְיֶה עִם-הָאֱדוֹן לְנִצָּח:
 (18) (יח) לָכֵן אֲפֹא נַחֲמוּ אִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ בַּדְּבָרִים כֹּאֲלֵה:

פרק ה

(1) (א) וְעַל-דָּבָר הָעֵתִים וְהַזְּמַנִּים אֵין-דָּבָר אַחִי לְהַכְתֵּב לָכֶם:
 (2) (ב) הֲלֹא יִדְעֲתֶם הַיּוֹם כִּי יוֹם-יִהְיֶה כְּגֹבֵב בְּלִילָה יָבוֹא:
 (3) (ג) כַּאֲשֶׁר יֹאמְרוּ שְׁלוֹם וְשִׁלּוּת אֲזַי פְּתָאם יָבוֹא עֲלֵיהֶם אִידֶם כְּחִבְלֵי יוֹלָדָה וְלֹא יִמָּלֵט לָהֶם פְּלִיט:

- 4 (ד) וְאֵלְכֶם אַחִי אֵינְכֶם בַּחֲשָׁךְ אֲשֶׁר יָבוֹא עֲלֵיכֶם הַיּוֹם כְּגֹנֶב:
 5 (ה) כִּי כָלְכֶם בְּנֵי אֹר וּבְנֵי יוֹם אַתֶּם לֹא בְנֵי לַיְלָה וְלֹא בְנֵי חֹשֶׁךְ אֲנַחְנוּ:
 6 (ו) עַל־כֵּן אֵין לָנוּ לִישׁוֹן כַּשָּׂאֵר הָאֲנָשִׁים כִּי אִם־נִשְׁקָד וְנִשְׁתַּמֵּר מִשְׁכָּרוֹן:
 7 (ז) כִּי הַיָּשָׁנִים יִישְׁנוּ בַלַּיְלָה וְהַשְּׁכָרִים יִשְׁכְּרוּן בַּלַּיְלָה:
 8 (ח) וְאֲנַחְנוּ בְנֵי יוֹם נִשְׁתַּמֵּר מִשְׁכָּרוֹן וְנִלְבָּשׁ שָׂרִיוֹן אֲמוּנָה וְאַהֲבָה וְלִכְוֹבֵעַ לָנוּ תִקְנַת הַיְּשׁוּעָה:
 9 (ט) כִּי לֹא־יֵצֵר אֶתָּנוּ אֱלֹהִים לְכַלְתָּנוּ בְּאִפּוֹ כִּי אִם־לְהַבִּיא לָנוּ יְשׁוּעָה בְּיַד־יְשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדֹנֵינוּ:
 10 (י) הוּא אֲשֶׁר מֵת בַּעֲדָנוּ וְאִם־נִקְיָץ אוֹ־נִישָׁן עִמּוֹ נִחִיָּה נִחָדוּ:
 11 (יא) עַל־כֵּן הִזְהִירוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וְהָשִׁיבוּ אִישׁ אֶת־נַפְשׁ אָחִיו כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם עַד־כֹּה:
 12 (יב) וְאֲנַחְנוּ נַפְצֵר בְּכֶם אֲחִים לְדַעַת בְּשׁוֹם לֵב אֶת־הָעֵמָלִים בְּכֶם וְאֶת־הַנֶּצְבִּים עֲלֵיכֶם בְּשֵׁם הָאֱדוֹן וְאֶת־הַמּוֹכִיחִים אֶתְכֶם:
 13 (יג) וְלִהְיֵר יִקָּר עֲרֶכֶם הַגָּדוֹל לְאַהֲבָה אַתֶּם לְמַעַן פַּעֲלֵם וְהַחֲזִיקוּ שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם:
 14 (יד) וְאַתֶּם אַחֵינוּ נִזְהִיר אֶתְכֶם הוֹכִיחוּ אֶת־הַמַּמְרִים אֲמַצּוּ אֶת־רַכִּי הַלֵּבָב סַעְדוּ אֶת־הַחֲלִים וְהַאֲרִיכוּ אַף לְכָל־אָדָם:
 15 (טו) הַשְׁמָרוּ פֶּן־יִגְמַל אִישׁ לְאִישׁ רָעָה תַּחַת רָעָה כִּי אִם־רָדְפוּ לְהִיטִיב תָּמִיד לְאִישׁ אִישׁ מִכֶּם וְגַם לְכָל־אָדָם:
 16 (טז) וְאֵד שְׂמַחִים תִּהְיוּ כָל־הַיָּמִים:
 17 (יז) וְלֹא תַחְדָּלוּ מִהַתְּפַלֵּל תָּמִיד:
 18 (יח) הוֹדוּ עַל־כָּל־דָּבָר כִּי־זֶה לָכֶם חַפֵּץ אֱלֹהִים בַּיְּשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
 19 (יט) לֹא תִכְבּוּ אֶת־הַרוּחַ:
 20 (כ) וְאֶת־הַנְּבוּאוֹת לֹא תִפְרְעוּ:
 21 (כא) בַּחֲנוּ כָל־דָּבָר וְהַחֲזִיקוּ בְטוֹב:
 22 (כב) וּמִכָּל־שִׁמְךָ דָּבָר רָע אַף לְמַרְאֵה עֵין תִּרְחִיקוּ רִגְלֵיכֶם:
 23 (כג) וְאַל־הִי תִשְׁלוֹם הוּא יִקְדָּשׁ אֶתְכֶם מִחַחֵל וְעַד־כָּלָה וַיִּשְׁמְרְכֶם מִכָּל־רָע בְּרוּחַ נֶפֶשׁ וּגְוִיָּה לְמוֹעֵד בּוֹא אֲדֹנֵינוּ יְשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
 24 (כד) נֶאֱמָן הוּא תִקְרָא אֶתְכֶם וְהוּא גַם־יַעֲשֶׂה:
 25 (כה) אֲנָא אָחִי הַתְּפַלֵּלוּ־נָא בַעֲדָנוּ:
 26 (כו) שְׁאֵלוּ לְשְׁלוֹם כָּל־הָאֲחִים בְּנִשְׁקַת הַקֶּדֶשׁ:
 27 (כז) הַנְּנִי מִשְׁבִּיעְכֶם בְּאֲדֹנֵינוּ לְתַת הָאֲנִרַת הַזֹּאת לְהִקְרָא בְּאֲזְנֵי כָל־הָאֲחִים הַקְּדוּשִׁים:
 28 (כח) חֲסֹד יְשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדֹנֵינוּ עִמָּכֶם אָמֵן:

אגרת פולוס השנית אל-התסלוניםיקים

- 1 (א) פולוס וסלונס וטימותיוס אל-עדת התסלוניםיקים הדבקים באלהים אבינו ובישוע המשיח אדנינו:
- 2 (ב) חסד ושלום יתן לכם אלהים אבינו וישוע המשיח אדנינו:
- 3 (ג) כמה עלינו להודות לאלהים תמיד בעבורכם אחי כאשר נכון לנו כי אמונתכם הלכת הלוך וגדל ואהבת רעים הלוך ורב בין כלכם:
- 4 (ד) עד אשר גם-אנחנו נתפאר בכם לפני קהלות האלהים על-סבלכם ואמונתכם בכל-העשק והמרוצה אשר פגעו בכם:
- 5 (ה) עדות לאלהים כי ישר משפטו לאמר כי נכנים אתם למלכותו אשר עליה נתתם שכמכם לסבל:
- 6 (ו) כאשר גם-צדיק הוא אלהים להשיב צרה לצוריקם:
- 7 (ז) ולכם העשויים יתן רוחה אתנו לעת הגלות נגלות ישוע אדנינו מן-השמים עם-מלאכיו גברי כח:
- 8 (ח) לנקם נקם בלהבת אש מאת אלה אשר לא-ידעו את-האלהים ולא שמעו את-בשרת ישוע המשיח אדנינו:
- 9 (ט) אשר יענשו להשמידם עדי-עד מלפני האדון ומתדר גאנו:
- 10 (י) ביום ההוא כאשר יבוא להקבד בקדשיו ולהיות לפלא בכל-מאמיניו כי עדותנו אשר שמעתם מפנינו אמת:
- 11 (יא) אשר לזאת נתפלל תמיד לאלהינו להכין את-לבכם אליו כאשר קרא אתכם ולהשלים חפצו הטוב בכם וכל-מעשה האמונה בגבורתו:
- 12 (יב) למען יכבד בכם שם ישוע המשיח אדנינו ואתם תכבדו בו כחסדי אלהינו וישוע המשיח אדנינו:

פרק ב

- 1 (א) ועל-ידבר ישוע המשיח אדנינו אשר יבוא ואשר יקבצנו אליו זאת בקשנתנו מכם אחי:
- 2 (ב) אל-נא יתר לבכם פתאם ואל-תחילו לא מפני-רוח ולא מפני שמועה ולא מפני אגרת אשר יאמרו כי יצאה מידינו לאמר יום המשיח הגה בא:
- 3 (ג) אל-יוליך אתכם איש לתהו ולא תאבו לו כי לא-יבוא אם-לא בראשונה יהיה הפעל ונגלה איש החטאה בן-האבדון:
- 4 (ד) אשר יתקומם ויתגדל על-כל-אל ועבדת השם עד-כי גם-ישוב בהיכל אלהים כאלהים לאמר הוא האלהים:
- 5 (ה) הלא תזכרו כי דברתי אליכם בדברים האלה בעוד הייתי עמכם:
- 6 (ו) וכן ידעתם את-אשר יעצרנו עתה למען יגלה בעתו:
- 7 (ז) כי סוד הפשע כבר החל להוציא פעלתו אפס העצר יעצרו עד אשר יוסר מתוך המסילה:
- 8 (ח) ואז יגלה הפשע אשר ימיתנו האדון ישוע ברוח שפתי ובברק פניו יכחידנו:
- 9 (ט) זה הוא אשר יבוא כששן בעלילותיו ברב-פח באתת ובמופתים ממקור אכזב:

- 10 (י) ובכל־און ורמיה בין האבדים הלא הם אשר לא רצו להושע באהבת האמת:
 11 (יא) ובעבור זאת ישלח בם אלהים משאות שוא ומדוחים למען יאמינו בשקר:
 12 (יב) ויאשמו כל־אלה אשר לא שמו אל־דברי אמת ואחרי און לבם הלך:
 13 (יג) ואנחנו אחים נכון לבנו להודות לאלהים תמיד עליכם בחירי אדנינו כי מראשית בחר בכם אלהים ויהי לכם לישועה אחרי אשר התקדשתם ברוח ואמונתכם אמת:
 14 (יד) והוא קרא אתכם לכל־אלה על־פי בשרתנו לתת לכם חלק בכבוד ישוע המשיח אדנינו:
 15 (טו) ועתה אחי עמדו הכן ותחזיקו בלקח הנתון לכם על־דברי פינו או על־פי אנרתנו:
 16 (טז) וישוע המשיח אדנינו ואבינו אלהינו אשר אהב אתנו ובחסדו נתן לנו נחם עדי־עד ותקנה טובה:
 17 (יז) הוא ינחם את־לבכם ויכונן אתם בכל־מעשה טוב ובכל־דבר:

פרק ג

- 1 (א) סוף דבר אחי התפללו עלינו ודבר יהיה ירוץ ונאדר באשר נאדר הוא בכם:
 2 (ב) ולנו תהיה פליטה ממתי און ואנשי רשע כי לא כל־אנשים אמונה בם:
 3 (ג) אך אדנינו נאמן הוא אשר יעודד אתכם וישמרם מן־הרע:
 4 (ד) ואנחנו סמוך לבנו באדנינו כיעשים אתם כמצותנו וכן תעשו בימים הבאים:
 5 (ה) ואדנינו יטה את־לבכם לאהבה את־אלהים ולהוחיל למשיחם:
 6 (ו) ואנחנו מצוים אתכם אחינו בשם ישוע המשיח אדנינו להבדל מכל־אח ההלך בדרך עקש ולא לפי הקבלה אשר קבל ממנו:
 7 (ז) הלא ידעתם את אשר עליכם ללכת בעקבותינו כי לא כנלוזים במעגלותם הלכנו לפניכם:
 8 (ח) ולחם איש לא אכלנו חנם כי אם־בעמל ובתלאה לילה ויומם לבלתי נהיה על־איש מקם לטרח:
 9 (ט) לא מאשר אין־צדקה לנו כי אם־להיות למופת לכם בנפשנו אשר תלכו בעקבותינו:
 10 (י) כי גם־בהיותנו עמכם צוינו אתכם לאמר אם מאן ימאן איש לעשות במלאכה גם־אכול לא יאכל:
 11 (יא) כי שמענו כייש בכם אנשים מעקשי דרך אשר לא ייגעו ברי מלאכה כי אם־ייגעו ברי ריק:
 12 (יב) ואת־אנשים כאלה אנחנו מצוים ומבקשים מהם לפני ישוע המשיח אדנינו לעשות בנחת מלאכתם ולאכל את־לחמם מיגיע כפיהם:
 13 (יג) ואתם אחי אל־תהיו עיפים בעשתכם טוב:
 14 (יד) ואיש אשר לא־ישמע את־דברנו באגרת הזאת התוו אתו לבד ולא תתערבו בחברתו למען יבוש:
 15 (טו) ואל־תחשבהו לאיב כי אם־הוכח תוכיחון אתו פאח:
 16 (טז) וארון השלום הוא יתן לכם שלום בכל אשר תפנו כל־הימים ואדנינו יהי עם־כלכם:
 17 (יז) זאת שאלת שלום בכתב ידי אני פולס אשר הוא לאות בכל־אגרותי פזה אני כתב:
 18 (יח) חסד ישוע המשיח אדנינו עם־כלכם אמן:

אגרת פולוס הראשונה אל-טימותיוס

- 1 (א) פולוס שלח ישוע המשיח על-פי דבר האלהים מושיענו ועל-פי האדון ישוע המשיח תקנתנו:
- 2 (ב) אל-טימותיוס בני כבן מחלצי ממקור אמונה חסד רחמים ושלום לך מאת אלהים אבינו ומאת ישוע המשיח אדנינו:
- 3 (ג) בלכתי למקדוניה בקשתיך לשבת באפסוס לצות על-אנשים אחדים לבלתי יורו תורה נכריה:
- 4 (ד) ולא יתעסקו בדברי אנדה ובתולדות הדרות חשבנות לאין-קץ הנתנים ידים להתנפח ולא לחזק בית-אלהים באמונה:
- 5 (ה) כי-תכלית מצות התורה היא אהבה בלב טהור ברוח נכון ובאמונה נקייה מפל-סיג:
- 6 (ו) אך יש אשר נטו מני-ארח וילכו אחרי ההבל:
- 7 (ז) ויתאמרו להיות מורים בתורה ולא-יבינו את אשר ידברון ולא את-הדבר אשר עליו יחלטון:
- 8 (ח) הן התורה ידענו כי טובה היא אם-ילך האדם בנתיבותיה כמשפט:
- 9 (ט) והוא יבין כי תורה נתונה לא לאנשי צדק כי אם-לבני בליעל מרדים פשעים וחטאים עשי תועבה ונבלה מבי אב ואם או מרצחים:
- 10 (י) נאפים ושכבים את-זכר וגבי נפש בנים כחשים ונשבעים לשקר ועוד אחרים כמוהם ממרים בתורת חיים:
- 11 (יא) כפי בשרת כבוד האלהים ברוך הוא אשר הפקיד בידי:
- 12 (יב) ולישוע המשיח אדנינו המאזני חיל אתן תהלה כי מצא את-לבבי נאמן לפניו ויקרב אתי לשרתו:
- 13 (יג) אנכי אשר מנחם הייתי לפניו מרדף ומחבל אך רחמתי כי עשיתי בשגגה בבלי-אמונה:
- 14 (יד) ויגדל חסד אדנינו עלי עד-מאד ואמונה ואהבה בישוע משיחנו:
- 15 (טו) אמת הדבר ונאמה לכל-אדם לקבלו כי ישוע המשיח בא אל-הארץ להושיע את-החטאים ואנכי הראש להם:
- 16 (טז) ובעבור זאת רחמתי למען יגלה בי ישוע המשיח ראשנה את-כל-ארץ רוחו להיות למופת לבאים אחרי אשר ואמינו בו לחיי עולם:
- 17 (יז) ולמלך עולם שכן עד אשר עין לא תשורנו הוא אלהים אחד והחכם לבדו לו הנדלה והתפארת מהעולם ועד-העולם אמן:
- 18 (יח) את-המצוה הזאת אני מצוה תיום טימותיוס בני כאשר דברו עליך הנבואות מאז אשר על-פיהן תלחם מלחמת צדק:
- 19 (יט) כי תחזיק באמונה וברוח נכון ולא כאנשים אשר היתה רוח אחרת אתם ואניית אמונתם נשברה:
- 20 (כ) ומהם הומניוס ואלכסנדרוס אשר הסגרתים ביד השטן למען ינסרו ולא יגדפו עוד:

פרק ב

- 1 (א) וזאת אני דרש ממך לפני כל-דבר להעתיר רנה ותפלה תחנונה ותודה בעד כל-בני-אדם:

(2) בַּעַד מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר מִשְׁרָה עַל־שִׁכְמָם לְמַעַן נִחְיָה חַיִּי מְנוּחָה וְשָׁלוֹה בִּירְאֵת אֱלֹהִים וּבִישְׁרֵת לִבָּב:

(3) ג) טוֹב הַדְּבָר הַזֶּה וּלְרָצוֹן בְּעֵינֵי אֱלֹהִים מוֹשִׁיעֵנו:

(4) ד) אֲשֶׁר חָפֵץ יַחְפֹּץ כִּי יוֹשְׁעוּ כָל־בְּנֵי־אָדָם וְיִלְמְדוּ לָדַעַת אֶת־אֱמֶתוֹ:

(5) ה) כִּי אֱלֹהִים אֶחָד הוּא וּמַלְיָן אֶחָד בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין אֲנָשִׁים הוּא הָאִישׁ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:

(6) ו) אֲשֶׁר נָתַן אֶת־נַפְשׁוֹ כִּפֹּר בַּעַד כָּל־בְּנֵי אָדָם וְעֵדוּת זֹו עָלֵינוּ לְהַשְׁמִיעַ לַעֲת מִצָּא:

(7) ז) וְאֵנִי נִקְרָאתִי לְהִיּוֹת־לָהּ לְמַגִּיד וְשֹׁלִיחַ וּמוֹרָה אֱמֶת וְאַמוּנָה לְגוֹיִם הֵן אֱמֶת אֲדַבֵּרָה בַּמָּשִׁיחַ וְלֹא שֶׁקֶר מִלִּי:

(8) ח) וְלִכֵּן הִנְנִי מִבְקֵשׁ כִּי הָאֲנָשִׁים יִתְפַּלְּלוּ בְּכָל־מָקוֹם וַיִּשְׂאוּ יְדֵיהֶם קֹדֶשׁ בְּכָל־יְכַעַשׁ וּמְדוֹן:

(9) ט) וְכִמּוֹ כֵּן גַּם־הַנָּשִׁים תִּלְבָּשְׁנָה שִׁמְלוֹת־חַן הָרְאִיּוֹת לָהֶן בְּבִשְׁת פָּנִים וּבְטוֹב טַעַם לֹא בְּחֻלְפוֹת רֹאשָׁן וְלֹא בְּזָהָב וּפְנִינִים וְלֹא בְּמַחְלָצוֹת יְקָרוֹת:

(10) י) כִּי אִם־בְּמַעֲשִׂים טוֹבִים כַּאֲשֶׁר נָכוֹן לְנִשְׁם אֲשֶׁר בִּירְאֵת אֱלֹהִים חָפֵץ:

(11) יא) הָאִשָּׁה תִּלְמַד בְּהִשְׁקָט וּנְפָשָׁה כָּלִיל תִּכְנַע:

(12) יב) וְאֵינֶנִּי נָתַן לָאִשָּׁה לְלַמֵּד וְלֹא לְהַשְׁתַּרֵּר עַל־הָאִישׁ כִּי אִם־הַתָּרֵשׁ תַּחְרִישׁ:

(13) יג) כִּי אָדָם נֹוצֵר רֹאשְׁנָה וְאַחֲרֵי־כֵן חוּה:

(14) יד) וְאָדָם לֹא נִפְתָּה כִּי אִם־הָאִשָּׁה כַּאֲשֶׁר שְׁמָעָה דְּבָרֵי הַמִּפְתָּה עֲבָרָה בְּרִית:

(15) טו) אך יִשְׁלַח תְּשׁוּעָה בְּבָנִים אֲשֶׁר תִּלְד אִם צְנוּעָה הִיא וּבְמַעֲגָלִי אֲמוּנָה וְאַהֲבָה וּבְדַרְךְ הַקֹּדֶשׁ תִּיטִיב לָכֵת:

פרק ג

(1) א) הֵן דְּבַר אֱמֶת הוּא אִישׁ כִּי־יִבְקֹשׁ מִשְׁמֶרֶת רֹאשׁ הָעֵדָה מִבְקֵשׁ טוֹב:

(2) ב) אֵךְ רֹאשׁ הָעֵדָה תָּמִים יִהְיֶה בְּלֹא שִׁמְץ דְּבַר בַּעַל־אִשָּׁה אַחַת שֶׁם דְּרָךְ נִבּוֹן דְּבַר וְרָצוֹי לְבָנֵי אָדָם דִּלְתָיו לְאַרְח יִפְתַּח וְאִישׁ מִשְׁכִּיל לְלַמֵּד:

(3) ג) לֹא שִׁתָּה שְׂכּוֹר וְלֹא בַּעַל מַהֲלָמוֹת כִּי אִם־עֲשֵׂה רָצוֹן זוּלָתוֹ דְּרָךְ שְׁלוֹם וּמֵאֵס בְּבָצַע כֶּסֶף:

(4) ד) וְגַם הוּא שֶׁרַר בְּבִיתוֹ וּבְנָיו נִכְנָעִים לְפָנָיו וּמוֹרָאוֹ עֲלֵיהֶם:

(5) ה) כִּי אִם־לֹא יָדַע אִישׁ לְהִיּוֹת שֶׁרַר בְּבִיתוֹ אִיכָּה יִכְלֹל אֶת־עֲרֵת אֱלֹהִים:

(6) ו) אֵךְ לֹא תִלְמִיד חָדֵשׁ פֶּן־יָרוּם לִבָּבוֹ וְהַמָּשְׁטַיִן יִרְשִׁיעֵנו בְּדִין:

(7) ז) וְגַם־שֵׁם טוֹב נָחוּץ לוֹ מִפִּי הָעַמִּידִים מִחוּץ לְבִלְתִּי יִהְיֶה לְבוֹז וּלְבִלְתִּי יִפְלֹ בְּפֹחַ הַמָּשְׁטַיִן:

(8) ח) וְכֵן הַמְּשָׁרְתִּים מְכַבְּדִים יִהְיוּ לֹא דְבָרִים בָּלָב וְלֹב לֹא סִבְאֵי יִין וְלֹא נָטִים אַחֲרֵי הַבָּצַע:

(9) ט) נֹצְרִים סוֹד הָאֲמוּנָה בָּלָב טָהוֹר:

(10) י) וְגַם־הֵם יִפְתְּחוּ בְּרֹאשְׁנָה וְאִם שִׁמְץ דְּבַר לֹא נִמְצָא בָּם יִקְרְבוּ לְשִׁרְת:

(11) יא) וְכִמּוֹ כֵּן גַּם־הַנָּשִׁים כְּבוֹדוֹת תַּהֲיִינָה צוּפִיּוֹת הִלְכוּתֵיהֶן וְנֶאֱמָנוֹת בְּכָל וְלֹא שְׁטָנוֹת בְּלִשׁוֹן:

(12) יב) וְהַמְּשָׁרְתִּים בַּעֲלֵי אִשָּׁה אַחַת יִהְיוּ הַמְּכַלְכָּלִים בְּנֵיהֶם וּבְתֵיהֶם כְּמִשְׁפָּט:

(13) יג) כִּי אֵלֶּה אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּן כְּמִשְׁפָּט יִקְנוּ לָהֶם מַעֲלָה רָמָה וְיִתְרַעְזוּ בְּאַמוּנָה בְּיִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:

(14) יד) כְּזֹאת כְּתִבְתִּי לָךְ בְּתוֹחֲלָתִי כִּי אֶחִישׁ לְבוֹא אֵלֶיךָ:

(15) טו) וְאִם־אַחֲרֵי מִבּוֹא תִדַּע כְּזֹאת אֵיךְ לְהַתְחַלֵּךְ בְּבֵית אֱלֹהִים הֲלֹא הִיא עֲרֵת אֵל חַי עַמּוּד הָאֱמֶת וְיִסוּדָהּ:

16 (טז) אָמַנְם גְּדוֹל סוֹד הַחֲסִידוֹת אֱלֹהִים נִגְלָה בְּבֶשֶׁר וְצִדְקָתוֹ נִגְלָתָה בְּרוּחַ מְלָאכִים רְאוּ פָּנָיו וְגוֹיִם הִתְבַּשְּׂרוּ יְשׁוּעָתוֹ אֲמוּנָתוֹ מְלָאָה תָּבֵל וַיַּעַל לְמָרוֹם בְּכָבוֹד:

פרק ד

1 (א) וְהָרוּחַ יִגִּיד דִּי-בָאָר כִּי בְּאַחֲרִית הַיָּמִים יִתְּנוּ אַנְשִׁים מֵאַרְחוֹת אֲמוּנָה וַיִּזְנוּ אַחֲרֵי רוּחוֹת מִתְּעַתְּעִים וְתוֹרַת הַשָּׂדִים:

2 (ב) עַל-יָדֵי מְטִיפֵי כָזָב וְשִׁפְתֵי חֲנָפִים אֲשֶׁר לִבָּם קָשָׁה כְּנֹכַח בְּכַרְזָל לִהְיוֹת:

3 (ג) אֱלֹהֵי הֵם אֲשֶׁר לֹא יִתְּנוּ לְקַחַת אִשָּׁה וּמֵאַכְלֵי שׁוֹנִים יִרְחִיקוּן אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לֵאכֹל בְּתוֹדָה לְאַנְשֵׁי אֲמוּנָה וַיִּדְעֵי אֱמֶת:

4 (ד) כִּי כָל אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים טוֹב הוּא וְאִין פְּגוּל מֵאוּמָה אִם-בְּתוֹדָה יֵאָכֵל:

5 (ה) כִּי יִתְקַדֵּשׁ בְּאַמְרֵי-אֵל וּבִרְכָתוֹ:

6 (ו) אִם-תִּשְׁמַע כְּדִבְרֵי הָאֵל לִפְנֵי הָאֲחִים מִשְׁרַת טוֹב תִּהְיֶה לְיִשׁוּעַ מְשִׁיחָנוּ וְאֲמוּנָה עַל-אַרְחוֹת אֲמוּנָה וְתוֹדָה יִשְׁרָה אֲשֶׁר דִּבְקָה נִפְשָׁה אַחֲרֶיהָ:

7 (ז) אֵד הִרְחֵק מֵאַנְדוֹת סָרוֹת טַעַם כְּשִׁיחוֹת נָשִׁים זְקֵנוֹת וְחִנּוּד לְנִפְשָׁה בִּפְעֻלוֹת יִרְאֵת אֱלֹהִים:

8 (ח) כִּי בִּפְעֻלוֹת הַגּוֹף תִּשְׁתַּכַּר מַעַט מְזַעַר וַיִּרְאֵת אֱלֹהִים לְהוֹעִיל לָהּ בְּכָל-אֲשֶׁר תִּפְגֹּה וּשְׂכָרָה אֶתָּה חַיֵּי הָעוֹלָם הַזֶּה וְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא:

9 (ט) וְהַדְּבָר הַזֶּה אֱמֶת הוּא וַיֵּאָתֶה לְכָל-אָדָם לְקַבְּלוֹ:

10 (י) וּבְעֵבוֹר הַדְּבָר הַזֶּה עֲמַלְנוּ וַיִּנְעֲנוּ יַעַן כִּי-שָׁמְנוּ בְּאֵל-חַי מַחְסְנוּ הַמוֹשִׁיעַ לְכָל-אָדָם וְעַל-יָתֵר לְמֵאֲמִינִים בּוֹ:

11 (יא) וְאֶתָּה תִּצְוֶה כְּדִבְרֵי הָאֵל וְתִלְמַד אֹתָם:

12 (יב) אֶל-יָבוֹז לָהּ אִישׁ לֹאמַר עוֹדָךְ נָעַר רַק הָיָה לְמֵאֲמִינִים לְמוֹפֶת בְּדִבְרֶיךָ בְּמַעֲשֶׂיךָ בְּאַהֲבָתְךָ בְּרוּחַ בְּאַמוּנָתְךָ וּבְכַר לְבָבְךָ:

13 (יג) וְשִׁמְרַתָּ לְהַגּוֹת בְּסִפְרִים תָּמִיד לְהַשְׁמִיעַ מוֹסְרָךְ וְלִקְחָךְ עַד-בְּאֵי אֱלִיָּה:

14 (יד) אֶל-תִּרְרָף יִדְיָךְ מִמִּתַּת שָׁמַיִם אֲשֶׁר נִתְּנָה לָךְ בְּדָבָר נְבוּאָה כַּאֲשֶׁר סָמְכוּ הַזְּקֵנִים אֶת-יָדֵיהֶם עָלֶיךָ:

15 (טו) שִׁיתָה כָּל-הַגִּיּוֹנָה וּמַעֲיִינָה בְּדִבְרֵי הָאֵל וְכָל-אָדָם יִחְזֶה בָּךְ כַּאֲשֶׁר תַּעֲלֶה מַעֲלָה מַעֲלָה:

16 (טז) שְׁמֹר אֶת-נִפְשָׁה וְאֶת-דִּבְרֵי הַתּוֹרָה וְשׁוֹיֵת אֹתָם לְנִגְדֶּךָ תָּמִיד וְאִם כֵּן תַּעֲשֶׂה גַם-אֶת-נִפְשָׁה וְגַם אֶת-נִפְשׁ שְׁמַעֶיךָ תוֹשִׁיעַ:

פרק ה

1 (א) אֶל-תִּנְעַר בְּזֶקֶן כִּי אִם-כָּאָב תִּזְהַרְנוּ וְאֶת-הַצְעִירִים כְּאֲחִים:

2 (ב) אֶת-הַזְּקֵנוֹת כְּאֲמוֹת וְאֶת-הַצְעִירוֹת כְּאֲחִיוֹת בְּמַחֲשָׁבָה כְּלָה זָכָה:

3 (ג) כַּבֵּד אֶת-הָאֱלֻמָּנוֹת אֲשֶׁר הֵנָּה אֱלֻמָּנוֹת נִכְחוֹת:

4 (ד) וְכִי-יִהְיוּ בָנִים לְאֱלֻמָּנָה אוֹ-בָנִי בָנִים רֵאשִׁינִים הֵם לְלַמֵּד לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם-בֵּית מוֹלְדָתָם וּלְהַשִּׁיב גָּמוּל לִילְדֵיהֶם כִּי הַדְּבָר הַזֶּה טוֹב הוּא וְרָצוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵינוּ:

5 (ה) אֲכַן אֱלֻמָּנָה גְּלוּמָדָה נִכְחָה הִלָּא הִיא אֲשֶׁר תִּשָּׂא בְּאֵלֵיהֶם מִבְּטָחָה וְתִתְפַּלֵּל תָּמִיד תִּפְלוֹת וְתַחֲנוּנִים לִילָה וַיּוֹם:

6 (ו) אֵד הִרְדַּפְתָּ חַיֵּי בְּשָׂרִים מִתָּה הִיא בְּחַיִּיתָ:

- (7) וְאַתָּה תִּצְוֶה כְּאַלֹּה לְבִלְתִּי יִמָּצֵא בְּהֵן שְׁמִי דְבָר:
- (8) (ח) וְיָמִי הוּא אֲשֶׁר לֹא יִכְלָכֵל קִרְבּוֹ וְגַם מִבְּנֵי בֵיתוֹ יִתְעַלֵּם הוּא בְּגֵר בְּאַמוֹנָה וְרַע מִמִּכְחַשׁ בִּיהֲנָה:
- (9) (ט) לֹא תָבוֹא אֶלְמָנָה עַל-סֵפֶר הַקֹּהֵל בְּלִתִּי מִבֶּת-שָׁשִׁים שָׁנָה וְמַעְלָה אֲשֶׁר הָיְתָה אִשְׁתְּ אִישׁ אֶחָד:
- (10) (י) וְיִשְׁ-לָה עֲדוּת עַל-מַעֲשֵׂיהָ הַטּוֹבִים כִּי גִדְּלָה בָנִים וְאַרְחִים הִבִּיֵּאָה בֵּיתָה כִּי רָחֲצָה רִגְלֵי הַקְּדוֹשִׁים וְהוֹצִיָּאָה נֶפֶשׁ נַעֲנָה מִמִּצְוֹתֶיהָ וְכִי רָדְפָה כָּל-מַעֲשֵׂה טוֹב:
- (11) (יא) אֲךְ אֶלְמָנוֹת צָעִירוֹת אֶל-תִּקְבַּל כִּי כְּאֲשֶׁר טָפַשׁ לִבָּן וּפָרְקוּ עַל הַמְּשִׁיחַ מֵעַל צִוְּאָרָן בֵּן תַּחֲשֶׁק נֶפֶשׁוֹ לְהַבְעֵל:
- (12) (יב) וְהִנֵּה עֹנֵן עָלֶיהֶן כִּי הִפְרוּ מִבְּטָא שְׁפָתֶיהֶן מֵרָאשׁ:
- (13) (יג) וְהֵן הֵנָּה בַּעֲצָלָתִים תִּלְמָדְנָה לְסֵב מִבֵּית לְבַיִת וְלֹא-לְבַד בַּעֲצָלָתִים כִּי אִם-גַּם-לְבִטָּא הֶבֶל וּלְהוֹצִיא דְבָר וְשִׁיחַ אֲשֶׁר לֹא טוֹב:
- (14) (יד) וְעַל-כֵּן רְצוֹנִי כִּי תִבְקֶשְׁנָה הַצָּעִירוֹת לְהַנְשֵׂא לְלֶדֶת בָּנִים וְלָשׂוּם עֵינַי עַל-הַלִּיכוֹת הַבַּיִת וְלֹא לָתֵת תְּאֵנָה לְשׁוֹטֵן לְדַבֵּר שְׁטָנָה עָלֵינוּ:
- (15) (טו) כִּי אַחֲדוֹת כָּבֹד סָרוּ אַחֲרֵי הַשָּׁטָן:
- (16) (טז) כִּי-תִהְיֶינָה אֶלְמָנוֹת בְּבֵית בֶּן-אַמוֹנָה אוֹ בֶּת-אַמוֹנָה תִּכְלָכֵל אֶתְהֵן וְלֹא תִהְיֶינָן לְמִשְׁאֵל עַל-עֲדַת אֱלֹהִים לְמַעַן תִּשְׁיֹג יָדָם לְכָלכֵּל אֶלְמָנוֹתֵיהֶם הַנִּכְחוֹת:
- (17) (יז) הַזִּקְנִים הַשְּׂמֹרִים מִשְׁמָרְתָם הֵיטֵב יִכְבְּדוּ בְּכָבוֹד מִשְׁנָה וְיִתֵּר מֵהֶם אֲשֶׁר עֲבַדְתָם בְּדָבָר אֱלֹהִים וּבִלְקָחוֹ:
- (18) (יח) כִּי-הִכְתוּב אֵמֶר לֹא-תַחֲסֹם שׁוֹר בְּדִישׁוֹ וְעוֹד נֹאמֶר הִפְעֵל יֵשׁ שָׂכָר לַפְּעֻלָּתוֹ:
- (19) (יט) עַל-זֶקֶן לֹא תִקְבַּל שְׁטָנָה בְּלִתִּי אִם-עַל-פִּי שְׁנַיִם אוֹ-שְׁלֹשָׁה עֲדִים:
- (20) (כ) וְאַלֶּה אֲשֶׁר חָטְאוּ הוֹכַח תּוֹכִיחַ אֹתָם בְּפָנַי כָּל לְמַעַן יִשְׁמְעוּ גַם-הֵם וְיִירָאוּן:
- (21) (כא) הָעֲדֹתִי בְּךָ הַיּוֹם נֹגֵד הָאֱלֹהִים וְיִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ וְנֹגֵד הַמַּלְאָכִים בְּחִירֵי-יָהּ לְשֹׁמֵר אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְלֹא לְהַטּוֹת מִשְׁפָּט וּבְכָל-אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לֹא-תִשָּׂא פָנַי גָּבֹר:
- (22) (כב) אֶל-תִּסְמָךְ יָדֶיךָ עַל-אִישׁ בְּחַפְזוֹן וְלֹא תִתְעַרֵּב בַּעֲוֹנוֹת אַחֲרִים וְאַתָּה-טָהוֹרָת נִפְשְׁךָ תִּשְׁמָר:
- (23) (כג) אֶל-תִּשְׁתֶּה עוֹד מִיָּם כִּי אִם-קָח לָךְ מַעֲט-יֵינן שְׁקוּי לְבִטְנָךְ כִּי חָלַשׁ אֶתָּה לְרַב:
- (24) (כד) יֵשׁ בָּנֵי אָדָם אֲשֶׁר עֲוֹנוֹתָם גְּלוּיִם וּמִקְדִּימִים לָבוֹא לַפְּנִיָּה לְמִשְׁפָּט וְיֵשׁ אֲשֶׁר עֲוֹנוֹתָם מֵאַחֲרִים לָבוֹא אַחֲרֵיהֶם:
- (25) (כה) וְכִמּוֹ כֵּן גַּם-הַמַּעֲשִׂים הַטּוֹבִים נוֹדְעִים הֵם וְאַלֶּה אֲשֶׁר לֹא-כֵן לֹא יוֹכְלוּ לְהַסְתֵּר:

פרק ו

- (1) א) הָעֲבָדִים הַנִּשְׂאִים עָלֶם יִתְּנוּ כְבוֹד לְאֲדֹנֵיהֶם כְּכָל-אֲשֶׁר יֵאָדָה לָהֶם וְלֹא-יִחַלְלֵם שֵׁם אֱלֹהִים וְתוֹרָתוֹ:
- (2) ב) וְאַלֶּה אֲשֶׁר גַּם-אֲדֹנֵיהֶם אֲנָשִׁי אָמוֹנָה אֶל-יִחְשְׁבוּם לְנִקְלִים בַּעֲבוּר כִּי-אֲחִים הֵם כִּי אִם-בְּחַפְזָן יִתֵּר יַעֲבִדוּן אֶת-הַחֲלָקִים טוֹב עֲבַדְתָם בְּגִלָּל אָמוֹנָתָם וְאַהֲבָתָם וּלְמַדָּת אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְגַם-תִּצְוֶה עָלֵיהֶם:
- (3) ג) אִישׁ כִּי-יִזְרָה דֶּרֶךְ אַחֲרֵת וְלֹא יָשִׁית לְבּוֹ לְדְבָרִים הַנֶּאֱמָנִים לְיִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדִינּוּ וּלְדְבָרֵי מוֹסֵר בִּירְאָת אֱלֹהִים:

(ד) (4) איש יְהִיר הוּא וְאִין תְּבוּנָה בּוֹ כִּי נִגּוּעַ הוּא בְּדַבְרֵי רִיבוֹת לְהוֹכִיחַ מַלְיָם וּמִמְקָרָם תֵּצֵא קִנְיָה תִּנְהַרְהָ נֶאֱצָה וְלֵב חֲרָשׁ רָעָה:

(ה) (5) מִלְחָמוֹת הַבָּלִים בֵּין תַּעֲי רֹיחַ אֲשֶׁר הָאֱמֶת בְּתוֹכָם נִעְדָּרֶת וַיִּרְאֵת שָׁמַיִם בְּיָדָם לַעֲשׂוֹת מִקְנָה וּקְנִין סוּר מֵאֲנָשִׁים כְּאֵלֶּה:

(ו) (6) אֲמָנָם יִרְאֵת אֱלֹהִים וְלֵב שְׁמִיחַ בְּחֻלְקוֹ קִנְיָן גָּדוֹל הוּא:

(ז) (7) כִּי לֹא הִבְאֵנוּ מְאוּמָה לְתַבֵּל אֲרֻצָּנוּ וַיִּדְעֵנוּ כִּי לֹא נוֹצִיא מִמֶּנָּה מְאוּמָה:

(ח) (8) עַל־כֵּן בְּהִיּוֹת לָנוּ לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבִגְד לְלַבֵּשׁ נִשְׁמַחָה בְּחֻלְקָנוּ:

(ט) (9) וְהַמְבַקְשִׁים לְהַעֲשִׂיר יִלְכְּדוּ בַּמִּסּוֹת וּבַמּוֹקָשִׁים וּבְרַב תַּאֲנוֹת כֶּסֶל וּמִשְׁחַת וּבְאַחֲרֵיתָם יִרְדּוּ לְבָאֵר שַׁחַת וְאַבְדּוֹן:

(י) (10) כִּי שָׂרֵשׁ כָּל־רַע אֶהְבֵּת כֶּסֶף אֲשֶׁר חָמְדּוּ בְנֵי־אָדָם וְתַעֲוִי מִדְרֶךְ אֱמוּנָתָם וַיִּכְאִיבוּ נַפְשָׁם בַּמְכָּאבִים רַבִּים:

(יא) (11) וְאַתָּה אִישׁ אֱלֹהִים בְּרַח־לָךְ מֵאֵלֶּה כִּי אִם־צָדֵק תִּרְדֹּף יִרְאֵת אֱלֹהִים אֱמוּנָה אֶהְבֵּה עֲצֵר־רוּחַ וְעִנְיָה:

(יב) (12) הִלָּחַם מִלְחָמַת צָדֵק לְאֱמוּנָתָנוּ וְהַחֲזִק בְּנִחְלַת חַיֵּי עוֹלָם אֲשֶׁר נוֹעֲדָתָ לָהּ וְאֲשֶׁר עֲדוֹת טוֹבָה עָנִיתָ לְעֵינֵי עַדִּים רַבִּים:

(יג) (13) הִנְנִי פֶקֶד עָלֶיךָ הַיּוֹם נֶגֶד הָאֱלֹהִים הַמְחִיָּה כָל וְנִגַּד יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר עָנָה הָעֲדוֹת הַטּוֹבָה לְעֵינֵי פְּנִטְיוֹס פִּילָטוֹס:

(יד) (14) כִּי־תִשְׁמַר אֶת־הַמִּצְוָה הַזֹּאת בָּרָה וּתְמִימָה עַד־יּוֹם הַתְּנַלּוֹת יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדִינִנוּ:

(טו) (15) אֲשֶׁר בָּעֲתוֹ יִרְאֵנוּ הַמְּבָרָךְ הַמְּשַׁל הַיִּחִיד מֶלֶךְ הַמְּלָכִים וְאֲדִנִּי הָאֲדֹנִים:

(טז) (16) אֲשֶׁר עָמַד לְבַדּוֹ מִקּוֹר חַיִּים שָׁכַן אוֹר אֲשֶׁר אֵין לְגִשֵּׁת אֵלָיו לֹא רָאָה אֹתוֹ אָדָם וְלֹא יַעֲצֵר־כַּחַת לְרֹאוֹתוֹ אֲשֶׁר לוֹ הַכְּבוֹד וְהַגְּבוּרָה לְעוֹלָם וָעַד אָמֵן:

(יז) (17) צוֹ עַל־עֲשִׂירֵי הָעוֹלָם הַזֶּה לְבִלְתִּי יָרוּם לְבָבָם וְלֹא־יִבְטְחוּ בַּעֲשֵׂר אֲשֶׁר כְּנָפִים לוֹ כִּי אִם־בְּאֱלֹהִים הַנֹּתֵן לָנוּ דֵּי וְהוֹתֵר לְשַׁבַּע:

(יח) (18) אֲךָ יַעֲשׂוּ אֶת־הַטּוֹב וַיַּעֲשִׂירוּ בַּמַּעֲשִׂים טוֹבִים לְתַת וּלְחַלֵּק לְאֲשֶׁר אֵין נֶכּוֹן לוֹ:

(יט) (19) וְלֹאֲצֹר לָהֶם אוֹצָר לִיסוֹד טוֹב לְעֵתִיד לְרִשְׁתָּ אֶת־חַיֵּי הָאֱמֶת:

(כ) (20) אָנָּה טִימוֹתִיוֹס שָׁמַר אֶת־הַפֶּקֶדוֹן אֲשֶׁר הִפְקִד אֹתָךְ וְהִרְחַק נַפְשְׁךָ מִשִּׁיחוֹת חוֹלִין רָעוֹת רוּחַ וּמִן־הַבִּקְרָת אֲשֶׁר יִכְנוּ בַּשֹּׁפֶת שֶׁקֶר בָּשֶׁם נְתִיבוֹת הַחֻקָּה:

(כא) (21) וְאֲשֶׁר מִן־הַהֲלָכִים בָּהֶן תַּעֲוִי מֵאֲרַח אֱמוּנָתְךָ הַחֹסֵד יְהִי עִמָּךְ אָמֵן:

אגרת פולוס השנית אל-טימותיוס

- 1 (א) פולוס שלִיחַ ישוע המָשיחַ בְּרָצוֹן אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר הִבְטִיחַ לָנוּ חַיִּים בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
 2 (ב) אֶל-טִימוֹתִיוֹס בֶּן יִקְיֹר לִי חֹסֵד רַחֲמִים וְשָׁלוֹם לְךָ מֵאֵת אֱלֹהִים אָבִינוּ וּמֵאֵת יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדִינִי:
 3 (ג) בְּרוּךְ הוּא הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר עֲבַדְתִּי אֹתוֹ בְּתֵם-לִבִּי מִיָּמֵי אֲבוֹתַי כִּי-אֲזַכְּרֶךָ תָּמִיד בְּתַפְלְתִּי מִדִּי אֶתְפַּלֵּל בְּלִילָה וּבַיּוֹם:
 4 (ד) וְנַפְשִׁי כְּלָתָה לְרְאוֹתְךָ כִּי דַמְעוֹתֶיךָ עָלוּ לְזַכְרוֹן לִפְנֵי לִשְׁבַע שְׂמֵחוֹת אֶת-פָּנֶיךָ:
 5 (ה) וְהִנֵּיתִי בְּאִמוּנָה הַצְרוּפָה אֲשֶׁר הִיְתָה מִקֶּדֶם בְּלֵב לואִיס אִם אִמָּךְ וּבְלֵב אֲבִינִיךָ אִמָּךְ וְיִדְעִתִּי מֵאֵד כִּי הָאִמוּנָה הַזֹּאת הִיא גַם-בְּלִבְךָ:
 6 (ו) וּבַעֲבוּר זֹאת בָּאתִי לְהַזְכִּירְךָ כִּי-תַעֲזֹרֶת מִתְּנַת הָאֱלֹהִים הַנְּתוּנָה לְךָ מֵעַתָּה אֲשֶׁר סָמַכְתִּי יָדִי עָלֶיךָ:
 7 (ז) כִּי לֹא נָתַן לָנוּ אֱלֹהִים רוּחַ פָּחַד כִּי אִם-רוּחַ גְּבוּרָה אֱהָבָה וּמוֹסֵר:
 8 (ח) וְלָכֵן אֶל-תִּבּוֹשׁ מַעֲדוֹת אֲדִינִי וְלֹא מִמֶּנִּי אֲסִירֹךְ רַק נָשָׂא חֲבִלִי הַבִּשְׂרָה כְּמִנִּי בְּגִבּוֹרַת אֱלֹהִים:
 9 (ט) אֲשֶׁר הֵבִיא לָנוּ יֵשׁוּעַ וַיִּקְרָא לָנוּ בְּדָבָר קָדְשׁוֹ לֹא כְּמַעֲשֵׂינוּ כִּי אִם-כְּעֶצְתוֹ וּבְחִסְדּוֹ אֲשֶׁר חָלַק לָנוּ בְּיֵשׁוּעַ מְשִׁיחֵנוּ לִפְנֵי יָמוֹת עוֹלָם:
 10 (י) וְזֶה עָתָה עֹנֶלָה לְאוֹר כְּאֲשֶׁר נִגְלָה מוֹשִׁיעֵנוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר בִּבְשָׂרָתוֹ בִּלְעֵ אֶת-הַמּוֹת וַיּוֹצֵא לְאוֹר חַיִּי-עַד וּנְתִיב אֶל-מָוֶת:
 11 (יא) הִיא הַבִּשְׂרָה אֲשֶׁר נִקְרָאתִי לְהִיְוֹת-לָהּ לְמַנִּיד וּלְשַׁלִּיחַ וּלְמוֹרָה הַגּוֹיִם:
 12 (יב) וּבַעֲבוּר זֹאת נִשְׁאָתִי הַתִּלְאָה הַזֹּאת וְלֹא אֲבוֹשׁ כִּי-יִדְעִתִּי בְּמִי הָאִמָּנָתִי וּבוֹ בְּטַחָה נַפְשִׁי כִּי-רַב כֹּחַ הוּא לְשָׁמֵר אֶת אֲשֶׁר הִפְקַדְתִּי בְּיָדוֹ עַד-חַיִּים הַהוּא:
 13 (יג) אֶת-הַדְּבָרִים הַנֶּאֱמָנִים כְּצוּרָתָם וְתַכְנִיתָם תַּצְפֵּן אֹתָךְ כְּאֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ מִפִּי בְּאִמוּנָה וּבְאֱהָבָה אֲשֶׁר בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
 14 (יד) וְאֶת-הַפְקָדוֹן הַטּוֹב אֲשֶׁר הִפְקַדְתָּ אֹתָךְ שְׁמֶר-לְךָ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ הַשֹּׁכֵן בְּנוֹ:
 15 (טו) הִנֵּה יִדְעָתָ כִּי-עֲזָבוֹנִי כָלָם אֲשֶׁר בְּאֶסְיָא וּבְתוֹכָם פּוֹגְלוֹס וְהַרְמוֹנִים:
 16 (טז) וַיִּגְמַל הָאֱדוֹן חֹסֵד עִם-בֵּית אֲנִיסִיפּוֹרוֹס כִּי-הִשִּׁיב נַפְשִׁי פְּעָמִים רַבּוֹת וְלֹא-בוֹשׁ מִן-הַכָּבֵל אֲשֶׁר נֶאֱסַרְתִּי בּוֹ:
 17 (יז) וּבִהְיוֹתִי בְּרוּמִי שָׁקַד לְבַקֵּשְׁנִי עַד כִּי-מָצָא אֹתִי:
 18 (יח) יִתֵּן-לוֹ הָאֱדוֹן לְמִצָּא חֹסֵד מִלִּפְנֵי יְהוָה כִּי־הוּא וְכָל-אֲשֶׁר הֵיטִיב עִמָּדִי בְּאַפְסוֹס נַפְשִׁי יִדְעַת מֵאֵד:

פרק ב

- 1 (א) וְאֹתָהּ בְּנִי חֲזַק בְּחֹסֶד יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
 2 (ב) אֶת-אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ מִפִּי בְּפָנֶי עֲדִים רַבִּים הִשְׁמַע בְּאָזְנֵי אֲנָשִׁים נְאֻמָּנִים אֲשֶׁר יִכְנוּ לְלַמֵּד אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה גַם-לְזוּלָתָם:
 3 (ג) וְתִנֶּה שְׂכֻמָּךְ לִסְבֵּל עִמִּי כְּאִישׁ-חֵיל בְּצָבָא יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:

- 4 (ד) איש יצא לצבא לא-יתערב בענינים אחרים ויפיק רצון משר צבאו:
- 5 (ה) ואף אם-יצבא צבא עוד לא ישיג את-העטרה עד אשר יצבא כמשפט:
- 6 (ו) האכר העבד אדמתו ראשון הוא לאכל מפרי תבואתו:
- 7 (ז) בין באשר-אני דבר והאדון יתן-לך חכמה בכל:
- 8 (ח) זכר את-ישוע המשיח אשר קם מן-המתים ואשר יצא מזרע דוד כדבר בשכרתי:
- 9 (ט) אשר בעבורה צרות עברו עלי עד אשר ענו בכבל נפשי כפעל און אך דבר אלהים לא יאסר בכבל:
- 10 (י) על-כן אסבל כל-סבל למען ישיגו הבחירים גם-הם תשועתם בישוע המשיח ותפארתם תפארת עולמים:
- 11 (יא) אמת הדבר הזה אם-נמות עמו גם-עמו נחיה:
- 12 (יב) אם-נסבל עמו גם-עמו נמלך אם נכחש-בו גם-הוא יכחש-בנו:
- 13 (יג) אם אין אמן בנו הוא באמונתו יעמד כי לכחש בנפשו לא יוכל:
- 14 (יד) את-הדברים האלה תזכיר לפניהם והעד בם לפני האדון לבלתי יבאו בדברי ריבות להוכח מלים אשר לא יועילו למאומה כי אם-למסד רוח עושים בלב שמעיהם:
- 15 (טו) בקש להיות טהור ככסף צרוף לפני אלהים כפעל אשר לא-יבוש מפעלו וכיודע לחלק דבר-אמת דבר דבר על-אפניו:
- 16 (טז) אך הרחק נפשך משיחות חולין ורעות רוח אשר ימשכו את-בעליהם להוסיף רשע למכביר:
- 17 (יז) ודבר פיהם כרקב יאכל אשר מהם הומניוס ופיליטוס:
- 18 (יח) והם סרו מדרך אמת לאמר כי-תחית המתים כבר היתה מאז ויהיו לאמונת רבים למוקש:
- 19 (יט) אך יסוד האלהים יקום לנצח וזה הוא חותמו יודע יהנה את אשר-לו וגם זה מי אשר יקרא בשם המשיח יחדל מעשות און:
- 20 (כ) אולם בבית גדול לא לבד כלי זהב וכלי כסף כי אם-גם ימצאון שם כלי עץ וכלי חרש אשר יש מהם לכבוד ויש מהם לקלון:
- 21 (כא) ואיש כי-יטהר נפשו מהם והיה לכלי כבוד לכלי קדש ולכלי יקר ביד בעליו מוכן לכל-מעשה טוב:
- 22 (כב) הרחק לבך מתאות הנעורים אך רדף צדק אמונה אהבה ושלום עם-כל-הקראים בשם האדון מלב טהור:
- 23 (כג) רק מחקרי כסל ורעות רוח חדל לך כי משרשם יפרה ריב ומדון:
- 24 (כד) ולא לעבד האדון לריב כי אם-להיות נוח לכל ומבין ללמד:
- 25 (כה) ובענות-חן יורה את-הממרים אולי יתן אלהים בלבבם לשוב ולהכיר את-האמת:
- 26 (כו) ולהמלט מרשת השטן אשר פרש לרגלם ואשר נשבו כרצונו:

פרק ג

- 1 (א) ועתה דע-לך כי דרות יולדו באחרית הימים עד-להשחית:
- 2 (ב) כי-יקומו אנשים אהבי עצמם רדפי בצע מרחיבי פה ועינים רמות דברי סרה ממרים לילדיהם חסד לא יפירו וכל-קדש יחללון:

- (3) ג) חסרי רחמים מפירי ברית ומלשנים זוללים אכזרים ושנאי כל-טוב:
 (4) ד) מסרים פחזים וזדים רדפים להתענג בתענוגים מהתענג באלהים:
 (5) ה) והם פנים להם כדמות יראת שמים אך מפקה אין בקרבם ועל-כן הרחק נפשך מהם:
 (6) ו) כי-מהם הם הוחלים לבוא אל-הבתים לנהג כשכיות חרב נשים סרות טעם מלאות עון ונפשן שוקקה לכל-תשוקה:
 (7) ז) הן הנה תלמידות תמיד ולדעת את-האמת אין לאל ידן:
 (8) ח) כי-כמו יניס וימפרס התיצבו בפני משה בן גס-אלה מתיצבים בפני האמת בנים משחיתים בדעת ונלוזים באמונה:
 (9) ט) אך חפצם לא יצלח עוד בידם כי תנלה נבלתם לעיני-כל כאשר קרה גם-לאנשים ההם:
 (10) י) ואתה הלכת בעקבותי במעגלי תורתך בהליכות חיי ובמנמט פני באמונתי בארך רוחי באהבתי ובסבלות נפשי:
 (11) יא) ובדיפות ובצרות אשר ידעת כי אפוני באנטיוכיא באקוניא ובלוסטרא כי-שם נרדפתי על-צנארי עד אשר-הצילני האדון מכל-רדפי:
 (12) יב) כי הלא כלם תחפצים בחיי יראת שמים בישוע המשיח נרדפים המה:
 (13) יג) אך אנשים רעים וקסמים בן ירעו וכן ישחיתו מתעים הם ונתעים:
 (14) יד) אבל אתה שמר את-אשר למדת והשכלת אל-נכון כי ידעת מי-הוא אשר מפיו למדת:
 (15) טו) וכי-מנעריך ידעת את-כתבי הקדש אשר על-ידם תשכיל להנשע באמונת ישוע המשיח:
 (16) טז) כל-כתבי הקדש על-פי רוח אלהים המה ונכנים להורת ולהוכיח להשיב נפש ולישר במעגלי צדק:
 (17) יז) ועל-פיהם שלם יהיה איש האלהים ונכון לכל-מעשה טוב:

פרק ד

- (1) א) לכן אני נגד פני אלהים ונגד פני ישוע המשיח אדונינו אשר ישפט את-החיים ואת-המתים כאשר ינלה במלכותו הנני מצוה היום לאמר:
 (2) ב) קרא את-דבר בשרתו ולא תחדל מקרא גם-בעתו וגם בלא עתו ובכל-ארץ רוחך הוכח תוכיח ותגער ותזהר לפי כל-דברי התורה:
 (3) ג) כי-ימים יבואו אשר לא-יכילו בני-אדם תורת חיים כי אזניהם הכו בחרס והמון מורים יצברו להם באותם להתגרר-בם:
 (4) ד) מן-האמת יסירו אונם להטות אחרי משלי שוא:
 (5) ה) אבל אתה עמד על-משמרתך התענה תחת ידי הרעה עשה מלאכת המבשר וכלה את-עבדתך:
 (6) ו) ואני נכונה נפשי להשתפך עלי-זבח ועת חליפתי באה:
 (7) ז) מלחמת צדק גלחמתי את-מרוצתי השלמתי ואת-האמונה נצחתי:
 (8) ח) ולמן-היום הנה צפון לי פתח הצדקה אשר ביום ההוא יתן-לי האדון שפט צדק ולא-לי לבדי כי אם-גם לכל-התחפצים בהתנלותו:
 (9) ט) חוששה ובאה אלי עד-מהרה:

10 (י) דִּימֶס עֲזֹבֵנִי כִּי אָהֵב אֶת־הָעוֹלָם הִזָּה וַיִּלְךָ־לוֹ לְתַסְלוּנִיקִי קְרִיסְקִיס לְגִלְטִיָּא וְטִישׁוֹס לְדִלְמִטִּיָּא:

11 (יא) וְלוֹקֶס לְבִדּוֹ נִשְׁאָר עָמִי קָחָה־נָּא אֶת־מַרְקוֹס וְהִבִּיאָהוּ עִמָּךְ לַעְזֹר־לִי בַּעֲבֹדָתִי:

12 (יב) אֶת־טוֹכִיקוֹס שְׁלַחְתִּי לְאַפְסוֹס:

13 (יג) הִבֵּא־נָא אֶתְךָ אֶת־מַעִילִי אֲשֶׁר עֲזַבְתִּי בְטְרוּאֶס תַּחַת יְדֵי קַרְפּוֹס וְגַם אֶת־הַסְּפָרִים אֲךָ אֶת־הַקְּלָפִים בְּרֹאשָׁם:

14 (יד) אֲלֹכְסַנְדְּרוֹס חֲרַשׁ הַנְּחָשֶׁת עָשָׂה לִי רָעוֹת רַבּוֹת יִשְׁלַם־לוֹ יְהִנָּה כְּמַעֲשָׂהוּ:

15 (טו) וְגַם־אֶתְּהָ הַשְׁתַּמָּר מִפָּנָיו כִּי הוּא הִתִּיצַב בְּפָנַי לְמִרוֹת וּלְהַפֵּר דְּבָרֵינוּ:

16 (טז) כְּאֲשֶׁר בָּאתִי לְהַצִּטֵּדֵק בַּפֶּעַם הָרִאשׁוֹנָה לֹא־עָמַד אִישׁ אִתִּי כִּי־כֻלָּם עֲזַבּוּנִי אֶל־יַחֲשֹׁב לָהֶם לַעְוֹן:

17 (יז) אֲבָל הָאָדוֹן הָיָה בְּעֲזָרִי וַיַּחֲזִקֵנִי לְמַעַן תִּקְרָא הַבִּשְׂרָה עַל־פִּי וַיִּשְׁמְעוּ כָּל־הַגּוֹיִם וְגַם־בְּעֲזָרְתּוֹ מִפִּי אַרְיָה נִצָּלְתִּי:

18 (יח) כֵּן יִצִּילֵנִי הָאָדוֹן מִכָּל־רָע וַיּוֹשִׁיעֵנִי לְבּוֹא אֶל־מַלְכוּת שָׁמַיִם וְלוֹ אֶתֶּן כְּבוֹד לְעוֹלָם וָעֶד אָמֵן:

19 (יט) שְׁאַל לְשָׁלוֹם פְּרִיסְקָה וַעֲקִילָס וּבֵית אָנִיסִיפּוֹרוֹס:

20 (כ) אַרְסֵטוֹס נִשְׁאָר בְּקוֹרִנְתוֹס וְאֶת־טְרוֹפִימוֹס הַנִּחְתִּי בְּמִילֵטוֹס כִּי חָלָה הוּא:

21 (כא) מַהֵר נָבֵא אֵלַי לְפָנַי יְמוֹת תַּחֲרָף אֲבּוּלוֹס וּפּוּדִיס וְלִינּוֹס וְקְלוּדִיָּה וְכָל־אֲחֵינוּ שְׂאֵלִים לְשָׁלוֹמְךָ:

22 (כב) אֲדִינֵנוּ יֵשׁוּעַ הַמָּוֶשִׁיחַ עִם־רוּחְךָ וְחִסְדּוֹ עִמָּכֶם אָמֵן:

אגרת פולוס אל-טיטוס

- (1א) פולוס עבד אלהים ושליח ישוע המשיח כפי אמונת בחירי אלהים וכפי-דעת האמת ביראת שמים:
- (2ב) בתקנת חיי עולם אשר הבטיח האל הנאמן מראש מקדמי-ארץ:
- (3ג) ואת-דברו גלה בעתו על-פי קריאת הבשרה הלא היא אשר הקדה אתי בפקדת אל מושיענו:
- (4ד) אל-טיטוס בני כבן מחלצי במנת חלק אמונתנו חסד ורחמים ושלוש לך מאת האלהים האב ומאת אדונינו ישוע המשיח מושיענו:
- (5ה) בעבור זאת הנחתיך בקריטי למלאת כל-אשר יחסר שם ולהקים זקני העדה בכל-עיר ועיר כאשר צויתיך:
- (6ו) כי-יהיה איש נקי ואין-בו שמץ דבר בעל-אשה אחת ובניו מאמינים ואין דבתם רעה כי בני בליעל הם או בני-מרי:
- (7ז) כי על-ראש העדה להיות נקי מכל-שמץ דבר כבן-משק בית-אלהים לא עשה כרצון עצמו לא איש חמה לא סבא יין לא בעל מהלמות ואשר לא נשא לבצע נבזה נפשו:
- (8ח) כי אם-פתח דלתיו לארח ואהב כל-טוב השם עינו על-דרכיו צדיק וקדוש וכבש את-יצריו:
- (9ט) ומחזיק בדבר אמת לפי התורה ובכך ידיו רב-לו בתורת חיים גם-להזהיר וגם להוכיח את-הקמים עלינו:
- (10י) כי-רבים הם המאנים לשמע והטף וטיפון משאות שוא ומדוחים ועל-יתר מבני הנמולים:
- (11יא) אשר הסכר וסכר פיהם כי הם ההפכים בתיים שלמים ודברים ילמדון אשר לא כדת עקב בצע נבזה:
- (12יב) וכבר אמר אחד מהם והוא נביא מקרבם הקרטים אנשי קזב הם מעולם דמינם כחיתו יער ובטנם בטן עצלות:
- (13יג) העדות הזאת עדות אמת ועל-כן הוכח תוכיח אתם תוכחה נמרצה למען יחליפו כח באמונה:
- (14יד) ולא ישימו עוד לב אל-אגדות היהודים ואל-מצות אנשים אשר יסתירו פנים מן-האמת:
- (15טו) הכל טהור לטהורים אך לטמאים ולבני בלי-אמונה אין טהור מאומה כי גם-לבם ודעתם טמאתם גם:
- (16זז) בפיהם יגידו כי-דעת אלהים אתם ובמעשיהם יכזבו-לו כי נתעבים הם ולא אמן גם ולא-יצלחו לכל-מעשה טוב:

פרק ב

- (1א) ואתה תדבר ודבריך כדת תורת חיים:
- (2ב) דבר אל-הזקנים כי יפקחו עין על-דרכיהם להיות כבודים מאשרים ושלמים באמונה באהבה ובכח הסבל:
- (3ג) וכן גם-אל-הזקנות לפלס הליכותיהן כמשפט להליכות נשים בקדש לא להלשין בלשונן ולא למשוך ביין את-בשרן כי אם-להורת ארח טוב:

- 4(ד) לְאִשֶּׁר אֶת־הַנָּשִׁים הַצֵּעִירוֹת לְאַהֲבָה אֶת־בְּעֻלֵּיהֶן וְאֶת־בָּנֵיהֶן:
 5(ה) לְהַצְנֵעַ לָכֵת לְזִכּוֹת אֶת־אֶרְחֹן וּלְעֲשׂוֹת מְלֹאכָתָן בְּבֵיתָן וּלְהִיּוֹת טוֹבוֹת וְנִכְנָעוֹת תַּחַת יְדֵי בְעֻלֵּיהֶן לְבִלְתִּי יִנָּתֵן דִּבַּר הָאֱלֹהִים לְגִדּוּפִים:
 6(ו) וְגַם עַל־הָאֲנָשִׁים הַצֵּעִירִים תִּצְוֶה לֵאמֹר כִּי יִישְׁרוּן אֲרָחוֹתָם:
 7(ז) וְאַתָּה בְּנִפְשֶׁךָ הִיְהִי תָמִיד לְמוֹפֶת לָהֶם בְּמַעֲשֶׂיךָ הַטּוֹבִים וּבְאֲמָרִים נְכֹחִים וּיְקָרִים אֲשֶׁר אֵין בָּהֶם נִפְתָּל וְעֶקֶשׁ:
 8(ח) וּבִלְקַח טוֹב אֲשֶׁר מִשְׁחַת אֵין־בּוֹ עַד אֲשֶׁר צָרִיךְ יִלְבָּשׁוּ־בִשֶׁת וְלֹא יִמָּצְאוּ לְדַבֵּר עָלֵינוּ סָרָה:
 9(ט) וְעַל־הַעֲבָרִים תִּצְוֶה כִּי־יִכְנָעוּ תַּחַת יְדֵי אֲדֹנֵיהֶם וּלְהִיּוֹת לָהֶם לְרָצוֹן תָּמִיד וְלֹא לְהָשִׁיב דִּבַּר לַמְּרוֹת עֵינֵיהֶם:
 10(י) וְלֹא לִגְנוֹב כִּי אִם־לְהִרְאוֹת בְּמַעֲשֵׂיהֶם כִּי רוּחָם נְאֻמָּנָה וּבִזְאֵת יִפְאָרוּ בְּכָל אֶת־תּוֹרַת אֱלֹהֵינוּ הַמוֹשִׁיעַ לָנוּ:
 11(יא) כִּי חֹסֵד אֱלֹהִים זָרַח בְּשַׁחַר לְיֵשַׁע בְּנֵי הָאָדָם כָּלָם:
 12(יב) וּלְהוֹרֹת לָנוּ לְהַבְדִּיל מִכָּל־רָע וּמִתַּאֲוֹת חַיִּי בָשָׂרִים וּלְגוֹר בְּאֶרֶץ הַלְּזוֹ בְּהַשְׁכֵּל וּבְמִישְׁרִים וּבִירְאַת שָׁמַיִם:
 13(יג) וְעֵינֵינוּ נִשְׁוֹאוֹת אֶל־הַתְּקוּנָה הַטּוֹבָה לַעֲת יִגָּלָה כְּבוֹד הָאֱלֹהִים הַגָּדוֹל וַיִּשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ מוֹשִׁיעֵנוּ:
 14(יד) אֲשֶׁר נָתַן אֶת־נַפְשׁוֹ בַּעֲדָנוּ לְהַצִּיל אֶתָּנוּ מִכָּל־עוֹן וּלְטַהֵר אֶת־נַפְשָׁנוּ לְהִיּוֹת לוֹ לְעַם סְגֻלָּה מִלְּאֵי קִנְאָה לְמַעֲשִׂים טוֹבִים:
 15(טו) בְּדַבָּרִים הָאֵלֶּה תִּדְבֹּר וְתִזְהֹר בְּכָל־תְּקַף וְאִישׁ אֶל־יָבוֹז לָךְ:

פרק ג

- 1(א) צוּ עֲלֵיהֶם לְזָכֹר לְהִיּוֹת נִכְנָעִים תַּחַת יְדֵי מְשֻׁלֵּיהֶם וּשְׁרִיָּהֶם לִשְׁמַע בְּקוֹלָם וּלְהִיּוֹת נִכְנָים לְכָל־פֶּעַל טוֹב:
 2(ב) לֹא לְגִדּוֹף אִישׁ לֹא לְחַרְחֹר מְדוֹן כִּי אִם־לְהִתְהַלֵּךְ בְּנִחַת וּבַעֲנוּה לַעֲיִנִי כָל־אָדָם:
 3(ג) כִּי לִפְנֵים הָיְנוּ גַם־אֲנַחְנוּ בְּבִלִי־לֵב לְדַעַת בְּבִלִי־אָזֶן לְהַקְשִׁיב וְתַעֲי רוּחַ עֲבָדִים לְכָל־תַּאֲוָה וְחַמְדָּה וּמִגִּדָּלִים בְּמִשְׁטָמָה וּבְקִנְאָה שְׂנוּאִים וּשְׂנוּאִים אִישׁ לְרַעְהוּ:
 4(ד) אֲךָ כַּאֲשֶׁר נִגְלוּ חֲסָדֵי אֵל מוֹשִׁיעֵנוּ וְרַחֲמָיו לְבָנֵי אָדָם:
 5(ה) הוֹשִׁיעָה לָנוּ יְדוֹ לֹא בְּצַדִּיקָתָנוּ אֲשֶׁר עָשִׂינוּ כִּי אִם־בְּחַסְדּוֹ נוֹלַדְנוּ מִחֻדָּשׁ בְּמִי הַרְחָצָה וַיַּחֲדִשְׁנוּ בְּרוּחַ קָדְשׁוֹ:
 6(ו) אֲשֶׁר שִׁפְךָ עָלֵינוּ שִׁפְעַת רַב עַל־יְדֵי יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ מוֹשִׁיעֵנוּ:
 7(ז) לְמַעַן נִצְדָּק בְּחַסְדּוֹ וְנִירָשׁ לָנוּ חַיִּי עוֹלָם כַּאֲשֶׁר קוִיֵּנוּ לוֹ:
 8(ח) נְאֻמִּים אֲמַר־כִּי וְזֶה הוּא חֲפָצִי כִּי־תִלְמַד הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּכָל־תְּקַף לְמַעַן יִתְאֲמְצוּ הַמְּאֻמִּינִים בָּאֱלֹהִים לְשֹׁמֵר לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים אֵלֶּה הֵם הַדְּבָרִים הַטּוֹבִים לְהוֹעִיל לְבָנֵי אָדָם:
 9(ט) אֲךָ תִּדְל לָךְ מִשְׁאֲלוֹת כָּסֶל וְתוֹלְדֹת הַדּוֹרֹת וּמִמְרִיבוֹת וּמַחְלָקוֹת בְּדַבְּרֵי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר לֹא יוֹעִילוּ כִּי תַהוּ הַנָּה:
 10(י) אִישׁ־מִמֶּרָה אַחֲרֵי אֲשֶׁר הוֹכַח בְּתוֹכָהּ פַּעַם וּשְׁתַּיִם שְׁטָה מַעֲלָיו:
 11(יא) כִּי־אִישׁ כְּזֶה תִּלָּא תִדַּע כִּי עֶקֶשׁ הוּא וְאִשָּׁם כִּי לָבוֹ יֵאָשִׁימוּ:

12) (יב) כַּאֲשֶׁר אֲשַׁלַח אֵלֶיךָ אֶת־אֲרִטְמָס אוֹ אֶת־טוֹכִיקוֹס תַּחֲיִשׁ לָבוֹא אֵלַי לְנִיקָפְלִיס כִּי־חֲרָצְתִּי
 לְחֶרֶף שָׁם הַחֲרָף הַזֶּה:
 13) (יג) וַיֵּינֶס הַסֹּפֵר וְאֶפּוֹלוֹס כַּאֲשֶׁר יִלְכּוּן לְדַרְכָּם תִּלְךָ עִמָּם לְשַׁלְּחָם וּרְאֵה כִּי לֹא־יִחָסְרוּן
 מֵאוֹמָה:
 14) (יד) וְגַם־אֲנָשֵׁי הָעֵדָה שְׁלָנוּ יִלְמְדוּן לְשֹׁמֵר לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים לְמַלְאֵת מַחֲסוֹר זֵוִלְתָּם לְבִלְתִּי
 יִהְיוּ כָּלֹא עֹשִׂים פְּרִי:
 15) (טו) כָּל־הָאֲחִים אֲשֶׁר עִמִּי שְׁאֵלִים לְשִׁלּוֹמָךְ שְׁאֵל לְשָׁלוֹם אֶהְבִּי נַפְשָׁנוּ בְּאַמוּנָה הַחֲסֵד עִם־כָּלְכֶם
 אָמֵן:

אגרת פולוס אל-פילימון

- (א) פולוס אסיר ישוע המשיח וטימותיוס אחי אל-פילימון אהב לנו ותמוך בידינו:
 (ב) ואל-אפייה אחתי ואל-ארכפוס גבר עמיתי במלחמתינו ואל-הקהל אשר בביתך:
 (ג) חסד לכם ושלום מאת אלהים אבינו ומאת ישוע המשיח אדנינו:
 (ד) אברכה את-אלהי ואזכירך תמיד בתפילתי:
 (ה) לשמעת האהבה והאמונה אשר תנצר בנפשך אל-ישוע אדנינו ואל-כל-קדשיו:
 (ו) ותפילתי כי אמונתך תוסיף אמן באגדתך על-ידי הדעת מה-טוב בכם לפני המשיח ישוע:
 (ז) כי אהבתך היתה לי לששון רב ותנחומים אחרי אשר אתה אחי היית למשיב נפש בקרב הקרובים:
 (ח) ועתה אף כי רחב לבי במשיח לצות עליך את-הטוב לך:
 (ט) בכל-זאת למען אהבתנו אני פולוס הנקן ואסיר ישוע המשיח כיום הנני להפגיע בך:
 (י) כי אפגיע בעד בני אשר בבית האסורים הולדתיהו הלא הוא אנסימוס בני:
 (יא) אשר לא ליתרון היה לך מלפנים אבל מעתה גם-לך גם-לי הוא ליתרון גדול:
 (יב) ואני הנני משיבו אליך כיום שא נא את-פניו כי כבן-מחלצי הוא:
 (יג) אף כי חמדתי להחזק-בו כי יעמד לשרתני תחתיו בעוד אני אסור בכבלי הפשרה:
 (יד) אבל לא תפצתי לעשות דבר בבלי דעתך למען יהיה גמול טובה לא כמו באנס כי אם-בנדבה:
 (טו) ואולי בעבור זאת נפרד ממך לזמן קצוב למען יהיה לפניך לעולם ועד:
 (טז) ולא עוד כעבד כי אם-רב מעבד כאח יקיר כי יקיר הוא לי עד-מאד ומה-גם כי כן יהי לך גם-נגד פני אנשים וגם נגד פני אדנינו:
 (יז) ועל-כן אם לחבר לך תחשבני קבל-נא פניו כפני:
 (יח) ואם עשק אתך או אשמו בראשו מידי תדרשנו:
 (יט) אני פולוס כתבתי זה בידי אני אשלם ולא אמר אליך כי חוב עליך לשלם-לי גם-בעד נפשך:
 (כ) אנא אחי אמצא בך רוחה זו באדנינו השיבה-נא לבי וכליותי במשיח:
 (כא) בך בטחתי כי תענה ואכתב אליך וגם ידעתי כי-תוסף לעשות מאשר אמרתי:
 (כב) נוסף על-זה תכן-לי בית מלון כי הנני מוחל להנותן לכם כפי תפלתכם:
 (כג) אלה שאלים לשלומך אפפרס אשר הוא עצור אתי בישוע המשיח:
 (כד) ומרקוס וארסטרכוס ודימס ולוקס התמכים בידי:
 (כה) חסד ישוע המשיח אדנינו עם-רוחכם אמן:

אגרת אל-העברים

- 1 (א) הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר-דִּבֶּר מִקֶּדֶם אֶל-אַבֹּתֵינוּ פְּעָמִים רַבּוֹת וּבְפָנִים שְׁנַיִם עַל-יְדֵי הַנְּבִיאִים:
- 2 (ב) דִּבֶּר אֵלֵינוּ לְקַץ הַיָּמִין הָאֵלֶּה עַל-פִּי הַבֵּן אֲשֶׁר שָׁמְחוּ לְבַעַל נַחֲלָה בְּכָל וְאֲשֶׁר בּוֹ עָשָׂה גַם-שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
- 3 (ג) וְהוּא זֶהר כְּבוֹדוֹ וְצִלָּם פָּנָיו וְנִשְׂא-כָל בְּכֹחַ דִּבְרוֹ וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר טָהַר אֶתְנוּ בְּנִפְשׁוֹ מִחַטָּאתֵינוּ יָשָׁב מִיָּמִין אֲשֶׁר לוֹ הַגִּדְלָה בְּמָרוֹם:
- 4 (ד) וַיִּגְבֹּה לְמַעַלָּה מִן-הַמַּלְאָכִים כְּאֲשֶׁר קָנָה לוֹ שֵׁם רָם וְנִשְׂא מֶהֶם:
- 5 (ה) כִּי לְמִי מִן-הַמַּלְאָכִים אָמַר מַעֲוֹלָם בְּנִי אֶתָּה אֲנִי הַיּוֹם יִלְדְּתִיךָ וְכֵן עוֹד אֲנִי אֶהְיֶה-לוֹ לְאָב וְהוּא יִהְיֶה-לִּי לְבֵן:
- 6 (ו) וְכֵן בָּתַתּוּ אֶת-בְּכוֹרוֹ לְשׁוֹב לְתַבֵּל אֶרֶץ הָאֵם אֲמַר הִשְׁתַּחֲוּ לוֹ כָּל-מַלְאָכֵי אֱלֹהִים:
- 7 (ז) וְעַל-הַמַּלְאָכִים הוּא אָמַר עָשָׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת מִשְׁרָתָיו אֲשֶׁלֶּהט:
- 8 (ח) אֵךְ עַל-הַבֵּן אָמַר כִּסְאֵךְ אֱלֹהִים עוֹלָם וְעַד שְׁבֹט מִיִּשְׂרָאֵל שְׁבֹט מַלְכוּתֶךָ:
- 9 (ט) אֶתְחַבֶּת צִדְקָה וְתִשְׁנֶא רִשְׁעָה עַל-כֵּן מִשְׁחָךְ אֱלֹהִים אֶל-יְדֶיךָ שָׁמֶן שֶׁשׁוֹן מִחִבְרָךְ:
- 10 (י) וְכֵן עוֹד אֶתָּה אֲדֹנִי לְפָנַי הָאָרֶץ יִסְדֹּתָ וּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ שָׁמַיִם:
- 11 (יא) הִמָּה יֹאבְדוּ וְאֶתָּה תַעֲמֹד וְכָלָם כְּבִגְד יִבְלוּ:
- 12 (יב) כְּלָבוֹשׁ תַּחֲלִיפֶם וַיַּחֲלִפוּ וְאֶתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתְמוּ:
- 13 (יג) וְלְמִי אֵיפּוֹא מִן-הַמַּלְאָכִים אָמַר מַעֲוֹלָם שָׁב לִימִינִי עַד-אֲשִׁית אִיבֶיךָ הַדָּם לְרִגְלֶיךָ:
- 14 (יד) הֲלֹא כָלָם מַלְאָכֵי הַשָּׁרֵת הֵם הַשְּׁלוּחִים לְשָׁרֵת לְפָנַי הַבָּאִים לְנַחֵל יִשְׁעָה נַחֲלָתָם:

פרק ב

- 1 (א) עַל-כֵּן הַמִּצְוָה אֵלֵינוּ לְהִזָּהַר עַד-מָאֵד בַּדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ פֶּן-יִלְוִיזוּ מַעֲיִינֵינוּ:
- 2 (ב) כִּי אִם-הִדְבֵּר דִּבֶּר עַל-פִּי מַלְאָכִים עֲמֵד בְּתַקְפוֹ וְכָל-עֶזְוֹ וּפִשְׁעָה נִפְקֵד בְּשִׁבְט מִשְׁפָּט:
- 3 (ג) אֵיךְ נִמְלֵט אֲנַחְנוּ אִם-לֹא נָשִׁית לֵב לְיִשְׁעָה רַב כְּמוֹהוּ אֲשֶׁר בִּשְׁר הָאָדוֹן מֵרָאשׁ גִּיאָמֵן דִּבְרוּ לָנוּ מִפִּי שְׁמַעֲיוֹ:
- 4 (ד) וְגַם-אֱלֹהִים נָתַן עֲדוּת עַל-זֹאת בָּאֵתוֹת וּבְמוֹפְתִים וּנְפִלְאוֹת וּבְמִתְנֹת רוּחַ קָדְשׁוֹ אֲשֶׁר חִלַּק כְּרִצּוֹנוֹ:
- 5 (ה) כִּי לֹא תַחַת יְדֵי-הַמַּלְאָכִים שֵׁת אֶת-הָעוֹלָם הָעֲתִיד לְבֹא אֲשֶׁר עָלָיו אֲנַחְנוּ מְדַבְּרִים:
- 6 (ו) כִּי אִם-כְּעֲדוּת הַכָּתוּב הָאֵמַר שֵׁם מֶה-אֶגְוֹשׁ כִּי-תִזְכְּרֵנוּ וּבֶן-אָדָם כִּי תִפְקֹדְנוּ:
- 7 (ז) וְתַחֲסֶרְהוּ מַעַט מֵאֱלֹהִים וְכָבוֹד וְהָדָר תַּעֲטֶרְהוּ תַּמְשִׁילָהוּ בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ:
- 8 (ח) כָּל שִׁתָּה תַּחַת-רִגְלָיו אֵךְ כְּאֲשֶׁר שֵׁת כָּל תַּחֲתָיו לֹא הוֹתִיר דִּבֶּר אֲשֶׁר לֹא הוֹשֵׁת תַּחֲתָיו וְעִתָּה לֹא רָאִינוּ עוֹד כִּיּוֹם כִּי הַכָּל הוֹשֵׁת תַּחֲתָיו:
- 9 (ט) אָבֵל רָאִים אֲנַחְנוּ אֶת-יִשׁוּעָה הַהוּא אֲשֶׁר חִסְרוּ מַעַט מֵאֱלֹהִים וַיַּעֲטֶרְהוּ כְּבוֹד וְהָדָר עֵקֶב חֲבִלֵי הַמָּוֶת אֲשֶׁר אֶפְפוּהוּ כִּי בַחֲסֵד-אֵל טָעַם טַעַם הַמָּוֶת בְּעַד כָּלָם:
- 10 (י) כִּי הוּא אֲשֶׁר הַכָּל לְמַעַנְהוּ וּמִידוֹ הַכָּל הָדָר הוּא לוֹ לְהַנְחֹת בָּנִים רַבִּים לְגֵאוֹן עֲזָם וּלְהַשְׁלִים אֶת-שָׁר יִשׁוּעָתָם בְּכוֹר עֲנִי:

- 11 (יא) כי המכפר והם אשר עליהם יכפר מאב אחד הם כלם על-כן לא בוש מקרא להם אחים:
 12 (יב) באמרו אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהללך:
 13 (יג) ועוד יאמר וקניתי לו ועוד יוסיף הנה אנכי ותילדים אשר נתן-לי יהוה:
 14 (יד) ויען כי תילדים בשר ודם מנת חלקם בן גם-הוא לבש בשר ודם כמוהם למען יבלע במותו את-מלאך המות הוא השטן:
 15 (טו) ושלח לחפשי את-אלה אשר מאימת מות היו נכבשים כל-ימי חיהם כעבדים:
 16 (טז) כי לא למלאכים נטה ידו להושיעם כי אם-לזרע אברהם הוא למושיע:
 17 (יז) ועל-כן נמשל נדמה לאחיו בכל למען יהי כהן גדול ברחמיו ובאמונתו לפני אלהים לכפר על-חטאת העם:
 18 (יח) כי כאשר היה איש מכאבות וידוע מסה בנפשו בן יוכל להושיע בחוני מסה:

פרק ג

- 1 (א) על-כן אחי אנשי קדש חברים מקשיבים לקריאת מרום הביטו פני מלאכו הפהן הגדול אשר לו תשבע לשוננו הוא המשיח ישוע:
 2 (ב) אשר נאמן הוא לעשהו בכל-ביתו כמשה:
 3 (ג) כי-יאתה לו יתר שאת על-משה כאשר בנה בית רב כבודו מן-הבית:
 4 (ד) כי כל-בית בנוי בידי בנה ובנה-כל הוא אלהים:
 5 (ה) אמנם משה כעבד נאמן היה בכל-ביתו לעדות על-אמריו אשק ואמרו:
 6 (ו) אך המשיח נאמן כבן בביתו וביתו אנחנו אם רק נאחו במבטחנו ועז תקנותו עד-הקץ:
 7 (ז) על-כן כמו שנאמר על-פי רוח הקדש היום אם-בקלו תשמעו:
 8 (ח) אל-תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר:
 9 (ט) אשר נסונו אבותיכם בחנוני גם-ראו פעלי ארבעים שנה:
 10 (י) לכן אקוט בדור שהוא ואמר תמיד תעי לבב הם והם לא-ידעו דרכי:
 11 (יא) אשר-נשבעתי באפי אם-יבאון אל-מנוחתו:
 12 (יב) ראוי-נא אחי גם-אתם פן-יש בכם לב רע חסר אמונה לסור מאחרי אלהים חיים:
 13 (יג) אך הוכיחו איש את-רעהו יום ביום כל-עוד אשר יקרא היום לבלתי יקש לב איש מכם בנכלי חטאתו:
 14 (יד) כי חברים אנחנו למשיח אם רק נאחו במבטחנו מהחל ועד-כלה:
 15 (טו) וכאשר נאמר היום אם-בקלו תשמעו אל-תקשו לבבכם כמריבה:
 16 (טז) ומי היו השמעים בעלי המריבה הלא כל-היציאים ממצרים ביד-משה:
 17 (יז) ובמי התקוטט ארבעים שנה הלא בחטאים אשר פגריהם נפלו במדבר:
 18 (יח) ועל-מי נשבע אם-יבאון אל-מנוחתו הלא על-אלה אשר לא האמינו:
 19 (יט) ואנחנו ראים כי לא יכלו לבא מפני חסר אמונתם:

פרק ד

- 1 (א) על-כן בהנותר לנו ההבטחה לבא אל-מנוחתו נדאג לנפשנו פן-יחשב איש מכם כמאחר לבא שמה:

- (2) כי בשָׁרָה טוֹבָה בָּאָה גַם־אֵלֵינוּ גַם־אֵלֵיהֶם אַךְ הִדְבֵּר אֲשֶׁר שָׁמְעוּ הֵם לֹא־הוֹעִיל לָהֶם כִּי לֹא הִתְעַרְב בְּאֻמוֹנֵת לָבָם:
- (3) כי אֲנַחְנוּ הַמַּאֲמִינִים בָּאִים אֶל־מְנוּחָתוֹ כַּאֲשֶׁר אָמַר אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי אִם־יִבְאוּן אֶל־מְנוּחָתִי וּמְנוּחָה זוֹ הִיא מִן־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר נַעֲשֶׂתָה בְּהוֹסֵד אֶרֶץ וְשָׁמַיִם:
- (4) כי עַל־יּוֹם הַשְּׁבִיעִי אָמַר בְּמָקוֹם אַחֵר וַיִּשְׁבֹּת אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלָאכָתוֹ:
- (5) וּבְמָקוֹם הַזֶּה יֹאמַר עוֹד אִם־יִבְאוּן אֶל־מְנוּחָתִי:
- (6) הִי־צָא לָנוּ מִכָּל־זֶה כִּי יֵשׁ בָּאִים אֶל־הַמְּנוּחָה וְהַשְּׁמָעִים אֶת־בְּשָׂרָה טוֹבָה מֵרֹאשׁ לֹא־בָאוּ מִפְּנֵי חֹסֶר אֱמוּנָתָם:
- (7) וְלִקְץ יָמִים רַבִּים הוֹסִיף וַיַּעַד יוֹם אַחֵר בְּאָמְרוֹ עַל־פִּי דָוִד הַיּוֹם כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר הַיּוֹם אִם־בִּקְלוֹ תִשְׁמָעוּ אֶל־תַּקְשׁוּ לִבְבְּכֶם:
- (8) כי אֱלוֹ הַבִּיָּאִם יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הַמְּנוּחָה הַנִּכּוֹנָה לֹא הָיָה מְדַבֵּר אַחֲרֵי־כֵן עַל־יּוֹם אַחֵר:
- (9) וְלִכֵּן עוֹד נִשְׁאָר יוֹם שְׁבִתוֹן לָעַם אֱלֹהִים:
- (10) כי הִבָּא אֶל־מְנוּחָתוֹ יִשְׁבֹּת מִמְּלָאכָתוֹ כַּאֲשֶׁר גַּם־שָׁבֹת אֱלֹהִים מִמְּלָאכָתוֹ שְׁלוֹ:
- (11) לָכֵן נִתְאֲמָרָה לְבֹא אֶל־הַמְּנוּחָה הַזֹּאת פֶּן־יִכָּשֶׁל אִישׁ בְּלָכָתוֹ בְּעַקְבוֹת הַמַּמְרִים:
- (12) כִּי־חִי דִבֶּר אֱלֹהִים חֲזָק וְחָד מִכָּל־חֲרִיב פִּיפִּיּוֹת חֲצֹב וּבִקְעַ נֶפֶשׁ נְרוּחַ גַּם־מִחַ וְעֲצָמוֹת וּבְחֵן מַחֲשָׁבוֹת לֵב וַיַּצְרוּ:
- (13) וְאֵין יָצוֹר נַעֲלָם מִלִּפְנֵי אֶךְ הַכֹּל חֲשׂוֹף וְנִלְוִי לַעֲיִנִּי הַהוּא אֲשֶׁר עָלִינוּ לְתֵת דִּין לִפְנֵינוּ:
- (14) וְעַתָּה בְּהִיוֹת־לָנוּ כֹּהֵן גָּדוֹל נַעֲלָה עַד־מָאֵד אֲשֶׁר צָלַח אֶת־הַשְּׁמַיִם וַיִּשׁוּעַ בֶּן־אֱלֹהִים נִשְׁמָרָה אֶת־הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ לוֹ:
- (15) כי אֵין לָנוּ כֹּהֵן גָּדוֹל אֲשֶׁר לֹא־יֻכַּל לְחוֹשׁ לְשִׁבְרֵנוּ אַחֲרֵי אֲשֶׁר גַּם־הוּא נִבְחֵן בְּמִסּוֹת כְּמִנּוּ וַחֲטָא לֹא נִמְצָא־בּוֹ:
- (16) עַל־כֵּן נִגְשָׁה בָּפֶה מָלֵא אֶל־כֶּסֶף הַרְחָמִים לְקַחַת חֶסֶד וּלְמַצֵּא חֲנִינָה לַעְזֹר־לָנוּ לַעֲתוֹת בְּצָרָה:

פרק ה

- (1) כי כָּל־כֹּהֵן גָּדוֹל הַמּוֹרֵם מִבְּנֵי אָדָם נוֹעַד לַעֲמֹד לִפְנֵי אֱלֹהִים בְּעַד בְּנֵי אָדָם לְהַקְרִיב מִנְחָה וְזָבַח עַל־חַטָּאתָם:
- (2) וְהוּא מוֹכֵן לְהַרְגִיעַ רִגְשָׁת נַפְשׁוֹ לְשַׁנְּגִים וּלְתַעִים כִּי גַם־הוּא אֵין מֵתָם בִּבְשָׁרוֹ מִכֶּף־רִגְלָו וְעַד־רֹאשׁ:
- (3) בְּעִבּוֹר זֹאת הָיָה עָלָיו לְהַקְרִיב בְּעַד חַטָּאת נַפְשׁוֹ כְּמוֹ בְּעַד הָעַם:
- (4) וְלֹא יִקַּח אִישׁ אֶת־הַכְּבוֹד הַזֶּה לְנַפְשׁוֹ כִּי אִם־אֶת־אֲשֶׁר יִבְחַר־בּוֹ הָאֱלֹהִים כְּאַהֲרֹן:
- (5) כֵּן גַּם־הַמָּשִׁיחַ לֹא הִתְנַשָּׂא מִנַּפְשׁוֹ לְהִיּוֹת כֹּהֵן גָּדוֹל כִּי אִם־עַל־פִּי הָאֵמַר אֱלֹוִי בְּנִי אַתָּה אֲנִי הַיּוֹם יְלִדְתִּידָ:
- (6) וְכַאֲשֶׁר אָמַר גַּם־בְּמָקוֹם אַחֵר אַתָּה־כֹּהֵן לַעֲוֹלָם עַל־דִּבְרָתִי מִלְכִּי־צֶדֶק:
- (7) אֲשֶׁר בִּימֵי מוֹנִיָּדוֹ בִּבְשָׁרוֹ הַקְרִיב תַּפְלוֹת וְתַחֲנוּנִים בְּקוֹל שׁוֹעָתוֹ וְדַמְעָתוֹ לִפְנֵי שְׁגִיָּא כֹחַ יַחֲלֹצֵנוּ מִמּוֹת וַיַּעֲתֵר־לוֹ עֲקֵב יִרְאַתוֹ:
- (8) וְאַף בְּהִיוֹתוֹ בֶּן לְמֹד בְּסִבְלִיתוֹ לְשִׁמְעַ בְּקוֹל מִצְוָה:
- (9) וּבְהַמְצָאוֹ שָׁלֹם הָיָה לְכָל־שְׁמַעְיוֹ לְמַקְוֹר תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים:

- (10) ופי אלהים יקבנו כהן גדול על-דברתי מלכי-צדק:
 (11) על-זה יש-לנו הרבה לדבר ודי-באר כבד ממנו בהיותכם ערלי-אזן:
 (12) כי תחת אשר היה עליכם להיות מורים ברב הימים נחויך הדבר עתה לשוב לחות דעת
 לכם מה המה אבני פנה בתורת אלהים ונכנים אתם לחלב ולא ללחם שמן:
 (13) כי כל-מי אשר חלב מזונו אין לו דעה בדברי צדק כי עולל הוא:
 (14) ולחם שמן לשלמים אשר הספן הספינו בבחינת לבותם להבדיל בין-טוב לרע:

פרק ו

- (1) על-כן נהרף כעת מאבני פנה בתורת המשיח ונעלה עד-תכליתה ולא נשוב לירות את-היסוד
 לתשובה מן-מעשים אשר מנת בם או אמונת אלהים:
 (2) או דין הטבילות וסמיכת ידים ותקומת המתים ומשפט עולם:
 (3) ונאנחנו נעשה זאת ברצות האל:
 (4) כי אלה אשר כבר ארו עיניהם ויטעמו את-מתת שמים ורוח הקדש היתה למנת חלקם:
 (5) ויטעמו את-דבר אלהים הטוב ואת-נפלאות העולם העתיד:
 (6) ואחרי-כן סברו לא יתכן להם עוד להתחדש ולשוב כי הצליבו להם מחדש
 את-בן-האלהים וישימו אותו לחרפה:
 (7) כי הארץ השתה את-הנשם אשר הרוה אתה בפעם בפעם ותלד זרע טוב לזרע תשא ברכה
 מאת האלהים:
 (8) וכי-תצמיח קוץ ודרדר אין חפץ בה צפויה היא אלי-מארה ואחריתה לבער:
 (9) אמן הוחלנו ידידים כי דברים טובים מאל נמצאים בכם דברים צפויים אלי-ישועה אף
 כי-כזאת דברנו:
 (10) כי לא יעול האלהים ולא ישפח את-מעשיכם ואת-האהבה אשר הראיתם לשמו סמכים
 הייתם לקדשיו ועודכם בן גס-היום:
 (11) וחספצנו כי איש איש מכם יודע ממנומת עמלו כי תקנתו נאמנה עד-הקץ:
 (12) ולא תהיו עצלים כי אם-תלכו בנקבות אלה אשר באמונתם וארץ רוחם ירשו
 את-ההבטחות:
 (13) כי כאשר הבטיח אלהים את-אברהם ואין גדול ממנו להשבע בו נשבע בנפשו:
 (14) ויאמר כי-ברך אברך ותרבה ארבה אותך:
 (15) ובכן הוחיל בארץ רוחו וינחל את-ההבטחה:
 (16) כי אמנם אנשים נשבעים בגדול מהם ותקף השבועה וביא קץ לכל-ריב ביניהם:
 (17) וכן כאשר חפץ האלהים בכל-תקף להראות את-יורשי ההבטחה כי עצתו אין להשיב
 ערב לפנייהם בשבועתו:
 (18) ובשתי אמרות אלה אשר אין חליפות להן מבילתי יכלת האלהים לכזב נמצא לנו נחם-עז
 הממלטים את-נפשנו להחזיק בתקנה הערוכה לפנינו:
 (19) אשר-היתה לנו עוגין לנפש נאמן וחזק ומנוע אל-מבית לפרכת:
 (20) אשר-שם בא ישוע הרץ לפנינו אשר-היה לכהן גדול לעולם על-דברתי מלכי-צדק:

פרק ז

- 1 (א) כי זה מלכי-צדק מלך שלם כהן לאל עליון אשר יצא לקראת אברהם אחרי שובו מהפזות את-המלכים ויברכהו:
- 2 (ב) ואשר חלק-לו אברהם מעשר מכל ופשר שמו בראש מלך צדק וגם-כן מלך שלם הוא מלך השלום:
- 3 (ג) בלא-אב בלא-אם בלא יחש ואין לו תחלת הימים ואף לא קץ תחיים ודומה לבן-האֱלֹהִים הוא עמד כהן לעולם:
- 4 (ד) וראוי-נא מה-נכבד הוא אשר אברהם ראש האבות נתן-לו מעשר מראשית השלל:
- 5 (ה) ואמן יורשי הכהנה מבני לוי להם המשפט לקחת מעשר על-פי התורה מאת העם מאת אחיהם אף כי-יצאי ירך אברהם הם:
- 6 (ו) וזה אשר לא התנחש למשפחתם לקח מעשר מאברהם וגם-ברך אתו אשר התבטחה נתונה לו מאז:
- 7 (ז) ודבר ידוע הוא מאין פצה פה כי הקטן יברך מן-הגדול:
- 8 (ח) ופה לקחים מעשר אנשים בני תמותה ושם זה הוא אשר עדות לו כי הוא חי:
- 9 (ט) ואם תשאו נים שפתי גם-לוי חלקם מעשר נתן מעשר בתוך אברהם:
- 10 (י) כי בירך אביו היה בצאת מלכי-צדק לקראתו:
- 11 (יא) ואם תכלית כל-חפץ נמצאה בכהנה בני לוי אשר בימיה נתנה התורה לעם מה-לכהן אחר כי יקום על-דברתי מלכי-צדק ולא יקרא על-דברתי אחר:
- 12 (יב) כי בהשתנות הכהנה גם-תליפת התורה בא תבוא אל-נכון:
- 13 (יג) והנה-זה אשר-ידבר בו כזאת בן-שבע אחר הוא אשר אין איש ממנו קרב אל-המזבח:
- 14 (יד) כי מודעת זאת כי מיהודה צמח אדנינו ועל-שבע זה לא-דבר משה מאומה על-אדות הכהנה:
- 15 (טו) וגם-זאת מודעת ביתר מדה כי יקום כהן אחר בדרמות מלכי-צדק:
- 16 (טז) אשר איננו לפי מצות התורה לחיי בשורים כי אם-לפי הגבורה לחיי אין-סוף:
- 17 (יז) כי-העיד לאמר אתה כהן לעולם על-דברתי מלכי-צדק:
- 18 (יח) כי אמנם יש תנואה לדת הנתונה מקדם אשר היתה מבלי-כח ולבלי הועיל:
- 19 (יט) כי התורה לא בצעה דבר לתכליתו כי אם-את אשר על-ידה באה תקנה טובה ממנה אשר בה נקרב אל-האֱלֹהִים:
- 20 (כ) ובאשר ישוע לא היה לכהן מבלי שבועה:
- 21 (כא) כי המה היו לכהנים מבלי שבועה וזה בשבועה על-פי האמר אליו נשבע יהוה ולא ינחם אתה-כהן לעולם על-דברתי מלכי-צדק:
- 22 (כב) אשר לזאת ישוע הוא הערבון לברית הטובה מן-הראשנה:
- 23 (כג) ורבים היו כהניהם כי לא יכלו לשבת לעד מפני המות:
- 24 (כד) וזה יען כי ישב לעולם גם-כהנתו לא תעבר ממנו:
- 25 (כה) ובעבור זאת רב הוא להושיע תשועת נצח לכל-הבאים על-ידו לאלהים כי הוא חי לנצח להפגיע בעדם:
- 26 (כו) כי טוב לנו כהן גדול קדוש כמזהו נקי כפים ובר לבב נבדל מחטאים ונשא מעל השמים:

27 (כז) אֲשֶׁר אֵין-לוֹ חֵק יוֹם יוֹם כִּכְהֲנִים הַגְּדוֹלִים לְהַקְרִיב קָרְבָּן בַּתְּחִלָּה עַל-חַטָּאת נִפְשׁוֹ וְאַחֲרֵי-כֵן בְּעַד הָעַם כִּי הִשְׁלִים אֶת-זֹאת בְּפַעַם אַחַת בְּהַקְרִיב אֶת-נִפְשׁוֹ:
 28 (כח) כִּי הַתּוֹרָה הַקִּימָה אֲנָשִׁים לְכַהֲנִים גְּדוֹלִים אֲשֶׁר רַפְיוֹנָם בָּם אֵךְ דְּבַר-הַשְּׁבוּעָה אַחֲרֵי הַתּוֹרָה הַקִּים אֶת-הַבֵּן אֲשֶׁר נִעְלָה הוּא בְּשָׁלְמוֹת נִצָּח:

פרק ח

1 (א) סוּף דְּבַר הַכֹּל נִשְׁמַע יִשְׁ-לָנוּ כֹהֵן גְּדוֹל הַיֵּשֶׁב לִימִין כֹּסֵא הַכְּבוֹד בַּשָּׁמַיִם:
 2 (ב) מִשְׁרַת בִּקְדָּשׁ וּבִמְשָׁכָן אֲמַת אֲשֶׁר הָאֵהִיל יְהוָה וְלֹא אָדָם:
 3 (ג) וְכָל-כֹּהֵן גְּדוֹל יַעֲמֵד לְהַקְרִיב מִנְחָה וְזֹבַח וְעַל-כֵּן נִכּוֹן לִהְיוֹת גַּם-לוֹ קָרְבָּן אֲשֶׁר יִקְרִיב:
 4 (ד) וְאֵלּוּ הֵיךְ בָּאָרֶץ לֹא הָיָה כֹהֵן מִפְּנֵי הַכַּהֲנִים הַמִּקְרִיבִים כָּל-קָרְבָּן בַּתּוֹרָה:
 5 (ה) הַמַּכְהֲנִים בַּמִּקְדָּשׁ אֲשֶׁר הוּא דְמוּת וְצִל לְאֲשֶׁר בַּמְרוֹם כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה מִפִּי אֱלֹהִים בַּעֲשׂתוֹ וְאֶת-הַמִּשְׁכָּן כִּי אָמַר רָאֵה וַעֲשֵׂה כָל פֶּתַח בְּנִית אֲשֶׁר אֶתָּה מֵרָאֵה בְּהָר:
 6 (ו) וְעַתָּה הוּא לְקַח-לוֹ כְּהֹנָה נִשְׁגָּבָה מִזֹּאת כַּאֲשֶׁר גַּם-הַבְּרִית אֲשֶׁר הוּא לְמַלְיָךְ לָהּ נִשְׁגָּבָה מִן-הָרִאשֹׁנָה וְנִתְּנָה עַל-יְהִי-חֲסוֹת טוֹבוֹת מִן-הָרִאשֹׁנוֹת:
 7 (ז) כִּי לוֹ הָיְתָה הַבְּרִית הָרִאשֹׁנָה בְּלִי חֲסָרוֹן הֲלֹא לֹא-יִבְקֹשׁ מְקוֹם לְשִׁנְיָה:
 8 (ח) אֵךְ בַּמִּצָּא חֲסָרוֹן אָמַר אֲלֵיהֶם הִנֵּה יָמִים בָּאִים נֹאם-יְהוָה וְכִרְתִּי אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת-בֵּית יְהוּדָה בְּרִית חֲדָשָׁה:
 9 (ט) לֹא כַּבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֶת-אֲבוֹתָם בַּיּוֹם הַחֲזִיקִי בְיָדָם לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר-הִקְמָה הִפְּרוּ אֶת-בְּרִיתִי וְאֶזְכִּי בְּחֻלְתִּי בָם נֹאם-יְהוָה:
 10 (י) כִּי זֹאת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֶכְרַת אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי הַיָּמִים הָהֵם נֹאם-יְהוָה נִתְּתִי אֶת-תּוֹרַתִּי בְּקֶרֶבָם וְעַל-לִבָּם אֶכְתֹּבֶנָּה וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים וְהָמָּה יִהְיוּ-לִי לְעָם:
 11 (יא) וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד אִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת-אָחִיו לֵאמֹר דַּעוּ אֶת-יְהוָה כִּי כוֹלָם יִדְעוּ אֹתִי לְמַקְטִנָם וְעַד-גְּדוֹלָם:
 12 (יב) כִּי אֶסְלַח לְעוֹנָם וּלְחַטָּאתָם וּלְפִשְׁעֵיהֶם לֹא אֶזְכֹּר-עוֹד:
 13 (יג) בַּאֲמָרוֹ בְּרִית חֲדָשָׁה בִּלְהָ אֶת-הָרִאשֹׁנָה וְהַבְּלָה וְהַנּוֹשֶׁנֶת קְרוֹב קִצָּה:

פרק ט

1 (א) אוֹלָם גַּם-הַבְּרִית הָרִאשֹׁנָה הָיוּ לָהּ חֻקֵּי עֲבוֹדַת-אֵל וּמִקְדָּשׁ מִטָּה בָּאָרֶץ:
 2 (ב) כִּי נַעֲשֶׂה הַמִּשְׁכָּן הַחֲצִיזוֹן אֲשֶׁר שָׁם הַמִּנְזָרָה וְהַשְּׁלָחַן וְלֶחֶם הַפָּנִים וְהוּא נִקְרָא קֹדֶשׁ:
 3 (ג) וּמִבֵּית לְפָרֶכֶת מִשְׁכָּן הַנִּקְרָא קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים:
 4 (ד) שָׁם מִחֲתַת הַזֹּהָב וְאֶרֶן הַבְּרִית מִצָּפָה זָהָב סָבִיב וְצִנְצֻנֹת זָהָב אֲשֶׁר הֵמֶן בְּתוֹכָהּ וּמִטָּה אַחֲרָן אֲשֶׁר פָּרַח וְלוֹחַת הַבְּרִית:
 5 (ה) וּמִלְמַעְלָה כְּרוּבֵי הַכְּבוֹד סֹכְכִים עַל-הַפִּפְרֹת וְאֵין לָנוּ עֹתָה לְדַבֵּר עַל-כָּל-חֵלֶק וְחֵלֶק לְבִדּוֹ:
 6 (ו) וְכַאֲשֶׁר נַעֲשִׂי אֵלָּה בָּאוּ תְּמִיד הַכַּהֲנִים עֹבְדֵי עֲבֹדָה אֶל-הַמִּשְׁכָּן הַחֲצִיזוֹן:
 7 (ז) וְאֶל-הַפָּנִימִי בָּא הַכֹּהֵן הַגְּדוֹל לְבִדּוֹ פַּעַם אַחַת בַּשָּׁנָה לֹא בְּכָל-יָדָם אֲשֶׁר הָיָה לְכַפֵּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד שִׁגְגוֹת הָעָם:

8) ח) בָּזֹאת הוֹדִיעַ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ כִּי עוֹד לֹא נִפְתַּח הַדֶּרֶךְ לְקֹדֶשׁ הַקְדָּשִׁים כָּל־עוֹד הַמִּשְׁכָּן הָרִאשׁוֹן עֹמֵד עַל־מִכּוֹנוֹ:

9) ט) וְזֶה הוּא לְמִשָּׁל לְזִמְנָן הַזֶּה בְּהַקְרִיבָם מִנְחָה וְזִבַּח אֲשֶׁר אֵין בָּם לְהַכִּין לִבָּב שְׁלֹם אֶל־הָעֹבְדִים:

10) י) כִּי חֲקוֹת הַגּוֹף הֵם עִם־מֵאֲכָל וּמִשְׁתֶּה וּטְבִילוֹת שְׁנוֹת אֲשֶׁר נִתְּנוּ עַד־עַתָּה הַתְּקוּן:

11) יא) אָבֵל בָּבֹא הַמָּשִׁיחַ לְהִיּוֹת לְכַהֵן גָּדוֹל עַל־הַטְּבוֹת הָעֲתִידוֹת בַּמִּשְׁכָּן הַגָּדוֹל וְהַשְּׁלֹם אֲשֶׁר אֵינָנו מַעֲשֶׂה יָדִים וְאֵינָנו מִהַבְרִיאָה הַלְּזוֹ:

12) יב) הוּא בָּא פַּעַם אַחַת אֶל־הַקֹּדֶשׁ לֹא בְּדָם שְׁעִירִים וְעִגְלִים כִּי אִם־בְּדָם נִפְשׁוֹ וַיִּמָּצָא פְּדוּת עוֹלָם:

13) יג) וְאִם דָּם שְׁעִירִים וּפָרִים וְאַפֵּר הַפָּרָה זֶרֶק עַל־הַטָּמֵא יִטְהַר אֶת־בְּשָׂרוֹ וַיִּקְדָּשֶׁהוּ:

14) יד) אֵף כִּי־דָם הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר בְּרוּחַ עוֹלָם הַקְרִיב אֶת־נִפְשׁוֹ בְּבָלִי־מוֹם לֵאלֹהִים יִטְהַר אֶת־לִבָּכֶם מִן־מַעֲשִׂים אֲשֶׁר מִנֹּת בָּם לַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהִים חַיִּים:

15) טו) בַּעֲבוּר זֹאת מִלֶּאֱדָ מִלִּיץ הוּא לְבָרִית הַחֲדָשָׁה וּמוֹתוֹ נִמָּצָא לְכַפֵּרֶת הַפִּשְׁעִים תַּחַת הַבְּרִית הָרִאשׁוֹנָה לְמַעַן יִשְׁיגוּ בְּחִירֵי־יָהּ אֶת־הַבְּטָחַת נִחְלַת עוֹלָם:

16) טז) כִּי בְצִוְאָת הַמִּנְחִיל יִחְסַר מוֹת הַמִּנְחִיל:

17) יז) וְצִוְאָת הַמִּנְחִיל תִּקּוּם אֲדָא אַחֲרֵי הַמּוֹת יַעַן אֵין לָהּ תִּקְוָה בְּחַיֵּי הַמִּנְחִיל:

18) יח) וְלָכֵן גַּם־חֲנֻכַּת הַבְּרִית הָרִאשׁוֹנָה לֹא נַעֲשְׂתָה בְּבָלִי־דָם:

19) יט) כִּי כַּאֲשֶׁר נִאֲמְרָה כָּל־מִצְוָהּ כְּפִי הַתּוֹרָה לְכָל־הָעָם בִּיַּד־מֹשֶׁה לָקַח דָּם עִגְלִים וּשְׁעִירִים עִם־מִים וּשְׁנֵי תוֹלַעַת וְאֶזוּב וַיִּזְרֹק עַל־הַסֶּפֶר וְעַל־הָעָם:

20) כ) וַיֹּאמֶר הִנֵּה דָם־הַבְּרִית אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם אֱלֹהִים:

21) כא) וְכֵן עַל־הַמִּשְׁכָּן וְעַל־כָּל־כְּלֵי הַשְּׂרָת זֶרֶק אֶת־הַדָּם:

22) כב) וְכַמַּעֲט הַכֹּל לְפִי הַתּוֹרָה יִטְהַר בְּדָם וּבְבָלִי שְׁפָדָדִם אֵין סְלִיחָה:

23) כג) וְלָכֵן נִכּוֹן הָיָה לִטְהַר כְּזֹאת אֶת־הַדֹּבָרִים אֲשֶׁר תִּבְנִיתָ הֵם לְאֲשֶׁר בְּמָרוֹם אָבֵל הַדֹּבָרִים עֲצָמָם בְּמָרוֹם בְּזֻבְחִים טוֹבִים מֵאֵלָה:

24) כד) כִּי לֹא בָּא הַמָּשִׁיחַ אֶל־הַמִּקְדָּשׁ מַעֲשֶׂה יָדִים אֲשֶׁר תִּבְנִית הוּא לְמִקְדָּשׁ אֲמַת כִּי אִם־בָּא אֶל־עֲצָם הַשָּׁמַיִם לְהַרְאוֹת עֲתָה בַּעֲדָנוּ לְפָנֵי הָאֱלֹהִים:

25) כה) גַּם־לֹא לְהַקְרִיב אֶת־נִפְשׁוֹ פְּעָמִים רַבּוֹת כַּכֵּן הַגָּדוֹל הַבָּא אֶל־הַקֹּדֶשׁ שְׁנָה בְּשְׁנָה בְּדָם לֹא־לוֹ:

26) כו) כִּי אִם־כֵּן הָיָה לוֹ לְהַתְּעַנּוֹת פְּעָמִים רַבּוֹת לְמִן הַנּוֹסֵד אֶרֶץ אֲדָא עֲתָה בְּקֶץ הַדִּירוֹת נִגְלָה פַּעַם אַחַת לְהִתֵּם הַטָּאוֹת בְּזִבַּח נִפְשׁוֹ:

27) כז) וְכַאֲשֶׁר נִגְזַר עַל־בְּנֵי אָדָם לְמוֹת פַּעַם אַחַת וְאַחֲרֵי־כֵן הַמִּשְׁפָּט:

28) כח) כֵּן גַּם־הַמָּשִׁיחַ הַקְרִיב אֶת־נִפְשׁוֹ פַּעַם אַחַת לְשִׂאת חַטָּא רַבִּים וּבְבָלִי חַטָּאת יִרְאֶה שְׁנִית לְמַחֲכִים־לוֹ לְתַשׁוּעָה:

פרק י

1) א) כִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר בָּהּ רַק צֵל טְבוֹת הָעֲתִידוֹת וְלֹא פָנִי עֲצָם הַטְּבוֹת הַהֵנָּה אֵין בְּכֻחָהּ לְהַכִּין שְׁלֹם לַנִּנְשָׁים בְּזֻבְחִים הָאֵלָה אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ תָמִיד שְׁנָה בְּשְׁנָה:

(2) ב) כי אם-לא-כן הלא יחדלו מהקריבם עוד כי אחרי אשר הטירו העבדים פעם אחת אין להם עוד מחשבת החטא:

(3) ג) אולם בקרבנות האלה יש-זכר לחטאים שנה בשנה:

(4) ד) כי אין בדם פרים ושעירים לנשא חטאים:

(5) ה) על-כן בבאו אל-תבל ארצה אמר זבח ומנחה לא חפצת גוף כוננת לי:

(6) ו) עולה וחטאה לא שאלת:

(7) ז) אז אמרתי הנה-באתי במגלת-ספר כתוב עלי לעשות רצונך אלהי:

(8) ח) באמרו מראש זבח ומנחה ועולה וחטאה לא חפצת ולא שאלת והם המה המובאים לפי התורה:

(9) ט) אז יאמר הנה-באתי לעשות רצונך הסיר את-הראשנה למען הקם את-השנייה:

(10) י) ובכרצון הזה אנו מתקדשים בקרבן נפש ישוע המשיח אשר הקריב פעם אחת:

(11) יא) וכל-כהן עמד לשרת יום ויום ולהקריב פעמים שנות את-הזבחים ההמה אשר אין בם מעולם לכפר על-חטאים:

(12) יב) אבל הוא הקריב זבח אחד על-החטאים וישב לימין אלהים עד-עולם:

(13) יג) ומאז הוא מיחל עד-יושתי איביו הדם לרגליו:

(14) יד) כי בקרבן אחד השלים את-המקדשים עד-עולם:

(15) טו) וגם-רוח הקדש יעד-לנו כזאת כי אחרי אמרו:

(16) טז) זאת הברית אשר אכרת אתם אחרי הימים ההם נאם-יהוה נתתי את-תורתך בקרבם ועל-לבם אכתבנה:

(17) יז) יוסיף יאמר ולעונם ולחטאתם לא אזכר-עוד:

(18) יח) ובאשר יש-שם סליחה לאלה אין מקום לקרבן על-החטא:

(19) יט) על-כן אחי בהיות לנו בטחון לבא אל-הקדש בדם ישוע:

(20) כ) אשר חנף מסלה חדשה לנו מסלת חיים דרך הפרכת אשר בשרו הוא:

(21) כא) ובהיות לנו כהן גדול על-בית האלהים:

(22) כב) ננשה בלב שלם ובאמונה אמן מטהרים מרעיון רע בלבנו אשר זרק עליו ובשרנו אשר רחץ במים טהורים:

(23) כג) ונשמר היטב שבועת פינו על-דבר תקנתנו ולא נרף כי נאמן הוא המבטיח:

(24) כד) ונתבוננה איש אל-רעהו להתעורר לאהבה ולמעשים טובים:

(25) כה) ולא נחדל מבא אל-קהלתנו בדרך אנשים אחרים מכם כי אם-נוכיח איש את-עמיתו ומה גם-בראתכם כי-קרוב היום:

(26) כו) כי אם-נחטא בזדון אחרי אשר קנינו דעת האמת לא-ישאר עוד קרבן על-חטאתנו:

(27) כז) כי אם-מגור מפני משפט הצפוי ואש קנאה אשר תאכל צרים:

(28) כח) העבר תורת משה יומת בלי-חמלה על-פי שנים או-שלשה עדים:

(29) כט) התבוננו-נא מה-נורא הענש אשר יושת על-רמס בן-אלהים ומטמא דם ברית אשר נקדש בו ומגדף רוח נדיבה:

(30) ל) כי-ידענו מי הוא האמר לי נקם אני אשלם אמר יהוה ואמר עוד כי ידיו יהוה עמו:

(31) לא) מה-נורא לנפל ביד אלהים חיים:

- (32) לב) זכרוֹנָא ימים מקדם כַּאֲשֶׁר אָרוּ עֵינֵיכֶם וְשׁוֹט שׁוֹטֵף צָרָה עָבַר עֲלֵיכֶם:
 (33) לג) פַּעַם הָיִיתֶם לְרֹאנָה מֵעַנִי וְקֶלֶס וּפַעַם דָּאָבָה נִפְשְׁכֶם לְסִבְלוֹת אַחֵיכֶם כָּכֶם:
 (34) לד) כי נִכְמְרוּ רַחֲמֵיכֶם אֶל־מוֹסְרֵי וְהוֹנְכֶם הַזּוּל מִכֶּם הַנִּחַתֶּם בְּטוֹב־לֵב בְּרַעְתֶּכֶם כִּי קִנְיָן גָּדוֹל מִזֶּה יִשְׁלַכְּכֶם בְּשָׂמִים הַעֲמִיד לְעַד:
 (35) לה) עַל־כֵּן אֶל־תִּשְׁלִיכוּ מִבְּטַחְכֶּם כִּי שָׁכְרוּ הִרְבֵּה מֵאֵד:
 (36) לו) וְכִי גַם־תִּתְּחוּלַת נִכְוָה לָכֶם בַּעֲבוּר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ רָצוֹן אֱלֹהִים וְתִשְׁיָנוּ אֶת אֲשֶׁר־דִּבֶּר לָכֶם:
 (37) לז) כי עוֹד מַעֲט־רִנֵּעַ וְהָבֹא יָבֹא לֹא יֵאָחֵר:
 (38) לח) וְצָדִיק בְּאִמּוּנָתוֹ יִחְיֶה וְאִם־יִסָּג אַחֲוֹר לֹא־תֵרֶץ נִפְשִׁי בּוֹ:
 (39) לט) וְאִנְחָנוּ אֵינָנוּ מִן־הַנִּסּוּגִים אַחֲוֹר לֹא־בִדּוֹן כִּי אִם־מִבְּנֵי אִמּוּנָה לְהַצִּיל אֶת־הַנֶּפֶשׁ:

פרק יא

- (1) א) וְהָאִמּוּנָה מִבְּטַח־עַז בְּדָבָר חֲכָמוֹ לוֹ דָּבָר בְּחוּן בִּלְבָב וְלֹא תִשְׁוֹרְנוּ עֵינַי:
 (2) ב) כי בְּזֹאת נִתְּנָה עֲדוּת לְזִקְנִים מְדוּר דּוּר:
 (3) ג) בְּאִמּוּנָה נִבִּין כִּי בְּדָבָר אֱלֹהִים נַעֲשׂוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ וְכִי הִנֵּמְצְאִים לְעֵינֵינוּ לֹא מִחֲמַר קִדְמוּנִי נִבְרָאוּ:
 (4) ד) בְּאִמּוּנָה הִבִּיא הַכֹּל קֶרְבֵּן מִנְחָה לְאֱלֹהִים מִנְחָה טוֹבָה מִמִּנְחַת קִיָּן אֲשֶׁר עַל־יָדָהּ נִתְּנָה לוֹ עֲדוּת כִּי צָדִיק הִיָּה בְּהַעֲרִיד אֱלֹהִים עַל־מִנְחָתוֹ וְעַל־פִּיהָ עוֹדְנוּ דּוֹבֵב אַחֲרֵי מָתוֹ:
 (5) ה) בְּאִמּוּנָה לָקַח חֲנוּךְ מִבְּלִי רְאוּת מוֹת וְאֵינָנוּ כִּי־לָקַח אֹתוֹ אֱלֹהִים וּבְטָרָם הִלָּקְחוּ נִתְּנָה לוֹ עֲדוּת כִּי אֶת־הָאֱלֹהִים הִתְהַלֵּךְ:
 (6) ו) וּבִלֹּא אִמּוּנָה לֹא־יֻכַּל אִישׁ לְהַפִּיק רָצוֹן מֵאֱלֹהִים כִּי תָבֹא לִפְנֵי אֱלֹהִים עָלָיו לְהֶאֱמִין כִּי הוּא יֵשׁ וּמִשְׁלָם גָּמוּל לְדֹרְשָׁיו:
 (7) ז) בְּאִמּוּנָה עָשָׂה נִחַ אֶת־הַתִּבְּיָה וַיַּצֵּל אֶת־בֵּיתוֹ כִּי יֵרָא הִנֵּה אֶת־אֱלֹהָיו אֲשֶׁר הִזְהִירוֹ עַל־הַעֲתִידוֹת טָרָם בָּאוּ וְעַל־פִּיהָ הִרְשִׁיעַ אֶת־הָאָרֶץ וַיְהִי לְיֹרֶשׁ הַצִּדְקָה בְּאִמּוּנָתוֹ:
 (8) ח) בְּאִמּוּנָה שָׁמַע אֲבָרָהָם כַּאֲשֶׁר נִקְרָא לְלֶכֶת אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָתִיד לְרִשְׁתָּהּ וַיִּלְךְ בְּבִלְי־דַעַת אָנָּה הוּא בָּא:
 (9) ט) בְּאִמּוּנָה הִתְנַוֵּרַר בְּאָרֶץ הַנִּתְּנָה לוֹ כְּבָאָרֶץ נִכְרִיָּה וַיֵּשֶׁב בְּאַהֲלִים הוּא וַיִּצְחַק וַיַּעֲקֹב יוֹרְשֵׁי הַתִּבְּטָחָה עִמּוֹ:
 (10) י) כִּי־חִכָּה לַעֲרִיד אֲשֶׁר יִסּוּד עוֹלָם לָהּ וְאֲשֶׁר בּוֹנָה וַעֲשֵׂה הוּא הָאֱלֹהִים:
 (11) יא) בְּאִמּוּנָה גַם־שָׂרָה הִחְלִיפָה־כַּח לְהַזְרִיעַ וּתְלִיד אַחֲרֵי בְּלָתָהּ עָקֵב אֲשֶׁר חָרְצָה כִּי הַמִּבְטָחִית נֶאֱמַן הוּא:
 (12) יב) וְעַל־כֵּן מֵאַחֲד הַהוּא הַקְּרוֹב לַמָּוֶת נוֹלְדוּ כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב וְכֹחֹל אֲשֶׁר עַל־שְׁפַת הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִסָּפֵר:
 (13) יג) בְּאִמּוּנָה מָתוּ כָּל־אֵלֶּה וְלֹא רָאוּ אֶת־הַתִּבְּטָחוֹת בְּקִיּוּמָן כִּי אִם־מִרְחוֹק חָזוּ אֹתָן וַיִּאֱמִינוּ וַיִּצְהָלוּ לִקְרֹאתָן וַיִּזְדּוּ כִּי־גֵרִים וְתוֹשָׁבִים הֵם בְּאָרֶץ:
 (14) יד) וְאֵלֶּה הָאֱמֹרִים כְּזֹאת מוֹדִיעִים כִּי אָרֶץ אֲשֶׁר לָהֶם הֵם מִבְּקָשִׁים:
 (15) טו) וְאִם הָאָרֶץ הִיא אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִמֶּנָּה עֲלָתָה עַל־לֵבָם הִיא בְּיָדָם לְשׁוֹב אֵלֶיהָ:
 (16) טז) אוֹלָם טוֹבָה מִמֶּנָּה הִתְאַוּ וְהִיא בְּשָׁמִי מַעַל וְעַל־כֵּן לֹא בּוֹשׁ הָאֱלֹהִים מֵהֶם לְהִקְרָא אֱלֹהֵיהֶם וַיִּכְן־לָהֶם עִיר שְׁמָה:

- 17 (יז) בְּאֶמּוּנָה הֶעֱלָה אֲבֹרָהֶם אֶת־יִצְחָק בְּיוֹם מָסָה וַיִּרְשׁ הַהִבְטָחוֹת הַקְּרִיב אֶת־יִחִידוֹ לְעֹלָה:
- 18 (יח) אֲשֶׁר נֹאמַר עָלָיו כִּי בִי־יִצְחָק יִקְרָא לָךְ זָרַע:
- 19 (יט) וּבְלִבּוֹ אָמַר כִּי תִשִּׁיג יָד אֱלֹהִים לְהַקְיִמוֹ מִן־הַמָּוֶת וְכֵן גַּם־הִשְׁיִבּוּ אֵלָיו וַיְהִי לְמוֹפֶת:
- 20 (כ) בְּאֶמּוּנָה בִּרְךְ יִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב וְאֶת־עֵשָׂו וַיִּדְבֹּר עַל־עֲתֻדָּתָם:
- 21 (כא) בְּאֶמּוּנָה בִּרְךְ יַעֲקֹב בְּמֹתוֹ אֶת־שְׁנֵי בְנֵי־יוֹסֵף וַיִּשְׁתַּח עַל־רֹאשׁ הַמָּטָה:
- 22 (כב) בְּאֶמּוּנָה הַזְכִּיר יוֹסֵף לִפְנֵי מוֹתוֹ אֶת־צֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּצֵאוּ עַל־אֲדוֹת עֲצֻמוֹתָיו:
- 23 (כג) בְּאֶמּוּנָה נִצָּפֵן מֹשֶׁה שְׁלֹשָׁה יָרְחִים עַל־יְדֵי אֲבוֹתָיו בְּהַנְלִדּוֹ כִּי רָאוּ כִּי־טוֹב הַיָּלֵד וְלֹא יֵרָאוּ מִדַּת הַמָּלָךְ:
- 24 (כד) בְּאֶמּוּנָה מֵאֵן מֹשֶׁה בִּגְדָלוֹ לְהַקְרִיא בֶן לְבַת־פְּרָעָה:
- 25 (כה) וַיִּבְחַר־לוֹ לְהַתְעַנּוֹת עִם־עַם אֱלֹהִים מִהַתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגֵי הַחֲטָא בַּיּוֹם הַלֵּךְ:
- 26 (כו) וְאֶת־חֲרָפָתוֹ כְּחֲרָפַת הַמָּשִׁיחַ חָשַׁב לְעֹשֶׁר גָּדוֹל מֵאֲצֻרוֹת מִצְרַיִם כִּי צָפָה אֶל־הַגְּמוּלָה:
- 27 (כז) בְּאֶמּוּנָה עִזָּב אֶת־מִצְרַיִם וְלֹא יָרָא מַחֲמַת מַלְכָּהּ כִּי נָשָׂא אֶת־נַפְשׁוֹ אֵלָיו כְּרָאָה אֹתוֹ אֲשֶׁר פָּנָיו לֹא יֵרָאוּ:
- 28 (כח) בְּאֶמּוּנָה עָשָׂה אֶת־הַפֶּסַח וְנָתַן אֶת־הַדָּם עַל־הַבָּתִּים לְבַלְתִּי יִגַּע בָּם הַמִּשְׁחִית אֶת־הַבְּכֹרִים:
- 29 (כט) בְּאֶמּוּנָה הִלְכוּ בְּיַם־סוּף כְּמוֹ בִּיבֻשָׁה וְהַמִּצְרִים הִלְכוּ אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁקְעוּ:
- 30 (ל) בְּאֶמּוּנָה נָפְלוּ חֲמוֹת יִרְיָחוֹ בְּהִסָּב אֹתָן שְׁבַעַת יָמִים:
- 31 (לא) בְּאֶמּוּנָה לֹא אֲבָדָה רָחַב הַזּוֹנָה עִם־בְּנֵי בְלִיעֵל כְּאֲשֶׁר אֶסְפָּה אֶת־הַמְּרַגְלִים אֶל־בֵּיתָה בְּשָׁלוֹם:
- 32 (לב) וְמָה אָמַר עוֹד הֲלֹא תִקְצַר־לִי הָעֵת כִּי־אֶסְפֹּר מִדְּבָרֵי גִדְעוֹן בְּרֹק שְׁמִשׁוֹן וַיִּפְתַּח דָּוִד שְׁמוּאֵל וְהַנְּבִיאִים:
- 33 (לג) אֲשֶׁר בְּאֶמּוּנָה כִּבְשׁוּ מַמְלָכוֹת פָּעֲלוּ צִדְקוֹת הַשִּׁינִי הַבְּטָחוֹת וְסִכְרוּ פִּי אֲרִיּוֹת:
- 34 (לד) כִּבּוּ חֲמַת אִשׁ גְּמֻלָּטוֹ מִפִּי חֶרֶב מִצָּאוֹ אוֹן לָהֶם מִתּוֹךְ רַפְיוֹנָם עָשׂוּ חֵיל בַּמִּלְחָמָה וַיִּגְיִסּוּ מַחֲנֹת זָרִים:
- 35 (לה) נָשִׁים מִצָּאוֹ אֶת־מִתִּיהֶן כִּי קָמוּ מִן־הַמָּוֶת וְרַבִּים הִתְעַנּוּ וְלֹא מִצָּאוּ פְּלִיטָה לְמַעַן יִקְוִמוּ בְּיוֹם הַתְּקוּמָה בְּיֶתֶר עוֹז:
- 36 (לו) מִקְצוֹתָם נִשְׁאוּ קֶלֶן וּמִהַלְמוֹת וְגַם־כְּבָלִים וְכִלְאִים:
- 37 (לז) נִסְקְלוּ בְּאֲבָנִים גָּרְרוּ בַּמִּגְרוֹת נִצְרְפוּ בַּמָּסָה וְהוֹצִיאוּ נַפְשָׁם לְטַבְחַת חֶרֶב נָעוּ בַּעֲזֹרַת כְּבָשִׁים וְעִזִּים וְנִמְגּוּ בַּחֲסֹר כָּל בָּלַחַץ בְּמִצּוֹק:
- 38 (לח) וְהָאָרֶץ לֹא שָׁנָה לָהֶם תָּעוּ בַּמִּדְבָּר בַּהֲרִים בַּמַּעְרוֹת וּבַמַּחֲלֹת עָפָר:
- 39 (לט) וְכָל־אֱלֹהֵי עֲדוּת לָהֶם עַל־אֶמּוּנָתָם וְלֹא רָאוּ אֶת־הַהִבְטָחוֹת בְּקִיּוּמָן:
- 40 (מ) יַעַן הַכִּין אֱלֹהִים לָנוּ אֶת־הַטּוֹב מִקֶּדֶם לְבַלְתִּי יִגְיַעוּ הֵם לְכָל־תַּכְלִיתָם מִבְּלַעֲדֵינוּ:

פרק יב

- 1 (א) לָכֵן גַּם־אֲנַחְנוּ אַחֲרֵי אֲשֶׁר הֵמוֹן עָדִים כָּאֵלֶּה עֹטְרִים אֶתְנוּ כַּעֲנָנִים מִסְבִּיב נִשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ כָּל־מִשָּׂא וְחֲטָא אֲשֶׁר יִגְדְּרוּ בַּעֲדֵנוּ תָמִיד וְעַל־גַּב תּוֹחֶלֶת נְרוּצָה בַּמְרוֹץ הָעָרוּךְ לִפְנֵינוּ:

- (2) (ב) וְעֵינֵינוּ אֶל־יְשׁוּעַ צוּר אֲמוֹנָתָנוּ הַגֹּמֵר עָלֵינוּ אֲשֶׁר בַּעֲבוּר הַשְּׁמִימָה הִזְרוּעָה לוֹ נָשָׂא עֵץ סִבְלוֹ וְאֶת־הַחֶרֶף בָּזָה וַיָּשֶׁב לִימִין כֶּסֶּא הָאֱלֹהִים:
- (3) (ג) הַתְּבוֹנְנוּ אֵלָיו אֲשֶׁר־נָשָׂא תַנְרָה כְּזֹאת מִיַּד הַחַטָּאִים בְּנִפְשׁוֹ פֶּן־תִּתְרַפּוּ וְעִיפָה נַפְשְׁכֶם:
- (4) (ד) עַד־כֹּה עוֹד לֹא קָמְתֶם לְהִלָּחֵם בַּחַטָּא עַד־הַדָּם:
- (5) (ה) וַתִּשְׁכַּחוּ אֶת־הַתּוֹכַחַה אֲשֶׁר נֹכַחְתֶּם כְּבָנִים לֵאמֹר מוֹסֵר יִהְיֶה בְּנֵי אֶל־תִּמְאָס וְאֶל־תִּקְץ בַּתּוֹכַחְתּוֹ:
- (6) (ו) כִּי אַתְּ אֲשֶׁר־יֵאָהֵב יִהְיֶה יוֹכִיחַ יִכְאִיב אֶת־בֶּן יִרְצָה:
- (7) (ז) אִם־תִּשְׁאוּ אֶת־מוֹסְרוֹ הוּא לְאוֹת כִּי עֵינֵי אֱלֹהֵיכֶם עֲלֵיכֶם כְּבָנִים כִּי מִי הוּא הַבֵּן אֲשֶׁר אָבִיו לֹא יִיסְרוֹ:
- (8) (ח) אָפֶס אִם־תִּהְיוּ בְּאֵין־מוֹסֵר אֲשֶׁר הוּא מְנַת כָּלֶם הֲלֹא זָרִים אַתֶּם וְלֹא בָנִים:
- (9) (ט) הֵן יִשְׁלָנוּ אֲבוֹת בְּשִׁרְנוּ אֲשֶׁר יִסְרוּנוּ וְנִירָא מִפְּנֵיהֶם אַף כִּי־עָלֵינוּ לְהַכְנֹעַ מִפְּנֵי אָבִי הָרוּחוֹת לְמַעַן חַיָּה נְחִיָּה:
- (10) (י) וְהִמָּה יִסְרוּנוּ לְיָמִים מְעַטִּים כְּטוֹב בְּעֵינֵיהֶם אֵךְ הוּא לְטוֹב לָנוּ לְתַת־לָנוּ חֵלֶק בְּקֻדְשׁוֹ:
- (11) (יא) וְכָל־מוֹסֵר לֹא יִמָּצֵא לְשִׁשׁוֹן בְּעַתּוֹ כִּי יוֹסֵף עֲצָב עִמּוֹ אֵךְ אַחֲרֵי־כֵן יִתֵּן פְּרִי שְׁלוֹם לְאֲשֶׁר יִצְרָפוּ בּוֹ לְצַדִּיקָה:
- (12) (יב) עַל־כֵּן חֲזָקוּ יָדִים וּבְרָכִים כְּשִׁלּוֹת אֲמָצוֹ:
- (13) (יג) וַיִּנְשְׁרוּ מִסְּלוֹת לְרַגְלֵיכֶם לְבִלְתִּי תִקַּע כַּף יָרֵךְ הַצֶּלַע כִּי אִם־תִּרְפָּא:
- (14) (יד) בְּקִשׁוֹ שְׁלוֹם עִם־כָּל־אָדָם וּקְדֻשָּׁה אֲשֶׁר מִבְּלַעֲדֶיהָ לֹא־יִרְאֶה אִישׁ אֶת־הָאָדָם:
- (15) (טו) הַשְּׁמָרוּ לָכֶם פֶּן־יִגְרַע אִישׁ מִחֶסֶד אֱלֹהִים פֶּן־יֵשׁ בְּכֶם שָׂרֵשׁ פָּרָה רָאשׁ וְלַעֲנָה וְחָלְלוּ בּוֹ רַבִּים:
- (16) (טז) פֶּן־יִהְיֶה בְּכֶם אִישׁ זָנָה וְחָלָל כְּעֵשׂוֹ אֲשֶׁר מָכַר אֶת־בְּכֹרְתוֹ בְּעַד נְזִיד עֲדָשִׁים:
- (17) (יז) הֲלֹא יָדַעְתֶּם כִּי חִפִּץ אַחֲרֵי־כֵן לָרֶשֶׁת אֶת־הַבֶּרֶכָה וְשִׁמְעַ לֹא הָיָה לוֹ וְאַף כִּי־בִקֵּשׁ בְּדַמְעָה לֹא מָצָא מְקוֹם לְתִשׁוּבָתוֹ:
- (18) (יח) כִּי הִנֵּה לֹא בְּאַתֶּם אֶל־הָרָאשׁוֹת אֲשֶׁר תִּנְעַ בּוֹ יָד וְאֲשֶׁר אֵשׁ תִּלְהַט אֹתוֹ וְלֹא אֶל־עֵנָן וְעֶרְפֶּל וְרָעַשׁ:
- (19) (יט) וְלֹא לְקוֹל שׁוֹפָר וְקוֹל דְּבָרִים אֲשֶׁר שִׁמְעִיו שְׁאָלוּ לְבִלְתִּי יוֹסֵף דְּבַר עֲמָהֶם:
- (20) (כ) כִּי קִשְׁתָּה עֲלֵיהֶם הַמִּצְוָה מִנְּשָׂא לֵאמֹר וְאַף גַּם־בְּהִמָּה תִנְעַ בְּהָרָה סָקֵל תִּסְקַל אוֹ־יִרְחַ תִּיָּרַח בַּחֲצִים:
- (21) (כא) וּמִה־נֹּרָא הָיָה הַמַּחֲזָה עַד שְׁנֵים מִשָּׁה אָמַר פִּתְחֵה קַרְאֲנִי וְרַעְדָּה:
- (22) (כב) כִּי אִם־בְּאַתֶּם אֶל־הָרָצִיוֹן אֶל־עִיר אֵל חַי אֶל־יְרוּשָׁלַיִם הַעֲלִינָה וְאֶל־רַבְבוֹת צָבָא מְלָאכִים:
- (23) (כג) וְאֶל־עֲדַת הַבְּכוֹרִים אֲשֶׁר הִמָּה בְּכַתּוּבִים בְּשָׁמַיִם וְאֶל־אֱלֹהִים שֹׁפֵט הַכֹּל וְאֶל־רוּחוֹת הַצַּדִּיקִים אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ שְׁלָמִים:
- (24) (כד) וְאֶל־יְשׁוּעַ מַלְיָץ לְבָרִית חֲדָשָׁה וְאֶל־דָּמוֹ הַנִּזְרָק אֲשֶׁר קוֹל קְרִיאָתוֹ טוֹב מִקוֹל דָּמֵי הַבֵּל:
- (25) (כה) הַשְּׁמָרוּ לָכֶם פֶּן־תִּסְרוּ מִן־הַדְּבַר בְּכֶם כִּי אִם־לֹא נִמְלָטוּ הַסָּרִיס מִן־מִזְהִירָם בְּאַרְץ אֵיךְ נִמְלָט אֲנַחְנוּ אִם נָסוּר מִן־מִזְהִירָנוּ מִשְׁמָיִם:
- (26) (כו) אֲשֶׁר קָלוּ אָז הָרַעִישׁ אֶת־הָאָרֶץ וְעָתָה הִנֵּה לֵאמֹר עוֹד אַחַת מַעֲט הִיא וְאַנִּי מַרְעִישׁ לֹא לְבַד אֶת־הָאָרֶץ כִּי אִם־גַּם אֶת־הַשְּׁמָיִם:

27 (כו) ומה שאמר עוד אחת מעט הוא מגיד חליפת-כל אשר ימוט מן-הרעש כדבר נברא רק לזמנו ואשר לא ימוט מן-הרעש יעמד לעד:

28 (כח) לכן בהיות לנו מלכות אשר לא תמוט נבואה בתודה ונעבדה את-האלהים לרצון לו באימה וביראה:

29 (כט) כי אלהינו אש אכלה הוא:

פרק יג

1 (א) שמרו אהבת אחים ביניכם תמיד:

2 (ב) ואל-תשכחו מהכנים ארחים מאהבה כי באהבה זו יש אשר בכל-ידעת הכניסו מלאכים את-בתיהם:

3 (ג) זכרו את-האסירים כמו אם-אתם אסורים עמם ואת-הנלחצים כאשר גם-אתם עמם בבשר אחד:

4 (ד) קדש תהיה האישות לכל-איש מכם לא תחללו את-יצוה אש ואת-זנים ונאפים ישפט אלהים:

5 (ה) הרחיקו דרככם מאהבת כסף ושמחו בדי חלקכם כי הוא אמר לא ארפה ולא אעזבך:

6 (ו) על-כן נבטח ונאמר יהוה לי בעזרי לא אירא מה-יעשה לי אדם:

7 (ז) זכרו את-מאשריכם אשר-הגידו לכם דבר האלהים בינו לתכלית דרכם ולכו באמונתם:

8 (ח) ישוע המשיח הנו הוא אתמל והוא היום והוא לעולם ועד:

9 (ט) אל-תמוטו מפני תורת שנות וזרות כי טוב ללב אשר חסד יסעדנו לא חקי מאכלים חקים לא-טובים לבעליהם:

10 (י) יש-לנו מזבח אשר לאכל מעליו אין משפט למשרתי המשכן:

11 (יא) כי-פגרי הזבחים אשר דמם הובא אל-הקדש ביד הכהן הגדול לכפר עון נשרפו מחוץ למחנה:

12 (יב) בעבור זאת גם-ישוע לאשר יקדש את-העם בדמו ענה מחוץ לשער:

13 (יג) על-כן נצאה-נא אליו אל-מחוץ למחנה ונשא את-חרפתו:

14 (יד) פה אין-לנו עיר עמדת לעד אך העיר העתידה אנו מבקשים:

15 (טו) ועתה נקריב על-ידו זבחי תודה לאלהים תמיד הלא הם פרי שפתינו הנחנות תודה לשמו:

16 (טז) אך לגמל-טוב ולפזר לאביונים אל-תשכחו כי-זבחים כאלה הם לריח ניחח לאלהים:

17 (יז) שמעו אל-מאשריכם והכנעו מפניהם כי-שקדים הם על-נפשתיכם פעמדים לתת דין וחסבון בעבור יעשו כזאת בחדוה ולא באנחה כי לולא כן לא-טוב לכם הדבר הזה:

18 (יח) התפללו עלינו כי-ידענו מאד כי נכון לבנו ולהתהלך במישרים תמיד כל-חפצנו:

19 (יט) ובחפץ יתר אני שאל מעמכם לעשות זאת לבעבור יתן לי לשוב אליכם עד-מהרה:

20 (כ) ואלהי השלום אשר בדם ברית עולם הקים מן-המתים את-רעה הצאן הגדול את-ישוע אדנינו:

21 (כא) הוא יכוון אתכם בכל-מעשה טוב למלא את-חפצו ויפעל עמכם כטוב בעיניו ביד-ישוע המשיח אשר-לו הכבוד לעולם ועד אמן:

22 (כב) ואני שאל מעמכם אחי שאו-נא דברי מוסרי כי-מעט מזער כתבתי אליכם:

- 23) וְדַעוּ כִּי טִימוֹתֵיכֶם אֶחֱיָנוּ יֵצְאוּ לַחֲפָשִׁי וְאִם יָבֹא בְקָרְבִּי הַיָּמִים אֶרְאֶה אֹתוֹ אֶת־פְּנֵיכֶם:
- 24) כֹּדֶר) שְׁאֵלוֹ לְשָׁלוֹם כָּל־מְאֻשְׁרֵיכֶם וְכָל־הַקְדוּשִׁים וְאֵלֶּה אֲשֶׁר מֵאִיטָלְיָא פְּקָדִים לְשָׁלוֹם לָכֶם:
- 25) כֹּדֶה) הַחֲסֹד עִם־כָּלְכֶם אֱמִן:

אֲנֶרֶת יַעֲקֹב

- (א) יַעֲקֹב עָבַד לְאֱלֹהִים וּלְאָדֹנָיו יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֶל־הַעֲדָה הַפְּזוּרָה מִשְׁנֵים עָשָׂר הַשְּׂבָטִים שָׁלוֹם:
 (ב) חֲשַׁבּוּ לָכֶם אַחִי אֶדְ לְשִׁמְחָה אִם מִסּוֹת שְׁנוֹת תִּקְרִינָה אֲתֶכֶם:
 (ג) בְּדַעְתְּכֶם כִּי כוֹר בַּחֲן אֲמוּנַתְכֶם יִתֵּן לָכֶם אֶת־כַּחַּת הַסֶּבֶל:
 (ד) וּפְעֻלַּת כַּחַת הַסֶּבֶל תִּהְיֶה שְׁלָמָה לְבַעֲבוֹר תִּהְיוּ שְׁלָמִים וְתַמִּימִים וְלֹא יִחְסֹר לָכֶם דָּבָר:
 (ה) וְאִישׁ מִכֶּם כִּי יִחְסֹר חֲכָמָה יִבְקֹשֶׁנָּה וְתִנָּתֶן־לּוֹ מֵאֵת הָאֱלֹהִים הַנָּתֵן לְכָל בְּרוּיָח נְדִיבָה וְאִין־מְכָלִים דָּבָר:
 (ו) אֶדְ יִבְקֹשׁ בְּאֲמוּנָה וְלֹא יִפְסַח עַל־שְׁתֵּי סַעְפִּים כִּי הַפִּסַּח עַל־שְׁתֵּי סַעְפִּים דּוֹמָה הוּא לְגִלְיָ הַיָּם אֲשֶׁר הֵם עָלִים וַיִּרְדִּים מִפְּנֵי־רוּחַ:
 (ז) וְהָאִישׁ הַהוּא אֶל־יִדְמָה בְּנַפְשׁוֹ כִּי־יִשָּׂא דָבָר מֵאֵת יְהוָה:
 (ח) אִישׁ אֲשֶׁר חָלַק לְבֹו פָחַז הוּא בְּכָל־נְתִיבָתָיו:
 (ט) אוֹלָם אַחַ שְׁפָל יִתְהַלֵּל בְּרוּמָמוֹת נַפְשׁוֹ:
 (י) וְעָשִׂיר בְּשַׁפְלוּת נַפְשׁוֹ כִּי כָצִיץ חָצִיר כֵּן יַעֲבֹר:
 (יא) כִּי כִצְאָת הַשֶּׁמֶשׁ בְּגִבְרָתוֹ יִיבֹשׁ חָצִיר אֲמִלָּל צִיץ וְצָבִי תִפְאָרְתּוֹ נִבֵּל כֵּן יִבֹּל הָעָשִׂיר עַל־שִׁבִּיל מְרוּצָתוֹ:
 (יב) אֲשֶׁרִי הָאִישׁ הַנִּבְחָן בְּמִסָּה כִּי בַהֲבַחְנוּ יִשָּׂא עֲטֹרַת הַחַיִּים אֲשֶׁר־דָּבָר אֲדִנִּי לְאַהֲבָיו:
 (יג) אֶל־יֵאמֹר הַנִּכְשָׁל בְּמִסָּה הָאֱלֹהִים נָסָה אֹתִי כִּי כֹאֲשֶׁר אֵין מְנַסֶּה אֶת־הָאֱלֹהִים בְּרָע כֵּן גַּם־הוּא לֹא־יִנָּסֶה אִישׁ:
 (יד) אֶדְ כָּל־אִישׁ תִּאֲנוֹת נַפְשׁוֹ תִּנָּסְתּוֹ כִּי יִמְשֹׁד וַיִּלְכָּד־בָּהּ:
 (טו) וְהַתִּאֲנוֹת אַחֲרֵי אֲשֶׁר הִרְתָּה תִלְדַּח חֲטָא וְהַחֲטָא כֹאֲשֶׁר הוּא שָׁלֵם יוֹלִיד מָוֶת:
 (טז) אֶל־תִּתְּנוּ אֶת־נַפְשְׁכֶם אַחִי הַיִּקְרִים:
 (יז) כָּל־מִתְנָה טוֹבָה וְכָל־תְּשׁוּבָה שְׁלָמָה יִרְדַּת מַעַל מֵאֵת אָבִי הַמְּאֲרֹת אֲשֶׁר אֵין־חֲלִיפּוֹת לוֹ אַף לֹא צֵל תִּמּוּרָה:
 (יח) וְהוּא בְּאֲנוֹת נַפְשׁוֹ הוֹלִיד אֶתְנוּ בְּדָבָר אֲמַתּוֹ לְהִיּוֹת לוֹ כְּרֹאשִׁית תְּבוּאָתוֹ בְּתוֹךְ יִצְוָרָיו:
 (יט) לָכֵן אַחִי הַיִּקְרִים יְהִי כָל־אִישׁ מִכֶּם מְהִיר לְשִׁמְעַע בִּשְׁשׁ לְדָבָר וּבִשְׁשׁ לְקִצְף־קִצְף:
 (כ) כִּי־קִצְף אָדָם לֹא יַפְעֵל צִדְקַת אֱלֹהִים:
 (כא) עַל־כֵּן הִסִּירוּ מַעַלְיָכֶם כָּל־גִּלּוּלִים וְכִבְדוּ רִשְׁעָה וּבַעֲנֻנָה תַחֲזִיקוּ בַתּוֹרָה הַנְּטוּעָה בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר יִשְׁבָּה לְהוֹשִׁיעַ לְנַפְשְׁתִּיכֶם:
 (כב) וְרֹאוּ לְהִיּוֹת עֹשִׂים דָּבָר תְּמַצִּיחַ וְלֹא רַק שְׁמַעִים לֵאמֹן לְהַתְּעוֹת אֶת־נַפְשְׁכֶם:
 (כג) כִּי הַשְׁמַעַ דָּבָר וְלֹא יַעֲשֶׂנוּ נִמְשָׁל הוּא לְאִישׁ הַמִּבִּיט תֹּאֵר פְּנָיו בְּרָאִי מְלָטֹשׁ:
 (כד) כִּי הוּא מִבִּיט בְּפָנָיו וּכְרַנֵּעַ הוֹלִיד וְשִׁכַח מַה־תִּאָּדָר:
 (כה) אֶדְ הַשֵּׁם עֵינָו בַּתּוֹרָה הַתְּמִימָה אֲשֶׁר חָפֵשׂ בָּהּ וְהִנֵּה בָהּ תְּמִיד וְאֵינְנוּ שְׁמַעַ וְשִׁכַח כִּי אִם־עָשָׂה הַדָּבָר לְמַעַנְהוּ הָאִישׁ הַהוּא יֵאָשֶׁר בְּמַעֲשָׁהוּ:
 (כו) וְאִם־יִדְמָה אִישׁ מִכֶּם לְהִיּוֹת עָבֵד אֱלֹהִים וְלֹא יִשְׁמֹר רֶסֶן לְשׁוֹנוֹ כִּי אִם־יִתְּעָה אֶת־לִבּוֹ עֲבָדְתּוֹ הֶבֶל הִיא:

(27 ב) וזאת היא עבדה טהורה ותמימה לפני אלהינו אבינו לבקר יתומים ואלמנות במצוקותיהם ולהשתמר מן-שמן דבר מן-ערות הארץ:

פרק ב

- 1 (א) אל-תכירו פנים אחי באמונת ישוע המשיח אדנינו אדון הכבוד:
- 2 (ב) כי אם-יבא איש אל-בית הפנסת לכם הדור בטבעות זהב ולבוש מחלצות וכא שם גם-עני בבגדים צואים:
- 3 (ג) ופניתם אל-הלבוש מחלצות לאמר שבה-נא פה במושב נכבד ואל-העני תאמרון אתה עמוד שם או שב להדם רגלי:
- 4 (ד) האם לא לב ולב בקרבכם ואם לא כשפטים חרשי רע אתם:
- 5 (ה) שמעוני אחי היקרים הלא אלהים בחר בעניי הארץ להיות עשירי אמונה וירשי מלכות כאשר דבר לאהביו:
- 6 (ו) ואתם הובשתם פני העני הלא העשירים הם יעשקון ויסחבון אתכם למקום המשפט:
- 7 (ז) וגם השם הטוב אשר נקרא עליכם ישימו אתו לחרפות:
- 8 (ח) הנה אם תשמרו דת המלכות ככתוב בתורה ואהבת לרעהך כמוך תיטיבו לעשות:
- 9 (ט) אולם אם-תשאוו פנים תחטאו במעשיכם ועל-פי התורה תשפטו כפושעים בזה:
- 10 (י) כי השמר את-כל-התורה ועבר אחת ממצותיה הוא אשם כעבר כל-מצותיה:
- 11 (יא) כי האמר לא תנאף גם-הוא אמר לא תרצח ואם-אתה לא נאפת אך רצחת פשע בתורה הנך:
- 12 (יב) ואתם כה תדברון וכה תעשון כעתדים להשפט על-פי התורה אשר חפש בזה:
- 13 (יג) כי אין חסד בדין ללא חסד אך כח החסד יעז על-כח הדין:
- 14 (יד) אחי מה-יועיל לאיש האמר כי אמונה בו ומעשים אין לו התוכל אמונה להושיע-לו:
- 15 (טו) אם את או-אחות יהיו עירמים ואין להם לחם חקם:
- 16 (טז) ואיש מקם יאמר אליהם לכו לשלום וחס-לכם ושבעתם ולא-תתנו לנפשם די-מחסרם מה-יתן להם דבר שפתיים:
- 17 (יז) כן גם-האמונה אם מעשים אין עמה מתה היא לבדה:
- 18 (יח) אבל יאמר איש הן אתה יש אמונה בך ואני יש-לי מעשים הראני את-אמונתך בבלי מעשיך ואני מתוך מעשי אראך את-אמונתי:
- 19 (יט) אתה מאמין כי אלהים אחד הוא והיטבת להאמין וגם השדים כן יאמינו ויחילון:
- 20 (כ) אך עתה רעה רוח אם חפצת לדעת כי אמונה בבלי מעשים מתה היא:
- 21 (כא) הלא במעשיו נצדק אברהם אבינו בהעלתו את-יצחק בנו על-גב המזבח:
- 22 (כב) הנך ראה כי-האמונה נתנה-כח למעשיו ומתוך מעשיו נעשתה אמונתו שלמה:
- 23 (כג) והוקם הכתוב האמר והאמן אברהם ביהוה ותחשב-לו צדקה וגם נקרא אהב אלהים:
- 24 (כד) הנה ראים אתם כי במעשים יצדק איש ולא באמונה לבדה:
- 25 (כה) וכן גם-רחב הזונה נצדקה במעשיה כאשר הביאה את-המלאכים אל-ביתה ותשלחם בדרך אחרת:
- 26 (כו) כי כמו-גוף בלא נשמה מת הוא כן גם-אמונה בבלי מעשים מתה היא:

פרק ג

- 1 (א) לא תקימו מכם אחי מזרים רבים בְּדַעְתְּכֶם כִּי תִכְבֹּד עָלֵינוּ יְד־הַמִּשְׁפָּט:
- 2 (ב) כִּי רַבּוֹת נִכְשְׁלָנוּ כְּלָנוּ וּמִי אֲשֶׁר לֹא־יִכָּשֶׁל בְּשִׁפְתָיו אִישׁ תָּמִים הוּא וַיִּדְּיוּ רַב־לוֹ לָשִׁים מַעְצוֹר לְכָל־בָּשָׂרוֹ:
- 3 (ג) הִנֵּה פִי הַסּוֹס נִבְלָם בְּמִתְּנָה לִבְעָבוֹר וַיִּשְׁמַע וַיִּנָּטֶה לְפִי רְצוֹנָנוּ:
- 4 (ד) וַהֲנִיחָה גַם־אֲנִיּוֹת גְּדֹלֹת הַנְּהַדְפוֹת בְּרוּחַ עֲזָה יִטֶּה אֶתָּן מְשׁוֹט קֶטֶן אֶל־אֲשֶׁר יַחְפֹּץ רוּחַ הַחֲבֵל:
- 5 (ה) בֵּן גַּם־הַלְשׁוֹן אֲבָר קֶטֶן וּמַדְבֶּרֶת גְּדֹלוֹת אֵיךְ מַעֲט אִשׁ תִּבְעֶר יַעַר גְּדוֹל:
- 6 (ו) וְהַלְשׁוֹן אִשׁ הִיא הַלְשׁוֹן עוֹלָם קֶטֶן וּמְלֹאוֹ אֲנֹן נְתוּנָה בְּתוֹךְ אֲבָרֵינוּ מְחַלְלֵת כָּל־הַבָּשָׂר מִלְּהֻטֹּת וְלִגְלֹל הַטֹּבַע וַיִּקְרַת מֵאֵשׁ גִּיהֶנֶם:
- 7 (ז) כָּל־מִין בְּהֵמָה וְעוֹף וְרֶמֶשׂ וְחִיתוּזִים נִכְבָּשִׁים הֵם כָּלָם כִּי הָאָדָם לְמִינָהוּ כָבַשׁ אֹתָם:
- 8 (ח) אֵךְ הַלְשׁוֹן לְבָדָה אֵין לֹאֵל יָד אָדָם לְכַבְּשָׁה רָעָה הִיא מֵאֵין מַעְצוֹר וּמִלְּאָה חֲמַת מָוֶת:
- 9 (ט) בָּהּ נִבְרָךְ יְהוָה אֲבִינוּ וּבָהּ נִקְלָל אֲנָשִׁים אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ בְצָלָם אֱלֹהִים:
- 10 (י) מִפֶּה אֶחָד תֵּצֵא בִרְכָה וּקְלָלָה לֹא־כֵן אַחִי לֹא־יַעֲשֶׂה כֵן בְּכֶם:
- 11 (יא) הַתְּקִיר בָּאֵר מִימִיָּה מִתּוֹקִים וּמָרִים מִמוּצָא אֶחָד:
- 12 (יב) הַתַּעֲשֶׂה תֵּאָנָה אַחִי עֲנִבִי גִפֶּן וְהַגִּפֶּן הַתּוֹצִיא תֵּאָנִים בֵּן מַמִּים מְלוּחִים לֹא יֵצֵאוּ מִתּוֹקִים:
- 13 (יג) מִי חָכֵם וְנָכוֹן בְּכֶם יִרְאֵנוּ אֶת־מַעֲשָׂיו מִתּוֹךְ מַעֲגָלִי חֲיִיו הַטּוֹבִים בְּעֲנֹת חֲכָמָתוֹ:
- 14 (יד) וְאִם־חֲמַת קִנְאָה בְּכֶם וּלְבָכֶם יִגְרָה מִדּוֹן לָמָּה תִּתְּהַלְלוּ וְתִכְחַשּׁוּ נִגְדַּ פְּנֵי הָאָמֶת:
- 15 (טו) לֹא זֶה הַחֲכָמָה הַבָּאָה מֵעַל כִּי הִיא מְלֻמָּטָה לְאֶרֶץ מַטְבֵּעַ הַבָּשָׂר אוֹ הַשָּׂדִים:
- 16 (טז) כִּי־בַמְּקוֹם קִנְאָה וּמִדְּנִים שָׁם מְהוּמָה וְכֹל־דָּבָר בְּלִיעַל:
- 17 (יז) אֵךְ הַחֲכָמָה הַיִּרְדֶּת מֵעַל טְהוֹרָה הִיא פִּיהָ תִּפְתַּח לְשָׁלוֹם וּבַעֲנָנָה דְּבָרֶיהָ נֹחָה הִיא לְהַתְרַצוֹת מִלְּאָה רַחֲמִים וּפְרִיָּה טוֹב אֵין עֲמָה מִשָּׂא פָנִים וְאֵין חֲנֻפָּה בָּהּ:
- 18 (יח) זֶה פְּרִי הַצִּדִּיקָה זֶרַע לְבָטֵחַ לַעֲשֵׂי שְׁלוֹם:

פרק ד

- 1 (א) מֵאֵין תִּגְרָה וּמִלְחָמוֹת בֵּינֵיכֶם אִם לֹא מִתּוֹךְ הַתַּאֲזוֹת הַפְּרָצוֹת בְּאֲבָרֵיכֶם:
- 2 (ב) תִּתְּאוּ וְאֵין לָכֶם תִּרְצָחוֹ וְתִקְנָאוּ וַיִּדְּיכֶם לֹא תַעֲשִׂינָה תוֹשִׁיָה תִתְּגַרוּ וְתִלְחֲמוּ וְאֵין לָכֶם מְאוּמָה יַעַן לֹא שְׂאֵלָתָם:
- 3 (ג) שְׂאֵלָתָם וְלֹא הַשְׁנָתָם יַעַן בְּרָעָה שְׂאֵלָתָם לְמִלָּא מִשְׂאָלוֹת תֵּאָנֹתָם:
- 4 (ד) הָאֵם לֹא יִדְעָתָם נֹאפִים וְנֹאפּוֹת כִּי־אֶהְבֵּת הָעוֹלָם אֵיבָה הִיא לְאֱלֹהִים לְזֹאת אֶפּוֹא מִי הוּא הַחֲפֹץ לְהִיּוֹת אֶהֱב הָעוֹלָם אֵיב לְאֱלֹהִים יַחֲשָׁב:
- 5 (ה) הָאֵם תַּחֲשִׁבוּן כִּי הַמְּקַרָּא יִזְהִיר לָרִיק וְהַרוּחַ הַשֶּׁכֶן בְּקִרְבָּנוּ הָאֵם תֵּאָנֹתוֹ קִנְאָה:
- 6 (ו) אֲכֵן הוּא נָתַן יֵתֶר עַל־כֵּן הוּא אָמַר יְהוָה לְלֹצִים יִלְיָץ וְלַעֲנֻוִים יִתֵּן־חֵן:
- 7 (ז) לָכֵן הַכְּנֻעוּ מִפְּנֵי אֱלֹהִים הַתִּיַּצְבוּ בְּפָנֵי הַשֶּׁטֶן וַיִּגּוֹס מִפְּנֵיכֶם:
- 8 (ח) קִרְבוּ אֶל־אֱלֹהִים וַיִּקְרַב אֲלֵיכֶם רַחֲצוּ וַיִּדְּיכֶם מִתִּי־אֲנֹן הִזְכּוּ בְּלִבְכֶם בְּעָלִי לֵב וְלֵב:
- 9 (ט) הַתַּעֲצָבוּ הַתְּאָבְלוּ וְהִילִילוּ שְׁחוֹק יִהְפֹּךְ לָכֶם לְאֵבֶל וְשִׁמְחָה לְתוֹנָה:
- 10 (י) הַשְּׁפִילוּ נַפְשְׁכֶם לִפְנֵי יְהוָה וְהוּא יָרִים אֶתְכֶם:

11 (יא) אחי לא תדברו איש בעמיתו המדבר באחיו ותדן את-אחיו הוא מדבר בתורה ודן את-התורה ואם את-התורה תדין אינך עשה תתורה כי אם-שפט:

12 (יב) אחד הוא המחקק והשפט הוא אשר הכח בידו להציל ולאבד ומי אתה הוא כי תשפט את-עמיתך:

13 (יג) הוי האומרים נלכה לנו היום או למחר לעיר והיא ונסחר שם שנה אחת ונעשה לנו חיל:

14 (יד) ואתם לא תדעון מה-ילד יום מחר כי מה חייכם קיטור וראה כרנע ואחר ועלה בתהו:

15 (טו) אך כזאת עליכם לאמר אם-ירצה יהוה ונחיה נעשה כזאת או כזאת:

16 (טז) רק אתם מתהללים בגאותכם כל-תהילה כזאת רעה היא:

17 (יז) וכל-הידע לעשות כטוב וכישר ולא יעשנו חטאו ישא:

פרק ה

1 (א) הוי עשירי עם ועקו הילילו לצרות אשר תקרינה אתכם:

2 (ב) עשרכם רקב ובגדיכם יאכל עש:

3 (ג) הנהב יועם הקסף ישנא וחון נמאס הנה יענה בכם לעד ואכל בשרכם כאש זה הוא האוצר

אצרתם לכם ליום אחרון:

4 (ד) הנה שכר הפעלים יזעק שכר קצרי שדתיכם אשר עשקתם וזעקת הקצרים באה באזני

יהוה צבאות:

5 (ה) התענגתם בארץ התענדתם וישמן לבכם כמו ליום טבתה:

6 (ו) הרשעתם המיתם את-הצדיק והוא לא-עמד בפניכם:

7 (ז) על-כן דמו אחי עד-בא האדון הנה האפר יחכה לתבואת האדמה הטובה ייחל עד-אשר

יבוא יורה ומלקוש:

8 (ח) כן הוחילו גם-אתם אמצו את-לבכם כי פני האדון הנה באים:

9 (ט) אל-תלוננו אחי איש על-רעהו ולא תאשמו במשפט הנה השפט עמד לפתח:

10 (י) קחו לכם אחי למופת צרות הנביאים וארך רוחם הנביאים אשר דברו בשם יהוה:

11 (יא) הנה אנחנו מאשרים כח הסבל וכח סבלות איוב הלא שמעתם וגם ראיתם מה-היתה

אחריתו מאת יהוה כי יהוה רחום וחנון הוא:

12 (יב) ועתה אחי לפני כל-דבר אל-תשבעו לא בשמים ולא בארץ ולא כל-שבועה אחרת וכה

יהיה דברכם הן הן או לא לא פן-תעגשו במשפט:

13 (יג) אם-יצר לאיש מכם יתפלל ואם לבו טוב עליו יזמר:

14 (יד) אם-יהיה בכם חלה יקרא לזקני העדה והתפללו עליו ומשחו אתו שמן בשם יהוה:

15 (טו) ותפלה עם-אמונה תעזר לחלה ויהוה יקימו ואם חטא ונסלח-לו:

16 (טז) לכן התודו עונותיכם איש אל-רעהו והתפללו איש בעד רעהו ורפא לכם כ-תפלת

צדיק רב כחה בפעלתה:

17 (יז) אליהו היה בעל נפש כמנו והתפלל לבלתי היות מטר ולא-היה מטר על-הארץ שלש

שנים וששה חדשים:

18 (יח) וישב ויתפלל והשמים העריפו מטר והארץ נתנה את-יבולה:

19 (יט) אחי אם אחד מכם יסור מדרך האמת ואיש אחר ישיבנו:

20 (כ) ידע-נא כי המשיב את-החוטא מדרך פשעו יציל נפש ממות ויכסה על-פשעים רבים:

הָאֲנִית הָרְאשׁוֹנָה לְפִטְרוֹס הַשְּׁלִיחַ

- 1 (א) פִּטְרוֹס שְׁלִיחַ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֶל־הַבְּחִירִים הַפְּזוּרִים הַגָּרִים בְּפָנְטוֹס גִּלְטָיָא קְפוּדְקִיָּא אֲסִיָּא וּבִיתוֹנִיָּא:
- 2 (ב) אֲשֶׁר נִבְחָרוּ מִקֶּדֶם מִטַּעַם אֱלֹהִים הָאֵב לְקִדְשָׁם בְּרוּחוֹ וּלְהַכִּין לָבָם לִשְׁמֹעַ לִישׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ וַיִּזְדַּמּוּ עֲלֵיהֶם חֲסִדָּכֶם וּשְׁלוּמָכֶם יִשָּׂא:
- 3 (ג) בְּרוּךְ הוּא הָאֱלֹהִים אָבִי אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר כָּגֵדֵל חֲסִידוֹ הוֹלִיד אֶתְנוּ שְׁנִית לְתַקְנוֹת חַיִּים בְּתַקוּמַת יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ מִן־הַמָּתִים:
- 4 (ד) לְנַחֲלָה אֲשֶׁר לֹא תִשָּׁחַת וְלֹא תִחָלָל וְלֹא תִבּוֹל הַצְּפוּנָה לָכֶם בְּשָׁמַיִם:
- 5 (ה) כִּי שְׁמוּרִים אַתֶּם בְּכַח אֵל עַל־יְדֵי אֱמוּנַתְכֶם לְתַשׁוּעָה אֲשֶׁר תִּנָּלָה לְקֶץ הַיָּמִים:
- 6 (ו) אֲשֶׁר בָּהּ תִּגִּילוּ עַד־מָאֵד אַף כִּי־עַתָּה תִּתְאַבְּלוּ לְמַצָּעַר לְרִנְלִי מִסּוֹת שְׁנוֹת אֲשֶׁר בָּאָן נַחוּץ:
- 7 (ז) לְצַרְף אֱמוּנַתְכֶם אֲשֶׁר רְחוּק מַחִירָה מְזֻהָב מְזַקֵּק בָּאֵשׁ אֲשֶׁר אַחֲרִיתוֹ עַד־אֲבָד וְאֱמוּנַתְכֶם תִּהְיֶה לְתַהֲלָה לְכְבוֹד וּלְתַפְאֲרַת בְּהַתְנַלּוֹת יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
- 8 (ח) אֲשֶׁר אַתּוּ אֶהְבֶּתֶם אַף כִּי לֹא חֲזִיתֶם פָּנָיו וְתִאֲמִינוּ־בּוֹ אַף כִּי עַד־עַתָּה לֹא רִאִיתֶם אֶתּוֹ בְּעֵינֵיכֶם וּבּוֹ תִשְׁיִשׁוּ בְּשִׁשּׁוֹן עֲצוּם מִסֵּפֶר וְכִלִּיל בְּהַדְרֹו:
- 9 (ט) כְּאֲשֶׁר תִּמְצְאוּ אֶת־פָּרִי אֱמוּנַתְכֶם וְאֶת־תַּשׁוּעַת נַפְשְׁכֶם:
- 10 (י) אֵת הַתַּשׁוּעָה אֲשֶׁר עָלִיהָ חֲקְרוּ וּדְרָשׁוּ הַנִּבְיָאִים אֲשֶׁר נִבְאוּ עַל־הַחֲסִד הַצְּפוּן לָכֶם:
- 11 (יא) וַיַּחֲתְרוּ לְדַעַת מַתִּי וְאִידָּ יְבוֹא הַמּוֹעֵד אֲשֶׁר הוֹדִיעָם רוּחַ הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר שָׁכַן בְּקִרְבְּכֶם כְּאֲשֶׁר הִגִּיד לָהֶם מֵרֹאשׁ חֲבִלֵי הַמָּשִׁיחַ וְהַכְּבוֹד אֲשֶׁר בַּעֲקֵבָם:
- 12 (יב) וְנִגְלָה לָהֶם כִּי לֹא לְנַפְשָׁם כִּי אִם־לְנַפְשְׁכֶם חֲזוֹ הַדְּבָרִים הָהֵם אֲשֶׁר הִגִּיד לָכֶם הַיּוֹם מִפִּי הַמְּבַשְּׂרִים בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ הַשְּׁלוּחַ מִשְׁמַיִם דְּבָרִים אֲשֶׁר מְלַאכִיָּיָה נִכְסְפִים לְהַבְטֶבָם:
- 13 (יג) עַל־כֵּן חֲגְרוּ מִתְנִיְכֶם וַיֹּאמֶץ לְבַבְכֶם הַתְּעוֹדְרוּ וַיַּחֲלוּ בְּכֹל־מַאֲדְכֶם לְחַסֵּד אֲשֶׁר יִסּוּבֵב אֶתְכֶם בְּהַתְנַלּוֹת יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
- 14 (יד) וּכְבָנִים מְקַשְׁבִּים אֶל־תַּשׁוּי נַפְשְׁכֶם לְנַפֵּשׁ תַּאֲוָה אֲשֶׁר הִיתָה לָכֶם לְפָנִים מִבְּלִי־דַעַת:
- 15 (טו) כִּי אִם־קִדְשִׁים תִּהְיוּ בְּכֹל־דְּרָכֵיכֶם כְּאֲשֶׁר תִּקְרָא אֶתְכֶם קְדוֹשׁ הוּא:
- 16 (טז) כִּי כֵן כְּתוּב וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי:
- 17 (יז) וְאִם הַשֹּׁפֵט אִישׁ אִישׁ לְפִי מַעַלְלָיו אֲשֶׁר לֹא יֵשָׂא פָנִים אִם־אֶתּוֹ תִּקְרָאוּ אֲבִיכֶם הַתְּהַלְּכוּ לְפָנָיו בִּירְאָה כָּל־יָמֵי מְגוּרֵיכֶם:
- 18 (יח) הֵן יִדְעַתֶּם כִּי לֹא־בְכֶסֶף וּבְזָהָב אֲשֶׁר יִכְלוּ בְּאַחֲרִיתָם נִפְדִּיתֶם מֵאַרְחוֹת שָׂוָא אֲשֶׁר נִחְלוּ לָכֶם אֲבוֹתֵיכֶם:
- 19 (יט) כִּי אִם־בְּדָם יִקָּר בְּדָם הַמָּשִׁיחַ שֶׁהָ תָמִים וּמוֹם אֵין־בּוֹ:
- 20 (כ) וְהוּא הוֹכֵן מִקֶּדֶם טָרָם הַנֹּסֵד אֶרֶץ וְנִגְלָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים לְמַעַנְכֶם:
- 21 (כא) אֲשֶׁר עַל־יְדוֹ מֵאֲמִינִים אַתֶּם בְּאֱלֹהִים אֲשֶׁר הִקִּימוּ מִן־הַמָּתִים וַיִּתֵּן־לוֹ כְּבוֹד לְבַעֲבוֹר תִּמְצֹא אֱמוּנַתְכֶם וְתַקְנוֹתְכֶם בְּאֱלֹהִים:
- 22 (כב) וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר זָכִיתֶם אֶת־נַפְשְׁתִּיכֶם לִשְׁמֹעַ אֶל־הָאֱמֶת עַל־יְדֵי הָרוּחַ וּלְאַהֲבָה אִישׁ אֶת־אָחִיו בְּלֹא שִׁפְתֵי מִרְמָה הַתְּאֲמִצּוּ וְאַהֲבַתֶּם אֶת־אֲחֵיכֶם בְּתֵם־לֵב:

23) (בג) באַנשים אָשר נולדו שְׁנִית וְלֹא מִזְרַע אַכֹּזֵב כִּי אִם־מִמְקוֹר נֶאֱמָן בְּדַבֵּר אֱלֹהִים אֲשֶׁר הוּא חַי וְנֶצֶחַ לְעוֹלָם:

24) (בד) כִּי כָל־הַבָּשָׂר חָצִיר וְכָל־כְּבוֹד־אִישׁ כְּצִיץ חָצִיר יִבֶּשׁ חָצִיר נָבֵל צִיץ:

25) (כה) וְדַבֵּר יִהְיֶה יָקוֹם לְעוֹלָם וְהוּא הַדָּבָר אֲשֶׁר בָּשָׂרוּ לָכֶם הַמְּבֹשְׂרִים:

פרק ב

1) (א) וְעַתָּה הִסִּירוּ מִכֶּם כָּל־רָשָׁעָה וְכָל־מְרֻמָּה וְחַנּוּפָה וְקִנְיָאָה וְכָל־שֹׁפֶת רָכִיל:

2) (ב) וְכַעֲזוּלָיִם אֲשֶׁר נולדו מְקֻרֹב בַּקֶּשׁוּ לְשֹׁבַע חֶלֶב זֶךְ מִשְׁדֵּי בִינָה אֲשֶׁר עָלְיוּ תַגְדְּלוֹ לִישׁוּעָה:

3) (ג) אִם־רַק בְּאַמֻּת וּבִתְמִים טַעֲמָתָם כִּי־טוֹב אֲדִינִנּוּ:

4) (ד) וְאֵלְיוּ בָאתֶם כָּמוֹ אֶל־אַבְן חַיִּים אֲשֶׁר מָאֲסוּ בְּנֵי אָדָם אֶךְ נִבְחָרְתָּ הִיא וַיִּקְרָה לֵאלֹהִים:

5) (ה) וְגַם־אַתֶּם אַבְנֵי חַיִּים לְהַבְנוֹת הַיָּכֹל עָלְיוֹן לְכַהֲנֵת קֹדֶשׁ לְהַקְרִיב זְבַח־רוּחַ לְרִיחַ נִיחַח לֵאלֹהִים בְּיַד יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:

6) (ו) וְזֶה הוּא שְׁאֵמֶר בַּמִּקְרָא הִנְנִי יֹסֵד בְּצִיּוֹן אֶבֶן בַּחֲן פִּנָּה וַיִּקְרָה וְהַמָּאֲמִין בָּהּ לֹא יִבוֹשׁ:

7) (ז) עַל־כֵּן לָכֶם הַמָּאֲמִינִים הוּא לְאַבְן חֹפֶץ וְלֹא־אֲשֶׁר אֵינֶם מָאֲמִינִים הוּא אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הַיִּתָּה לְרֹאשׁ פִּנָּה:

8) (ח) וְלְאַבְן נִגָּף וּלְצוֹר מְכֻשׁוֹל כִּי נִכְשְׁלוּ־בוּ בַחֲסֹר אֲמוּנָתָם כְּאֲשֶׁר גַּם־לְהַכְשֵׁל נוֹעְדוּ מֵאֲזֶ:

9) (ט) וְאַתֶּם הַנֶּכֶם בַּחֲרִיר־יָהּ מִמַּלְכֵת כְּהָנִים גּוֹי קְדוֹשׁ וְעַם סִגְלָה לּוֹ לְסַפֵּר תַּהֲלֹתוֹ אֲשֶׁר קָרָא אֶתְכֶם מִחֻשָּׁד לְאוֹר פִּלְאִי:

10) (י) אֲשֶׁר לְפָנִים לֹא־עָם הָיִיתֶם וְעַתָּה עִם אֱלֹהִים לְפָנִים בָּנִים לֹא־רָחֲמוּ וְעַתָּה מְרַחֲמִים:

11) (יא) וְאַנִּי שְׂאֵל מִכֶּם יְדִידִים כְּגָרִים וְתוֹשָׁבִים לְהַנְזֹר מִתַּאֲוַת הַבָּשָׂר הַנִּלְחָמוֹת בַּנֶּפֶשׁ:

12) (יב) וְלַהֲתַהַלֵּךְ בְּמִישְׁרִים בֵּין הַגּוֹיִם אֲשֶׁר דִּבְרוּ עֲלֵיכֶם סָרָה כַּפְעָלִי אֲנִי וְעַתָּה יִתְבַּנְּנוּ בַּמַּעֲשִׂיכֶם הַטּוֹבִים וַיַּכְבְּדוּ אֶת־אֱלֹהִים בְּיוֹם פְּקֻדּוֹ:

13) (יג) וְהַכְּנֻעוּ לְכָל־מִשְׁרָה אֲשֶׁר לְבְנֵי־אָדָם לְמַעַן הָאֲדוֹן אִם־לְמַלְךָ כְּאֲשֶׁר הוּא הָרֹאשׁ:

14) (יד) וְאִם־לְשָׂרִים כְּאֲשֶׁר הֵם שְׁלוּחָיו לְתֵת נִקְמָה בַּפְעָלִי אֲנִי וְכְבוֹד לְעֹשֵׂי טוֹב:

15) (טו) כִּי כֵן חֹפֶץ אֱלֹהִים בַּעֲשֻׁתְכֶם טוֹב לְשִׁים מַחֲסוֹם לְפִי הַסִּכָּלִים אִין תְּבוּנָה בָּם:

16) (טז) וְהָיוּ כְּבִנֵי חוֹרִים אֶךְ לֹא לְשִׁית חֲפֻשְׁתְּכֶם כְּמִכְסָּה עַל־פְּנֵי מַעֲשִׂים רָעִים כִּי אִם־כַּעֲבָדֵי אֵל:

17) (יז) כְּבָדוּ כָל־אִישׁ כְּכְבוֹדוֹ אֶהְבּוּ אֶת־אַחֵיכֶם יִרְאוּ אֶת־הָאֱלֹהִים וְהָבּוּ כְבוֹד לְמַלְךָ:

18) (יח) וְעַבְדִּים בָּכֶם הַכְּנֻעוּ לְפָנֵי אֲדֹנֵיכֶם בְּכָל־יִרְאָה לֹא לְבַד לְפָנֵי יִשְׂרָאֵל וְטוֹבִים כִּי אִם־גַּם־לְפָנֵי גְלוּזִים:

19) (יט) כִּי בְזֹאת יֵאָשֶׁר אָדָם אִם־יִשְׂאָ מְכָאֵב וַיַּעֲנֶה חֲנֹם רַק לְהִיּוֹת לְבוֹ תָמִים עִם־אֱלֹהָיו:

20) (כ) כִּי מִה־תִּפְאָרְתְּכֶם אִם תַּחֲרִישׁוּ כְּאֲשֶׁר תִּכּוּ בְּאַשְׁמוּתֵיכֶם רַק אִם־תַּעֲנוּ עֲקֵב מַעֲשִׂים טוֹבִים וְהַחֲרַשׁ תַּחֲרִשׁוֹן זֹאת תִּהְיֶה לָכֶם לְתַהֲלָה מֵאֵת הָאֱלֹהִים:

21) (כא) כִּי הֲלֹא לְזֹאת נִקְרְאתֶם וְאַף גַּם־הַמָּשִׁית נִדְכָּה בַּגִּלְלָכֶם וַיְהִי לָכֶם לְמוֹפֶת לְלִכְתָּ בַּעֲקֻבוֹתָיו:

22) (כב) אֲשֶׁר לֹא־חָמַס עָשָׂה וְלֹא מְרֻמָּה בָּפִיו:

23 (בג) אשר חרפוהו חורפיו ולא השיב חרפתם אל־חיקם נענה ולא יפתח־פיו כי אם־הפקיד משפטו לשפט צדק:

24 (כד) והוא נשא את־חטאתינו בבשרו על־העץ לבעבור נמות לחטאה ונחיה לצדקה ואשר בחברתו נרפא לכם:

25 (כה) כי צאן אברות היותם ותשבו כיום אל־הרעה המשגיח אל־נפשתיכם:

פרק ג

1 (א) וכן גם־הנשים הכנענה לפני בעליכן ואם־יש אנשים מאנים לשמע הבשרה אתן בענות דרככן תקנינה אתם ליהנה באין־אמר ודברים:

2 (ב) כאשר יחזו כי ביראה ובתם דרככן:

3 (ג) ופארכן לא יהיה פאר חיצון במחלפות ראש ועדי זהב או בגדי חמדות:

4 (ד) כי אם־האדם הפנימי בסתר הלב ברוח ענוה והשקט אשר אין לו כליון והוא יקר בעיני האלהים:

5 (ה) כי־כן היה לפנים פאר הנשים הקדושות אשר שמו תוחלתן באלהים ולפני בעליהן נכנעו: 6 (ו) כמו שרה אשר שמעה בקול אברהם וקראה־לו אדני ואתן לבנות לה אם טוב תעשינה ולא יבא בתוככן מרד לב מפחד:

7 (ז) וכן אתם האנשים ראו לשבת עם־נשיכם בהשכל תנו כבוד לאשה כי־כלי רך היא מכם וגם חברתכם במתנת החסד והחיים ובכן לא תמנע תפלה מבתים:

8 (ח) סוף דבר היו כלכם לאנשי לב אחד אנשי חמלה אחבי אחוה אנשי רחמים ושפלי רוח:

9 (ט) לא תגמלו לאיש רעה תחת רעה או קללה תחת קללה כי אם־ברכה כי לזאת נקראתם למען תירשו את־הברכה:

10 (י) מִי־האיש החפץ חיים ולראות ימים טובים יצר לשונו מרע ושפתיו מדבר מרמה:

11 (יא) יסור מרע ויעשה־טוב יבקש שלום וירדפהו:

12 (יב) כי עיני יהנה אל־צדיקים ואזניו אל־שועתם פני יהנה בעשי רע:

13 (יג) ומי יעשה עמכם רע אם־תדרפו לעשות טוב:

14 (יד) אפס אם־גם־תענו עקב צדקה אשריכם אך את־מוראם לא תיראו ולא תערוצו:

15 (טו) את־יהנה אלהים אתו תקדישו בלבבכם ובענוה ויראה היו נכנים תמיד לתת מענה לכל־הודרש מכם מה יסוד תקנותכם:

16 (טז) וברוח נכון אשר בקרבכם יבולשו הדברים סרה על־דרככם הטובה במשיח והמלשינים אתכם כפעלי און:

17 (יז) כי טוב לכם להתענות אם כן רצה האלהים עקב עשות טוב מאשר תתענו עקב עשות רע:

18 (יח) כי גם־המשיח ענה פעם אחת בחטאתינו איש צדיק בעד אנשים חטאים ויביאנו

עד־האלהים אחרי אשר הומת בשרו ויחי ברוח:

19 (יט) ויעבר ויקרא את־הקריאה גם אל־הרוחות אשר במשמר:

20 (כ) הלא הם אשר לא האמינו לפנים כאשר חפה אלהים אליהם בארץ אפוי בימי נח עד־אשר נעשתה התבה ואנשים מעטים שמנה נפשות נמלטי בה מן־המים:

21) (כא) ויהי למופת לטבילתנו במים אשר תושיע לנו גם-היום לא לרחץ את-צואת הבשר כי אם-לזכות את-לבנו ברוח נכון לפני האלהים על-ידי תקומת ישוע המשיח:
22) (כב) אשר עלה השמימה וישב לימין האלהים ומלאכים שרי צבא וגברי כח שבת אלהים תחת ידו:

פרק ד

1) (א) ועתה אחרי אשר ענה המשיח בעדנו בבשר התאזרו עז רוח כמוהו גם-אתם כי המכה והמענה בבשרו יחדל מחטוא:
2) (ב) ולא תתורו אחרי תאות בשר ודם כל-ימי חייכם על-האדמה כי אם-אחרי חפץ אלהים:
3) (ג) כי רב לנו אשר עשינו כחפץ הגוים בימים עברו עלינו בלכתנו עמם בארחות זמה ועגבים בבתי זוללים וסבאים והלולים ובגלולי האלילים:
4) (ד) וכיום יגיעו ראש ויגיעו בכם כי לא-תרוצו עוד עמם לשטף זמנם:
5) (ה) העתידים לתת דין וחשבון לפני העתיד לבוא לשפט את-החיים ואת-המתים:
6) (ו) כי על-כן היתה קריאת הבשרה גם אל-המתים למען ישפטו בבשר כבני אדם ויחיו בחיי רוח כאלהים:
7) (ז) הנה קץ כל-דבר קרוב על-כן השכילו והתעוררו בתפלה:
8) (ח) אך בראש כל-דבר אהבו איש את-רעהו באהבה רבה כי אהבה תכסה על-פשעים רבים:
9) (ט) שמרו אהבת אחים בקרבכם ולא תתעורב תלוונה בה:
10) (י) איש איש מכם כמתן אשר תשיג ידו כן תפזרו איש לרעהו כפקידים נאמנים על-חסדי אלהים הרבים:
11) (יא) כי ידבר איש בקהל יהי דברו כדבר אלהים והמשרת ימלא פקדתו כי אלהים השוכה עליו למען יכבד שם אלהים בכל על-ידי ישוע המשיח אשר לו הכבוד והממשלה לעולם ועד אמן:

12) (יב) אל-תתפלאו ידידים כי תבואו להבחין בכור עני כמו אם-קרה אתכם דבר זר:
13) (יג) אך תשישו באשר חברים אתם לחבלי המשיח וכן תשישו ותעלצו בהגלות נגלות כבודו:
14) (יד) אשריכם אם יחרפו אתכם בעבור שם המשיח כי נחה עליכם רוח הכבוד ורוח אלהים אצלם מנאץ הוא ואצלכם נכבד:
15) (טו) ולא ינסר איש מכם כרצח או-כנגב או-כפעל און או-כמרגל בפקדת אחרים:
16) (טז) אבל אם-יענה באשר שם המשיח נקרא עליו אל-יבוש כי אם-יודה את-אלהים בשם הנה:
17) (יז) כי בא היום להחל משפט מבית אלהים ואם-בנו החל מה-אפוא תהיה אחרית הממרים את-בשרת אלהים:
18) (יח) ואם לצדיק קשה להנצל אל-מי יפנה רשע וחטא:
19) (יט) על-כן המענים פרצון אלהים יוסיפו להיטיב ויפקידו את-נפשם ביד יוצרם כי נאמן הוא:

פרק ה

1) (א) ואל-הזקנים בכם אני הזקן פתבר להם ועד לחבלי המשיח ואשר נכון לי חלק בכבוד העתיד להגלות אקרא ואצוה לאמר:

(2) ב) רְעוּ אֶת-עֵדֶר הָאֱלֹהִים הַנִּמְצָא אֹתְכֶם הַשְּׁנִיחוּ אֲלֵיהֶם לֹא בְּאֵנֶס כִּי אִם-בְּרוּחַ נְדִיבָה בְּנִפְשׁ חֲפִצָּה וְלֹא לְמַעַן בָּצַע בָּצַע:

(3) ג) לֹא לְהַשְׁתַּרֵּר עַל-נַחֲלַת יְהוָה כִּי אִם-לְהִיּוֹת לְמוֹפֶת לְצֹאן:

(4) ד) וְכַאֲשֶׁר יוֹפִיעַ אֲבִיר הָרָעִים אֲזַי תִּשְׁאוּ עֲטֹרַת תְּפָאֶרֶת אֲשֶׁר לֹא תִבּוֹל:

(5) ה) וְכֵן הַנְּעָרִים בְּכֶם הַכְּנֻעוּ לִפְנֵי הַזְּקֵנִים וְכָלְכֶם הַתְּאֵזְרוּ עַז הַעֲנֻנָה וְעֲזְרוּ אִישׁ לְאָחִיו כִּי בֵּית גֵּאִים יִסַּח אֱלֹהִים וְלַעֲנוּיִם יִתֵּן-חֵן:

(6) ו) הַשְׁפִּילוּ נַפְשְׁכֶם תַּחַת יַד-אֵל שְׂדֵי וְהוּא יְרוֹמֵם אֹתְכֶם בְּעֵתוֹ:

(7) ז) וְכָל-יְהִבְכֶם הַשְּׁלִיכוּ עָלָיו וְהוּא יִדְאֶג לָכֶם:

(8) ח) הַתְּעוֹדְרוּ הַשְּׁמְרוּ לָכֶם מְאֹד כִּי הַשָּׁטָן הַצָּרֵר אֹתְכֶם יִתּוֹר פְּאָרִי נֶהֱם וַיִּשְׁחַר אֶל-אֲשֶׁר יִבְלַע:

(9) ט) אֲדָּךְ בְּאַמוּנָה תַעֲמְדוּ נִגְדּוֹ כְּגִבְרִים וְתִדְעוּן כִּי צָרוֹת פְּאֻלָּה עֲבְרוּ גַם עַל-אַחֵיכֶם אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הַמָּוֶה:

(10) י) וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר עֲנִיתֶם לְיָמִים מְעֻשִׁים יִנָּתֶן לָכֶם לֵב שָׁלֵם מֵאֵת אֱלֹהֵי הַחֶסֶד אֲשֶׁר קָרָא אֹתְכֶם לְכַבֹּדוֹ עַד-עוֹלָמִי עַד בְּמִשִּׁיחַ יִשׁוּעַ וַיַּחֲזֵק וַיֹּאמֶץ וַיַּכּוֹנֵן אֹתְכֶם לְנִצָּח:

(11) יא) וְלוֹ הַכְּבוֹד וְהַמְּמֻשָּׁלָה עַד-עוֹלָמִי עוֹלָמִים אָמֵן:

(12) יב) אֶת-הַדְּבָרִים הַמְּעֻשִׁים הָאֵלֶּה כְּתִבְתִּי אֲלֵיכֶם בִּיד-סֶלֶנוֹס אַחֵיכֶם הַנֶּאֱמָן לְהַזְהִיר אֹתְכֶם לִפִּי חוֹת דַּעְתִּי וּלְהַעֲיִד לָכֶם כִּי חֶסֶד אֱלֹהִים הוּא חֶסֶד אֱמֶת עֲמִדוֹ בּוֹ הָכֵן:

(13) יג) עֲדַת בָּבֶל הַנִּבְחָרָה בְּמוֹכֶם שְׁאֵלַת לְשָׁלוֹם לָכֶם וְכֵן גַּם-מֶרְקוֹס בְּנִי:

(14) יד) שְׁאֵלוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ לְשָׁלוֹם בְּנִשְׁקַת אֶהְבֶּה שָׁלוֹם לְכָלְכֶם אֲשֶׁר בְּמִשִּׁיחַ יִשׁוּעַ אָמֵן:

הַאֲנִירַת הַשְּׁנִית לְפִטְרוֹס הַשְּׁלִיחַ

- 1 (א) שָׁמַעוֹן פִּטְרוֹס עָבַד יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ וּשְׁלִיחוֹ אֶל־אֲשֶׁר נֶאֱחָזוּ עִמָּנוּ בְּאִמּוּנָה הִיָּקְרָה וּבְצִדְקָת אֱלֹהֵינוּ וּמוֹשִׁיעֵנוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
- 2 (ב) חֶסֶד לָכֶם וְשָׁלוֹם רַב בְּדַעַת אֱלֹהִים וַיֵּשׁוּעַ אֲדֹנֵינוּ:
- 3 (ג) כֹּאֲשֶׁר נָתַן לָנוּ יְהוָה בְּגִבּוּרָתוֹ כָּל־מַשְׁעַן הַחַיִּים וַיֵּרָאֵת שָׁמַיִם עַל־יְדֵי דַעַת הַקְּרָא אֹתָנוּ בְּעִז צִדְקָתוֹ:
- 4 (ד) וְעַל־יָדָם נָתַן לָנוּ הַבְּטָחוֹת גְּדֹלוֹת וְקִרְוֹת עַד־מָאֹד לְהַנְחִיל לָכֶם חֵלֶק מִטַּבַּע אֱלֹהֵי אַחֲרֵי אֲשֶׁר נִצַּלְתֶּם מִשַּׁחַת וּתְאוֹת הָעוֹלָם:
- 5 (ה) בְּעִבּוֹר זֹאת הִתְאֲמָצוּ בְּכָל־מְאֹדְכֶם לְהוֹסִיף אֶל־אִמּוּנַתְכֶם צִדְקָה וְאֶל־צִדְקָה דַּעַת:
- 6 (ו) וְאֶל־דַּעַת מַעְצָר לְרוּחַ וְאֶל־מַעְצָר לְרוּחַ כִּחַ הַסֶּבֶל וְאֶל־כִּחַ הַסֶּבֶל יֵרָאֵת אֱלֹהִים:
- 7 (ז) וְאֶל־יֵרָאֵת אֱלֹהִים אַחְוָה וְאֶל־אַחְוָה אַהֲבָה:
- 8 (ח) כִּי אִם־אֵלֶּה תִּהְיֶינָה בְּכֶם כְּדֵי הַמִּדָּה אוֹ יֵתֶר עַל־הַמִּדָּה לֹא תוּכְלוּ לְשִׁבֵּת בְּעֲצָלְתֵּיכֶם מִכְּלֵי עֲשׂוֹת פְּרִי בְּגֵן הַדַּעַת לִישׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדֹנֵינוּ:
- 9 (ט) כִּי הָאִישׁ אֲשֶׁר אֵלֶּה אֵין־לוֹ הוּא עוֹר אוֹ עֵצִים עֵינָיו מִרְאוֹת וְשִׁכְחָ אֶת־טְהָרָתוֹ מִחַטָּאוֹ הַרְאֵשְׁנִים:
- 10 (י) וְעַל־כֵּן אַחִי עָשׂוּ כָל־אֲשֶׁר בְּכַחְכֶּם לָקִים כִּי נִקְרָאתֶם וּנְבַחְרְתֶּם אֶל־נִכּוֹן וְאִם כֵּן תַּעֲשׂוּ לֹא תִכָּשְׁלוּ לְנִצָּח:
- 11 (יא) כִּי בְּזֶה יִפְתַּח לָכֶם הַשַּׁעַר לְמַלְכוּת עוֹלָם אֲשֶׁר לְאֲדֹנֵינוּ מוֹשִׁיעֵנוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
- 12 (יב) עַל־כֵּן לֹא אַרְרָ מִהַזְכִּירְכֶם תָּמִיד עַל־אֵלֶּה אַף כִּי־יִדְעַתֶּם אֶת־הָאֱמֶת בְּאֲשֶׁר הִיא וּבָה אַתֶּם מְיֻסָּדִים:
- 13 (יג) וְרַחֵשׁ לְבִי דְבַר טוֹב לְהַעֲלוֹת עַל־רוּחְכֶם וּלְהַעִיר אֹתְכֶם כָּל־יְמֵי שְׁבֹתִי בְּאַהֲלֵי הַזֶּה:
- 14 (יד) כִּי יֵדַע אָנִי כִּי חַיֵּשׁ יִצְעַן אֶהְיֶה כֹּאֲשֶׁר גַּם־יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדֹנֵינוּ גָּלָה אֶת־אֲזָנֵי:
- 15 (טו) וְהִנְנִי עֹמֵל כִּיּוֹם לְבַלְתִּי יָמוּשׁ מִכֶּם זְכֵרוֹן הַדְּבָרִים הָהֵם גַּם־אַחֲרֵי תְּלִיפָתִי:
- 16 (טז) כִּי לֹא אַחֲרֵי מִשְׁלִי שָׂוָא וּמַדּוּחִים הִלְכְּנוּ כֹּאֲשֶׁר הוֹדַעְנוּכֶם אֶת־גִּבּוּרֹת אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ וּבָאוּ כִּי אִם־עֵינֵינוּ הָיוּ רְאוּת אֶת־הוֹד פָּנָיו:
- 17 (יז) כֹּאֲשֶׁר נִשָּׂא כְבוֹד וַעֲזָ מֵאֵת הָאֱלֹהִים הָאֵב כָּבֹא אֵלָיו קוֹל מִהַדָּר גָּאוֹנוֹ לֵאמֹר זֶה בְּנִי יְדִידִי אֲשֶׁר בּוֹ רָצִיתָה נַפְשִׁי:
- 18 (יח) וְאֵת־הַקּוֹל הַהוּא שָׁמַעְנוּ בְּאֲזָנֵינוּ יֵצֵא מִן־הַשָּׁמַיִם בְּהִיוֹתָנוּ עִמּוֹ בְּהַר הַקֶּדֶשׁ:
- 19 (יט) וְדְבַר הַנְּבוּאָה בְּרוּר לָנוּ כִּיּוֹם פִּי שָׁנִים וְאַתֶּם תִּיטִיבוּ לְשִׁית אֵלָיו לֵב כְּמוֹ אֶל־לְפִיד בָּעַר בְּמַחֲשָׁכִים עַד אֲשֶׁר יִבְקַע הַשַּׁחַר וְאוֹר הַיּוֹם יִזְרַח בְּלִבְכֶּם:
- 20 (כ) וְזֹאת יָדַעַתְּ תִּדְעוֹן מִרְאֵשׁ כִּי נְבוּאָת כְּתָבִי הַקֶּדֶשׁ אֵינָנָה תְּלוּיָה בְּפִתְרוֹן הַפֶּתֶר אֹתָהּ לְרָצוֹנוֹ:
- 21 (כא) כִּי מַעוֹלָם לֹא־יִצָּאָה נְבוּאָה מִפִּי אִישׁ לְרָצוֹנוֹ כִּי אִם־אֲנִשִּׁי אֱלֹהִים הַקְּדוֹשִׁים הַבִּיעוּ מִן־הָאֱלֹהִים כֹּאֲשֶׁר נִתְּנָם רוּחַ הַקֶּדֶשׁ לְהַבִּיעַ:

פרק ב

- (א) וְגַם־נִבְיָאֵי שָׁקֶר הָיוּ בָּעַם כַּאֲשֶׁר יִהְיוּ מוֹרִים מִתַּעִים גַּם־בָּכֶם אֲשֶׁר יִגְדּוּ גִדּוּדִים מִשְׁחִיתִים יִכְחֹשׁוּ בְּאֲדָנָם אֲשֶׁר קָנָם וַיָּבִיאוּ שָׁאת פְּתָאם עַל־נַפְשָׁם:
- (ב) (ומִפְּנֵי רָע מַעַלְלֵיהֶם רַבִּים יִמָּשְׁכוּ אַחֲרֵיהֶם וּבַעֲבוּרָם דִּרְךְ הָאֱמֶת יִחַלֵּל:
- (ג) וְלִבְצֹעַ בְּצֹעַ בְּמִשְׁאוֹת שׁוֹא יַעֲשׂוּ אֶתְכֶם לְמַסְחָר לָהֶם אֲשֶׁר מִשְׁפָּטָם הוֹכֵן מֵאֵז לֹא יֵאָחֵר בָּאוּ וְאִידָם לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן:
- (ד) הֵן אֱלֹהִים לֹא חָס עַל־הַמְּלָאכִים הַחַטָּאִים אֲשֶׁר הוֹרִידָם לְבָאֵר שַׁחַת וַיִּסְגִּירוּם בְּמִשְׁמַר וּבְאֶפֶל עַד־יוֹם הַמִּשְׁפָּט:
- (ה) וְכֵן לֹא חָס עַל־דְּרוֹת קְרוֹמִים מִשְׁחִיתֵי דְרָכָם עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר מָחָה אֹתָם בְּמִי הַמַּבּוּל וַיִּמְלֹט רַק אֶת־נֹחַ הַקָּרָא בְּצֹדֶק הוּא וְשִׁבְעַת נַפְשוֹת עִמּוֹ:
- (ו) וְאֶת־עָרֵי סֹדֶם וְעַמּוֹרָה שַׁחַת עַד אֲשֶׁר הָיוּ לְאַפָּר וְאֶת־הָאֲשָׁמִים שֵׁת לְמַהֲפָכָה לְהִיּוֹת לְאוֹת לְזֹדִים הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם:
- (ז) וַיִּצָּל אֶת־לוֹט הַצָּדִיק אֲשֶׁר הִתְעַצֵּב אֶל־לְבוֹ בְּרֹאֲתוֹ מַעֲשֵׂה תַעֲתָעִים בְּקָרֵב בְּנֵי בְלִיעֵל:
- (ח) כִּי הַצָּדִיק הַזֶּה אֲשֶׁר יָשָׁב בְּתוֹכָם דָּאֲבָה עָלָיו נִפְשׁוֹ הַיֹּשֶׁרָה בְּרֹאֲתוֹ יוֹם וְכַשְׁמַעוֹ רָע מַעַלְלֵיהֶם:
- (ט) כִּי יֵדַע יֵהוּנָה לְהַצִּיל אֶת־יִרְאָיו מִכּוֹר צָרָפָם וּלְחַשֵּׁד אֶת־הַרְשָׁעִים לַעֲת מִשְׁפָּט לְהַשִּׁיב עֲלֵיהֶם אֶת־אוֹנָם:
- (י) וּבְרֹאשָׁם הֵם הַמִּבְקָשִׁים תַּעֲנוּגֵי בְשָׂרִים בְּזִמָּה וְעִנְיָנִים בּוֹזֵי מִמְּשָׁלָה עֲזִי פָנִים וְקָשֵׁי עֵרְךָ אֲשֶׁר לֹא יַחֲלִילוּ מִפְּנֵי אֲדִירִים לְדַבֵּר עֲלֵיהֶם עֵתָק:
- (יא) אֲף כִּי מִלְּאָכִים גְּדֻלִּים מָהֶם בָּעֵז וְכַח לֹא יִבְיַעוֹן עֵתָק עֲלֵיהֶם לִפְנֵי יֵהוּנָה בְּמִשְׁפָּט:
- (יב) אֲךָ בְּעָרִים אֵלֶּה יִחַרְפוּן וְלֹא יִדְעוּן מָה כְּבִהְמוֹת אֵין הָבִין הַנוֹצְרִים לְפִי חָקָם וְלִכְדּוֹ וַיּוֹבִלּוּ אֶל־טִבַּח בֵּן יִתְפָּשׁוּ בִשְׁחִיתוֹתָם וַיֵּאָבְדּוּ:
- (יג) זֶה גְּמוּלָה לָהֶם כַּפָּרִי מַעַלְלֵיהֶם הִלָּא הֵם הִמְתַּעֲנִנִים עַל־מִרְצַח סְרוּחִים לְאוֹר הַיּוֹם וְהַמְּגֹאֲלִים בְּחִבְרָבְרוֹת וּמוֹמִים וּבְמִשְׁתָּה אֲהָבִים יִתְעַלְסוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲגּוּ עִמָּכֶם:
- (יד) עֵינִים לָהֶם מִלְּאוֹת נֶאֱפִים מַחֲטוּא לֹא יִשְׁבַּעוּן נַפְשׁוֹת פְּתָאִים יִצְדְּדוּ וְאַחֲרֵי בְצֻעָם לָבָם הִלְךְ בָּנִים מִקְלָלִים:
- (טו) עֲזֹבוּ אֲרַח יִשְׁרָה וַיִּתְּעוּ וַיִּלְכוּ בְּדֶרֶךְ בִּלְעָם בֶּן־בְּעוֹר אֲשֶׁר חָמַד שְׁלֹמֹנִים עֵקֶב עוֹלָתָה:
- (טז) אֲךָ הוֹכַח בְּתוֹכָחָה עֵקֶב פִּשְׁעוֹ וְאֵתוֹן נֶאֱלָמָה דְּבִרָה בְּקוֹל אָדָם בְּאֲזָנֵי הַנְּבִיא לְחַשֵּׁד אֶת־מִשְׁוֹנָתוֹ:
- (יז) בְּאֲרוֹת הֵם בָּאִין מִים נְשִׂאִים נְהַדְפִּים בְּרוּחַ וְאֵין נָשָׁם וְחַשֵּׁד אֶפְלָה צָפוּן לָהֶם לְעוֹלָם:
- (יח) כִּי שׁוֹא יִדְבְּרוּ בְּלִשׁוֹן מְדַבֵּרַת גְּדֻלוֹת וּבִתְשׁוּקַת חַיִּי בְשָׂרִים יִצְוּדוּ בְּרִשְׁתָּה עֲרֻמָּתָם אֶת־הַמְּמַלְטִים מִן־תַּעֲי דֶרֶךְ:
- (יט) דְּרוֹר יִקְרָאוּ לָהֶם וְהֵם בְּנַפְשָׁם עֹבְדִים לַמִּשְׁחִית כִּי לְמִי אֲשֶׁר יִכְבֹּשׁ־אִישׁ גַּם־עֶבֶד הוּא לוֹ:
- (כ) וְאֵלֶּה אֲשֶׁר נִמְלְטוּ מִתּוֹעֲבוֹת הָאָרֶץ בְּדַעַת אֶת־אֲדִינֵנוּ וּמוֹשִׁיעֵנוּ יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אִם־יָשׁוּבוּ יִשְׁקַעוּ בְּתוֹעֲבוֹת הָאֵלֶּה יִכְבֹּשׁוּ תַּחַת יָדָן וְאַחֲרֵיתָם רָעָה מִרְאשֵׁיתָם:
- (כא) טוֹב לָהֶם לֹא לְדַעַת מַעְגְלֵי צֹדֶק מֵאֲשֶׁר יִדְעוּן וְסוֹר מִמְּצוֹנָה הַקְּדוּשָׁה הַנְּתוּנָה לָהֶם:

(22) כב) וַיֹּאמֶן עֲלֵיהֶם הַמָּשָׁל אֶל־נִכּוֹן כָּלֵב שָׁב עַל־קֶאוּ וַחֲזִיר עֲלָה מִן־הַרְחָצָה לְהַתְגַּלֵּל בְּרֹפֶשׁ:

פרק ג

(1) א) זאת היא האגרת השנית יְדִידִים אֲשֶׁר אֲנִי כָתַב לָכֶם עֲתָה וּבִשְׁתִּיהֶן בָּאתִי כְּמִזְכִּיר לְעוֹרֵר אֶת־לְבָבְכֶם הַטּוֹב:

(2) ב) לְמַעַן תִּזְכְּרוּ אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר נִאֲמָרוּ מִקֶּדֶם בְּיַד הַנְּבִיאִים הַקְּדוֹשִׁים וְאֶת־מִצְוֹת אֲדֹנֵינוּ וּמוֹשִׁיעֵנו עַל־יְדֵי שְׁלִיחֵיכֶם:

(3) ג) אֵךְ דָּעוּ לָכֶם מֵרֹאשׁ כִּי בְּאַחֲרִית הַיָּמִים יָבֹאוּ לְצִים הַיּוֹנִים אַחֲרֵי תַאֲוָתָם וַיִּתְּלוּצְצוּ לֵאמֹר:

(4) ד) אִי־הָ הַבְּטָחַת בָּאוּ כִּי מֵאִז שָׁכְבוּ הָאָבוֹת נִשְׁאָר כָּל־דָּבָר עַל־חֶקֶן כְּמוֹ מֵרֹאשִׁית הַבְּרִיאָה:

(5) ה) וְנִעְלָם מֵעֵינֵיהֶם כְּאֹנֶת נִפְשָׁם כִּי הַשָּׁמַיִם נַעֲשׂוּ מִקֶּדֶם וְעַל־יְדֵי הַמַּיִם נִבְרָאָה הָאָרֶץ מִן־הַמַּיִם בְּדַבַּר אֱלֹהִים:

(6) ו) וּבַמַּיִם אִז אָבְדָה הָאָרֶץ הַהִיא בַּעֲבַר שׁוֹט שׁוֹטָף עָלֶיהָ:

(7) ז) הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר לְפָנֵינוּ הַיּוֹם הוֹכְנוּ בְּדַבָּרוֹ לְמַאֲכָלֶת אֵשׁ וּשְׁמֵרִים הֵם לַיּוֹם הַמִּשְׁפָּט בְּאֹבֵד רְשָׁעִים:

(8) ח) אֵךְ אֶל־תִּשְׁכַּחוּ יְדִידִים זֹאת אַחַת כִּי יוֹם אֶחָד בְּעֵינֵי יְהוָה כְּאֶלֶף שָׁנִים וְאֶלֶף שָׁנִים כְּיוֹם אֶחָד:

(9) ט) וְלֹא יֵאָחֵז יְהוָה לְמִלְאֵת אֵת אֲשֶׁר דָּבָר נִגַּד תַּחֲשָׁבִים כִּי עָבַר הַמּוֹעֵד כִּי אִם־מֵאֲרִיךְ לָנוּ אַף אַחֲרֵי אֲשֶׁר לֹא יַחַפֵּץ בְּאֹבֵד אִישׁ כִּי אִם־בְּהִבִּיא כָּל־אָדָם אֶת־לְבוֹ לְתִשׁוּבָה:

(10) י) אֵךְ יוֹם יְהוָה כְּנֹגֵב יָבֹא בְּלִילָה אִז יִחַלְפוּ הַשָּׁמַיִם בְּרַעַשׁ גָּדוֹל תִּסְדּוֹת יִמְסוּ מִפְּנֵי הָאֵשׁ וְהָאָרֶץ וְהַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר בָּהּ יַעֲלוּ בַלְהֵב:

(11) יא) וְעֲתָה אִם נִמְנָגִים כָּל־אֱלֹהִים עַד־כְּמָה עֲלִיכֶם לְהִזְהָר לְהִתְחַלֵּךְ בַּקֶּדֶשׁ וּבִירְאֵת אֱלֹהִים:

(12) יב) וְלַחֲכוֹת וּלְצַפּוֹת לְבֹא יוֹם הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְהֹט אֶת־הַשָּׁמַיִם וַיִּמְסֵם וְהִסְדּוֹת נִמְנָגִים בְּאֵשׁ כָּלָם:

(13) יג) וְאַנְחֵנו כְּפִי אֲשֶׁר־דָּבָר־לָנוּ מִחֲכִים לְשָׁמַיִם חֲדָשִׁים וְאָרֶץ חֲדָשָׁה אֲשֶׁר־צָדֵק יָלִין בָּם:

(14) יד) עַל־כֵּן יְדִידִים בְּאֲשֶׁר אַתֶּם מִחֲכִים לְאֱלֹהִים שִׁקְדוּ לְהַמְצֵא לְפָנָיו זָכִים וְתַמִּימִים בְּשָׁלוֹם:

(15) טו) וְאֶת־אֲרֶךְ רוּחַ אֲדֹנֵינוּ תַחֲשָׁבוּ לְתִשׁוּעָה כְּאֲשֶׁר כָּתַב אֲלֵיכֶם גַּם־פּוֹלוֹס אַחִינוּ יְדִידֵנוּ כְּפִי חֻקָּתוֹ הַנִּתְּוֶנָה לוֹ:

(16) טז) וְכֵן כָּתַב בְּכָל־אֲגֻרוֹתָיו בְּדַבָּרוֹ שֵׁם עַל־אֱלֹהִים וּבָהֶן יֵשׁ דְּבָרִים קָשִׁים מִהִבִּין אֲשֶׁר בַּעֲרִים וּפְחִזִּים יִסְלָפוּם כְּאֲשֶׁר גַּם־יַעֲשׂוּ בֵּיתָר הַסִּפָּרִים לְהַשְׁחִית נִפְשָׁם:

(17) יז) וְאַתֶּם יְדִידִים אַחֲרֵי אֲשֶׁר יַדְעַתֶּם כָּל־זֹאת מֵרֹאשׁ הַשְׁמָרוֹ לָכֶם פֶּן־תִּתּוֹרוּ אַחֲרֵי תַעֲתָעֵי

בְּנֵי־בְלִיעֵל וּנְפִלְתֶּם מִמִּצְבְּכֶם הַנֶּאֱמָן:

(18) יח) אֵךְ תִּגְדְּלוּ הַלּוֹךְ וְגָדוֹל בְּחָסֵד וּבְדַעַת אֲדֹנֵינוּ וּמוֹשִׁיעֵנו יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר־לוֹ הַכְּבוֹד

מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם אָמֵן:

הַאֲנֵרֶת הַרְאֻשׁוֹנָה לְיוֹחָנָן הַשְּׁלִיחַ

- (א) הִנֵּה אֲנַחְנוּ מְגִידִים לָכֶם אֶת־דְּבַר הַחַיִּים הוּא אֲשֶׁר הִנֵּה מַרְאִשִׁית אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ בְּאָזְנֵינוּ רְאִינוּ בְּעֵינֵינוּ אֲשֶׁר הִבְטַנּוּ וְאֲשֶׁר יָדִינוּ מִשְׁשׁוּ מְקוֹרוֹ:
- (ב) הוּא מְקוֹר הַחַיִּים אֲשֶׁר נִגְלָה לָנוּ וְנִרְאָהוּ וְנָעִיד וְנַגִּיד לָכֶם כִּי זֶה הוּא מְקוֹר חַיֵּי עוֹלָם אֲשֶׁר הִנֵּה עִם־הָאֵב וְאֲשֶׁר נִגְה לָנוּ:
- (ג) כִּי אֶת־אֲשֶׁר רְאִינוּ וְשָׁמַעְנוּ נִגִּיד לָכֶם לְמַעַן תִּדְבְּקוּ בָנוּ גַם־אַתֶּם כִּי הֲלֹא דְבָקִים אֲנַחְנוּ בָּאֵב וּבְבָנוּ יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ:
- (ד) וְאֲנַחְנוּ כְּתָבִים לָכֶם בְּדִבְרֵי־הָאֱלֹהִים לְמַלְאֲתָא אֶת־לְבָבְכֶם שְׂמִיחָה:
- (ה) וְזֹאת הִיא מְלָאכֹת־יְהִי אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ מִמֶּנּוּ לְהַגִּיד לָכֶם כִּי אֱלֹהִים אֹרֶךְ הַיּוֹם וְכָל־חֹשֶׁךְ אֵין בּוֹ:
- (ו) אִם־נֹאמַר כִּי דְבָקִים אֲנַחְנוּ בּוֹ וּבְחֻשְׁכָּה נִתְהַלֵּךְ כְּזָב הוּא בְּפִינוּ וְאַמֶּת לֹא פָעַלְנוּ:
- (ז) אֲךְ אִם־בְּאֹרֶךְ נִתְהַלֵּךְ כְּאֲשֶׁר הוּא בְּאֹרֶךְ הִנֵּהוּ אֲזַי חֲפָרְנוּ יַחְדּוֹ וְדַם־בָּנוּ יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ יִטְהַרְנוּ מִכָּל־עוֹן:
- (ח) אִם־נֹאמַר כִּי אֵין־בָּנוּ עוֹן מִתַּעֲמִים אֲנַחְנוּ אֶת־נַפְשֵׁינוּ וְאַמֶּת בְּקֶרְבָּנוּ נַעֲדֶרֶת:
- (ט) אִם־נִתְנַדָּה אֶת־חַטָּאתֵינוּ נֶאֱמָן הוּא וְצָדִיק לְסִלַּח לָנוּ אֶת־חַטָּאתֵינוּ וּלְטַהֵר אֶת־נַפְשֵׁנוּ מִכָּל־עוֹן:
- (י) וְאִם־נֹאמַר כִּי לֹא חַטָּאוּ שָׁמַנּוּ אֹתוֹ לְמַכְזָב וּדְבָרוֹ בְּקֶרְבָּנוּ אֵין:

פֶּרֶק ב

- (א) הִנְנִי כְּתַב אֲלֵיכֶם יְלָדֵי בְּדִבְרֵי־הָאֱלֹהִים לְבִלְתִּי תַחֲטְאוּ וְאִם־יַחֲטֵא אִישׁ יֵשׁ עָלָיו מִלְּאֲךָ מְלִיץ לְפָנַי אָבִינוּ הוּא יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ הַצָּדִיק:
- (ב) וְהוּא כֹפֵר עַל־חַטָּאתֵינוּ וְלֹא לְבַד עַל־חַטָּאתֵינוּ כִּי אִם־גַּם עַל־כָּל־הָאָרֶץ:
- (ג) וּבְזֹאת נִפִּיר כִּי יָדַעְנוּ אֹתוֹ אִם־נִשְׁמַר אֶת־מִצְוֹתָיו:
- (ד) הָאֹמֵר יָדַעְתִּי אֹתוֹ וְאֶת־מִצְוֹתָיו לֹא יִשְׁמַר כְּזָב הוּא וְאֵין אָמֶת בּוֹ:
- (ה) אֲךְ הַשְׁמַר אֶת־דְּבָרוֹ אַהֲבַת אֱלֹהִים כְּלוּלָה בּוֹ בְּאַמֶּת וּבְזֹאת נִפִּיר כִּי־בּוֹ נִתְלוֹנֵן:
- (ו) הָאֹמֵר כִּי הוּא מִתְלוֹנֵן בּוֹ יִשְׁלֹו לְלֶכֶת גַּם־בְּעֻקְבוֹתָיו:
- (ז) אַחִי לֹא מִצְוָה חֲדָשָׁה אֲנִי־כְתַב אֲלֵיכֶם מִצְוָה יִשְׁנָה הִיא אֲשֶׁר הִיְתָה לָכֶם מִקֵּדָם וְהַמִּצְוָה הַיִּשְׁנָה הִיא הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם מִקֵּדָם:
- (ח) וְהִנְנִי מוֹסִיף וְכְתַב לָכֶם מִצְוָה חֲדָשָׁה וְנִאֲמַנָּה הִיא גַם־בּוֹ גַם־בְּכֶם כִּי הַחֹשֶׁךְ עָבַר וְאֹרֶךְ אָמֶת זֹרַח:
- (ט) הָאֹמֵר כִּי־בְאֹרֶךְ הִנֵּהוּ וְשָׂא אֶת־אֲחִיו הוּא עוֹדְנוּ בְּחֻשְׁכָּה:
- (י) הָאֹהֵב אֶת־אֲחִיו הוּא שָׂכֵן בְּאֹרֶךְ וְאֵין לוֹ מַכְשׁוֹל:
- (יא) וְהַשְׂנֵא הוּא יֵשֵׁב חֹשֶׁךְ וּבְחֹשֶׁךְ יִלְךְ וְלֹא־יָדַע אָנָּה הוּא הַלֵּךְ כִּי הַחֹשֶׁךְ עוֹר אֶת־עֵינָיו:
- (יב) הִנְנִי כְתַב אֲלֵיכֶם יְלָדִים כִּי־נִסְלַחוּ לָכֶם חַטָּאתֵיכֶם בְּעֶבֶר שְׁמוֹ:
- (יג) כְּתַב אֲנִי אֲלֵיכֶם אֲבוֹת כִּי־יָדַעְתֶּם אֹתוֹ אֲשֶׁר מוֹצֵאֲתוֹ מִקֵּדָם כְּתַב אֲנִי אֲלֵיכֶם בַּחוּרִים כִּי־גִבְרֹתָם עַל־הָרַע כְּתַבְתִּי אֲלֵיכֶם יְלָדִים כִּי יָדַעְתֶּם אֶת־הָאֵב:

14 (יד) כְּתַבְתִּי אֲלֵיכֶם אֲבוֹת כִּי־יָדַעְתֶּם אֹתוֹ אֲשֶׁר מוֹצְאָתִיו מִקֶּדֶם כְּתַבְתִּי אֲלֵיכֶם בַּחוּרִים כִּי־בְנֵי חַיִל אַתֶּם וְדַבֵּר אֱלֹהִים שָׁכֵן בְּקֶרְבְּכֶם וּגְבוּרַתְם עַל־הָרָע:

15 (טו) לֹא תֹאחֲבוּן אֶת־הָעוֹלָם וְלֹא אֶת־אֲשֶׁר לָעוֹלָם אִישׁ כִּי־יֹאחֲבֵהוּ אֶת־הָעוֹלָם אֵין בְּקֶרְבוֹ אַהֲבַת הָאֵב:

16 (טז) כִּי כָל־אֲשֶׁר בָּעוֹלָם חֲמִדַּת הַבָּשָׂר תַּאֲוַת הָעֵינַיִם וּגְאוֹן שׁוּא אֲשֶׁר בְּחַיֵּי אָדָם אֵינָם מִן־הָאֵב כִּי אִם־מִן־הָעוֹלָם:

17 (יז) וְהָעוֹלָם הַזֶּה כָּלִיל יִחְלַף עִם־תַּאֲוָתוֹ וְהַעֲשֶׂה רָצוֹן הָאֱלֹהִים יִשְׁכֵּן לְנֶצַח:

18 (יח) יִלְדֵי הַנָּה עַת הִקֵּץ בָּאָה וְאַתֶּם שְׁמַעְתֶּם כִּי יָבֹא שׁוֹטֵן הַמְּשִׁיחַ וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר רַבִּים עָתָה שְׂטָנֵי הַמְּשִׁיחַ גִּדְעוּ בְּזֹאת כִּי עַת הִקֵּץ הִיא:

19 (יט) וְהֵם יֵצְאוּ מֵאַתְנֹו אַפְס לֹא־מִשְׁלָנוּ הָיוּ כִּי לֹו הָיוּ מִשְׁלָנוּ אִזְ נִשְׁאַרוּ עִמָּנוּ אִךְ יֵצְאוּ לְבַעֲבוֹר יוֹדַע כִּי לֹא כָלָם מִשְׁלָנוּ הֵם:

20 (כ) אָבֵל אַתֶּם שָׁמֶן מִשְׁחַת הַקִּדְשׁ עֲלֵיכֶם וְאַת־כָּל יָדַעְתֶּם:

21 (כא) לֹא כְּתַבְתִּי אֲלֵיכֶם עַל כִּי לֹא־יָדַעְתֶּם אֶת־הָאֱמֶת כִּי יָדַעְתֶּם אֹתָהּ וְכִי כָל־שֶׁקֶר אֵינָנוּ יֹלִיד הָאֱמֶת:

22 (כב) מִי הוּא הַכֹּזֵב בְּלִתִּי הַמְּכַחֵשׁ בְּיָשׁוּעַ לֵאמֹר כִּי לֹא הַמְּשִׁיחַ הוּא זֶה הוּא שׁוֹטֵן הַמְּשִׁיחַ הַמְּכַחֵשׁ בָּאֵב וּבִבְיָן:

23 (כג) כָּל־הַמְּכַחֵשׁ בִּבְיָן גַּם־הָאֵב אֵין־לוֹ וְהַנֶּתֶן תוֹדָה לְבִין לוֹ גַּם־הָאֵב:

24 (כד) וְאַתֶּם שְׁמָרוּ בְּלִבְכֶם אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם מֵרֹאשׁ כִּי אִם־תִּשְׁמְרוּ אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם מֵרֹאשׁ תִּתְּלוּנָנוּ גַּם־בִּבְיָן גַּם־בָּאֵב:

25 (כה) וְאַת אֲשֶׁר דִּבֶּר לְתַת־לָנוּ הוּא חַי עוֹלָם:

26 (כו) כְּזֹאת כְּתַבְתִּי אֲלֵיכֶם מִפְּנֵי הַחֲפָצִים לְהַתְּעוֹת אֶתְכֶם:

27 (כז) וְהַנָּה הַמְּשִׁחָה אֲשֶׁר נִמְשַׁחְתֶּם מִיָּדוֹ נִשְׁאַרְתָּ עֲלֵיכֶם וְאֵין מַחְסוֹר לָכֶם לְאַחַד הָאֲנָשִׁים לְלַמְּדֶכֶם דִּבֶּר כִּי הַמְּשִׁחָה הִיא תוֹרָה אֶתְכֶם כָּל־דִּבֶּר אֱמֶת וְכֵה אֵין שֶׁקֶר וְכֹאֲשֶׁר תוֹרָה אֶתְכֶם כֵּן בּוֹ תִתְּלוּנָנוּ:

28 (כח) וְעָתָה יִלְדֵי הַתְּלוּנָנוּ בְּצִלּוֹ לְמַעַן נִגִּילָה בְּהַגְלוֹתוֹ וְלֹא־נִבּוֹשׁ מִלְּפָנָיו בְּיוֹם בָּאוֹ:

29 (כט) אִם־יָדַעְתֶּם כִּי־צָדִיק הוּא הִלֵּא תִדְעוּן כִּי גַם כָּל־פֹּעַל צָדִיק נוֹלֵד מִמָּנוּ:

פרק ג

1 (א) רְאוּ מַה־נִּפְלְאָה אַהֲבַת הָאֵב אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ לְהַקְרִיא וְנִהְיָה בְנֵי אֱלֹהִים וּבַעֲבוֹר זֹאת לֹא יָדַע אַתְּנוּ הָעוֹלָם כִּי גַם־אֹתוֹ לֹא יָדַע:

2 (ב) וְעָתָה יְדִידִים בָּנִים אֲנַחְנוּ לְאֱלֹהִים וְעַד־כַּה לֹא נוֹדַע מַה־נִּהְיָה בְּאַחֲרִיתָנוּ אִךְ יָדַעְנוּ כִּי נִשְׁוֶה־לוֹ לְעַת יִגְלָה כִּי נִרְאֶהוּ אִזְ כֹּאֲשֶׁר הוּא:

3 (ג) וְכָל־הַשֵּׁם מִבְּטָחוֹ בּוֹ יִטְהַר אֶת־נִפְשׁוֹ כֹּאֲשֶׁר גַּם הוּא טָהוֹר:

4 (ד) כָּל־הַחֲטָא מִמָּרָה הוּא בַּתוֹרָה כִּי הַחֲטָא מְרִי הוּא בַּתוֹרָה:

5 (ה) וְאַתֶּם יָדַעְתֶּם כִּי הוּא בָא לְשֹׂאת אֶת־חַטְאֵינוּ וְחַטָּא לֹא הָיָה בּוֹ:

6 (ו) כָּל־הַמִּתְּלוּנָן בּוֹ לֹא יִחַטָּא וְכָל־חַטָּא לֹא רָאֶהוּ וְלֹא יָדַעוּ:

7 (ז) יִלְדֵי אֶל־יִתְעָה אֶתְכֶם אִישׁ מִי הוּא פֹעַל צָדִיק צָדִיק הוּא כֹּאֲשֶׁר גַּם־הוּא צָדִיק:

8(ח) ומי הוא פֶּעַל אֲנֹן מִן־הַשָּׁטָן הוא כִּי הַשָּׁטָן פֶּעַל אֲנֹן הוא מִקְדָּם וּבַעֲבוּר זֹאת בָּא בֶן־הָאֱלֹהִים לְהִרְס פְּעֻלֹת הַשָּׁטָן:

9(ט) כֹּל־הַנוֹלָד מֵאֱלֹהִים לֹא יִחָטָא כִּי זָרְעוּ נִשְׁאָר בְּתוֹכּוֹ וְלֹא יוּכַל לְחַטֵּא אַחֲרֵי אֲשֶׁר נוֹלַד מֵאֱלֹהִים:

10(י) בְּזֹאת יוֹדְעוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים וּבְנֵי הַשָּׁטָן כֹּל־אִישׁ אֲשֶׁר צָדִיקוֹת לֹא־נַעֲשֶׂה אֵינָנו מֵאֱלֹהִים וְכֵן כֹּל־אֲשֶׁר לֹא־יֵאָהֵב אֶת־אָחִיו:

11(יא) כִּי זֹאת הִיא הַפְּקָדָה אֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם מִקְדָּם לֹאֲהַבָּה אִישׁ אֶת־אָחִיו:

12(יב) לֹא כִּקְיִן הִבָּא מִמְּקוֹר הָרָע וַיַּהַרֵג אֶת־אָחִיו וּמִדּוּעַ הָרָגוּ יַעֲן כִּי־מַעֲשָׂיו הָיוּ רָעִים וּמַעֲשֵׂי אָחִיו יִשְׂרָאֵל:

13(יג) אַל־תִּתְמַהוּ אָחִי אִם הָעוֹלָם יִשְׁנָא אֶתְכֶם:

14(יד) הֵן יָדְעִים אֲנַחְנוּ כִּי עֲבַרְנוּ מִן־הַמּוֹת אֶל־הַחַיִּים בְּאֲשֶׁר אֶהְבְּנוּ אֶת־אֲחֵינוּ אִישׁ אֲשֶׁר לֹא יֵאָהֵב אֶת־אָחִיו שֶׁכֵּן מוֹת הוּא:

15(טו) כֹּל־הַשְּׂנֵא אֶת־אָחִיו רֹצֵחַ הוּא וַיִּדְעֶתֶם כִּי כָל־רֹצֵחַ אֵין לוֹ חֶלֶק בְּחַיֵּי עוֹלָם:

16(טז) בְּזֹאת נִשְׁפִּיל מָה הִיא אֲהַבָּה כִּי הוּא נָתַן נַפְשׁוֹ תַּחַת נַפְשׁוֹ כֵּן גַּם־עָלִינוּ לְתַת נַפְשׁ תַּחַת נַפְשׁ אֲחֵינוּ:

17(יז) מִי הוּא אֲשֶׁר־לוֹ הוֹן בְּאֶרֶץ וְרָאָה אֶת־אָחִיו בַּחֲסָר כָּל וְקַפֵּץ רַחֲמָיו מֵאִתּוֹ אֵיךְ תִּלְן־בוֹ אֲהַבַת אֱלֹהִים:

18(יח) יִלְדֵי אֶל־נְאֻהָב בְּנִיב שְׁפָתַיִם וּבִמְעַנָּה לְשׁוֹן כִּי אִם־בְּמַעֲשֵׂה יָד וּבִדְרֹךְ אֲמֵת:

19(יט) וּבְזֹאת אֲנַחְנוּ מִבִּירִים כִּי מִמְּקוֹר אֲמֵת אֲנַחְנוּ וְלִקְרֹאת פָּנָיו סְמוּךְ יִהְיֶה לְבָנוּ:

20(כ) אִם־לְבָנוּ יִרְשִׁיעַ אֲתָנוּ אֱלֹהִים גְּדוֹל מְלַבְּנוּ וּמִבִּין־כָּל הוּא:

21(כא) אִם־לְבָנוּ יִדִּידִים לֹא־יִרְשִׁיעַ אֲתָנוּ נִכּוֹן לְבָנוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים:

22(כב) וְכָל־אֲשֶׁר נִשְׁאָל נִקַּח מִיָּדוֹ כִּי־נִשְׁמַר אֶת־מִצְוֹתָיו וְאֶת־הַטּוֹב בְּעֵינָיו נַעֲשֶׂה:

23(כג) וְזֹאת הִיא מִצְוֹתוֹ לְהֶאֱמִין בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בָּנוּ וּלְאַהֲבָה אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ כְּאֲשֶׁר צִוָּנוּ:

24(כד) וְהַשְּׁמַר אֶת־מִצְוֹתָיו בּוֹ יִתְלוֹנֵן וְהוּא גַם־כֵּן יִשְׁכֹּן־בוֹ וּבְזֹאת נִפִּיר כִּי־הוּא שֶׁכֵּן בָּנוּ וּבְרוּחַ אֲשֶׁר־נָתַן לָנוּ:

פרק ד

1(א) יִדִּידִים אֶל־תֵּאֱמִינוּ לְכָל־רוּחַ כִּי אִם־בָּחֲנוּ אֶת־הַרוּחוֹת אִם־מֵאֱלֹהִים הֵם כִּי נִבְיְאֵי שִׁקְר רַבִּים יֵצְאוּ בְּאֶרֶץ:

2(ב) בְּזֹאת תִּפְרִיזוּ אֶת־רוּחַ הָאֱלֹהִים כָּל־רוּחַ אֲשֶׁר מוֹדָה כִּי־יֵשׁוּעַ הוּא הַמָּשִׁיחַ וּבָא בְּבֶשֶׁר מֵאֵת אֱלֹהִים הוּא:

3(ג) וְכָל־רוּחַ אֲשֶׁר לֹא מוֹדָה בִּישׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ הִבָּא בְּבֶשֶׁר אֵינָנו מֵאֱלֹהִים וְהוּא רוּחַ שׁוֹטֵן הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם עָלָיו כִּי־יָבֹא וּכְבֹד יִשְׁנֶה בְּאֶרֶץ:

4(ד) וְאַתֶּם יִלְדֵי מֵאֵת אֱלֹהִים הַנֶּכֶם וְאֶת־נִבְיְאֵי שִׁקְר נִצְחֶתֶם כִּי־גְדוֹל הוּא אֲשֶׁר אֶתְכֶם מֵאֲשֶׁר אַתֶּם בְּאֶרֶץ:

5(ה) הֵם מִן־הָאֶרֶץ עַל־כֵּן עַל־הָאֶרֶץ יִדְבְּרוּ וְהָאֶרֶץ תִּשְׁמַע אֲלֵיהֶם:

6(ו) וְאֲנַחְנוּ מֵאֵת אֱלֹהִים וְהִידַע אֶת־אֱלֹהִים יִשְׁמַע אֲלֵינוּ וְאֲשֶׁר אֵינָנו מֵאֵת אֱלֹהִים לֹא יִשְׁמַע אֲלֵינוּ בְּזֹאת נִפִּיר רוּחַ אֲמֵת וְרוּחַ תַּעֲתָעִים:

(7) וַיִּדְרִים נֶאֱהָב־נָא אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ כִּי הָאֱהָבָה מֵאֵת אֱלֹהִים הִיא וְכָל־אֲשֶׁר יֵאָהֵב נִזְלָד מֵאֱלֹהִים וַיֵּדַע אֶת־אֱלֹהִים:

(8) ח) וּמִי אֲשֶׁר לֹא יֵאָהֵב אֵינְנוּ יֹדַע אֶת־אֱלֹהִים כִּי אֱלֹהִים הוּא אֱהָבָה:

(9) ט) בְּזֹאת נִגְלָתָה אֱהָבַת אֱלֹהִים לָנוּ כִּי־שָׁלַח אֶת־בְּנוֹ יִחִידוֹ בָּאָרֶץ לְמַעַן נִחְיָה בּוֹ:

(10) י) פֶּה הִיא אֱהָבָה מִצָּאֵת לֹא כִּי אֲנַחְנוּ אֱהָבְנוּ אֶת־אֱלֹהִים כִּי אִם־הוּא אֱהָב אֶתְנוּ וַיִּשְׁלַח אֶת־בְּנוֹ לְהִיּוֹת לְכַפֵּר עַל־חַטֹּאתֵינוּ:

(11) יא) וַיִּדְרִים אִם־כָּכָה אֱהָב אֶתְנוּ הָאֱלֹהִים גַּם־עָלֵינוּ לְאֱהָב אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ:

(12) יב) אֶת־אֱלֹהִים לֹא־רָאָה אִישׁ מֵעוֹלָם אִם־נֶאֱהָב אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ אֱלֹהִים יִשְׁכַּן־בְּנוֹ וְהִיָּתָה אֱהָבָתוֹ כְּלוּלָה בְּתוֹכּוֹ:

(13) יג) בְּזֹאת נִדְעָה כִּי אֲנוּ מִתְלוֹנְנִים בּוֹ וְהוּא בְנוֹ כִּי־נָתַן מְרוּחוֹ עָלֵינוּ:

(14) יד) וְאֲנַחְנוּ רָאִינוּ וְנִעִידָהּ כִּי שָׁלַח הָאֵב אֶת־הַבֶּן גָּאֹל הָאָרֶץ:

(15) טו) מי הוּא אֲשֶׁר מוֹדָה כִּי יִשׁוּעַ הוּא בֶן־הָאֱלֹהִים אֱלֹהִים יִנּוּה בְּתוֹכּוֹ וְהוּא בְּאֱלֹהִים:

(16) טז) וְאֲנַחְנוּ יָדַעְנוּ וְנִבְטַח בְּאֱהָבַת אֱלֹהִים אֱלֹהִים הוּא אֱהָבָה וּמִי אֲשֶׁר יִנּוּה בְּאֱהָבָה יִנּוּב בְּאֱלֹהִים וְאֱלֹהִים יִנּוּה בּוֹ:

(17) יז) בְּזֹאת כְּלוּלָה־בְּנוֹ תְּכֵלִית אֱהָבָה בְּהִיּוֹת לָנוּ בְּטָחוֹן לַיּוֹם הַמִּשְׁפָּט כִּי גַם־אֲנַחְנוּ בָּאָרֶץ הַזֹּאת מְלֵאֵי אֱהָבָה כְּמוֹהוּ:

(18) יח) אֵין פָּחַד בְּאֱהָבָה אֲבָל אֱהָבָה שְׁלֵמָה תִּגְרַשׁ פָּחַד כִּי־הַפָּחַד הוּא פָּחַד מִפְּנֵי עֲנֹשׁ וְהַמִּפְחָד אֵינְנוּ שְׁלֵם בְּאֱהָבָתוֹ:

(19) יט) אֲנַחְנוּ אֱהָבִים אֹתוֹ כִּי הוּא אֱהָב אֶתְנוּ מִקֶּדֶם:

(20) כ) אִם־יֹאמַר אִישׁ אֶת־אֱלֹהִים אֲנִי אֱהָב וְהוּא שָׂנֵא אֶת־אֲחִיו כִּזָּב הוּא כִּי אִם־לֹא יֵאָהֵב אֲחִיו אֲשֶׁר רָאָהוּ אֵיכָכָה יוּכַל לְאֱהָב אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא יִרְאֵנוּ:

(21) כא) וְזֹאת הַמִּצְוָה מֵאִתּוֹ בָּאָה אֵלֵינוּ כִּי הָאֱהָב אֶת־אֱלֹהִים יֵאָהֵב גַּם־אֶת־אֲחִיו:

פרק ה

1) א) כָּל־הַמֵּאֲמִין כִּי יִשׁוּעַ הוּא הַמְּשִׁיחַ זֶה יִלְד מֵאֵת אֱלֹהִים וְהָאֱהָב אֶת־מוֹלִידוֹ יֵאָהֵב גַּם אֶת־יְלִידוֹ:

2) ב) בְּזֹאת נִדְעָה כִּי נֵאֱהָב אֶת־יְלִדֵי אֱלֹהִים אִם אֶת־אֱלֹהִים נֵאֱהָב וְאֶת־מִצְוֹתָיו נִשְׁמָר:

3) ג) כִּי זֹאת הִיא אֱהָבַת אֱלֹהִים לְשִׁמּוֹר אֶת־מִצְוֹתָיו וּמִצְוֹתָיו לֹא קִשּׁוֹת הֵן מִנְּשָׂא:

4) ד) כִּי כָל־הַיְלֹד מֵאֵת אֱלֹהִים יִנָּצַח אֶת־הָעוֹלָם וְהַנִּצָּחֹן לְנִצָּחַת אֶת־הָעוֹלָם בֶּיַד אֱמוּנָתוֹ:

5) ה) וּמִי הוּא הַמִּנְצָח אֶת־הָעוֹלָם בְּלִתִּי רַק הַמֵּאֲמִין כִּי יִשׁוּעַ הוּא בֶן־הָאֱלֹהִים:

6) ו) וְזֶה הוּא יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר־בָּא אֵלֵינוּ בְּמִים וּבְדָם לֹא בְּמִים לְבָד כִּי אִם־בְּמִים וּבְדָם וְהָרוּחַ הוּא מַעֲדֵר עָלָיו כִּי הָרוּחַ אֵמֶת הוּא:

7) ז) כִּי שְׁלֹשָׁה הַמַּעֲדִידִים בְּשִׁמְיָם הָאֵב וְהַדְּבָר וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וּשְׁלֹשָׁתָם אֶחָד הֵמָּה:

8) ח) וּשְׁלֹשָׁה הַמַּעֲדִידִים בָּאָרֶץ הָרוּחַ וְהַמִּים וְהַדָּם וּשְׁלֹשָׁתָם אֵלָה לְדָבָר אֶחָד יַעֲדוּן:

9) ט) אִם־עֲדוּת אֲנָשִׁים נְכוֹנָה בְּעֵינֵינוּ עֲדוּת אֱלֹהִים גְּדֻלָּה מְזֹאֵת כִּי זֹאת הִיא עֲדוּת אֱלֹהִים אֲשֶׁר הָעֵיד עַל־בְּנוֹ:

10) י) הַמֵּאֲמִין בֶּבֶן־הָאֱלֹהִים יִשְׁלֹו עֲדוּת בְּנַפְשׁוֹ וְאֲשֶׁר לֹא יֵאֲמִין לְדַבְּרֵי הָאֱלֹהִים נָתַן אֹתוֹ לְכִזָּב

יַעַן כִּי לֹא־הֵאֲמִין לְעֲדוּת אֲשֶׁר הָעֵיד אֱלֹהִים עַל־בְּנוֹ:

- 11 (יא) וְזֹאת הִיא הָעֵדוּת כִּי חַיֵּי עוֹלָם נָתַן לָנוּ אֱלֹהִים וְחַיֵּי עוֹלָם אֵלֶּה בְּיַד בָּנוּ:
- 12 (יב) מִי אֲשֶׁר-לוֹ הֵבִין יִשְׁלֹו חַיִּים וּמִי אֲשֶׁר אֵין-לוֹ בֶּן-הָאֱלֹהִים אֵין-לוֹ חַיִּים:
- 13 (יג) כְּזֹאת כְּתִבְתִּי אֲלֵיכֶם הַמַּאֲמִינִים בְּשֵׁם בֶּן-הָאֱלֹהִים לְמַעַן תִּדְעוּן כִּי יֵשׁ לָכֶם חַיֵּי עוֹלָמִים וּלְמַעַן תַּאֲמִינוּ בְּשֵׁם בֶּן-אֱלֹהִים:
- 14 (יד) וְכֵן בְּטַחֲנוּנוֹ בּוֹ אִם-נִשְׁאַל מִמֶּנּוּ דָּבָר כְּרִצּוֹנוֹ יִשְׁמַע בְּקוֹלָנוּ:
- 15 (טו) וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר יִדְעֶנּוּ כִּי שִׁמְעַהוּ הוּא בְּקוֹלָנוּ לְכָל-אֲשֶׁר נִשְׁאַלְהוּ נִבְטַח כִּי מִשְׁאֲלוֹת לְבָנוּ יִתֵּן-לָנוּ כַּאֲשֶׁר שְׁאַלְנוּ מִמֶּנּוּ:
- 16 (טז) אִישׁ כִּי-יִרְאֶה אֶת-אָחִיו חָטָא חָטָא אֲשֶׁר אֵין בּוֹ מִשְׁפַּט-מוֹת יִפְגִּיעַ וַיִּנָּתֶן-לוֹ חַיִּים כָּל-עוֹד הוּא מֵאֵלֶּה אֲשֶׁר לֹא חָטָאוּ חָטָא מוֹת כִּי-יֵשׁ חָטָא מוֹת אֲשֶׁר אֵינְנִי אֹמֵר לְהַפְגִּיעַ בְּעַדּוֹ:
- 17 (יז) כָּל-מַעֲשֵׂה אֲשֶׁר לֹא נִכּוֹן חָטָא הוּא וְיִשְׁ-חָטָא אֵין מוֹת בּוֹ:
- 18 (יח) יִדְעֶנּוּ כִּי כָל-הַיְלֹוד מֵאֵת אֱלֹהִים לֹא יִחָטָא כִּי הַיְלֹוד מֵאֵת אֱלֹהִים יִשְׁמַר אֶת-נַפְשׁוֹ וְהִרְעַה לֹא-יִגְנֹעַ בּוֹ:
- 19 (יט) יִדְעֶנּוּ כִּי מֵאֵת אֱלֹהִים אֲנַחְנוּ וְכָל-הָעוֹלָם בְּרַע הוּא:
- 20 (כ) וַיִּדְעֶנּוּ כִּי בֶן-הָאֱלֹהִים בָּא וַיִּתֵּן-לָנוּ לֵב לְהַשְׁכִּיל אֹתוֹ אֲשֶׁר הוּא אָמֵן וְלוֹ אֲנַחְנוּ אֲשֶׁר הוּא אָמֵן הוּא יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ בָּנוּ זֶה הוּא אֱלֹהֵי אָמֵן וְחַי-עַד:
- 21 (כא) יְלָדֵי הַשְּׁמֵרוֹ לָכֶם מִן-הָאֲלִילִים אָמֵן:

הַאֲנֵרֶת הַשְּׁנִית לְיוֹחָנָן הַשְּׁלִיחַ

- (א) הִזְקֵן אֶל־בַּעֲלַת הַבַּיִת הַבְּחִירָה וְאֶל־בְּנֵיהָ אֲשֶׁר אָנִי אֹהֵב בְּתָם־לֵב וְלֹא־אָנִי לְבָדִי כִּי אִם־גַּם כָּל־יָדַעִי הָאֲמֶת יֵאָהֲבוּם:
- (ב) בַּעֲבוּר הָאֲמֶת אֲשֶׁר תִּשְׁכֵּן בְּתוֹכִנוּ וְגַם־תִּשְׁאָר לְעוֹלָם:
- (ג) חֲסֹד רַחֲמִים וְשָׁלוֹם יִתֵּן לָנוּ הָאֱלֹהִים הָאֵב וַיִּשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדוֹנֵינוּ בֶן־הָאֵב מִמְּקוֹר הָאֲמֶת וְהָאֲהָבָה:
- (ד) שְׁמַחְתִּי עַד־מָאֵד כִּי־מִצָּאתִי מִבְּנֵיךְ הַלְכִים בְּדֶרֶךְ אֲמֶת כְּמִצּוֹת אֲבִינוּ אֲשֶׁר קִבְּלָנוּ עָלֵינוּ:
- (ה) וְאָנִי שָׁאֵל כִּיּוֹם מִמָּד בַּעֲלַת הַבַּיִת לֹא כָּתַב אֵלֶיךָ מִצְוָה חֲדָשָׁה כִּי אִם־כְּזֹאת אֲשֶׁר עָלֵינוּ מִקֶּדֶם כִּי נֵאָהֵב אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ:
- (ו) וְזֹאת הִיא אֲהָבָה כִּי נִשְׁמֹר אֶת־מִצְוֹתָיו וְהַמִּצְוָה הִיא אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּן לַעֲשֹׂתָהּ כַּאֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם מֵרֹאשׁ:
- (ז) כִּי מִתַּעִים רַבִּים יֵצְאוּ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא יוֹדוּ כִּי־יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ הוּא הַבָּא בְּבֶשֶׁר כְּזֶה הוּא מִתַּעֵה וְשׁוֹטֵן הַמָּשִׁיחַ:
- (ח) הִשְׁמַרְוּ לָכֶם לְבַלְתִּי תִּאָּבְדוּן אֶת אֲשֶׁר פָּעַלְנוּ רַק רְאוּ לְהִשְׁיג מָלֵא שְׂכָרְכֶם:
- (ט) כָּל־הַעֲבֵר תוֹרַת הַמָּשִׁיחַ וְאֵינָנו חֹסֶה בָּהּ אֵין־לוֹ אֱלֹהִים וְהַחֲסָה בְּתוֹרַת הַמָּשִׁיחַ יִשְׁלֹו גַם־הָאֵב וְגַם־הַבֵּן:
- (י) כִּי־יָבֹא אֲלֵיכֶם אִישׁ וְלֹא יָבִיא אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת לֹא תֹאסְפוּ אֹתוֹ הַבִּיטָה וְלֹא תִשְׁאַלְוּ־לוֹ לְשָׁלוֹם:
- (יא) כִּי תִשְׁאַל לְשָׁלוֹם לוֹ חֲבֵר הוּא לוֹ בְּרַע מַעֲשָׂיו:
- (יב) רַבּוֹת לִי לְכָתֹב אֲלֵיכֶם וְאֵינִי חָפֵץ לְכָתֹב בְּסֶפֶר וּבְדִיו כִּי אֶקְנֶה לְבֹא אֲלֵיכֶם וּלְדַבֵּר פֶּה אֶל־פֶּה לְמִלֵּאת לְבָבְכֶם שְׂמִיחָה:
- (יג) בְּנֵי אַחֲוֹתֶךָ הַבְּחִירָה דֹרְשִׁים לְשָׁלוֹם לָךְ אָמֵן:

הַאֲנֵרֶת הַשְּׁלִישִׁית לְיוֹחָנָן הַשְּׁלִיחַ

- (א) הִזְקֵן אֶל-נְיוֹס הַיָּקָר אֲשֶׁר אָנִי אֹהֵב בְּתָם-לֵב:
- (ב) כָּלִתָּה נַפְשִׁי יְדִידִי כִּי תִצְלִיחַ בְּכָל-חֲפָצֶיךָ וְהֵייתִי שָׁלֵם בְּגוֹף וּבְנַפֶּשׁ וְאִישׁ מִצְלִיחַ:
- (ג) כִּי שְׂמִיחָתִי מֵאֵד כַּאֲשֶׁר בָּאוּ אֲחִים וַיְגִידוּ עַל-אַמְתְּךָ כִּי בְּדֶרֶךְ אֱמֶת אַתָּה הַלֵּךְ:
- (ד) אֵין גְּדֻלָּה מִשְׂמִיחָתִי כִּי אֲשַׁמֶּעַ עַל-בְּנֵי אֲשֶׁר בְּדֶרֶךְ אֱמֶת יִהְלְכוּ:
- (ה) בְּאַמּוּנָה מַעֲשֶׂיךָ יְדִידִי כָּל-אֲשֶׁר אַתָּה עוֹשֶׂה עִם-הָאֲחִים הָאֲרָחִים:
- (ו) אֲשֶׁר נִתְּנִי עֲדוּתָם עַל-אַהֲבָתְךָ בְּפָנַי הַקָּהֵל וְטוֹב תַּעֲשֶׂה כִּי תַעְזֹר לָהֶם עַל-דִּרְכֵיהֶם לְרָצוֹן לְפָנַי אֱלֹהִים:
- (ז) כִּי לְמַעַן שְׁמוֹ יֵצְאוּ וְלֹא לְקַחוּ מִיַּד הַגּוֹיִם מֵאוֹמָה:
- (ח) עַל-כֵּן מוֹטֵל עָלֵינוּ לְקַבֵּל פְּגִיעֵיהֶם וְלִהְיוֹת עֹזְרִים לְאַמֶּת:
- (ט) וְאֲנִי כְּתִבְתִּי אֶל-הָעֵדָה אֲךָ וְדִיּוֹטְרִיפּס הַחֹפֶץ לִהְיוֹת לְרֹאשׁ לָהֶם לֹא קִבֵּל אֶתְּנוּ:
- (י) עַל-כֵּן בִּבְאִי אֶפְקֹד עָלָיו מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר עָשָׂה כִּי דָבָר סָרָה עָלֵינוּ וְאֵין דִּי לוֹ בְּזֹאת כִּי אֶף-לֹא יֵאָבֵה לְקַבֵּל אֶת-הָאֲחִים וְאֶת-אֵלֶּה אֲשֶׁר יָאִבוּ יַעֲצֹר-בָּם וּמִתּוֹךְ הַקָּהֵל יִגְרֹשֶׁם:
- (יא) יְדִידִי אֶל-תִּלְךָ בְּעֶקְבוֹת הָרָעִים כִּי אִם-בְּעֶקְבוֹת הַטּוֹבִים תַּעֲשֶׂה טוֹב הוּא מֵאֵת אֱלֹהִים וְהַפֹּעֵל רָע אֶת-אֱלֹהִים לֹא רָאָה:
- (יב) וְדִיּוֹטְרִיּוֹס יֵשׁ-לוֹ עֲדוּת מִכָּל-הָעֵדָה נִם-מִפִּי הָאֱמֶת וְנִם-מִפִּינוּ וַיִּדְעָתָה כִּי עֲדוּתְנוּ נֶאֱמָנָה:
- (יג) רַבּוֹת לִי לְכַתֵּב אֵלֶיךָ אֲךָ לֹא חֲפָצְתִּי לְכַתֵּב בְּעֵט וּבִדְיוֹ:
- (יד) אֲבָל אֶקְנֶה לְרֹאוּתְךָ בְּמַהֲרָה וּפָה אֶל-פִּיהָ נִדְבָרָה שְׁלוֹם לָךְ רַעֲיוֹנוֹ פְּקָדִים לְשִׁלּוֹמָךְ וְאֶת-רַעֲיוֹנוֹ אֶתְךָ תִּפְקֹד לְשִׁלּוֹם לְאִישׁ אִישׁ בְּשִׁמוֹ:

אנרת יהודה

- 1 (א) יהודה עבד ישוע המשיח ואחי ועקב אל-המקראים באלהים האב ואהובים נצוריי ישוע המשיח:
- 2 (ב) חסד שלום ואהבה ירביון לכם:
- 3 (ג) ידידים כאשר חשתי לכתב אליכם לפי כל-חפצי על-דבר ישועת כלנו הציקתני רוחי לעורר אתכם במכתבי להלחם מלחמות אמונה אשר נתנה כליל לקדשים:
- 4 (ד) כי באו אנשים בהתננבם בתוכנו אשר נקבו מאז לנפל בידי המשפט אנשי רשע והחפכים חסד אלהינו לדבר בליעל ובאדנינו משל יחיד ישוע המשיח יכחשו לאמר לא הוא:
- 5 (ה) ואני להעלות על-לבכם חפצתי את-כל-אשר ידעתם מאז כי אחרי אשר נאל יהנה את-העם מארץ מצרים האביר אתם אשר לא האמינו:
- 6 (ו) ואת-המלאכים אשר לא-שמרו את-ממשלתם ואת-מעונם עזבו הסגירם לגיא צלמות אסורים במוסרות למשפט היום הגדול:
- 7 (ז) כסדם ועמרה והערים מסביב אשר זנו בדרךי זנוניהם ואל-בשר זרים עגבו נמנו לנקמת אש עולם להיות לאות דראון לכל-בשר:
- 8 (ח) וכמו-כן חלמי החלמות האלה אשר יטמאו את-הבשר יבזו שרי מעלה ועל-אדירים יביעו עתק:
- 9 (ט) ומיכאל השר הגדול למלאכים כאשר רב עם-השטן במריבת נזית משה לא-הביע עתק עליו במשפט רק אמר יגער יהנה בך:
- 10 (י) אך אלה יחרפון ולא ידעון מה ומה אשר ידעון כחק-בהמות אין תבונה בם יהפך עליהם למשחית:
- 11 (יא) אזי להם כיהלכו בדרך קין ועקב שקר נדחו בתעתעי בלעם וכמו במרד קרח ירדו לאבדון:
- 12 (יב) צוריי מכשל הם על-דרכיכם ישבים אתכם למשתה אהבים ורעים את-נפשם ולא ידעו בשת נשיאים נדפים ברוח ואין נשם עצים בשלכת ואין פרי ומתים מות משנה מענף ועד-שרש:
- 13 (יג) גלים סערים בים אשר יגרשו רפש בשתם כוכבים נבכים אשר-חשך אפלה צפון להם עדי-עד:
- 14 (יד) ועל-אלה נבא שביעי לאדם הוא חנוך לאמר הנה בא יהנה ורבבות קדשיו עמו:
- 15 (טו) לעשות משפט בכל ולהוכיח את-בני בליעל כלם על-כל-אשר הרשיעו לעשות ועל-כל-דברי עתק אשר דברו-בו החטאים בזון:
- 16 (טז) אלה הם רגנים מתלוננים וזנים אחרי תאותם אשר פיהם ידבר גדלות ונשאים פנים בעד בצע כסף:
- 17 (יז) אך אתם ידידים זכרו את-הדברים אשר נאמרו מקדם ביד שליחי אדנינו ישוע המשיח:
- 18 (יח) את אשר הגידו לכם כי באחרית הימים יקומו לצים רדפי תאנה לפי שרירות לבם הרע:
- 19 (יט) הלא הם המתגדרים לגדודים בעלי-נפש ורוח אין בהם:
- 20 (כ) ואתם ידידים השיבו נפשכם באמונה אשר היא לכם קדש קדשים ותלו פני-אל ברוח הקדש:

21) כא) ושמרתם את־נפשותיכם באהבת אלהים ולחסדי ישוע המשיח ארנינו חבה תחבו לחיי עולם:

22) כב) ואת־אלה המתגדרים יסר תיסרון אתם בחמלה:

23) כג) ויש מהם אשר תושיעון והצילו אתם כאור משרפה ויש מהם אשר עליהם תחוסו ברעה וישקץ תשקצו את־הבגד המגאל מזוב הבשר:

24) כד) והוא אשר בידו לשמרכם ממוקש ולהקימכם תמימים לפני כבודו בפשון רב:

25) כה) אלהים החכם לבדו הגאל אתנו לו הכבוד והנדלה והממשלה והגבורה מעולם ועד־עתה ועד־עולמי עולמים אמן:

חזון יוחנן

- 1 (א) החזון לישוע המשיח אשר נתן-לו האלהים להראות את-עבדיו את אשר-תקרינה אל-נכון בקרב הימים וישלח ביד-מלאכו ויורה לעבדו ליוחנן:
- 2 (ב) הוא אשר הגיד את-דבר האלהים ואת-עדות ישוע המשיח ככל אשר ראה:
- 3 (ג) אשרי הקרא את-דברי הנבואה הזאת ואשרי שמעיה השמרים ככל-הפתיב פה כי קרוב היום:
- 4 (ד) יוחנן אל-שבע הקהילות אשר באסיא חסד לכם ושלום מאתו אשר הוא הנה הנה ובה ומאת שבעת הרוחות העמדים לפני כסאו:
- 5 (ה) ומאת ישוע המשיח העד הנאמן הבכור הקם מן-המתים ועליון למלכי-ארץ אשר אהב אתנו ובדמו רחצנו מחטאתינו:
- 6 (ו) ויעש אתנו לממלכת כהנים לאלהים אביו אשר לו התפארת והנצח עד-עולמי עולמים אמן:
- 7 (ז) הנה בא עם-עננים וראתה אתו כל-עין ועיני אשר דקרו אתו וספרו עליו כל-משפחות האדמה אמן אמן:
- 8 (ח) אנכי אלף ותו ראש וסוף נאם-יהנה אלהים אשר הוא הנה הנה ובה אלהי צבאות:
- 9 (ט) אני יוחנן אחיכם הלקח חלק בחבלי ישוע המשיח במלכותו ובתוחלתו הייתי באי הנקרא פטמוס על-דבר האלהים ועל-עדות ישוע המשיח:
- 10 (י) ותנח עלי הרוח ביום האדון ואשמע אחרי קול גדול בקול שופר לאמר:
- 11 (יא) אני האלף והתו הראשון והאחרון ואת אשר אתה ראה כתב בספר ושלח אל-שבע הקהילות אשר באסיא אל-אפסוס שמירנא פרגמוס תיאטירא סרדיס פילדלפיא ואל-לודיקא:
- 12 (יב) ואפן לראות את-הקול המדבר אלי ויהי בהפנתי שכמי וארא שבע מנרות זהב:
- 13 (יג) ובתוך המנרות כמראה בן-אדם עטה מעיל מגיע עד-מרגלותיו ואזור זהב אזור במתניו:
- 14 (יד) ושער ראשו כצמר נקי לבן כשלג ועיניו כלבות אש:
- 15 (טו) ורגליו כעין נחשת קלל צרוף בתוך הכבשן וקולו כקול מים רבים:
- 16 (טז) ולו שבעה כוכבים על-יד ימינו מפיו יצאת חרב פיפיות חדה ופניו כברק השמש בגברתו:
- 17 (יז) ויהי בראתי אתו ואפל לרגליו כמות וישת את-יד ימינו עלי ויאמר אלי אל-תירא אני ראשון ואני אחרון:
- 18 (יח) ואני הוא החי אשר הייתי מת והנה אני חי לעולם ועד ומפתחות המות והשואל בירי המה:
- 19 (יט) ואתה כתב את אשר ראית את-הדברים אשר לפניך ואת-האמיתות לאחור:
- 20 (כ) את-סוד שבעת הכוכבים אשר ראית על-ימיני ואת-שבע מנרות הזהב שבעת הכוכבים מלאכי שבע קהילות המה ושבע המנרות אשר ראית שבע קהילות הנה:

פרק ב

- 1 (א) אל-מלאך הקהל באפסוס כתב פה אמר האחו שבעה כוכבים בימינו המתהלך בתוך שבע מנרות זהב:

- 2 (ב) ידעתי את-מעשיך את-עמלק ואת-עצר רוחך וכי לא-תוכל שאת אנשי-און ותבחן את-האמרים כי שליחים הם ואינם כן כי-מצאת אתם כזבים:
- 3 (ג) ואתה בעצר רוחך סבלת הרבה למען שמי ולא עיפה נפשך:
- 4 (ד) אפס דבר לי אליך כי-את-אהבתך הראשנה עזבת:
- 5 (ה) זכר-נא אפוא מאין נפלת שובה אלי ועשה כמעשיך הראשנים ואם לא תאבה ולא תשוב אבוא אליך והדפתי מנרתך ממזבחה:
- 6 (ו) אבל דבר טוב נמצא בך כי תתעב את-פעלי הנקלסיים אשר גם-אנכי מתעב אתם:
- 7 (ז) מי אשר-אזנים לו יקשיב את אשר הרוח מגיד לקהלות למנצח אתן לאכל מעץ החיים אשר בגן האלהים:
- 8 (ח) ואל-מלאך הקהל בשמירנא כתב כה אמר הראשון והאחרון אשר-מת וחי:
- 9 (ט) ידעתי את-מעשיך ואת-צרתך ואת-רישך אף כי עשיר אתה ואת-הגדופים מפי האמרים כי יהודים הם ואינם כן כי אם-הם בית-הכנסת לשטן:
- 10 (י) אל-תירא מפני הצרה הבאה עליך הנה השוטן יתן אנשים מכם אל-בית הסתר למען תבחנו ועברה עליכם צרה עשרת ימים היה נאמן עד-המות ונתתי לך עטרת חיים:
- 11 (יא) מי אשר-אזנים לו יקשיב את אשר הרוח מגיד לקהלות למנצח לא יפגע בו המות השני:
- 12 (יב) ואל-מלאך הקהל בפרנמוס כתב כה אמר תהוא אשר-לו חרב פיפיות חדה:
- 13 (יג) ידעתי את-מעשיך ואת-מקום שבתך מקום כסא השטן ואתה דבקת בשמי ולא שקרת באמונתי גם-בימים אשר הומת בכם אנטיפס עד נאמן לי במקום מושב השטן:
- 14 (יד) אפס שמין דבר מצאתי בך כי-נמצאו בך אנשים דבקים בתורת בלעם אשר הורה לבלק לתת מכשול לפני בני ישראל לאכל מזבחי אלילים ולזנות:
- 15 (טו) וכן נמצאו גם-בך אנשים דבקים בתורת הניקלסיים אשר שנאתי:
- 16 (טז) שובה-נא אפוא ואם לא תשוב אבוא עליך מהרה ונלחמתי-בם בחרב-פי:
- 17 (יז) מי אשר-אזנים לו יקשיב את אשר הרוח מגיד לקהלות למנצח אתן מן-המן השמור ונתתי לו אבן לבנה ועל-האבן חקוק שם חדש אשר איש לא יקבנו בלתי המקבל:
- 18 (יח) ואל-מלאך הקהל בתיאטירא כתב כה אמר בן-האלהים אשר עיניו כלבות אש ומרגלותיו כעין-נחשת קלל:
- 19 (יט) ידעתי את-מעשיך את-אהבתך את-אמונתך את-עבדתך ואת-עצר רוחך וכי רבו מעשיך האחרונים מן-הראשנים:
- 20 (כ) אפס דבר לי אליך כי הושבת עמך את-איזבל האשה האמרת כי-נביאה היא ללמד את-עבדי ולפתתם לזנות ולאכל מזבחי אלילים:
- 21 (כא) ואני נתתי לה זמן לשוב והיא לא שבה מתנוותיה:
- 22 (כב) הנה אני מטיל אתה אל-המטה ונאפיה עמה בצרה גדולה אם-לא ישובין ממעשיהם:
- 23 (כג) ואת-בניה אכה בדבר וידעו כל-הקהלות כי אני הוא בחן כליות ולב ולאיש איש מכם כמעלליו אשיב לו:
- 24 (כד) ואתם הנשאים בתיאטירא כל-אשר לא נטו ידם עם-הלמודים ההם ולא ירדו לעמק מחקרי השטן כאשר זה לשונם בפיהם אליכם הנני מדבר כי לא-אשים עליכם על אחר:
- 25 (כה) בלתי כי-תשמרון את אשר קבלתם עליכם לשמר עד כי אבוא:

26) (כו) המנצח השמר את-מצותי עד-הקץ אתן-לו ממשלה על-הגוים:

27) (כז) והוא ירעם בשבט ברזל וככלי יוצר ינפצם כאשר דבר לי אבי גם-אני:

28) (כח) ונתתי לו את-כוכב השחר:

29) (כט) מי אשר-אזנים לו יקשיב את אשר הרוח מגיד לקהלות:

פרק ג

1) (א) ואל-מלאך הקהל בסרדיס כתב כה אמר ההוא אשר-לו שבועה רוחות האלהים ושבועה

כוכבים ידעתי את-מעשיך כי-לך שם אשר אתה חי והנה מת:

2) (ב) התעורר-נא וחזק את-השאריה הנמצאה הקרבה למות כי לא-מצאתי את-מעשיך שלמים

לפני אלהי:

3) (ג) זכר אפוא מה-למדת ומה שמעת ושמר כל-אלה ושובה אלי ואם-לא תחוש להתעורר

אבוא כנגב ולא תדע באי-זו שעה אני בא עליך:

4) (ד) יש-לך שמות מעטים גם-בסרדיס אשר לא טמאו את-בגדיהם הם יתהלכון עמי בבגדים

לבנים כי להם יאתה:

5) (ה) המנצח הוא ילבש לבנים ולא אמחה את-שמו מספר החיים כי את-שמו אודה לפני אבי

ולפני מלאכיו:

6) (ו) מי אשר-אזנים לו יקשיב את אשר הרוח מגיד לקהלות:

7) (ז) ואל-מלאך הקהל בפילדלפיא כתב כה אמר הקדוש הנאמן אשר בידו מפתח דוד הפתח

ואין סגר והסגר ואין פתח:

8) (ח) ידעתי את-מעשיך הנה נתתי לפניך שער פתוח אשר-לא-יוכל איש לסגרו כי יש-לך כח

מעט ותשמר את-דברי ולא שקרת בשמי:

9) (ט) הנני נתן את-אלה מבית-הכנסת אשר לשטן האמרים כי יהודים הם ואינם כן כי אם-כזבים

הנני נתנם לפניך כי יבאו וישתחוו על-כפות רגליך וידעו כי אני אהבתיך:

10) (י) יען שמרת את-דברי בעצר רוח וגם-אני אשמך ביום מסה הבא על-תבל כלה לנסות

את-ישבי הארץ:

11) (יא) הנני בא מהרה שמר את אשר לך פן-יקח איש ממך את-כתריך:

12) (יב) המנצח אתננו לעמוד בהיכל אלהי ולא-יעתק עוד ממקומו החוצה וכתבתי עליו את-שם

אלהי ואת-שם עיר אלהי הלא היא ירושלים החדשה הירדת מאת אלהי מן-השמים ואת-שמי

החדש:

13) (יג) מי אשר-אזנים לו יקשיב את אשר הרוח מגיד לקהלות:

14) (יד) ואל-מלאך הקהל בלודקא כתב כה אמר האמן עד האמת והצדק וראשית בריאת

האלהים:

15) (טו) ידעתי את-מעשיך כי לא קר ולא חם אתה מיריתן והיית קר או-חם:

16) (טז) אך יען כי נטה אתה משניהם לא חם ולא קר אקיא אתך מפי:

17) (יז) ואתה אמרת הן העשרתי וכביר מצאה ידי ולא אחסר דבר ולא ידעת כי-נדבה ואמלל

אתה עני עור וערם:

18) (יח) איעצך לקנות מידי זהב צרוף באש ותעשר ובגדים לבנים אשר תלבש ובשת ערנותך לא

תגלה ושמן מרפא למשח עיניך למען תראה:

- (19) כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר אָנִי אֹהֵב אוֹכִיחֵנּוּ וְאִסְרֵנּוּ עַל־כֵּן הִתְאַמֵּץ־נָא וְשׁוּבָה אֵלַי:
- (20) הִנֵּה אֲנִי עֹמֵד לִפְתּוֹחַ וְדֹפֵק אִישׁ כִּי יִשְׁמַע אֶת־קוֹלִי וּפְתַח אֶת־הַדֶּלֶת אָבָא לֵאכֹל עִמּוֹ וְהוּא עִמָּדִי:
- (21) כֹּאֵן הַמִּנְצָח אֶת־לֹו לְשִׁבְתָּ עִמִּי עַל־כִּסֵּאִי כַּאֲשֶׁר גַּם־אֲנֹכִי נִצַּחְתִּי וַיִּשְׁבְּתִי עִם־אָבִי עַל־כִּסֵּאוֹ:
- (22) מִי אֲשֶׁר־אֲזַנְנִים לוֹ יִקְשִׁיב אֶת אֲשֶׁר הָרוּחַ מְגִיד לְקִהְלוֹת:

פרק ד

- (1) אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה רָאִיתִי וְהִנֵּה שַׁעַר נִפְתָּח בַּשָּׁמַיִם וְהַקּוֹל הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי כַּשׁוֹפָר מְדַבֵּר אֵלַי לֵאמֹר עֲלֶה הֵנָּה וְהִרְאֵתִיךָ אֶת אֲשֶׁר תִּקְרִינָה אַחֲרֵי־כֵן:
- (2) וַתָּנַח עָלַי הָרוּחַ כָּרְנָע וְהִנֵּה כִּסֵּא נֹצֵב בַּשָּׁמַיִם וְאַחֲרָיו יָשָׁב עַל־הַכִּסֵּא:
- (3) וַהֲיָשִׁיב הָהוּא כְּמִרְאָה אָבִן יִשְׁפָּח כְּאָבִן אֶדָם וְקִשְׁתָּ סָבִיב לַכִּסֵּא כַּעֲיֵן בִּרְקֵת:
- (4) וְעֹשְׂרִים וְאַרְבָּעָה כִּסְאוֹת עֹמְדִים אֶל־הַכִּסֵּא מִסָּבִיב וְעַל־הַכִּסְאוֹת רָאִיתִי עֹשְׂרִים וְאַרְבָּעָה זִקְנִים יֹשְׁבִים מְלַבְּשִׁים בְּגָדִים לְבָנִים וְעֹטְרוֹת זָהָב בְּרֹאשֵׁיהֶם:
- (5) וּמִתּוֹךְ הַכִּסֵּא יָצָא בֶּרֶק רַעַם וְרַעַשׁ וְשִׁבְעָה לְפִידִים בְּעָרִים לִפְנֵי הַכִּסֵּא אֲשֶׁר־הֵם שִׁבְעָה רוּחוֹת הָאֱלֹהִים:
- (6) וְלִפְנֵי הַכִּסֵּא יָם זְכוּכִית כַּעֲיֵן הַקָּרָח וּבִתּוֹךְ הַכִּסֵּא וְסָבִיב לוֹ אַרְבַּע חַיּוֹת מְלָאוֹת עֵינַיִם מְפָנִים וּמְאַחֵר:
- (7) דְּמוּת הַחַיָּה הָרִאשׁוֹנָה כְּאַרְיֵה וְהַחַיָּה הַשֵּׁנִית כְּעֵגֹל וְהַחַיָּה הַשְּׁלִישִׁית כְּפָנִים לָהּ כְּפָנֵי אֶדָם וְדְמוּת הַחַיָּה הָרְבִיעִית כְּנֶשֶׁר מְעוֹפֵף:
- (8) וְאַרְבַּע הַחַיּוֹת שֹׁשׁ כְּנָפִים שֹׁשׁ כְּנָפִים לְאַחַת וְהֵן מְלָאוֹת עֵינַיִם מִסָּבִיב וּמְלַפְנִים וְהַשֶּׁקֶט אֵין לָהֶן יוֹמָם לַיְלָה כִּי קִרְאוֹת קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֲשֶׁר הוּא הֵיחָה הֵנָּה וְעֵתִיד לְבֹא:
- (9) וְלַעֲת הַחַיּוֹת נִתְּנוֹת הוֹד וְהָדָר וְשִׁבְחָה לַיֹּשֵׁב עַל־הַכִּסֵּא אֲשֶׁר־הוּא חַי עַד־עוֹלָמִי עוֹלָמִים:
- (10) כֵּן יָפְלוּ הָעֹשְׂרִים וְאַרְבָּעָה הַזִּקְנִים עַל־פְּנֵיהֶם וּמִשְׁתַּחֲוִּים לִפְנֵי הַיֹּשֵׁב עַל־הַכִּסֵּא אֲשֶׁר הוּא חַי עַד־עוֹלָמִי עוֹלָמִים וְאֶת־עֹטְרוֹתֵיהֶם נִיפּוּ יוֹרִידוֹ אֶרְצָה לִפְנֵי הַכִּסֵּא לֵאמֹר:
- (11) לֵךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָתֶה לְקַחַת הוֹד וְהָדָר וְעַז כִּי אָתָּה בְּרָאתָ כָּל־אֵלֶּה וּבִרְצוֹנְךָ נִהְיָו וּנְבָרָאוּ:

פרק ה

- (1) וְאַרְאֵה וְהִנֵּה בַּיּוֹם הַיּוֹשֵׁב עַל־הַכִּסֵּא סֵפֶר כְּתוּב פָּנִים וְאַחֲרֵי וְחֲתוּם בְּשִׁבְעָה חֲתָמוֹת:
- (2) וּמְלֵאָךְ אֲדִיר רָאִיתִי קִרְא בְּקוֹל־גְּדוֹל מִי יָדָיו רַב־לוֹ לִפְתּוֹחַ אֶת־הַסֵּפֶר וּלְהַתִּיר אֶת־חֲתָמוֹ:
- (3) וְלֹא־נִמְצָא רַב־כַּחַת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּמִתַּחַת לָאָרֶץ לִפְתּוֹחַ אֶת־הַסֵּפֶר וְאִף לֹא־לְהַבִּיט אֵלָיו:
- (4) וְאֲנִי בְּכִיתִי הָרַבָּה בְּכָה כִּי לֹא־נִמְצָא רַב־כַּחַת לִפְתּוֹחַ אֶת־הַסֵּפֶר וְלִקְרָא בּוֹ אוֹ־לְהַבִּיט אֵלָיו:
- (5) וַיֹּאמֶר אֵלַי אַחֲרַי מִן־הַזִּקְנִים אֶל־תִּבְכֶּה הֵנָּה גִּבּוֹר הָאָרִיָּה מִשְׁבֵּט יְהוּדָה שָׂרֵשׁ דָּוִד לִפְתּוֹחַ אֶת־הַסֵּפֶר וּלְהַתִּיר שִׁבְעַת חֲתָמוֹ:
- (6) וְאַרְאֵה וְהִנֵּה בִּתּוֹךְ הַכִּסֵּא וְאַרְבַּע הַחַיּוֹת וּבִתּוֹךְ הַזִּקְנִים עֹמֵד שֶׁהַ כְּמוֹ טְבוּחַ וְלוֹ שִׁבְעַת קָרְנִים וְשִׁבְעָה עֵינַיִם אֲשֶׁר שִׁבְעָה רוּחוֹת הָאֱלֹהִים הֵמָּה מְשַׁטְטִים בְּכָל־הָאָרֶץ:
- (7) וַיָּבֹא וַיִּקַּח אֶת־הַסֵּפֶר מִיּוֹם הַיּוֹשֵׁב עַל־הַכִּסֵּא:

(8) ויהי בקחתו את־הסֹפֶר ויִפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם אַרְבַּע הַחַיּוֹת וְעֹשְׂרִים וְאַרְבָּעָה הַזִּקְנִים לִפְנֵי הַשָּׂה וְכִנּוּר בֶּיֶד אִישׁ אִישׁ מֵהֶם וּמַחְתּוֹת זָהָב מִלֵּאוֹת קִטְרֶת אֲשֶׁר תַּפְּלוֹת הַקְּדוּשִׁים הִנֵּה:

(9) וַיִּשְׁירוּ שִׁיר חֲדָשׁ לֵאמֹר לֵךְ נְאֻמָּה לִקְחַת אֶת־הַסֹּפֶר לִפְתּוֹחַ אֶת־חַתָּמָיו כִּי נִשְׁחַטָּה וּבְדַמָּךְ קִנִּיתָ עֲדָתְךָ לְאֱלֹהִים מִכָּל־שֹׁבֵט וּלְשׁוֹן וּמִכָּל־עַם וְגוֹי:

(10) וַתַּעַשׂ אֹתָם לְמַלְכִּים וּלְכַהֲנִים לִפְנֵי אֱלֹהֵינוּ לְמַלְךְ בָּאָרֶץ:

(11) אֲזַי רָאִיתִי וְשָׁמַעְתִּי קוֹל מִלְּאָכִים רַבִּים סָבִיב לִפְסָא וּלְחַיּוֹת וּלְזִקְנִים וּמִסְפָּרָם רַבָּאוֹת רַבָּבוֹת וְאַלְפֵי אֲלָפִים:

(12) וְהֵם עָנוּ בְּקוֹל רֶם נְאֻמָּה לֵשָׁה הַטְּבוּחַ לִקְחַת עִזּוֹ וְעֹשֶׁר וְחֻכְמָה וּגְבוּרָה וְחֹדֶר וְהִדְרָה וּבִרְכָּה:

(13) וְכָל־יָצוֹר אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּמִתַּחַת לָאָרֶץ וְאֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם שָׁמַעְתִּי עֲנִים לֵאמֹר אֵל־הַיֹּשֵׁב עַל־הַכֶּסֶּא וְאֵל־הַשָּׂה הַבִּרְכָּה וְהַחֹדֶר וְהַתְּהַדָּר וְהַמְּשָׁלָה עַד־עוֹלָמִי עוֹלָמִים:

(14) וְאַרְבַּע הַחַיּוֹת עָנוּ אִמֵּן וְעֹשְׂרִים וְאַרְבָּעָה הַזִּקְנִים נָפְלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַחֵי עוֹלָמִי הָעוֹלָמִים:

פרק ו

(1) אַחֲרֵי־כֵן רָאִיתִי אֶת־הַשָּׂה פֹּתַח אֶחָד מִן־שַׁבְּעָה הַחַתְּמוֹת וְקוֹל אַחַת מִן־אַרְבַּע הַחַיּוֹת בְּקוֹל רַעַם שָׁמַעְתִּי לֵאמֹר בֹּא וּרְאֵה:

(2) וְאָרָא וְהִנֵּה סוֹס לָבָן וְהָרֶכֶב עָלָיו לוֹ קֶשֶׁת וַיַּעֲטְרוּ־לוֹ עֲטָרָה וַיֵּצֵא כְּנָבוֹר מִלְּחָמָה אֲשֶׁר יַעֲז בִּנְבֻרָתוֹ:

(3) וְכֹאֲשֶׁר פָּתַח אֶת־הַחֹתֶם הַשְּׁנִי שָׁמַעְתִּי אֶת־הַחֲתִיָּה הַשְּׁנִיָּה אֹמֶרֶת בֹּא וּרְאֵה:

(4) וַיֵּצֵא סוֹס אֶחָד אֲדָם וְהָרֶכֶב עָלָיו כַּח בְּיָדוֹ לְהַעֲבִיר אֶת־הַשְּׁלוֹם מִן־הָאָרֶץ לְבַעֲבוֹר וְהִרְגוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וְחָרַב גְּדֹלָה נִתְּנָה בְּיָדוֹ:

(5) וְכֹאֲשֶׁר פָּתַח אֶת־הַחֹתֶם הַשְּׁלִישִׁי שָׁמַעְתִּי אֶת־קוֹל הַחֲתִיָּה הַשְּׁלִישִׁית לֵאמֹר בֹּא וּרְאֵה וְאַבֵּט וְהִנֵּה סוֹס שָׁחַר וְהָרֶכֶב עָלָי מֵאֲזִנִּי מִשְׁקַל בְּיָדוֹ:

(6) וְאֲשַׁמַּע קוֹל מִתּוֹךְ אַרְבַּע הַחַיּוֹת לֵאמֹר קֵב חֲטִים בְּבִקְעָה כֶּסֶף וּשְׁלֹשָׁה קָבִים שְׁעָרִים בְּבִקְעָה כֶּסֶף וְאֶת־הַשָּׁמֶן וְאֶת־הַיֵּינֶן אֶל־תִּשְׁחַת:

(7) וְכֹאֲשֶׁר פָּתַח אֶת־הַחֹתֶם הָרְבִיעִי שָׁמַעְתִּי קוֹל הַחֲתִיָּה הָרְבִיעִית לֵאמֹר בֹּא וּרְאֵה:

(8) וְאָרָא וְהִנֵּה סוֹס כָּעֵין יִרְקוֹן וְהָרֶכֶב עָלָיו מוֹת שָׁמוֹ וְשֹׁאוֹל יֵצֵאת אַחֲרָיו וְכַח נִתֵּן לָהֶם לְהִרְגֹּת אֶת־רַבֵּעַ הָאָרֶץ בַּחֲרֹב בָּרָעֵב בְּדָבָר וּבַחֲתִית הַשָּׂדֶה:

(9) וּכְפָתַחוּ אֶת־הַחֹתֶם הַחֲמִישִׁי וְאָרָא מִתַּחַת לְמִזְבֵּחַ אֶת־נַפְשוֹת הַנְּהַרְגִים עַל־דְּבַר הָאֱלֹהִים וְעַל־אֲשֶׁר נָתַנוּ אֶת־עַדוּתָם:

(10) וְהֵם צִעֲקִים בְּקוֹל גְּדוֹל עַד־מָתִי אֲדִנִּי אֵל קְדוֹשׁ אֵל אֲמֶת עַד־מָתִי לֹא־תִבֹּא בְּמִשְׁפָּט וְלֹא־תִקֵּם דִּמְנוּ הַשְּׁפוּךְ מִיִּשְׁבֵּי הָאָרֶץ:

(11) וַיִּנָּתֶן־לָהֶם מַחְלָצוֹת לְבָנוֹת לֵאמֹר כִּי עָלִיהֶם לְהוֹחִיל עוֹד מָעֻט עַד אֲשֶׁר שָׁלֵם יִהְיֶה מִסְפָּר חִבְרִיהֶם וְאַחִיהֶם אֲשֶׁר יִשְׁפֹּךְ דָּמָם כְּמוֹהֶם:

(12) וּכְפָתַחוּ אֶת־הַחֹתֶם הַשְּׁשִׁי וְאָרָא וְהִנֵּה זֹעָה גְדֹלָה הַשָּׁמַשׁ לְבָשָׁה קַדְרוֹת כְּאֹדֶרֶת שֶׁר וְהִתְרַח נְהַפֵּךְ לָדָם:

(13) וְכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם נָפְלוּ אֶרְצָה כְּתֹאנָה בְּשִׁלְכַת פְּגִיָּה מִפְּנֵי רוּחַ סַעֲרָה:

14 (יד) השמים כספר נגלו והרים ואני הים נעתקו ממקומם:
 15 (טו) ומלכי-ארץ ושריה ושרי האלפים עשירי עם וגברי כח עבדים ובני חורים התחבאו במערות כלם ובין הסלעים בהרים:
 16 (טז) ויאמרו אל-ההרים ואל-הסלעים נפלו עלינו כסו אתנו מפני הישב על-הכסא ומפני חרון אף השם:
 17 (יז) כי יום זעמם הגדול בא ומי יעמד:

פרק ז

1 (א) ואחר-כן ראיתי ארבעה מלאכים עומדים על-ארבע כנפות הארץ ותפשים בארבע רוחותיה לבלתי תהי רוח נשבת לא בארץ ולא בים ולא בכל-עץ:
 2 (ב) וארא מלאך אחר עלה ממזרח-שמש ונשא חותם אל-חי ויקרא בקול גדול אל-ארבעה המלאכים אשר הפקדה בידם להשחית את-הארץ ואת-הים:
 3 (ג) ויאמר אל-תשחיתו את-הארץ ואת-הים ואת-העצים עד כי-תתמנו את-עבדי אלהינו על-מצחותיהם:
 4 (ד) ואשמע את-מספר הנחתמים מאת אלף וארבעה וארבעים אלף אשר נחתמו מקרב כל-בני ישראל לשבטיהם:
 5 (ה) למטה בני-יהודה נחתמו שנים עשר אלף למטה בני ראובן נחתמו שנים עשר אלף למטה בני-גד נחתמו שנים עשר אלף למטה בני-אשר נחתמו שנים עשר אלף:
 6 (ו) למטה בני-נפתלי נחתמו שנים עשר אלף למטה בני-מנשה נחתמו שנים עשר אלף:
 7 (ז) למטה בני-שבעון נחתמו שנים עשר אלף למטה בני-לוי נחתמו שנים עשר אלף למטה בני-יששכר נחתמו שנים עשר אלף:
 8 (ח) למטה בני-זבלון נחתמו שנים עשר אלף למטה בני-יוסף נחתמו שנים עשר אלף למטה בני-בנימין נחתמו שנים עשר אלף:
 9 (ט) אחר-כן ראיתי והנה המון רב מאד אשר לא-יוכל איש לספר מקרב כל-הגוים והמשפחות והעמים והלשונות באו ויעמדו לפני הכסא ולפני השם מלבשים שמלות לבנות וכפות תמרים בידיהם:
 10 (י) ויקראו בקול-גדול ויאמרו הישועה לאלהינו הישב על-הכסא ולשם:
 11 (יא) וכל-המלאכים הנצבים סביב לכסא וסביב לזקנים ולארבע החיות נפלו על-פניהם לפני הכסא וישתחוו לאלהים:
 12 (יב) ויאמרו אמן הברכה והתפארת והבינה והתודה והגדלה והנצח לאלהינו עד-עולמי עולמים אמן:
 13 (יג) ויען אחד מן-הזקנים ויאמר אלי מי אלה הם המלבשים שמלות לבנות ומאין באו:
 14 (יד) ואמר אליו אדני אתה ידעת ויאמר אלי אלה הם הבאים מרב צרה אשר כבסו שמלתם בדם השם עד אשר הלבינו:
 15 (טו) ועל-כן הם עומדים לפני כסא האלהים ומשרתים לפניו בהיכלו יומם ולילה והישב על-הכסא יגן עליהם:
 16 (טז) לא ירעבו ולא יצמאו עוד ולא-יבם שרב ושמש:

17) כי השה אשר בתוך הפסא הוא ירעה אתם ועל־מבועי מים חיים ינהלם ומחה אלהים כל־דמעה מעיניהם:

פרק ח

- 1) א) אחר פתח את־החזותם השביעי ונתי דממה בשמים כחצי שעה:
- 2) ב) וארא שבעה שופרות נתונים לשבעת המלאכים העמדים לפני האלהים:
- 3) ג) ויבא מלאך אחר ויעמד אצל המזבח ובירדו מקטרת זהב ויתנו לו עתרת קטרת להקטיר עם־תפלות כל־הקדושים על־מזבח הזהב אשר לפני הפסא:
- 4) ד) ויעל עתר ענן הקטרת עם־תפלות הקדושים מיד המלאך לפני האלהים:
- 5) ה) ויקח המלאך את־המקטרת וימלאה אש מעל־המזבח ויצק על־הארץ ויהי קול נרעם וברק ורעש:
- 6) ו) ושבעת המלאכים עם־שבעת שופרתיהם עמדו נכנים לתקע:
- 7) ז) ויתקע המלאך הראשון ויהי־ברד ואש ודם בלולים יחדו שטפים ארצה ותשרף שלישיית הארץ ושלישיית העצים וכל־ירק עשב נשרף:
- 8) ח) ויתקע המלאך השני וכמו הר גדול בער באש נפל אל־תוך הים ושלישיית הים נהפכה לדם:
- 9) ט) ויגוע כל־בשר אשר נשמת־רוח חיים באפיו אשר בשלישיית הים והאניות שלישיית מהן נהרסו:
- 10) י) ויתקע המלאך השלישי ויפל כוכב גדול כלפיד בער מן־השמים ויפל על־השלישיית מן־הנהרות ומן־מעיינות המים:
- 11) יא) והכוכב נקרא שמו לענה ושלישיית מן־המים היתה ללענה ורבים מבני אדם מתו מן־המים כי מרים הם:
- 12) יב) ויתקע המלאך הרביעי והנה שלישיית מן־השמש הפתה ושלישיית מן־היָרֵחַ ושלישיית מן־הכוכבים עד כִּי־חשכה שלישייתם והיום לא הניה אורו שלישייתו וכן הלילה:
- 13) יג) וארא ואשמע מלאך מעופף בחצי השמים קרא בקול גדול אזי אזי לי־שבי הארץ מפני קלות השופר אשר יתר שלשת המלאכים נכנים לתקע:

פרק ט

- 1) א) ויתקע המלאך החמישי וארא כוכב נפל מן־השמים ארצה וינתן־לו מפתח לבאר התהום:
- 2) ב) ויפתח את־באר התהום ויעל קיטר מן־הבאר כקיטר הכבשן רב־מאד ותחשך השמש ובני השמים מקיטר הבאר:
- 3) ג) ומתוך הקיטר יצא ארבה על־הארץ וכח נתן להם ככח העקרבים בארץ:
- 4) ד) והם צוו לבלתי שחת את־עשב הארץ ולא את־הירק ולא את־עץ השדה כי אם־את־האנשים לבדם אשר אין־להם חותם אלהים על־המצח:
- 5) ה) ולא נתן להם להמיתם כי אם־רק לענותם חמשה חרשים במכאוב קשה במכאוב אדם אשר העקרב יכנו:
- 6) ו) בַּיָּמִים הָהֵם יִבְקְשׁוּ בְנֵי־הָאָדָם אֶת־הַמָּוֶת וְלֹא יִמְצְאוּהָ וְשָׂאוּ אֶת־נַפְשָׁם לָמוֹת וְהַמָּוֶת יִבְרַח מֵהֶם:

- (7 ז) ומראה הארבה כמראה סוסים ערוכים למלחמה ועל-ראשיהם כעטרות זהב וכפני אנשים פניהם:
- (8 ח) ושער להם כשער נשים ושניהם שני אריות:
- (9 ט) ועליהם שרינים כשריני ברזל וקול כנפיהם כקול מרבבות המון סוסים אשר ירצון לקרב:
- (10 י) וזנבות להם כמו עקרבים וזנבותם דרבנות אשר אונם בם לענות את-בני אדם חמשה חדשים:
- (11 יא) ועליהם מלך הוא מלאך התהום אשר שמו בשפת עבר אבדון ותיננים יקראו-לו אפוליון:
- (12 יב) נהי אחד חלף הלך-לו ונהי שני שלישי הנם באים:
- (13 יג) ויתקע המלאך הששי ואשמע קול קרא מבין קרנות מזבח הזהב אשר לפני אלהים:
- (14 יד) אל-המלאך הששי אשר השופר בידו לאמר התר את-ארבעה המלאכים האסורים על-הנהר הגדול גהר-פרת:
- (15 טו) וארבעה המלאכים התרו אשר ערוכים היו לשעה וליום ולחדש ולשנה להמית את-השלישית מן-בני האדם:
- (16 זז) ומספר צבאות הפרשים עלה לשתי רבאות רבבות כ-כן שמעתי מספרם:
- (17 זח) וכן ראיתי בחזון את-הסוסים ואת-רכביהם אשר שריניהם כמראה אש תכלת ונפרית וראשי הסוסים כראשי אריות ומפיהם עלתה אש עשן ונפרית:
- (18 חח) בשלש מגפות אלה באש בעשן ובנפרית העלות מפיהם הבה חלק שלישי מן-בני האדם:
- (19 טט) כ-כח הסוסים במו-פיהם וזנבותם כנחשים הם וראשים להם אשר בם הם מחבלים:
- (20 כ) ושאר בני האדם אשר לא מתו במגפות האלה לא-שבו ממעשי ידיהם מהשתחות עוד לשדים ולעצבי זהב וכסף ונחשת ואבן ועץ אשר לא-יראון ולא-ישמעון ולא יהלכו:
- (21 כא) וגם לא-שבו מרצח ומכשפים ומזנות ומגנבה אשר בידיהם:

פרק י

- (1 א) וארא מלאך אחר אדיר ירד מן-השמים עטה ענן כשלמה וקשת על-ראשו פניו כעין השמש ורגליו כעמודי אש:
- (2 ב) ובדוד ספר קטן פתוח ויצג את-רגלו תימנית על-הים ואת-השמאלית על-הארץ:
- (3 ג) וכארי שאג קרא בקול גדול ובקראו השמיעו שבעת הרעמים קול דברים:
- (4 ד) וכאשר השמיעו שבעת הרעמים קול דבריהם הואלתי לכתב ואשמע קול מן-השמים לאמר אלי תתום את-הדברים אשר השמיעו שבעת הרעמים ואל-תכתב אתם:
- (5 ה) והמלאך אשר ראיתי עמד על-הים ועל-הארץ הרים את-ימינו אל-השמים:
- (6 ו) וישבע בחי העולם אשר ברא את-השמים ואת אשר-בם ואת-הארץ ומלוואה ואת-הים ואת-אשר בתוכו אם-תמשך עוד העת:
- (7 ז) רק בימים ההם אשר המלאך השביעי יתן קולו ויואל לתקוע יתם סוד אלה כאשר בשר את-עבדיו הנביאים:
- (8 ח) והקול אשר שמעתי מן-השמים דבר אלי שנית לאמר לך קח את-הספר הפתוח מיד-המלאך העמד על-הים ועל-הארץ:

- (9 ט) וְאֵלֶּךְ אֶל־הַמֶּלֶאךָ וְאָמַר אֵלָיו תִּנְהַלֵּךְ אֶת־הַסֶּפֶר הַקָּטָן וַיֹּאמֶר אֵלַי קַח לָךְ וְאָכַל אֹתוֹ וְהָיָה יִמְרֵךְ לְבָטְנְךָ וּבִפִּיךָ יִהְיֶה כְּדָבָשׁ לְמִתּוֹק:
- (10 י) וְאָקַח אֶת־הַסֶּפֶר הַקָּטָן מִיַּד־הַמֶּלֶאךָ וְאָכַל אֹתוֹ וַיְהִי בִּפִּי כְּדָבָשׁ לְמִתּוֹק אֵךְ הֵמֶר לְבָטְנִי אַחֲרֵי אֲכָלִי אֹתוֹ:
- (11 יא) וַיֹּאמְרוּ אֵלַי הֲלֹא תוֹסִיף עוֹד לְהִנָּבֵא עַל־רַבִּים עַמִּים וְגוֹיִם וּלְשָׁנוֹת וּמַלְכִּים:

פרק יא

- (1 א) וַיָּנֻחַן־לִי קִנָּה דְּוָמָה לְקִנָּה הַמֶּדֶה וַיַּעֲמֵד הַמֶּלֶאךָ וַיֹּאמֶר קוּם וּמַד אֶת־הַיִּכָּל הָאֱלֹהִים וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־מְקוֹם הַמִּשְׁתַּחֲוִיִּים שָׁם:
- (2 ב) וְנָתַשְׁתָּ אֶת־חֲצֵר הַיִּכָּל הַחִיצוֹן וְלֹא תִמָּד אֹתוֹ כִּי־נָתַן בְּיָדִי הַגּוֹיִם וְרָמְסוּ אֶת־עִיר הַקִּדְשׁ אַרְבָּעִים וּשְׁנַיִם חֳדָשׁ:
- (3 ג) וְנָתַתִּי לְשָׁנֵי עָדֵי וְנִבְּאוּ יָמִים אֶלֶף מָאתַיִם וְשָׁשִׁים בְּלָבוֹשׁ שֹׁק:
- (4 ד) אֵלֶּה הֵם שְׁנֵי הַיָּמִים וּשְׁתֵּי הַמִּנְרוֹת הַעֲמֻדִים עַל־אֱלֹהֵי הָאָרֶץ:
- (5 ה) וְכִי־יִבְקֹשׁ אִישׁ לִנְגַע בָּם תֵּצֵא אִשׁ מִפִּיהֶם וְתֹאכַל אֶת־אֲבִיהֶם מוֹת יָמוּת כָּל־הַמִּבְקֹשׁ לִנְגַע בָּם לְרָעָה:
- (6 ו) וְהֵם יֵשׁ־לֹאֵל יָדָם לַעֲצֹר אֶת־הַשָּׁמַיִם לְבַלְתִּי הָיוּת מִטֶּר כָּל־יָמֵי נְבוּאָתָם וַיֵּשׁ לֹאֵל יָדָם לַחֲפֹךְ אֶת־הַמַּיִם לָדָם וּלְהַכּוֹת אֶת־הָאָרֶץ בְּכָל־מִכָּה כְּדֵי חֲפָצָם:
- (7 ז) וְכִכְלוֹת עֲדוּתָם תִּלְחַם־בָּם תַּחֲיָה תַעֲלֶה מִן־הַתְּהוֹם תִּגְבֹּר עֲלֵיהֶם וְתִהְרַג אֹתָם:
- (8 ח) וּפְגַרֵיהֶם יִפְּלוּ בְּרָחוּב הָעִיר הַגְּדֹלָה הַנִּקְרָאת בְּשֵׁפֶת מִשְׁלַל סְדוּם וּמִצָּרִים אֲשֶׁר שָׁם־נִצְלָב גַּם־אֲדָנֵיהֶם:
- (9 ט) וְרַבִּים מִן־הָעַמִּים וְהַמִּשְׁפָּחוֹת וְהַלְשָׁנוֹת וְהַגּוֹיִם יִרְאוּ אֶת־פְּגַרֵיהֶם שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְחָצִי וְלֹא יִתְּנוּ לְקַבֵּר אֶת־הַחֲלָלִים בְּמָקוֹם קָבֵר:
- (10 י) וַיֵּשְׁבִי הָאָרֶץ יֹשִׁישׁוּ יִגִּילוּ עֲלֵיהֶם וַיִּשְׁלַחוּ מְנוֹת אִישׁ לְרַעְהוּ אַחֲרָי אֲשֶׁר עָכְרוּ שְׁנֵי הַנְּבִיאִים הָאֵלֶּה אֶת־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ:
- (11 יא) וּבְמִלֹּאת שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְחָצִי בָּא בָהֶם רוּחַ חַיִּים מֵאֵת הָאֱלֹהִים וַיַּעֲמֵדוּ עַל־רַגְלֵיהֶם וַחֲתַת אֱלֹהִים נִפְלָה עַל־כָּל־רֹאשֵׁיהֶם:
- (12 יב) וַיִּשְׁמְעוּ קוֹל גָּדוֹל קָרָא אֲלֵיהֶם מִן־הַשָּׁמַיִם לֵאמֹר עָלוּ הִנֵּה וַיַּעֲלוּ בַעֲנַן הַשָּׁמַיִם וַעֲיָנִי אֲבִיהֶם רֹאוֹת:
- (13 יג) וַיְהִי רַעַשׁ גָּדוֹל בָּעֵת הַהִיא וַתִּפֹּל עֲשִׂירִית הָעִיר וּשְׁבַעַת אֲלָפִים אָנָשִׁים לְמִסְפַּר שְׁמוֹת מֵתוֹ בְּרַעַשׁ וְהַנִּשְׁאָרִים רָעָה אַחְזָתָם וַיִּתְּנוּ כְבוֹד לֵאלֹהֵי הַשָּׁמַיִם:
- (14 יד) נָהִי תִשְׁנִי חֶלֶף הַלֵּךְ־לוֹ וְנָהִי תִשְׁלִישִׁי עַד־מִהְרָה הִנֵּה בָּא:
- (15 טו) וַיִּתְקַע הַמֶּלֶאךָ תִּשְׁבִּיעִי וְקִלּוֹת גָּדוֹלִים נִשְׁמְעוּ בַשָּׁמַיִם לֵאמֹר הִיָּתָה מַמְלַכַת הָאָרֶץ לְאֲדֹנֵינוּ וְלִמְשִׁיחוֹ וְהוּא יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
- (16 טז) וְעֹשְׂרִים וָאַרְבָּעָה הַזִּקְנִים הַיֹּשְׁבִים לִפְנֵי הָאֱלֹהִים עַל־כִּסְאוֹתָם נִפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לֵאלֹהִים:
- (17 יז) וַיֹּאמְרוּ מוֹדִים אֲנִיחוּ לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת הַזֶּה וְהָיָה וַיָּבֹא כִי לְבַשְׁתָּ עֹז גְּדֻלָּה וְתִמְלֹךְ:
- (18 יח) הַגּוֹיִם רָגְשׁוּ בַחֲרוֹת אַפָּם עַד בָּא חֲרוֹן אַפָּךְ וַיּוֹם הַמִּשְׁפָּט לִישְׁנֵי עָפָר וְלָתֵת שָׂכָר לַעֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים וְהַקְדוּשִׁים וַיִּרְאִי שְׁמֹךְ הַקְטָנִים עִם־הַגְּדֹלִים וְלַעֲכָר אֶת־עַבְדֶּי הָאָרֶץ:

19) יט) אז נפתח היכל האלהים בשמים וארון בריתו נראה שם במקדשו ויתמלכו בקרבים וקולת רעמים וזועה וברק כבוד:

פרק יב

1) א) ואות גדול נראה אז בשמים אשה עטה מעטה שמש ולבנה תחת רגליה ועל-ראשה יציץ נזר שנים עשר כוכבים:

2) ב) והיא הרה ללת ותזעק בחבליה כי נהפכו עליה צריה:

3) ג) ונרא אות שני בשמים והנה תנין גדול כמרעה אש ולו שבעה ראשים ועשר קרניים ועל-ראשו שבע כתרות:

4) ד) ויסתב בזנבו שלישית מן-כוכבי השמים וישליכם ארצה ויעמד התנין לפני האשה לעת לדתה לבלע את-בנה בהולדו:

5) ה) והיא ילדה את-בנה בן זכר אשר עתה לרעות את-הגוים כלם בשבט ברזל וילקח בנה אל-האלהים אל-כסאו:

6) ו) והאשה ברתה לה המדברה אשר-שם הוכן-לה מקום על-פי האלהים לכלכל אתה שם ימים אלה ומאתים וששים:

7) ז) ותהי מלחמה בשמים מיכאל וצבאיו ערכו קרב עם-התנין והתנין וצבאיו נלחמו עמם:

8) ח) ולא יכלו להם ומקומם לא נמצא עוד בשמים:

9) ט) וישליכו את-התנין הגדול הוא הנחש הקדמני אשר קראו לו שוטן ושטן אשר הדיח כל-ישובי תבל אתו ואת-מלאכיו עמו השליכו ארצה:

10) י) ואשמע קול גדול בשמים לאמר היום באה ישועת אלהינו ונבחרתו ומלכותו וממשלת משיחו כי-הורד שוטן אחינו אשר-עמד לשטנם לפני אלהינו יומם ולילה:

11) יא) והם נברו עליו בדם השם ובעדות פיהם ולא-אָהבו את-נפשם עד-מות:

12) יב) על-כן רנו שמים וצהלו אתם השכנים שם אוי לישבי הארץ ולשכני הים כי-יורד אליכם השטן ותחתו גדולה מדעתו כי תקצר עתו:

13) יג) וכראות התנין כי הורד ארצה וירדף אחרי האשה אשר ילדה את בן הזכר:

14) יד) ויתנו לאשה שתי כנפים כנפי הנשר הגדול ותעף המדברה אל-המקום אשר יכלכלו אתה מועד מועדים וחצי מפני הנחש:

15) טו) ויקא הנחש נהר-מים מפיו אחרי האשה לשטפה בנהר:

16) טז) ותעזר הארץ לאשה ותפתח הארץ את-פיה ותבלע את-הנהר אשר-הקיא התנין מפיו:

17) יז) ויקצף התנין על-האשה וילך להלחם בותר זרעה שמרי מצותאֱלהים ועדות ישוע המשיח אתם:

פרק יג

1) א) ואעמד על-חול שפת הים ונרא חיה עלה מן-הים אשר לה שבעה ראשים ועשר קרניים ועל-קרניה עשר עטרות ושמות גדופים על-ראשיה:

2) ב) ותחיה אשר עיני ראו דמתה לנמר ורגליה רגלי רב ופיה פי ארי ותתנין נתן לה את-כחו ואת-כסאו וממשל-רב:

3 (ג) וְאַחֲזֵה אֶחָד מֵרֵאשִׁיָּה כְּמִכָּה מִכַּת מוֹת וּמִכַּת הַמּוֹת נִרְפָּאָה וְכָל־הָאָרֶץ הֶעֱרִיצוּ אֶת־הַחַיָּה וַיִּגְהָרוּ אַחֲרֶיהָ:

4 (ד) וַיִּשְׁתַּחֲווּ אֶל־הַתַּנּוּן כִּי־נָתַן מִמֶּשְׁלָה לַחַיָּה וּלְפָנָי הַחַיָּה הִשְׁתַּחֲווּ לְאָמַר מִי כִמוֹ הַחַיָּה מִי יַעֲזֹ לְהִלָּחֵם בָּהּ:

5 (ה) וְלֹא נָתַן פֶּסֶם מִמַּלְל רַבְרָבָן וְחִרְפוֹת וְכַח נָתַן־לָהּ לַעֲשׂוֹת כְּרִצּוֹנָה שְׁנָיִם וְאַרְבָּעִים חֲדָשׁ:

6 (ו) וַתַּפְתַּח אֶת־פִּיהָ לְחִרְף אֶת־הָאֱלֹהִים וּלְגִדּוֹף אֶת־שְׁמוֹ וְאֶת־מִשְׁכָּנוֹ וְאֶת־שְׁכֵנֵי הַשָּׁמַיִם:

7 (ז) וַיִּנָּתֶן־לָהּ לַעֲשׂוֹת מִלְחָמָה עִם־הַקְדּוּשִׁים וּלְגִבּוֹר עֲלֵיהֶם וּמִמֶּשְׁלָה נָתַנָּה לָהּ עַל כָּל־שֶׁבֶט וְעַם וְלָשׁוֹן וְגוֹי:

8 (ח) וְכָל־יִשְׁבֵּי הָאָרֶץ יִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיהָ כֹּל אֲשֶׁר לֹא נִכְתְּבוּ שְׁמוֹתָם מִנִּי אִזֹּ תוֹסֵד אָרֶץ בְּסֹפֶר חַיֵּי הַשָּׁה הַטְּבוּחַ:

9 (ט) מִי אֲשֶׁר־אֲזַנְיָם לוֹ יִשְׁמַע:

10 (י) מִי אֲשֶׁר יִשְׁבֶּה שְׂכִי בְשִׁבִּי יִלְדֹּ מִי אֲשֶׁר יָמִית בְּחֶרֶב בְּחֶרֶב יוֹמַת בְּזֹאת נִמְצָא עֶצֶר רוּחַ וְאִמּוּנָה לְקָדְשִׁים:

11 (יא) וְאָרָא חַיָּה אַחֲרַת עֹלָה מִן־הָאֲדָמָה בַּעֲלַת שְׁתֵּי קַרְנִים כְּכֶשֶׁשׁ וּמִדְבַּרְת כְּפִי תַנּוּן:

12 (יב) וְהִיא מִשְׁלַת עַל־פָּנָי הַחַיָּה הָרִאשׁוֹנָה בְּכָל־מִמְשַׁלְתָּהּ וּבַפְּעֻלַּת יָדֶיהָ הִשְׁתַּחֲווּ הָאָרֶץ וַיִּשְׁבִּיהָ לְפָנָי הַחַיָּה הָרִאשׁוֹנָה הַנִּרְפָּאָה מִן־מִכַּת הַמּוֹת:

13 (יג) וַתַּעַשׂ מוֹפְתִים גְּדוּלִים עַד גַּם־לְהוֹרִיד אֵשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם אֲרָצָה לְעֵינֵי בְנֵי אָדָם:

14 (יד) וַתִּדְּחַ אֶת־יִשְׁבֵּי הָאָרֶץ בְּמוֹפְתִים הַנִּתְּנוּנִים לָהּ לַעֲשׂוֹת לְפָנָי הַחַיָּה וַתֹּאמֶר אֶל־יִשְׁבֵּי הָאָרֶץ לַעֲשׂוֹת צֶלֶם לַחַיָּה אֲשֶׁר־הִכְתָּה מִכַּת־חֶרֶב וַתַּחֲי:

15 (טו) וְגַם נָתַן לָהּ לְהַפִּיחַ רוּחַ בְּצֶלֶם הַחַיָּה עַד אֲשֶׁר יָכֹל לְדַבֵּר וּלַעֲשׂוֹת חֶק מִי אֲשֶׁר־לֹא יִשְׁתַּחֲוֶה לְצֶלֶם הַחַיָּה יוֹמַת:

16 (טז) וַתִּגְזֹר אָמַר כִּי כִקְטָן בְּגִדּוֹל כְּעֵנִי כְּעֹשִׂיר כְּעֶבֶד כְּבֶן־חֹרִים כָּלֶם יִתּוּ תוֹ עַל־יַד יְמִינָם אוֹ עַל־מִצְחָם:

17 (יז) וְכִי לֹא־יֻכַּל אִישׁ לִקְנוֹת וּלְמַכּוֹר בְּלִתִּי הוּא אֲשֶׁר לוֹ תִתּוּ הוּא שֵׁם הַחַיָּה אוֹ־מִסְפָּר שְׁמָהּ:

18 (יח) כֹּה חֲכָמָה צְפוּנָה וְהַמִּשְׁכִּיל יִחְשַׁב אֶת־מִסְפָּר הַחַיָּה כִּי מִסְפָּר אָדָם הוּא וּמִסְפָּרוֹ תִרְסֹו:

פרק יד

1 (א) וְאִשָּׁא עֵינֵי וְהִנֵּה־שָׁה עֹמֵד עַל־הַר צִיּוֹן וְאֶצְלוֹ מֵאָה וְאַרְבָּעִים אֶלְף נֶפֶשׁ וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים הֵם אֲשֶׁר שָׁמוֹ וְשֵׁם אָבִיו כְּתוּבִים עַל־מִצְחָם:

2 (ב) וְאִשְׁמַע קוֹל מִן־הַשָּׁמַיִם כְּקוֹל מַיִם רַבִּים כְּקוֹל רַעַם אֲדִיר וְאֶקְשִׁיב קָשֶׁב וְהִנֵּה הוּא קוֹל מְנַגְּנִים הַפְּרָטִים עַל־פִּי נְבִלֵיהֶם:

3 (ג) וַיִּשְׁירוּ שִׁיר חֲדָשׁ לְפָנָי תַּכְסָּא וּלְפָנָי אַרְבַּע תַּחֲיוֹת וְהִזְקָנִים מִבְּלִי יָכֹלַת אִישׁ לְלַמֵּד אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּלִתִּי מֵאָה וְאַרְבָּעִים אֶלְף וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים אֵלֶּה אֲשֶׁר נִפְדּוּ מִן־הָאָרֶץ:

4 (ד) הֲלֹא הֵם אֲשֶׁר לֹא־נִגְאָלוּ בְּנָשִׁים כִּי בְתַמָּתָם הֵם כְּבַתּוּלוֹת וְהַלְכִים אַחֲרֵי הַשָּׁה אֶל־אֲשֶׁר יִלְדֹּ וּפְדוּיִם הֵם מִקֶּרֶב בְּנֵי הָאָדָם כְּכַפּוּרִים לֵאלֹהִים וְלִשָּׁה:

5 (ה) וּמִרְמָה לֹא־נִמְצָאָה בְּפִיהֶם כִּי יִשְׁרִים וְתַמִּימִים הֵם לְפָנָי כִּסֵּא הָאֱלֹהִים:

- 6) (י) וְאָרָא מְלָאךְ אַחֵר מְעוּפָף בָּלֵב הַשָּׁמַיִם וּבִשְׂרֵת עוֹלָם בָּיְדוֹ לְהַגִּיד לְיֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וּלְכָל־גּוֹי וְשָׁבֵט וְלָשׁוֹן וְעַם:
- 7) (י) וַיִּקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל יִרְאוּ אֶת־הָאֱלֹהִים וְהַבּוֹלֹ לֹ כְבוֹד כִּי יוֹם הַמִּשְׁפָּט הֵנָּה בָּא הַשְׁתַּחֲוִי לְפָנָיו אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־מַעֲיָנוֹ מִיּוֹם:
- 8) (ח) וּמְלָאךְ אַחֵר קָרָא אַחֲרָיו נִפְלָה נִפְלָה בְּכָל הָעִיר הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר מִיָּיִן חֲמַת תִּזְנֹתָהּ הַשְׁקֵתָהּ אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם:
- 9) (ט) וּמְלָאךְ שְׁלִישִׁי קָרָא אַחֲרֵיהֶם בְּקוֹל גָּדוֹל מִי אֲשֶׁר יִשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הַחַיָּה וְאֶל־צִלְמָהּ וַיִּתְּנָה אֶת־הַתָּוֶה עַל־מִצְחוֹ אוֹ עַל־יָדָיו:
- 10) (י) גַּם־הוּא יִשְׁתָּה מִיָּיִן חֲמַת אֱלֹהִים מִכּוֹס הַתַּרְעֵלָה הַמְּלֵאָה מְזֵג זַעֲמוֹ וַיִּתְּגַלֵּל בְּזִלְעָפוֹת אִישׁ וּנְפֹרִית לְעֵינָיו צָבָא הַקֹּדֶשׁ וּלְעֵינָי הַשָּׁה:
- 11) (יא) וַעֲשֵׂן כּוֹר עָנָנִים יַעֲלֶה עַד־עוֹלָמִי עוֹלָמִים וּמְנוּחַ לֹא יִמָּצָאוּ יוֹמָם וְלַיְלָה הַמִּשְׁתַּחֲוִיִּים אֶל־הַחַיָּה וְאֶל־צִלְמָהּ וְאֲשֶׁר הִתּוּ תוֹ שָׁמָּה עַל־בְּשָׂרָם:
- 12) (יב) פָּה נִמְצָא עֶצֶר רוּחַ לְקֹדְשִׁים פֶּה הַשְּׁמָרִים מִצּוֹת הָאֱלֹהִים וְאִמּוֹנִת יִשׁוּעַ:
- 13) (יג) וְאֲשַׁמַּע קוֹל קָרָא אֵלַי מִן־הַשָּׁמַיִם כְּתַב אֲשֶׁרִי הַמַּתִּים אֲשֶׁר מִן־הַיּוֹם וְהַלְאָה יָמוּתוּ בְּאֲדָנִי וְאִפֹּי גַם־הָרוּחַ עָנָה לֵאמֹר שָׁם יָנוּחוּ יִגְיַעִי כַח וְהִלֵּךְ אַחֲרֵיהֶם מַעֲשֵׂה צִדְקָם:
- 14) (יד) וְאִשָּׁא עֵינַי וְהֵנָּה עָנָן צִחַ וְעַל־הָעָנָן רַכֵּב כְּדָמוֹת בֶּן־אָדָם וְנִזֵּר זָהָב עַל־רֹאשׁוֹ וּבְיָדוֹ מִגָּל מִלְּטָשׁ:
- 15) (טו) וּמְלָאךְ אַחֵר יָצָא מִן־הַהִיכָל וַיִּקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל אֶל־הַרְכָּב עַל־הָעָנָן שְׁלַח אֶת־הַמַּגָּל וּקְצֹר כִּי בָּא מוֹעֵד לְקַצֹּר אַחֲרֵי אֲשֶׁר בָּשַׁל קִצִּיר הָאָרֶץ:
- 16) (טז) וַיִּשְׁלַח הַרְכָּב עַל־הָעָנָן אֶת־מַגָּלוֹ עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ וַיִּקְצֹר אֶת־קִצִּיר הָאָרֶץ:
- 17) (יז) וּמְלָאךְ אַחֵר יָצָא מִן־הַהִיכָל אֲשֶׁר בַּמְּרוֹם וְגַם־בָּיְדוֹ מִזְמָרָה מִלְּטָשָׁה:
- 18) (יח) וַיָּבֹא מְלָאךְ אַחֵר מִן־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לוֹ שְׁלִטוֹן עַל־הָאֵשׁ וַיִּקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל אֶל־אֲשֶׁר לוֹ הַמִּזְמָרָה הַמִּלְטָשָׁה לֵאמֹר שְׁלַח אֶת־הַמִּזְמָרָה הַמִּלְטָשָׁה וּבְצֹר אֶת־אֲשָׁפְלֹת גִּפְּן הָאָרֶץ כִּי־הִבְשִׁילוּ עֲנָבֶיהָ:
- 19) (יט) וַיִּנָּף הַמְּלָאךְ אֶת־מִזְמָרְתּוֹ עַל־הָאָרֶץ וַיִּבְצֹר אֶת־אֲשָׁפְלֹת גִּפְּן הָאָרֶץ וַיִּשְׁלַכֵּן אֶל־תּוֹךְ הַגֶּת הַגְּדוֹלָה הִיא גֶת חֲמַת אֱלֹהִים:
- 20) (כ) וַיִּדְרְכוּ בֵּית מַחוּץ לָעִיר וַיֵּצֵא דָם מִן־הַגֶּת וַיִּגִּיעַ עַד־רִסְגֵּי הַסּוּסִים דֶּרֶךְ אֶלְפָּה וְשֵׁשׁ־מֵאוֹת כִּבְרֹת אֶרֶץ:

פרק טו

- 1) (א) וְאָרָא מוֹפֶת אַחֵר גָּדוֹל וְנוֹרָא בְּשָׁמַיִם שִׁבְעָה מְלָאכִים נִשְׂאִים שִׁבְעַת מַגְפּוֹת אַחֲרָנוֹת כִּי בְּהֵנָּה תִּתֵּן חֲמַת אֱלֹהִים:
- 2) (ב) וְכִיִּם זְכוּכִית בָּלוּל בָּאֵשׁ נִרְאָה לְעֵינָי וְאֵלָה אֲשֶׁר גָּבְרוּ עַל־הַחַיָּה וְעַל־צִלְמָהּ וְעַל־תְּהוֹה וּמִסְפַּר שָׁמָּה עֹמְדִים עַל־יָם הַזְכוּכִית וּכְנֹרֹת־אֵל בִּיָּדָם:
- 3) (ג) אִזְּ יִשִּׁירוּ שִׁיר מִשָּׁה עֶבֶד הָאֱלֹהִים וְשִׁיר הַשָּׁה לֵאמֹר גְּדִלִים וְנוֹרָאִים מַעֲשִׂיךְ יִהְיֶה אֱלֹהֵי צָבָאוֹת וְדִרְכֶּיךָ אֱמֶת וְצִדְקַת מִלְּךָ הַקֹּדֶשׁ:

4(ד) מי לא יראך יהנה מי לא יתן כבוד לשמך קדוש אתה לבדך וכל־הגוים יבאו וישתחוו לפניך כי־צדקתך נגלתה:

5(ה) ואחר־כן ראיתי והנה היכל משכן העדות נפתח בשמים:

6(ו) ושבעה מלאכים נשאי שבע המגפות יצאו מן־ההיכל מלכשים בנדי־שש צח ובחיר וחגורי אזור זהב במתניהם:

7(ז) ונתת אחת מארבע החיות אל־שבעת המלאכים שבעה מזרקי זהב מלאים חמת אלהים אל חי ער־עולמי עולמים:

8(ח) וההיכל ימלא עשן מכבוד עז אלהים ולא יכל איש לבא אל־ההיכל עד אשר תכלינה שבע המגפות אשר בידי שבעת המלאכים:

פרק טז

1(א) ואשמע קול גדול מן־ההיכל קרא אל־שבעת המלאכים לאמר לכו והריקו את־שבעה המזרקים המכילים חמת האלהים על־הארץ:

2(ב) וילך הראשון וירק את־מזרקו על־הארץ ויהי לשחין רע פרח באנשים אשר תו החיה בהם והמשתחיים אל־צלמה:

3(ג) וירק השני את־מזרקו אל־תוך הים ויהי לדם בדם אשר יזובו פגרים מתים ותמת כל־נפש חיה אשר בים:

4(ד) וירק השלישי את־מזרקו על־הנהרות ועל־מעיני מים ויהפכו לדם:

5(ה) ואשמע את־מלאך המים אמר צדיק אתה יהנה והנה והיה ויהיה כי־כן חרצת:

6(ו) הם שפכו דם קדשים ונביאים ואתה השקיתם דם כי־כן יאתה להם:

7(ז) ואשמע קול מן־המזבח אמר אמן משפטך יהנה אלהים אל שדי אמת וצדק:

8(ח) והרביעי הריק את־מזרקו על־פני השמש וינתן־לו ללהט את־האנשים באש:

9(ט) ויצרבו האנשים בלהט נורא מאד ויגדפו את־שם אלהים השליט על־המגפות האלה ולא שבו לתת־לו כבוד:

10(י) וירק החמישי את־מזרקו על־כסא החיה ותחשך מלכותה וינשכו את־לשונם מרב כאבם:

11(יא) ויגדפו את־אלהי השמים מפני המכאוב והשחין ולא שבו ממעשיהם:

12(יב) וירק הששי את־מזרקו אל־תוך הנהר הגדול נהר־פרת ויחרבו מימיו לפנות דרך לפני המלכים הבאים ממזרח־שמש:

13(יג) וארא שלשה רוחות טמאים כתבנית צפרדעים יצאים מפי התנין ומפי החיה ומפי נביא השקר:

14(יד) כי הם רוחות השדים העשים מופתים ובאים אל־מלכי ארץ ותבל כלה לאסוף אתם למלחמה ליום הגדול הוא יום אלהי צבאות:

15(טו) הנני בא כננב אשרי האיש הנעור ואת־בגדיו הוא נצר לבלתי ילך ערם וראו את־ערנותו:

16(טז) והם הקהילו אתם אל־המקום אשר העבדים יקראו לו הר מגדו:

17(יז) והשביעי הריק את־מזרקו על־פני רקיע השמים ויצא קול גדול מן־ההיכל העליון מן־הכסא לאמר נעשתה:

18 (יח) וְהִנֵּה נִשְׁמָעוּ קְלֹט וּבִרְקִים וּרְעָמִים וַיְהִי רַעַשׁ גָּדוֹל אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כָּמֹהוּ לְמֹן־הַיּוֹת אָדָם עַל־הָאָרֶץ כִּי גָדַל הָרַעַשׁ עַד־מָאֵד:

19 (יט) וַתִּחַלֵּק הָעִיר הַגְּדוֹלָה לְשִׁלְשָׁה חִלְקִים עָרֵי הַגּוֹיִם נָפְלוּ וּבָבֶל הַגְּדוֹלָה נִפְקְדָה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים לְהִשְׁקוּתָהּ כּוֹס יַיִן חֲמַת אָפּוֹ:

20 (כ) נָדְדוּ אֵיזֵי הַיָּם וְהַהָרִים נִעְתְּקוּ מִמְּקוֹמָם וַאֲיָנָם:

21 (כא) וּמֹן־הַשָּׁמַיִם הִמְטִירוּ בָרָד כְּבֵד כְּכֹכֶר עַל־רָאשֵׁי הָאֲנָשִׁים וַיִּגְדְּפוּ הָאֲנָשִׁים אֶת־הָאֱלֹהִים עַל־דְּבַר מַגֵּפַת הַבָּרָד כִּי־כָבְדָה מִכְּתוֹ עַד־מָאֵד:

פרק יז

1 (א) וַיָּבֹא אֶחָד מִן־שִׁבְעַת הַמַּלְאָכִים נִשְׂאֵי שִׁבְעַת הַמִּזְרְקִים וַיְדַבֵּר עִמָּדִי לֵאמֹר אֵלִי בֹא וְאַרְאֶךָ אֶת־מִשְׁפַּט הַזֹּנוֹת הַגְּדוֹלָה הַיֹּשֶׁבֶת עַל־מַיִם רַבִּים:

2 (ב) אֲשֶׁר זָנוּ אַחֲרֶיהָ מַלְכֵי הָאָרֶץ וַיִּשְׁבִּי תָבֵל הַשִּׁתְכָרוֹ מִיַּיִן תִּזְנֶתָהּ:

3 (ג) וַיּוֹלִיכֵנִי בְּרוּחַ הַמַּדְבָּרָה וְאָרָא אִשָּׁה יֹשֶׁבֶת עַל־חִיָּה אֲדָמָה כַּתּוּלָע מְלֹאָה שְׂמוֹת גִּדּוּפִים וְשִׁבְעָה רָאשִׁים לָהּ וְעֶשֶׂר קַרְנִים:

4 (ד) וְהָאִשָּׁה לְבוּשָׁה אֲרָגְמָן וּשְׁנֵי תוֹלַעַת וְעֵטָה זָהָב אֲבִי־חֶפֶץ וּפְנִינִים וְכוֹס זָהָב בִּיָּדָהּ מְלֹאָה שְׁקוּצִים וְתוֹעֵבוֹת זָנוּנִיָּה:

5 (ה) וְעַל־מִצְחָהּ כְּתוּב שֵׁם בְּדֶרֶךְ סוּר בָּבֶל הַגְּדוֹלָה הִיא אִם הַזֹּנוֹת וְשְׁקוּצֵי הָאָרֶץ:

6 (ו) וְאָרָא אֶת־הָאִשָּׁה שֹׁכְרָה מַדָּם הַקְּרוּשִׁים וְעָרֵי יִשׁוּעַ וְשִׁמְחָה אֲחֻזַּתִּי עַד־מָאֵד מְרֹאוֹת אֶתָּה:

7 (ז) וַיֹּאמֶר אֵלַי הַמַּלְאָךְ לֵמָּה זֶה תִּשְׁתַּמֵּחַ הַגִּבּוֹר מִגִּיד לְךָ סוּר הָאִשָּׁה וְהַחֲתִיָּה הַנִּשְׂאָתָה אֶתָּה בַּעֲלָתָה שִׁבְעָה רָאשִׁים וְעֶשֶׂר קַרְנִים:

8 (ח) הַחֲתִיָּה אֲשֶׁר רָאִיתָ עֵינֶיךָ הִיָּתָה בָּאָרֶץ אַחֲרֵי־כֵן חִלְּפָה לָהּ וְעוֹד תַּעֲלֶה מִן־הַתְּהוֹם וְלֹא־בִדּוֹן תֵּרֵד וַיִּשְׁבִּי תָבֵל אֲשֶׁר לֹא נִכְתְּבוּ שְׂמוֹתָם בְּסֶפֶר הַחַיִּים מִרָאשׁ מִקְדָּמִי אָרֶץ שְׂמָה תֵּאָחֲזוּם בְּרֹאֲתָם אֶת־הַחֲתִיָּה אֲשֶׁר הִיָּתָה וַאֲיַנְנָה וַעֲתִידָה לָבֹא:

9 (ט) פֶּה אִישׁ תְּבַנּוֹת יָבִין שִׁבְעָה הָרָאשִׁים שִׁבְעָה הָרִים הֵם אֲשֶׁר הָאִשָּׁה יֹשֶׁבֶת עֲלֵיהֶם:

10 (י) וְהַמַּלְכִּים שִׁבְעָה הֵם חֲמִשָּׁה מֵהֶם נָפְלוּ אֶחָד מֵלֶךְ פִּיּוֹם וְהָאֲחֵרוֹן לֹא־בָא עוֹד וְהָיָה כִּי יָבֹא יַעֲמֹד אֶף לְזֶמֶן קָטָן:

11 (יא) וְהַחֲתִיָּה אֲשֶׁר הִיָּתָה וַאֲיַנְנָה הוּא מֵלֶךְ שְׂמִינִי וּמִן־הַשִּׁבְעָה הוּא וְלֹא־בִדּוֹן יִלָּךְ:

12 (יב) וְעֶשֶׂר הַקַּרְנִים אֲשֶׁר רָאִיתָ עֲשֶׂרָה מַלְכִּים הֵם אֲשֶׁר לֹא הִגִּיעּוּ עוֹד לְמָלוּכָה כִּי אִם־בְּמַלְכִּים יִמְשְׁלוּ שָׁעָה אַחַת עִם־הַחֲתִיָּה:

13 (יג) וְרוּחַ אֶחָד בָּהֶם וְאֶת־חֵילָם וּמִמְשַׁלְתָּם יִתְּנוּ אֶל־הַחֲתִיָּה:

14 (יד) וְהֵם יִלְחָמוּ אֶת־הַשָּׂה וְהַשָּׂה יִגְבֵּר עֲלֵיהֶם כִּי הוּא אֲדוֹן הָאֲדֹנִים וּמֵלֶךְ הַמַּלְכִּים וְצָבָאוֹ עִמּוֹ קְרִיאֵי אֵל בְּחִירָיו וְנֹאֲמָנָיו:

15 (טו) וַיֹּסֶף וַיֹּאמֶר אֵלַי הַמַּיִם אֲשֶׁר רָאִיתָ אֲשֶׁר יֹשֶׁבֶת שֵׁם הַזֹּנוֹת הֵם עַמִּים וּקְהָל עַמִּים וְגוֹיִם וּלְשָׁנוֹת:

16 (טז) וְעֶשֶׂר הַקַּרְנִים אֲשֶׁר רָאִיתָ עִם־הַחֲתִיָּה הֵם יִחָדּוּ וַיִּשְׁנְאוּ אֶת־הַזֹּנוֹת וְהַצִּיּוֹנִיָּה שְׂמִמָּה וְעֶרְמָה וְאָכְלוּ אֶת־בִּשְׂרָהּ וּשְׂרָפוּהָ כָּלִיל בָּאֵשׁ:

17 (יז) כִּי הָאֱלֹהִים נָתַן בְּלָבָן לְמֹלָא אֶת־עֲצָתוֹ וּלְהַיּוֹת לָהֶן דְּעָה אַחַת לְתַת אֶת־מִמְשַׁלְתָּן לַחֲתִיָּה עַד כִּי־יִתְּמוּ דְבָרֵי הָאֱלֹהִים מִהַחֲלָל וְעַד־כְּלָה:

18 (יח) וְהָאִשָּׁה אֲשֶׁר רָאִיתָ הִיא הָעִיר הַגְּדוֹלָה שָׁרָתִי בַּמַּמְלָכוֹת הָאָרֶץ:

פרק יח

- 1 (א) וְאַחֲרֵי־כֵן רָאִיתִי מִלְאָךְ אַחֵר יֵרֵד מִן־הַשָּׁמַיִם שֹׁר וְגִדּוֹל וְהָאָרֶץ הָאִירָה מִכְבָּדוֹ:
- 2 (ב) וַיִּקְרָא בְּכַח וַעֲזֹ לֵאמֹר נִפְלָה נִפְלָה בְּכָל הַגְּדוֹלָה הִיתָה לְגִנוּה שְׁעִירִים בְּתִי כָּלָאִים לְכָל־רוּחַ טָמֵא וְקֵן לְכָל־עוֹף שָׁמַיִם וְנִתְעַב:
- 3 (ג) כִּי מִיִּין חֲמַת תִּזְנַתָּה שָׁחוּ כָּל־הַגּוֹיִם וּמַלְכֵי תִבְל וְזֵנוּ אֵלֶיהָ וְסַחֲרֵי אֶרֶץ הָעֲשִׁירִיו מִשְׁפַּעַת חֵיל תַּעֲנִיָּה:
- 4 (ד) וְאַשְׁמַע קוֹל אַחֵר מִן־הַשָּׁמַיִם קָרָא צָאוּ מִתּוֹכָה עַמִּי פֶן־תִּגְעוּ בַּחֲטֹאֲתֶיהָ וְדַבְּקוּ בְּכֶם תַּחֲלֹאֶיהָ:
- 5 (ה) כִּי נָגְעוּ אֶל־הַשָּׁמַיִם חֲטֹאֲתֶיהָ וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־עֲוֹנָהּ:
- 6 (ו) שְׁלֹמוֹ־לָהּ גְּמוּלָהּ שֶׁנִּמְלָה לָכֶם עָשׂוּ־לָהּ כַּפְּלִים בְּמִסְדָּ הַכּוֹס אֲשֶׁר מִסְכָּה מִסְכּוֹ־לָהּ כַּפְּלִים:
- 7 (ז) כַּאֲשֶׁר הִיתָה גְּבִירָה וּמַעֲנִנָּה כֵּן הִבִּיאוּ עָלֶיהָ מִדָּוָה וְאַבְל כִּי אָמְרָה בַּלְבָּבָהּ מַלְכָּה אֲנִי לַעֲוִלִים לֹא אֲשַׁב אֶלְמָנָה וְלֹא אֲדַע שָׂכוּל:
- 8 (ח) עַל־כֵּן תִּבְאֲנָה לָהּ בְּיוֹם אַחֵד כָּל־תַּחֲלֹאֶיהָ מוֹת אַבְל וְרַעֲב וְהִיתָה לְמֹאכָלֶת אִשׁ כִּי חֲזַק יִהְיֶה אֱלֹהִים תִּשְׁפֹּט אֹתָהּ:
- 9 (ט) וּמַלְכֵי־אֶרֶץ אֲשֶׁר זֵנוּ אֹתָהּ וְהִתְעַלְסוּ עִמָּהּ בְּתַעֲנוּגִים יִכְּבוּ וְסִפְּדוּ לָהּ בִּרְאֵתָם אֶת־עֵשֶׂן שְׂרָפָתָהּ:
- 10 (י) וּמִמְגּוֹר וְשֹׁבֵר מִרְחוֹק יַעֲמְדוּ וְקוֹנֵנוּ אוֹי־לָךְ אוֹי־לָךְ בְּכָל עִיר רַבְתִּי עִם קִרְיָה נִשְׁגָּבָה בְּרִנָּע אַחֵד בָּא עָלֶיךָ מִשְׁפָּטֶיךָ:
- 11 (יא) וּבְכוּ וְהִתְאַבְּלוּ עָלֶיהָ כְּנַעֲנֵי־אֶרֶץ כִּי אֵין קִנָּה עוֹד לְסַחֲרָם:
- 12 (יב) סִחַר זָהָב וְכֶסֶף וְאַבֵּן יִקְרָה וּפְנִינִים שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן וּמָשִׁי וְשָׁנִי כָּל־עֲצֵי בְשָׁמִים כָּלִי שְׁנֵהָבִים וְכָלִי עֲצִים יִקְרִים נְחֹשֶׁת בְּרִזָּל וְשִׁישׁ:
- 13 (יג) קִנְמָן־בָּשֶׂם וּקְטֹרֶת סַמִּים מֹר וּלְבוֹנָה יִין וְשֶׁמֶן סֹלֶת וְחֹטִים מִקְנָה בָּקָר וְצֹאן סוֹס וְרֶכֶב עֶבֶד וְשִׁפְחָה:
- 14 (יד) רָחַק מִמֶּךָּ פָּרִי תֵּאוֹה לַעֲיִנֶיךָ וְכָל־עֲדָנִים וּמִגְדִּים לֹא תִמְצָאֵי־עוֹד אֲזָלוּ לָהֶם וְאֵינָם:
- 15 (טו) וְהִרְכָּלִים אֲשֶׁר מִצָּאוּ אוֹן לָהֶם בַּעֲזָבוֹנִיָּה מִמְגּוֹר וּמִשֹּׁבֵר יַעֲמְדוּ מִרְחוֹק וּבְכוּ אֵלֶיהָ וְסִפְּדוּ לֵאמֹר:
- 16 (טז) אֵלֶּלִי לִקְרִיָּה הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר לְבָשָׂה שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן וְשָׁנִי וְתַעֲד עֲדִי־זָהָב אֲבִי־חַפֶּץ וּפְנִינִים:
- 17 (יז) אֵיךְ סָפּוּ תִמּוּ כִּרְנָע כָּל־חֹן עֵתָק זֶה וְכָל־חֵיבֵל וְעִבֵּר אֲרָחוֹת יָמִים מַלְחִים וְעָשִׂי מְלָאכָה בְּיָמֵם רַבִּים מִרְחוֹק עָמְדוּ:
- 18 (יח) וַיִּצְעֲקוּ בִּרְאֵתָם אֶת־עֵשֶׂן שְׂרָפָתָהּ לֵאמֹר אֵיךְ עִיר כְּעִיר הַגְּדוֹלָה:
- 19 (יט) וַיִּזְרְקוּ עָפָר עַל־רֹאשֵׁיהֶם וַיִּצְעֲקוּ בְּבָכִי וְאָבָל לֵאמֹר אֵלֶּלִי לִקְרִיָּה הַגְּדוֹלָה מִחֵיל עֲשָׂרָה הָעֲשִׁירִיו כָּל־בְּעָלֵי אֲנִיּוֹת בָּיִם וְעֵתָה הִפּוּכָה הִיא כְּמוֹ־רִנָּע:
- 20 (כ) צִהְלוּ וְרַנְּנוּ שָׁמַיִם קְדָשִׁים שְׁלִיחִים וּנְבִיאִים כִּי־נָקַם אֱלֹהִים אֶת־נַקְמַתְכֶם מִיָּדָהּ:
- 21 (כא) וּמִלְאָךְ אַחֵד גְּבוּר נָשָׂא אֶבֶן גְּדוֹלָה כְּפֹלַח רֶכֶב וַיִּשְׁלַךְ אֶל־תּוֹךְ הַיָּם וַיֹּאמֶר כָּכָה תִשְׁקַע בְּכָל הָעִיר הַגְּדוֹלָה בְּשִׁצְף קֶצֶף וְלֹא־תִמְצָא עוֹד:

(22) (כב) לא־ישמע עוד בְּךָ קול מְנַגְּנִים וְשָׁרִים וְהַמִּנֵּת חֲלָלִים וְחֻצְצֹרוֹת וְכָל־חֶרֶשׁ וְחֹשֶׁב לֹא־יִמָּצָא
עוד בְּתוֹכְךָ אֵף לֹא יִשְׁמַע בְּךָ קול רַחִים:

(23) (כג) וְאוֹר נֵר לֹא יֵאָרֶבְךָ וְקוֹל חֲתָן וְקוֹל כִּלָּה אֶבֶר מִמֶּנּוּ יַעַן כִּנְעַנְיֹה הָיוּ וְכַבְּדֵי־אֶרֶץ וּבְכַשְׁפִּיָּה
נִדְּחוּ כָל־הַגּוֹיִם:

(24) (כד) וְדָם הַנְּבִיאִים וְהַקְדוּשִׁים נִמָּצָא בְּכַנְפֶיהָ וְכָל־חֲלָלֵי הָאֶרֶץ:

פרק יט

1 (א) וְאַחֲרֵי־כֵן שָׁמַעְתִּי קוֹל גָּדוֹל כְּקוֹל הַמּוֹן רַב בְּשָׁמַיִם קְרָאִים הַלְלוּיָהּ הַתְּשׁוּעָה וְהַתְּפָאֶרֶת
וְהַעֲזוּ לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ:

2 (ב) וְאַמֶּת נִצְדָק מִשְׁפָּטוֹ כִּי־שִׁפְט אֶת־הַזּוֹנֶה הַגָּדוֹלָה אֲשֶׁר־הִשְׁחִיתָה אֶת־הָאֶרֶץ בְּתִזְנֶתָהּ וַיִּדְרֹשׁ
מִיָּדָה אֶת־דָּם עַבְדָּיו הַשְּׁפוּף:

3 (ג) וַיַּעֲנוּ שְׁנֵי הַלְלוּיָהּ עַד־עוֹלָמִי עוֹלָמִים יַעֲלֶה עֲשָׂנָה:

4 (ד) וְעֹשָׁרִים וָאַרְבַּעַת הַזִּקְנִים וָאַרְבַּע הַחַיּוֹת נָפְלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לֵאלֹהִים הַיּוֹשֵׁב עַל־הַכִּסֵּא
וַיֹּאמְרוּ אִמֵּן הַלְלוּיָהּ:

5 (ה) וְקוֹל קָרָא יֵצֵא מִן־הַכִּסֵּא לֵאמֹר הִלְלוּ אֶת־אֱלֹהֵינוּ כָּל־עַבְדָּיו וַיִּרְאוּ הַקְּטָנִים עִם־הַגָּדוֹלִים:
6 (ו) וְאִשְׁמַע כְּקוֹל הַמּוֹן רַב וּכְקוֹל מַיִם רַבִּים וְכִשְׁאוֹן רַעַם חֲזָק קָרָא הַלְלוּיָהּ כִּי־מָלָךְ יִהְיֶה
אֱלֹהֵי צְבָאוֹת:

7 (ז) לָכוּ וְנִשְׁמַחָה וְנִגְלִילָה וְנִתְּנָה לּוֹ כְבוֹד כִּי בָאָה חֲתֻנַּת הַשָּׁה וְכִלְתּוֹ עֲרוּכָה בְּכָל:

8 (ח) וַיִּתֵּן לָהּ לִלְבָּשׁ בּוּץ נָדָ וְנָקִי כִּי בּוּץ הוּא צִדְקַת הַקְדוּשִׁים:

9 (ט) וַיֹּאמֶר אֵלַי כְּתֹב אֲשֶׁר־יִקְרָאִים אֶל־הַמִּשְׁתָּה לַחֲתֻנַּת הַשָּׁה וַיּוֹסֶף וַיֹּאמֶר אֵלַי דְּבָרֵי אֱלֹהִים
אֱמֶת:

10 (י) וְאַנִּי נָפְלָתִי לְרַגְלָיו לְהִשְׁתַּחֲוֹת לּוֹ וַיֹּאמֶר אֵלַי לֹא־כֵן רְאֵה אֲנִי עֹבֵד כְּמוֹךָ וְחֵבֶר אֲנִי לָךְ
וְלֹא־חִיָּךְ הַמַּחְזִיקִים בַּעֲדוֹת יֵשׁוּעַ לֵאלֹהִים תִּשְׁתַּחֲוֶה כִּי עֲדוֹת יֵשׁוּעַ הִיא רוּחַ הַנְּבוּאָה:

11 (יא) וְאַרְאֵה אֶת־הַשָּׁמַיִם נִפְתָּחִים וְהַנֶּהֱ־סוּס לָבָן וְהָרֶכֶב עָלָיו נִקְרָא נֶאֱמָן וַיֵּשֶׁר וּמִשְׁפָּטוֹ וּמִלְחָמָתּוֹ
בְּמִישְׁרִים:

12 (יב) עֵינָיו כָּל־חֲבוֹת אֵשׁ וְעֶטְרוֹת רַבּוֹת עַל־רֹאשׁוֹ וְעָלָיו שֵׁם חֲקוּק אֲשֶׁר לֹא־יִדַּע אִישׁ
מִלְּבָדּוֹ:

13 (יג) וְהוּא עֹטָה לְבוּשׁ מְאָדָּם בָּדָם וּשְׁמוֹ נִקְרָא דְּבַר הָאֱלֹהִים:

14 (יד) וּצְבָא הַשָּׁמַיִם רַכָּבִים אַחֲרָיו עַל־סוּסִים לְבָנִים מְלַבָּשִׁים בְּגָדֵי־בּוּץ נָדָ וְנָקִי:

15 (טו) וְחֶרֶב חֲדָה יֵצֵאת מִפִּיו לְהַכּוֹת בָּהּ אֶת־הַגּוֹיִם וְלִרְעֵם בְּשִׁבְט בִּרְזָל וְהוּא דֶרֶךְ בְּנֵת יִין
הַחֲמָה וְהַזֶּעַף אֱלֹהֵי הַצְבָּאוֹת:

16 (טז) וְעַל־בִּגְדּוֹ וְעַל־יָרְכּוֹ כְּתוּב שֵׁם מְלָךְ הַמְּלָכִים וְאַדְנִי הָאֲדָנִים:

17 (יז) וְאַרְאֵה מְלֹאָךְ אַחֵד עֹמֵד עַל־הַשָּׁמַיִם וְקָרָא בְּקוֹל גָּדוֹל אֶל־כָּל־עוֹף כָּנָף הַמְּעוֹפֵף עַל־פְּנֵי
רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לֵאמֹר בָּאוּ הָאֶסְפוּ אֶל־הַמִּשְׁתָּה הַגָּדוֹל לֵאלֹהִים:

18 (יח) וְאֶכְלָתֶם בָּשָׂר מְלָכִים בָּשָׂר שָׂרִי אֲלָפִים וּבָשָׂר גְּבוּרִים בָּשָׂר סוּסִים וְרַכָּבֵיהֶם וּבָשָׂר בְּנֵי
חֹרִים וְעַבְדִּים קְטָנִים עִם־גָּדוֹלִים כָּלֶם:

19 (יט) וְאַרְאֵה אֶת־הַחֲתָיָה וּמִלְכֵי הָאֶרֶץ וּמַחְנִיָּהֶם כִּי־עָרְכוּ לְהִלָּחֵם עִם־רֶכֶב הַסּוּס וּצְבָאוֹ:

20 (כ) וַתִּתְּפֹשׁ הַחִיָּה וַנִּבְיָא הַשֶּׁקֶר נֶאֱחָז עִמָּהּ הוּא אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱתוֹת לִפְנֵיהָ לְהַדִּיחַ אֶת־נִשְׁאֵי תוֹ הַחִיָּה וְאֶת־הַמִּשְׁתַּחֲוִיִּים לְצִלְמָהּ וְהֵם שְׁנֵיהֶם הִשְׁלֹכוּ חַיִּים אֶל־תוֹךְ יָם הַתְּבַעְרָה הַבֹּעֵר בְּגִנְפְרִית: 21 (כ"א) וְהַנִּשְׁאָרִים נָפְלוּ לְפִי הַחֶרֶב הַיֹּצֵאת מִפִּי רֹכֵב הַסּוֹס וְעוֹף כָּל־כְּנָף שָׁבְעוּ מִבְּשָׂרָם:

פרק כ

1 (א) וְאַרְא מִלְּאֹךְ יוֹרֵד מִן־הַשָּׁמַיִם וַיְבִידוּ מִפְּתַח הַתְּהוֹם וַרְחֹק גָּדוֹל: 2 (ב) וַיִּתְּפֹשׁ אֶת־הַתַּנִּין אֶת־הַנֶּחָשׁ הַקָּדְמוֹנִי הוּא הַשָּׁטָן הַשּׁוֹטֵן וַיֹּאסֶר אֹתוֹ לְאַלְף שָׁנִים: 3 (ג) וַיִּשְׁלִיכֵהוּ אֶל־הַתְּהוֹם וַיִּסְגֹּר עָלָיו וַיִּחַתֵּם מַעַל לַמִּסְגֹּר לְבִלְתִּי יֵדִיחַ עוֹד אֶת־הַגּוֹיִם עַד־תֵּם הַשָּׁנִים אֲלֵף וְאַחֲרֵי־כֵן יִתֵּר לְזִמְן קָטָן: 4 (ד) וְאַרְא כִּסְאוֹת עֹמְדִים וְלִישָׁבִים עֲלֵיהֶם נִתֵּן בִּיָּדָם לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וּנְפָשׁוֹת כְּרוּתֵי רֹאשׁ לְמַעַן עֲדוּת יִשׁוּעַ וּלְמַעַן דְּבַר הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא הִשְׁתַּחֲוּוּ לַחִיָּה וּלְצִלְמָהּ וְלֹא נָתַנוּ אֶת־הַתּוֹ עַל־מִצְחָם וַיָּדָם הֵם קָמוּ וַיִּחַיו וַיִּמְלְכוּ עִם־הַמִּשְׁיחַ אֲלֵף שָׁנִים: 5 (ה) וַיִּתֵּר הַמֵּתִים לֹא־קָמוּ לַחַיִּים עַד־תֵּם אֲלֵף הַשָּׁנִים זֹאת הִיא הַתְּקוּמָה הָרִאשׁוֹנָה: 6 (ו) אֲשָׁרֵי אֲנָשִׁי־קָדָשׁ אֲשֶׁר יִקְחוּ חֵלְקָם בַּתְּקוּמָה הָרִאשׁוֹנָה הַמְּוֹת לֹא יִשְׁלֹט־בָּם שְׁנִית כִּי כְתֻבִּים יִהְיוּ לֹא־לֵהִים וּלְמִשְׁיחוֹ וּמְלָכוֹ עִמּוֹ אֲלֵף שָׁנִים: 7 (ז) וְאַחֲרֵי כָלוֹת אֲלֵף הַשָּׁנִים יִתֵּר הַשָּׁטָן מִבֵּית כְּלָאוֹ: 8 (ח) וַיֵּצֵא לְהַדִּיחַ אֶת־הַגּוֹיִם בְּאַרְבַּע כְּנָפּוֹת הָאָרֶץ אֶת־גּוֹג וּמָגוֹג וּלְהַקְהִילָם לְמִלְחָמָה קָהֵל אֲשֶׁר לֹא יִסְפֹּר כְּחוֹל הַיָּם: 9 (ט) וַיַּעֲלוּ עַל־מֶרְחָבֵי אֶרֶץ וַיִּסְבּוּ אֶת־מַחֲנֵה הַקְּרוּשִׁים וְאֶת־הָעִיר הַנִּחְמָדָה וַתֵּרֶד אֵשׁ מֵאֵת הָאֱלֹהִים מִן־הַשָּׁמַיִם וַתֹּאכַל אֹתָם: 10 (י) וְהַשָּׁטָן אֲשֶׁר הִדִּיחָם נָדַח לָיִם בַּעַר בָּאֵשׁ וּנְגַפְרִית אֲשֶׁר־שָׁם הַחִיָּה וַנִּבְיָא הַשֶּׁקֶר לְהִיּוֹת מְעַנִּים שָׁם יוֹמָם וּלְיָלָה עַד־עוֹלָמִי עוֹלָמִים: 11 (יא) וְאַרְא כֶּסֶף זָךְ וְגָדוֹל וַהִישֵׁב עָלָיו אֲשֶׁר אֶרֶץ וּשְׁמִים נָדְדוּ מִפְּנֵיו וְלֹא־נֹדַע מְקוֹמָם אִיּוֹ: 12 (יב) וְאַרְא אֶת־הַמֵּתִים גְּדוֹלִים עִם־קַטְנִים עֹמְדִים לִפְנֵי־יְהוָה וּסְפָרִים נִפְתָּחִים גַּם־סֵפֶר אַחֵר נִפְתָּח הוּא סֵפֶר הַחַיִּים וַיִּשְׁפְּטוּ הַמֵּתִים כְּעֵלְיֻלֹתָם כְּאֲשֶׁר הֵם כְּתוּבִים בְּסִפְרֵיהֶם הֵם: 13 (יג) וַיִּתֵּן הַיָּם אֶת־הַמֵּתִים אֲשֶׁר בְּתוֹכוֹ וְהַמְּוֹת וְהַשְּׂאוֹל נָתַנוּ אֶת־הַמֵּתִים אֲשֶׁר־בָּם וַיִּשְׁפְּטוּ אִישׁ אִישׁ כְּמַעֲשָׂהוּ: 14 (יד) וְהַמְּוֹת וְהַשְּׂאוֹל נִהָדְפוּ אֶל־תוֹךְ יָם בַּעַר בָּאֵשׁ זֶה הוּא הַמְּוֹת הַשְּׁנִי הַיָּם הַבֹּעֵר בָּאֵשׁ: 15 (טו) וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־נִמְצָא כְּתוּב בְּסֵפֶר הַחַיִּים נִהָדַף אֶל־תוֹךְ הַיָּם הַבֹּעֵר בָּאֵשׁ:

פרק כ"א

1 (א) וְאַרְא שָׁמַיִם חֲדָשִׁים וְאֶרֶץ חֲדָשָׁה כִּי הַשָּׁמַיִם הָרִאשׁוֹנִים וְהָאָרֶץ הָרִאשׁוֹנָה עָבְרוּ וְהָיָם אִין עוֹד: 2 (ב) וְאֶת־הָעִיר הַקְּדוּשָׁה אֶת־יְרוּשָׁלַיִם הַחֲדָשָׁה אָנֹכִי יוֹחֲנָן רָאִיתִי יֹרֶדֶת מֵאֵת אֱלֹהִים מִן־הַשָּׁמַיִם כָּכֻלָּהּ בְּקִשְׁרֶיהָ עֲרוּכָה לְבַעֲלָהּ: 3 (ג) וְקוֹל גָּדוֹל מִן־הַכֶּסֶף שָׁמַעְתִּי לֵאמֹר הִנֵּה מִשְׁכַּן אֱלֹהִים עִם־אֲנָשִׁים וְשָׁכֵן בְּתוֹכָם הֵם יְהִיּוּ־לוֹ לְעָם וְהָאֱלֹהִים יִהְיֶה אִתָּם וְהָיָה לָהֶם לֵאלֹהִים:

4 (ד) וּמָחָה כָּל־דִּמְעָה מֵעֵינֵיהֶם הַמּוֹת לֹא־יִהְיֶה עוֹד וְאִין אָבֵל וְצַעֲקָה אוֹ דָּאֲבָה כִּי הָרֵאשֻׁנוֹת חָלְפוּ וְאִינָם:

5 (ה) וְהַיֹּשֵׁב עַל־הַכֶּסֶּא אָמַר הִנְנִי עוֹשֶׂה הַכֹּל חֲדָשׁ וְאֵלֵי אָמַר כָּתֹב כִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּנִים וְנַאֲמָנִים:

6 (ו) וַיֹּסֶף וַיֹּאמֶר נַעֲשֶׂתָה אֲנֹכִי אֵלֶיךָ וְתוּ רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן וְלִצְמָא אֶתְּן מִבְּאֵר מַיִם חַיִּים חֲנָם:

7 (ז) הַמִּנְצֵחַ יִירָשׁ כָּל־אֵלֶּה וְאֲנִי אֶהְיֶה־לּוֹ לֵאלֹהִים וְהוּא יִהְיֶה לִּי לְבֵן:

8 (ח) אָבֵל בְּעָלֵי לֵב רָגִזוּ בְּנִים לֹא אָמֵן בָּם נִבְזִים וּמִרְצָחִים זִנִּים וְקִסְמִים עֲבָדֵי פֶסֶל וְכָל־אֲנָשִׁי שֶׁקֶר חָלָקָם בֵּינָם הַבֵּעַר בָּאֵשׁ וְנִפְרִית הוּא הַמּוֹת הַשְּׁנִי:

9 (ט) וַיָּבֹא אֵלֵי אֶחָד מִן־שִׁבְעַת הַמַּלְאָכִים נִשְׁאִי שִׁבְעָה הַמְזַרְקִים הַמַּלְאִים שִׁבְעַת הַמַּגִּפּוֹת הָאֲחֵרוֹנוֹת וַיְדַבֵּר אֵלַי לֵאמֹר בֹּא וְאַרְאֶךָ אֶת־הַכֹּלָה אֲשֶׁת הַשָּׁה:

10 (י) וַיִּשְׁאַנִּי בְרוּחַ אֱלֹהֵי־גָדוֹל וְנִשְׂא וַיַּרְאֵנִי אֶת־הָעִיר הַגְּדוֹלָה אֶת־יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ יֵרֶדֶת מִן־הַשָּׁמַיִם מֵאֵת אֱלֹהִים:

11 (יא) וְעָלִיָּה חֹפֶף כְּבוֹד אֱלֹהִים וְהַמְאֹר לָהּ זֹרֶחַ כְּאֶבֶן יִקְרַת עֶרֶךְ כְּאֶבֶן יִשְׁפָּה כְּעֵין תִּרְשִׁישׁ לְטַהֵר:

12 (יב) וְחוֹמָה גְּדֹלָה וּגְבוּהָהּ תִּסָּב אֹתָהּ וּבָהּ שְׁנַיִם עָשָׂר שְׁעָרִים וְעַל־הַשְּׁעָרִים שְׁנַיִם עָשָׂר מַלְאָכִים וְשִׁמּוֹת כְּתוּבִים עָלֵיהֶם עַל־שְׁמוֹת שְׁנַיִם־עָשָׂר שִׁבְטֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:

13 (יג) וְשְׁלֹשָׁה שְׁעָרִים מְזֻרְחָה שְׁלֹשָׁה שְׁעָרִים צְפוֹנָה שְׁלֹשָׁה שְׁעָרִים נִגְבָּה וְשְׁלֹשָׁה שְׁעָרִים מַעֲרָבָה:

14 (יד) וְלַחוֹמַת הָעִיר שְׁנַיִם עָשָׂר יְסֻדוֹת וּשְׁנַיִם עָשָׂר שְׁמוֹת עַל־שְׁנַיִם עָשָׂר שְׁלִיחֵי הַשָּׁה חֲקוּקִים עָלֵיהֶם:

15 (טו) וְהַדְּבָר בִּי הַחֲזִיק קָנָה זֶהָב בְּיָדוֹ לְמֹד אֶת־הָעִיר וְאֶת־שְׁעָרֶיהָ וְאֶת־חוֹמָתָהּ:

16 (טז) וְהָעִיר הִיְתָה מְרֻבַּעַת אַרְבָּה כְּרַחֲבָה וַיִּמְד אֶת־הָעִיר בַּקָּנָה הַמִּדָּה שְׁנַיִם עָשָׂר אֵלֶיךָ כְּבֶרֶת־אַרְצָן אַרְבָּה וְרַחֲבָה וְקִמְתָּה מִדָּה אַחַת לָהֶם:

17 (יז) וַיִּמְד אֶת־חוֹמָתָהּ מֵאָה וָאַרְבָּעִים וָאַרְבַּע אַמּוֹת בְּמִדַּת אִישׁ כִּי־זֹאת מִדַּת הַמַּלְאָכִים:

18 (יח) וּבִנְיָן הַחוֹמָה אֲבָנֵי יִשְׁפָּה וְהָעִיר זֶהָב אוֹפִיר כְּזֹכוכִית לְטַהֵר:

19 (יט) וְהַיְסֻדוֹת לַחוֹמַת הָעִיר מִמַּלְאִים בְּכָל־אֲבָנֵי חֹפֶץ הַיְסוֹד הָרֵאשׁוֹן יִשְׁפָּה הַשְּׁנִי סָפִיר הַשְּׁלִישִׁי שָׁבוּ וְהָרְבִיעִי בִּרְקָת:

20 (כ) הַחֲמִישִׁי שֶׁהֶם הַשְּׁשִׁי אָדָם הַשְּׁבִיעִי תִרְשִׁישׁ הַשְּׁמִינִי יְהֹלֵם הַתְּשִׁיעִי פִטְרָה הָעֲשִׁירִי נֶפֶךְ עֲשִׂתִי הָעָשָׂר לָשֵׁם וּשְׁנַיִם הָעָשָׂר אַחֲלָמָה:

21 (כא) וּשְׁנַיִם עָשָׂר הַשְּׁעָרִים שְׁנַיִם עָשָׂר פְּנִינִים כָּל־שַׁעַר וְשַׁעַר מֵאַחַד הַפְּנִינִים וְרַחוּב הָעִיר כֶּתֶם פֶּז כְּזֹכוכִית לְטַהֵר:

22 (כב) וְהִכָּל לֹא־רָאִיתִי שָׁמָּה כִּי הִיכָלָה יִהְיֶה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת וְהַשָּׁה:

23 (כג) וְהָעִיר אֵין צָרָךְ לָהּ לְאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ וּלְנֹגַת הַיָּרֵחַ כִּי־כְבוֹד אֱלֹהִים אוֹרָה וְהַשָּׁה נֹר לְהָאִיר לָהּ:

24 (כד) וּפְדוּיִם מִקֶּרֶב הַגּוֹיִם תִּלְכּוּ לְאוֹרָה וּמִלְכֵי־אַרְצָן יָבִיאוּ אֵלֶיהָ הַדְּרָם:

25 (כה) שְׁעָרֶיהָ יוֹמָם לֹא־יִסָּגְרוּ וְלַיְלָה לֹא־יִהְיֶה שָׁם:

26 (כו) וְהוּבָא אֵלֶיהָ הַדָּר הַגּוֹיִם וְתַפְאֲרָתָם:

27 (כו) ולא יבא שם איש חלל ולא בעל תועבה או פעל שקר כי באיה רק הכתבים בספר החיים אשר לשה:

פרק כב

- 1 (א) ויראני נחל מים חיים כעין זכוכית לטהר יצא מתחת כסא האלהים והשה:
- 2 (ב) ובתוך רחוב העיר על-שפת הנחל מזה ומזה עץ חיים עשה פרי שתים עשרה פעמים בשנה מדי-חדש בחדשו יבפר פריו ועלהו לתרופת הגוים:
- 3 (ג) וכל-חרם לא-יהיה עוד ובתוכה יבון כסא האלהים והשה ועבדיו ישרתהו:
- 4 (ד) והם יראו את-פניו ונשאו את-שמו על-מצחם:
- 5 (ה) ואין לילה שם ואין צורך להם לאור נר ולאור שמש כי-יהנה אלהים יתן אורו עליהם ולפניו ימלכו עד-עולמי עולמים:
- 6 (ו) ויאמר אלי הדברים האלה כנים ונאמנים ויהנה אלהי רוחות הנביאים שלח את-מלאכו להראות את-עבדיו את אשר תקרינה בקרב הימים:
- 7 (ז) הנני בא עד-מהרה אשרי השמר דברי הנבואה בספר הזה:
- 8 (ח) ואני יוחנן שמעתי וראיתי את-אלה ויהי בשמעי ובראתי את-אלה ואפל לרגלי המלאך אשר-הראני את-אלה להשתחות לו:
- 9 (ט) ויאמר אלי לא-כן ראה אנכי עבד כמוך וחבר אני לך ולאחיה הנביאים ולשומרים את-דברי הספר הזה לאלהים תשתחוה:
- 10 (י) ויאמר אלי עוד אל-תחתם את-דברי הנבואה אשר בספר הזה כי קרוב המועד:
- 11 (יא) בן-עולה יוסיף עשות עול ונתעב יוסיף על-תועבתו איש צדיק יוסיף על-צדקתו וקדוש יוסיף להתקדש בקדשתו:
- 12 (יב) ואני הנני בא עד-מהרה ושכרי אתי לשלם לאיש איש כמעשהו:
- 13 (יג) אנכי אלף ותו ראשון ואחרון ראש וסוף:
- 14 (יד) אשרי השומרים את-מצותיו והנה להם רשיון לאכל מעץ החיים ולבא העירה דרך שעריה:
- 15 (טו) ומחוץ לעיר הכלבים והקסמים והזנים והמרצחים ועבדי האלילים וכל-אהב כזב ופעל שקר:
- 16 (טז) אני ישוע שלחתי את-מלאכי להעיד לכם על-אלה לעיני הקהלות אנכי שרש דוד וחטר ממנו אור ננה וכוכב השחר:
- 17 (יז) והרוח והכלה אמרים באה-נא והשמע יאמר באה-נא וכל-צמא יבא וכל-החפץ יקח מים חיים חנם:
- 18 (יח) העדתי בכל-השמע דברי נבואת הספר הזה אם-יוסיף איש עליהם יוסיף אלהים עליו את-המכות הכתובות בספר הזה:
- 19 (יט) ואם-יגרע איש מדברי ספר הנבואה הזאת יגרע אלהים את-חלקו מספר החיים ומעיר הקדש הכתבים בספר הזה:
- 20 (כ) והמעיד דברים אלה ענה לאמר אכן אני בא עד-מהרה אמן באה-נא האדון ישוע:
- 21 (כא) חסד ישוע המשיח אדנינו עם-כלכם אמן: